

‘हेतुषु’ इत्यमरः । सः ययः (२), मयात् (३) प्राक् मयनात् पूर्वम्, यनमिव्यत्ता (४) व्यट्टया रज्जोत्पत्तिः (५) यस्य सः ययवः (६) इव, चिरम् प्यतिष्ठत् (७) । सामग्राभावाद्विषयो न तु वन्धात्वात् इति भावः ।

९। प्रत्ययापेक्षसङ्गतिः स भूय मन्थान् प्राक् अनभिप्यकारवीतुपति अर्थात्
इव चिरम् अतिउत् ।

३. बाह्यान्तरं, तेन वृषेण प्रत्यक्षादेवमुत्पत्तिना अनभिन्नरवौत्पत्तिना
अर्धवेन इव व्यप्योद्यतः ।

३ । दद्यात् स्वर्गमभ्यापि मित्रैः स्वप्रकाशः पुरा देवादिज्ञातमन्यनक्षत्रं निमित्तम् अपेक्षा, तथा पुत्रभाग्यवतीऽपि राशः पुत्रलग्ना शृण्वद्वादिज्ञातमन्यनक्षत्रं निमित्तम् अपेक्षते च । पुत्रेष्टिक्रियया राशः पुत्रप्रतिपत्त्यभीभूते दूरदृष्टे अपनीते पुत्रो जनिष्यतीति सूचितम् । अश्वतकीलुभादिरवसास्यात् माविराजपुत्राणाम् अष्टौक्रियत्वं देवोपकारित्वं च, स्वबाह्व्याश्च पुत्रबाह्व्यापि धनितम् ।

৩। সেই রাজ্য পুণ্ড্রবর্ধনকে নিমিত্তাশেকী হইয়া, বহুনের পূর্ণে বাহান রত্নাৎ
শক্তি প্রকাশ পায় নাই তাম্র সমুদ্রের ন্যায় বহুকাল অতিবাহিত করিগন।

3. Like the ocean, with its treasures concealed, before the churning, long remained the king, unconscious of the efficient cause (निमित्तकारण), upon which depended the issue of a son unto him.

इष्टपुत्रदादिवशाद्य सन्तः सन्तानकाङ्क्षिणः ।

धारेभिरे गितात्मानः पुक्षीयामिष्टिभृत्विजः ॥२॥

४। अयमिति। अयमश्वादिभ्यः अयमश्वादिभ्यो (१) नाम कश्चित्
अयिः गदादयः, अयुन्यतौ वा यजन्तीति अयिजः याज्ञिकाः।

ଅର୍ଥ (୧) ଡମ୍, ଡର୍ to drop, ଡିମ୍ ଅର୍ଥ (୧) ଅର୍ଦ୍ଧେ water, ଡର୍ ଅର୍ଥ (ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳୀନ ଛାଣି ଅଢ଼ିମ୍). (୨) ଡା to stay,—ନିବାସିତ : ଅତିବାସ : ବସାମ୍ ।

१. लिङ्गः क. (भावे—स्त्रीपुं १ अस्तीत्यतः अस्मादिः तज्ज्, &c.) ;

(१) (एकदश भवतिदश दशविंश दश दश) : (२) भव, भव to spread.

अद्विगद्विगत्यादिना क्षिबन्तो निपातः । जितात्मानः जितान्त-
करणाः सन्तः, सन्तानशाङ्ख्यः (२) पुत्रार्थिनः, तस्य दशरथस्य
पुत्रीयां पुत्रनिमित्ताम् । पुत्राच्छ च इति प्रत्ययः । इष्टिं (३)
यागम्, यागेभिरे (४) प्रथक्निरे ।

४। अण्यथादिषु अस्मिन् जिताकान् सज्ज, सज्जानाकाद्विषय तस्य प्रदी-
याम इष्टिम् आरेभिरे।

४। सध्याह्न आदि येषां ते। त्रित चास्मा यै ते। सभ्यान् काङ्क्षतीति
तस्य। रात्र्यान्तर—सध्याह्नादिभिर्नाडि त्रिताम्भि सत्विभूमि पृथीया
इति चारेभिः।

४ । अनु मरुतमिह कथं मरान् माधयतीति विशिष्यतयेव श्रुत्यङ्गादीना
पराधंयजमदीयत सचितम् । आदिशब्दात् वसिष्ठ-वामदेव काश्यप-सुयज्ञा च ये च
वसन्ति । स किञ्च श्रुत्याङ्गो वसिष्ठादिनाङ्गो राज्ञः पञ्चार्थं मरुतमनुमेष पञ्चात
पुनरिति चकार । काव्यमिष्याहि श्रुत्यङ्गस्यैव मरुततया उपवीयान् तन्नामनिह म ।
श्रुत्याङ्गादयः तस्य राज्ञः मन्त्रात्मकादित्येव मन्त्रं पुनश्च दृष्ट्वा मन्त्रं, इत्यन्व
यः इति दृष्टव्यम् ।

[illegible]

4 Rūhyaśringa and other performers of sacrifice, who had subdued their passions and were exacted to undergo sacrifice, named *Putreshts*, on account of the king, who was desirous to obtain a son.

तस्मिन्नुत्तरं देवाः पौलस्त्योपपन्ना हरिम् ।

अभिज्ञस्तुर्निदायास्तोम्यायाहृत्तनयाध्यगाः ॥५॥

५. सकृर्मिति । तजिन् पदसारे सुधकानेतिप्रसिद्धमर्थे, देवा

एषः ॥ वाक्ये १० वाक्ये, विधि २१ ॥ एषः ॥ वाक्ये १० वाक्ये, विधि २१ ॥

(४) वा, वञ्च १० *be van*—वञ्चति : वञ्चयत वञ्चयिष्ये : वञ्चयामास : वञ्चयामास

(१) (१) प्रत्यक्ष, अथवा, नए. (२) उच्च उ. 10-15, न. 10-15 (३) विद्युत्

पुनश्चैव गोत्रापत्यं पुमान् पौत्रस्तथः (१) शययः तेन उपसृताः (२)
पीडिताः सन्तः, निदाधस्ताः (३) घर्मागुराः, व्यभ्यानं गच्छन्तीति
व्यभगाः पात्राः । अन्तात्यन्ताध्यदूरपारसर्वानन्तेषु ह इति उपसृताः ।
ह्यायाप्रधानं वृक्षं ह्यायावृक्षम् इव । शक्त्यर्थिवादित्वात् समासः ।
हरिं (४) चिष्णुम्, अभिजग्मुः (५) ।

५ । तस्मिन् चरन्तरे, देवा पीनन्वीपद्रुता (यान्), निदाधस्ताः व्यभगा
ह्यायावृक्षमिव, हरिम् अभिजग्मुः ।

५ । निदाधेन भार्या, पात्रागुराः—देवैः पीनन्वीपद्रुते निदाधार्ते
व्यभगौ ह्यायावृक्ष इव हरिं अभिजग्मुः ।

५ । यथा आतपतापिता पशिकाः तापशालये ह्यायावृक्षान् इव भजन्ते
तथा रावणपीडिता देवा रावणभयशालये विष्णुं शरणं गच्छन् । तच्च भगवान्
शान्तपात्र्यानां ह्यायावृक्षमिव विषमदेशानां शरणमिति भावः ।

५ । हेडावनात्र (डावन् वृजुडिवाले) वेववन लोणगा (डावन्) कडूक उरुनेडिड
हरेण, पत्रज आठणठणिठ भविदभय अणख ह आनिनिठे नुएवर निठे नमन वड,
नेडेकण हरिन् निठे नमन रविण्मन ।

5 In the mean time, the gods being persecuted by
Ponlastya (रावण), repaired to Hari, in the same way, as sun-
burnt travellers repair towards an umbrageous tree.

ते च प्राप्सुदन्वन्तं वुबुधे चादिपूरुषः ।

अव्याक्षेपो भविष्यन्त्याः काव्यसिद्धेर्हि लक्षणम् ॥६॥

६ । त इति । ते देवाश्च, उदन्वन्तं (१) समुद्रम् । उदन्वानुदधौ
चेति निपातः । प्राप्सु. (२), आदिपूरुषः विष्णुश्च वुबुधे योगनिद्रां

हृ to burn, चञ् aff.), धार्म (धा, च to go, ञ् aff.) (३) हृ to take
रञ् aff. (४) अभि. रञ् to go,—गच्छति । चरच्छन् । चरच्छन् ।
। गत, &c.

(१) उदक् water, अनुप aff. (उदकानि सन्तव, उदकस्य उदन्वापरी

अहौ इत्यर्थः । गमनप्रतिबोधयोरविलम्बार्थं चकारौ । तथाहि,
अव्याक्षेपः गम्यस्य अव्यासङ्गः अविलम्बः इति यावत्, भविष्यन्त्याः
(३) कार्यसिद्धेः अक्षयं लिङ्गं हि । उक्तञ्च, 'अनन्यपरता चास्य
कार्यसिद्धेस्तु साक्ष्यम्' इति ।

६। तेन च अद्वयत्वं ज्ञायते, आदिपुरुषस्य बुद्धये, अद्यापि च भवत्यन्ता
कार्यसिद्धेः ननु च हि ।

૬. વાચનાપત્ર,—તે જ ઉદભાવ્યુ દાવે જાદિપુરપેથ જ કુલે જગ્યાસંગ
જદધેન (મુદતે) ।

६। मनुद्वैतानिमुक्तमज्ञानमिव दैवज्ञानं विभुदुर्लभं तत्र चतुर्वर्ण्यं कार्यं
मिथि कथयामासः । कार्यमिहित्वाय शरणमप्यदया । जगदादित्वाय परम
ददयन्नाह विष्णुः । विदुद्वैतं कथयति ।

[illegible]

6 No sooner did they arrive at the sea than the P. res.
Bong (Vishnu), awoke. Ready interview thus obtained a
guys ultimate success.

भोगिभोगासनासीलं दृष्टुं दिव्योत्तमः ।

तत्प्रणामरुडलोर्चिर्मणियोतितवियरुम् ॥२॥

७। भोगीति । यो योयं येयं ते दिदीकणं देदा । द्यो
द्वारादिवात् । गायु । यदा दिव्यम्योऽस्मादप्यलित । तथा च
द्वयवहिते, 'अ होमते तेन हि हो विना सुरं मरत्यता हव्यव्यं
यदा दिवम्' इति । तत्र दिव्यदीक्षादयमिति यातोऽस्तुम्येति च
दिव्यम्योयं येयाम् इति विग्रहः । भोगिनः केष्वपि भोगे इह
इम् । 'भोगः सुखे रज्यादिभूतावसेषः यद्व्याप्यो' इत्यमरः ।

[illegible]

मः एव आसनं सिंहासनं तत्र व्यासीनम् उपविष्टम् । आसेः
ज्ञानञ्च, ईदाम् इतीकार्यदेशः । तस्य भोगिनः फणामण्डले ये
उदर्धिपः मययः तैः द्योतितविग्रहं तं विष्णुं ददृशुः ।

० । दिवौकस भोगिभोगासनासीन तत्फणामण्डलोद्वर्धिमं विद्योतितविग्रहं
त ददृशुः ।

० । तस्य फणामण्डले ये उदर्धिप (उद्धता आर्धंभी येषां ते) मयय, तै
द्योतितः विग्रह एव तम् । वाचयाम्बर, — दिवौकसि भोगिभोगासनासीनः
तत्फणामण्डलोद्वर्धिमं विद्योतितविग्रहं म. ददृशुः ।

० । तं देवा, मेषनागण कादद्यपि सिंहासने उपविष्ट, तस्य फणामण्डल-
विस्तारं नपिमदृश्यात् समुत्थितैः प्रभाजालैः छांसितदेह त विष्णुं दृष्टवन् ।
अनुराधने श्रीकैरन्धरनिष्ठादात् कलकम् । अनन्तरर्प्रीकनिच्योत्तमिषीयविमिष्ट
विष्णुं दृष्टुमारम्भयत् ।

१ । वेदगण जेदिगण,—तिनि जेवनजेत्र क'इकण यानेन आसीन बहिर्वाहन,
उमेर १४४ ताइ इ फणामण्डलिक मणिनावाइ ऊर्ध्वविद्योतौ अजागुल्ल अनीउ इदिदःइ ।

7 The gods found him (Vishnu, seated on the serpent
(S'eha), and his body illumined by the ascending rays of the
circlet of gems on the serpent's group of hoods.

श्रियः पद्मनिपस्यायाः क्षीमान्तरितानेखले ।

अङ्गे निजिप्तचरणमात्मीयकारपद्मये ॥ ८ ॥

८ । श्रिय इति । कीदृशं विष्णुम् ? पद्मे निपस्यायाः (१) उप-
विष्टायाः श्रियः क्षीमान्तरिता (२) दुक्कपक्षवर्हिता मेखला यस्य
तस्मिन्, आसीर्द्धा (३) करपद्मयो यस्मिन् । विशेषगद्येनापि चर-
मयोः सौकुमार्यं पट्टिमेवशास्त्रशंसदत्तं रुच्यते । तस्मिन् अङ्गे
निजिप्ते (४) चरणौ येन तम् ।

८ । पद्मनिपद्यायाः शिवः शौमालरितमेषले चाक्षीर्षकरपवे चङ्गे निक्षिप्त
चरणम् ।

निक्षिप्तचरणः (मः दृढज्ञे) इति बाष्पागतम् ।

९ । पद्माक्षीना भक्षी' कठिनमेषलास्पर्शेन प्रभीक्षरपदीडा मा भटिति
कीललदुकुलेन मेषलो प्रस्थाप्य पतिचरणौ चङ्गे निक्षिप्तं सुदृढं प्रस्थाप्यतिष्ठ
इति भावार्थः ।

१० । लक्ष्मीः लक्ष्मी (लक्ष्मी) इत्येतत्पदम् (देवता) इत्येतादृशं कठिनं भक्षणं लक्ष्मीना
आद्येन ; इति (विष्णु) उभयौ चक्षुःशो करणद्वये हस्तं कुक्षिं प्रक्षिप्तं कठिनाङ्गम् ।

8 The goddess Lakshmi, with her silken cloth drawn over
the jewelled girdle round her waist, was found seated on a bed
of lotuses, with Vishnu's feet on the leaflike palms of her
hands kept open on her lap

प्रबुद्धपुण्डरीकाक्षं बालातपनिभांशुकम् ।

दिवसं शारदमिव प्रारम्भमुखदर्शनम् ॥ ६ ॥ ।

६ । प्रबुद्धेति । पुन कीदृशम् ? प्रबुद्धे विकसिते पुण्डरीके
इव अक्षिणी यस्य तं (१), दिवसे तु पुण्डरीकम् एव अक्षि यस्य इति
विग्रहः, बालातपनिभम् अंशुकं यस्य तं धीताम्बरधरम् इत्यर्थः ।
अन्यच्च बालातपद्याजांशुकम् इत्यर्थः । 'निमो व्याजसदृक्षयो'
इति विग्रहः । प्रहृष्ट प्रारम्भः योगः येषां ते प्रारम्भा योगिनः तेषां
सुखदर्शनम् । अन्यच्च प्रारम्भे आदौ सुखदर्शनं शारदं (२) प्रारम्भ-
शान्तिनं दिवसम् इव स्थितम् ।

६ । प्रबुद्धपुण्डरीकाक्षं बालातपनिभांशुकं प्रारम्भमुखदर्शनं शारदं दिवस-
मिव (स्थितम्) । बाष्पागतम् इत्येतत्पदम् इति चङ्गे चरणयोः ।

[६] (१) प्र, बुद्ध to awake, क अर्धे पुण्डरीकं lotus चङ्गे चरणयोः
अर्धे. (प्रबुद्धपुण्डरीकाक्ष—प्रबुद्धोऽसौ सव्यष्टौ साक्षात् कश्चि). (२) इत्येता
saturnus, कश्चि अर्धे.

८। यदा हि शारदीयी दिवसः प्रफुल्लमलयवेन नवमृद्यांसीकृतं च प्रभात
जल रश्मयति, तदा विष्णुरपि प्रफुल्लमलयनिभेन भीषणदयेन नवमृद्यांसीकृतिभेन
जीताम्बरेण च धीनिगणं रश्मयामास । शरदि प्रभाते ध्यानि विकसन्ति मेघ-
हिमाद्यावरणमुने च नग्ने मूर्धं समुच्चलं प्रकाशते इति शारट दिवसमित्युक्तम् ।

२। नन्दकालेन त्विन वेगेन आरुह्य चरैः अरुह्य दधि द्रव्यैश्च दध, एतः
विकसितं पृथ्वीकल नदनेन च बल'उपक्रम नदनेन मोडा पायः ; दिनिउ नैरेकप,
बल'उपक्रम नदनेन यत्न'उपक्रम नदनेन मोडा पायैरेकप ।

G. Take the day in autumn, which, at its Prárambha or
opening (morning), is exceedingly charming, and which looks
beautiful with its eyes of full-blown lotuses and its robe of early
sunlight, Viṣṇu is charming to the Prárambhas or the Yogis
(devotees), and looks beautiful with his lotus-like eyes and his
garments which are of the colour of the morning sun

प्रभानुलिप्तश्रीवत्सं लक्ष्मीविभ्रमदर्पणम् ।

कौस्तुभाख्यमपां सारं विभ्रमां वृहतीरसा ॥१०॥

१०। प्रभेति । गुणः किंविधम् ? प्रभया यनुलिप्तम् (१) यनु-
रङ्गितं श्रीवत्सं नाम साध्यं येन तं, लक्ष्माः विभ्रमदर्पणं, कौस्तुभः
(२) इति व्याख्या यस्य तम्, अपां सासुद्रायां सारं स्थिरांशं मयिम्
इत्यर्थः । यद्वा उरसा विभ्रमम् (३) ।

१०। प्रभानुलिप्तश्रीवत्सं लक्ष्मीविभ्रमदर्पणं कौस्तुभाख्यम् अपां सारं वृहती-
रसा विभाषम् ।

[१०] (१) यनु, लिप् to smear, क all. निष,—निष्यति । यमिष्यन् ।
। निष्यन् । कर्षन्-लिप्ति । यमिष्यन्. &c. (२) कौस्तुभ ocean, यम् all.
भूमि कौस्तुभाति व्याप्ति कौस्तुभी अलधि, तत्र भव. (३) भ to hold
क all. (सामर्थ्ये शान्ति, यद्वा विभ्रम्)

१० । श्रीवक्त्रो नाम विष्णुवचस्पृशो महत्त्वमयश्च श्रेतरोमावर्णविभेद ।
मृगुपदचिह्नमेव श्रीवक्त्रः इति भागवते । कौमुभज्योतिरेव श्रीवक्त्र इत्यपि
भागवते, यदा ;—‘कौमुभज्यपदेशेन स्वाभ्यज्योतिर्विभण्यंज । तत्प्रभां व्यापिनीं
धायात् श्रीवक्त्रसुखा विभु ३’ अर्थात् कार चौरसिन्धुद्रुतानी रत्नानी श्रेष्ठम् ।
विभमद्वयं विभाममण्यमयाधन मुक्तमिव, मज्यो कौमुभे मेज्जान निजमुष
ह्वा केशमन्त्रारमुषमण्यमादिकं करोतीति भावः ।

१० । टिप्पि, लक्ष्मीः श्रीवक्त्रं विजानन्महत्त्वमयं मृगुपदमनाद्वृत्तं लोचनं दधि
विजान् दधःशृङ्गं दधेन दधिशोभनं, तेनैव दधि लोचनं लोचनं विदधति दधुद्वि
दधेत्तद्वत् ।

10. On his broad breast he wore the gem Kaustubha the
essence of the oceanic waters, which served Lakshmi as her toi-
let glass, and illumined the mark S'rîsatsa by its lustre

वाहुभिर्विटपाकारैर्दिव्याभरणभूषितैः ।

आविर्भूतमपां मध्ये पारिजातमिवापरम् ॥ ११ ॥

११ । वाहुभिरिति । विटपाकारैः, आखाकारैः दिव्याभरण-
भूषितैः (१) वाहुभिरुपलक्षितम्, अतएव अपा सैन्यवीणा मध्ये
आविर्भूतमपरं द्वितीयं पारिजातमिव (२) स्थितम् ।

११ । विटपाकारै दिव्याभरणभूषितै वाहुभि (उपलक्षित) अपा मध्ये
आविर्भूतम् अपरं पारिजातमिव ।

११ । विटपस्य आकार इव आकारी दीपा लैः । दिव्यानि आभरणाणि
तैः भूषिताः तैः ।

११ । पारिजाती दद्या अपाविहसद्विमुक्तायकाभ्यादिवज्रं अतामि सुदीर्घं
जालमि उपलक्षितं मन्त्रान् द्याक् सुदृढजलमयं ददमं, तदा विष्टराय दिव्य
विष्टरादिभूषणैः भित्तिं समुद्रजलप्रतिविम्बिते सुदीर्घं जमि उपलक्षितं ददमं

[११] (१) भूषणं adorn, ॥ ३१ (२) पारिजाताकारं दारी समुद्र, ॥ ११

रघुवंशम् ।

११। इति पञ्चाननम् (शरीर) एतः विशा काष्ठान् कुर्वन् पञ्चाननम् अस्मिन्
 ११. He, with his (four) arms, long as the branches (of a
 tree), adorned with celestial ornaments, appeared like another
 Pārijāta tree in the waters (of the ocean)

दैत्यस्त्रीगण्डलेखानां मदरागविलोपिभिः ।
 हेतिभिश्चेतनावह्निरुदीरितजयस्वनम् ॥ १२ ॥

१२। दैत्येति। दैत्यस्त्रीगण्डलेखानाम् अमराग्नयः गण्डस्त्रीनां यः
 मदरागः तं विनुमन्ति चरन्तीति मदरागविलोपिभिः (१) तैः, चेतना-
 वह्नैः सजीवैः, हेतिभिः २) उदीरितजयस्वनम् (३) जयशब्द-
 वज्रिष्वाला य हेतयः इत्यमरः। उदीरितजयस्वनं (३) जयशब्द-
 मुद्गोपयन्तीभिः मूर्च्छिमतीभिः अस्त्रदेवताभिश्चपासमानम् इत्यर्थः।
 १२। दैत्यस्त्रीगण्डलेखानां मदरागविलोपिभिः चेतनावह्नैः हेतिभिः चरी-
 रितजयस्वनम्।

१०। दैत्यानां शिरः तासां वा गण्डलेखा तामां। उदीरित जयस्वनः
 यत्नं तम्।

१२। मदरागविलोपिभिः—‘पवर्षेणा चरन्तीति’ अर्जुनस्य मीलं दैत्य-
 तैः इति दिनकरः। तस्य शब्दचक्रमदासिपथं दैत्यविलासि चरन्तीति मूर्च्छि-
 मतीति तं जयशब्दं इत्यमरः अ इति भावः। जयशब्दश्च ‘जय विजय’ ‘जय व-
 ज्रिष्वाला’ इत्यादिद्वयः।

१२। अमराग्नयः गण्डस्त्रीनां यः अमराग्नयः गण्डस्त्रीनां यः अमराग्नयः गण्डस्त्रीनां यः

12. His arms, which take away the flush of excite-
 from the cheeks of Asura women, were proclaiming his v-
 after assuming the form of living beings

[१२](१)रज्जु to colour, घञ् aff. (रज्जु), वि, लुप् to take off, fi
 (२) इन् to kill, क्तिन् aff (निघातनात्), ३) ईर with उत् to utter

रघुवंशम् ।

१६। ब्रह्मादिरूपमयं यथाक्रमं स्थावरजडमानां जगतां सृष्टिस्थितिमेकार-
कारणाय तुभ्यं नमः । अथ, 'यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि
जीवन्ति यत् प्रयन्यन्ति सविश्रान्ति' इत्यादियुतिः प्रमाणम् । 'तुभ्यम्, इति नमः-
अर्पयामासुः' इति नमः, 'नमः' स्वस्तिस्वाहास्वधास्वधोवाच' इति सूत्रम् ।
१७। छुनि यत्नं एवै विवेकं गृही, उन्मादे गान्, यनस्य नरस्य रविः ३३ ;
एवैकमेव निजं चकणंके दिनं छाने विवक्तुं रविः ३३ ; छानाके नरस्य ।

16 Thou createst, preservest, and destroyest this universe
in succession, thus Thou hast divided Thy own essence into
three parts Obeisance to Thee.

रसान्तराख्येकरसं यथा दिव्यं पयोऽभ्युते ।

देशे देशे गुणेष्वेवमवस्थास्त्वमविक्रियः ॥ १७ ॥

१७। ननु कुटस्थस्य कथं वैरूप्यमित्याशङ्क्योपाधिकमित्याह,
रसान्तराख्येति । एकरसं मधुरैकरसं, दिव्यं भवं दिव्यं, (१) पयः
वर्षादिकं, देशे देशे ऊषरादिदेशे अन्यान् रसान् रसान्तराख्यं कव-
यादीनि, यथा अभ्युते (२) प्राप्नोति, एवम् अविक्रियः निर्विकारः
एकरूप इत्यर्थः । त्वं, गुणेषु सत्त्वादिषु, अवस्थाः (३) सृष्ट्यादि-
रूपाः अभ्युते ।

१७। एकरसं दिव्यं पयः देशे देशे रसान्तराख्यं यथा अभ्युते, एवम् अव-
क्रियः त्वं गुणेषु अवस्थाः (अभ्युते)

१७। एको रसो यद्यतन् एकरसम् । नास्ति विक्रिया यस्य न' अविक्रियः ।
वाचान्तरम्,—एकरसेन दिव्येन पयसा चम्यगते...अविक्रियेण तदा चम्यगते ।

१७। मधुरैकरसमपि मधुजलं यथा समुद्रादिषु पतितं प्यानगुणमेदा
सर्वथादिसादभेदान् भजते, तथा एकरूपोऽपि त्वं सत्त्वादिगुणमेदान् सृष्ट्यादि-
रूपान् सत्त्वादिभेदान् भजसे । तथाहि, रजोमूलेन स्रजम् ब्रजेति, सत्त्वगु-
णेन सत्त्वगुणं स्रजम् । अथ वा । (१) अत्र to pervade-अभ्युते । अत्र
वाचित-वाट । अत्र वा । (२) अत्र, वा to stay, अत्र aff.

[१७] (१) दिव्य sky, यत् aff (२) अत्र to pervade-अभ्युते । अत्र
वाचित-वाट । अत्र वा । (३) अत्र, वा to stay, अत्र aff.

पापघ्नं विष्णुरिति, तमोगुणेन च सहरन् हर इति अभिधीयते । उक्तञ्च,—
‘तमो रजोगुणे सद्यो स्थितौ सत्त्वमयाय च । तमोदपाय महारे विदुपाय मय-
गुरे’ । इति । अयम् नैव उपमेदं औपाधिकी मनु तात्त्विक इति भावः ।

११ । देवैस्त एकविरहानिनिष्ठे हरिदात्र धेनव ज्ञाने ज्ञाने विविधे दायज
रुद्रा रुद्र, धूमि निर्विकारि रुद्रा एव रुद्र हरिदात्र उक्तानि रुद्राणि रुद्राणि
रात्रि रुद्राणि रुद्रा ।

17. As the rain water, though of uniform taste, gains diver-
sity of flavours from different receptacles on earth, so dost
Thou, though of unchangeable essence, manifest changes of state
in diverse qualities

अमेयो मितलीकस्त्वमनमर्थो प्रार्थनावहः ।

अलितो जिष्णुरत्यन्तमव्यक्तो व्यक्तकारणम् ॥१८॥

१८ । अमेय इति । हे देव । त्वम् अमेयः (१) लोकेन्द्रियतया
परिच्छेद्यः, मितलीकः परिच्छिन्नलोकः, अनर्थो निस्पृहः ।
एतीति आदहः, यथायच्, प्रार्थनानाम् आदहः कामदः,
जितः अन्ते न जितः, जिष्णुः (२) जयशीलः व्यक्तम् अव्यक्तम्
तत्त्वकारणम्, व्यक्तस्य (३) स्तुत्यस्य कारणम् ।

१८ । त्वं अमेयः मितलीकः, अनर्थो प्रार्थनावहः, अजितः जिष्णुः, व्यक्तम्
अव्यक्तकारणम् ।

१८ । त्वं अमेयश्च विष्णुश्च वाचापामिन् परिभाषितः त्वं तु न लोकेन्द्रिय-
तया समर्थः, सर्वेषां कामान् कन्दर्पः सत्यं तु न विच्छेद्यः कामरूपं तुमेव
‘परीतो भवति त्वं तु न लोकेन्द्रिय-जितुः समर्थः, स्तुत्यावयवम् अस्माकम्
‘अस्मि, अद्य तु सर्वेषां निवर्तयतीति । अनर्थो निस्पृहः — ‘न कं कन्दर्प-
पति न मे कन्दर्पः लब्धः’ इति वीतावयवम् । अजितरुद्राणाम्, रुद्राः

[१८] (१) का. ०४ मि १० measure, यत् ५१ । १२ ३१ ५१, ५१
५१ (मात्राण्यहं रश्मि रश्मि रश्मि) । १२ ५१ मि, ५१ १० ५१
५१

१' ज्ञस्त्वमविज्ञातः सर्वयोनिस्त्वमात्मभूः ।
सर्वप्रभुरनीशस्त्वमेकस्त्वं सर्वरूपभाक् ॥ २० ॥

२० । सर्वंश्च इति । त्वं, जानातीति च; इगुपधेति कप्रत्ययः ।
सर्वस्य च; सर्वंश्च (१) । अविज्ञातः न केनापि विज्ञात इत्यर्थः । त्वं
सर्वस्य योनिः कारणं, त्वम्, आत्मन एव भवतीति आत्मभूः (२) न ते
किञ्चित् कारणमस्ति इत्यर्थः । त्वं सर्वस्य प्रभुः त्वम् अनीशः, त्वम्
एकः सर्वरूपभाक् त्वमेक एव सर्वआत्मना वर्तसे ।

२० । त्वं सर्वंश्च; अविज्ञातः, त्वं सर्वयोनिः आत्मभूः, त्वं सर्वप्रभुः अनीशः,
त्वम् एकः सर्वरूपभाक् ।

२० । त्वं सर्वं नैव जानासि, तत्त्वत्पदं तु ईदृशया इत्यतया वा कीदृपि च-
धारयितुं न शक्नोति । त्वमस्य विज्ञस्य कारणमस्ति अथ तु स्वप्रकाशत्वात् अज्ञा-
रथकीदृशि, त्वं सर्वं न नियन्तासि अथ तु अनियन्तोऽसि, त्वं केषनाम्नापि विज्ञा-
त्माना वर्तसे । आत्मभूः स्वयम्भूः आत्मना आत्मानं सृजसीत्यर्थः, अथ त्वम्
याज्ञेयाद्वृत्तीन्द्रियवाहः सृष्टीऽध्यस्तः सनातनः । सर्वभूतमयीऽचित्त्वः स एव सत्य
महर्षी । तस्य एकत्वे,—‘मदीव सीखेदमथ चासीत् एकमिवादितीयं निति मी-
नेह जानासि किञ्चन’ इत्यादि श्रुतिवचनं प्रमाद्यम् । सर्वानि रूपाणि भव-
न्ति त्वं सर्वरूपभाक्, भजधात्री विप्रत्ययः ।

२० । त्वम् ईश्वरः, किञ्च ज्ञानोक्ते देहं ज्ञानिदे पात्रे ना, त्वम् ईश्वरः
रात्रि, किञ्च ज्ञानोक्ते रात्रि देहं माई
माई एव एक, किञ्च अत्र न

सप्तसामोपगीतं त्वां सप्तार्णवजलेशयम् ।

सप्तार्चिर्मुखमाचख्युः सप्तलोकैकसंग्रयम् ॥ २१ ॥

२१ । सप्तेति । हे देव ! त्वां सप्तभिः सामभिः रचन्तरादिभिः उपगीतम् । तद्वितार्थेत्पुनरप्युक्तमासः । सप्तानाम् अर्णवानां जलं सप्तार्णवजलम् । पूर्व्ववत् समासः । सप्त ज्ञेते यः सः सप्तार्णव-जलेशयः (१) तम् । शयवासवासिष्यकालादिदशुक् । सप्तार्चिं मुखं यस्तु तम् । “अभिमुखा वै देवाः” इति श्रुतेः । सप्तानां लोकानां भूर्भुवःस्वरादीनाम् एकसंग्रयम्, रचम्भूतम्, आचख्युः (२) ।

२१ । त्वां सप्तसामोपगीतं सप्तार्णवजलेशयं सप्तार्चिर्मुखं सप्तलोकैकसंग्रयम् आचख्युः ।

२१ । वाक्यान्तर,—त्वं सप्तसामोपगीतं, सप्तार्णवजलेशयं सप्तार्चिर्मुखं सप्तलोकैकसंग्रयम्; आचख्युः ।

२१ । सप्तसामोपगीतं सामशब्दवाच्यं गानस्य श्रुतादिभिः सप्तभिः शब्दैः उपगीतम् । ‘रघुनर-इन्द्रतक्षक-वामदेव-वैश्व-पावमान-वैराज-चान्दमर्षाभि-धानानि, तैरिदं विष्णुरित्यादि विष्णोरराटनित्यर्थांश्च उपगीतम्’ इति दिनकरः । सप्तार्णवा यदा,—सप्तर्षीद, इक्ष्वाकीद, सुरीद, पृथोद, दक्षिण्योद, ज्यौरीद, व्याहूद इति । सप्तार्चिं यदा सप्तार्चिं अग्नि, अर्चिं शिवाः । अर्चं सप्त-शिवा यदा,—काशी, कदाशी, जमीनवा, मुखोद्विता, सुधूमवशां, उवा, प्रदीपा इति । सप्त लोका यदा भू, भुव, स्व, मह, जन, तप, सत्य इति ।

२१ । नष्ट नाशरत्नं पुनरि शीतं इदं वाक, नष्टं शब्दज्ञानं पुनरि ज्ञानं करिष्ये वाक, नष्टं चिन्तारिन्ति अग्निं तेषां नष्टं ज्ञानं, अत्र पुनरि नष्टं ज्ञानं अत्र नष्टं वाक्यं; तेषां नष्टं अत्र नष्टं करिष्ये वाक्यं ।

21 Thou art hymned by the seven Sama, Thou lyest on the waters of the seven seas; the seven-flamed Fire is as Thy

[२१] (१) जलं in the waters, शो to sleep, अर्च all (२) वा, यदा, to tell, अर्चन्—अर्चतः । अर्च्यो—अर्च्यो । अर्च्यवि—अर्च्यते । अर्च्यवि, &c अर्चत, &c.

१' ज्ञस्त्वमविज्ञातः सर्वयोनिस्त्वमात्मभूः ।

सर्वप्रभुरनीशस्त्वमेकस्त्वं सर्वरूपभाक् ॥ २० ॥

२० । सर्वं च इति । सर्वं, ज्ञातातीति चः इत्युपधेति कथयत्यः । सर्वस्य चः सर्वं च (१) । अविज्ञातः न ज्ञेयापि विज्ञात इत्यर्थः । सर्वं सर्वस्य योनिः कारणं, त्वम्, आत्मन एव भवतीति आत्मभू (२) न ते किंचित् कारणमस्ति इत्यर्थः । सर्वं सर्वं तु त्वम्, त्वम् अनीशः, त्वम् एकः । सर्वरूपभाक् त्वमेक एव सर्वोत्पत्त्या यत्तमे ।

२० । सर्वं चः अविज्ञातः, सर्वं योनिः आत्मभू, सर्वं प्रभू, अनीशः, त्वम् एकः सर्वरूपभाक् ।

२० । सर्वं सर्वं ज्ञातामि, त्वमेकस्त्वं तु ईदृशया इत्यनया वा कीदृपि चर-
धारयितुं न शक्नोति । त्वमेक इत्यत्र कारणमस्ति सर्वं तु अविज्ञातत्वात् अवि-
ज्ञातः, सर्वं सर्वं नियन्ता इति त्वम् तु अनियन्तोऽसि, सर्वं ज्ञेयत्वादि विद्या-
त्वात् अज्ञः । आत्मभू त्वमेकः, आत्मना आत्मानं यजन्तीत्यर्थः, एव त्वम्-
याः साक्षात् ईदृशया, ज्ञाता इत्यत्र ज्ञातम् । सर्वं भूतसर्वोऽपि त्वम् एव सर्व-
स्य प्रभू । त्वम् एकस्ते,—‘मदीयं योऽपि त्वम् अनीशः एकस्तेवा’ इतीत्यर्थे मिति मिति
नेह ज्ञातामि किंचित् इत्यादि श्रुतिवचन प्रमाणम् । सर्वोऽपि ज्ञेयादि भवति
इति सर्वरूपभाक्, भजधाती विप्रत्ययः ।

२० । त्वम् सर्वं ज्ञातुं, किञ्च ज्ञातुं न देह कानिदे न देह न । त्वम् सर्वं ज्ञातुं
कारणं, किञ्च ज्ञातुं न देह न देह न देह । त्वम् सर्वं ज्ञातुं निरुद्धं, किञ्च ज्ञातुं निरुद्धं
न देह, त्वम् एकः, किञ्च अन्यत्वं निरुद्धत्वं अविज्ञातत्वं ।

20 Thou knowest all, but none can know Thee, Thou art
the cause of all, but Thou Thyself hast no cause (आत्मभू literally-
self-born); Thou art ruler of all, but thou hast no ruler, Thou
art One, still Thou art existing as the infinite universe.

{ [२०] (१) सर्वं all, या to know, क aff. (२) आत्मभू self, भू to
be, ह्य aff.

सप्तसामीपगीतं त्वां सप्तार्णवजलेशयम् ।

सप्तार्चिर्मुखमाचख्युः सप्तलोकैकसंश्रयम् ॥ २१ ॥

२१ । सप्तेति । हे देव ! त्वां सप्तभिः सामभिः स्थन्तरादिभिः उपगीतम् । तद्वितार्थेभ्युत्तरपदसमासः । सप्तानाम् अर्णवामां जलं सप्तार्णवजलम् । पूर्व्ववत् समासः । तच्च ज्ञेते यः सः सप्तार्णव-जलेशयः (१) तम् । श्रयवासवासिष्ठकालादित्यनुक् । सप्तार्चिः मुखं यस्य तम् । “अभिमुखा वै देवाः” इति श्रुतेः । सप्तानां लोकानां भूर्भुवःस्वरादीनाम् एकसंश्रयम्, एषम्भूतम्, आचख्युः २ ।

२१ । त्वा सप्तसामीपगीतं सप्तार्णवजलेशयं सप्तार्चिर्मुखं सप्तलोकैकसंश्रयम् आचख्युः ।

२१ । वाचशान्तर,—त्वं सप्तसामीपगीतः सप्तार्णवजलेशयं सप्तार्चिर्मुखं सप्तलोकैकसंश्रयम् आचख्यसे ।

२१ । सप्तसामीपगीतं सामग्रन्थवाच्यं ज्ञानं कृतादिभिः सप्तभिः स्वरैः उपगीतम् । ‘स्थानर-वृद्धसाम-वामदेव-वेदप-पावमान-वैराग-वाग्देवताभि-धानानि, तैरिदं विष्णुरिवादि विष्णोरराटमित्यन्वां उपगीतम्’ इति दिनकरः । सप्तार्चं वा यदा,—सप्तर्षीद, इषुरर्षीद, सुरीद, वृत्तीद, रुधिमर्षीद, चोरीद, व्याहृद्वेति । सप्तार्चिंश्चो यद्य सप्तार्चं अग्नि, अर्चिं मिषा । यद्ये सप्त-मिक्षा यदा,—काशी,कराशी, मनीषवा, मुक्षीहिता, सुधूयवर्चा, यदा, प्रदीता वेति । सप्त लोका यदा भू, भुव, स्व, मह, जन, तप, सत्य वेति ।

२१ । नष्ट नाशरक्षे पूरि शीत हरीशं वाय, नष्ट मरुत्तत्र काले पूरि नष्टन वरिडा वाय, नष्टनिशरिन्ष्टि अग्नि टोदात्र दुरवर्तन, एवः पूरि नष्ट कालेवत्र एववात्र वाय, टोदात्र एवैव शीतन वरिडा वाय ।

21 Thou art hymned by the seven Sama, Thou lyest on the waters of the seven seas, the seven-flamed Fire is as Thy

[२१] (१) जलं in the waters, शी to sleep, अच् all (१) वा, यदा, to tell, अच्यन्—अच्यत । अच्यी—अच्ये । अच्यिचि—अच्यदते । अच्यदि, &c अच्यत, &c.

mouth, and Thou art the sole support of the seven worlds. It is thus that Thou art described.

चतुर्वर्गफलं ज्ञानं कालावस्था चतुर्युगा ।

चतुर्वर्गमयो लोकस्त्वत्तः सर्वं चतुर्मुखात् ॥२२॥

२२ । चतुरिति । चतुर्गो धर्म्मार्थकाममोक्षाणां वर्गः चतुर्वर्गः ।
 “चिवर्गा धर्म्मकामार्थचतुर्वर्गैः समोद्यकैः” इत्यमरः । तत्फलकं
 दत् ज्ञानं, चत्वारि युगाणि छतत्रेतादीनि यस्यां सा चतुर्युगा
 कालावस्था कालपरिमाणं, चत्वारः वर्गाः प्रकृताः उच्यन्ते
 यस्मिन्निति चतुर्वर्गमयः चतुर्वर्गप्रचुरः इत्यर्थः । तत्प्रकृतवचने
 भयट् । तद्वितार्थेति तद्वितार्थे विषये तत्प्रचुरः । सः लोकः, इत्येवं-
 रूपं सर्वं चतुर्मुखात् चतुर्मुखद्विपत्त्यत्तः जातम् इति शेषः ।
 “इदं तत्त्वमस्तजत यदिदं किञ्चित्” इति श्रुतेः ।

११ । चतुर्वर्गफलं ज्ञानं, चतुर्मुखा कालावस्था, चतुर्वर्गमयः लोकः
 (इत्येवंरूपं) सर्वं चतुर्मुखान् मल (जातम्) ।

१२ । ब्राह्मणवर्णिकद्वैतद्वैतद्वैतद्वैतचतुर्वर्गप्रचुरो वसाम्,—“चतुर्वर्गं सदा
 दत्तं नृपकर्मैस्माकम्” इति वीतावचनम् । स सर्वं यथा निर्विकल्पकायमविद्याय
 लोकोत्तराद्वैतव्यवहारवर्णकोत्तरात् प्रीयतावदम् ।

१३ । ११ का. २३ १०० १०००, १२ का. २३ १००० १०००, १३ का. २३ १००० १०००
 १०००, १४ का. २३ १००० १००० १००० १००० १००० १००० १००० ।

22. The fourfold objects of life
 (the fourfold objects of human life, are (1) merit, (2) wealth,
 etc., (3) pleasure, and (4) liberation), the time which is measured
 by the four Yugas (the four ages of the world), the men who
 are the four castes, all these are created out of Thee

अभ्यासनिगृहीतेन मनसा हृदयाश्रयम् ।

ज्योतिर्मयं विचिन्वन्ति योगिनस्त्वां विमुक्तये ॥२३॥

२३। अभ्यासेति । अभ्यासेन (१) निगृहीतं विषयान्तरेभ्यः निवर्तितं तेन मनसा, योगिनः हृदयाश्रयं हृत्पद्मस्थं, ज्योतिर्मयं (२) त्वां विमुक्तये मोक्षार्थं, विचिन्वन्ति (३) अन्विष्यन्ति ध्यायन्ति इत्यर्थः ।

११। योगिनः अभ्यासनिगृहीतेन मनसा हृदयाश्रयं ज्योतिर्मयं त्वां विमुक्तये विचिन्वन्ति ।

११। हृदयमेव आश्रयो दश स तम् । वाच्याभतर,—योगिभिः हृदया-
श्रयं ज्योतिर्मयं त्वं विचिन्वन्ति ।

११। सुमुखी योगिनः समाधिबद्धीकृतेन मनसा हृदयस्थं ज्योतीरूपं त्वां ध्यायन्ति । हृदयम् आश्रयो दश स तम्, हृदयस्थस्य यथाह वा. मठ,—‘यतीं निर्दिशति शिवो यस्मिन्नेव प्रसीदते । हृदयं तद् विजानीयान्नमस स्थिति-
कारणम्’ इति । तस्मिन् हृदये अनाहताद्या दादमदस्य पदम् अस्ति, तत् स्थितम् अकारणस्य परमेश्वर योगिनी ध्यायन्ति, यदुक्त,—‘हृदयेनाहृतं अक
श्रित्य प्रवर्तते । पुत्राद्यान् तद्विष्णुस्ति पुत्र दादमभिर्दले ६’ यथा ‘अना
हताद्या मठ तम् मुनिभिः परिचोर्णितम् । आनन्दसदनं तत्तु पुत्रपाधिष्ठितं
परम्’ इति । ज्योतिर्मयमिति,—‘तदेव ज्योतिषा ज्योतिः’ इति श्रुतेः । योगी
नाम मन्त्री विषयाभतरव्याहृतिः, श्रीवाक्यपरमात्मनी मयोगी वा, तद्विष्णुता
योगिनः । अभ्यासयोगपुत्रानां मुक्तो भगवदात्म प्रमाद यथा,—‘अभ्यासयोगपुत्रे न
क्षित्वा मान्दमात्मना । परम् पुत्रं दिव्यं याति पादागुचिभूतम्’ इति ।

१०। योगिभ्यः देवदेवताभ्यः कृतात्मनां त्रिभुवनं कदिता, हृत्पद्मस्थं ज्योतीरूपं त्वं विचिन्वन्ति ।

23 Controlling their minds by means of assiduous practice,

[२३] (१) अभि, अस to thron, चम् aff (२) ज्योतिर light, मठ् aff
(३) वि, चि,—विचिन्वन्ति विमुक्तये । अन्विष्यन्ति अन्विष्यन्ति । अन्विष्यन्ति अन्विष्यन्ति । अन्विष्यन्ति
अन्विष्यन्ति । &c अन्विष्यन्ति,—अन्विष्यन्ति अन्विष्यन्ति । &c अन्विष्यन्ति, &c

for the sake of final emancipation, the Yogis contemplate within their souls Thy form consisting of light.

अजस्य गृह्यतो जन्म निरीहस्य हतद्विषः ।

स्वपतो जागरूकस्य याथार्थ्यं वेद कस्तव ॥ २४ ॥

२४ । अजस्येति । न जायते इति अजः । अन्येष्वपि दृश्यत इति ह प्रत्ययः । तस्य अजस्य जन्मग्रन्थस्यापि जन्म गृह्यतः मत्स्यादि-
वपेण जायमानस्य, निरीहस्य चेष्टारहितस्यापि हतद्विषः शत्रून्
हतवतः, जागरूकस्य (१) सर्वसाक्षितया नित्यप्रबुद्धस्यापि स्वपतः (२)
योगनिद्रामनुभवतः, इत्यं विरुद्धचेष्टस्य तव याथार्थ्यं (३) कः वेद
वेत्ति । विदो षटो वेति श्लाघादेशः ।

२४ । अजस्य जन्म गृह्यतः, निरीहस्य हतद्विषः, जागरूकस्य स्वपतः ॥
याथार्थ्यं कः वेद ।

२४ । भाषि ईडा यस्य सः तस्य । तव याथार्थ्यं केन विद्यते इति
वाचशान्तरम् ।

२४ । त्वं जन्मरहितोऽपि चरितारुपेण जायसे, चेष्टारहितोऽपि चरु-
सहाराय चिह्ने, नित्यप्रबुद्धोऽपि योगनिद्रां भजसे, एवं तव चेष्टा, परस्परविरुद्धा,
अतः कस्तं तत्त्वं निरूपयितुं समर्थः । तस्य अजस्ये प्रभावं यथा,—‘नहि जातो
न जायेत्तु न जनिष्ये कदाचन । सेवयः सर्वभूतानां तस्मादहमजः क्षृतः ।’
इति । तस्य जागरूकस्य प्रभावं यथा,—‘अजोऽपि सन्नम्यमाना भूतानामीश्वरी-
ऽपि सन् । प्रकृतिं सामधिष्ठाय सन्नम्यमानमायया’ । एवमन्वेषापि गीता-
वचनमनुसन्धेयम् ।

२४ । तूनि अजस्यरहितः, अथऽ (अवधारकणे) अज्ञप्रतिज्ञं करिषा वाकः, तूनि
चेष्टारहितः, अथऽ त्रिपुनःशब्दे चेष्टितं हृद्भा वाकः, तूनि (नर्तनानिष्ठकणे) जागरूकः,
अथऽ योगनिद्रां उज्जनां करिषा वाकः, तेषां तव के जानिषे ।

[२४] (१) जाय to awake, ऊह aff. pos. (२) स्वप् to sleep, गृह aff.

(३) यथाये true, अज् aff.

24. Though self-existent, yet Thou art born (14 incarnations); though devoid of passion, Though destroyest the enemies (the demons); though in Thy deepest sleep, Thou art ever-awake, who then knows Thy true nature?

शब्दादीन् विषयान् भोक्तुं चरितुं दुश्चरं तपः ।

पय्याप्तोऽसि प्रजाः पातुमौदासीन्येन वर्त्तितुम्॥२५।

२५। शब्दादीनिति । किञ्च, कृष्णादिरूपेण शब्दादीन् विषयान् भोक्तुं, नरनारायणादिरूपेण दुश्चरं तपः चरितुं तथा दैत्यमर्दनेन प्रजाः पातुम् औदासीन्येन । (१) ताटस्थेन वर्त्तितुञ्च (२), पय्याप्तः समर्थं प्राप्तः । भोगतपसो धातुनौदासीन्ययोश्च परस्परविरुद्धयो-
राचरणे त्वदन्तः क समर्थः इत्यर्थः ।

२५। शब्दादीन् विषयान् भोक्तुं दुश्चरं तपः चरितुं प्रजा पातु, औदा-
सीन्येन वर्त्तितुं, पय्याप्तोऽसि । तथा पय्याप्तन भवति इति वाच्यमात्मनः ।

२५। त्व औदासीन्यमधिहाय कृष्णशङ्करादिरूपेण शब्दादीन् विषयान् निर्वि-
हसि, नरनारायणादिरूपेण कठोरं तपश्च चरसि, प्रजापतयेण विषयं पाप्मि,
पुरुषपदेण उदासीनतां च भजसि, इत्यं परस्परविरुद्धाचारैः त्वमेव समर्थः ।
साध्यान् इहति कर्त्तुं पुरुषन् पुण्डरीकाक्षन् नित्यं इत्यादि वदसि,
'चतुर्भुजा श्रीहृत्पद्महृत्पाद्म' इत्यादिपुतिरव प्रमाद्यन् । शब्द आदिव्यस्य ते
इत्यादयः ताव ।

२५। नर-पति इति लोकेन वर्त्तितुं अथ कृष्ण उच्यते तपः-पतनं कर्त्तितुं, उदासीन्येन
वर्त्तितुं अथ उच्यते तपः-पतनं च कर्त्तितुं कृष्ण इति वदति ।

25. The enjoyments of sounds and other objects of sense and yet the performance of austere devotions, the government of created beings and yet existence like that of one apparently indifferent, these are (contradictions), of which Thou alone art capable.

[२५] (१) उदासीन, indifferent अथ (२) इन्—इमेने । चरन्तः ।
चरन्तः-चरन्तः । वदति । चरन्तः । वदति ।

28. Since the earth and Thine other glorious works, though objects of direct perception, are immeasurable, what can be said of Thee, who art knowable only through authoritative testimony (the Vedas) and inference.

केवलं स्मरणेनैव पुनासि पुरुषं यतः ।

अनेन वृत्तयः शेषा निवेदितफलास्तुयि ॥२६॥

२६ । केवलमिति । स्वरगेन १) केवलं शब्दम् । “केवलः शब्द-
एक्य” इति शास्त्रतः । पुरुषं संपादं जनं पुनासि (२) यत् यत्
इत्यर्थः, यनेन एव भ्रूतिकार्येण एव, त्वयि त्वद्विषये, यः, हेया
अवशिष्टाः वृत्तयः दर्शनस्पर्शनादयो व्यापाराः, ताः निवेदितप्रकाः
स्थापितकार्याः । तव स्वरगस्यैव यत्तत् यत्नं दर्शनादीनां
किमिति नावधारयामः इति भावः ।

३८। दत्त कार्यालय केवल वृद्ध पुत्रादि, अनेक स्वयं ईया हृदय । १२८.
दत्तपुत्र ।

५८। निवेदिता यत्नं दायाता निवेदिता यत्नाः । वाच्यः ५९ - केवलं
पुत्र (मदा) पुत्री, भ्राताभिः क सभिः १०-वर्द्धितकलाभिः । अयम्

१२। अहो मि नदिना, मनु ज्ञान करवनाथ येव पुढव ज्ञानदातेन नन्दन
 ६। तव मरवजेव वनम् यम् मदा मरवज्जनादीनाम् वान्दव नानाव,
 किदम् यम् मनु न अथधारिदम् वनदा वदम्, मरवज्जनादीनाम् मदा मरव
 पुढाते,—मरवज्जनादीनाम् मरवज्जनादीनाम् मदा मरव
 मरवज्जनादीनाम् मदा मरव

১৮। যেমতে গুরুপ বহিঃগর্ভে বসে সেই গুরুপদার্থের সহিত ১০০০ ভাগ
১০০০ ভাগের গুরুপ (১০০০০০) ১০০০০ ভাগের গুরুপ ১০০০০ ভাগ
১০০০ ভাগ ১০০০ ভাগ (১০০০০০) ১০০০০ ভাগ ১০০০০ ভাগ ১০০০০ ভাগ

[illegible]

प्रत्यक्षोऽप्यपरिच्छेद्यो मद्भादिर्महिमा तव ।

आप्तवागनुमानाभ्यां साध्यं त्वां प्रति का कथा॥२८॥

२८ । प्रत्यक्ष इति । प्रत्यक्षः (१) प्रत्यक्षप्रमाणगम्यः अपि तव मद्भादिः पृथिव्यादिः, महिमा (२), ऐश्वर्यम्, अपरिच्छेद्यः (३) इत्यन्तया न व्यवधार्यः, आप्तवाक् वेदः “यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते” इत्यादिः श्रुतिः । अनुमानं (४) “क्षित्यादिकं सकर्तृकं कार्यं त्वात् घटवत् इत्यादिकम्, ताभ्यां साध्यं (५) गम्यं, त्वां प्रति का कथा, प्रत्यक्षमपि त्वत्पुत्रं जगत् अपरिच्छेद्यं तत्कारणमप्रत्यक्षस्यम् अपरिच्छेद्य इति किमु वक्तव्यम् इत्यर्थः ।

२९ । प्रत्यक्षोऽपि तव मद्भादिः महिमा अपरिच्छेद्यः आप्तवागनुमानाभ्यां साध्यं त्वां प्रति का कथा ।

३० । अर्थं प्रतिगतः प्रत्यक्षः । महि मादिः यस्य सः । आप्तवाक् च अनुमानं च आप्तवागनुमाने दाणःम् । प्रत्यक्षेणापि मद्भादिना महिमा अपरिच्छेद्येन (भूयते), कथा कथया (भूयते) इति बाध्याक्षरम् ।

३१ । तव इच्छया प्रादुर्भूतः प्रत्यक्षतः परिहृतमानमपि क्षित्यादिकं ददा इत्यन्तया न व्यवधारणीयं भवति, तथा वेदानुमानसाध्यं परोक्षस्य इत्यन्तया नैव व्यवधारणीया भवति इति किमु वक्तव्यम् । आप्तवाक्,—‘यावामूनी जनयन् द्विपक्ष आसी विग्रह्य कर्त्ता भुवनस्य गीता’ इत्यादिदृष्टा । अनुमानं कार्यादि-दमनेन कारणादिनिवृत्तः, यथा ;—यत् यत् कार्यं तत् तत् सकर्तृकं, यदा घटः ; विनिः सकर्तृका कार्यात्मा । न च तत् कर्तृत्वमद्वैतादौना सम्भवति इत्यतः तत्कर्तृत्वं ईश्वरसिद्धिः ।

३२ । उमानि गृहिणी अहंति येनैव मरुत अहंति निहृ इत्येतेषु यत्र तादृशं परिमाणं कदा वा नो ; तत्र उमानि निहंति परिमाणं कदा नो, तादृशं परिमाणं वेदो अहंति कदा नो ।

[२८] (१) प्रति, अपि eye, अप् all (२) महत् Great, इमं अप् all. (३) च मद्भादि with self to measure, अनु all (४) अनु, मा to measure, मद्भादि all. (५) वाक् to accomplish, अनु all.

20. Since Thou rendered him perfectly pure, who really thinks of Thee the greatness of the merit that accrues from connecting the remaining faculties with Thee, is declared by the merit which accrues from the sun, i.e. thinking of Thee.

उद्धेरिव रत्नानि तेजासीव विवस्वतः ।

भुतिभ्यो व्यतिरिच्यन्ते दूराणि चरितानि ते ॥३०॥

३० । उद्धेरिति । उद्धेः रत्नानि इव. विवस्वतः (१) तेजांसि इव दूराणि व्यवाप्तमगोपराणि ते चरितानि भुतिभ्यः व्यतिरिच्यन्ते (१) निःसीयं प्तोक्तुं न शक्यन्ते इत्यर्थः ।

३० । उद्धे. रत्नाभीर, विवस्वत तेजासीर, दूराणि ते चरितानि भुतिभ्य व्यतिरिच्यन्ते ।

३० । यथा हि यमनारत्नादरस्य सिन्धो रत्नानि. यथा वा अकृत्रितेजो-निधेः सूर्यस्य तेजांसि निर्वस्तु न शक्यन्ते, तथा यमनमादात्मनिधेः जगदीश्वरस्य ते चरितानि भुतिभिः निर्वस्तु न शक्यन्ते । त्वं भुतिपदमतीतीतीति भावः । अथ यतो वाची निवर्तन्ते अथाप्य ममसा उद्धे इत्यादिवृत्ति प्रमादम् । व्यतिरिच्यन्ते इति कथं कर्त्तरि प्रयोगः । उद्धेयानि भीयन्ते अथ इति उद्धेः उद्धेः, कथं व्यधिकरणे च इति धा-धातोः किमन्यथा ।

३० । तेषामत्र अनाद्यनन्तबोधेन चरितकृत, ननुद्धेय इत्यादि च पूर्वोक्त तेषां-दानिदं नान्न उद्धेयत्वेन चरिते ।

20. Like the treasures of the sea, and the fiery splendour of the sun, Thy actions, far beyond the reach of words and thought, exceed all our praises.

[३०] (१) वि वस् to cover, कृप्, विवस् here said to imply various covering, as a garment of light, i. e. the rays of the sun, and मनुष्य aff. (२) रिच्,—रिचति । अरिचत् । अरिचोत्-अरिचत् । रिचि । रिचत्., &c.

७३। अहोऽहं कृतवान् इति श्रद्धादोऽहं तद्विषयं च-वदन्तं कथितम्, एवम्
 ७४। अहं तद्विषयं कथितवान् तदा तद्विषयं च-वदन्तं कथितम्, एवम्
 ७५। अहं तद्विषयं कथितवान् तदा तद्विषयं च-वदन्तं कथितम्, एवम्

७३. In this way the gods presented him, who was not to
 p received by the senses, or what they said was not a true and
 stating truth in connection with that greatest God

तस्मै कुगलमंप्रमथ्यञ्जितप्रीतये सुराः ।

भयमप्रलयोद्धेतादाचम्युर्नैव तोदधः ॥३४॥

३४। तस्मा इति सुराः देवाः कुगलमन्व संप्रमथ्य (१) तेन यञ्जिता (२)
 प्रकटीकृता प्रीतिः (३) यस्य तस्मै गदितप्रसादाय इत्यर्थः । अन्यदा
 अगवसरविश्रान्तुःखरागामिव निश्चया ग्यात् इति भावः । तस्मै
 विष्णवे, अग्रजये प्रलयाभावे ययि उद्देशात् उगमर्थादात् नैव तं
 राक्षसः सः एव उदधिः तस्मात्, भयम् व्याचम्युः कथितवन्तः ।

३४। सुराः कुगलमन्व संप्रमथ्यते तस्मै अग्रजयोद्धेतात् नैव तोदधे
 भयम् व्याचम्युः ।

३४। व्याचम्युः—सुरैः भयम् व्याचम्युः इति ।

३४। देवतानामागतव्यथाम्भर विषयं आगतव्यथाम्भरं प्रीतिविज्ञं प्रकटीक-
 रन्तम्, तच्च भयम् तदा प्रमथ्यं प्राप्ता, अयमेवावसरः एव भयवते प्रादुर्भा विज्ञा
 पयितुम् इति निश्चितं दिशः, अकाले अष्टिनाशाय सुमितान् महाविश्वीरिव राक्ष-
 सात् उपस्थितं महाभयं तस्मै निवेदयामासुः । युञ्जतएव प्रीतिः (चक्रदमना-
 न्तरम् प्रार्थना, तथा च कथारसम्भवे—‘कालप्रयुक्तं यन्तु कार्यविद्भिर्विज्ञापना-
 भर्तृषु सिद्धिमेति ।’ उद्धतो मेलात् उदधे सः, अद्यादय इति समासः । निच-ते-
 रपत्य नैव तं, तस्यापत्यम् इत्यर्थः ।

७४। विष्णुं कुगलं मगधिवं चारा (जयन्तवत् यति) ओदधिश्च अकालं कथितम्,

[३४] (१) मथ्, प्रच्छ् to ask, मथ् aff. (२) वि, चम्यु to mix, विष्, क
 aff. (३) प्री to please, कृष् aff.

দেবগণ, ব্রাহ্মসম্প্রদায় নবুত্র দিনাশ্রমায় উৎসব হইয়া ভয় উপাসন করিয়াছে, ইহা
উদ্ভবে নিবেদন করিলেন।

34. When Vishnu expressed his good feeling (towards the gods) by inquiring after their welfare, the gods represented to him that the *Ukha-hava* (उखावः) like a sea swelling without a storm (उखा lit. the destruction of the world after a Kalpa), was creating alarm.

अथ वेलासमासन्नशैलरन्धानुनादिना ।

स्वरणोवाच भगवान् परिभूतार्णवध्वनिः ॥ ३५ ॥

१५। अथेति । अथ वेलायाम् अश्विकूले समानानां सन्नि-
 हयानां, शैलानां रन्ध्रेषु गच्छेयुः, अमुनादिना प्रतिध्वनिमता, सद्यः
 परिभूताः बभूविः तिरस्वतसमुद्रघोषः भगवान् उवाच (१) ।

१५। अथ भद्रवान् देवाः सप्तर्षिणां पुत्रादिना भवेत् परिश्रुतांश्च
अग्निं ददाय ।

२४ । परिमृतायैव ध्वनिना भगवता कथं दृति वाच्यमवश्य ।

१३। ईश्वरिणः सद्गुरुणात्मनः शारादयः दक्षीणयः कल्याणवीर्यस्य समुद्रजम्
 वसिष्ठां दिवीयां कन्दरायाम् दद्यादयम् मिथो कर्त्तव्यम् ॥ १३ ॥
 कथादः । भग, ईश्वरिणः दक्षीणयः कल्याणवीर्यस्य समुद्रजम्, कल्याण, कल्याण
 ईश्वरिणः दद्यात्, — ईश्वरिणः समुद्रजं वीर्यस्य दद्यात् मिथो । शारादयः शारादयः
 दद्यात् भग इतीदृशः ॥ इदं नामाख्या । परित्यज्य लक्ष्मीं शारादयः कल्याण
 यति ईश्वरः ।

[illegible]

33 After that, the Lord of all Rulers began to speak in a

[illegible]

voice, which resounded in the caverns of the mountains near the sea shore, and subdued even the roar of the ocean.

पुराणस्य कवेस्तस्य वर्णस्थानसमीरिता ।

वभूव कृतसंस्कारा चरितार्थैव भारती ॥३६॥

३६ । पुराणस्येति । पुराणस्य (१) चिरन्तनस्य, कवेः (२), तस्य भगवतः वर्णस्थानेषु उरःकण्ठादिषु समीरिता सम्यक् उच्चारिता व्यतएव कृतः सम्यादितः संस्कारः साधुत्वस्य कृतादिप्रयत्नः यस्याः सा भारती (३) वाणी, चरितार्था कृतार्था वभूव एव । श्यकारस्त्वसंभावनाविपर्ययभाषनायुदासाद्यः ।

३६ । पुराणस्य कवेः तस्य वर्णस्थानसमीरिता (वतएव) कृतसंस्कारा भारती चरितार्था वभूव एव ।

३६ । चरितः प्राप्तः चरितः प्रयोजनं यथा सा चरितार्था । वाचान्तरं, वर्णस्थानसमीरितया कृतसंस्कारा भारती चरितार्था वभूव ।

३६ । तस्य कृतं भगवता वाच्यप्रसवेन नारायणेन प्रयत्नेन उच्चारिता वतएव सा वाणी कृतार्था जाता । वर्णस्थानानि यथा,—‘चण्डो व्यानानि वर्णानि सुरः कर्मा विरमदा । जिह्वामुखं दन्ताश्च नासिकीश्चैव तालु च ।’ इति त्रिषाङ्गुली । सन्धारं मधुमन्वत्त्वादिवचनं । तस्य साधुत्वम् चतुर्भटलं, व्यटलं च परिष्कृष्टेन भरेण उच्चारितं, यदुक्तं—‘तव व्यक्तं मृष्टेः नरेः’ इति । इदं चानादिवचनं तस्यैव चतुर्भटलमिषादनाय कण्ठादिज्वापारं, न च वाच्यं—‘वाच्यमेतान् विविच’, तस्य वाच्यप्रसवेन वर्णस्थानैः वाच्यं तदुक्तं ददातामीति । चादौ वेदप्रसवेन मन्त्रतत्त्वस्य मन्त्रान्तरं भगवतः पुराणकविना, यथा,—‘चण्डो व्यानानि वर्णानि सुरः कर्मा विरमदा । जिह्वामुखं दन्ताश्च नासिकीश्चैव तालु च ।’ इति । चादौ वेदप्रसवेन मन्त्रतत्त्वस्य मन्त्रान्तरं भगवतः पुराणकविना, यथा,—‘चण्डो व्यानानि वर्णानि सुरः कर्मा विरमदा । जिह्वामुखं दन्ताश्च नासिकीश्चैव तालु च ।’ इति ।

७५। वागे जेहे पूर्वाग कविब दर्शन नदन हरेउ उकारित हरेन बनिदा नरकीरा
नरिपुत्र ७ इत्यर्थः इति ।

७६. Speech became in every respect pure and perfect when she was pronounced from the organs of speech of that Primeval Poet.

बभौ सदशनज्योत्स्ना सा विभोर्वदनोद्भवा ।

निर्यातशेषा चरणात् गङ्गेवोर्ध्वप्रवर्तिनी ॥३७॥

३७। बभाविति । विभोः विष्णोः, वदनात् उद्भवा निःसृता,
सदशनज्योत्स्ना दन्तकान्तिसहिता, रदश्च विशेषणं धावत्यति-
शयार्थम्, अत एव सा भारती, चरणात् चरणात्, निर्याता चासौ
शेषा च निर्यातशेषा निःसृतावशिष्टा इत्यर्थः । स्त्रियाः पुंवदित्यनु-
वाद्यं पुंवत् कर्मधारयेति पुंवद्भावः । निर्यातशब्दस्य या निर्याता
सावशेषा सा गङ्गेवेति सामानाधिकरण्यानिर्वाहः, निर्यातायाः शेषेति
विग्रहे पुंवद्भावः दुर्घट एव । ऊर्ध्वप्रवर्तिनी, ऊर्ध्ववर्तिनी गङ्गा इव
बभौ (१) इत्युत्पत्तिः ।

३८। विभोः वदनीकता सदशनज्योत्स्ना सा (भारती) चरणात् निर्यात-
शेषा ऊर्ध्वप्रवर्तिनी गङ्गा इव बभौ ।

३९। दन्तकान्तिसहिता प्रभया अहं वर्धते इति सदशनज्योत्स्ना,
तुल्यवीर्ये बलवीर्ये । ऊर्ध्वप्रवर्तिनी इति ऊर्ध्वप्रवर्तिनी । वाचान्तरम्—विभो
वदनीकता सदशनज्योत्स्ना सा चरणात् निर्यातशेषा ऊर्ध्वप्रवर्तिनी गङ्गा
इव वर्धते ।

४०। दन्तकान्तिसहिता चरणात् कृतिं परिच्छेद्य वदना वा वाचो भववती
वदनात् उदतिष्ठत, तदा कर्त्तुं सक्त्येव, अत एव पादाङ्गुल्या निर्याताया
गङ्गाया चरणिताय एव चरणा ऊर्ध्ववती भवतीति । गङ्गाया इति चरणावच्छिन्नं

[३७] (१) भा १० shine,—नाति । बभौ । बभासीत् बभौ । भातः,
६८ भावे—भावने । बभासि । ६८

विचयुराचं—'एवमेतत् पदं विशील्यतीयममसाककम् । आधारभूतं सांकां
चयापा वृद्धिकारचं । ततः प्रवर्तते ब्रह्मन् सर्वपापहरा हरित् ।... रामपादा-
भुजादुष्टमखंसीतीविनिर्मता' । इति । वाक्या गङ्गासाम्यं पुनस्तपविषयतादिदुष-
योगात् । अत्र उपमेयभूताया वाक्याः उपमानभूतया गङ्गाया सह अभेदेन
सम्भावना, ततश्च उत्प्रेक्षाध्वकारः, स च इवप्रयोगात् वाच्यः । यथा दर्पणे ;—
'भवत् सम्भावनीयमेधा, मङ्गतंश्च पराक्रमा । वाक्या प्रतीयमाना सा प्रदमे विविधा
मता । वाक्येवादिप्रेषणीये स्यात्' इति । ज्योतिरन्ध्रत्वाः ज्योत्स्ना, ज्योत्स्नातमिव
त्यादिना ज्योतिष उपधात्वीषी न-प्रत्ययस्य निपात्यते । मच्छति प्रवाहकपेव इति
इति गङ्गा, गमधातोः मन्प्रत्ययः ।

७१ । ममनसंकां कोनाविड इहेडा'मेहे वानि एवम् अजुत्र वपन इहेडे विनिर्गड
इहेन, उदन वोंड इहेन, उगोत्र उत्रप इहेडे गूर्फे वे गवा निर्विनन कविडाहिन काहा
इहे अवनिडे डाम एवमे हेडे अवाहित इहेडेहे ।

37. When that speech, illumined by the lustre of the teeth,
issued from the mouth of the Lord, it seemed as if what re-
mained of the stream of the Ganges, which had previously
flowed from his foot, was now flowing upward.

जाने वो रक्षसाक्रान्तावनुभावपराक्रमौ ।

अङ्गिनां तमसेवोभौ गुणौ प्रथममध्यमौ ॥३८॥

३८ । यदाह भगवान् तदाह, जान इति । हे देवोः । वः पुङ्गा-
कम्, अनुभाव-(१)-पराक्रमौ महिमपुद्गलकारौ, रक्षसा (२) दाव-
येन, अङ्गिनां शरीरिणां प्रथममध्यमौ उभौ गुणौ सत्वरजसी तमसा
इव तमोगुणेन इव, आक्रान्तौ जाने (३) । वाक्यार्थः कर्म ।

३८ । वः अनुभावपराक्रमौ रक्षसा अङ्गिनां प्रथममध्यमौ उभौ गुणौ तमसा
इव आक्रान्तौ जाने ।

[३८] (१) अनु. वृ to be, अन्. अ. (१) रक्ष to protect, अनु. अ.
(२) दा to know,—आक्रान्ति-आक्रान्तिः । अक्रान्तान्-अक्रान्तिः, अक्रान्तिः ।
अक्रान्ति-अक्रान्तिः । दाव, &c.

१८। अनुमाद्य परिक्रमस्य तो अनुमाद्यपरिक्रमो। अथमस्य मध्यमस्य तो
प्रथममध्यमो। बाष्पात्तरं—तम इव रश्मिः प्राकान्वत, प्रायते (गया)।

१८। यदा हि तमोगुणो द्दिहना सत्त्वेजसौ अभिभूय तान् धीरे चक्षानाम-
कारि निमज्जयति, तदा शैवणो युष्मार्क तेज यौहवे अभिभूय दुष्मन् धीरे शोकाभ-
कारि शमस्त्रयमे, इत्यहं वेदि ।

৩৮। তথ্যে'গুণ বেৰুণ দেহি'ব'শে'র সব ও ব'লো'প'দ'ক' অ'ভি'কৃত' কা'ব, সেই'গ'ন
ক'ব'স (ক'ব'স) তে'দ'ব'শে'ব' শে'র ও প'দ'ক'ব' অ'ভি'কৃত' ক'ব'ব'হ'হে, তা'হা অ'ব'ি' ক'ত
ক'ব'ি।

28 As the quality of darkness (तमसः) overcomes the qualities of activity (रजः) and goodness (सत्त्व) in corporeal beings, so the demon (राक्षसः) has overcome your majesty and might I know that

विदितं तप्यमानस्तु तेन मे भुवनत्रयम् ।

अफामोपनतेजिष साधोहृदयमेनसा ॥३६॥

६६। विदितमिति । किञ्च, अकामेन अनिष्टया उपगतैः प्रसादात् आगतेन, स्वता प्राप्तेन, साधोः सध्यमानस्य, शुद्धस्य इव, तेन स्वता सध्यमानं (१) सक्तप्यमानम् । तपेर्भैयादिकात् काम्येति ध्यानम् । भुवनत्रयं, ये विदितं मया प्राप्यते इत्यर्थः । गति-बन्धीत्यादिना वर्तमाने ततः, तस्य च वर्तमान इति यदी ।

१६। अ (किञ्च), अन्तर्गामीयस्यैव यन्मात्रं वाच्यं तद्वद्विषयः, तत्र (२८८८)
नान्यथापि सुखस्यैव विहितम् ।

१८। अहं विदितवान् इति वाच्यम् ।

१८। उन्नादवद्यान् अथ कथं दातव्यं दद्यात् कार्त्तिके वरा इदमेव दद्यात् देवान्
 तस्यावर्द्धति, तथा वराणां न वाक्यं भुवनवर्धं दद्यात् देवान् तस्यादितरम्॥

(14) (1) नपु—नपुंसि; अतपन; अतपनीय; इत्यादि; एत ४
अक्षरं—नपुंसि; अतपन; अत

इत्यपि चक्षुःकानामिति । एति ह्यस्ति वायुविशेषः, इति दम्, इह वायुवि इह
 पुनः सुवातमप ।

३३ । (३३) अनियन्त्रितं वायुं नः प्रवृत्तं इत्येतत् ननु निश्चितं वा, तत्रैव,
 तत्रैव वायुं विवृत्तं नः प्रवृत्तं इति दम्, इति वायुं तत्रैव ।

33. An air involuntarily committed, afflict the virtuous, so that demon is affecting the three worlds. I know that also.

कार्येषु चैककार्यत्वात् अभ्यर्थोऽस्मि न वञ्चिणा ।
 स्वयमेव हि वातोऽग्नेः सारथ्यं प्रतिपद्यते ॥४०॥

४० । कार्येभ्यः । किञ्च, एककार्यत्वात् वायव्योः स्व-
 कार्यकरत्वात् हेतोः, कार्येषु कर्तव्यार्थेषु विषये, यच्चिदा इन्द्र-
 वायव्यः इह कुर्वन्ति प्रार्थनीयः, न च्यमि, तथाहि, वातः (१)
 स्वयमेव अग्नेः (२) सारथ्यं (३) सारथ्यं, प्रतिपद्यते (४) प्राप्नोति,
 न तु वञ्चिप्रार्थनया इत्येवकारार्थः । प्रेक्षावतां सारथ्यं स्वयमेव
 प्रत्यतिः न तु परप्रार्थनया, सारथ्यं ममापि इत्यर्थः ।

४० । च (किञ्च), एककार्यत्वात् कार्येषु विषये अभ्यर्थः न वञ्चि-
 (तथाहि), वातः स्वयमेव अग्नेः सारथ्यं प्रतिपद्यते ।

४० । एकं कार्यं यद्यी तो एककार्यं तद्यी भावः एककार्यत्वं तज्ज्ञात् ।
 वचनम् अस्मात्प्रतीति वद्यी तेन । वायुान्तरं—अभ्यर्थोऽन (नया) न मृष्यते, वातेन
 सारथ्यं प्रतिपद्यते ।

४० । दुष्कृता विनाशेन लोकसारथ्यं यथा इन्द्रश्च तथा ममापि कार्यम्,
 तद्वत् इन्द्रश्च प्रार्थनया चलम् । यथाहि पवनः स्वतः प्रवृत्तएव पावकस्य सहायी
 भवति, तथा अहमेव स्वतः प्रवृत्तएव रावणवधरूपे लोकहिते इन्द्रश्च सहायी

— [४०] (१) वा to blow, ३३ aff. (२) चय (३) to go, नि aff. (४) सारथ्य
 helper, यज् aff. (४) प्रति, पद to go,—पद्यते । अपद्यत । अपादि । पेदे ।
 पदः, &c.

भविष्यामि । 'समीरणी मोदयिता भवेति व्यादिश्यते केन कृताग्रमण्य' इति कुमारसम्भवे । विवदिते विष्णोरिन्द्रवामदेवम् अय्येदेषि सन्नम्, यथा,— 'विष्णोः कर्माणि यज्यत यतो प्रतानि यज्यन्ते, इन्द्रस्य पुत्र्यं यथा' इति (शु., म., १, १०, ११) ।

१० । कर्तुं वा विधातुं वा इह देवैः कृतं वा वातः कथं कथं वा, कथं वा वातः कथं वा इह एक कारो निरुक्तः । वातः कथं वा इह कथं वा वातः कथं वा इह ।

10 It is not necessary for Indra (वज्री, lit. holding the thunderbolt, an epithet of Indra) to address prayers to me (concerning what should be done in this matter), for both of us are engaged in the same work. Vāta (wind), of his own motion, helps Agni (fire)

स्वामिधारापरिहृतः कामं चक्रस्य तेन मे ।

स्थापितो दशमो मृद्धां लभ्यांश्च दुव रक्षसा ॥४१॥

४१ । सुता विन विपुसार्थिणीयनाय अशिरांसि धिन्दता दशमस्येव यदशमं द्विरोऽव्येयितं लभ्यांश्चार्थमिवाह स्नेति । स्वामिधारायाः स्वलङ्घनारया, परिहृतं चक्रस्य इत्यर्थः । दशम (१) मृद्धां, मे लभ्य चक्रस्य कामं यदशमः लभ्यांश्च प्राप्त्यभागे इव, तेन दशमो स्थापितः (२) । तत् सर्वं वा लभ्यं रक्षिष्यामि इत्यर्थः ।

४१ । स्वामिधारापरिहृतः दशमः मृद्धां लभ्यांश्च वातः इव । दशमः लभ्यांश्च स्थापितः ।

४१ । अयं वातः तस्य धारा तया परिहृतः । लभ्यं दशमं लभ्यांश्च । दशमस्येव — तत् (दश) स्वामिधारापरिहृतः दशमः मृद्धां लभ्यांश्च वातः रक्षिष्यामि ।

[४१] . १ दशमः (१) इति (२) (तस्य धारा इति) स्वामिधारापरिहृतः

(२) लभ्यं (लभ्यांश्च), १० इति, ११ इति — स्थापितः । स्वामिधारापरिहृतः । दशमः लभ्यांश्च वातः रक्षिष्यामि, &c

४१ । पुरा किल अमरत्वं लभुः कामो दशाननी दशवर्गदशादि दुर्जरं तप-
सधार । ततश्च क्रमेण आत्मनः नव शिरांसि हिस्रा यद्यो भुङ्गाव । यद्य दश
शिरां हेतुं ग्रहणे तन्निम्नं, तस्या समागत्य वरदानेन तं दशमशिरश्चेदाम् निरन्त-
राम इति धूर्त्यहतात्मम् अभिमन्याय विप्रदवाच, यदभीष्टं वक्रधारया हिस्राभि
इति स तदा आत्मनो दशम शिरी न न्ययं चिच्छेद, इच्छं सन्नाहयामि । सन्नाह
इमे रावणस्य विनामो विघाता विद्धिवा, इति भावः ।

४२ । जेहे शायन निज बहु गवारात्र नकीय वनन दनुकटी (हृन्म ना दहिना उता)
बुधि मनोर छत्रपारात्र लजा अरन बलिना त्रावित्राहित ।

41. The demon (रावण) kept his tenth head unscovered by the
sharp edge of his own sword, as it were, the portion due to my
discus (चक्र).

सष्टवरातिसर्गात् तु मया तस्य दुरात्मनः ।

अत्याखण्डं रिपोः सोढुं चन्दनेनैव भोगिनः ॥४२॥

४२ । तर्हि किं प्रागुपेक्षितमत्र आह, सयुरिति । किन्तु सयुः
ब्रह्मणः, वरातिसर्गात् वरदानात् हेतोः, मया तस्य दुरात्मनः रिपोः
रावणस्य, अत्याखण्डम् अत्यारोहणम् अतिबुद्धिः इत्यर्थः । नपुंसके
भावे स्त्राः । भोगिनः-सर्पस्य, अत्याखण्डं चन्दनेन (१) इव, सोढुम् (२) ।
चन्दनस्यापि तथा सहनं सयुर्नियतेरिति द्रष्टव्यम् ।

४२ । तु सष्टः वरातिसर्गात्, मया तस्य, दुरात्मनः रिपोः अत्याखण्डं
भोगिनः (अत्याखण्डं) चन्दनेन इव सोढुम् ।

४२ । वरस्य अतिवर्गं, तस्मात् । दष्टः आत्मा यस्य सः तस्य दुरात्मन
वाचानानर—चन्दनः भोगिन इव चक्रं तस्य अत्याखण्डं सोढवान् ।

४२ । यथा हि चन्दनतश्च विधिविधानादेव भोग्यभुजगवेष्टनं सङ्गते, तद
चक्रं विघाटवरदानादेव विमुक्तमयो. रावणस्य अत्याचारम् एतावन् कालं सोढ

[४२] (१) यदि to please, (विषय), सयुः, (चन्दनस्य आद्यादयसि इति
चन्दन). (२) कष्ट to bear, क अर्थ.—सङ्गते । असङ्गत । अघटित । मेघ । &c

मान् । किं करोमि 'विधिरही यमवान् इति मे मतिः' इति भावः । अत्राहट ,
रात्रयपसे लोकस्थितमङ्गलं, अत्रमपसे स्वभाषपर्यभाषांरुचम् ।

৪২। চল্লিশতম বৈষ্ণব সপ্তমীর পৌড়ন সহ্য বস্ত্র, সেইষণ আদি যে সেই চুবঃসা
শকর কস্তাচার সহ্য করিত ছি সে কেবল বিখ্যাত। (তাহাকে) বর দিয়াছেন বলিয়াই।

42. I have endured the arrogant excesses of that wicked monster, in the same way as the sandal tree endures the mischievous pranks of serpent, because the Creator (HWR) has granted him boons (special favours)

धातारं तपसा प्रीतं ययाचि स हि राजसः ।

दैवात् मर्गादिवध्यत्वं मर्त्येज्वास्थापराङ्मुखः ॥४३॥

४३ । सम्पत्तिं यदनुहयमाह, धातारमिति । सः शब्दसः, तदसा-
धीतं सन्नुष्टं, धातारं (१) । ब्रह्माखं, मर्त्येषु (२) विद्यते, आस्यापरा-
भुखः आदरविमुखः सन् मर्त्यादनाहृत्य इत्यर्थः, देवात् (३)
सर्गात् (४) अष्टविधायाः देवदृष्टे, अनाहृत्य यथाये (५) च ।

४३। उ वाक्य, शपथ हीन धानाव अन्तर्गु आद्यापरादय (मन्
देवान् अर्गन् अहध्वाव वराधि वि ।

[illegible][illegible]

(১৪) (১) অত্র উক্ত সচিবের কার্যক্রমের বিবরণীতে বর্ণিত
কর্মসূচী (১) বিধিগত কার্যক্রমের বিবরণীতে বর্ণিত কার্যক্রমের
বিবরণীতে বর্ণিত কার্যক্রমের বিবরণীতে বর্ণিত কার্যক্রমের

चारणाः । भूतप्रेतपिशाचाश्च विद्याप्राः किन्नरादयः । इति । (१)—रिपुषा,
(२)—पितरः, (३)—असुराः, (४)—गन्धर्वाश्चरसः, (५)—यक्षरक्षांसि, (६)—
भूतप्रेतपिशाचाः, (७)—विद्वचारणविद्याधराः, (८)—किन्नरादयः, इति भाग-
वतटीकायां श्रीधरस्वामी । स भर्षद्दक्षे मरिष्यतीति नियतिवशादेव तदा
अवस्था मर्षादवध्यत्वं न याचितवान्, 'विधाद्विहितं मायै न कश्चिदतिवर्तते'
इति भावः ।

४० । जेहे डाकन, निज ताणोवले अनादिउ विधाताउ निकटे, मर्त्यामरक वरदा
करिहा केवल बेवश्टेव अवशाउ आर्चना करिहाहिल ।

४१. That demon (रावण) prayed to the Creator, propitiated
by his penance, for his being invulnerable to the heavenly
beings, regardless of mortals.

सोऽहं दाशरथिभूत्वा रणभूमेर्वलिद्धमम् ।

करिष्यामि शरैस्तीक्ष्णैः तच्छिरःकमलोच्चयम् ॥४१॥

४१ । तर्हि का गतिरित्याशङ्क्य मनुष्यावतारेण हनिष्यामीत्याह,
सोऽहमिति । सः अहं, दशरथस्य अपत्यं पुमान् दाशरथिः । अत-
श्च इति इष्प्रत्ययः । रामः, भूत्वा, तीक्ष्णैः शरैः (१) तस्य रावणस्य,
शिरांसि एव कमलानि तेधाम् उच्चयं (२) दाश्रिं, रणभूमेः बलिद्धमं
पूजायै करिष्यामि । पुष्पनिष्पाद्या हि पूजा इति भावः ।

४२ । सः अहं दाशरथिः भूत्वा तीक्ष्णैः शरैः तच्छिरःकमलोच्चयं रणभूमेः
बलिद्धमं करिष्यामि ।

४३ । वाक्यान्तरं—तेन मया दाशरथिना भूत्वा तच्छिरःकमलोच्चयं बलि-
द्धमं करिष्यते ।

४४ । यथा कश्चित् धर्मोपे अक्षरकलितानि पद्यानि इष्टदेवतायै उपहरति
तथा अहं रामरूपेणावतीर्थं श्रीकृष्णार्थं अशरनिकृतानि रावणशिरांसि रण-
भूमेः उपहरामि । मर्षादक्षे तदर्थं नियतमिति अहमेव मर्षादेरं तद्वधाय
श्रीःकरिष्ये इति भावः ।

४३ । आनि वलिद्विविधं यत्तुर्धं हरेण शूरीकं नमिद्विविधं ततोऽपि यत्तु
हरेण दमनकलपकं तत्तुर्धं हरेण शूरीकं नमिद्विविधं ततोऽपि यत्तु

44. By being born as the son of Das'aratha, I shall with my sharp arrows, render his lotus-like heads as fit offerings to the field of battle. . . .

अचिराद्यज्ज्वभिर्भागं कल्पितं विधिवत् पुनः ।
मायाविभिरनालीढमादास्यध्वे निशाचरैः॥४५॥

४५ । अचिरादिति । हे देवाः ! यज्वभिः याज्ञिनैः, विधिवत् कल्पितम् उपहृतं, भागं अविर्भागं, मायाविभिः मायावद्भिः । अस्त्रायामेधावजो विभिरिति विनिप्रत्ययः । निशाचरैः दक्षिणैः, अनालीढम् (१) अनालादितं यथा तथा, अचिरात् पुनः, आदास्यध्वे (२) यहीष्यथ ।

४६ । (युध्) यज्वभिः विधिवत् कल्पितं भागं मायाविभिः अनालीढं (यथा तथा) अचिरात् पुनः आदास्यध्वे ।

४७ । आदास्यध्वे—यज्वभिः कल्पितं भागं पुनः (युध्) आदास्यध्वे ।

४८ । विविधमायाधारिणी राक्षसा देवभागं यज्वभिः अविर्भागादिना दूषयन्ति, अचिरात् मया हते राक्षसकुले, देवा अहूयित यज्ञभागं सुखेन स्वादयिष्यन्तीति भावः । अनालीढम् 'अनालादितम्' इति दिनकरः । 'अनुच्छिद्यम्' इति दक्षः । विधिवत् वेदीयविधिनाः यज्वभिः—'यज्ञा तु विभिनेदवान्' इत्यमरः, 'सुव्रती अहनिष्' इति मुक्ते अहनिष् इत्यर्थः ।

४९ । अचिरात् ततोऽपि, याज्ञिकयज्ञवर्द्धकं यत्तुर्धं यज्वभिः यज्ञिभ्य इति शङ्करः ।

45. Soon shall you be able to enjoy the sacrificial remains

[44] (1) अ. neg. वा, विद to lick, अ. aff — छिट । अलिट्-अनेद् । अलिट्-अनेद् । अलिट्-अनेद् । &c. (2) दा with वा to take,—आदत्ते । आदत्त । आदितः । आदत्त । आदत्त । &c.

duly offered by the officiating priests, undefiled by the ill-smelling night-walkers (demons).

वैमानिकाः पुण्यहृतस्त्यजन्तु मरुतां यधि ।

पुष्पकालीकसंघोभं मेघावरणतत्पराः ॥४६॥

३६। वैमानिका इति। मरुतां देवानां पथि स्थीयि, वैमा-
निकाः दिग्गमैश्चरन्ति इति। 'चरतीति' ठक्प्रत्ययः। मेघावर-
तत्पदाः रावणभयात् मेघेषु व्यन्तः। नितत्पदाः, पुण्यकृतः (१) राक्षसि-
पुण्याशोधनेन दृष्ट्वा रावणविमानदर्शनेन यः संशोभः (२) म-
रुतियं, तं तज्जन्तुः (३)। 'संशोभो भयचकितम्' इति शब्दार्थः।

६६। मयदा मयि येनाजिह्वाः शिवावरकतनुपराः पुष्पाङ्गः पुष्पवायुः
मयि'म मयज् ।

१६। अदेव परं ब्रह्मणो मीमांसे तत्परा, विधेः चावरुणं तन्निष्कृतम् ।
 पुण्ड्रं च तन्मन्त्रं इति पुण्ड्रकम् । 'सुखार्थोपायमन्त्रपुण्ड्रं कृत्वा' इति सूत्रेण पुण्ड्रं
 चतुर्दशोक्तम् । 'अथ ब्रह्मणः । आचार्यमन्त्र—वैश्वानरो, पुण्ड्रकम्, अथर्वण
 मन्त्रं, पुण्ड्रकम्' इति सूत्रेण अथर्वणमन्त्रं चतुर्दशोक्तम् ।

[illegible]

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible]

cease to feel that awe which they betray at the sight of Pushpaka in the sky, by hiding themselves behind the clouds.

मोक्षध्वे स्वर्गवन्दीनां वेशीवन्मानद्रूपितान् ।

शापयन्ति तपौ लस्य बलात्कारकचयैः ॥ ४७ ॥

४० । मोक्षध्वे इति । हे देवाः ! यूयं ज्ञापयेन्मलकूबरद्वारेण यन्त्रिताः प्रतिबद्धाः धौनस्यस्य शवस्यस्य बलात्कारेण ये कश्चपहा-
केशकर्षाः तीः, अद्रुयितान् अनुपहतान्, स्वर्गवन्दीनां हस्तस्वर्गाङ्ग-
नानां, वेणीबन्धान् मोक्षध्वे १) । पुरा किञ्च नलकूबरेण ध्यात्मानम्
अभिसरन्त्या रम्भाया बलात्कारेण सम्भोगात् क्रुद्धेन दुरात्मा
शवसः शतः स्त्रीणां बलादपहृये मूर्च्छां ते प्रतधा भविष्यतीति
भारतीया अध्यात्मन्येया ।

४०। (सूय) आपदविलसयौलसवनामकारबचवहे चहुपिनाम सगवन्दीना
विदोवधान मोदधि ।

४०। वाचांमह — चतुर्दिता कर्मवन्दीना विहीयमा (युवाभि) संस्थानः ।

४०। मया निहतं रावणं, तदप्यहं बलीभूता। सुराहना अपि विहराम
 मिद्विधीगद्गीर्णं लक्ष्मि, नमःकुवरादयराक्षसी रावण्यी न तां बलातकारं च
 भवंविशुं मदाह। ईश्वरीश्वर दीवितभक्त्याल्लस्य,—‘न देवते तु मन्त्रय्यां न
 ईश्वरी न प्रसीदन्’ इति वारीयः। लक्ष्मकुवरायो मया भावने,—‘इति लक्ष्म
 मनादिईश्वरं श्रियमन्त्रासि मृदुः। मत्तभास्य कलिभूतो वस्तुन कीदृश्वन् पुरा’।
 इति।

৪৭। বোম্বা ইন্সটিটিউট অফ কমার্শিয়াল স্টাডিজ বোম্বাই শাখায় অধিবেশন।
 স্বাগত অভিলাষবাক্যঃ যোগেশচন্দ্রকৃষ্ণদাস। সে সকল বৌদ্ধ ভবিত বসিবে স্নান করাই।

47. You will be able to unloose the braided hair of the

[४०] (१) दृष्ट-१० let 1006L दृष्ट-त-दुखते : बहुराज-बहुवचन : बहुवचन-
बहुवचन : सुमीय-सुमिती : अट-भीरुते : ३३ parts — बेल्गसे भीरु व
भीरुते : &c हल, &c

रायणाचयस्त्वानाम् श्रुतिं यागमूलेन नः ।
 अभिहितं मरुत्तस्यं ह्यप्यमप्यतिरोद्धं ॥४८॥

रायणाचयस्त्वानाम् श्रुतिं यागमूलेन नः ।

अभिहितं मरुत्तस्यं ह्यप्यमप्यतिरोद्धं ॥४८॥

४८। रायणेति । तं कृत्वा विद्वाः यः क्व देवः श्रीमदेव
 विमरगः अथर्त्तं पुमान् इति विदधे रायनः । विदधे इत्य-
 द्वावितादिति विदधती विदधत्येवमिति कर्त्तव्यं विदधा-
 इत्यस्य अभिहितं यस्यादेवे रायन इति निहम् । सः क्व यज-
 यधं प्रतिबन्धः । तेन गन्तव्यं (१) यार्त्तं, कृत्वा यत्, मरुत्तं देवाः न
 गच्छन् (२) तत्, इति यथार्थं यथागम्येन वाच्यमिति चेत् । "यत्त-
 यत्तये स्यात् धीदूये सानिधेः मृतम्" इति विद्वाः । अभिहितं
 अभिहितं, तिरोद्धं यत्तये ।

४८। यः कृत्वा यः रायणाचयस्त्वानाम् मरुत्तस्यं इति यागमूलं प्रति-
 ह्य तिरोद्धं ।

४८। वाक् एव यत्तं तेन वाच्यते । वाच्यते—तेन कृत्वा य-
 तिरोद्धं ।

४८। यथा गान्धारी नरमेव, यथा कृत्वा यत्तं मरुत्तस्यं वाच्यते
 यत्तयेति कृत्वा विदधीति भवति, तथा मरुत्तस्यं वाच्यते । विद्वाः रायणाचय-
 देवात् पुन्योक्तैः यागवाच्यैः वाच्यते तिरोद्धं वदन् । अथ कृत्वा य-
 तिरोद्धं वाच्यते वाच्यते वाच्यते । इदं समस्तवस्तुविषयं वाच्यं वदन् ।

४८। तेनैव कृत्वा यत्तं, यत्तयेति अत्रात्र विदधीति यत्तयेति यत्तयेति
 कृत्वा वाच्यते अत्रात्र यत्तयेति कृत्वा तिरोद्धं वदन् ।

[४८] (१) कृत्वा to be weary, क. aff. (२) कृत्वा, to hurt, यत्तं
 (३) अभि, इव to rain,—यत्तयेति । यत्तयेति । यत्तयेति । यत्तयेति । यत्तयेति ।

49 As flowers (which are the parts) of trees follow the direction of the wind, so the parts of Indra and the other gods followed Vishnu now engaged in the works of the gods.

अथ तस्य विशाम् पत्युरन्ते काम्यस्य कर्मणः ।
पुरुषः प्रवभूयान्तेः विस्मयेन सहर्त्विनाम् ॥५०॥

५० । अथेति । अथ तस्य विशाम् पत्युः दशरथस्य सम्बन्धिनः, काम्यस्य (१) कर्मणः पुत्रकामेष्टे, अन्ते अवसाने, अथैः पावकात्, पुरुषः कश्चित् दिव्यः पुमान्, ऋत्विजां विस्मयेन (२) सह प्रवभूव, प्रादुर्बभूव, तदाविर्भावात् तेषामपि विस्मयोऽभूत् इत्यर्थः ।

५० । अथ तस्य विशाम् पत्युः काम्यस्य कर्मणः अन्ते अथैः पुरुषः ऋत्विजां विस्मयेन सह प्रवभूव ।

५० । पुरुषेण प्रवभूवे इति बाष्पात्तरम् ।

५० । ततश्च महाराजदशरथस्य पुत्रीययश्रवसाने, कश्चित् दिव्यपुरुषः यद्यपावकात् उदतिष्ठत्, तच्च अपूर्वैर्दृष्टं पुरुषं दृष्ट्वा आश्चर्याः संभूयां विस्मिताः बभूवुः । विस्मयेन सह इत्यत्र सहस्रव्यो योग्यपद्यथाचक्ष । पुरुषप्रादुर्भावेन विस्मयजननस्य च योग्यपद्यं श्रेयम् । विशाम् पत्युः मनुजानाम् ईश्वरस्य, 'वी विशो वैष्णवतुजो' इत्यनन्तरः । पदद्वयस्यैतत्, अन्तर्भवसानेन एकपदस्यै 'विश्राप्यते' इति रूपं स्यात् । 'ततो वै यजमानस्य पावकादनुत्पन्नम् । प्रादुर्भूतं महद्भूतं महावीर्यम् महाबलम्' । इत्यादिरामायणकथानुसन्धेयाः ।

६० । अनन्तरं यश्रवाय यजत्राण्यं पुत्रकामेष्टकाले अग्निं वा दहत् ॥

60. After that, at the time of conclusion of the Mahārāja's *Putreshtā* sacrifice, a (divine) being issued out of the (sacred) fire, amidst the gaze of the sacrificing priests

[५०] (१) कम to desire, यत् aff. (२) वि, with वि to wonder
चय् aff.

हेमपात्रगतं दोर्भ्याम् आदधानः पयश्चरुम् ।

अनुप्रवेशादाद्यस्य पुंसस्तेनापि दुर्वहम् ॥५१॥

५१ । तमेव पुरुषं विशिनष्टि, हेमपात्रेति । आद्यस्य १) पुंस-
अनुप्रवेशात् अधिष्ठानात् हेतोः तेन दिव्यपुरुषेणायि, दुर्वहं अनुप्र-
वेशानोदरस्य भगवतः हरे अतिगरीयस्त्वात् बोद्धुम् अशक्यं, हेमपात्र-
गतं, प्रपत्तिं प्रकृतं चरुं (२) पयश्चरुं प्रायस्ताम्रं, दोर्भ्याम् आदधानः (३)
बहुन्, "अनन्यामिभिर्ह्यप्यत्र आदनचरुः" इति याज्ञिकः ।

५१ । आद्यस्य पुंस अनुप्रवेशात् तेन अपि दुर्वहं हेमपात्रगतं पयश्चरुं दोर्भा-
आदधानः ।

५१ । इति लक्षणे अस्तीति दुर्वहं तम् । हेम पात्र हेमपात्रे तत्र
वसन्, वितोषा वितोषादिति मन्त्रात् ।

५१ । दोर्भा इत्यनेन, अ. अनुप्रवेशात् पावनस्य अयमपि इत्यनेन च १-
वम् । "दिव्यपुरुषस्य पुंसं प्राचीं यज्ञीनिव विद्याम् । पयश्च विपुला दोर्भाः
अथ भावामदीनिव" इत्यादिश्रुत्याद्यवस्थायां अनुसर्त्तव्या ।

५१ । (तेन पुरुषे) कर्मण २) अदधानं इति ३) अद्य ४) तत्र ५) ६)
पुरुषस्य कर्मिणः ७) तत्र ८) अद्य ९) १०) ११) १२) १३) १४) १५) १६) १७) १८) १९) २०) २१) २२) २३) २४) २५) २६) २७) २८) २९) ३०) ३१) ३२) ३३) ३४) ३५) ३६) ३७) ३८) ३९) ४०) ४१) ४२) ४३) ४४) ४५) ४६) ४७) ४८) ४९) ५०) ५१) ५२) ५३) ५४) ५५) ५६) ५७) ५८) ५९) ६०) ६१) ६२) ६३) ६४) ६५) ६६) ६७) ६८) ६९) ७०) ७१) ७२) ७३) ७४) ७५) ७६) ७७) ७८) ७९) ८०) ८१) ८२) ८३) ८४) ८५) ८६) ८७) ८८) ८९) ९०) ९१) ९२) ९३) ९४) ९५) ९६) ९७) ९८) ९९) १००)

51. He held with his two hands a bowl ofectar and
an equis to preparation of rice and ... for ...
to the gods or manes the vessel of ... a vessel ...
even for him to hear, in consequence of the ...
the First Hymn

प्राजापत्योपनीतं तत् अन्नं प्रत्ययहीनृपः ।

हर्षय पयसां मारम् आधिष्ठितमुदन्वता ॥५२॥

५२ । प्राजापत्येति । अयः २) हर्षयः, प्राजापत्येन ३) अन्नं

[५१] (१) आद्य First, अनुप्रवेशात् २) अद्य ३) तत्र ४) अद्य ५) ६)
पुरुषस्य कर्मिणः ७) तत्र ८) अद्य ९) १०) ११) १२) १३) १४) १५) १६) १७) १८) १९) २०) २१) २२) २३) २४) २५) २६) २७) २८) २९) ३०) ३१) ३२) ३३) ३४) ३५) ३६) ३७) ३८) ३९) ४०) ४१) ४२) ४३) ४४) ४५) ४६) ४७) ४८) ४९) ५०) ५१) ५२) ५३) ५४) ५५) ५६) ५७) ५८) ५९) ६०) ६१) ६२) ६३) ६४) ६५) ६६) ६७) ६८) ६९) ७०) ७१) ७२) ७३) ७४) ७५) ७६) ७७) ७८) ७९) ८०) ८१) ८२) ८३) ८४) ८५) ८६) ८७) ८८) ८९) ९०) ९१) ९२) ९३) ९४) ९५) ९६) ९७) ९८) ९९) १००)

पतिसम्बन्धिना युद्धेण, उपनीतं, नतु वशिष्ठेन, “प्राजापत्यं न विद्धि मामिष्टाभ्यागतं वृष” इति रामायणात् । तद्वत् पायसाद्वत् उदन्वता उदधिना, आविष्कृतं प्रकाशितं, ययसां सारम् वयस्य वृषा (२) वासवः इव । “वासवो वृषश्च वृषा” इत्यमरः । प्रस्यहीत् स्त्रीचकार ।

५२। वृषः प्राजापत्योपनीतं तद्वत्, उदन्वता आविष्कृतं ययसां वा वृषेव प्रत्ययहीत् ।

५२। । उदकानि सन्ति अथ इति उदन्वान्, उदन्वानुदधी चेति उदवा उदन्वभावी, निपातितौ मनुषि । वाचशालरं,—वृषेच प्राजापत्योपनीतं वृष उदन्वता आविष्कृतं, ययसां सारः वृषा इव प्रत्ययादि ।

५२। अमृतसाम्यात् पायसस्य असीक्तियुक्तत्वं, इन्द्रसाम्यात् च राज्ञी सीक्तीतरसीमाय्यं सूचितम् । ‘प्राजापतिर्ब्रह्मा तस्यापत्यं प्राजापत्यः वशिष्ठः’, ‘उपनीतम्’ इति द्विजकरी व्याचष्टे, तत्र समीचीनं रामायणविरोधान् । ‘प्राजापत्यं’ प्राजापतिना प्रेषितम् । अथवा, प्राजापतेः प्राजापासकात् बिम्बीः समूहं तदूपरि व्ययं । इत्यादि रामायणटीकायां रामानुजः ।

५२। ईश्वरेण नमस्कृत्य आविष्कृतं वयस्य एव कविब्राह्मणम्, राज्ञी जेरेण प्राजापत्या नमस्कृत्य ईश्वरीयं तेनैव पात्रनाम् एव कविजनम् ।

- 52. The king took the divine *Páyasa* brought to him by the being belonging to Parjápati, as *Indrá* took the nectar presented by the sea.

अनेन कथिता राज्ञः गुणास्तस्यान्यदुर्लभाः ।

प्रसूतिं चवाने तस्मिन् वैलोक्यप्रभवोऽपि यत्॥५३॥

५३। अनेनेति । तस्य राज्ञः दशरथस्य, अन्यैर् दुर्लभाः कथा-धारणाः, गुणाः अनेन कथिताः व्याख्याताः, यत् यस्मात् अयः लोका-ल्लोकायाम्, पानुवंश्यादित्वात् सार्धं व्यञ् । तस्य प्रभवः कारणं, विष्णु

रपि तस्मिन् राक्षि प्रसूतिम् उत्पत्तिं, चक्रमे १) कामितवान् । दिभु-
वनकारणस्यापि कारणमिति परमावधिगुणसमाश्रय इत्यर्थः ।

५१ तस्य राक्ष चन्दुर्लभा मुखा अनेन कदिता, यत् वैसीअप्रभवीडिअ
तस्मिन् प्रसूतिं अकमे ।

५१। राक्षालक्ष—इदम् चन्दुर्लभान् मुखान् कथितवन्, वैसीअप्रभवे-
त्यादि प्रसूतिं अकमे ।

५२। जगदगुरोरपि मुदलनामान कीडिपि लीलीसरी मुखातिप्रयीडिअ राक्ष
मुचित । यथा भट्टिहाम्णे,—‘नृकैर्द्वे भुवनदिनन्दनेन य समतन पितरमुपा-
सन्तु स्वयम्’ इति । प्रभवत्यकारादिति प्रभव कारणम्, अदीरप् ।

५३। इति कीडि इववत् दीहाके जगदनाम कायना कथितवन्, (नेहे व'अ'इ ए'
वली (२ कलौकिणी ट'अ' देह'उडे अदीठ इहेन ।

53 This made it clear, that the merits of that king were
of superhuman excellence, whom Vishnu though first cause
of the three spheres, desired to have as his father

स तेजो वैष्णवं पद्मगोः विभेजे चरुसंज्ञितम् ।

द्यावापृथिव्योः प्रत्ययम् अहर्षतिरिवातपम् ॥५४॥

५४। स इति । स एव अदसंज्ञास्य सज्जता परसंज्ञित,
वैष्णवं (१) तेजः, पद्मगो कौस्तुभाक्षकेयो . सौख एदिवी वा द्यावा
एपिथी । दिवगख एपिथ्यामिति अकारादिवशब्दस्य द्यावादेश
तयोः द्यावाएपिथ्योः, अह अति अहर्षति । अदरादीनां पदादिषु
वा रेफः इत्युपसंख्यानार्थेक्षन्त्यो रेफादेशो विभक्त्यापवादः ।
प्रत्ययम् आतपं आनातपम् इव, विभेजे (२) विभज्य ददौ इत्यर्थः ।

[५१] (१) काम to desire,—कामयते । अकामयतः । असीदयत-अकम-
यतः कामयामय, &c अकर्म । कामितः । काम &c

[५२] (१) विभ. अच् all (२) भञ् with वि, to divide,—भजति
अकमे । अमजन्-अमजतः । अभाषीन्-अभाषः । अभाष-भञ्जि &c अहं'व
अकमे । अभाषि । &c

१४ । स चक्षुःशक्तिं वेद्यं तेजः धर्मो, वाचाशुद्धिः चक्षुःशक्तिः इत्यत्र
चातुर्धनं विभजे ।

१५ । योऽपि शक्तिः च इति विदुः वाचाशुद्धिः पक्षे वाचाशुद्धिः, दिव्य-
दिव्ये तु दिव्यशक्तिः इति । अत्र पति चक्षुःशक्तिः पक्षे चक्षुःशक्तिः । वाचा-
शुद्धिः—तेन चक्षुःशक्तिं वेद्यं तेजः चक्षुःशक्तिना धर्मो चातुर्धनं विभजे ।

१६ । वाचातुर्धनं च सुखदयनिव विद्युत्तेजः शक्त्यर्थे तत् राजपक्षे
अस्य दम्भातिशयं विभजे, इति, चाभीको जीवात्मकारमिव तत् विद्युत्तेजो लो-
कपक्षे इति पति इति च, उपमावनेन व्यज्यते । चक्षुःशक्त्यान् राजपक्षे
दम्भातिशयः सूचितः ।

१७ । दिव्यशक्तिः इत्यत्र च सुखदयनिव विद्युत्तेजः शक्त्यर्थे तत् राजपक्षे
अस्य दम्भातिशयं विभजे, इति, चाभीको जीवात्मकारमिव तत् विद्युत्तेजो लो-
कपक्षे इति पति इति च, उपमावनेन व्यज्यते । चक्षुःशक्त्यान् राजपक्षे
दम्भातिशयः सूचितः ।

१८. As the sun distributes his first rays to the heavens
and the earth, so the king divided between his two wives the
share of Valmiki in the form of Charn

अर्चिता तस्य कौसल्या प्रिया कैकयवंगजा ।

पतः सभावितां ताभ्यां सुमिवामैच्छद्दीश्वरः ॥५५॥

५५ । पतः पतये गति इत्येव विभजे चारुमाह, अर्चिता ।
ननु राजा, कौं इति पतः शक्तिः अर्चनीति शोभा । राजा
पतये, सुखदयनिव विद्युत्तेजः । जीवात्मकारमिव तत् विद्युत्तेजो लो-
कपक्षे इति पति इति च, उपमावनेन व्यज्यते । चक्षुःशक्त्यान् राजपक्षे
दम्भातिशयः सूचितः ।

घरोः ये चर्द्धे समभागौ, तयोः यौ चर्द्धौ तौ च तौ भागौ
 च इत्यर्द्धभागौ एकदेशौ, ताभ्याम् चर्द्धार्द्धभागाभ्याम् । “पुं-
 र्द्धार्द्धं समेष्टंशके” इत्यमरः । तां सुमित्राम् अयोजयतां (१)
 युक्तां चक्रतुः । अयच्च विभागो न रामायणसंवादी । तत्र घरोर्द्धं
 कौसल्यायै अवशिष्टार्द्धं कैकेय्यै शिष्टं पुनः सुमित्रायै इत्यभिधा-
 नात् । किन्तु पुराणान्तरसंवादो प्रकृत्यः । उक्तञ्च नारसिंहे-
 “ते पिण्डप्राश्नने काशे सुमित्रायै मञ्जोपतेः । पिण्डाभ्यामल्पमल्पम्
 सभगिनीं प्रयच्छतः ॥” इति । एवमन्यथापि विरोधे पुराणान्तरात्
 समाधातव्यम् ।

५६ । बहुत्रय पत्युः मञ्जोपित, चित्तञ्च ते सभे पत्नी घरोः चर्द्धार्द्धभागाभ्याम्
 ताम् अयोजयताम् ।

५६ । बहु जानाति इति बहुत्रयं तस्य । चित्तं जानीत इति चित्तञ्च
 मञ्जो पतिर्यौ अयति प्राप्ति, चि अवेष्टय्यौ, क्षिप, तस्य । वाचान्तर—चित्तं
 जानातां ताभ्याम् उभाभ्यां सा अयोजयत ।

५६ । ‘घरोः ये चर्द्धे समभागी, तयोः यौ चर्द्धौ तौ च तौ भागौ च इत्यौ
 भागौ एकदेशौ’ इत्यादि मञ्जिनाचर्याख्यानां किंचाक्षित् मित्रावतां न सप्रतम् ।
 एतस्मिन् कौसल्यादीनां मध्ये का कियन्मम पात्र पायसाभ्यजानां रामादीनाम्
 च कियन्ती विदुर्नैजसी जज्ञे तन् न अरमन्ते । तेषां मते, ‘घरोः’ ममसुभवाप-
 र्द्धार्द्धं, ‘चर्द्धार्द्धभागाभ्याम्’ अमुनीशःभ्याम् इति ज्ञानिदासस्य अभिप्रायः । तच्चादि-
 कौसल्या केकेयौ च इत्येवं पायसादेव अमुनीशं (सपुत्रपायसस्य अटमांशं, १/८
 १-१) सुमित्रायाः ददौ । तेन हि कौसल्या केकेयौ च इत्येवं सपुत्रपायसस्य
 (१-१) = १ अंशं दातुम् । सुमित्रा तु कौसल्यादात् १/८ अंशं, पुनरपि केकेयोरदंशं
 अंशं अंशं वा वृत्तव्यं सुदृढे । अटमपि विभागी न रामायणसंवादी । अपिच,—

[५६] (१) बहु १०० १., ता १० १०००, च २० (१) मञ्जो earth, चि १०
 १००, क्षिप २० (१) पुत्र (चक्र),—यो अयति । अयोजयतु । अमुपुजतु । कौसल्या
 भाव. ६. ६. १. ३. ३.

‘कौसल्यायै नरपतिं पायसाढं ददौ तदा । चट्ठादहं ददौ चापि सुमित्रायै
नराधिपः । कैकेय्ये चावशिष्टाहं ददौ पुत्रायेकारणात् । यददौ चावशिष्टाहं
पायसस्याद्यतोपमम् । अनुचिन्त्य सुमित्रायै पुनरेव नराधिपः’ । इति रामायण-
श्रीरामा रामानुजकृतेन व्याख्यानेन प्रतीयते यत् कौसल्या चट्ठाग्रं, सुमित्रा अनु-
ष्टीय, कैकेयी चट्ठाग्रं, पुनरपि सुमित्रा चट्ठाग्रं लेभे । भावमपि विमोक्षी
रामायणमवादीति मन्वावहे । वस्तुतस्तु कौसल्या चट्ठाग्रं, कैकेयी अनुष्टीय,
सुमित्रा च द्विधा विभक्तं अनुष्टीयं प्राप इत्येव बाष्पीकृतमप्राय । अत्रच तेन
व्यानाकरी,—‘कौसल्याऽजनददाम दिव्यवचनमुत्तमम् । विष्णोरहं महाभाग
पुत्रमेवाङ्गनन्दनम् । भरती नाम कैकेया जज्ञं सत्यवरात्मन । साध्याद विष्णो-
चनुष्टीयं सर्वं समुदितो मुखैः’ । इत्यादि । अदत्तवचनैरेव चट्ठाग्रप्राप्त्या
देव कौसल्या विष्णोरहं रामं जनयामास, कैकेयी च अनुष्टीयप्राप्त्यादेव विष्णो-
चनुष्टीयं भरतं जनयामास, इत्युक्तं प्रतीयते । रामायणस्य पाठान्तरमपि
इममेवायं सम्यक् ऋद्धीकरीति, यथा—‘इच्छा यददौ तमे कौसल्यायै कवित्री
हं नराधिपः । भयमिव क्षमं कृत्वा भागं भावयतां वरः । चट्ठादहं ददौ
चापि कैकेय्ये च नराधिपः । अनुष्टीयं द्विधा कृत्वा सुमित्रायै ददौ तदा’ । इति ।

५० । जरे हुँ दासगर्भो जनिऊ बिडिगुठि लटिउ अटिनाइ दुहिउ निउ निउ
अहं उहउउ दहउउ दधिउउउ निउउ न कटिउ। उहउउ अटिउउ ।

50 Both the queens knowing the heart of their experienced
and royal husband, gave each of them, a part to Sumitra in
her own half share of the Charu

सा हि प्रणयवत्यासीत् मपत्रग्रीवभयोरपि ।

अमरी वारणस्थिव मदनिस्यन्दररुयोः ॥ ५० ॥

५० । मधुबं मद्यपीयूषा ग्यादि जाह सा हीति । सा सुमित्रा
उभयोरेपि, रामाग्नं एव एति ददौ तदौ मपत्रग्रीव । निन्द
मपत्रग्रीवमिति दीप् नवारादेव । अमरी अङ्गाङ्गना, वारणस्थि १)

चरोः ये चर्द्धं समभागौ, तयोः यौ चर्द्धौ तौ च तौ भागौ
 च इत्यर्द्धभागौ एकदेशौ, ताभ्याम् चर्द्धांर्द्धभागाभ्याम् । “पुं-
 ङ्ङोऽङ्ङे” समेष्टशके” इत्यमरः । तौ सुमित्राय चयोजयतां (१)
 युक्तां चक्रतुः । अथच विभागो न रामायणसंवादी । तत्र चरोऽर्द्धं
 कौसल्यायै अथशिष्टार्द्धं केकेयै शिष्टं पुनः सुमित्रायै इत्यभिधा-
 नात् । किन्तु पुराणान्तरसंवादो द्रष्टव्यः । उक्तं नारदसिं-
 “ते पिण्डप्राप्ते काशे सुमित्रायै मदीयतेः । पिण्डाभ्यामन्यमन्यक-
 सभगिन्तौ प्रयच्छतः ॥” इति । एवमन्यत्रापि विरोधे पुराणान्तर-
 समाधातव्यम् ।

५६ । बहुवचनं पठ्युः मदीयते, चित्तं ते उभे पदौ चरोः चर्द्धांभागाभ्याम्
 ताम् चयोजयताम् ।

५६ । बहु जानाति इति बहुवचनं तस्य । चित्तं जानीत इति चित्तं
 मदीयं पृथिवीं चयति शक्तिः, चि अयैश्वर्ययोः, कृप्, तस्य । वाचान्तर—वि-
 श्राब्द्या ताभ्याम् उभाभ्यां वा चयोजयत ।

५६ । ‘चरोः ये चर्द्धं समभागौ, तयोः यौ चर्द्धौ तौ च तौ भागौ च इत्य-
 भागौ एकदेशौ’ इत्यादि मन्त्रिनायव्याख्यानं केषांचित् प्रचारितं न सकृत्
 यद्नेन कौसल्यादीनां मध्ये का कियन्ममशं प्राप्तं पायमात्रज्ञातानां रामादीनां
 क कियती विष्णुतैजसी जप्ते तत् न चक्रम्यते । तेषां मते, ‘चरो’ स्वससम्प-
 दार्द्ध्यं, ‘चर्द्धांभागाभ्याम्’ अतुर्धाशाभ्याम् इति आग्निदासस्य अभिप्रायः । तत्र
 कौसल्या केकेयो च प्रत्येकं पायमार्द्धस्य अतुर्धाशं (संपूर्णपायसस्य अष्टमार्शं,
 १=४) सुमित्रायै ददौ । तेन हि कौसल्या केकेयो च प्रत्येकं संपूर्णपाय-
 (१=१)=४ अंशं प्राप । सुमित्रा तु कौसल्यादत्तं ६ अंशं, पुनरपि केकेयोऽ-
 ४ अंशं अस्मिन्ना पुनरपि संप्रदत्त । अदमपि विभागो न रामायणसंवादी । अपिच

[५६] (१) बहु much, आ to know, क aff. (२) मदीय earth, पि
 rule, कृप् aff (३) युज् (चिच्),—योजयति । अयोजयत् । अयूयुजत् । यी-
 योजितः । &c.

‘कौसल्यायै नमसि पायसाहं ददौ तदा । अहाहं ददौ चापि सुमित्रायै
नमसिप ॥ कैकेयै चाश्रमिटाहं ददौ पुष्यार्कधारणात् । प्रददौ चाश्रमिटाहं
पायसस्यामतीपमम् । अनुचिन्त्य सुमित्रायै पुनरेव नमसिप ’ ॥ इति रामायण
द्वौषाणां रामानुजकृतेन व्याख्यानेन प्रतीयते यत् कौसल्या अहंश, सुमित्रा अह-
ंश, कैकेयी अहंशः । पुनरपि सुमित्रा अहंशं लीले । नमसपि हिमाली
रामायणमवादीति मथामहे । वस्तुतस्तु कौसल्या अहंशं, कैकेयी अनुश्रवणं,
सुमित्रा च हिमाली विलसन् अनुश्रवणं पायस इत्येव वाच्योक्तिरभ्यप्रायः । उक्तञ्च तेन
व्यासनाम्नी,—‘कौसल्याजननद्वारं दिव्यवचनमुत्तमम् । विच्योदहे मङ्गलमाग
पुष्पमेलाकुलन्दनम् ॥ भरती नाम कैकेयी कर्तुं सत्परावतम् । साक्षाद् विच्यो-
नुभाषं मन्त्रं समुदितो मुने ’ ॥ इत्यादि । अदृश्यवन्दनेनम अहंशप्राप्त्या
दिव कौसल्या विच्योदहं दामं जनयामास, कैकेयी च अनुश्रवणप्राप्त्यादिव विच्यो-
नुभाषं भरती जनयामास, इत्युक्तञ्च प्रतीयते । रामायणस्य पाठान्तरमपि
इममीदृशं स्यात्क लुट्ठीकरोति, यथा—‘इत्याहं प्रददौ तस्मै कौसल्यायै अहंश
इहं नमसिप । अथमेव सप्त कृत्वा भान्नामवाचतां वर । अहाहं ददौ
चापि कैकेयै नमसिपिप । अनुभाषं हिमाली कृत्वा सामवाये ददौ तदा ’ ॥ इति ।

୧୦। ଯେଉଁ ଶୁଣି ହାତମାଡ଼ି ଅଭିଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ପାରିବେ ସେହିଭଳି ସୁଦୃଢ଼ ମନ ବିକ
 ଶକ୍ତି ଉପହାସ ହେଉଅଛି ତାହାକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଧରଣର ଧର୍ମ

53 Both the queens knowing the heart of their experienced and royal husband, gave each of them, a part to Sunitra from her own half share of the *Chakra*.

सा हि प्रणयवत्यासीत् सपत्नीरुभयोरपि ।

भगरी वारणस्यैव भट्टनिख्यन्दरंशुयोः ॥ ५७ ॥

५०। नपैवं नवपीयूषा आदि जाह सा हीति । सा ह्यभिजा
उभयोरेषि, जामान रुह पति दयो तयो सपन्नो निव
सपन्नादिभिति हीष्ट नकारादेज्ज । अमरी अङ्गाङ्गु, बारदह १)

गजस्य, मदनिस्सन्दरेखयोरिव, गण्डद्वयगतयोः इति भावः । प्रत्य-
यती प्रेमवती आसीत् । सपत्न्योरित्यत्र समाधान्तर्गतस्य प्रत्युद्ग-
मानं वारण्येति ।

५०। सा (सुमित्रा) सपत्न्योरपि सपत्नीः, समरी वारण्यस्य मदनिस्सन्दरेखयो-
रिव प्रत्ययवती आसीत् ।

५०। मदस्य निस्सन्द तस्य रेखे तयोः । प्रत्यक्ष प्रत्ययः यन्मि अस्या इति
प्रत्यक्षार्थे मनुष्य । आचान्तरं—तथा हि समर्या इव प्रत्ययवत्या अभूयत ।

५०। मत्तदन्तिनः दक्षिणमण्डलमित्तमदधारायां वाममण्डलमित्तमदधारायाः
यथा समरी तुल्यमेव अनुरागं प्रदर्शयति, तथा सुमित्रा सपत्न्या कौसल्याया
कौसल्याया चिरं तुल्यमेव भगिनीप्रेमं प्रदर्शयामास । अतएव कौसल्याकौसल्या
तुल्यानुरागेण सुमित्रायै पायसाय ददतुः ।

५१। जगती वेषणं हतीरं हरेः वनकनकरेणारं नयान् अश्रुजालं अदर्शनं कृतं,
श्रुतिना जेहेकणं उक्तं नगरीरं अतिरे भूमाकणं अश्रुजालिनीं हितेन ।

57. As the bee displays equal inclination for the two
streams of *Mada* (the juice that flows from an elephant's temples
when in rut) on the elephant's temple, so she (सुमित्रा) used to
show equal attachment to her two co-wives.

ताभिर्गर्भः प्रजाभूत्यै दध्ने देवांशसम्भवः ।

सौरीभिरिव नाडीभिरमृताग्न्याभिरम्भयः ॥५८॥

५८। ताभिरिति । ताभिः कौसल्यादिभिः, प्रजानां भूत्यै
अभ्युदयाय, देवस्य विष्णोः अंशः सम्भवः कारयं यस्य सः गर्भः,
सूर्यस्य इमाः सौर्यः ताभिः सौरीभिः (१) । सूर्यं तिथ्येत्युपधायकारस्य
सोमः । अमृता इत्याख्या यासां ताभिः जलवद्भनसाम्यात् नाडी-
भिरिव नाडीभिः श्लिविसर्जनीभिः दीधितिभिः अपां विकारः
अम्भयः (२) जलमयः, गर्भं इव दध्ने (३) धृतः, ज्ञातावेकवधनं,
गर्भाः दधिरे इत्यर्थः । अत्र यादवः, “तासां शतानि चत्वारि

रक्षोनां हृदिसर्जने । शतत्रयं हिमोत्सर्गे सावद्रुर्मस्य सर्जने ।
 ध्यानन्दाश्च हि मेध्याश्च भूतनां मृतना इति । धनुःशतं हृदिवाह्यं
 ताः सर्वा अमृताः स्त्रियः ॥” इति ।

५८ । ताभिः प्रजाभूते देवाश्चमयन् गर्भं, गौरीभिः चमयन्नाभिः मातृभिः
 चमयः (गर्भं) इव दर्शे ।

५८ । वाचाऽनर—ता देवाश्चमयन् गर्भं चमयन्नाभिः सौम्यं मातृ चमय
 गर्भं इव दर्शे ।

५८ । सूर्यमरीचयो यथा ससुतादिरसेन वारिमयमीषकपयर्भे दधति, कानि
 च विवृङ्गिता इति जनयन्ति, तथा ता राजपत्न्या नारायणादेन गर्भं दधु, कानि
 च विवृङ्गितां सृजति जनयिष्यान् । मरीचोनां गर्भपथे प्रजाभूति जनतप्राच-
 कारचमयप्रसवः, उल्लङ्घं हृद्गुह्यमृताया,—‘यत्र जयत प्राचः प्रादृक्कालस्य
 चाप्रमादपम्’ इति । राजपत्नीगर्भपथे प्रजाभूति जनयन्नाचकारचरामादि
 प्रसवः ।

५९ । अद्वयानां (इष्टीवादिनी) श्रुतवादिनां पेरुण वादिनश्च नरु वादिनश्च,
 नैवेद्यं नैवेद्यं वादिनां लोकादिदृष्टार्थं देवाः नमस्तु नरु वादिनश्च ।

६० As the rays of the sun, called Amrita, hold a watery
 womb, so the queens bore wombs inspired with parts of the
 Divine Being, for the benefit of the world

सममापन्नसत्त्वान्ताः वैजुरापाण्डुरत्वियः ।

अन्तर्गतफलवारम्भाः शस्यानामिव सम्पद्ः ॥५६॥

५६ । सममिति । समं युगपत्, व्यापका श्रुतीताः सत्त्वा
 पाभिः ताः व्यापकसत्त्वाः गर्भिण्याः । “व्यापकसत्त्वा स्यादगुर्विष्यन्त-
 र्वेत्नी च गर्भिणी” इत्यमरः । अतएव व्यापाण्डुर (१)-त्विय पाण्डुर

[५८] (१) दृष्ट or दृष्ट sun, चम and जीव अर्चि (२) चम water, मृद
 अर्चि (३) इ to hold,—दर्शित-चरमे ; चमरन्-चमयन् । चमरन्-चमयन्
 रक्षार-दर्शे । &c.

६० । सुखे भवन्ते अलज्जसिद्धदाभ्राह्मिककलाब्धितमूर्तिभिः वामने युग्मं
पामानं ददद् ।

६० । अलज्जसिद्धदाभ्राह्मिककलाब्धितमूर्तिभिः वामने युग्मं पामानं ददद् ।
अलज्जसिद्धदाभ्राह्मिककलाब्धितमूर्तिभिः वामने युग्मं पामानं ददद् ।

६० । तामां अमे नारायणाविर्मादानं भवन्ते तादा नारायणसुतमानि
हीनाभ्यानि युग्मनिष्ठादिद्वीकचतुष्टयेन वार्धितानि । अलज्जसिद्धदाभ्राह्मिककलाब्धितमूर्तिभिः वामने युग्मं पामानं ददद् ।

६० । तामां अमे नारायणाविर्मादानं भवन्ते तादा नारायणसुतमानि
हीनाभ्यानि युग्मनिष्ठादिद्वीकचतुष्टयेन वार्धितानि । अलज्जसिद्धदाभ्राह्मिककलाब्धितमूर्तिभिः वामने युग्मं पामानं ददद् ।

60. In dreams they all began to find that they were being
guarded by dwarfish figures adorned with conch shells, swords,
clubs, bows, and discs

हैमपद्मप्रभाजालं गगने च वितन्वता ।

उद्यन्ते स्म सुपर्णेन विगाह्यष्टपयोमुचा ॥ ६१ ॥

६१ । हेमेति । विद्येति चार्थः । हेम सुपर्णेन यथादा
प्रभाजालं वान्तिपुष्पं वितन्वता (१) विस्तारयता, येन विगाह्य
ष्टपयोमुच (२) मेघा येन तेन, सुपर्णेन अष्टपयोमुच येन ता
उद्यन्ते (३) स्म उद्यन्ते ।

६१ । च (विद्ये), हैमपद्मप्रभाजालं वितन्वता विगाह्यष्टपयोमुचा उद्यन्ते
स्म उद्यन्ते स्म ।

६१ । वाच्यम्—हैमपद्मप्रभाजालं वितन्वत् विगाह्यष्टपयोमुचा उद्यन्ते
स्म उद्यन्ते स्म ।

[६१] (१) वि, गगने to spread, ददद् to give (२) वि, गगने to spread, ददद् to give (३) वि, गगने to spread, ददद् to give

॥ ६१ ॥ ददहः सुवर्चस्यनिर्गतेः प्रभापुष्पैः नमननम् लङ्घनम् । इति ६१
 च धारिदस्य स्वर्णम् । ता रात्रयस्यो ममसि ददति च, इति ताः मांस
 ददतिरिति विवेकाद्यैः ।

७१ । गच्छ, जननस्यै इति ७१ । गच्छताम् गच्छन्तु इति ७१ । गच्छन्तु इति ७१ ।
 ७२ । गच्छन्तु इति ७२ । गच्छन्तु इति ७२ । गच्छन्तु इति ७२ ।

61. That Garuda, spreading the lustre of golden wings,
 and drawing the clouds (towards him) by the velocity of his
 flight, was bearing them onward through the sky :

विभ्रत्या कौस्तुभन्यासं स्तनान्तरविलम्बिनम् ।

पर्युपास्यन्त लक्ष्म्या च पद्मव्यजनहस्तया ॥ ६२ ॥

६२ । विभ्रत्येति । विभ्र, स्तनयो. चान्तरे मध्ये विभ्रतिर
 लम्बमानं, न्यस्यते इति न्यासः कौस्तुभः श्व न्यासः (१) तं, यदा
 कौस्तुभात् मूलं कौस्तुभम् इत्यर्थः, विभ्रत्या, पद्ममेव व्यजनं (२) इति
 यस्याः तया लक्ष्म्या, पर्युपास्यन्त (३) उपासिताः ।

६२ । च (विभ्र), स्तनान्तरविलम्बिनं 'कौस्तुभन्यासः' विभ्रत्या पद्मव्य
 जननया लक्ष्म्या पर्युपास्यन्त ।

६२ । वाचान्तर—स्तनान्तरविलम्बिनं कौस्तुभन्यासं विभ्रतो पद्मव्यजननया
 लक्ष्म्याः (ताः) पर्युपास्यन्त ।

६२ । प्रेक्षा प्रियतमिन स्थापितं कौस्तुभं मणिं इति धारयन्ती भगवती वरु
 णमलव्यजनेन साः पर्युपास्यन्त च, इति ताः स्वेषु ददतिरिति विवेकाद्यैः । 'कन्य
 रेकते मध्ये विभ्रतिरिति च कौस्तुभमन्यासं विभ्रतो पद्मव्यजननया कौस्तु
 भमस्तुतां धारयन्त्या' इति दिनकरः ।

७२ । लक्ष्म्योपयो जननस्यै नवाङ्गण गच्छताम् (कौस्तुभनि धारयन्ती) इति ७२ ।
 कन्यव्यजननया लक्ष्म्या पुरीकं गच्छताम् उपासिता इति ७२ ।

[६२] (१) च with नि to pledge, च aff. (२) वि, च to
 लक्ष्म्या aff. (३) वाच with परि and उप to serve, &c. कर्षणं, — पर्युपास्यन्त ।
 पर्युपास्यन्त । पर्युपास्यन्त &c कर्षणं, — पर्युपास्यन्त । पर्युपास्यन्त ।
 पर्युपास्यन्त, &c.

ताभ्यस्तथाविधान् खप्रान् श्रुत्वा प्रीतो हि पार्थिवः ।
मेने पराङ्मात्मानं गुरुत्वेन लगद्गुरोः ॥ ६४ ॥

६४ । ताभ्य इति । पार्थिवः (१) दशरथः । ताभ्यः पत्नीणां ।
प्याग्रातोमयोग इत्ययादानायात् पद्ममी । तथाविधान् उाट्टहारान्
खप्रान् श्रुत्वा, प्रीतः यन् । प्याग्रातं, लगद्गुरोः विष्णोः अग्नि-
गुरुत्वेन हेतुना, पराङ्मां (२) सर्वमात्मात्मां, मेने (३) हि ।

६४ । पार्थिवः, ताभ्यः तथाविधान् खप्रान् दृष्ट्वा प्रीतः यन् आत्मानं परा-
गुरोः गुरुत्वेन पराङ्मां मेने हि ।

६४ । तथा पूर्वोक्ता विद्या प्रकाशो देवा इति तान् तथाविधान् । जरा-
युवः यस्य जगद्गुरोः । आत्मानं—पार्थिवेन प्रीतेन आत्मा पराङ्मां मेने ।

६४ । राजा तादृशसत्त्वगुणान् निश्चय्य, मूलं विन्दुदेव मी पत्नीनां शर्म
आविर्भूत इति निश्चिन्तय, मन्दते च च अहो मी दृष्ट्वात्मानं कोभाग्य ! यदा
विश्वपितृनां रायणस्यापि पितामि सङ्गत, इति । आत्मनश्चन्द्रकान्तस्य अङ्गि-
विन्दुदेव आराध्यते, अती नर्मस्तेषु राज्ञी विश्वव्रतीति ।

७४ । राजा उवाच निवेद्य निवेद्य तावन् ननु वराह स्वयं कश्चिन् एते हरेः,
एवं जगत्पितरं निवृत्तनिवृत्त आगनात्क मर्त्यापेक्षा लोकादयान् दग्धिज्जन
कश्चिन् नागिनम् ।

७४. The monarch felt delighted on hearing of those
dreams from them (the queens), and deemed himself the luckiest
of all ■■■ being the father of the Father of the universe.

विभक्तात्मा विभुक्षासाम् एकः कुचिष्वनेकधा ।
उवास प्रतिमाचन्द्रः प्रसन्नानामपासिव ॥ ६५ ॥

[६५] (१) प्रियते earth, अच् aff. (प्रियत्वा ईप्सः). (२) परा best, सर्व
part, यन् aff. (३) मन् to mind,—मन्दते । अमन्दत । अमन्द । मेने । &c.
कर्मणि,—मन्दते । अमानि । &c.

६५। विभक्तेति । एकः एकरूपः, दिभुः विष्णुः, तासां राज-
पत्नीनां कुक्षियु (१) गर्भेषु, प्रसवार्था निमज्जामान्, अथां कुक्षियु,
प्रतिमाचन्द्रः प्रतिविम्बचन्द्रः इव, अनेकधा (२) विभक्तात्मा सन्,
उवास (३) ।

६६। एक विभु तासां कुक्षियु प्रसवार्थाम् अथां (कुक्षियु) प्रतिमाचन्द्र
इव, अनेकधा विभक्तात्मा सन् उवास ।

६७। प्रतिमा एव प्रतिविम्बवत् एव चन्द्र इतिमाचन्द्रः । विभक्तः आत्मा
एव सः विभक्तात्मा । वाक्यान्तरं—एतेन विभुना विभक्तात्मना (एतां) प्रसिन्ना-
चक्षेव इव ऊवे ।

६८। यदा एकमपि चन्द्रमवयव वस्तु विमलधारितमेव वस्तुधा प्रतिबिम्बित
मीमते तदा एकमपि बिम्बो सत्यं तासां राजपत्नीनां गर्भेषु वस्तुधा विभक्त
इत्यर्थः ।

६९। एतद् (१०:१०) एक इति च अनेक आत्मा (१०:१०) विभक्त इति
६, विभक्त (१०:१०) इति, विभक्त इति च अनेक आत्मा (१०:१०) विभक्त इति
एव अनेक आत्मा इति च अनेक ।

65. The Lord (Vishnu) though one has divided in many
parts, in the wombs of the queens like the image of the moon
in different sheets of transparent water

अथायामहिषो राज्ञः प्रसूतिसमये सती ।

पुत्रं तमोपहं लिभे नक्तं ज्योतिरिवौपधिः ॥६६॥

६६। अमेति । अथ राज्ञः दशरथस्य सती प्रतिगता अदम्य
आत्मा महिषी च अथायामहिषी यौगन्त्या प्रसूति-(१)-समये प्रसव-
वाये, औपधि, नक्तं रात्रिर्गमते तम अपहरतीति तमोपहम ।

[६६] (१) कुक्षि to extract, कुक्षि ६६ (२) अनेक parts, अने ६६
(३) सन् to live,—इति । अनेक । अनेक । अनेक । ६६, ६६,—इति ।
अनेक । ६६.

अप्ये कोशतमसीदिति ह्यप्रत्ययः । ज्योतिः (२) इव. तमोपहं तमो-
नाशकरं पुत्रं (३) सेमे प्राप ।

६६ । अथ रामः वती अयमादिषो प्रवृत्तिमनये, श्रीपथि नक्तं तमोपहं
ज्योतिरिव, पुत्रं सेमे ।

६७ । आशान्तरं—सत्या अयमादिषा, श्रीपथा तमोपहं ज्योतिरिव तमोपहं
पुत्रः सेमे ।

६८ । प्रवृत्तिमनये दृश्ये मानि दृश्ये., 'दृश्ये मानि जायते' इति द्युते. ।
महिषो अभियुक्तो यतोः । मधु पूजाया, 'अविमर्शो. टिवच्' इति टिवचप्रत्ययः,
मिषो डीप् च । श्रीपथि. दृश्योतिराख्या जता. सा हि रामी ज्योतीति
प्रवृत्तिः । श्रीप. दीप्ति धीयते अत इति श्रीपथि, श्रीपथपदान् आधारी
'अर्थेऽधिकरथे च' इति हि प्रत्ययः । तमोपहं ज्योतिःपथे आशान्तरं,
पुत्रपथे अयाननाशक योकाशकारनाशक वा, स खलु रामद्वयो भवतान् लोकाशं
लोकाशकारं नाशयतीति, श्रीपथपुत्राशकार इति इति वा । 'अप्ये कोश-
तमोपहं' सेमेपदान् तमोपहं च परत अयपुत्रात् इत्ये. डः स्यात्, यथा,
तमोपहं पुत्रं, तमोपहं पुत्रं. ।

७० । अथयत्र पठितव्यं कोटी रामनरिषी (कोशना), अथदि येषु निनाकार
उनादर गोति नाड कर, जेहेकण अनरवाज (कोशकारनारी) पूज नाड
कथिलेन ।

68. Afterwards, the king's eldest and faithful queen
became blessed with a son, at the time of delivery, like the
Oshadhi which acquires during the night a lustre that dispels
darkness

राम इत्यभिरामेण वपुषा तस्य चोदितः ।

नानधेवं मुखश्चक्रे जगत्प्रथममङ्गलम् ॥ ६७ ॥

६७ । राम इति । अनिरमन्ते यात्र इति अभिरामं (१)

[1C] (१) म, व to beget, म् aff. (२) च्छु to shine, रघिन् aff.
पुत्रेतिवत्, वदिव नः. (३) पुन् the bull, वे to protect, व् aff.

मनोहरम् । अधिकरवार्थे घञ् । तेन वपुषा, चोदितः (२) प्रेरितः ।
 गुरुः पिता दशरथः, तस्य पुत्रस्य, जगतां प्रथमं मङ्गलं सुप्रदत्तं,
 राम इति नामधेयं यके । अभिरामत्वमेव रामशब्दप्रवृत्तिनिमित्त-
 त्वम् इत्यर्थः ।

६०। अभिरामिष वपुषा शोदितो मुद, तस्य जगत्प्रवसमहन् राम इति नामधेयं चक्रे ।

(७) बाधनाकरं—अभिरामेव वपुषा श्रीहितेन गुरुणा स्वगतप्रथममङ्गल
राघ हाति नामधेयं चक्रे ।

६३। पिता नवजातस्य सुतस्य परमरसनीयं दैव विलोचनं कल्पये राम इति नाम कृतवान्। ततः क्विंश रामनाम सकलकलुषनाशकतया परमपुण्यायैव न कृतया च लोकादयस्त निरर्तितत्रयमङ्गलान्यपि जातम्। रमणीयतादिवास्य राम इति मन्त्रा, लघादि, रमणे लोका अपि नू इति राम, रमधाती अपि कुरवे सत्र-प्रत्ययः। रामनाम निवृत्ति कलश्रुतिश्च यथा पञ्चपुराणे,—‘द्विय कमल बाहिना रमणीयं यती कुरि। तस्मान् श्रीराम इत्येव नाम सिद्धं परात्मनम्। रमणनामसदृशं करणान् मुनिदं नृपान्’ इति। नमि एव नामधेय ‘दद नामभार्गवी येद’ इति दण्डवद्वरात् स्थापितेयं धेयमप्येव।

৩৭। পিতা ওয়ার অতিরিক্ত বেহেশতের প্রণেয়িত হইল। ওয়ার লেট
হতলবরণ হান এই নাম রাখিলেন।

67. The father moved by the alarming form of the child, bestowed on him the name of Rama, the most auspicious in the world.

रद्वंशप्रदीपेन तेनाप्रतिमतेजसा ।

रक्षागृहगता दीपाः प्रत्यादिष्टा दूवाभवन् ॥६८॥

६८। रक्षिति। रक्षुबंशस्य प्रदीयेन प्रकाशवेन, चाप्रतिभतेजसा

[૯] (૧) અમિ, રમ્ to please, ઘણાં (૨) શુદ્ધ to send to —
 ખોદવામાં. અખોદવામાં. અશુદ્ધવામાં, &c

तेन रामेय, रघोः-(१)-महमताः श्रुतिकायमहमताः, दीमाः, प्रमा-
दिष्टाः (२) प्रतिपद्याः इव अभवन् । गदादीपगभीदे शान्ताः
स्तु रन्ति इति भावः ।

६८ । रघुवंशमदीयेन अपतिसनेज्या तेन (रामेय) रघोःमहमताः दीमाः
प्रमादिष्टा इव अभवन् ।

६९ । अपतिसनेज्या यद्यपि अपतिसनेज्या, तेन । रघोःमहमता रघो-
महमताः, दितोषा प्रमादिभिरेति वचनात् । वाचान्तर—रघोःमहमते, दीमाः
प्रमादिष्टा इव अभवन् ।

७० । रघुवंशमदीयेन अपतिसनेज्यामिव, तस्य प्रियः दीमाः तेन
श्रुतिकायमहमताः प्रदीपाः शीघ्रज्वालयो ज्वालाः । प्रमादिष्टाः निराकृता इव ।
'प्रमादीनां निराकृतिः' इत्यमरः । निराकृतं निरसनं, दीपा, पराभूता इव
प्रमाभासल इत्युपमेयाः ।

७१ । रघुवंशमदीयेन अपतिसनेज्यामिव तेन इव कर्तुं श्रुतिकायमहमता
नवम पेन निराकृत (इत्यमरः) इति ।

७२ Rāma, the glory of Raghu's family, and of match-
less majesty, repelled (outshone i. e. surpassed in lustre), as it
were, the light of the lamps in the lying-in-chamber.

शय्यागतेन रामेय माता शातोदरी वभौ ।

सैकताम्भोजवलिना जाह्नवीव शरत्कृशा ॥६६॥

६६ । शय्येति । शातोदरी (१) गर्भमोपनात् क्षयोदरी माता
शय्यागतेन रामेय, सैकते (२) मुनिने, यः स्याम्भोजवलिः पद्मो-
द्धारः, तेन, शरदि कृशा जाह्नवी (३) मङ्गा इव, वभौ ।

[६८] (१) रघु to protect, च & टाप् affs. (२) दिग् with इति and
या to repel, ञ् aff.

[६९] (१) शो to reduce, or diminish, ञ् aff. (मतिः । यस्या
चयान्-यमाभीत् । यमौ &c) and उदर womb, डीप् aff. (२) दिक्ता
sand, एप् aff. (३) मङ्गा a saint, चप् aff. डीप् fem. aff.

१८। आनीदरी माता शय्यायतेन रामिप, सेकताभोजवलिना भरतुमा
जात्रवीन वधी।

६६। श्रद्धां गतः श्रद्धादत्तः तेन । श्रावम् सदरं यथा. सा श्रातीदरी ।
 भाषाभरं—श्रातीदय्यो भाषा श्रवम्कयथा जाह्नवा इव वने ।

६६। यथा हि वपुंसवसाने श्रीवसुलिङ्गाया महाया पुलिने पूजार्थं पद्मीप-
हारं शोभते, तथा प्रसववसाने श्रीश्रीदय्या रामजनन्या श्रीदय्याया पार्श्वगण्याया
मयागं राम, सुसुभे । प्रकुलेन्दोऽरसुन्दरी रामो जननीमतिविरामलसुभे इति
भावे नमि पूजोपहार, चन्द्रोऽनीश वलि, तेन, देवीर्देवीन दत्तं पद्मसिन्धु,
सम्प्राप्नोतु रामस्यापि देवकार्योद्देष्टेन कृतं वृत्तितम् । श्रीकृत पुलिने, 'तीवी-
त्युक्तं तत् पुलिने श्रीकृत मित्रतामयम्' इत्यन्तरं ।

[illegible]

GO The mother with her diminished womb, and with Rama by her side looked like the narrow stream of the Ganges in autumn with the oblation of lotus on her sandy margin.

कैकेय्यासनयो जत्ते भरतो नाम शीलवान् ।

जनयित्रीमलक्षुक्ते यः प्रथय इव श्रियम् ॥ ७० ॥

००। कैकेया इति । कैकयस्य राज्यं अपत्यं स्त्री कैकेयी ।
तस्यापत्यमित्यणि ह्यते 'कैकयमित्रयुधसदानां यादेदियः' इतीयादेशः ।
तस्याः, भरतः (१) नाम, श्रीलवान् तनयः, अश्वे (२) जातः, यः
तनयः, प्रथमः दिनयः, थियम् इव, जनयित्री (३) मातरम्,
यजुषो ।

[७०] (१) अ to nourish, अलम् अस्मि (२) कम् to take birth, —
जायते : अजायतः अजनि-अजनिहः कर्मि : &c. जायते &c. (२) कम्,
(अव) to give birth, दत्त अस्मि अजीवित अस्मि

८०। वेदविद्याः अरतो ज्ञानदीपकान् ममही ज्ञप्तेः । हः, वचनं विदितं
समर्थितं यत्नवत्तः ।

७०। प्रथम श्रेणी विद्यार्थी यथा वृत्ति शीलवान्। वाक्यान्तर-शरीर

०० : यथा हि राजकुल्यो. विमदगुण्योऽसि विमपि जीवतं नश्ये, इति
 राजपदो केवलो आदिममप्यत्र यस्तथावा सुतेन विमपि जीवतं भवेत् इति
 विमदः, विमपि हि भाभाविद्विन्दुवलयः, तं विना राजकुल्यो न जीवति, एव
 आसद्वयः,—‘एतं विनीतं कमुदेति वीर्यता मदीयतोम विमपि विमदवदः
 प्रज्ञादानीं गुणमप्यवयव करोति मदीं विमदेन जीवते’ ।

୧୦ । ଦୈନିକୀର ଉପର ସ୍ତରୀର ଉପେକ୍ଷା ଉପେକ୍ଷା । ଡିମ୍ବ, ବିଷା ଗୋ
ସ୍ତରୀର ଉପେକ୍ଷା କର । ଉପେକ୍ଷା ସ୍ତରୀର ଉପେକ୍ଷା କର ।

70. A child of excellent disposition named Bharata, was born of Kaikeyi, who adorned his mother as modesty adorned the goddess of fortune.

सुतौ लक्ष्मणशत्रुघ्नौ सुसित्रा सुपुत्रे यनौ ।

सम्यगाराधिता विद्या प्रबोधविनयाविब ॥७१॥

७१ । 'सर्वोविति । समिधा, वस्त्रम्-(१)-संयुक्तौ नाम् । दत्तौ
युग्मजातौ, सतौ पुत्रौ, सम्यगादायिता सम्भक्ता विद्या (२),
प्रबोधविनयौ तत्त्वज्ञानेन्द्रियमयौ इव, सुमुखे (३) ।

७१। सुमित्रा, लक्ष्मणप्रसादो (नाम) यमी सुतो, सव्यक् चारायिका विद्या
प्रदीपदिनयो इव, सुपुत्रे।

०१ : सञ्जयः सञ्जयः यो सञ्जयः सञ्जयः । प्रसीधतः विनयः यो प्रसीध-
विनयोः । बाध्यान्तरं—सुमित्रया सञ्जयः सञ्जयः नाम यमो सुतो सञ्जयः बाध्या-
सञ्जयः विनयोः प्रसीधविनयो इव सुपुत्रावते ।

- [०१] (१) लघु to mark, न aff. सुट् augment. (२) विट् to know,

II. (१) *to veget*,—सूते : चसत : चसविष्ट-चसीष्ट । *dc.*

०१। यदा हि अध्यासादिभिरुपायैः अधिगता आत्मविद्या युगपत् परमार्थ-
ज्ञान इन्द्रियविशेष्य जनयति, तदा सुनिम्ना स्वप्नश्च ब्रह्मण्य युगमज्ञात पुनर्य
जनयामासु। आत्मविद्यायाः प्रतीकविनयजनकत्वं यदाह कामन्दकः—‘आत्मी-
यविकारात्मविद्या आदौ च यान् सुखदुःखयोः। ईदमावस्यता तत्तत् प्रपञ्चोक्तौ व्युद्-
यति’ इति।

- ৭১। দেহের যথাবিধি আয়াতিকা বিধ্যা প্রবোধ ও দিনরকে প্রসব করে, তদ্বিত।
সৌর্য্য লক্ষণ ও পুরুষ লক্ষণ দুইটি বহন ওন্ন প্রসব করিলেন।

71. Sumitrā gave birth to the twins Lakshmanā and Śatrughnā, as spiritual science, when properly cultivated, gives birth to true knowledge and self-control .

निर्दोषमभवत् सर्वम् आविष्कृतगुणं जगत् ।
अन्वगादिव हि स्वर्गा गां गतं पुरुषोत्तमम् ॥७२॥

८२। निर्दोषमिति । सर्वं जगत् (१) भूभोवा, निर्दोषं
दुर्भिक्षादिदोषरहितम्, आविष्कृतगुणं प्रकटीयत्वारोप्यादिगुणं च,
अभवत् । अचोत्रेष्टते, गो मुधं, कृतम् अयतीर्थं, सुखयोगमं विष्णुं,
सगं अपि अग्यगात् (२) इव, सर्वे हि गुणवान् निर्दोषचेद्यागमः,
सगं तत्त्वमभूत इत्यर्थः ।

८१। कवि जगत् निर्द्विदम् आदिपुनरुदयम् चमयन्, तन्नाम पुनरुदयम्
अर्द्धं हि चमयन् ८१।

୧୫ । ଆବିଷ୍କୃତା ମୃତ୍ୟା ଶକ୍ତିକୁ ମନୁ ଆବିଷ୍କୃତମୃତ୍ୟୁକ୍ । ପୁରସ୍କୃତ ଗଜକ
 ପୁରସ୍କୃତକ ମନୁ । ଶାସ୍ତ୍ରାଳୟ—କୃଷିକ ଜନମାନସେ ଆବିଷ୍କୃତମୃତ୍ୟୁକ୍
 ଶାସ୍ତ୍ରାଳୟ, କୃଷିକ ଜନମାନସେ ପୁରସ୍କୃତକ ଶାସ୍ତ୍ରାଳୟ ।

૧૧। ધર્માભદ્રદાસ દામાદિદુદિય શ્રવણગતીએ જાણાવેલે લખાવ્યામાં

[६१] (१) वय to go, अति अति, विनिर्वाहद्वारा विवाह, वही उदाहरण,
(१) व with वय to follow, व-एति, विस, अनाय, उदाहरण, अ. उ. उ.
अ. अति, -इति, अनाय, उदाहरण, अ. उ. उ.

तत्पथं तिर्यग्गतानि भूतमण्डलानि शरीरान्तराणि, यन्मन्त्राणां चान्येषां च
मन्त्रादि एतद्वानि, त्रिं वयना, सकलदीप्ताः सन्ति । एतेषां च एतेषां च
तत्पथं प्रादुर्भूत इति यथोक्तम् । न चान्ये देवा इन्द्रोद्दिग्गः इति
यत् तत्, देवमण्डलानि दुर्भिक्षादीनि, जोरादिमण्डलानि च शङ्काः ।

७२ । अविन शङ्काः यद्वत्तत् तिर्यग्गतं च भूतमण्डलं यत्तत् इन्द्रोद्दिग्गः
इति । एतेषां इति, एतेषां मण्डलानां यद्वत्तत् यद्वत्तत् इन्द्रोद्दिग्गः इति । यत्तत्
शरीरान्तराणि यद्वत्तत् ।

72. All the world, freed from troubles, manifested surpi-
cious signs; as if heaven itself came down on earth with the
Supreme Being.

तस्योदये चतुर्मुर्त्तिः पौलस्त्यचकितेश्वराः ।

विरजस्वैर्नभस्वद्विः दिशं उच्छ्वसिता इव ॥ ७३ ॥

७३ । तस्येति । चतुर्मुर्त्तिः रामादिरूपेण चतुर्मुखः सः
तस्य उदये, उदये चति, पौलस्त्यात् रायसात् चकितः (१) भीता
ईश्वराः नाद्याः इन्द्रादयः यासां ताः दिशः पततः, विरजस्वैः कप
धूमिभिः, नभस्वद्विः (२) वायुभिः मियेव, उच्छ्वसिताः, (३) इ
द्व्युत्प्रेक्षा । अस्तेः कर्त्तरि क्तः । शनाथप्रत्यक्षनाभसन्तुष्टा
दिशामुच्छ्वसिता इव वाता यवुः इत्यर्थः । चतुर्दिगीश्वर
मुर्त्तिचतुष्टयप्रयोजनम् इति भावः ।

७३ । चतुर्मुर्त्तिः तस्य उदये पौलस्त्यचकितेश्वराः दिशः विरजस्वैः नभस्
उच्छ्वसिता इव ।

७३ । चतस्रः मुर्त्तयः यस्य सः चतुर्मुर्त्तिः, तस्य । विगतं रजो येषः ते
विरजस्वास्ते, शिवात् विभावा इति कप् । नाद्यान्तरं—पौलस्त्यचकितेश्वराभि
दिग्भिः उच्छ्वसितम् इव ।

[७३] (१) चक् to repeal, क्त aff. (२) नभस् sky, मण्डप् aff. (३) यवु

to exhale, क्त aff.

७३। - यदा त्वमु पवित्रता नायैः विपद्गतां पतीनां विपद्द्वारकारणे जाते
 दानन्दमिति निषेधे निश्वास मुच्यते, तदा रावणप्रीकृतानाम् इन्द्रवज्रपु-
 ण्ड्रिणीं दिक्षुपतीनां विपद्द्वारकारणे नारायणे रामादिकेषु अवतीर्णे क्षमा दियः
 निर्वस्तमः रक्षणेन चानन्दनिश्वासमिव मुच्यते च । तदा च समयात् यम-
 दानिनः सुखा मुनिष्ठा जाता वतु, इति भावः ।

७४। रावणस्येति विद्वन्मित्रा अटिवाय हीरु हितेन, मातापुत्रादि वृद्धिः
 यद्यहीरु हितेन, मित्रं मूलं निर्जलं वायुकेन येन आत्मन-निश्वासं योऽयं कथितः ।

73. At the birth of the four-fold incarnation, the quarters
 of the universe whose guardian duties, quailed before, the son
 of Pulastya, began, as it were, to breathe out delight in the
 shape of purāṇa: १३३ ॥ ७३ ॥

कृशानुरपधूमत्वात् प्रसन्नत्वात् प्रभाकरः ।

रक्षोनिप्रकृतावास्ताम् अपविद्वशुन्नाविव ॥ ७४ ॥

७४। कृशानुरिति । रक्षसा रावणेन, विपद्गतां प्रीकृती इत्यर्थः ।
 कृशानुं (१) अपि, प्रभाकर (२) इत्यर्थः, यदासीद्वाम् अपधूमत्वात्
 प्रसन्नत्वात् अपविद्वशुन्नी निरालु लो इव, आत्मानम् अभवताम् ।

७५। कृशानु प्रभाकरश्च रक्षोविपद्गतां (पती), (यदासीद्वाम्) अपधूमत्वात्
 प्रसन्नत्वात् च अपविद्वशुन्नी इव आत्मानम् ।

७६। कृशानु कृशवर्ति इति कृशानु, कृश कृशवर्ति आनुवन्तः ।
 अपधूमधूमः यदा कृशः अपधूम तदा कृशः अपधूम तदा कृशः । कृशवन्तः
 भावः कृशवन्तः तदा कृशः । अपविद्वशुन्नी इति अपविद्वशुन्नी । वाच्यः
 कृशः—कृशानु कृशवर्ति च रक्षोविपद्गताम् (पतीनां) अपविद्वशुन्नीम्
 इव अपधूमतः ।

७७। यदा हि दाहवद्वैरनिदीकृती कवी विहायस्वयं ददा भवते
 क्रीडाकारणे च अपविद्वशुन्नी इति वाच्यः क्रीडा क्रीडा इति ददाति तदा दाहवद्वैरनिदीकृती

[७३] (१) कृशः, to make thin, आनुवन्तः (२) कृशः कृशवर्ति, to be thin.

75. At the very moment (of Rāma's birth), the guardian goddesses of the demons shed tears of sorrow, in the chime of the jewels which fell on the ground from the ten-headed demon's crowns.

पुत्रजन्मप्रवेष्ट्यानां तूर्याणां तस्य पुत्तिशः ।

आरम्भं प्रथमं चतुर्देवदुन्दुभयो दिवि ॥ ७६ ॥

७६ । पुत्रेति । पुत्रिणः जातपुत्रस्य, तस्य दशरथस्य, पुत्र-
जन्मनि प्रवेष्ट्यानां प्रवेष्टयितव्यानां वादनीयानाम् इत्यर्थः, तूर्याणां (१)
वाद्यानाम् आरम्भम् (२) उपक्रमं, प्रथमं दिवि देवदुन्दुभय चक्रम् ।
पितुर्दशरथादपि देवा अधिकां प्रपृच्छा इत्यर्थः ।

७६ । पुत्रिणः तस्य पुत्रजन्मप्रवेष्ट्यानां तूर्याणाम् आरम्भं प्रथमं दिवि देव-
दुन्दुभय चक्रम् ।

७६ । पुत्रा मन्वन्त इति पुत्री तस्य । देवानां दुन्दुभय । देवदुन्दुभिर्भि
आरम्भं चक्रं इति वाच्यम् ।

७६ । तस्मिन् पुत्रजन्मप्रवेष्ट्यानां तूर्याणां दशरथस्य मन्वन्तवादीनाम् अर्थात्
पुत्रजन्मप्रवेष्ट्यानां तूर्याणां दशरथस्य मन्वन्तवादीनाम् आरम्भं प्रथमं
पितुर्दशरथादपि देवानामधिकतरां वादनीयानां जात इति भावः ।

७६ । पुत्रजन्मप्रवेष्ट्यानां तूर्याणां दशरथस्य मन्वन्तवादीनाम् अर्थात्
पुत्रजन्मप्रवेष्ट्यानां तूर्याणां दशरथस्य मन्वन्तवादीनाम् आरम्भं प्रथमं
पितुर्दशरथादपि देवानामधिकतरां वादनीयानां जात इति भावः ।

76 The beating of celestial drums commenced at once, even before the king caused music to sound on account of the birth of his sons

सन्तानकमयीं हृष्टिर्भवन् चास्य पितृपी ।

मन्मद्ग्लोपेचाराणां सैवादिरचनाऽभवत् ॥ ७७ ॥

[७७] (१) चतुर four, चतु ४. (विदातवात्), (२) वा, रम्भ to comm. to
दशरथः ।

७०। सन्तानकेति । अथ राधा भवने (१), सन्तानिकानां कल्पद्वन्द्वकुसुमानां विकारः सन्तानकमयी, इति (२) च, पेतुषी ययात् । कसुपेति कसुप्रत्ययः, उमितयेति ङीप् । सा इति स्व, सन्तः पुत्रजन्मनि आवाप्यन्तायेऽर्कलोपधाराः तेषाम्, आदिरचना प्रथमश्रिया, अभवत् ।

७१। च (किञ्च), अथ भवने सन्तानकमयी इतिः पेतुषी, सा एव मन्त्रवती । पचाराणाम् आदिरचना अभवत् ।

७२। - आदौ प्रारम्भेः करणीया आरचना अर्चुद्वान्, तदर्थम् । तदा एव आदिरचना अभवत् इति बाह्यान्तरम् ।

७३। तदा च सुरलोकान् राजभवने विपत्तिवत् सुरकुसुमवर्षणम् अपि करणीयानां मङ्गलकार्याणां प्रारम्भमवश्यम् अनुमानमिव बभूव । राक्षसी मङ्गल-परयात् प्रागेव देवाः कुसुमवर्षणं मङ्गलपरम् चक्रुरिति भावः । 'अहं कलत्रं गन्धर्वा नक्षत्रासुरीयया । देवदुन्दुभयी मेदुः पुण्ड्रद्वयं छातुं पतत' इति रामायणनद्या पूर्वश्लोके अत्र च प्रमाणम् ।

७४। शङ्खजलेन मङ्गलकण्ठेन वृष्टिं निगडितं इहेन, जले मूलवृष्टिरे (७५) कालातिष्ठ) मङ्गलकार्यजनकमेव, अथन शृङ्गा चक्रणं इहेन ।

७७. The shower of Santānaka flowers that fell upon the palace became like the beginning of the auspicious ceremonies (which were appropriate to that occasion) :

कुमाराः कृतसंस्काराः ते धात्रीस्तन्यपायिनः ।

आनन्देनायनेनेव समं वहधिरे पितुः ॥ ७८ ॥

७८। कुमार इति । कृताः संस्काराः (१) जातकमौदशः येयां ते, धात्रीणाम् (२) उपमातृणां स्तन्यानि, (३) पयांसि पिवन्तीति तद्योगात्, ते, कुमारानि, अग्रे जातेन आयनेन लोडेन, स्व

[७०] (१) म to be, अट् aff. (२) वर to rain, क्तृ aff. .

[७८] (१) वच्, क्त to do, वच् aff. सुट् augment. (२) या to nurse.

स्मितेन, पितुः शानन्देन समं, वदधिरे (४) । कुमारवृद्धा पिता
महान्तमानन्दमवाप इत्यर्थः । कुमारजन्मनः प्रागेव जातत्वा-
द्यजत्वोक्तिरामन्दम् ।

७८ । इतमत्कारा धात्रीस्तथापि न, ते कुमारः, अयमेव इव पितुः
आनन्देन सम वदधिरे ।

७९ । अथे जायत इति अयतः, समस्यो जनेभ्यः । इतमेवार्थे धात्री-
स्तथापि तेः कुमारैः वदधे इति वाच्यमस्ति ।

८० । आपन्नसत्ता पत्नी इति अचिरादह पुत्रसमीक्षणं स्वस्ये इति इत-
मस्य इदमेव पुत्रजननं शब्देन च आनन्दो जातः, अयना तन्पुत्रा इत्यजात
अर्थादिमत्कारा उपमास्तथापि च दमे दिने परिवर्तमाना पितृसमीव इदया-
नन्दं परिवर्तयामासुः ।

८१ । आनन्दविनाशः, आनन्दोऽपि अयनादी ज्ञेयं अयनम् (अनन्तम्)
इति इदमेव अयने निवृत्तं अयनं इति, अयमेव अयनादी अयनम् अयनम्
अयनम् इति इति इति इति इति इति ।

78 The printers, who underwent their natal ceremonies and
who were receiving suck from their nurses, began to grow with
the growth of that delight of their father which (in consequence
of its having filled their father's breast) was before their birth
was like their eldest brother

स्वाभाविकं विनीतत्वं तेषां विनयवार्त्तना ।

मुमुक्षुं नष्टं तेजः हविष्य हविर्भुजाम् ॥ ७८ ॥

७८ । स्वाभाविकमिति । तेषां कुमारानां स्वभावः, स्वाभा-
विकं (१) स्वजनं विनीतम्, विनयवार्त्तना हिरण्यं, हविर्भुजाम् (२)

इति अति शीघ्रं अति (१) स्वजनं breast, इति अति (२) इति इति इति,
इति । अयमेव । अयमेव-अयमेव । अयमेव ।

[७८] (१) स्वाभाविक nature इति अति (२) हविष्य gives अति इति 'to
अति (३) 'to increase,—अयमेव । अयमेव । अयमेव । अयमेव ।
अति इति, अति

७०। शक्तानकेति । अथा राज्ञः भवने (१), शक्तानका
वत्यष्टकृतुमाना विचारः शक्तानकमयी, इष्टि (२) च, देव्यं
पपात । कस्येति इष्टप्रत्ययः, उक्तित्येति शीघ्रम् । सा इष्टिः न
सन्तः युज्यन्तानि आत्मगता ये मङ्गलोपचाराः ज्ञेयान्, आदिरचना
प्रथमदिना, अभवत् ।

७०। च (तिष्ठ), अथ भवने शक्तानकमयी इष्टि, देव्यं, मा एवं कस्य
पचापचात् आदिरचना अभवत् ।

७०। चांदी प्राग्ने करवीया याः रचना चतुर्णाम् तद्वत् । तथा
आदिरचना अभवत् इति व्याख्यानम् ।

७०। तदा च सुरभीषात् राजभवे निपतितं सुरसुमनस्यं च
करवीयाना मङ्गलकार्याणां प्रारम्भेष्वप्यम् चतुर्णामपि चतुर्णाम् । चांदी मङ्गल
चरणान् प्रागेव दिवाः सुसुमनस्यं मङ्गलापरं चतुर्णाम् भारः ।
कलय गन्धर्वा मङ्गलवाचरीमवाः । दिवदुन्दु मयी नेदुः पुष्पद्वयं वात् पतत्
इति राजावपमया पुष्पद्वयीके चम च प्रमाचम् ।

७१। आशुचवने गणानकमङ्गल इति निपतितं इहेन, तेनै गणानकै (३)
काण्डाभिः) मङ्गलकार्यकमङ्गल, अथ चतुर्णाम् चतुर्णाम् इहेन ।

77. The shower of Santānaka flowers that fell upon the
palace became like the beginning of the auspicious ceremony
(which were appropriate to that occasion).

कुमाराः कृतसंस्काराः ते धात्रीस्तन्यपायिनः ।

आनन्देनायलेनेव समं वृद्धिरे पितुः ॥ ७८ ॥

७८। कुमारा इति । कृताः संस्काराः (१) जातकर्मोदयः
येषां ते, धात्रीणाम् (२) उपमातृणां स्तन्यानि (३) पयसि विव-
र्णीति तथोक्ताः, ते, कुमाराः, अपि जातेन अयमेव ज्योतेन, इव

[७०] (१) स. to be, अष्ट. aff. (२) इव. to rain, लिङ्. aff. (३)

[७८] (१) यन्. क. to do, यञ्. aff. इष्ट. augment (२) या to nurse,

स्मिन्नेन, पितुः श्रानन्देन समं, वदधिरे (४) । कुमारदृष्ट्या पिता
महान्तमानन्दमवाप इत्यर्थः । कुमारजन्मनः प्रागेव जातत्वा-
दयजत्वोक्तिरानन्दस्य ।

७८। कृतमङ्गलः धार्मीकश्चापि नः ते कुमारः, अद्यमेव ६४ विम
 शान्त्यर्थे न मनः बद्धिरे ।

७८। अवे जायत इति चयज, अग्रया जनेतं। इतमेष्टारं धापी-
अग्रयापिनि तेऽनुगारं वदते इति वाचानरम्।

८८. आपवृत्तताः पक्षी इति चक्षिरादृक् पुत्रमीमांस्ये लप्ये इति इह-
रत्यस्य इहयि पुत्रजन्यस्य भावेदेव च आनखी जातः, अपुत्रा तत्पुत्रा इत्यङ्ग-
हर्षादिमन्त्राणां उदयादहस्तमन्त्रीत्यदिने दिने परिहर्यमाना पितृलभेव इहय-
स्य परिहर्यमानाः ।

৭০। জাতিসংগঠন-সংসদ, আমেরিকার সেনা-পার্টী স্টেট হাউস (ই-৩)।
 হুইট হুইটার অস্ট্রেলিয়ার ৯৯০০ জন (১৯৬০)।
 আমেরিকার ৯৯০০ জন (১৯৬০)।
 আমেরিকার ৯৯০০ জন (১৯৬০)।

78 The princes, who underwent their natal ceremonies at a
who were receiving suck from their nurses, began to grow with
the growth of that delight of their father which (in consequence
of its having filled their father's breast) before their birth
was like their eldest brother.

स्वाभाविकं विनीतत्वं तेषां विनयकार्मणा ।

सुमूर्धं नहजं तेजः हयिष्य हविर्भुजाम् ॥ ७८ ॥

०८। साभाविकमिति । तेषां कुमादायां सम्पत्तिः, १५३॥
द्विचं (१) गच्छन् विनीतत्वं, विनयधर्मतां शिक्षया, हविर्भोजनम् ॥

ପ୍ରମୁଖ ଅଭିଯୋଗୀଙ୍କ (a) ନାମ ତିଆରି ହେବା ପରେ (b) ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସମ୍ବେଦନା କରାଯାଇ, ଅନୁମତି-ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ।

[xol] (१) अवस्थानात्, उपरि १२ वरिषां ग्लान्तिः, एतत् १०
अर्थात् (१) वृद्धिः १० increase, — वृद्धिः १०, वृद्धिः १०, वृद्धिः १०, वृद्धिः १०
६० वरिषां ६०

८० । परम्पराविद्वद्वाः तैः रघोः तत् चनयं कुतश्च, अतएव-दीवारणमिव,
अथम् कटीतयामासु ।

८१ । न विद्यते अयं पापं यथ्य तत् चनयम् । दिशन्ती परणम् । आद्या-
भारम्—परम्पराविद्वद्वाः तैः रघोः तत् चनयं कुतश्च अत्राभि दिवारणम् इव कटी
तयामासु ।

८२ । यथा हि वसन्तादयः सर्व एव जातव्यः अग्निरीषिभावेन दृगदग्नं समु-
द्दिताः सर्वप्रकारेण त्रुष्यादीनां समुद्भावाः पत्रिषु दीवीद्यानं नितरां विभूषयन्ति,
तथा रामाद्वीर्येण जातव्यः सर्वे एव युगपत् आहर्षितेन मिलिताः सम्प्रकाराणां
मुपानाम् परमोत्कृष्टेषु यत्रिषु तम रघुकुलं विभूषयामासु । सर्वगुणानुभावेण
मन्दमन्त्रमिव रामादिमादुर्भावा रघुकुलं किमपि कीर्य क्षिप्तं, इति मयेव ।

८३ । वेदगण मन्त्रा बहू मन्त्रिणित इहेवा वेदव मन्त्रे निरुक्तिनः लोडि ४३
नेहेकण मन्त्रादुर्भावा नेहे दूयः मन्त्रिणित इहेवा नेहे पत्रिषु रघुकुलं इति
मात्रं उच्यते मन्त्रिणितम् ।

80. As the garden of the gods is rendered ever so longly
charming by the conjoint influence of, all the sermons, so these
princes friendly to each other, shed transcendent lustre on the
stainless house of Raghu

समानेऽपि हि सौभाते ययोभी रामलक्ष्मणौ ।
तथा भरतशत्रुघ्नौ प्रीत्या हन्दुं बभूवतुः ॥ ८१ ॥

८१ । समान इति । प्रीतिः सौभाग्यः अतएव देवा ते सुखा
तराः । नष्टायेति अपि न भवति यन्मते आनुरिति निषेधात् ।
तेषां भावः सौभाग्यम् । सुखादित्यादम् । तस्मिन् समाने चतुर्णां
हृदयेषु, यथा उभौ रामलक्ष्मणौ प्रीत्या (१) हन्दुं (२) बभूवतुः तथा
भरतशत्रुघ्नौ प्रीत्या हन्दुं चौ द्वौ राहचर्येणामिद्वौ बभूवतुः ।

[८१] (१) to please, (2) all (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100) (101) (102) (103) (104) (105) (106) (107) (108) (109) (110) (111) (112) (113) (114) (115) (116) (117) (118) (119) (120) (121) (122) (123) (124) (125) (126) (127) (128) (129) (130) (131) (132) (133) (134) (135) (136) (137) (138) (139) (140) (141) (142) (143) (144) (145) (146) (147) (148) (149) (150) (151) (152) (153) (154) (155) (156) (157) (158) (159) (160) (161) (162) (163) (164) (165) (166) (167) (168) (169) (170) (171) (172) (173) (174) (175) (176) (177) (178) (179) (180) (181) (182) (183) (184) (185) (186) (187) (188) (189) (190) (191) (192) (193) (194) (195) (196) (197) (198) (199) (200) (201) (202) (203) (204) (205) (206) (207) (208) (209) (210) (211) (212) (213) (214) (215) (216) (217) (218) (219) (220) (221) (222) (223) (224) (225) (226) (227) (228) (229) (230) (231) (232) (233) (234) (235) (236) (237) (238) (239) (240) (241) (242) (243) (244) (245) (246) (247) (248) (249) (250) (251) (252) (253) (254) (255) (256) (257) (258) (259) (260) (261) (262) (263) (264) (265) (266) (267) (268) (269) (270) (271) (272) (273) (274) (275) (276) (277) (278) (279) (280) (281) (282) (283) (284) (285) (286) (287) (288) (289) (290) (291) (292) (293) (294) (295) (296) (297) (298) (299) (300) (301) (302) (303) (304) (305) (306) (307) (308) (309) (310) (311) (312) (313) (314) (315) (316) (317) (318) (319) (320) (321) (322) (323) (324) (325) (326) (327) (328) (329) (330) (331) (332) (333) (334) (335) (336) (337) (338) (339) (340) (341) (342) (343) (344) (345) (346) (347) (348) (349) (350) (351) (352) (353) (354) (355) (356) (357) (358) (359) (360) (361) (362) (363) (364) (365) (366) (367) (368) (369) (370) (371) (372) (373) (374) (375) (376) (377) (378) (379) (380) (381) (382) (383) (384) (385) (386) (387) (388) (389) (390) (391) (392) (393) (394) (395) (396) (397) (398) (399) (400) (401) (402) (403) (404) (405) (406) (407) (408) (409) (410) (411) (412) (413) (414) (415) (416) (417) (418) (419) (420) (421) (422) (423) (424) (425) (426) (427) (428) (429) (430) (431) (432) (433) (434) (435) (436) (437) (438) (439) (440) (441) (442) (443) (444) (445) (446) (447) (448) (449) (450) (451) (452) (453) (454) (455) (456) (457) (458) (459) (460) (461) (462) (463) (464) (465) (466) (467) (468) (469) (470) (471) (472) (473) (474) (475) (476) (477) (478) (479) (480) (481) (482) (483) (484) (485) (486) (487) (488) (489) (490) (491) (492) (493) (494) (495) (496) (497) (498) (499) (500) (501) (502) (503) (504) (505) (506) (507) (508) (509) (510) (511) (512) (513) (514) (515) (516) (517) (518) (519) (520) (521) (522) (523) (524) (525) (526) (527) (528) (529) (530) (531) (532) (533) (534) (535) (536) (537) (538) (539) (540) (541) (542) (543) (544) (545) (546) (547) (548) (549) (550) (551) (552) (553) (554) (555) (556) (557) (558) (559) (560) (561) (562) (563) (564) (565) (566) (567) (568) (569) (570) (571) (572) (573) (574) (575) (576) (577) (578) (579) (580) (581) (582) (583) (584) (585) (586) (587) (588) (589) (590) (591) (592) (593) (594) (595) (596) (597) (598) (599) (600) (601) (602) (603) (604) (605) (606) (607) (608) (609) (610) (611) (612) (613) (614) (615) (616) (617) (618) (619) (620) (621) (622) (623) (624) (625) (626) (627) (628) (629) (630) (631) (632) (633) (634) (635) (636) (637) (638) (639) (640) (641) (642) (643) (644) (645) (646) (647) (648) (649) (650) (651) (652) (653) (654) (655) (656) (657) (658) (659) (660) (661) (662) (663) (664) (665) (666) (667) (668) (669) (670) (671) (672) (673) (674) (675) (676) (677) (678) (679) (680) (681) (682) (683) (684) (685) (686) (687) (688) (689) (690) (691) (692) (693) (694) (695) (696) (697) (698) (699) (700) (701) (702) (703) (704) (705) (706) (707) (708) (709) (710) (711) (712) (713) (714) (715) (716) (717) (718) (719) (720) (721) (722) (723) (724) (725) (726) (727) (728) (729) (730) (731) (732) (733) (734) (735) (736) (737) (738) (739) (740) (741) (742) (743) (744) (745) (746) (747) (748) (749) (750) (751) (752) (753) (754) (755) (756) (757) (758) (759) (760) (761) (762) (763) (764) (765) (766) (767) (768) (769) (770) (771) (772) (773) (774) (775) (776) (777) (778) (779) (780) (781) (782) (783) (784) (785) (786) (787) (788) (789) (790) (791) (792) (793) (794) (795) (796) (797) (798) (799) (800) (801) (802) (803) (804) (805) (806) (807) (808) (809) (810) (811) (812) (813) (814) (815) (816) (817) (818) (819) (820) (821) (822) (823) (824) (825) (826) (827) (828) (829) (830) (831) (832) (833) (834) (835) (836) (837) (838) (839) (840) (841) (842) (843) (844) (845) (846) (847) (848) (849) (850) (851) (852) (853) (854) (855) (856) (857) (858) (859) (860) (861) (862) (863) (864) (865) (866) (867) (868) (869) (870) (871) (872) (873) (874) (875) (876) (877) (878) (879) (880) (881) (882) (883) (884) (885) (886) (887) (888) (889) (890) (891) (892) (893) (894) (895) (896) (897) (898) (899) (900) (901) (902) (903) (904) (905) (906) (907) (908) (909) (910) (911) (912) (913) (914) (915) (916) (917) (918) (919) (920) (921) (922) (923) (924) (925) (926) (927) (928) (929) (930) (931) (932) (933) (934) (935) (936) (937) (938) (939) (940) (941) (942) (943) (944) (945) (946) (947) (948) (949) (950) (951) (952) (953) (954) (955) (956) (957) (958) (959) (960) (961) (962) (963) (964) (965) (966) (967) (968) (969) (970) (971) (972) (973) (974) (975) (976) (977) (978) (979) (980) (981) (982) (983) (984) (985) (986) (987) (988) (989) (990) (991) (992) (993) (994) (995) (996) (997) (998) (999) (1000)

दम्भं रघुसमर्थं दावचनयत्कमययस्योपप्रयोनामिद्विद्विदि
यत्ताथं निपातः । कचित् कस्यचित् स्त्रियोऽतिदिश्यते इति भावः ।

८१ । श्रीभाने समभिऽपि ददा सधो रामलज्जयो तदा मरतश्चोदे
रन् बभूवतुः ।

८१ । श्रीभानाः भातरी देवाम् इति बहुव्रीहौ सुभातर इति नर्तिः ।
सुभातकाः इति, यत्र 'वन्दिते मातुः' इति मूर्धेय निधेयान् कपयन्ती न मां
पूजिते यद्ये धी भ्रातृवधः तदन्तान् कपयन्त्यान्, यथा, प्रवृत्ती माता एव ।
प्रशन्नाभाता, श्रीभानो भाता यच्च भ. सुभाता । पूजितादात्त यच्च कपयन्ती
कपयन्त्यान्, यथा, —सुखो माता यच्च सः सुखभातकः । ही हो मरतश्चोदे
इति अभिव्यक्तये 'इदम्' इति पदं निपात्यते । यत्र अभिव्यक्तिः बहुव्रीहौ ही
प्रसिद्धिः, रामलज्जयो मरतश्चोदे यी च बहुव्रीहौ लोके प्रसिद्धो इत्यर्थः । ही
इति दिशब्दश्च दिव्यधर्म, पूर्वपदस्य सम्भावः, उत्तरपदस्य चत्वं मनुवन्
अभिव्यक्तये निपात्यते इति त्रिपुम् । 'म,त्या' इति प्रत्ययादिभ्यः, उपसर्ग
इति लट्प्रिया । 'इदम्' इति पदं रामलज्जयो, इत्यस्य मरतश्चोदे इत्यस्य
विधेयविशेषणम् । बाष्पान्तरम्—यथा लभार्था रामलज्जयाभा तदा मा
मम सुभाता इत्येव बभूवतु इति ।

८२ । यद्यपि बहुव्रीहौ कनारीका मूर्धेय कृत्यमेव भ्रातृभेन चेत्येत, तत्र
वाक्येण केनापि द्वितीया कलचित् कचित् प्रेमातिशयो जायते, इति ।
प्रेमातिशयेनैव रामलज्जयो, मरतश्चोदे यी च सुखभातकम् जातम् इति
रमिप्रायः, तयोपः उत्तरवचने, —'म्यतिवर्जित । यद्येयोनात्तः कीदृषि
पानु वदितुमाधीतु प्रीतयः, मयस्य' । इत्यर्थः—'भूयन्तः कीदृष्यं एव ।
मयो कलचित् कचित् प्रवृत्तिः' इति । इदं साहचर्यं पाठयति
केचिदाहुः । तथाहि कीदृश्यापायसाधेन सख्यस्य जातत्वात् राम
इत्यर्थः, केचिदपिपायसाधेन च मयस्य जातत्वात् मरतश्चोदे यी च इति
यथा पदपुराणे, —'पूर्वं बभूवतुश्च सुखिनी रामलज्जयो । तदा

[८०] (१) 'मातु मरतः' इति ।
(२) 'मातु मरतः' इति ।
रहितः, इति अत्रापि मरतः मरतः चरितम् इति च

82. As the connection between wind and fire and between the moon and the sea is never severed, so the tie between the two brothers in each of those pairs, was never broken.

ते प्रजानां प्रजानायाः तेजसा प्रश्रयेण च ।

मनो जङ्गुर्निदाघान्ते श्यामाश्चा दिवसा इव ॥

८२ । ते श्रुतिः । प्रजानायाः ते कुमारः । तेजसा प्रश्रयेण प्रश्रयेण (१) विनयेन च, निदाघान्ते यीधान्ते, श्यामानि धूमनि-
मेघाः, येमां ते श्यामाश्चाः, नातिशीतोष्णाः, इत्यर्थः, दिवसाः स
प्रजानां मनः जङ्गु (२) ।

८२ । प्रजानायाः ते (कुमारः) तेजसा प्रश्रयेण च निदाघान्ते श्यामा
दिवसा इव प्रजानां मनः जङ्गुः ।

८२ । प्रजानां मायाः प्रजानायाः । निदाघस्य धनः तद्वन् । श्यामा-
नि, प्रजानां, श्यामाः, दिवसाः इव प्रजानां मनः जङ्गुः, इति ।

८२ । यदा हि यीधानां नवनीरदेसिन्धोः दिवसाः नातिशीतोष्णः ।
मज्जलसौकण्डेयानि चानन्देयानि, तदा चिन्धमधुरदेयानि राजकुल-
विनयादिभिः भीमकायैः सुखैः निखिलप्रलापनकण्डेयानि चतुरन्वयामासुः ।
संदर्भेन देत-तौषादुद्विगते मनः । तौषादेव संदेहे प्रजानां च यदा
इति कामदः ।

८० । श्रीरत्नमाला भोवन्निर्गुणविभक्त विरक्त नवरेतस कोटि उदारता
विमलदेव नवरात्रि-संवापन-वदनविभक्त कठिण-मनिरत्नम् ।

83. 'Like the close of the warm summer days' softened by
black clouds, they began to delight the hearts of the sub-
ly (existing in their disposition) a harmonious mixture
of irritability and humility.

मनो, चिन्धम-चिन्धम । चिन्धो-चिन्धो । विमल-विमल । &c. वि-

[८२] (१) च, वि, to take shelter, चण् अण् (२) च to take and
हरति-हरति । चरन्-चरन् । चरान्-चरन् । जङ्गु-जङ्गु । &c. च

८६। पश्यन्नेन व्यक्त धीम खेवा ते तैः । बाष्पाभताम्—सुरजं
मदन इव हरिपा इव यवनिपयोना पत्न्या अकामे, इति ।

८७। रामादीनां दैव्यसहस्रचमल, राज्यशासनादित्त्रिभुवनयापदी
हर्म्य उपमानयात् सभ्यते, राज्ञश्च नाहमगुणवत्सुतजनकनद्या कोविदं
तिशयो अस्मते । अमुर्भिरिति सर्वत्र अनुवर्त्यते । ऐरावत, किम् अनुवर्तन,
भारते,—‘संतेदंकेदुर्भिक्षं महाकायजतः परम् । ऐरावती महाभावी
महामना इव ।’ इति । सामदानमिदं विचक्षुषाः राज्ञोपायावधार ।

८८। दाहादः (देकिता) अश्विनपुत्रे कसिप्राज्ञे त्रय इव कृत्स्नं चरितं ग-
पन्न (इन्द्रावत) देवेषु पौत्रा गतः, यवनिधिवर्षे सुहार्तं अहोणं अहर्निष्ठ इव
छात्रिं छिन्नमैव बाष्पनीं हृदि देवेषु पौत्रा गतः, इन्द्रमर्षं सुहार्तं छात्रिं माहर्षी
इति पौत्रा गतः, सेहर्षं सेहं छात्रिं गृध्रे कृत्स्नकृत्स्नादिव यवर्षं पौत्रा
गतिरिति ।

So As the elephant of the gods (देवावत) looks beat
with the four tasks at whose touch the swords of the de-
(देव) are broken, as kingly policy is rendered beautiful by
four different expedients (means of success) whose adoption
inferred from an observation of effects, as Hari looks beau-
with his four arms looking like jokes : so Dasaratha the ki-
ngs looked beautiful with those four sons, . . .

NOTES.

CANTO X

St 3—'राष्ट्रमन्थन' &c Refers to the churning of the ocean of milk by the gods and demons. The following are the things said to have been produced at the churning—अमृत, शङ्ख, मरु-द्वीप, अश्विनी, कीलुष, चारिजान, सुवास, चन्दनरि, चन्द्रम, पद्मपत्र, &c. (see महाभारत, चाटिपत्र, XIV अर्थात्)

St 4—'अश्वमेध' &c Rishyasringa or the deer horned hermit, the son of Vishāṇḍaka (विशान्डक), descended from Kāśyaपा 'कश्यप'. He was born of a doe and had a small horn on his forehead. He was brought up in the forest by his father, and saw no other human being till he was verging upon manhood. There was great draught in the country of Anga (अङ्ग), and the king Lomapāda (लोमपाद) was advised by his Brahmans to send for the youth कश्यप, who should marry his daughter Sāntā (सान्ता), and be the means of obtaining rain. A number of fair damsels were sent to bring him. He accompanied them back to the city, the desired rain fell and he married Santa. This Santa was the adopted daughter of Lomapāda; her real father was Dāśaratha (दशरथ), and it was कश्यप who performed that sacrifice for Dāśaratha which brought about the birth of राम लक्ष्मण, भरत, &c.
 चन्द्र — 'राष्ट्र मन्थनं कश्चिन्मन्त्रेण पुनश्च पुनश्च' : अथर्ववेदिके मन्त्रे १०८
 सिद्धा विधानतः । ततः प्राक्कर्मद्वये ता पुनश्च पुनश्च' : सुहृत्पुत्रो च
 मन्त्रो मन्त्रद्वये च' : &c See रामायण, वाल्मीकी, XV अर्धे । १ ।
 पुनश्च consists simply of पुनश्च or rice flour baked in aught of
 of earthen vessels (अर्धपात्र) given as an oblation to Agni 'अग्नि',
 with the Mantra, दक्षं ल दक्षं जातवेद उ अक्षं दक्षं दक्षं ।
 अक्षं दक्षं दक्षं दक्षं दक्षं दक्षं दक्षं दक्षं । &c

St. 5.—'पौलस्त' is a patronymic name of Rāvapa, for the sage पौलस्त्य is said to be the progenitor, not only of Ra'vana' but of the whole race of Ra'kshasas. Ra'vana' was the son of Viravas (विश्वरः) by his wife Nīkasha' (निकषा) the daughter of the Ra'kshasa Suma'li (सुमालि).

St. 7 —'भौमिषीवासनादीनम्'. Here 'भौमि' means the celebrated thousand-headed serpent regarded as the emblem of eternity, whence he is also called अनन्त, 'the infinite.' The thousand-headed शेष is represented, as forming the couch and canopy of Vishnu (विष्णु) whilst sleeping during the intervals of creation.

St. 10.—'कोकुभण्डमपि सारम्'. कोकुभ is a celebrated jewel obtained at the churning of the ocean, and suspended on the breast of Vishnu 'कोकुभस्तु सर्वादेव जगद्वी हृतसम्भवाः । मरीचिनिभं श्रीमान् नारायण-छरीयत' । (महाभारत) 'प्रभासुचितश्रीयत्नम्'. श्रीयत्न is a peculiar mark, said to be a curl of hair on the breast of Vishnu. 'The Bhāgavata (भागवतपुराण) explains that श्रीयत्न is in reality the lustre of the कोकुभ.—'कोकुभोऽप्यपश्येत् स्यात्तत्प्रीतिर्विभक्तम्' । इति प्रभां व्यादिनीं साध्यान् श्रीरत्नसुरसा विभु' । (See भागवत, XII. अथ. अध्याय. XI).

St. 11 —'पारिजातमिशामरम्'. पारिजात is one of the five trees of paradise (Indra's garden), which was produced at the churning of the ocean, and came into the possession of Indra. It is said to be the delight of the nymphs of heaven, and the pride of S'achi (पति), perfuming the world with its blossoms.

St. 12 —'हृदिभिहतवाराहः' &c. The arms of Vishnu are here personified, and represented as attending on Vishnu as his servant. See the note of St. 60

St. 13 —'कुन्तिमदधमवस्था', &c. Garuda, (कडव), to release Vinati his mother from her servitude to Kadru, his step mother, and took a journey to the Moon to procure nectar (अमृत). On his return with the nectar after overcoming all the difficulties, he was struck by Indra with his Vajra, that left a scar on his body.—'तं वज्रं पश्येत् पश्येत्केन्द्रोऽप्यतः । इत्यमरस्य रोमान् नवद्वयं पश्यन्' ।

St. 14.—‘योगनिद्रा’ or the ‘sleep of meditation’ is the personified delusion. It is the great illusory energy of Vishn’u — ‘बोहान् मनकालज्ञा काशी नयनत्राहिनी । उपतस्थे महात्मानं निद्रा तं काष्ठदंष्टरी । &c. (हरिवंश). ‘धन्वादांन्’ &c.,—अग्नौ a Vaidic sage is one of the Prajāpatis and Brahmarshis, and is regarded as the founder of the race of the Bhārgavas, in which was born Parāśurāma (दास राम) Vishn’u while in his sleep of meditation is hymned by the gods and the Brahmarshis. ‘तं जयान् महात्मानं भवाद्य जयत, सुगः सवाहासकिरे विश्वं देवाः सर्षिणषास्तथा &c. विश्वं निद्रास्य योगं प्रसिद्धं ब्रह्मं ब्रह्मन् । ते तु ब्रह्मसंघे सख्यं पितामहपुरोगमाः । न विदुस्तं क्वचिन्मृगं क्व दासो न नागमे’ । &c (हरिवंश).

St. 16 & 17.—‘गभी विश्वरज्जे’ &c. ‘गुणव्येसम्’ &c. When the universal and infinite Being Brahma, the only really existing entity, wholly without form and unbound and unaffected by the three Gunas or by qualities of any kind, wished to create the phenomena of the universe, he assumed the quality of activity (रजस्) and became a male person as Brahma the Creator. Next in the progress of still further self-evolution, he willed to invest himself with the second quality of goodness (सत्त्व) as Vishn’u the Preserver, and with the third quality of darkness (तमस्) as Shiva the Destroyer.

St. 21.—‘सप्तर्षिः’ or ‘seven-flamed’ is an epithet of Agni or Fire. The names of the seven flames vary according to the particular rite in which fire is used. Himādra thus enumerates the seven ऋषिः,—‘काशी मन्मथी धूम्रश्च सोदिताश्च मनीषवा । सप्तर्षिः विश्वको दम विद्राः प्रकीर्णवाः’ &c. ‘सप्तर्षिः’—The seven higher manes are ऋषिः etc. and the other, as follow,—(1.) धूम्री, the earth; (2.) मन्मथी, the space between the earth and the sun, the region of the Vedic (ऋषिः), &c. (3.) सोदिता, the heaven of the Vedas &c. between the sun and the pole star; (4.) मनीषा, above the sky, the star, and the abode of Brahman; (5.) विश्वको, the destruction of the three worlds; (6.) विद्रा, the conflagration of these lower worlds.

the saints ascend to (5.) अवलीक, which is described as the abode of Brahmā's sons सप्तकुमार, &c (6.) तपलीक, where the deified Vairāgins reside; (7.) सद्यलीक or ब्रह्मलीक or the abode of Brahmā a translation to which world exempts beings from further birth. The all-pervading Brahmā or the universal spirit is the holder of all these regions, that is, the whole universe, and therefore, He is described by the poet as 'सर्वलोकेश्वरम्'.

St. 25 — 'चरितुं दुष्टं तप' ('नरनारायणादिदुष्टैः' &c नाशनाशः) In epic poetry नर and नारायण are the two sons of Dharma (धर्मः) by Murti (मूर्ति) or Ahimsa (अहिंसा) the daughter of Dakṣha (दक्षः) and are emanations of Viṣṇu's. They are said to be the primal sages, that practised austere penances in the hermitage called बहिराश्रमः.

St. 28 — 'ब्रह्म', 'वाग्मातृ' and 'चतुर्मातृ' According to the Sankhya system the Pramanas or means of obtaining correct measure of existing things are three, viz (1) इन्द्रिय (the perception by the senses), (2) अनुमान (inference) and (3) वाग्मातृ or वाग्मातृ, creditable assertion or trustworthy testimony including Vedic revelation.

St. 30 — 'गुणवत्' Kavi in V. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. and is an epithet applied to most of the gods especially Agni. The meaning 'good' belongs to latter part of the word.

St. 37 — 'विद्यमानं च' &c Ganga is said to have been produced at first from the body of Viṣṇu, who being united by the melody of Siva's song (विष्णुः सदा विष्णुः सदा) by their mutual beauties, became enamoured of each other which excited jealousy in Lakṣmī and she tried to get a protection anywhere from Lakṣmī's jealousy. At length she hid herself into the foot of Viṣṇu for safety. At this time the gods united, began to pray Lakṣmī and Narayana for restoration of Ganga on which Viṣṇu and Lakṣmī were united. The great toe of his left foot. Thus Ganga is said to originate from the foot of Viṣṇu, and styled विष्णुपद्मे' &c.

तिचक्रतुः । शिरांसि नव चाप्यस्य प्रविष्टानि कृताशनम् ॥ अथ वर्षमहमे
 एमे द्यमे मिरः । द्विभुक्तानि द्यमेवीं धारयन् पितामह ॥ पितामहम्
 त. चाहं द्वेदेवपण्डितः । तद्य तावत् द्यमेवीं प्रीतोऽप्योदयभाषत ॥ श्रीव
 धमेष्ट । श्री एमेऽभिधाहित । क ते काम करोम्य न इया ते परिणम ॥
 द्यमेवीं द्यमेवीं महत्तमानराज्यना । प्रथम मिरसा द्विं द्यमेवीं द्यमा मिरा ॥
 द्यमे । द्यादिना नित्य नाम्न सरसाद मयम् । भासि सन्तुम मयुरमरव
 इमे । एवमुक्तदा दद्या द्यमेवीं मुवाच ह । नाजि सन्तुमरत ते वरमन
 य मे । एवमुक्ते तदा राम । दद्या भासि कर्त्तव्या । द्यमेवीं उवाचैष्ट
 भासि द्यादित । सुपुत्रान् दद्यात् द्यादित द्यादित द्यादित । द्यमेवीं द्यादित
 द्यादित द्यादित द्यादित । न हि किमा मया मयु भासि कर्त्तव्यम् । नव
 द्यादित ते मयु द्यादिना मया द्यादित । एवमुक्तु चर्त्तव्या द्यादित द्यादित
 द्यादित द्यादित द्यादित द्यादित । भासि कर्त्तव्यम् । द्यादित द्यादित
 द्यादित द्यादित द्यादित द्यादित ।

St 47 — 'दापयन्त', &c ('गुवा विन मलकवर्ष' &c See महिनाष्टः —
 once on a time, Ra'van'a, whilst leading an army against the
 ods, pitched his tents on his way on Mount Kailasa. At night
 and in clear moon light, Rambha, the chief of the beauti-
 ful Apsara's, adorned with celestial ornaments, was passing by
 that place. The sight of her charms inflamed Ra'van'a. He
 addressed various entreaties to that damsel for the purpose
 of gratifying his lust. The damsel said — "My name is Rambha
 I am the wife of the celebrated Nalakuvara, the favourite son
 of your eldest brother Kusera. I am related to you as a daugh-
 ter-in-law, and you are unto me venerable as a father. Having
 performed my toilette for the sake of my husband, I am going
 to meet him. That virtuous husband is anxious to wait for
 me. So let me go." Without paying the least attention to what
 she said, Ra'van'a for his deep-seated love of her virtue. Then he

(1) Husband does not mean here a married one but according to the
 story on the Apsaras observed, a person who is married for the first time and
 is called for the time

राज्यं तदा विभक्तम् । तदा तदा तदा । (विष्णुसंहिता ११.१.१) ११.१.१
 तदा तदा तदा । (विष्णुसंहिता ११.१.१) ११.१.१

Sts. 39 & 40. The tyranny of Ra'vana over the world is thus described. — He was a breaker of all laws, a ravisher of other men's wives. He defeated his elder brother Kumbha, and carried off his self-moving car Pushpaka. He demolished the gods and demigods, devastated their gardens, and carried off their females as captives. He slaughtered the animals wherever found, and with them the religious rites became almost extinct. He stopped with his arms the sun and moon in their course, and prevented their rising. Through fear of him, the sun did not give out its heat, the winds did not blow, the fire ceased to burn, and the ocean, crowned with rolling billows, became motionless. In short, the three worlds were threatened to destruction. 'उच्चैः शीघ्रं शीघ्रं शीघ्रं च तदा तदा तदा । (विष्णुसंहिता ११.१.१) ११.१.१

Sts. 41 & 42 & 43. — Ra'vana underwent severe water-tortures in the forest of Gokarna for ten thousand years, in the midst of five fires, with his feet in the air. Afterwards, he sacrificed in succession his nine heads to the fire at the expiration of every thousand years, and thus when he was going to cut off his tenth head, Brahma' appeared and dissuaded him from the act. Ra'vana obtained from the God this remarkable boon, — that neither gods, genii, demons, nor giants should be able to kill him. As, however, in his pride, he scorned to ask security from man also, he remained vulnerable from this one quarter, if any mortal could be found capable of coping with him. The God (Brahma') also restored to him his former nine heads, and favoured him with the power to assume any shape he liked. 'दशवक्त्रं दशशिरः । (विष्णुसंहिता ११.१.१) ११.१.१

दशवक्त्रः । दशवक्त्रं दशशिरः । (विष्णुसंहिता ११.१.१) ११.१.१

तत्प्रातिपक्षम् । शिरांसि नव चाप्यस्य प्रविष्टानि कृतात्मनम् । अथ सर्वमदमे
तु दशमे दशमं शिरः । दैत्यकामे दशवीधे प्राज्ञस्तत्र पितामहः । पितामहम्
सुधीतः शार्ङ्गं देवेभ्यस्ततः । तत्र तावत् दशवीधः । प्रीतोऽश्रोत्रभ्यभाषत । शीघ्र
वरय चक्षुःश्र । वरी यस्मैऽभिधातुम् । क ते काम करोम्यद्य न ह्यया ते परिदमः ।
अथाश्वीन् दशवीधः ब्रह्मदेनाभिराकृता । अथस्य शिरसा देवं सर्वमददद्या शिराः ।
भक्तवत् । प्राचिनी नित्यं नात्यन्तं मरणाद् भयम् । नास्ति भुवःसमं शत्रुमरत्न
महः ३६ । एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा दशवीधमुवाच ह । नास्ति सर्वोमरत्न ते वरमन्यं
इच्छीष्यसे । एवमुक्ते तदा रामः । ब्रह्मणा भीककर्तृणाः । दशवीधं तत्रावेष्टं
कृताश्विरेवाहृतः । सुपर्जनानयसाक्षां दैत्यदानवरसमाः । अथभीष्टं प्रजा
भ्यः । देवतानां च दातुम् । न हि बिना समानेषु प्राचिचमरपुञ्जितः । हय-
धृता हि ते मन्त्रे प्राचिनी भानुपादयः । एवमुक्तम् चक्षुःश्र दशवीधेयं रत्नम् ।
तत्राच वचनं देवः सह देवे पितामहः । अविद्यन्तेवसितसे वशी राक्षसपुङ्गवः ।
&c. &c (रामायण, उत्तरकाण्ड, दशमस्कन्ध)

¶ 47 — 'प्राचिचमर', &c ('पुत्रा विश्वं ननु हृषरेण' &c See मङ्गलाद्य) —
Once on a time, Ra'van'a, whilst leading an army against the
gods, pitched his tents, on his way, on Mount Kailas. At night,
and in clear moon light, Rāmbha' (रम्भा), the chief of the beauti-
ful Apsara's, adorned with celestial ornaments was passing by
that place. The sight of her charms inflamed Ra'van'a's lust.
He addressed various entreaties to that damsel for the purpose
of gratifying his lust. The damsel said — "My name is Rāmbha.
I am the wife of the celebrated Nalaku'vara, the favourite son
of your eldest brother Kuvera. I am related to you as a daugh-
ter-in-law, and you are unto me venerable as a father. Having
performed my toilette for the sake of my husband, 1) I am going
to meet him. That virtuous husband is anxiously waiting for
me. So let me go." Without paying the least attention to what
she said, Ra'van'a forcibly despoiled her of her virtue. Trembling

(1) Husband does not mean here a wedded one, but according to the
custom the Apsaras observed, a paramour engaged for the night was held as a
husband for the time.

in anger, and abasement, Hambha' went and fell at her feet and said—

... my dear sinner

... and against your will destroyed your 'chastity,' he shall be from this day unable for that very reason, to gratify his lust upon any young woman who is unwilling to receive his embraces; and that his head shall burst in seven fragments, whenever inflamed with lust he commits violence upon a woman who is herself unmoved by a similar desire.—महोत्तरा बलिषं मर्म-
हृदयस्य वयाविधि । असह्यं तदा याव रावरीकाय दास्यन् । अकामा तेन
यज्यात् त्वं कदाचिद् मर्त्यार्थिता । तस्यात् स पुत्रहीनया नाकामाहृदयस्येति ।
तदा अकामा कामासौ वयं वयं विधीयते । मूर्ध्ना तु स तथा तस्य एकली-
भविता तदा । &c. (रामायण, उत्तरकाण्ड, ३१ सर्ग) A brief account of
this curse is given in the Māhātmya, and Mallinātha refers
to that in his commentary.—'वयावनामनसो न हता सीता दुरात्मना ।
न तद्गुरवामेव वया अकामा कता मया । यदि अकामानासिन्तु स्त्रियमनसि
पुरम् । यतथापि कल्यैर्दुर्गा दलुः शीघ्रवत् पुरा' । &c. (महाभारत, 'मर्मद-
रामायणम्').

St. 48.—'विश्वरुचं, वयसं पुमान् इति विश्वे, रावच' इति मर्त्यार्थ' .
According to Ma'ma'yāpa, 'रावच' means, 'one who causes weeping',
the word being formed from the root रु (Lat. rancus rumor) .
from which too comes the English word 'raven.' 'And saw the
ravens with their horned beaks,' &c. (Paradise Regained).

Sts. 50 & 51 & 52.—When Rishyasringa was performing the
rite of पुत्रार्च for the progeny of Dasaratha, there came out of the
sacrificial fire a vast form of awful might and matchless splend-
our; he was robed in red and adorned with divine ornaments,
he was bright like sun and glorious like a burning fire, &c. He
held in his hands a large golden vessel full of nectar. He then
the king,—'know me to be a messenger' of Brahmā.
's divine nectar (३६) and administer to your queens, &c.

will give you sons, health and wealth,' &c — 'ततो वै उज्जमानस
पावकादभूत्तदम्भः । आदुर्भूतं महदभूतं महावीर्यं महाबलम् ॥...दिवाकर-
ममाकारं दीप्तानलशिखीपमम् । तद्वशात्पुनरदभ्यो राजतानलपरिष्कृतम् ॥
दिव्यपावकमभ्युष्मीं पात्रीं पद्मीमिव प्रियाम् ॥ प्रष्टेद्य १५पुमा दीप्यं स्वयं
मयामयोमिव ॥ सप्तवेद्यावदीदवादिद दधरं च वपम् । ब्रह्मापत्य नर
विहि मामिहाभ्यासत वप ! ॥...इदं तु वपमार्दूत पावक दीवनिर्घातम् ।
प्रजाकर महाप ॥ चयमारोग्यवर्धनम् ॥ भार्यायामनुपायामग्रीति
प्रदध्य वै । तासु तु भवन्ते पुत्रान् यदयं यजसे वप' ॥ &c (सामायक, बाल-
काण्ड, १६ सर्ग)

St 60 — 'वामनैः' &c. The Vāmanas are the inferior manifesta-
tions of Vishnu, all adorned with the arms of the superior deity
The arms of the superior deity (Vishnu) are — पावकम्, a Sankha
or conch shell, सुदशन, a Chakra or quoit weapon कौलीदकी, a
Gadā or club, a पद्म or lotus, a बाण or bow, and शस्त्रम् a Asi
or sword

St 63 — 'ब्रह्मर्षिः' &c. The seven Brahmarshis or ins-
pired sages are the mind-born sons of Brahmā, in the S'atātapa
Brāhmaṇa (आतापब्राह्मण) their names are given as बौतम, भरद्वाज,
विश्वामित्र, जमदग्नि, बह्मिष्ठ, कश्यप, and ऋषि The Mahābhārata gives
them as मरीचि, ऋषि, ऋषिरा, पुलह, जगु, पुलस्त्य, and बह्मिष्ठ The Va'yū
Purāṇa adds भृगु to the list, making eight, although it still calls
them 'seven'. The Vishnu Purāṇa, more consistently adds भृगु
and हव, and calls them the nine ब्रह्मर्षि Rishi is derived from
रश् to go to, or approach. The Brahmarshis are so called for
their approaching to Brahma 'ब्रह्मर्षिः ब्रह्मना यजन्त ब्रह्म राजर्षि-
कृतः । ब्रह्मर्षिः कर्तव्यः कृता ब्रह्मर्षीन्द्रमहा ॥ यजन्त ब्रह्मर्षिः ब्रह्म
न ब्रह्मर्षि कृता &c (वायुपुराण).

St. 73 — 'इन्द्रा' — The regents or guardians of the different
quarters of the world. They are — इन्द्र, of the East, इश, of the
South, वरुण of the West, रुद्र, of the North, अग्नि, of the South

रघुवंशम् ।

— :

एकादश सर्गः ।

कौशिकेन स किन् चित्तीश्वरः

राममध्यरविघातगान्धर्वः ।

काकपक्षधरमेव याचितः

तेजसां हि न वयः समोक्ष्यते ॥ १ ॥

राममध्यरविघातगान्धर्वमध्यरविघातगान्धर्वमीश्वरः ।

तत्र गान्धर्वः हि रघुपुत्रमुन्मिषात्मानं यथाकथं शरीरे निर्विह ।

१ । कौशिकेनेति । कौशिकेन (१) कुशिकापत्येन विष्णुमित्रेण

अथ अर्थात्, सः चित्तीश्वरः दशरथः, अर्थात् रविघातगान्धर्वः (२)

यद्यपि रविघातगान्धर्वः, काकपक्षधरं (३) बालकोचितशिलाधरम् ।

“ बालानाम्नि प्रिया मोहा व्याकपक्षः शिलाधरः ” इति चकारुध ।

रामं, याचितः किन् प्रापितः सन् । याचेद्विष्णुमित्रेण दशरथेने

कर्मणि तः, अर्थात् दशरथेने दुष्टादीनामिति वचनात् । नार्यं बालाधिकारः

इत्यादि, तेजसां तेजसिनां, वयः (४) वाक्यादि, न समी-

[१] (१) कुशिक a sage, अथ aff. (२) अथम् path, रा to give, अ aff. (अथम् अथम् राति ददाति) & वि, वम् to kill, अथ aff & अम् to be pacified, तम् aff (३) काक crow, अथ wing, resembling a crow's wing. (४) अम् to go, अथम् aff (वीभाव) (५) वम्, ईच to see, अथम्, —

रघुवंशम् ।

THE ARGUMENT.

CANTO X.

दशमसर्गे कविता कृता यथा ;—नतैऽपि बहुतिष्ठे कामे पुनरजसस्य
 दशरथस्य पुत्रजन्यने अथमहादिहता पुत्रेति । तदा च राक्षसीवित
 दीवानां शेषशायिभ्यो नारायणस्य समीपे मननम् । तेषाम् आननमनकास्त
 कुर्यान्निद्रापरिहारः । निद्रावसाने, लज्जा चक्षुर्देवतायां नक्षत्रं भृगुप्र
 तोनाथ भगवदाराधनम् । अथ दीवानां नारायणस्तुतिः । स्वप्रतीतेन ममता
 कृत्स्नप्रे ज्ञते, दीवानामात्मदुःखनिर्बन्धम् । ब्रह्मचो वरेण मर्त्यैरेवाम् चक्षुः
 राक्षसस्य वधाय अहमचिरात् दास्यमिभूत्वा चवतरिष्यामि इति नारायणशक्तम् ।
 अथ राक्षी यथावसाने कीमाग्रिमध्यात् दिव्यपायसद्वस्तस्य राजापत्यपुत्रस्य सगु-
 त्यानम् । विष्णुतेजस पावसस्य प्रायनात् राजपत्नीनां तर्भाधानम् । आपन्न
 सत्त्वानां तासां सग्रेषु कामनपुत्रव-नक्षत्र कमला-ब्रह्मविं-जनसेवालाभः । कावे
 कीमल्याया रामस्य, कैकेयां भरतस्य, सुमित्रायाश्च यमजयोर्व्यथामनुष्यी क
 चीत्यपिः । जातेषु तेषु, जगति सर्व्वसुलभप्रकाशः, देवकीके राजपुत्रे च महत्
 नक्षोक्तवः । दिने दिने लब्धोदयान् तनयान् विलीक्य भूपते, आनन्द । तुल्य
 सौवदानामपि भातुषां रामस्यज्यंवी भरतस्यनुष्यीश्च अनेकं सादृश्यम् ।
 सगुह्येक्षया प्रजापुरस्सनम्, जनकाराधनम् ।

रघुयंशम् ।

— :

एकादशः सर्गः ।

कौशिकेन न किल क्षितीश्वरः

रामसम्भरविघातशान्तये ।

काकपक्षधरमेत्य याचितः

तेजसां हि न वयः समीक्ष्यते ॥ १ ॥

रामपञ्चवद्वारविन्दयोरन्तरङ्गधरम्बुलीलया ।

तत्र सन्ति हि रसाद्यगुब्बिंशान्ताम् यद्यारब्ध सदैव निर्विश ।

१ । कौशिकेनेति । कौशिकेन (१) कुशिकापत्वेन विश्वामित्रेण,
तत्र अभ्यागत्य, सः क्षितीश्वरः दशरथः, सम्भरविघातशान्तये (२)
अविष्टविध्वंसाय, काकपक्षधर (३) बाणकोपितशिखाधरम् ।
‘बाणानान्तु शिखा प्रोक्ता काकपक्षः शिखयुक्ः’ इति हलायुध ।
‘मं, याचितः किल प्रायितः खलु । याचेर्दिक्कर्मकादप्रधाने
स्मिंश्चि क्तः, व्यप्रधाने दुष्टादीनामिति वचनात् । नार्यं बाणाधिकारः
त्यागश्चाह, तेजसां तेजस्विनां, वयः (४) बाह्यादि, न समी-

[१] (१) कुशिक a sage, चक् aff. (२) सम्भरम् path, रा to give, क
III (अभ्यागत्य सन्त्यय राति ददाति) & वि, हन् to kill, चक् aff & हन् to be
pacified, ह्रिन् aff. (३) काक crow, पक्ष wing, resembling a crow's
wing (४) वज्र to go, चक् aff (बीभाव.). (५) वयम्, ईप् to see, कर्षयि,—

St. 19.—'अग्निं सप्तधा विभज्यते'—The fire is divided into seven parts. The first part is the fire which is used in the sacrificial rite. The second part is the fire which is used in the domestic rite. The third part is the fire which is used in the funeral rite. The fourth part is the fire which is used in the fire of knowledge. The fifth part is the fire which is used in the fire of wisdom. The sixth part is the fire which is used in the fire of power. The seventh part is the fire which is used in the fire of glory. (अग्निं सप्तधा विभज्यते)

St. 20.—'अग्निं सप्तधा विभज्यते'—The fire is divided into seven parts. The first part is the fire which is used in the sacrificial rite. The second part is the fire which is used in the domestic rite. The third part is the fire which is used in the funeral rite. The fourth part is the fire which is used in the fire of knowledge. The fifth part is the fire which is used in the fire of wisdom. The sixth part is the fire which is used in the fire of power. The seventh part is the fire which is used in the fire of glory. (अग्निं सप्तधा विभज्यते)

St. 21.—'अग्निं सप्तधा विभज्यते'—The fire is divided into seven parts. The first part is the fire which is used in the sacrificial rite. The second part is the fire which is used in the domestic rite. The third part is the fire which is used in the funeral rite. The fourth part is the fire which is used in the fire of knowledge. The fifth part is the fire which is used in the fire of wisdom. The sixth part is the fire which is used in the fire of power. The seventh part is the fire which is used in the fire of glory. (अग्निं सप्तधा विभज्यते)

अनुदम् ।

— — — :

इत्यादि २२ ।

प्राग्निकेन स द्विन द्विरीश्वरः

राममध्यरयिघातगान्धर्व ।

वाकपद्यधरमेव याचित

रौघमां हि न ययः सभाच्यते ॥ १ ॥

रामपद्यधरमां हि द्विरीश्वरमां ययः सभाच्यते

तत्र शान्ति हि रमाच्यनुमिधायन सदाचि नदीव निवृत्ति ।

१ । श्रीशिवेनेति । श्रीशिवेन (१) बुद्धिवाचनेन विद्यामिनेन

रामाच्यनुमिधायन, मां द्विरीश्वर दत्तवत्, रमाच्यनुमिधायन (२)

ययविष्णुविष्णुमाय, वाकपद्यधर (३) वाकपद्यधरविष्णुमाय, राम ।

“वाकपद्यधर विष्णुमाय वाकपद्य विष्णुमाय” इति दत्तवत् ।

रामं, याचित । द्विन याचितः तनु । याचेद्विष्णुमायदत्तवत्

कर्मणि तः, याचयाने दत्तवदीनामिति दत्तवत् । याच वाकपद्यधर

इत्यादि, तेषां तेषामिना, ययः (४) वाकपद्यधर, न शमी-

[१] (१) बुद्धिवाचनेन, यय aff (२) रमाच्यनुमिधायन, या to give & aff (३) वाकपद्यधर इति दत्तवत् & वि, यय to kill, यय aff & यय to be pacified, तनु aff (४) वाक crow, यय wing, resembling a crow's wing. (५) यय to go, यय aff (६) रमाच्यनुमिधायन (७) यय, रमाच्यनुमिधायन, यय to see, ययविष्णुमाय,—

रघुवंशम् ।

THE ARGUMENT.

CANTO X.

दशमसर्गे रचिता इत्यादि यथा ;—ततःपि वृत्तिषु कानि पुनरुक्तानि
 दशमसर्गस्य पद्यत्रयमेव आचक्षते इति चेत् । तदा च रावणवीरि
 दीवानां श्रेयसायिनी नारायणस्य समीपे समनम् । तेषाम् आनन्दमयका
 करिषां निद्रापरिहारः । निद्रावसाने, सप्तमा अक्षयिनीयां महकस्य भद्रा
 तीताञ्च भगवदाराधनम् । अथ दीवानां नारायणस्तुतिः । अथमोक्षेन भगव
 कृतस्य भगवते, दीवानामात्मदुःखनिवेदनम् । अथमोक्षेन भगव
 रावणस्य वधाय अक्षयिनीयां दामरघिभूता अक्षयिनीया इति नारायणरात्मम् ।
 अथ राघो यथावसाने कीर्त्तापनय्यात् दिव्यपायसदक्षस्य राजापायपुत्रस्य व
 त्यागम् । विष्णुतेजस्य पायसस्य प्राप्तिना राजपत्नीनां वर्माधानम् । आद्य
 सत्त्वानां तासां सत्रेषु कामपुत्र-महक कमला-मन्त्रवि-कृतस्येवाम् । आद्य
 कीर्त्त्यायां रामस्य, कैशिकां भरतस्य, सुनिवायाञ्च यमशयीलंछयश्च प्रथी क्री-
 षीपतिः । जातेषु तेषु, वसति सर्वसुखस्य चाम् । दीवलीके राजपुत्रे च मन्त्र
 महीश्वरः । दिने दिने लब्धीदयान् जनयान् विलीक्य भुवते, आनन्दः । तुल्य
 सौन्दर्यानामपि आनन्दं रामलक्ष्मणयोः भरतश्च महीश्वरः अभ्यर्च्य सादृश्यम् ।
 सगुर्वैसीर्षां प्रजापुत्रस्य, जनकाराधनम् ।

रघुदंशम् ।

—:

एकादशः सर्गः ।

कौशिकेन न किल क्षितीश्वरः

राममध्वरविघातशान्तये ।

काकपक्षधरमेत्य याचितः

तेजसां हि न वयः समीक्ष्यते ॥ १ ॥

रामपञ्चवरणारविन्दयोरन्तरङ्गचरम्भकृष्णीनया ।

तत्र सन्ति हि रसाद्यनुब्धिधातान् यथावधि सदैव निर्विश ।

१ । कौशिकेनेति । कौशिकेन (१) कुशिकापत्नेन विन्नामित्रेण,
एतत् अभ्यागत्य, सः क्षितीश्वरः दशरथः, अध्वरविघातशान्तये (२)
यच्चविघ्नविध्वंसाय, काकपक्षधरं (३) बाणकोचितशिखाधरम् ।
“बाणानानु शिखा प्रोक्ता बाणपक्षः शिखयुक्तः” इति ज्ञानाद्युध ।
रामं, याचितः किल प्रार्थितः खलु । याचेद्विकर्मकादप्रधाने
कर्मणि क्तः, अप्रधाने दुहादीनामिति वचनात् । नायं बाणाधिकारः
इत्याशङ्क्याह, तेजसां तेजस्विनां, वयः (४) बाह्यादि, न समी-

[१] (१) कुशिक a sage, चक् aff (२) चप् aff path, दा to give, क
aff (चप्पान सन्पथ दाति ददाति) & वि, हन् to kill, चक् aff & भम् to be
pacified, हिन् aff. (३) काक crow, यच् wing, resembling a crow's
wing. (४) च्च to go, चप् aff (बीभाव). (५) सम्, ईच् to see, कर्कच्,—

अप्यसुप्रणयिनां रघोः कुले न व्यहन्त्यत कदाचिदर्थिता ॥ २ ॥

२ । ह्यङ्गुलज्वमिति । जम्बाः वर्णाः प्रसिद्धयः यैः ते जम्ब-
वर्णाः विचक्षणाः । “जम्बवर्णा विचक्षणा” इत्यमरः । साङ् भजते
इति जम्बवर्णभाक् (१) विद्वत्सेवी इत्यर्थः, अतएव विवेकी स राजा,
ह्यङ्गुलज्वम् अपि सलक्षणं तं रामं, मुनये दिदेश २) अतिशयवान् ।
तथाहि, असुप्रणयिनां प्राकार्थिनाम् अपि, अर्थिता याध्वना, रघोः
कुले, कदाचित् न व्यहन्त्यत (३) न विद्वता, अविप्रवीणता इत्यर्थः ।
यैरर्थिभ्यः प्राया अपि समर्प्यन्ते तेषां पुत्रादिभ्यामो न विस्मयावह-
इति भावः ।

१ । जम्बवर्णभाक् न (राजा) ह्यङ्गुलज्वमपि सलक्षणं तं रामं मुनये
दिदेश । (तथाहि) असुप्रणयिनामपि आर्त्ता रघोः कुले कदाचित् न व्यहन्त्यत ।

२ । ह्यङ्गुलज्वम् तम् । जम्बवर्णं सङ्गं वनते इति सलक्षणं तम्, मुन्य-
योनिं ह्यङ्गुलिं । अर्थिना भावः अर्पिता । वाचान्तर—जम्बवर्णभाक् राजा-
रघोः ह्यङ्गुलज्वं सलक्षणं स (रामं) मुनये दिदिशे । (रघुकुलजा राजानं)
आर्त्ता न ह्यङ्गुम् । इति ।

३ । स किल राजा सुधिरम् अनपत्यतादृक् चम् अनुसृत्य पुत्रादेः प्रतीपवासः
दिशतान् परीक्षान् क्रोधान् विवक्ष्य च, अनुसिद्धपुत्रेणाहमिरसाधौ लघाये राम-
जम्बरान्, अतएव सङ्गं ‘ह्यङ्गुलज्वम्’ इति । तदाच रामादधौ,—‘एति वर्धसहस्राणि
जानस्य मम कीदृशः । दुःखिनीत्यादिसहाय न रामं मेतुमर्हसि’ ॥ इति । योहि
इत्येतदीविद्यादिभिर्विदुस्त एव जम्बवर्णः, ‘वर्णः’ इत्यसि’ इति दोषभासो ।

[१] (१) जम्बवर्णं learned, मज to serve, म्नि aff (२) दिक्षु to order,—
दिशति—दिशते, आदिङ्गुम्—आदिशत । आदिचन—आदिचत । दिदेश—दिदिदि । &c
वर्धसि,—दिशतम्, अर्हसि । &c दिशः & (३) इक्षु to kill, कर्षसि,—इक्षते,
अर्ध—अर्धानि, अष्टि, &c कर्षसि,—इक्षि । अर्धम् । अर्धोम् । अर्धान् &c

अप्यसुप्रणयिनां रघोः कुले
न व्यहन्यत कदाचिदर्थिता ॥ २ ॥

२ । इच्छुलब्धमिति । लब्धाः वर्णाः प्रसिद्धयः यैः ते लब्ध-
वर्णाः विचक्षया । “लब्धवर्णा विचक्षया” इत्यमरः । साग् भजते
इति लब्धवर्णभाक् (१) विदत्तमेवो इत्यर्थः । अतएव विवेकी स राजा,
इच्छुलब्धम् अपि सलक्ष्यं तं रामं, मुनये दिदेश २) अतिशृष्टवान् ।
तथाहि, असुप्रणयिनां प्राणार्थिनाम् अपि, अर्थिता याचना, रघोः
कुले, कदाचित् न व्यहन्यत (३) न विहता, अविच्छेदीयता इत्यर्थः ।
यैरर्थिभ्यः प्राणा अपि समर्प्यन्ते तेषां पुत्रादित्यागो न विस्मयावहः
इति भावः ।

१ । लब्धवर्णभाक् न (राजा) इच्छुलब्धमपि सलक्ष्यं तं रामं मुनये
दिदेश । (तथाहि) असुप्रणयिनामपि आर्थांसा रघोः कुले कदाचित् न व्यहन्यत ।

२ । इच्छुलब्धं तम् । लब्धवर्णं वदन् वदते इति सलक्ष्यं तम्, मुन्य-
योदि वदतीति । अर्थिना भावः अर्थिता । वाक्यान्तर—लब्धवर्णभाक् टम-
रदेन इच्छुलब्धं सलक्ष्यं च । (रामं) मुनये दिदिशे । (रघुकुलजा राजान्)
अर्थिता न अप्यन् । इति ।

३ । स विचक्ष राजा सुचिरम् अनपल्लवाद् वाम् अनुभूय पुनार्थं वतीपरासा-
दिहताम् अमेरान् जीमान् विचक्ष च, अनुमीयपुनर्वादिभिरसाधौ उपराधे राम
लब्धवान्, अतएव उक्तं ‘लब्धवर्णम्’ इति । तदाच रामाद्ये,—‘वदि वर्यसहस्राणि
जातस्य भग्नं वीरिणः । दुःखीन्यादितथाय न रामं नेतुमर्हसि’ ॥ इति । यीदि
भग्नस्ततर्पविद्यादिभिर्विमुक्तं स लब्धवर्णं, ‘वर्णं’ प्रमाणि’ इति दीरत्वामो ।

[१] (१) लब्धवर्णं learned, भग्न to serve, विचक्ष all (२) दिशु to order,—
दिशति-दिशते । अदिशन्-अदिशत । अदिशन्-अदिशत । दिदेश-दिदिशे । &c
कथं च,—दिशते । अदिश । &c दिष्ट, &c । (३) इत् to kill, कथं च,—इत्यने,
अपि-अपानि । उष्टे, &c. कर्तुं, इति । अहन् । अहोत् । अहान् &c

১। দ্বিতীয় শর্তে উল্লিখিত প্রকল্পের ক্ষেত্রে প্রযোজ্য আইন ও নীতিমালা অনুযায়ী প্রকল্পের কার্যক্রম পরিচালনা করা হবে।

[illegible][illegible]

৩। স্বাধীন প্রাচীনত্ব নিম্নলিখিত নিম্নলিখিত প্রকল্পের অধীনে
 অর্থনৈতিক অর্থনৈতিক প্রকল্পের অধীনে
 নিম্নলিখিত অর্থনৈতিক

3. No sooner had he ordered the clearance of the royal road for the departure of the prince than the winds in conjunction with the clouds performed the task by blowing rain with flowers.

तौ निदेशकरणीयतौ पितुः

धन्दिगौ चरणयोर्निषेत्तुः ।

भृपर्तुरपि तयोः प्रवक्ष्यतोः

नभ्योरुपरि वाष्पविन्दवः ॥ ४ ॥

४। ताविति । निदेशश्चरयोद्यतौ पिघ्राश्चाक्षरयोद्यतौ ।
धन्विनौ (१) धन्यन्तौ, तौ कुमारौ, पितुः चरयोः निपेततु

[४] (१) घटु bow, दनि अँ (धनुषाभोऽन्ताहीन, शीघ्रादिनात् इ'न)
(२) न, बह to live, राह अँ १०४ (३) कहँ up, दिथ अँ । कहँ'स लपादीय,
रिह प्रत्यय, घ).

प्रवर्तौ इत्यर्थः । भूपतेः अपि बाष्पविन्दवः, प्रवाह्यतोः (२) प्रवासं
 करिष्यतोः, क्षतएव नमयोः प्रवतयोः । नमिष्यतीति इत्यर्थः ।
 तयोः उपरि (३), निपेतुं प्रविताः ।

१ । निदेशवरचोदात्तो धनिनो तौ पितुं चरन्तौ निपेतुं । भूपतेः अपि
 बाष्पविन्दवः इत्यन्वयो नमसो तयोः उपरि (निपेतुं) ।

२ । निदेशक करण, तावन् चयतोः । बाष्पाश्च विन्दवः । बाष्पानाम् ।
 निदेशवरचोदात्तात्ता तावन् धनिनो निपेतुः । भूपते बाष्पविन्दुभिः निपेतुः । इति

३ । पित्रनिर्देशवाक्योद्युक्तौ राक्षसप्रायं द्यूतीतमराज्ये कुमारौ ब्रह्मा
 नमसो तावदेव पित्रपारदौ इत्येवम् तावदेव पिता स्वयमवयवमश्वमेदवर्जनं करिष्ये
 इति वस्तुस्थितिसंज्ञायां चतुर्विंशतीति । यदा वक्ष्यन्ति तस्ये दुवयोः पित्रभक्तिं
 वरीयसी, तथा वक्ष्यन्ते पितुं दुवयोः शीघ्रं शीघ्रं वरीयसी इति 'वधि'-प्रत्ययान्तात्
 वधेन दुवयोः वक्ष्यन्तवत्त्वात् एव पितुं शीघ्राद्येव वक्ष्यन्तवत्त्वात् दुवय एव
 महीद्वयं वाक्-सन्निवृत्तम् ।

४ । निरुत्तराणां केशवः केशवः केशवः । निरुत्तरः (निरुत्तरः) निरुत्तरः
 निरुत्तरः इति । केशवः केशवः केशवः । निरुत्तरः केशवः केशवः ।

५ The two authors, ready to carry out the paternal
 command of the king, who shed tears of affection
 then, who were about to go away from home, and who be
 came before him

तौ पितुर्नयनसेन वारिषा
 क्षिप्रदृष्टितमिष्यद्वकापुम्भी ।
 धनिनौ तम्यमिन्दगच्छतां
 पारदष्टितममार्गोत्तरी ॥ ५ ॥

१ । निदेशकः । निदेशकः केशवः केशवः । निरुत्तरः केशवः केशवः ।
 निरुत्तरः केशवः केशवः । निरुत्तरः केशवः केशवः ।

इत्यमरः । जेषादिभाषेति इदमप्ययः । घन्विगौ तौ उभौ, पौर-
दृष्टिभिः छानानि मार्गंतोरयाः (२) दुवलयदिरुम्पादानि ययो
तौ तपोहौ, संधयो निरीक्ष्मादी इत्ययं, तम् अक्षिम् अन्त्यगच्छ-
ताम् (३) ।

४ । यित् मयनजेन वाविष्ठा 'अविद्वत्तत्रिषण्यको अविभो तौ उभो
पौरदृष्टतमार्गंतोरयो' (मन्त्रौ) तम् अक्षिम् अन्त्यगच्छताम् ।

५ । कि'र'चित्तौ त्रिषण्यः ययो तौ अविद्वत्तत्रिषण्यको 'जेषान्
विधाया' इति रूपः अन्त्यगच्छताम् जेषाधिकारण्यात् वक्ष्यते अथ वा स्नात,
एते कि'र'चित्तत्रिषण्यौ । नान्यथा—कि'र'चित्तत्रिषण्यकोऽप्यप्यौ पौरदृष्ट-
तमार्गंतोरयाणां तावदा अ अक्षि अन्त्यगच्छतः । इति ।

६ । प्रथमकाले तदीहपरि निपतितौ पौरदृष्टताम् जेषादीनां 'सम्भा
मिददृष्टयः तदा मार्गंतीभाषे मन्वाद्याः अक्षययलपतीरचय' अथ इव अन्त्यगच्छतः ।
तदा सर्वे एव सममेव तौ मन्वाद्यः दृष्टयविति भावः ।

७ । एते द्वौ वयोरुभौ मित्राः अन्त्यगच्छतः कि'र'चित्तौ अविद्वत्तत्रिषण्यको अविभो तौ उभो
पौरदृष्टतमार्गंतोरयो' (मन्त्रौ) तम् अक्षिम् अन्त्यगच्छताम् ।

8 The two princes with their locks of hair partially wetted
by the tears of their father followed the sage, through the triam-
phal arches formed as it were with the eyes of the (gazing)
citizens.

लक्ष्मणानुचरमेव राघवं

नेतुमैच्छदपिरित्यसौ नृपः ।

[1] (1) अथ to wet, त्रिषण्यौ—अक्षिम्, अक्षिम्, अक्षिम्, अक्षिम्-
मृत्, &c (2) गुरु to hasten, अक्षिम् (तीरया), by which people pass or
go (3) अन्त्य after, अन्त्य to go, अक्षिम्, अक्षिम्, अक्षिम्, अक्षिम्, &c
अक्षिम्,—अक्षिम्, अक्षिम्, अक्षिम्, अक्षिम्, &c

आशिषं प्रयुयुजे न वाहिनीं
सा हि रक्षणविधौ तयोः क्षमा ॥ ६ ॥

६ । लक्षणेति । ऋषिः लक्ष्मणानुचरम् एव लक्ष्मणमात्रानु-
चरं, तं राघवं, नेतुम् ऐच्छत्, इति हेतोः, अतौ वृषः, आशिषं (१)
प्रयुयुजे (२) प्रयुक्तवान्, याहिनीं (३) सेनां, न प्रयुयुजे न प्रेषित-
वान्, हि यस्मात्, सा आशीः एव, तयोः कुमारयोः, रक्षणविधौ
क्षमा श्रुता ।

६ । अयि लक्ष्मणानुचरम् एव राघव नेतुम् ऐच्छत्, इति वक्षो वृषः आशिष
प्रयुयुजे, वाहिनीं न (प्रयुयुजे), सा हि तयोः रक्षणविधौ क्षमा ।

६ । लक्ष्मणः अनुचरो यस्य सः तम् । रक्षणम् एव विधिं तद्विन् । वाचा-
नरम्—अविद्या लक्ष्मणानुचरमेव राघव नेतुम् ऐच्छत्, यतना वृषेण आशीः प्रयु-
युजे, वाहिनीं न (प्रयुयुजे), तथा रक्षणविधौ क्षमया (भूयते) इति ।

६ । सुनेरिच्छामनुवर्तमानो राजा पुत्रद्वयस्याद्यैर्धैर्यं न प्राप्तिं, केवलम्
पितृ आशीर्षकमेव तौ सम्यक् रक्षितुमशक्नुम् । औदिकं हि साधनं धैर्यं केवलम्
मानुष्यसमेधौ रक्षति, जलौकिकं तु साधनं पितृराशीर्षादी देवानुवादिष्वर्थ-
प्रकारस्यसमेधौ रक्षति इति भावः ।

७ । यदपि वक्ष्यते लक्ष्मणः नरिष्ठ शत्रुक महेषा काहेऽत्र हेष्वा कः, राजा
मः, तेनैव गित्तन ना, केवलं जालीकः अत्रापि कश्चित्, काशत्र महे जालीकः, राजा
काशत्र महे, राजा ।

७. As the sage wanted to have Ikāma followed only by
Lakshmana, the king gave them no army but only his benedic-
tions, which alone were sufficient for their protection.

[६] (१) वा, वाक to rule, विन् a. (उपधावा इत्यम्). न, इन् to
join, —इन्वि-इन्वि. अनुचर-अनुचर. अनुचर-अनुचर-अनुचर. अनुचर-
इन्वि. अ. वक्ष्यते, —इन्वि. अनुचर. अनुचर. अ. (१) वाक a vehicle, &c. इन्वि
अ. इन्वि. अ.

मातृवर्गचरणस्पृशौ मुनेः

तौ प्रपद्य पदवीं महौजसः ।

रेजतुर्गतिवशात् प्रवर्त्तिनी

भास्करस्य मधुमाधवाविव ॥ ७ ॥

० । मातृवर्गेति । मातृवर्गस्य चरणान् स्पृशत इति मातृवर्ग-
चरणस्पृशौ हतमातृवर्गमन्तारौ इत्यर्थः । स्पृशोऽनुदके द्वित्रिति
क्षिप्रप्रत्ययः । तौ, महौजसः मुनेः, पदवीं (१) प्रपद्य, महौजसः
भास्करस्य गतिवशात् मेवादिराघिसंज्ञानुसारात्, प्रवर्त्तिनी
मधुमाधवौ इव चैत्रवैशाखौ इव, रेजतु (२) । यथाह सप्तमा-
मिति वैकल्पिकावेवाभ्यासलोपौ । “स्याचैत्रे चैत्रको मधुः” इति,
“वैशाखे माधवो राघः” इति च व्यसदः ।

० । मातृवर्गचरणस्पृशौ तौ, महौजस मुने पदवीं प्रपद्य भास्करस्य गति
वशात् प्रवर्त्तिनी मधुमाधवौ इव रेजतु ।

० । मधुन् चोक्तं यस्य न तस्य महौजसः । चरणस्पृशौ इत्यत्र ‘महौजसुदके
द्विन्’ इति क्षिप्रप्रत्ययः । अनुदके सुवर्त्तं उपपटी स्वप्रपाटी क्षिन् स्यात्, उदके
उपपटी तु ‘उदकप्रत्ययः’ इति ज्ञात् न तु उदकस्यत्र । ‘रेजन्’ इत्यत्र एतस्य
चलासलोपस्य च चभावपक्षे ‘रजजतु’ इति ज्ञातः । वाक्यान्तर—मातृवर्गचरण
स्पृशौ ताभ्यां भास्करस्य गतिवशात् प्रवर्त्तिनी मधुमाधवाभ्याम् इव रेजि । दात ।

० । तैजसिनी मुने जनुसरणक्रमेण प्रवर्त्तिनी रामभद्रयोः तैज्जीनध
दूर्यस्य गजतुसारिण प्रवर्त्तौ चैत्रवैशाखौ इव यद्युभातिः । चैत्रवैशाखाग्रकोऽह
वसनकालः, स यथा कौमल्यकिञ्चिदनुकुलमाटमोमया कौमल्यालिखिते मलेया-
निष्ठादिमाधुर्येण च सकललोकाभ्यन्तरे, तथा ततः कुमारद्वयमपि सुकुमारदेह

[७] (१) पद to do, चवि & दीप अभि (२) राज to shine,—
राजति-राजते । चराजत-चराजत । चराजीन-चराजत । रराज-रेजि । &c
राजित. , &c आरे,—राज्यते । चराजि । &c

कान्ता अग्रतायमानवचनैः विनयादगुणमाधुर्येण च मुकुन्धलीकागन्दनम्
उपसावन्नेन सुप्रते । तेजमित्तात गुणे मूयसात्, परिव्रज्यात् मुनिपदम्
मूयगतिसाध्यम् । दादश साहा भानी दादशसु राशिशु क्रमिण मन्मथ
प्रवर्त्तने ।

१। उवाच । मातृमणेर उदयस्थिता वदित्वा वदन महादेव । गच्छे मुनिव भवती
अशूनस्ये धनुष इहेतेन, तवन उवाच । उवाच वदित्वा वदित्वा अशूनस्ये अशूनस्ये देव
देवनायैव नाग लोका गच्छेत् नागिणेन ।

७ The brothers after bowing at the feet of their mothers,
followed in the steps of the illustrious sage, and shone like the
months of Madhu and Mādhuva (चैत्र, वैशाख) in the course
of the sun . . . . .

वीचिलोलभुजयोस्तयोर्गतं
शैशवाच्चपलमप्यशोभत ।
तोयदागम इवोद्भाभिद्ययोः
नामधेयसदृशं विचेष्टितम् ॥ ८ ॥

८। योपीति । वीचिलोलभुजयोः तरङ्गचक्षणवाङ्मोः । इदं
विशेषणं नरोपमानसिद्धार्थं वेदितव्यम् । तयोः चपलं चक्षुषम् अपि,
गतं गतिः, शैशवात् (१) हेतोः अशोभत (२) । किमिव ? तोयदागमे
वर्षासमये, उज्जति उदकम् इति उद्भा, भिनत्ति झूलम् इति भिद्यः,
भिद्योद्भा नदे इति क्वचन्तौ निपात्यौ । उद्भाभिद्ययोः नदविशेषयोः
नामधेयसदृशं नामानुरूपं, विचेष्टितम् (३) इव उदकोद्भाभनूलाभेदन-
रूपथापार इव । ममयोत्तम चापलमपि शोभते इति भावः ।

[८] (१) प्रिय child, चक्षुषि (२) चम् to shine, — शोभते । अशोभत ।
अशोभत — अशोभित । अशोभते । भावे, — युज्यते । अशोभति । &c. (३) वि, चेष्ट to
चि, च अति.

‘‘ ८११ ॥ सोविमोऽभयमयी तयोऽभयमम् चपि भर्तुः श्रेयोऽङ्गोऽप्यङ्गमे । सहा-
 भिययो नामधेयस्यैव विधेयितम् इव, चयमम् ॥ ८११ ॥ ॥ ८११ ॥ ॥ ८११ ॥
 ८११ ॥ यदा हि सहाभियो नाम नदी वयांसु चपयतरङ्गमङ्गीविश्वारूढमेद-
 नादिभिः स्वनामानुदये ध्यापारे शोभते, यदा तौ कुमारौ श्रियमावात् सहा-
 तरङ्गपदाः भुजभट्टीम् चनेकविधय वतिषापन्य प्रकाशयन्तौ युयुभाते । चापल-
 म्भः श्रियजनानां शोभते ननु साधोयम् । ‘‘सर्वं प्रिय यन्मु भवत्युदययेत’’
 इति भावः । ‘‘सहाभिययो’’—‘‘भिययो नदी’’ इति सूत्रेण भिदि उज्ज्वल-
 काय । उज्ज्वलं त्वम् । नदी किम्, —भता, उज्ज्वलिता ।

८ शेषित्तमं भीलो भुञ्जी दधो तो तयो । शिष्यो भाव शेषव तस्यात् ।
तोपादानाम् आत्मन यम अतो स तोयदानम् , त कन् । नाम एव नामधेय
(व्याप्ते धेयप्रत्यय) तस्य सद्वत् । वाच्यत्वात् तयो अपक्षित अपि ततेन नाम
धेयसद्वत्तिन विधे 'तमेन इव अप्रभृतः' इति ।

৮। বধীশ ল বহল উচ্চ ও ত্রিধা নামক দুই মন তেজস্বী চকল বাচ হিন্দুই
করিয়া) হিন্দু মিল নাম লুপ্ত (প্রবাহমোচন ও বুদ্ধভৈরব) 'কি' বরা 'সে'তা পাব,
সেই দুই লিখিত সেইজন বৈদ্য বসন্ত; উক্তজর মার চ'ল বাচ বিবেক বরিয়া
বিবিধ পতিংকল্য অর্থাৎ 'সে'তা পাট্রে ল'গিলেন।

8 Although the deportment of the boys as they walked on with their arms (playing restlessly about them) like the waves (of a river), was frolicsome still it appeared beautiful on account of their tender age like the courses of the rivers Uddhya and Bhidya, which during the rains answer to the ideas which are conveyed in those names.

तौ दलातियलयोः प्रभावतो

विद्ययोः पथि मुनिप्रदिष्टयोः ।

मग्नतुर्न मयि कुट्टिमोचितो

भातृपार्श्वपरिवर्तिनाविव ॥ ६ ॥

८। ताविति । मदिबुद्धिमो-(१)-चित्तौ मदिबुद्धिमसदापो-

चित्तौ, तौ, मुनिप्रदिष्टयोः कौशिकेन उपदिष्टयोः, बलातिबलयोः
विद्ययोः बलातिबलाग्नयोः मन्त्रयोः, प्रभावतः शामय्यन्ति, मातृपात्रं
परिवर्तिनी इव, पथि, न मघनु' (९) न प्यार्तो इत्यर्थः । अत्र
रामायणप्रयोगः, 'क्षुदिप्रायो न ते राम भविष्येते नरोत्तम । बला-
मतिबलापेय पठतः रघि राघव' ।

८। मयिकुहिनीचित्तौ तौ, मुनिप्रदिष्टयोः बलातिबलयोः विद्ययोः इत्यादि
मातृपात्रं परिवर्तिनी इव रघि न मघनु ।

९। बला च यतिबला च बला' इत्ये तयो । मुनिना प्रदिष्टे तयो ।
मघोना कुहिना तेषु लभितो । मातृपात्रं पात्रेषु परिवर्तते इति मातृपात्रं परि-
वर्तिनी । बाष्पाभाद...मयिकुहिनी' यताम् ताभ्यां मातृपात्रं परिवर्तिनीत्यादि
इव न मघे । इति ।

८। मुनिदत्तमन्त्रदानप्रभावात् तौ न मन्त्रावपि चक्षुष्येष्टं ज्ञातव्यौ,
ते मयिकुहिनि पर्वटने जगन्मोहार्थं विदुः रक्षितं कसपि परमानन्दम् अमभूत
'मयिकुहिनीचित्तौ' इत्यनेन १८। सुखनष्टादौ मयिमये राक्षसबनादने ता।
विहातः ज्ञतः, न जानु दुष्टे चरण्याकामारादौ भयम् ज्ञतम्, इति गच्छते । दुष्ट
मर्हो सुखोचितो इति भावः ।

९। योराशौ नरा मयिमत्र कुट्टिमे विजृम्भ कश्चिन्ना भवन् त्वेदे द्वे द्वे द्वे, इति-
त्यत्र त्वां च कश्चिन्ना नाशे द्वे विहातः अत्रान् नष्टत्वे ज्ञान इहेतवेन ना, एव
मातृपात्रं विहातः कश्चित् मायित्वम् ।

७. Owing to the virtue of the spells Balā and Atibālā
taught by the sage (विज्ञानिन्), they who used to tread only
marble floors, instead of feeling fatigued on the way, felt as
they were only playing by the side of their mothers.

पूर्ववत्तकथितैः पुराविदः
सानुजः पिंढसुखस्य राघवः ।

[८] (१) 'कु' to cut, 'मघ' mī; (२) 'श्री' to fade, — चायति । अघायत् ।
'च' 'वी' । मघो 'mā' & 'mā' ; &c. 'mā' & 'mā' ; &c.

उद्यमान इव बाह्नीचितः

पादचारमपि न व्यभावयत् ॥ १० ॥

१० । पूर्व्वेति । बाह्नीचितः सानुजः राघवः (१) पुरा-
विदः (२) पूर्व्वं दत्ताभिः पितृसखस्य मुनेः, पूर्व्वं दत्तकधितैः
पुरादत्तकपाभिः, उद्यमानः (३) इव बाह्नेन प्राप्यमाणः इव ।
बाह्नीतोः कर्मणि शानच् । पादचारमपि न व्यभावयत् (४) न
जातवान् ।

१० । बाह्नीचितः सानुजः राघवः पुराविदः पितृसखस्य (मुनेः) पूर्व्वं दत्त-
कधितैः उद्यमान इव पादचारमपि न व्यभावयत् ।

१० । पूर्व्वेति इति, तेषां कथितानि, ते । पुरा (पूर्व्वं दत्ताभ्याम्)
वेति इति पुराविदः, तस्य । सानुजं सङ्गं वर्तते इति सानुजः, तुल्ययोगी बन्ध-
नौचितः । पितुः सखा पितृसखः तस्य, राजाहः सङ्गमहत्त्वः । दत्तो गीतापस्य
पुमान् राघवः । बाह्नेन चञ्चितः बाह्नीचितः । पादोद्यः चारः, तम् । बाह्या-
न्तरम्—बाह्नीचितेन सानुजेन वचनेन न्ययमनेन इव पादचारः न व्यभा-
वयत् । इति ।

१० । अत्र कथितं दत्ताभिः । १० । पादचारमपि न व्यभावयति
अत्रापी कृतापी पुरा- १० । पुराविदो कथा
मकीर्णं दत्तः । १० । दत्ततया दत्तचारैश्च दत्तः । दत्तपि दत्तधामि
'दत्तसखस्य' इत्यनेन सति कृतापीद्वयदि चयत्तानिर्व्विशेषेन दत्तचितम्, अत्रुर्व्व-
द्विषः सतिदुर्व्वेषु भूतं विद्यमानं कृतापी दत्तधामि । 'बाह्नीचितः' अनभ्यस्तपाद-
चारः इति भावः । सुनिर्वाहता पुराज्ञानकथा बाह्नीचितः सौ श्रुताह इति संदेहः ।

[१०] (१) एव च अ. (२) पुरा, past, विद to know, द्विषः
acquainted with the past (३) एव to carry, चञ्चितः,—चञ्चितः ।
चञ्चितः । अ. &c. (४) अ. with वि to know, (विद्य),—आवर्त्त-आवर्त्तः ।
अभावयत्—अभावयत् । अविभवत्—अविभवत् । आवर्त्तयत्, &c.

१०. राघवाः नराः राघवः नरः कविः । राघवः, ८५० इत्युच्यते । राघवः
 राघवः पित्र्येण विवादिष्यति । विविधः । राघवः दुर्गमः । राघवः राघवः
 कविः । राघवः, ८५० इत्युच्यते । राघवः, ८५० इत्युच्यते ।

10. Rāghava (राम) and his younger, accustomed to travel
 only in vehicles, being beguiled by the legendary lore related by
 the learned (पुराहित) who, knowing the events of former times, regarded
 the friend of their father, seemed to be waited over the road, and
 felt not that they were on foot.

तौ सरासि रसवद्विरम्बुभिः
 कूजितैः श्रुतिसुखैः पतन्तिणः ।
 वायवः सुरभिपुष्परेणुभिः
 छायाया च जलदाः सिधेविरे ॥ ११ ॥

११ । ताविति । तौ राघवौ कर्मभूतौ, सरासि कर्तृदि-
 रसवद्भिः मधुरैः, अम्बुभिः, सिधेविरे (१). पतन्तिणः, (२) घट्टय-
 स्रजयन्तीति स्रजानि । पचायप् । श्रुतीनां स्रजानि तैः, कूजितैः (३),
 वायवः सुरभिपुष्परेणुभिः, जलदाः (४) छायाया च. सिधेविरे, इति
 सर्व्वेषु सम्बध्यते ।

११ । सरासि रसवद्भिः अम्बुभिः, पतन्तिणः श्रुतिसुखैः कूजितैः, वायवः,
 सुरभिपुष्परेणुभिः, जलदाः छायाया च तौ सिधेविरे ।

११ । रस एवाङ्गं चसीति रसवन्ति, तैः । पतन्ति पतन्ति एवाङ्गं चसीति
 पतन्ति । सुरभिः पुष्पाणि, तेषां रेणवः, तैः । जलः ददतीति जलदाः ।

११ [११] (१) सेव् to serve, — सिधेवि, १. चसीति । चसीति, १. सिधेवि, १. &c.
 चसीति, — सिधेवि । &c. सिधेवि, &c. (२) पतन्ति पतन्ति एवाङ्गं चसीति
 aff.) इति aff. (३) कूज् to sound, च aff. (४) जल water, दा to

पातीतुवेति कथय्य । 'आशानरम्'—सरोमि. 'पतच्चिसिः वायुमिः जलदेः तौ सिवेवाते । इति ।

११ । तौ हि देवानुकृत्यान् सर्वमेव राजमवनोचितं सुखसन्तानं समरन्ती । तदा हि,—यदा राजमवने परिचरा विम्बप्राप्तोददानेन तौ सेवन्ते तथा पयि सरोवरा. सुरसमिच्छदानेन तौ सेवन्ते च, यदा च वैतालिका मधुरसङ्गीते. आराधयन्ति तथा कलकण्ठा पक्षिण्युतिहारिभिः कूजनैः आराधयन्ति च, यदा च आनन्दला परिचरा गन्धर्वसंवासिते व्यजनवायुमि सेवन्ते तथा गन्ध-
बद्धा परिमलीहारिकुसुमपरागैः सेवन्ते च यदा च हृषधारिण्य मिरशि मनोज्ञा-
द्यामण्डल विस्तारयन्ति तथा जलदराज्य उपरि विम्बप्राप्तोदामण्डल विस्तार-
यन्ति च । सुरस सरोवरादि पिबन्ती मधुर विजयतीत श्रमन्ती विविधकुसुम-
मैरर्ध आजिह्वन्ती जलद्वाराय सेवमानो च तौ सुखेन लभन्तु, इति मत्तये ।

१२ । शरावर जनन दूतन लानीरुवाये, विजयकूल लटिबद्व दूतने, वायुन न न
दुर्दृष्टि नूतननूतिरुवाये, एव जनवायो हृष यवाये कौशलिनदेक देवरा कति ई
शान्ति ।

11 The lakes with delicious waters the feathered tribes with melodious notes, the winds with the pollen of fragrant flowers, and the clouds with their shades served them on the road

नाम्भसां तमललोभिनां तथा

शाखिनाञ्च न परिश्रमच्छिदाम् ।

दर्शनेन लघुना यथा तयोः

प्रीतिमायुरुभयोस्तपस्विनः ॥ १२ ॥

१२ । इति । तपः श्यामकीति तपस्विनः । तपःसदृशाभ्या विनिमीति विनिप्रत्यय । लघुना (१) इत्येन । "विमियेऽपि लघुः"

[१२] (१) लघुवि to लग, इ अ. (नलोपय). (२) परिश्रम श्रमः
दिद to cut, इत्यु अ.

दत्तमरः । तयोः उभयोः कर्मभूतयोः दर्शनेन, यथा धीतिम् ।
तथा कमलशोभिनाम् चामराणां दर्शनेन न चापुः, परिकल्पिता ।
शालिनां दर्शनेन च न चापुः ।

११ । तपस्विनः तयोः समयोः मनुष्य दर्शनेन यथा धीतिम् वाङ्, १२
कमलशोभिनाम् चामराणां परिकल्पिताः शालिनां च (दर्शनेन) न (चापुः) ।
१३ । कमलैः शोभिने इति कमलशोभिनि, शेषम् । शालिः, यथा धीतिम् । तत्र दत्तः
शालिनां, तेषाम् । परिकल्पनं विन्दन्तीति परिकल्पिता, तेषाम् । तत्र दत्तः
चहीति तपस्विनः, विनिश्चयः, 'तपःमदद्यात्ता विनीती', तपःप्रदानं विनः ।

मदय, सुदुर्लभं दद्यात् इति शेषः । तपःमदद्यात्ता विनीती, तपःप्रदानं विनः ।
तपस्विभिः यथा धीतिम् चापुं तथा धीतिम् न चापुः । इति ।

१४ । अपूर्वमेवपुनराकृती अपूर्वमेवमात्रे तौ कुमारौ दृष्टा तपोधना, यत्र
यादयं चामरम् चतुर्भुजम् च, समस्तमभिनाम् कमलाकरम्, समापहरन् ।
पुनराकृती इति विषयः स्वर्गलोकादर्थेन पुनर्निवृत्त्यानुरागं मधुकरोति इति भावः ।

१५ । तपस्विनः तयोः उभयोः दर्शनेन यथा धीतिम् वाङ्, १६
शालिनां, तेषाम् । परिकल्पनं विन्दन्तीति परिकल्पिता, तेषाम् । तत्र दत्तः
चहीति तपस्विनः, विनिश्चयः, 'तपःमदद्यात्ता विनीती', तपःप्रदानं विनः ।

12. The delight which the ascetics felt at the agreeable
sight of the brothers, was not to be compared with what they
felt on seeing sheets of water adorned with lotuses, or trees that
take away fatigue;

स्थाणुदग्धवंपुपस्तपोवनं ।

प्राप्य दोशरथिरात्तकाम्मुकः ।

विर्यहीणं मदनस्य चारुणा

सोऽभवत् प्रतिनिधिर्न कंक्षया ॥ १३ ॥

१३ । स्यादिति । सः आत्मकाम्युक्तः (१) दशरथस्यापत्यं
युमान् दाशरथिः रामः । अत इति इन्प्रत्ययः । स्यायुः (२)
हरः । “स्यायुः कोत्ते हरे स्थिरे” इति विश्वः । तेन दम्भवपुत्रः,
मदनस्य, तपोवनं प्राप्य, आरुणा विग्रहेण कायेन । “विग्रहः समरे
काये” इति विश्वः । प्रतिनिधिः (३) प्रतिष्ठति सदृश, अभवत्
कर्मणा न युनः । देहेन मदनसुन्दरः इति भावः ।

१३ । स आत्मकार्युक्त दाशरथिः, स्याददम्भवपुत्र मदनस्य तपोवनं प्राप्य
आरुणा विग्रहेण प्रतिनिधि अभवत् कर्मणा (प्रतिनिधि) न अभवत् ।

१३ । स्यायुना दत्तं वपुः दत्तं न स्यायुदत्तवपुः, तस्य । आत्मा काम्युक्त
इति सः । आत्मानम्—आत्मकार्युक्तं तेन दाशरथिना प्रतिनिधिना अभवत्
इति ।

१३ । कामादस्य दृष्टिर् अरामसदृशी राम साध्यात् कुसुमपापदल काम
हर लक्ष्मणे कः । सुमति उभयोः, आकृतिराम्ये दक्षतिगतं न सुमदम् वैभवम् ।
नदादि, कामीदये दृष्टयति ओष्ठयि शितीविकार रामदंष्ट्रि तु निरक्षरिणी
कल्पि प्रसादनापयते शित । पुत्रा शिव तपस्वला स्यात् अर्चयन् काम कुपि-
तेन तेन भगवता नृद्वार वीचित एव भगवता ज्ञात इति पौराण्यो कथा । स
एव कामी दम्बदृष्ट उ कामादस्य इति दक्षिणतमः ।

१३ । दृष्टिर् तेन दृष्टकालेन एव दृष्ट, कुप्यात् अर्चयन्तम् (अर्चयामास
अर्चयते ईर्ष्यते दरेण, शरीरे वा दरेण, पुत्रे वा दरेण अर्चयन् दरेण) ।

13. The son of Dāśāratha (राम), with bow in his hand, on
entering the hermitage of Kāma whose body was reduced to
ashes by (the anger of) Śīhān'a नृद्वार), struck by his enticing
appearance, but not by the nature of his acts, the very image
of Madana.

[१३] (१) आ to take (दा, दा to give, व aff.), आत्मा - अत्मा
act, दत्तव aff. (दत्तं दत्तयति, दत्तं दत्तम्) (२) स्या to stay, य aff
(स्थिरे, यः काम्युक्त) (३) आ to hold, with इति and in, in aff

तौ सुकेतुसुतया खिलीकृते
कौशिकाद् विदितशापया पथि ।
निन्यतुः स्थलनिवेशिताटनी
लीलयैव धनुषी अधिज्यताम् ॥ १४ ॥

१४ । ताविति । अत्र रामायणवचनम्, “अगस्त्यः परमः क्रुद्धः
ताडकामपि शप्तवान् । पुरुषादी महायक्षी विहता विहता नना ।
इदं रूपं विद्यायाश्च दाख्यं रूपमस्तु ते ॥” इति । तदेतदाह, विदित-
शापयेति । कौशिकात् आख्यातुः । आख्यातोपयोग इत्यपादानात्
पक्षमी । विदितशापया, सुकेतुसुतया ताडकया, खिलीकृते । (१)
पथि । “खिलमप्रहृतं स्थानम्” इति दृष्टायुधं । तौ रामकण्वौ
स्थले निवेशिते घटनी (२) धनुःकोटी याभ्यां तौ तथोक्तौ
“कोटिरस्याटनि” इत्यमरः । लीलया एव, धनुषी, अधिज्यते ।
मौर्वीगं गयोः ते अधिज्ये । “ज्या मौर्वीं माटभूमिषु” इति विश्वः ।
तयोर्भावः तत्ताम् अधिज्यता, निन्यतुः (३) नीत्यतौ । नयतिर्दि-
कार्मकः ।

१४ । कौशिकात् विदितशापया सुकेतुसुतया खिलीकृते पथि, तौ खल-
निकृतिताटनी (घटनी) लीलया एव धनुषी अधिज्यतां निन्यतुः ।

१५ । सुकेतौ, सुता, तथा । अस्मिन् खिलं कृतं, खिलीकृतं, ताडकम् ।
अमृततडावे विप्रत्ययः ।, उल्लिख्यते नीपापत्यम् इति, कौशिकः, तस्यात्, आख्या-
तोपयोगे” इति पक्षमी, निन्यतुः पूर्वकविद्यास्तीकारे वक्ता अपदानमथ, “स्थान-

[१४] (१) खिल waste land, कृत to do, क aff. (पुनरुत्पन्नावे विप्रत्यय)
(२) घट to go, अस्मि aff and कोषः, (३) नी to carry, —नयति-नयते ।
नयतु-नयत । नयेनीत्-नयेत् । निन्यतु-निये &c नयते ।
नयति । निये । &c नीतः, &c

५८६. यदा—समाप्त्यायां 'असीते' । विदितः शेषो यन्मिः सा विदितमाया,
तया, १ वाक्यान्तरम्—सर्वविधमिमांसादिभिः साभिः अनुबोधिष्यतां निमित्ते ।
इति ।

१४। 'सुकुन्तलाया विनीतये' नाटकाभयेन निरञ्जनसम्यग्रे इत्यर्थः । अत्र 'सुकुन्तली' इति जयते प्रधान कथा, 'सविन्यताम्' इति च अग्रधानं कथम् । नाटकादिकं सुकुन्तलाया यद्यप्येवमस्या अत्यन्तं प्रथमं विस्तृतं कृतं नैव नृनिना प्रया विरक्तवाचमोदयं याता, इति वामाद्यवकथा ।

১৪। হুংকুং-তমরা' ভাংবার ক্ষেত্রে যে পথ লিখিত (মহাসম্মেলন) ছিল, তাই তা অনুসরণ করিত বইত। যেখানেই যুদ্ধের তীব্র আনন্দ লাভ হইত তাই তা হুংকুং-তমরা' লক্ষ্য করিয়া বসত। তাই তা হুংকুং-তমরা' লক্ষ্য করিয়া বসত। তাই তা হুংকুং-তমরা' লক্ষ্য করিয়া বসত।

14 On reaching the path which was rendered impassable by Suketu's daughter's ~~anger~~ and hearing from Kanda the account of the curse (which was pronounced) on her they pressed the ends of their bows on the ground and fastened the string with ease.

ज्यानिनादमघ गृह्णीती तयोः

प्रादुराम बहुलजपाष्टविः ।

ताडुया चन्द्रकपालकुराडुना

कालिकेव निखिला वलाकिनी ॥ १५ ॥

१५ श्लो०। अथ तयो ज्योतिषाद (१) ग्रहणी (२)
जागती इत्यथी इत्यर्थः। इत्युक्तमप्यत्र विष्णुपराशरिभट्टाः।
"बहुल एवमप्येव इति विद्"। अथ कयादे इव कुप्यते (३)
यस्या सा लघोः सा, तावत्ता, निबिडा तावत्ता, बकाहिनी बकाया

[१४] (१) Nylon-string guitar decay (गिटार की बहान' टूट
औ.) and (नयाइ sound, firm पि लड़ to sound पल अ) & बह ड
tale, बह अँ फिम (बहाली बहाला), बहाल-सुडो, बहाल.

यती । श्रीछादिभ्यसेतीनि । क्षान्तिष्ठा (१) इय यत्तावन्ती ह
 “क्षान्तिष्ठा योगिनीभेदे क्षान्तिष्ठा गौर्वा यत्तावन्ती” इति चिन्ता । प्राद
 रास प्रादुर्बभूव ।
 ११ । यत्तावन्ती

१३। अथ तयोः श्रुतिनादं गमनीं वक्तव्यमप्युच्यते: अथ श्रुतिनादं गमनीं वक्तव्यमप्युच्यते:

[illegible]

१३। तथैव टटारनिर्वाचि युद्धेव तादृशा पुरतः सादृशंभूतः। दद्यादि
सादृशकृत्वा सम्यक्ता सत्त्वता सत्त्वता युद्धदा सत्त्वता श्रीभते, तथा श्रीदाम्भारा
सत्त्वपदसत्त्वता सादृशकृत्वा सा रासत्ती सत्त्वत्वं द्वाधायमानेन युद्धेव
सत्त्वपदसत्त्वत्वं श्रीभते च। अथ युद्धताम् गतिर्वैवाचस्पत्यान् अत्र
सत्त्वपदं, सादृशकृत्वा च सादृशकृत्वाकर्तव्यं परस्परसत्त्वत्वं भिदम्।
१४। उद्देशेन चानि। १५। अथ सत्त्वता उद्देशेन चानि। १६। अथ सत्त्वता
सत्त्वपदं, सादृशकृत्वा च सादृशकृत्वाकर्तव्यं परस्परसत्त्वत्वं भिदम्।

15 On hearing the twang of their ban-
(नादका) the very picture of the

15 On hearing the twang of their bow-strings, Tádáká, (नादका) the very picture of the dark night of the new moon, with ear-rings of human skulls dangling from her ears, thus resembling thick black clouds with lines of cranes, flying in their midst, made her appearance.

तत्र वेगधुतमार्गवृत्तया
प्रतचीव

अथर्ववेदा स्वनीयया ।
 अथर्वीत्-अथर्वीट् । अथर्व-अथर्वी । &c. अथर्वी, अथर्वी ।
 अथर्वी । &c. अथर्वी, अथर्वी । (१) कृदि to preserve, अथर्वी aff. (२) अथर्वी, अथर्वी ।

अभ्यभावि भरतायजस्तया

वात्ययेव पितृकाननोत्थया ॥ १६ ॥

१६ । सीत्रेति । सीत्रवेगेन धृताः (१) कम्पिताः, मार्गवृक्षाः प्रया तपोत्तया, प्रेतचीवरान्नि वस्ते इति प्रेतचीवरवः तया प्रेतचीवर-
वसा (२) । वसतेराष्ठादनायात् क्लिप् । सनेन सिंहनादेन उग्रया
तया ताडयया, पितृकानने आशाने उत्था उत्पन्ना । वात्योपसर्गे
इति उत्पूम्वात् तिष्ठते कर्त्तरि कर्त्तव्य । तया वात्यया (३) इव
वातसमूहेन इव । यात्रादिभ्यो य इति य । भरतायज रामः,
अभ्यभावि अभिभूतः । कर्मणि लुट् । सीत्रवेगेत्यादिविशेषयानि
वात्यायामपि धीज्यानि ।

१६ । सीत्रवेगवृत्तमागंश्रवसा प्रेतचीवरवसा क्लीयया तया ताडयया
पितृकाननोत्थया वात्यया इव भरतायज अभ्यभावि ।

१६ । पितृया । वृत्ताभा पिशादीनाः कानन (टाडयान) तस्मिन् लया
तया, उत्तिष्ठतीति उत्था । वात्याना क्लृप् वात्या, तया यात्रादिभ्यो य
इति य, यया यात्रायां क्लृप् यात्रा, वात्याना क्लृप् वात्या । भरतस्य ययज
भरतायज, । वायान्तर — सीत्रवेगवृत्तमागंश्रवसा प्रेतचीवरव कर्मणा यः
पितृकाननोत्था वात्या इव भरतायजम् अभ्यभूत इति ।

१६ । यथा विश्रवा श्रवणवातावली श्रवणध्वजान् न नदुत्याना श्रवणार्त्त
वेगेन यययादयान् विर्भाङ्गयन्ती महाशब्दं च स्यादुत्थनी काञ्चित् कलं वायने
तया विश्रवद्वयं वा वायली श्रवणध्वजान् परिदधाना श्रवणार्त्तवर्धनं यन

[१६] (१) इ to shake, क aff — पुनीत-पुनितः । कपुनीत-कपुनित
कपीली-कपीली-कपुतः । दुधाव-दुधुषीः । अ. पुत अ. (१६, १७, १८
१९, क aff. (१६) and १७ to collect, अरच, यतादीन्, योवर and वस
to fear, इप् aff. (२) वाय wind, य aff. क. १०५, १०६ पुनः १.१५

१०। राघवः, सद्यस्तेकभङ्गप्रतिम् आद्यनो श्रीविलम्बिपुत्रयाचमिधना तां
विशोभ्य वनितायधे दृष्ट्वा यदिष्टा सद्य सुमीष । राघवेय वनितायधे धृष्टा सुमुषे
इति वाचान्तरम् ।

१०। नरदैर्हन्मिच्छपिसे चमैः विरचित कटिभङ्ग्य दधानां शिघ्रामया एकं
बाहुम् सद्यस्य वेगेन आद्यतन्ती ता राघवो दृष्ट्वा राम कीदधे क्वथा परिणत-
वान्, तत्कथय तद्वचय सर विसेषः । 'दृष्ट्वा'—'दृष्टव्याश्च नित्यं प्रादुर्गतिर्यम-
योऽनगताश्चपि' इति आम्नात् निषिद्धस्वीकरो भोक्तृनिष्ठा, 'चमैः' इति करणीया
क्वथायति' वा । स्त्रीसादृश्याया चपि, 'चदवा क्वथाद्वयाया च'पि, वधीयताया,
तस्या वधे न कश्चिन् हीनः, इति तद्वचय रामेय उरसेप हत, इति भावः ।
दृष्टामीषनवाद्यपातनयो द्वैतमय 'कट्'—'कट्'वन्तात् लप्सते ।

११। इति वेधितेन, तांशार कटिभेदेन मरुवेदेन कट् मरुत ('वीरि' इति) वेधना-
कारे क्वथाय, से इह हन्तुं कुतिता अतिवृत्ते आनिर्दिष्टे, वेधिता इति नात्रोच्ये
कट्ना (क्वथाय निष्कट्, पट्टिठान् कवितेन, एव उरकवाय मरुकेन कवितेन ।

17. Rāghava, seeing her with the intestines of man round
her waist as her naval ornament, rushing upon him with an arm
raised like a club, shook off his scruple to kill a female and at
the same time darted his arrow

यच्चकार विवरं शिलाघने

ताडकोरसि स रामसायकः ।

अप्रविष्टविषयस्य रक्षसां

हारतामगमदन्तकस्य तत् ॥ १८ ॥

१८। यदिति । सः रामसायकः (१), शिलावत् घने सान्धे,
ताडकोरसि, यत् विवरं (२) रन्ध्रं, चकार, तत् विवरं रक्षसाम्

अर्ध (१) मुच,—मुचति—मुचते । चमृचन्—चमृचत चमृचन्—चमृचत । सुमीष-
सुमुषे । चमृचि,—मुचति । चमृचि &c

[१८] (१) सी to kill, लुप्त अर्ध (२) वि, & to cover, चम् अर्ध

वाणभिन्नहृदया निपेतुपी

मा स्वकाननभुवं न केवलाम् ।

विष्टपत्रयपराजयस्त्रिरां

रावणश्रियमपि व्यकम्पयत् ॥ १६ ॥

१६ । वाणेति । वाणभिन्नहृदया, निपेतुपी निपतिता सती ।
 कस्यचेति कस्यपत्य, उगितेति डीप् । मा, केवलाम् एकां
 “निर्णीते केवलमिति त्रिलिङ्गं त्वेकहृतपद्योः” इत्यमरः । स्वकानन
 भुवं न व्यकम्पयत् (१) किन्तु विष्टपत्रयस्य लोकत्रयस्य पराजयेन (२)
 स्त्रिरां, रावणश्रियम् अपि, व्यकम्पयत् । ताडकावधश्रवणेन रावण
 म्यापि भयमुत्पन्नम् इति भावः ।

१६ । वाणभिन्नहृदया निपेतुपी मा केवलां स्वकाननभुवं न व्यकम्पयत्
 (किन्तु) विष्टपत्रयपराजयस्त्रिरां रावणश्रियम् अपि (व्यकम्पयत्) ।

१६ । वाणेन भिन्न हृदय यस्या माः स्वस्य कानन, तस्य न ताम् ।
 रावणस्य डी ताम् । माकेवलाम्—वाणभिन्नहृदया निपेतुया तदा केवला
 स्वकाननम् न व्यकम्पयत्, विष्टपत्रयपराजयस्त्रिरां रावणश्रीरपि (व्यकम्पयत्) इति ।

१६ । रामवाचकतायां ताडकायां पतनेन तदा सा वनमूर्तिरेव न चकम्पे
 त्रिभुवनजयिनी चकम्पा रावणराजलक्ष्मीरपि चकम्पे । यथा कल्पितेन सुहृद
 मित्रमूलक मन्दिरस्य चक्रे स्थापिते मन्दिरस्य मन्दिर पतनशब्दात्पदं जायते, तथा
 सर्वत्र दृढमूलस्य रावणाधिपत्यस्य ताडकानिपातद्वये चकम्पितत्वे जाते सकलमेव
 रावणाधिपत्य पतनशब्दात्पदं जातम् इति भावः ।

१७ । नराणां क एतावत् स्वर विबोर् इहेम, न दूरले गठित इहेम (दूर)

[१६] (१) वि, कम्प to tremble, (विचि),—कम्पयति । व्यकम्पयत् ।
 चकम्पयत् । कम्पयाम्भुव, &c कम्पित, &c कम्पते । व्यकम्पयत् । व्यकम्पयत् ।
 चकम्पे । &c. (२) परा, जि to conquer, चक् अति ।

२० । यथा मनीषरकामगरस्य असह्यप्रकारेण निधोडिता कार्ष्णिज निम्ना भिद्यारिका मुचन्तिकुट्टमुचन्दनानुलिप्ता प्राग्धरस्य भवम् प्रधाति, तथा राम शरण्य असह्यप्रकारेण निधोडिता सा निम्नापरी नाडका दुर्गन्धिधीषितदिग्दर्शिता हतानस्य भवन प्रागान् । जीवितेय यम, पक्षे प्राग्धरी नायक, 'जीवितेयी यम पु गि विधु स्यात् जीवितेश्वरे' इति मैदिनी । अभिद्यारिकासह्य एतत् दर्शय कारे,—'अभिद्यारिते काल या मन्मथश्चरदा । अथ बाभिसरथेया धीरे द्वाभिसारिका' । अभिसारिकायाः चन्दनानुलेपनं यदुक्त,—'सत्त्विकामान्ध धारिणः सर्वदादेनाटचन्दना । श्रीमथो न अत्यन्ते शीतस्थायामभिद्यारिका' इति । 'अथ शृङ्गाररमस्य अक्षको द्वितीयादौ दृष्टं दृष्टतरमविरीधिलात अनिट' अतएव श्रीकोट्य चमत्परायणादीषदुष्ट इति साहित्यदर्पणे ।

२० । अतिशय दहपणं असदा नृपे लभते आहता निषाटग्निर्वा अटितिव वेक्षणं इति दूष्य उ ह्यनेन अशुनिता इहेता अट्टरहेतु नमिरे गमन इति । सेहेक्षणं, इत्यत्र अट्टः नृपे लभते अहता नष्ट विनाशो नाडका इति । नृपे विनिर्दशता इहेता दृष्टाश्वर उचने अज्ञानं वरित ।

20. A woman smitten by the arrow of Cupid goes at night smeared with the scented ointment of saffron and red sandal, to the place of her lover so the night walking demon wounded to the heart by the arrow of Rama, and smothered with blood of offensive smell, went to the house of Death

नैर्घृतघ्नमघ मन्त्रवन्दनेः

प्रापद्ग्लामवदागतोपितात् ।

ज्योतिरिन्धननिपाति भास्करात्

सूर्यकान्त इव ताडकान्तकः ॥ २१ ॥

२१ । नैर्घृतंतेति । अथ चमत्कारं ताडकान्तक राम अत्र राम (१) दयाहम । 'दयाप्रभोदराक ह्यहम्' इति भागुरि । अत्र तोदितान् गुणे, नैर्घृतान् (२) दयाहान् रन्तीति नैर्घृतघ्नम

महे काननद्वन्द्वे कण्ठिष्ठं कृत्वा वा, वायव्ये द्विजोदयिनि वज्रं वल्लभः ।
रौगाङ्गां लुपित ।

19. Pierced to the heart by the arrow, she fell down, shak-
ing not only her forest domain, but the (very) foundation of the
royal fortune of Rāvanā, firmly established by the conquest of
the three worlds

राममन्मथशरेण ताडिता
दुःसहेन हृदये निशाचरी ।
गन्धवद्रुधिरचन्दनोक्षिता
जीवितेश्वसतिं जगाम सा ॥ २० ॥

२० । अथ ताडकाया अभिसारिकासमाधिरभिधीयते,
रामेति । सा, निशास परतीति निशाचरी राक्षसी, अभिसारिका
च, दुःसहेन सोढुमशक्येन, राम एव मन्मथः (१), गन्धव अभिराम-
मन्मथः तस्य शरेण, हृदये उरसि मगसि च । “हृदयं मगउरसो”
इति विश्वः । ताडिता (२) विहता, गन्धवत् दुर्गन्धि यत् रुधिरम् (३)
एतत् तत् एव चन्दनं तेन उक्षिता निशा, अथवा गन्धवती य
गन्धिनी ये रुधिरचन्दने कुम्भमचन्दने ताभ्याम् उक्षिता । “रुधिरं
कुम्भमायजोः” इत्युभयवापि विश्वः । जीवितेश्वस्य अन्तश्च प्राप्ते-
श्चरस्य च वसतिं (४), जगाम ।

२० । सा निशाचरी दुःसहेन राममन्मथशरेण हृदये ताडिता दम्बपटु-
अथवा निशा जीवितेश्वरती जगाम । वाचान्तरं—राममन्मथशरेण ताडिता
गन्धवद्रुधिरचन्दनोक्षिता तया निशाचरी जीवितेश्वरतिं अथ, हृदये ।

[२०] (१) अथ दम्बः । (अथ दम्बः, द्विजः, अथ दम्बः, अथ दम्बः)
(१) दम्बः । (अथ दम्बः, अथ दम्बः, अथ दम्बः, अथ दम्बः)
(२) दम्बः । (अथ दम्बः, अथ दम्बः, अथ दम्बः, अथ दम्बः)

२० । यथा मनीषरकामशरणे अमरप्रहारेण निषीडिता काचित् निशा-
भिसारिका सुसम्पुद्गुमचन्दनानुलिता घालेश्वरस्य भवनं प्रयाति, तदा राग-
शरस्य अमरप्रहारेण निषीडिता सा निशाचरी नाटका दुर्गमित्रीषितदृष्टिदेहा
हस्ताभ्यस्य भवनं प्रायात् । जीवितेयः यमः, पक्षे घालेश्वरी नायकः, 'जीवितेयो यमं
पुमि विपुल्यात् जीवितेश्वरं' इति मेदिनी । अभिसारिकालक्ष्य यद्वत् दृष्टं
कारे,—'अभिसारयते कालं या मन्दवर्णवदा । अयं अभिसारव्याधी
हनाभिसारिका' । अभिसारिकायाः चन्दनानुलेपनं यद्वत्,—'सङ्गिकामास्य
धारिणः मञ्जुनादचन्दना । धीमव्यो न लक्ष्मणे ज्योतिषायामभिसारिका' ।
इति । 'यस्य यद्धाररमस्य अक्षको हितोषीष्टं प्रहतरसविरोधित्वात् अनिट'
अतएव प्रीकोष्य अमरपरार्थदाहोषदुष्ट इति साङ्गिकदृष्टये ।

२० । अतिराम मरुधरे असदा नार कपटे आहता निषाचरिणी अतिमरिच
येषु भुक्ति वृद्धि च कल्पे अनुलिता इति आहारेण अतिरे भवनं द्या
मेष्टन, रामेह असदा नार कपटे आहता सेठे निषाचरी नाटका दुर्गमिणी
विनिष्टमेवा इति वृत्तेश्वर उच्यते अत्रान् वरित ।

20 As a woman smitten by the arrow of Cupid goes, at
night smeared with the scented ointment of saffron and red
sandal, to the place of her lover so the night walking demoness
wounded to the heart by the arrow of Rama, and smeared
with blood of offensive smell, went to the house of Death

नैर्घृतघ्नमघ मन्त्रवन्धुनेः

प्रापदम्बमवदानतोपितात् ।

ज्योतिरिन्धननिपाति भास्करात्

सूर्यकान्त इव ताडकान्तकः ॥ २१ ॥

२१ । नैर्घृतंतेति । अयं अनन्तरं ताडकान्तकः रामः । यत्र
राम (१) पराक्रमः । "पराक्रमोऽवदानं कृतम्" इति भागुरि । तत्र
तोपितात् दुग्ने, नैर्घृतान् (२) राक्षसान् हन्तीति नैर्घृतघ्नम् ।

आमन्त्रयन्त्ये चेति टङ् । मन्त्राय मन्त्रादुक्तम्, वृत्तं
मन्त्रविज्ञेयः, आम्हरात्, इत्यनाभि (२) निपातयति इति त
निपाति काष्ठदाहकं, द्योतिः इय, आपन् प्राप्तवान्।

२१। एत तादृक्कालकः, एवमानतो वितान् मुने ईदृशं वृत्तम्
एतद्वान् आम्हरात् इत्यभिप्रायि स्थितिरेव, आपन् ।

२२। अन्वयतोति अन्वः, तादृक्कालः अन्वः तादृक्कालः ।
अन्व इति अन्व, अन्वताम् इतीति अन्व, अन्वताम् इति अन्वताम् ।
अन्वताम् इति अन्व, अन्वताम् इतीति अन्व, अन्वताम् इति अन्वताम् ।

२३। अन्वताम् इति अन्व, अन्वताम् इतीति अन्व, अन्वताम् इति अन्वताम् ।
अन्वताम् इति अन्व, अन्वताम् इतीति अन्व, अन्वताम् इति अन्वताम् ।
अन्वताम् इति अन्व, अन्वताम् इतीति अन्व, अन्वताम् इति अन्वताम् ।

२४। अन्वताम् इति अन्व, अन्वताम् इतीति अन्व, अन्वताम् इति अन्वताम् ।
अन्वताम् इति अन्व, अन्वताम् इतीति अन्व, अन्वताम् इति अन्वताम् ।
अन्वताम् इति अन्व, अन्वताम् इतीति अन्व, अन्वताम् इति अन्वताम् ।

21. The destroyer of Tāḍakā (राम), obtained from the m-
-ho was pleased with his act of valour, the weapons with the
[२२२ (secrets of discharge and dissolution) destructive of the
to d (r) २२, इति to cut, or देव to purify, अन्वताम् (r) निपात
२३, इति to kindle, अन्वताम्]

demons, as the sun-glass receives from the sun, the rays that burn the wood

वामनाग्रसपदं ततः परं
पावनं श्रुतमृषेरुपेयिवान् ।
उन्मनाः प्रथमजन्मचेष्टिता-
न्यस्मरन्नपि बभूव राघवः ॥ २२ ॥

२२ । वामनेति । ततः परं । राघवः । ऋषे बौद्धिकात् ध्यायान् ।
 श्रुतं । पावनं शोधनं, वामनस्य स्वपञ्चावतारविशेषस्य आश्रमपदम्
 उपेयवान् उपमत सन् । उपेयवान्माश्रमानुष्ठानमेति निपातः ।
 प्रथमजन्मवेष्टितानि । (१) रामवामनयोरेकत्वात् स्मृतियोग्यान्वयि
 रामस्याद्यावतावतारत्वेन संस्कारद्वैतस्यादमूल्यद्वयि । (२) । उभयना
 उत्तमकः, बभूव ।

३१। तत एव वाच्यं यदि ज्ञातात्मानं न च प्राप्तं क्षीयतेऽपि
सर्वविशेषान् प्रत्यक्षमादिष्टनाम्नं बलवन्वादात् स्मृत्या वक्तुं

३३ : इत्येव तस्य, तदित्युक्त्वा 'म' च एतत् स एवैवम् । अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् ।
अथ इति अत्रैव, अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् ।
अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् ।
अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् । अत्रैवैवम् ।

[illegible][illegible]

२०। तद्वत्तत्र, महर्षि निज उपावने आगच्छा उपनीत इहेमेन। उद्वेगं निवारणं कदाचिदपि पूजा दत्तवान् निमित्तं देवकृपणान्धो मन्त्रित आदिवाहिनः।
उत्तमैः पद्मपुष्पैः यद्यपि वन्दनं करिष्यति, एवं युवकः कदाचिदपि देवकृपणं
इव उन्नतं करिष्यति ।

23. At last, the sage arrived at his own hermitage, where his disciples made preparations for worshipping him, the tree folded up their leaves, as if to receive him with joined palms, and the deer raised their necks at his sight,

तत्र दीक्षितमृषिं ररक्षतुः
विप्लवतो दशरथात्मजौ शरैः ।
लोकमन्वतमसात् क्रमोदितौ
रश्मिभिः शशिदिवाकराविव ॥ २४ ॥

२४। तत्रेति । तत्र तपोवने, दशरथात्मजौ, दीक्षितं (१) दीक्षासंस्कृतम्, मृषिं, शरैः, विप्लवतः (२) विघ्नेभ्यः, क्रमेण पर्यायेः शशिदिवसयोः, उदितौ, शशिदिवाकरौ, रश्मिभिः, अन्वतमसात् गाढध्यानात् । "ध्याने गाढेऽन्वतमसम्" इत्यमरः । यावदमन्वयेऽस्मत् इति रागागाक्तोऽप्यन्वयः । लोकम् इव, ररक्षतुः (३)

२५। तत्र दशरथात्मजौ दीक्षितम् आदि शरैः विप्लवतः, क्रमोदितौ च दिवाकरौ रश्मिभिः अन्वतमसात् आलम्बित, ररक्षतुः ।

२६। आश्रयं दीक्षां प्राप्तुं इति आकाशे । कनेर्द्वयप्रत्ययः, दशरथात्मजौ । इत्येव दिवाकरश्च सौ । दीक्षा भगवता अन्व इति दीक्षितः ।

[२७] (१) दीक्षितः दीक्षां कृतः, अर्चयितुं, अर्चयितुं (२) वि. इत्येव दीक्षां कृतः, अर्चयितुं, अर्चयितुं (३) वि. इत्येव दीक्षां कृतः, अर्चयितुं, अर्चयितुं ।

म्, यदा दीक्षयासी ऋणस्य । वाग्यान्तर—दशरथाद्यजाभ्या दीक्षित श्रुति
मोदितभ्या जग्निद्विकारभ्या लोक इव वरचे, इति ।

२४ । यथा हि अमृतार्कं रात्रौ दिवसे च पथ्यायेण अमृतितो हिरण्यलो-
के भुवनस्य गाढाभकारद्वये प्रवर्त्तते, तथा रामममृतयो पथ्यायेण तत्र मग्नि
हृत्तो जगतेजसा मद्युषे दद्यच्छद्वये प्रवर्त्तते च । तेजस्यैव रामममृतयो
जग्निद्विकारभाण्डम् । यथा अमृतमम दधेनीं वल्, अमृतं तु तथा विष्ठां वि
हरणीयं कथं अमृतमिति इति ब्रह्ममृतममो सादृश्यम् । 'दी'यतम्—मं-
दानमिति यागी यथाविधि नियुक्तम् । 'अमृतममम्,—अमृतमिति, अमृतं दद्यात्, पथ्यानि
पुरादिः, अमृतमयः । अमृतं च तत्र तमयः, अमृतममम्, तस्याग । अर, मम्,
अमृतं, एतेभ्य परत तम शब्दान् समासान् अच स्यात्, यथा अरतममम्, सत्त-
ममम्, अमृतममम्, इति ।

२५ । अत्रि एषां यत्कर्मैव भोक्तुं दद्वेन । येन कर्म तु यदा न च उक्तं
हेति उद्देशा विष्णुना क विष्टक एव अमृतं दद्वेन इति कर्म, उक्तं, तेनै
व उद्देशेन अमृतं दद्वेन अमृतं विष्टुं दद्वेन इति कर्म उक्तं नागितेन ।

24 There, the sons of Dasaratha, protected with their ar-
rows, the sage, solemnly devoted to the sacrifice, from harm, as
the moon and the sun, rising alternately, protect the world from
profound darkness.

वीक्ष्य वेदिमथ रक्तविन्दुभिः

बन्धुजीवपृथुभिः प्रदूषिताम् ।

सन्मृमोऽभवदपोढकर्मणाम् ,

वटत्विजां च्युतविकृतसु चाम् ॥ २५ ॥

२५ । वीक्षेति । अथ बन्धुजीवपृथुभिः बन्धुजीवसमष्टुभिः ।

“रक्तवल्गु बन्धुषो बन्धुजीवकः” इत्यमरः । रक्तविन्दुभिः, प्रदूषि-
ताम् उपहृता, वेदिं (१) दीक्ष्य, यपोढ-(२)-कर्मणां व्यत्यापाराणां.

[२५] (१) विष्टुं दद्वेन, इति अर्थः । (२) यत्तु पुष्टम् अन्तः इति वेदि

यताः विभक्तवज्रघः (३) येभ्यः तेषाम् षड्विजां याजकानां, सम्भूत-
 यमवत् । विकृतयद्यञ्ज खुरिराद्युपसद्वयञ्ज खुरादीनां खुरिरादि-
 प्रकृतिकात्वात् खुरादिपाचस्मैव विकृतप्रकृतिकत्वात् । “विकृत-
 खुरो वज्रः” इत्यमरः । यदा खुराद्यस्य विकृतप्रकृतिकत्वमनु-
 उभयवापि शास्त्रमभावात् । यथाह भगवानापस्तम्बः, “खादिरखुर-
 पर्ममयोजुं हुयात् वैकृत्यतीः खुरो या” इति ।

२३ । अथ बभ्रुजीवपृष्ठाभ. रक्तविन्दुभिः वेदिं प्रहृषितां धीस्य अपोदककर्म-
 धृतविकृततसु चाम् चालिजा सन्धुम यमवत् । सन्धुमेव यमवत्, इति शाण-
 करम् ।

२४ । अथ राक्षसे बभ्रुजीवस्य खानां रुधिरविन्दुनां सर्व्वेभ्यः पविना ।
 वेदिकाम् उपकृतां दृष्ट्वैव याजकाः सर्व्वं भयीदृभान्ता सञ्जाताः, चाश्चित्त-
 स्तलतानि च तेषां करतलीभ्यः विकृतवनिर्भित्तानि हवि सेयवापाणि । करो-
 टानि चासात् परित्यक्तानि कर्णाणि यज्ञव्यापादा ये, तेषाम् । बभ्रुजीव-
 इत्युच्यते तैः, बभ्रुजीवस्य रक्तवर्णत्वात् रक्तोपमानत्वम् । सन्धुमः भयवर्धित-
 चावेगः । विकृतवः ‘वर्णश्च’ इति ख्याती वज्रः । यज्ञाग्रौ हविर्दानस्य पाप-
 घुनित्युच्यते । अत्र रामायणकथा यथा,—‘जानस्य भीषसङ्गात् राधिरौघा-
 वासकम् । तां तेन रुधिरौघेन वेदिं धीस्य सन्धुषिताम् । सहस्रभिर्दुती राक्ष-
 साण्यपम्यन्त ततो दिवि’ इति ।

२५ । अन्तरा, बभ्रुक पूष्पत्र नात्र हूल पौण्ड्रविन् नृकल गठित इदंश वज्र-
 वेदिके वृषित कद्रिल, सेवित्रायाजिकगणयोः वशान् व्यतिक्रम्य गठित इदंश, विकृत-
 निर्दिष्ट रोमपात्र नृकल आवेगे हृष्ट इदंशे वलित इदंश, ऊहाश कर्दवाव कवि-
 टेष्टः ।

25. On Seeing the sacrificial altar defiled by drops of
 blood as large as Bandhujiva flowers (बभ्रुजीव—*Pentapetes*
Phœnicea), the priests struck with terror, kept aloof from the
 परिश्रुता मूभिः. (१) अथ, वद् to bear, न aff. (२) अद् to go न aff
 (चुत्), and वि a bird, हवि to go, चतप् aff. (on which the birds
 roost), and खु to drop, ह्विप् aff. and चिट् final augment.

यदा हि मरुतो जलध्यासादीन् उपेत्य महामर्षेणैव अजिह्वं दध्मयन्ति, तदा राम इतरान् राक्षसान् उपेत्य अजिह्वयन्ति नाद्ये बलमायसौ युवाङ्गमारीभौ उग्र मस्यं हतवान् । बलवत्प्रतिद्वन्द्विरोचिनौ हि मरुतो न ज्ञातुं दुर्बलान् दिष्टुम् बाधने, इत्यर्थः । 'मरुान् मरुत्सुव करीति विज्रमम्' इति भावः । 'अनुदुवते घनप्लवि' नहि बीमावुदतानि कीदृशी' इति भाषे ।

२५ । तेहि तेनमाद्यो वे ह्ये क्व वज्रविषाडकगणैश्च अविगडि, ज्ञान टाहानिग-
वेहि ज्ञका वदिलम, कणश्च राक्षसगणैकं लक्षा करिणेन ना ; अथवा महामर्षेण उग्रये
द्विषाश्च विज्रमं ज्ञका, तेहि मरुदं किं जलध्यासाद्ये (मरुदोऽङ्गौ मरुत्सुव) आङ्गमं कथं ?

27. He pointed his arrow only at the two leaders of the demons (असृष्टि- hit enemies of sacrifices), and not at others, Garuda, who displays his power against mighty serpents, never attacks Nága (a snake,—*Amphisbæna*)

सोऽस्त्रमुज्ज्वलमस्तुकोविदः X

सन्तधे धनुषि वायुदैवतम् ।

तेन शैलगुरुमप्यपातयत्

पाण्डुपत्रमिव ताडकासुतम् ॥ २८ ॥

२८ । स इति । अस्त्रकोविदः (१) अस्त्रज्ञः, स' रामः, उज्ज्वलम् उज्ज्वलम्, वायुदैवतं वायुः दैवतं (२) यस्य तत् वायव्यम्, अस्त्रं धनुषि (३) मध्ये संहितवान् । अर्त्तं हि हिट् । तेन अस्त्रेण शैलवत् गुरुम् अपि ताडकासुतं मारीचं, पाण्डुपत्रम् इव परिदत्त-
पटंगिव इत्यर्थः, अपातयत् पातितवान् ।

२८ । अस्त्रकोविदः सः (रामः), उज्ज्वलं वायुदैवतम् अस्त्रं धनुषि सन्तधे,
तेन शैलवत् गुरुम् अपि ताडकासुतं पाण्डुपत्रमिव अपातयत् ।

[२८] (१) who sounds or teaches (कोति उप'ददति, वृष्टं विच, २५), and विद derive knowledge, from विद् to know, व अट् (१) दैवता deity, चक् अट्. (२) चक् to kill, अटि अट्.

शक्योक्तं खड्गीकृतं, तं सुबाहुं, क्षती (४) कुशल. रामः । ‘क्षती
च कुशलः समौ’ इत्यमरः । आश्रमात् बहिः पश्चिमां पश्चिमाम् ।
“पश्चिमी शरपक्षिणी” इत्यमरः । अभजत् विभज्य दत्तवान् इत्यर्थः ।

१८ । सुबाहुः इति यः अपरः राक्षसः तत्र तत्र मायया विममपं, क्षती (राम)
शरशक्योक्तं त (सुबाहु) आश्रमात् बहिः पश्चिमां अभजत् । बाणान्तर—
सुबाहुर्इति येन अपरेण राक्षसेन विममपे, क्षतिना रामेण शरशक्योक्तं तं
अभजत्, इति ।

१९ । यच्च सुबाहुनामा राक्षसमायुधः विविधमायायुक्तम् आश्रित्य दत्तवान्
महारतुमारभे, अन्तर्गतो राम त शरशक्येण अण्डः कृत्वा तपोवनबहिर्भागे
पश्चिमी विभज्य दत्तवान् । राम त तथा विश्वेदेवया तदीयदीर्घपक्षिणा
शरशक्येण पश्चिमामपि दत्तवान् । ‘आश्रितम्’ इत्यर्थे ‘अपपरि-
बहिरिति समामविधानान् प्रापकान्’ बहिर्योरे पश्चिमी । ‘अन्तर्गतं शक्यं
मन्दयमानः क्षतः शक्योक्तः’, तम्, अभजत्तद्भागे विभज्य । शरशक्येण रामायणे
‘आप्रेयम्’ इति शब्दा,—‘विश्वेदेवया सुनक्षत्राणां पार्श्वे रघुनन्दन । सुबाहुर्मणि
चित्तेप न विह्वलमनसः’ इति ।

२० । शरशक्येण येन यन्त्रेण शक्योक्तिरिति, तेन बाणशक्येण तेनैते तेनैते शक्ये
विभज्य कश्चित् क्षतिः, शर शक्येण अण्डे कश्चित् तेनैते तेनैते कश्चित् आश्रितम्-
इत्येव शक्योक्तिरिति शक्योक्तिरिति ।

20 The other demon named Subāhu who by his magical
powers hovered here and there, was cut to pieces by the
K-hurakra (a kind of arrow, one with a horse shoe head of
the skilful archer (राम), and dispersed out of the hermitage in
order to become food for the feathered tribes.

इत्यपास्तमखविघ्नयोस्तयोः

सांयुगीनमभिनन्दा विक्रमम् ।

10 २०.—सर्पेणः । असर्पेणः । असापक्षीन्-असापक्षीन्-असर्पेणः । समपं । &c.
अपरेण,—अपरेणः । असर्पेणः । &c. शरः, &c. (१) शर a razor, & to cut, &
aff (२) क्षत done (क्ष to do म), इति aff

चट्विजः कुलपतेर्यथाक्रमं
वाग्यतस्य निरवर्त्तयन् क्रियाः ॥ ३०

३० । इतीति । इति अपास्तमखविधयो. तयोः राघव
मंदुगे रगे साधु सायुगीनः तस्य । प्रतिजनादिभ्यः एजिति र
प्रत्ययः । "सायुगीन रगे साधु" इत्यमरः । विक्रमम् अभिनन्द(१)
चट्विज याजकाः वाचि यत वाग्यत मौशी तस्या, कुलपतेः द्वि
कुलेश्वरस्य, क्रियाः कृतक्रिया, यथाक्रमं, निरवर्त्तयन् (२) क्रिया
दितवन् ।

३० । चट्विज इति अपास्तमखविधयो तयोः सायुगीन विक्रमम् ।
वाग्यतस्य कुलपते क्रिया यथाक्रम निरवर्त्तयन्

३० । चट्विज निराक्रता मख यथा यथा यथातथा राघवो इति
यथा तयोः । क्रमम् क्रमः तस्य यथाक्रमम् यथाक्रमम् । 'मन्दुगे र'
सायुगीन' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' ।
चट्विज । इति । यथा — प्रतिजना मायु क्रा'तमनीय । मन्दुगे र' ।
इति । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' ।
इति । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' ।
— 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' । 'मन्दुगे र' ।

त ईयम्, यथा रामायणे,—‘अद्य प्रवर्तिष्ये रात्रिं रक्षतां राघवो युवाम् ।

रतां ह्येष मुनिर्भोजितश्च रामायति’ इति ।

१ । अष्टमः पङ्क्तिः । निराश्रितः कश्चित्, वाञ्छिकश्च ।

२ । अष्टमः पङ्क्तिः । निराश्रितः कश्चित्, वाञ्छिकश्च ।

३ । अष्टमः पङ्क्तिः ।

४ । On congratulating the martial prowess of the heroes,

who had removed the obstacles to the sacrifice, the priests per-

formed regularly the ceremonies of the Kulapati (विश्वामित्र

the lord of the clan), who had taken the vow of silence

कुलपतिः ।

तो प्रणामचलकाकपक्षको

भ्रातराववभृथाप्तो मुनिः ।

आशिषामनुपदं समस्पृशत्

दर्भपाटिततलेन पाणिना ॥ ३१ ॥

३१ । ताविति । अवभृथे (१) दीक्षान्ते, आश्रुताः (२) छातः,

मुनिः । “दीक्षान्तोऽवभृथो यज” इत्यमरः । प्रणामेन चलकाक-

पक्षको चयकपक्षौ, तौ भ्रातरौ आशिषाम् अनुपदम् अन्वक्,

पाटिततलेन कुशलात्तान् प्रदेशेन पवित्रेण इत्यर्थः, पाणिना,

दर्भेन प्रस्पृशत् (३) संस्पृशन्, सन्तोषात् इति भावः ।

समस्पृशत् ।

१ । अवभृथान्ते मुनिः । प्रणामचलकाकपक्षको तौ भ्रातरौ आशिषाम्

दर्भपाटिततलेन पाणिना समस्पृशत् ।

२ । प्रणामेन चयौ काकपक्षौ ययौ, तौ । दर्भेन पाटित तले यज तेन ।

३ । अष्टमः पङ्क्तिः । मुनिः तौ समस्पृशेताम्, इति ।

४ । मुनिः दीक्षान्तोऽवभृथो यजते ।

५ ।

—[३१] (१) अव, to nourish, कष्टम् अर्पितम् । (२) आ, to plunge in,

(३) कष्टम्, कष्टम् to touch,—स्पृशति । अस्पृशत् । अस्पृशत्, &c. पक्षः ।

&c. कष्टम्,—स्पृशति । अस्पृशत् । &c. अस्पृशत्, &c,

&c. क

यत् धनुः तस्मै राजं कुमूहं बिभ्रतौ, राघवौ अपि, मिनाय (४)
भीतवान् ।

३३। सञ्चलनसु मेदिना-त. (सुनि) अमन्यत, वशी सु (सुनि) मिदिना
 ३३३. तद्वत् दृष्ट्या कुरुष्व विद्यती राक्षो अपि निभाय ।

୨୧। କନ୍ଧୁଳେ ଜନ୍ମ ଦିନ ଶୁ. । ଶଯ୍ୟ ଗନ୍ଧ, ଶଯ୍ୟ ଉପହାସ କାନ୍ଦନେ ଡାମ ।
 ବାସାମାମ୍ବର—ମଧୁକମଳମୁଖା ଦୈତିନିକ ଯେ ଯେୟାଟ, ମିତିକା ବଜ୍ରତା ବଞ୍ଚିନୀ ନିଳ
 ...ସିନ୍ଧୁତୀ ହାସ୍ୟେ ନିନ୍ଦାମେ, ଛତି ।

୧୦। ଏହା ଶିକ୍ଷିତାଦିପରିଚିନଙ୍କ ପିତୃସ୍ତୁ ଶରୀରାବଳୀବିଦ୍ୟାବଳୀ
 ଆଦିମଧ୍ୟାହ୍ନ : ଜିନିଷକ୍ରମେ ଶୁଣିବାଦିନୀମଧ୍ୟାହ୍ନ ଶରୀରାବଳୀ
 ଶରୀରାବଳୀ ଆଦିମଧ୍ୟାହ୍ନ ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ
 ଜିନିଷକ୍ରମେ, ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ
 ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ
 ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ
 ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ ଶରୀରାବଳୀ

[illegible]

92 The king of Mithila, having commenced a sacrifice, invited him (forgotten). The sage who had to be the guest on setting out for Mithila, took with him the *śaṅkha* (conch) and *śaṅkha* (musical instrument) was excited on hearing about it of the king (of Janaka).

सः शिष्येषु वसतिर्गताध्वभिः

सायमाश्रमतारख्यगृह्यत ।

वाचकः, तथा च पाश्चै—'तदेदं ब्रह्ममनात् तथैवापात्तं प्राप्नुमौतम्' । तस्मात्
ते पाटाजस्यमानं श्रद्धाभवत प्रभो' ॥ इति ।

०४ । (उर्ध्वपाद) निगमनो (प्रोक्तवर्ण) (यश्च) नृकामेव पठेत् तत्र
हृत् तत्र पुनराद्यं वाचं कश्चित्-न, न केवलं इति वाच्यं तत्रैव श्रद्धाभवतः अर्थात्
३६ It was through the favour of the redeeming deity
Rāma's feet, that the wife of Gautama, transformed into stone,
regained her former charming form after a long time. ।

राघवान्वितमुपस्थितं मुनिं
तं निशम्य जनको जनेश्वरः ।

अर्थकामसहितं सपर्यया
देहवद्वमिव धर्ममभ्यगात् ॥ ३५ ॥

३५ । राघवेति । राघवाभ्याम् अन्वितं (१) युक्तम्-उपस्थितं
आगतं, तं मुनि, जनक जनेश्वरः, निशम्य (२), अर्थकामाभ्यां सहितम्
देहवदं बद्धदेहं मूर्तिमन्तम् इत्यर्थः । वाहिताभ्यादित्वात् साधुं
धर्मम् इव, सपर्यया (३) अभ्यगात् प्राप्तुस्तयान् ।

३६ । जनकरो जनकः, राघवान्वितं मुनिम् उपस्थितं निशम्य, सर्वं
मदितं देहवदं धर्ममिव तं सपर्यया अभ्यगात् ।

३७ । राघवश्च राघवश्च राघवौ इति एकशेषः, ताभ्याम् अन्वितं तद्
जनानाम् ईश्वरः । अर्थकामश्च अर्थकामौ ताभ्यां मृदितं तम् । बद्ध देह
धर्मस्य देहवदं तम्, 'वाहिताभ्यादित्वात् साधुं'—वाहिताभ्यादितुं समस्तः
निदानिपत्राभिः पुष्पैर्नपात वा श्याम, तथा,—वाहिताभिः—अभ्याहितः, वा
सुखं मुच्यमानः, एवम् अथ 'देहवदं' इति कथयत्यस्यात् । वाच्यम्—

[३६] (१) अनु with, इति to go, अ. aff. (२) तम् with नि, to be-
(विच),—जनक-कामवर्तः, अभ्यगात्-अभ्यागतम् । अर्थकामम्-अर्थकामम् ।
जनकरो जनकः, (३) मररः कर्तुं-दिशो दत्तः, to worship, अ. इति ३६ ।

—अनेपदेण जनकेन राघवान्वित उपस्थितः सः मुनिः दीदृश्व धर्मैव चभ्य-
मासि, इति ।

३५ । राजानाद्यो जनकः रामस्यप्रसन्नचित्तं महर्षिः कौशिकः समागतं शुश्रेण
चर्यकामाभ्यां सहितं मुनिंमन्तं धर्ममिव तं श्रोतेन विधिना सत्कृत्य परिकल्पित-
सम्भारः स्वयं दृशान् प्रदत्तव्यौ । धर्मोपकामादयः कौशिकरामस्यप्रसादा-
त्तानकस्य आराधनीयतां ययुरिति भावः । 'उपस्था' चर्चा, 'उपस्थाचार्य' वा, उमा
[मम] ।

३६ । अर्च्यं च रामेन सहितं मुनिंमन्तं सत्कृत्य, स्वयं च सत्कृत्य परिकल्पितं
सम्भारं स्वयं दृशान् प्रदत्तव्यौ । अत्रानाद्यो जनकः पूजानामग्नौ दृष्ट्वा यदुत्तममन्तं कर्तव्यम् ।

35 On hearing of the arrival of the sage with the Rāghavas,
like Virtue incarnate accompanied by Wealth and Desire, the
king Janaka went to him with offerings of reception.

तो विदेहनगरीनिवासिनां

गां गताविव दिवः पुनर्वसू ।

मन्यते स्म पिवतां विलोचनैः —

पद्मपातमपि वञ्चनां मनः ॥ ३६ ॥

३६ । ताविति । दिवः सूर्यसंज्ञः आकाशात् । "सौ सूर्यसूर-
वर्त्मनोः" इति विश्व । गां सुवं गतौ । "सर्गोद्युपशुवासवत्पदिहनेच-
ष्टमिभृजले । अष्टदृष्ट्या स्त्रियां मुंति गौ ।" इत्यमरः । पुनर्वसू इव
तन्नामकस्यैवाधिदेवते इव स्थितौ । तौ राजवौ, विलोचनं पिवतां
आकाशमया पद्मताम, इत्यर्थः, विदेहनगरी मिथिला तद्विवासिनां,
मनः कर्तुं, पद्मपातं निमेषम् अपि, तद्वर्णमपि विलोचनं वदन् ।
विद्वन्मना, मन्यते (०) स्म मेने । अट् पठ इति भुतार्ते अट् ।

[३६] (१) कृत्य to cheat, पुनर् अट् । (२) कृत्य to misl., — कर्तुं ।

अमरः । अमरः । (३) अट् कृत्य, — कर्तुं । अमरः । अमरः ।

नम् । 'दुर्दिहयन्त्रम्' वदयन्तान् कल्याणसेव दास्य' वचनं, तस्य च व द्वापदमंड-
वपम् । सोऽहं द्वापदमंडात् न वयं जानकीं परिचर्यमस्ति इत्यभिप्रायः । यदा
पादौ,—'चाप शब्दोऽर्थादपि कल्याणकीर्तनं मया' इति । वामायणे च,—
'श्रीदेवक्यैति मे कथा व्याघ्रितेयमजीमित्रा' इति ।

७० । इति, यथाकल्पमवृत्तं वदन्तः । जेहे गुण-वर्णनं यत्किं कर्त्तव्यं इति । ददनं योऽ
दत्तमा वपुर्व विरहं कारितान्, अथ, कल्याणं निमित्तं (वदन्तः) तत्र द्वापदमंडान् दन्ति
इति न हरेत् ।

७१ The king looking at the tender form of the boy born
of a renowned family, and considering the stiffness of his bow,
repented in his mind of the vow he had made in regard to the
marriage of his daughter

अथवीक्ष्य भगवन् नतद्वलैः

यदृष्टिरपि कर्म दुष्करम् ।

तत्र नाहमनुमन्तुमुत्सहे

मोघवृत्ति कलभस्य चेष्टितम् ॥ ३६ ॥

३६ । अथवीदिति । अथवीक्ष्य मुनिम् इति शेषः । किमिति ?
हे भगवन् गुणे, यदृष्टिं मतद्वलैः (१) मद्यागजैः, अपि दुष्करं यत्
कर्म, तच्च कर्मणि, कलभस्य (२) बालगजस्य । "कलभः करिष्ठावकाः"
इत्यमरः । मोघवृत्ति व्यर्थव्यापारं, चेष्टितं साहसम्, अनुमन्तुम् (३)
अहं न उंसहे ।

३६ । अथवीक्ष्य,—हे भगवन् ! यदृष्टिं मतद्वलैरपि दुष्करं यत् कर्म तत्र
कलभस्य मोघवृत्ति चेष्टितम् अनुमन्तुम् अहं न उंसहे ।

३६ । दुष्टिं कियते यत् तत् दुष्करम्, 'इषद्दुष्टं तत्र तत्कारकाद्येषु कल'

[३६] (१) मतद्व the saint, जन् to be born द aff (२) कल् to
east, कल् aff (३) जन् to mind, with अनु to allow,—मन्यते । चमयत ।
चमय । मिने । &c.

इति दुःखार्थं उपपद्ये लभ्यतीः कर्णसि यम् । भीषा (अर्था) इति इत्यतः ।
भीषा इति । बाध्यामरः—(जलकेन मुनिः) भीषत च, दम कर्णसा ।
(भूयते)...न (मया) सममर्जते, इति ।

२८ । यथा करोम्यैरपि नमयिषुमममम विटपादेः भङ्गे प्रजलन करिषी
प्रयासी विह्वलनैव, तथा वीरेन्द्रैरपि रावणादिभिः दुरात्मनः धनुषी भङ्गे इति
रामस्य प्रयामोदपि विह्वलना, नाहमोदके उपरुममोदो कर्णसि सन्ति दृष्टु
कर्णसि, इति विशदार्थः । यच्चवर्षपर्वण करिषामन कर्णसि इति दृष्टुति ।
३० । इति पुनित्वा कहिलेन, उच्यते । ये दाया अकां अउरुपद
अमाया, न कार्थे पूरु नाठनि पत्र (३६) विह्वल, अ नि हेमत्र अउरुपदम कर्ण
पात्रि मा ।

30 And said, O Venerable, I can not consent to the
king of a futile attempt by the young of an elephant, where
largest of the kind have failed.

हे पिता हि वहवो नरेश्वराः
तेन तात धनुषा धनुर्भृतः ।

क्यानिघातकठिनत्वचो भुजान्
खान् विधूय धिगिति प्रतस्थिरे ॥ ४० ॥

४० । क्रोपिता इति । हे तात 'तेन धनुषा, वहवः धनुर्भृत
नरेश्वराः, क्रोपिताः (१) क्रियं प्रायिता हि । निजतेर्धातोर्ल्यन्तात्
कर्म्मणि क्तः । अर्त्तिञ्जीत्यादिना युगागमः । ते नरेश्वराः, क्या-
निघातैः (२) कठिनत्वचः, खान् भुजान्, धिक् इति विधूय (३)
अवमन्य, प्रतस्थिरे प्रस्थिताः ।

[४०] (१) क्रो to f. I shame (विच्), अ अर्त्ति क्रियति । अर्त्तिपदम् ।
अर्त्तिपदम् । क्रोपिताम्भूय &c. (पा. १११) — जिह्वेति । अर्त्तिपदम् । अर्त्तिपदम् ।
निजिवात्तम्भूय &c — जिह्वेति । अर्त्तिपदम् । अर्त्तिपदम् ।
all. (२) नि, धू to shake, अम्भूय, &c. (३) नि, हन् to kill, हन्

४० । हे तात ! तेन चतुर्धा बद्धः चतुर्भुजं मरेयरां कुटिलां 'ज' (ते मरे-
यरा) क्लान्निपातक'नमन्त्र, आन् मुक्तान् विजि हंत विद्युः प्रतस्थिः ।

४० । चतुर्ध विभति ये ते, चतुर्भुजं, चतुर्दशपातान् अधातो, विजि । मरा
याम् ईश्वराः मरेयराः । क्लाना निधाते कटिलाः सखी दंपाम् ते
ताम् । बाधामार—तम धनु बद्धम् चतुर्भुजं मरेयरां कुटिलां, (ते)
प्रतस्थिः, इति ।

४० । इदेषाकाभि सुचिरं चतुर्दशकर्मचनं कटिनीकृतं भुजचर्मं यदस्य
चतुर्थो जमनमपि न भवति कर्तुम् इति वीरेन्द्रा अपि मरेन्द्रा मर्मे चमालय बद्ध-
धीकृतभुजमारा, भ'जना अवरजन्, तम कटम'कम् चमालयमाधने शिपुगितम्
चतुर्भुजं, इति समुदितार्थः । हे तात ' हे पणः । पित्रवाची तातपट्ट चतुर्दश
पुण्ये च प्रपुण्यते । 'हृदिपिता' इत्यत्र 'च'त्त'ङ्'वीरीकृत्योक्ताप्याता यत्त'वी' इति
मरेय क्लीधातो विधि वृत्तात्मनः । 'प्रतस्थिरे' इत्यत्र वपुर्व्यकष्टाधातो आक्रमे
पट्टनिबन्धन आक्रमेणपटम्, 'समश्चरिष्य' क्य'— सम, चर, प्र, वि, पतेत्य परत
स्याधातो आक्रमेणपट स्यात् ।

४० । हे एत' ' आनक'नेक दशर्षद्विभक्तिनां त्रुते चतु'ड मरुः । पाद्रेय'हेम,
उ.दाश'क'काटकटिनं निज निज ब'हक विजि इ'जि' अङ्गान् क'टि'डन ।

40. For many a king, O father well skilled in archery,
being put to shame by this bow, have gone away, crying he
unto those arms of their's which had been hardened by constant
friction with the bow-string.

प्रत्युवाच तमृषिर्निश्चम्यतां

सारतोऽयमथवा गिरा कृतम् ।

चाप एव भवतो भविष्यति

व्यक्तशक्तिरगनिर्गिराविव ॥ ४१ ॥

४१ । प्रतीति । अयिः तं प्रत्युवाच । किमिति ? अयं रामः
सारतः बलेन, निश्चम्यतां श्रूयताम्, अथवा गिरा सारतव्यंनया, कृतम्

अथ, गीर्णं वक्तव्या इत्यर्थः । “युगपत्याप्तयोः कृतम्” इत्यमर-
व्याख्यं चैतत् । “छतं निवारणनिषेधयोः” इति गणवाह्या-
गिरेति करणे द्वतीया, निषेधक्रिया प्रति कर्तृत्वात् । किन्तु
अशनिः (१) वचः, गिरौ इव, चापे (२) धनुषि इव, भवतः तव,
यत्तशक्तिः (३) दृष्टसारः, भविष्यति ।

४१। अग्निं तं प्रवृद्धाच, अथ (रासः) सारतं निश्वसताम्, अथरा विरा
जतम्, अश्विनि निरी हव, चापे एव भवतः व्यक्तशक्तिं भविष्यति।
४२। व्यक्ता शक्ति यस्य स व्यक्तशक्तिः।
४३। सारतं निश्वसताम्, अथरा विराजतम्, अश्विनि निरी हव, चापे एव भवतः व्यक्तशक्तिं भविष्यति।

४१। अथाऽपि यद्यपि एव भवतः व्यक्तशक्ति अभिव्यक्ति ।
 यम सारत निशानत, निरो चयनिना हव चतुना वाये व्यक्तशक्तिना भविष्यते ।
 इति ।
 ४१। अथाना शिखीरिति ।

४१। यूयता शिरीरपि कीदृगस्य वीरवम्, यथा विमलस्य परिच्छदादेन यदाहि नभः पर्वतमन्देन स्वशक्ति प्रमाणीकरोति, तथायमपि हरकोदण्डमभिन स्वशक्ति प्रमाणाकरिष्यात् । 'फलेन परिच्योयते' इति भावः ।

২১। 'ফলিত পলিখ্যোয়ন্ত' ইতি ভাষ্য।
 ২২। 'ফলিত পলিখ্যোয়ন্ত' ইতি ভাষ্য।
 ২৩। 'ফলিত পলিখ্যোয়ন্ত' ইতি ভাষ্য।
 ২৪। 'ফলিত পলিখ্যোয়ন্ত' ইতি ভাষ্য।
 ২৫। 'ফলিত পলিখ্যোয়ন্ত' ইতি ভাষ্য।
 ২৬। 'ফলিত পলিখ্যোয়ন্ত' ইতি ভাষ্য।
 ২৭। 'ফলিত পলিখ্যোয়ন্ত' ইতি ভাষ্য।
 ২৮। 'ফলিত পলিখ্যোয়ন্ত' ইতি ভাষ্য।
 ২৯। 'ফলিত পলিখ্যোয়ন্ত' ইতি ভাষ্য।
 ৩০। 'ফলিত পলিখ্যোয়ন্ত' ইতি ভাষ্য।

॥ To which the sage replied,--hear of his strength, or
 why should I say anything about it? As the strength of the
 thunderbolt is tried against the mountain, so will his strength
 be on your lion

एवमाप्युवाच

एवमाप्रवचनात् स पौरुषं
दासपक्षकधरेऽपि राघवे ।
श्रद्धे चित्तवृत्ते

अदधे विदग्गोपमावके
दाहगणि

दाहगतिमिव क्षणवत्सुनि ॥ ४२ ॥

[४२] (१) वय् to eat, वय् affix ; what eats or consumes
 रक्ष्, रक्ष् to eat (arrows), वय् aff (२) वय् with ते,
 ते एतद्, ते एतद् रक्ष् to be able, वय् aff (वय् वय्).

४२ । एवमिति । एवम् आत्मस्य मुनेः, वचनात् सः जगत्, काकपक्षकधरे बाले अपि राघवे, पुत्रस्य कर्म यौवधं पराक्रमम् । दायनान्तद्युवादिभ्योऽयिनि युवादित्वादय् । “यौवधं युवपयोक्तं भावे कर्मणि तेजसि” इति विश्वः । त्रिदशगोपः इन्द्रगोपकीटः प्रमाणात् त्रिदशगोपमात्रः । प्रमात्रे दयसजित्यादिना मावधु-
ष्यत्ययः, ततः स्तार्थे क. । तस्मिन् छायावर्त्मनि (१) वज्रौ, दाह-
शक्तिम् इव, अर्धे (२) विश्वस्तदान् ।

४१ । सः (जगत्) एवम् आत्मवचनात् काकपक्षकधरेऽपि राघवे यौवधं, त्रिदशगोपमात्रे छायावर्त्मनि दाहशक्तिम् इव गृह्ये ।

४१ । धरतीति धरः, काकपक्षाणां धर तस्मिन् । दाहस्य भस्मीकरणशक्तिः दाहशक्तिः । कृष्णो वृक्षो वक्त्रं चक्ष इति कृष्णवर्मां वक्ति तस्मिन् । वाचान्तरं—तेन दाहशक्तिरिव,....यौवधं गृह्ये, इति ।

४१ । यथा चक्षी नपि वाक्क महीयसी दाहिका शक्ति प्रकटीकरीति । तथा वृद्धीति मिथरसी रामः अनुर्भङ्गस्य मन्त्रस्य यौवधं प्रकटीकरिष्यति इति जगत् गृहं समुनिवचनात् वतीयाव । ‘तेजसां हि न वयः समीप्यते’ इति भावः । ‘आत्मवचनात्’, अहं समुनिवाक्यात्, विश्वानिबन्धनी ज्ञापि न कदाचिदपि विद्युतो वाच आहरतीति तदापि ऐकान्तिकविश्वासवद्गन् । यदा ‘आत्मवचनात्’ विदवात्, विश्वानिबन्धनी विदवात्त्वमिव गृहं समिति भावः । त्रिदशगोपो नाम वर्धमानो वज्रवर्ध कीटभेदः, अथ वज्रवर्धनात् वृद्धत्वात् वज्रकचमाश्रम् ।

४२ । अत्र तेन ईश्वरगोपमत्वात् इहेनेत् ३-हाते शक्तिः नपि वाक्, राम तेन विवर्णकवादी (निष्ठ) इहेनेत् ३-हाते पदार्थन वाक्, इहा तिमि (जगत्) दाहक शक्तिः वाक् विवर्णकवादी ।

42. On the faith of the sage's words, he believed that there was strength in Rāma, though wearing the locks of childhood (दाहपक्ष), just as there is the power of burning in a spark of fire no bigger than the insect Indragopa.

[४१] (१) कृष्ण black वर्त्मन् was, whose way is darkness (smoke) (२) वन् a particle implying belief, वा to hold, १४८

व्यादिदेशं गणशोऽथ पार्श्वगान्
कार्मुकाभिहरणाय मैथिलः ।

तैजसस्य धनुषः प्रवृत्तये

तोयदानिव सहस्रलोचनः ॥ ४३ ॥

४३ । व्यादिदेशेति । अथ मैथिलः, पार्श्वगान् (१) पु-
कार्मुकाभिहरणाय कार्मुकमानेतुम् । तुमुर्घोक्षेति चतुर्थी । ६
लोचनः इन्द्रः, तैजसस्य (२) तेजोमयस्य, धनुषः, प्रवृत्तये ध्या-
वाय, तोयदान् (३) मेघान् इव, गणान् गणान् गणशः । तत्
वचनान्न वीक्षाधामिति शस्यप्रत्ययः । व्यादिदेश (४) प्रजिघास्य
४३ । अथ मैथिलः, गणशः पार्श्वगान् कार्मुकाभिहरणाय, सहस्र-
तैजसस्य धनुषः प्रवृत्तये तोयदान् इव, व्यादिदेश ।

४३ । सद्युक्त भोजनानि यन्त्र स सहस्रलोचनः । कार्मुकस्य चमि-
तये । 'गणान् गणान् गणशः' सप्तधावाचकेभ्य परिभाषायात् एकवचनान्
कार्मुकान् शीलाया । वीक्षाया प्रयुक्तस्य पदस्य हिर्भावः आत् । लोमाया प्रस स
यथा—ही ही नदाति हिमो ददाति, माघ माघं ददाति माघमो ददाति
वाचाजलद—सहस्रलोचनेन तोयदा इव मैथिलेन पार्श्वगः गणशः व्यादि-
शितः इति ।

४३ । यथा हि पुनपुनं यतयो निवसन्त्या सौरभैर्भोजनम् चकारतम् ॥
४३ प्रकाशयति, तथा जनकादिभ्यः अतः पार्श्वगः पुनपुनं सहताः चकार-
तम् हरिणाभ्यं च वदति च । 'अथ' इत्यम् । वदन् भुजस्यमानिभ्यः, राजा
वीरदिभ्यः नृणां पञ्चाशन् प्रतानि यज्जने, यथा,—'यथा प्रतानि पञ्चाशन् कार-

[४३] (१) पार्श्व side, इव to give, च all. (२) तैजस tejas, च all
(३) तोय water, दा to give, च all (४) वी, चा. दित् to order,—दिशति ।
चदिशन् । चदिशन् । दिदिश । &c चर्चोदि,—दिशते । चदिश । दिदिश ।
&c. दिदि, &c.

ताना महाकलाम् । अधुनामहत्तमां तां समुद्रजे कवचम् ॥ अनेन धनुषो
दुर्घलादि दधितम् ।

३० । अन्तर महाकलाम् (हेल्) निष देहान्तर एव अकान्ति वरिते एवेन
वाग्निदुष्पके आशेष करेन, निविमानाव मेदेकमेवे एव आनयन वरिते एवेन
मले पार्श्वद्वयके आशेष करिमेन ।

३१ Then, the king of Mithilā ordered his many companies
of attendants to fetch the bow, as the thousand-eyed Indra
orders masses of clouds to produce the brilliant bow

तत् प्रसुप्तभुजगेन्द्रभीषणं

वीक्ष्य दाशरथिराददे धनुः ।

विद्रुतक्रांतुमृगानुसारिणं

येन वाणममृजत् हृषध्वजः ॥ ४४ ॥

३२ । तदिति । दाशरथिः राम, प्रसुप्तभुजगेन्द्र इव भीषणं (१)
भयङ्करं, तत् धनुः, वीक्ष्य, आददे (२) अयाच । हृष ध्वजः चित्र
यस्य स शिव, येन धनुषा, क्रान्तुरेव मृग विद्रुतं (३) प्रकाशितं
क्रान्तुमृगम् अनुसरति । ताच्छीस्थेयिणि । तं विद्रुतक्रान्तुमृगानु-
सारिणं, वायम्, अमृजत् (४) मुनीष ।

३३ । दाशरथिः क्रान्तुमृगमृगमृगं तत् धनु वीक्ष्य आददे, हृषध्वजः येन
(धनुषा) विद्रुतक्रान्तुमृगानुसारिणं वायम् अमृजत् । वायम् अमृजत्—दाशरथिः
तत् धनु आददे, हृषध्वजेन येन (धनुषा) विद्रुतक्रान्तुमृगानुसारिणं वायम् अमृजत्,
इति ।

[३३] (१) भी to fear (विष्, लृङ्) (२) दा to give, ask वा, to
take, --आदत्ते । आदत्तः आदत्तः आददे &c आद, &c (३) वि
द्रु to fly, क्रान्ति (४) हृष to give, --अमृजत् । अमृजत्, अमृजत्
इति । &c अमृजत्, --अमृजत् । अमृजत्, &c

३३ । पुरा शिव महादेव, गन्धमाधन्य दन्तवत् इति २२ । धनुषा शर चिर्धुष, निद्रित रुद्राकाय सर्वोन्मत्त भोमदुर्मत्त धनुः दत्ता रात्र सोमया जटादः । दद्या कश्चन महाभयो निद्राकामे अर्द्धमर्द्धपि ज्ञानमुदायति, तथा तन वदन्त्याधुक्म इदानीं महादेवश्चि अर्द्धमुक्तमपि महाभयमुदायति, इन्द्रपुत्रावर्त्तन रणते । पुरा रुद्रा दद्या नाम दत्तापतिर्दुर्मत्तमो, न तत्र महादेवश्च यत्प्रमाण भाव्ययत्नः । तद्योपनिमन्त्रिता ज्ञान् शुद्ध देवाः दत्तमाय दद्यात् । अद्यान्नाममवधूत मन्त्राभो धूर्त्ताटर्द्धाद्याताय दद्यात् । यत्प्रमूनि-मानाय च रोषात तत्र प्रलयमदट् प्रावर्त्तयन् । दत्तवन् मनःशतो विवक्षाः सर्वे द्या अपयय, अजायत च तत्पुत्रक कामरात्रिफलपरीतमिह कुर्वन्तो विवम् । चरुमदपमाण्याय नमसि पलायमाने यशं त शिव मनवान् शोचन्महारस्य वः दाय कोपादनुमनार, इति भारतीया कथा, यथा,—‘तवः न यद्यो वृपते वा मातः मनमत । आख्याय सुमदप वै चमिवाभनमन् तदा ३, तं तु दत्तं तदाक मन्त्रातसुपलुभ्य स । धनुरादाय चास्मिन् तदामसरत प्रभुः’ । इयं कथा भारती पुराणेषु च बहुधा वर्णिता ।

३४ । वृषभक्ष (महाकव) वे रघु लदेवा भुवावमान वृषभक्षी रज्ज्वर भृशः ॥ ३४ ॥
 दत्तवन् करिषाहितेन, निद्रित दशमर्षेण नात्र लोचन लदे १२ वर्णन करिषा शर ग्रहण करिषेन ।

३५. The son of Dasaratha on seeing the bow, which I like a huge sleeping serpent, the bow by which Vishadhwaj (वृषभक्ष) lit. having a bull for a sign, an epithet of Siva) had shot his arrow at the Sacrifice fleeing away in the form of a deer, lifted it up.

आततज्यमकरोत् स संसदा
 विस्मयस्तिमितनेत्रमौक्षितः ।
 शैलसारमपि नातियन्नतः
 पुष्पचापमिव पेशलं स्मरः ॥ ४५ ॥

३६. आततेति । स-राम, संसदा (१) सभया, विस्मयेन

स्तिमितं (२) नेत्रं यस्मिन् कर्मणि तत् यथा स्यात् तथा, ईक्षितः
सन्, शैलस्येव सारः यस्य तत् शैलसारम् अयि, धनुः, स्मरः
पेशनं (३) मृदुं, पुष्पचापम् इव, नातिघ्नतः नातिघ्नत्वात् ।
नजयंस्य नजन्दस्य सुपसुपेति समासः । आततल्लम् आदिष्यम्,
चकरोत् ।

४१ । स, समटा रिक्कलिमिन्नेवम् ईक्षितं सन्, शैलसारमपि धनुः,
सार, पेशनं पुष्पचापमिव, नातिघ्नत आततल्लम् चकरोत् ।

४२ । आतता ल्ता यस्मिन् तन् आततल्लम् । आत्तात्तर—तेन ईक्षितेन
...चक्रियत इति ।

४३ । यथा हि मदनः अतिकीमन्ते कसुमकराङ्गणे लीलया मुचसारीपयति
तथा स रामः, मित्रिभारवर्तिनेऽपि सकिम् करमरारुने लीलया पर मुचसारी
पयामास । मित्रीलला नादयम् अमृदुमूर्तं कर्म तच्च समेताः सर्वे जना रिक्कयेन
निघ्नन्नेवा दृष्टुः । रामकरल्लभ्रंभाभेन शिखाधनमपि सन् रीरु धनुः कौसुम
धनुरिव जगाम, इति मत्तैप । एतेन रामबाहो कौडपि मज्जातिरिक्त सार
वृक्षितः । अत्र रामायणम्,—‘अमृता वृक्षद्वयायां वह्मना रघुवन्दन । आरोपयत
स धर्मोऽस्मा सलीलमिव तदनु’ ॥

४४ । कामलव वेदन कामल वृक्षद्वयेन एगवोद्यन्ता करेन, उडनि, ऐननेन
मार वृक्षेन ईरितेन तेनै नदामने दिवि अवकीलाङ्गणे उगवे क्ता कश्चिलेन,
मत्ताव समस्त लोक विन्द्रे निक्कल नदने वेदिटि नापिलेन ।

45. Amidst the gaze of the assembly fixed in wonder, he
fastened the string to the bow, though hard as rock, with the
ease of Cupid (स्मरः) in befitting his tender flowery bow

भज्यमानमतिमावर्कपण्यात्

तेन वज्रपरुषस्वनं धनुः ।

[४१] (१) सन् सह to go, हिप् aff (२) सिम् to be moist, न aff.

(३) रिक् to be a component part, चक्क् aff.

भार्गवाय दृढमन्यवे पुनः
क्षत्तमुद्यतमिव न्यवेदयत् ॥ ४६ ॥

४६ । मन्व्यमानमिति । तेन रामेण, अतिमात्रकर्षणात्, भव्यमानम् (१) अतएव वक्ष्यपक्ष्यस्त्रनं वक्षमिव पक्षधः हनः दक्ष तत्, धनुः कर्तुं, दृढमन्यवे दृढक्रोधाय । “मन्युः क्रोधे क्रतौ दैवे” इति विश्वः । भार्गवाय (२), क्षत्तं (३) क्षत्तकुलं, पुनः उद्यतं, न्येदयत् (४) इव आपयामास इव ।

४६ । तेन (रामेण) अतिमात्रकर्षणान् भव्यमानं वक्षपक्ष्यस्त्रनं तत् ५३ दृढमन्यवे भार्गवाय क्षत्तं पुन उद्यतं न्यवेदयत् इव ।

४६ । मावाम् अतिक्रान्तम् अतिमात्रं, गीर्जितयोरिति क्रमः, अतिमात्रं कर्षणं, तस्मात् । दृढं मन्यु यद्य स तर्क्य दृढमन्यवे । बाष्पाग्निर—भव्यमानं वक्षपक्ष्यस्त्रमेव तेन धनुषा क्षत्तं उद्यतं न्यवेदयत्, इति ।

४६ । रामेण अत्यायतक्रान्तं तत् धनु मघम् अभवत्, दौर्घ्येन च तस्मात् निर्वातं धीरो धनिः ससृज्यत । क्षत्तकुलमद्वैरं परश्वरामं विश्रापयामास इव, इदं ते परश्वरारया निष्वांसमपि अणियकृत् भूयोऽथ विधीतते । महत्तमानद्वैरेन निष्वांसीन्धुषोऽपि जामदग्न्यं क्षत्तकीपशङ्कः पुनः हिदीपे, तत्र अणियवशास्तत्र रामस्य क्षोकीतरं कथं सम्बोधांश्च अत्रियाणां महत्तं प्राधापदं जातम्, इति गम्यते ।

४७ । इति अटिमात्रं आकर्षणं कर्त्तारं तेनैव ५३ अटिमात्रं वक्ष्मिन्पक्षधः कर्त्तारं तेन, तेन अटिमात्रात्पक्षधः दृढमन्यवेन कर्त्तारैश्च निगम्ये अजिज्ञानं चरत् बाष्पिहा दृष्टिः ।

40. The bow while breaking with the dreadful noise of
[४८] (१) मन्त्रं to break, (कर्मणि) मानसं aff.—भव्यते । भार्गव ।
(२) धनुः the sage, अथ aff. (३) क्षत्तं danger, (अथ to kill, ५३
) and च to protect, अ aff. (See Canto II. St. 53, मङ्गलम्)
(४) नि, हि to know, (विष्) —वेदयति । अक्षोविदम् । &c वेदित., &c

भवताराणु सत्समावस्य लज्जामावात् किञ्चित् नूनतम् इत्यभिप्रायः ।
 'श्रियमिव' इत्युक्तं । तथा च पाष्णे, — 'यस्य लोकेऽसौ लज्जामावस्य पुरे
 धमसेने' इत्युक्त्याते तारे चोत्तरफाल्गुने । ययोनिजा पद्मरा शरणा
 सन्निभा । सीतामुपे समुपग्रा वासभावेन सुन्दरी । सीतामुपग्राता इति
 इत्यस्य नाम चाखरोत' । 'हविष्यो विद्यमिव नरेदयत्' इत्यत्र 'सा हौति
 निशामरघुति' इति वक्ष्यते पठति ।

४१ । कन्यापञ्चकम् ये वीर्यत्र जात्र हनन्नामिन एतासु हरेन, विदितम्
 इत्यत्र जेने वीर्यत्र अस्तिनवन कश्चिन्नेन एव उदाहृतं नाकाः लज्जामावस्य इति
 मद्रा लज्जामावस्य इत्युक्त्या करिन्नेन ।

४२ The king of Mithilā after extolling the prowess of
 as bride-money and tested by the breaking of the Ruler's
 betrothed to Rāghava, his daughter, who was not born
 human womb (ययोनिजा), and was as if Lakshmi (लक्ष्मी) in a

मैथिलः सपदि सत्यसङ्करः

राघवाय तनयामयोनिजाम् ।

सन्निधौ द्युतिमतस्तपोनिधेः

अग्निमाक्षिक इवातिमृष्टवान् ॥ ४८ ॥

४८ । उद्देशार्थं गोपयन्तारमाह, मैथिल इति । सत्यसङ्करः ।
 गत्यपत्तिः । 'यस्य प्रतिभ्याजिज्ञासामविदापस्य सङ्करः' इति
 मद्रा । मैथिलः, राघवाय ययोनिजा तनया, द्युतिमता तेजस्वि
 तपोनिधेः सन्निधौ, अग्निः माक्षी दम्यते इति
 माक्षिकः । विद्यादिभाषेति कथ्यते । स इव इत्यदि, इति
 कथ्यते । (१) दम्यते ।

[४८] (१) सत्यसङ्करः । ययोनिजा तनया, द्युतिमता तेजस्वि
 तपोनिधेः सन्निधौ, अग्निः माक्षी दम्यते इति ।

४८ । सत्यसङ्कर भैदिन, राघवाय अधोनिजां तनयां द्युतिमान् तपोनिने

सन्निधौ अप्रिमांश्चक इव सपदि अतिष्ठवान् ।

४८ । सत्यः सङ्करो यस्य सः सत्यसङ्करः । द्युतिरस्याभीति द्युतिमान्

तस्य । तपसां निधिः, तस्य । बाष्पान्नरः,—सत्यसङ्करेण भैदिनेन अधोनिजां तनया अप्रिमांश्चकैव इव अतिष्ठताः । इति ।

४९ । सत्यप्रतिष्ठां जगत्, अहम् अप्रिमिव तम अधिष्ठितं तैजोनिधि

कीशक मासिष्य कृत्वा अधोनिषत्पथा कथां रामाय सम्यददे । सम्यदानमात्रम्

अकरोत्, अमलराज्यं क्रिया दृग्दर्श्यादीनामात्मनानन्तर निरवर्णयत् इति

वक्ष्यति । अप्रिममद्यमेव विनाहकार्यस्य विधिबोधितत्वात् 'अप्रिमांश्चक' इत्युक्तं,

उक्तञ्च,—'अप्रिमांश्चकमयोदी भर्ता हि श्रेयः क्षिया' । यद्यपि अप्रि-

मांश्चकविद्यादीं रामादीनां पदाह भविता अथ तु सङ्गटान्मात्रं विवक्षितं,

तद्यपि अप्रिकल्प्य दुर्मेजसाधिष्ठानात् तत् सम्यदानम् अप्रिमांश्चकमिव जातम्

इत्यभिप्रायः । पूर्व्वंष्टोके 'स्यवेदयत्' इत्यनेन दातुं प्रतिज्ञातवान्, अथ तु 'अति

मृष्टवान्' इत्यनेन दत्तवान् इति मन्त्रे, अतएव युक्तगुक्तं 'सत्यसङ्कर' इति ।

५० । मिथिः—रश्मि, तेजसो तपोनिधि विद्याविशेषे नवके णिक् येन अग्नि

नवके, दाहरके अष्टनिमी दुरिष्टी मन्त्रवान् वशिसेन ।

५१. The King of Mithilā, true to his word bestowed his daughter, who was not born of a human womb, on Rāghava, then and there, in the presence of the glorious sage (विद्यानिष), as if in the presence of Fire

प्राहिणोच्च सहितं महाद्युतिः

कोसलाधिपतये पुरोधसम् ।

भृत्यभावि दृष्टितुः परियक्षात्

दिश्रुतां कुलमिदं निजेरिति ॥ ४९ ॥

४९ । प्राहिणोदिति । महाद्युतिः अमलः, सहितं (१) पूजित पुरोधसं (२), कोसलाधिपतये दृग्दर्श्याय, प्राहिणोत् (३) दहित

वान् च । किमिति ? निर्मिर्नाम जनकानां पृथ्वंजः कश्चित् । स
निमोः कुलं, दुर्द्विषुः सीतायाः, परियुद्धात् सुधात्वेन सीतारा
हेतोः, भृत्यस्य भावः भृत्यत्वं सोऽस्यास्तीति भृत्यभावि, दिश्यान्
अनुमन्यताम् इति ।

४८ । महायुतिः (जनकः) । महितः पुरीषमं कीमत्ताधिपतये प्राद्विषेन व
इदं निमोः कुलं दुर्द्विषुः परियुद्धात् भृत्यभावि दिश्याताम् इति ।

४९ । महतो युतिः यत्नः स महायुतिः । कीमत्तात्मान् अधिपतिः तत्रे
वाक्यान्तर, — महायुतिना महितः पुरीषा प्राद्विषेन .. दिश्यान् (महान्) । इति ।

५० । जनकः पूजितं पुरीषात् दत्तव्याय प्रेषयामास अस्मिन्दिशं चतः पृथगे
वरं विद्यापयितुं यत्नं महान् अयामस्य कदाचन सतः कथां सुधात्वेन परि
चरितं च भवदनुपपत्तये प्रसिद्धीं निमित्तमस्मिन्दिशं भवतो भृत्यभाविपदान्तर
'कीमत्ताधिपतये' इत्यस्य क्रियापदकालः अनुपूर्वः । यदा कीमत्ताधिपतिः (इति)
पुनः इति 'क्रियाधीनपदस्य च कदाचिद्व्याजिनः इति अनुपूर्वः । निमित्तमस्य वर
वदन्त्यादिपुनरप्य, जनकपुत्रकीमत्ताधिवरं तन्नाम यत् यत्नमपरिशीलितं दत्तव्यं
यदा, — 'यदा मे हि मुनिप्रेतः । कुलं निदग्धमिव' । यत्राप्य कुलनाशेन तद्दिवं
महासते' । राजाऽनुमं विपुर्लोकेशु विपुलः श्रेयः कथं वा । निमिः दामासं च
मन्त्रेणान्वताः वरः' इति । पूजनीयमस्मात् पूजनीयजनपदेन यदा चरः, वरः
इति — 'महितः पुरीषमम्' इति ।

५१ । जनकः पुरीषात् दत्तव्याय प्रेषयामास अस्मिन्दिशं चतः पृथगे
पुनः इति (यदा) कदाचित्, ये, अत्र विनिर्मुक्तः कदाचिद् (द्विषः) दत्तव्यः
नो पुनः च दत्तव्यः अनुपूर्वः कदाचिद् ।

५२ । The glorious (महायुतिः lit. supremely glorious
designated) is certainly friendly to the king of K
wh the monarch make the race of Nimi (the ances
[५३] (१) महान् यत्नः, यत्नः (२) पूजितः, यत्नः, यत्नः
[५४] (१) वरः, यत्नः (२) दत्तव्यः, यत्नः (३) दत्तव्यः, यत्नः
[५५] (१) वरः, यत्नः (२) दत्तव्यः, यत्नः (३) दत्तव्यः, यत्नः

जबकि, your bondsmen, by accepting our daughter (as your daughter-in-law)

अन्वियेष सदृशीं स च स्रुपां

प्राप चैनमनुकूलवाक् द्विजः ।

सदा एव मुक्ततां हि पच्यते

कल्पवृक्षफलधर्म्नि काङ्क्षितम् ॥ ५० ॥

५० । अन्विषेति । स दशरथश्च, सदृशीम् अनुत्तमां,
 खड्गाम् (१) अन्विषेत् (२) रामविवाहमाचकाद् इत्यर्थः । अनु-
 क्रमवाक् खड्गामिद्विज्यानुकूलार्थवादी, द्विज जनकपुरोधाय, यत्नं
 दशरथं प्राप । तथाहि कल्पवृक्षफलस्य य धर्मं मया पाकृत्यः
 मोक्षमानीति कल्पवृक्षफलधर्मि अतः सदृशता (३) पुष्टकाङ्क्षी,
 काङ्क्षितं मनोरथं मया यत्नं, यत्नान् (४) हि । कर्मकर्तारि लट् ।
 लटमेव पठ्यं भवति इत्यर्थः । कर्मवत् कर्मणा मुन्यद्विष इति
 कर्मवद्भावात् भावकर्मस्वीरित्यात्मनेपदम् ।

३० : अ. दत्तचरितः । च. सद्गुणी श्रद्धाम् । अ. लक्ष्मि वन्दनम् । अ. दिव्य
चक्र (दत्तचरित) भाष्यः । द्वि. तदादि। अ. लक्ष्मिवन्दनम् । अ. सुकृता आर्चना । अ. पञ्च
पञ्चमी ।

१०। अमुकना वाक् दत्तवान् अमुकस्यैव । 'अथैव' इति वचन'द
द्वीपः, सप्रत्यय—'विद्यमानं तु यत् कदा कदाचित् प्रदिष्ट'त एवम् अ'द'वे
अर्धं कदाचित्प्रदिष्ट' । इति । 'विद्यमानं काष्ठमात्रं यत् कदा कदा

[illegible]

मुक्ते मुपनिषाद्यै, नै निजेः गुणे, कर्ममन्त्रमिभिरिति शेषः, स्वमेव श्रुति-
 धृति निष्पद्यते ततः कथं कथा इति विदुः जानन्ति मुधा इति शेषः । 'कर्मस्य
 कर्मणा तुल्यक्रिय' कर्मस्यया क्रियया समानक्रिय' कर्ता कर्मरत् भवतीत्यर्थः ।
 वाचान्तर, — तेन च सदृशो सुधा चम्पूये, अनुकूलवाचा हिहिम च एव प्रापे ।
 इति ।

५० । सु खलु राजा दशरथ पुत्रं रामं अनुसूयया कथ्या मयोजयितुं या-
 दैव चकमे, तावदेव तटीयमकल्पमिद्विचिन्त्यै च हरन् जनकपुरोदितः तमावसाद ।
 चयवा नैतत्त चित्रं यदयं राजा सकल्पमावेष्टेन निहितं लभते च, यतस्तद्वशात्
 पुण्यवतां सकल्पितं कल्पवृक्षफलमिव सद्यमाचक्षेव परिणतिं गच्छति । खोऽं
 तारा हि साधवः यदेव काङ्क्षन्ति तदेव तत्तत्तत् सिध्यतीति भावः । यत्र हो 'य
 शब्दो सुधान्वेषपुत्रोदितममनधीरगिन्नाव्यं वृचयतः ।

५० । रामरथं चक्रे कथां पूजयन् चित्रमिव इदं वाचनं, आकाशे मेहे नृप-
 नः तारा लक्ष्मिः । ऊर्ध्वं निरुद्धं उगच्छति इदमेव ; यत्र न, पूजयन् यदयं
 वृक्षवृक्षं फलेन नात्र एवेकं नगरे भविष्यति इति वाक्यम् ।

50 At the very moment when he (दशरथ) was thinking of
 a suitable bride for his son, 'the priest arrived with the favour-
 able message, like the tree of plenty (कल्पवृक्ष) the wish of the
 pious fructifies itself instantaneously.

तस्य कल्पितपुरस्क्रियाविधेः
 शुश्रुवान् वचनमयजन्मनः ।

उच्चचालं बलमित्सखो वशी
 सैन्यरेणुमुपितार्कदीधितिः ॥ ५१ ॥

५१ । तस्येति । वनमित्सखः (१) इन्द्रसहस्ररः, वशी साधी-
 नः । "वशं थापयताया च" इति विश्वः । कल्पितपुरस्क्रिया-
 दत्तपूजाविधेः, तस्य थयजन्मनः दिजस्य, वचनं वनकेन

सन्दिष्टं, श्रुतवान् श्रुतवान् । श्रुतोतेः कस्यः । सैन्यरेणुमुधिता(२)-
कंदीधितिः (३) सन् उद्यच्छाल (४) प्रतप्ते ।

५१ । बलभित्तुस्यः बली (दमरय), कल्पितपुरस्क्रियाविधिं तस्य अद्यतनम्
वचनं श्रुतवान्, सैन्यरेणुमुधिताकंदीधिति (सन्) उद्यच्छाल ।

५१ । बल (तन्नामकदेवं) भिन्नयौति बलभित्तु (इन्द्र) तस्य सखा, 'राजाङ्गः
सखिभट्टश्च' इति टच् । कल्पित-पुरस्क्रियाविधिं यस्य न तस्य । बाध्याकार,
—बलभित्तुस्येन वशिना...वचनं श्रुत्वा सैन्यरेणुमुधिताकंदीधितिना (सता)
उद्यच्छे इति ।

५१ । इन्द्रसदृशः आधीनः न राजा जनकपरीक्षितः स ब्रह्मण्य श्रोतेन
विधिना परिपुत्र तन्मुखात् सन् प्रियमन्द्रेण श्रुतवान्, यत्वा च अतन्त्रमैत्यमनीतो
निधिवी श्रुतोः । स हि सुतश्रोता वचनानामनेन च तत्र जतवान् ननु जनका-
दियवराधीनतया, अतः सः 'बली' इति । बलभित्तुस्येन सदैर्घ्यादपि येन सप्यम्
इच्छति तस्य राज्ञी न कदापि निद्विगतातया वेदितव्यम् । सैन्यरेणुभिः शिना-
रजोभिः मुधिता छादिता कंदीधितयः सौरवर्मिकरा येन, न । गच्छ तम-
इव तदीयचतुरङ्गवमोक्षितः काष्टं वनं तपनाभोजनविच्छादयामास, एतेन
तस्य दितलव्यापि अक्षया सैन्यं गच्छति । 'वचनम्' इत्यत्र लोटलप्यति वली-
प्रतिषेधः ।

५१ । ईश्वरसदृशः आधीनः सः, सः इन्द्रसदृशः सखिभिः पृष्टाः कश्चिद् ईश्वर
निधौ सदैवार्थी सः कश्चित् सः अद्यतनं सैन्यं विद्वत्पुत्रेण विद्वत्पुत्रेण
सहाय्यं कश्चित् विद्वत्पुत्रेण कश्चित् ।

५१. The king independent and friend of Indra (बलभित्तु lit
destroyer of बल a demon, an epithet of इन्द्र after receiving
the Brāhmaṇa (अद्यतनः lit first-born, i. e. a man of the first
class) with offerings of respect, heard the message and set out

[५१] (१) बलभित्तु Indra (बल, ind to pierce, हिपः सखा friend,
टच् aff. (२) श्रुत्वा to rob, टच् aff (३) दीधौ to shine, हिपः aff (४) सन्,
अद्य to go,—बलभित्तु, बलभित्तु, बलभित्तु, बलभित्तु, &c बलभित्तु, &c
बलभित्तु—बलभित्तु, बलभित्तु, &c.

with his army. obscuring the light of the sun with clouds of
dust raised by them.

आससाद् मिथिलां स वेष्टयन्
पीडितोपवनपादपां वलैः ।
प्रीतिरोधमसहिष्ट सा पुरी
स्त्रीव कान्तपरिभोगमायतम् ॥ ५२ ॥

५२ । आससादेति । सः दशरथः, वलैः सैन्यैः, पीडितोप-
वनपादपा मिथिलां, वेष्टयन् (१) परिधीकुर्वन्, आससाद् । सा
पुरी, स्त्री युवतिः, आयतम् (२) अतिप्रसक्तं कान्तपरिभोगं प्रिय-
सम्भोगमिव, प्रीत्या रोधं (३) प्रीतिरोधम्, असहिष्ट सोढवती ।
द्वेपरोधन्तु न सहते इति भावः ।

५२ । सः (दशरथ) वलैः पीडितोपवनपादपा मिथिलां वेष्टयन् आससाद्
सा पुरी, स्त्री आयत कान्तपरिभोगमिव प्रीतिरोधम् असहिष्ट ।

५२ । पीडिता उपवनपादपा, यस्यां ताम् । कान्तस्य परिभोगं तम् ।
आससाद्, —तेन वेष्टयता पीडितोपवनपादपा मिथिलां आसीद्, तथा पुरीं
क्षिप्य आयतः कान्तपरिभोगं इव प्रीतिरोधं असहिष्ट । इति ।

५२ । अ॥ मिथिलां प्रातवति दशरथे तन्मैत्रिका, बहुसंख्यकतया समद-
र्भेन नगरीं परिवाप्य अवतस्थिरे । अयन्मैत्र्यानां सधर्वेषु च समन्तात् नगरीं
पानपादपा पीडयन्ति च । यथा हि कामिनो प्रियतमस्य निर्दयमपि कुचपोषण-
नपदमलतादिभिः सम्भोगं तदानो आनन्दनिर्भरोद्भेकान् सहते, तथा सा
निधिलापुरी प्रपञ्चिनो दशरथस्य सैन्यतत्तं गङ्गानामपि सरोधं प्रसेहे । कामिनो

[५२] (१) कट to encircle (विधि) शब्द aff. —वेष्टयति । अवेष्टयन् ।
वेष्टयन्-अवेष्टयन् । वेष्टयाम्भूव, &c. (२) आ, यम् to bind, श् aff. (३) दृ
obstruct, यम् aff.

[illegible]

৪৩। ত্রিবিধি-সাত উপস্থিত হইবে, প্রথম সোনা-মণ্ডী পরিত্যক্ত ও উপায়
দ্বারা সৰ্ব্ব নিপীড়িত হইবে। বাদিনী যেমন প্রহরমের নির্ধন সন্তোষীকর
সহ। করে, তেজি, সেই নগরী প্রহার প্রহরমিত ব্যবস্থায় সুখ। করিবে।

52 He reached Mithila with his army who encamped around the city, wasting the trees of her gardens. The city bore this friendly attack, as a woman bears the unpassioned embrace of her lover.

तौ समेत्य समये स्थितायुभौ
भूपती वरुणवासवोपमौ ।
कन्यकातनयकौतुकक्रियां
स्वप्रभावसदृशीं वितेनतुः ॥ ५३ ॥

५३। ताविति। समये स्थितौ व्याचारनिष्ठौ। “समयाः
 प्रपद्याचारकालसिद्धान्तसंविदः” इत्यमरः। वरुणवासवौ उपमा(१)
 उपमानं ययोः तौ तथोक्तौ। तौ उभौ भूपती जनकदशरथौ, समेत्य,
 स्वप्रभावसदृशीम् व्यात्ममहिमानुरूपां, कन्यकाणां सीतादीनां
 तनयानां रामादीनाञ्च कौतुक-(२)-क्रियां विवाहोत्सवं, वितेनतुः(३)
 विस्तृतवन्तौ। तनोतेर्लिट्।

५६। समये शितो द्रुक्वाचरोधमो तौ तभो भुवतो ससैन्य स्वभावसहर्मा
 द्रुक्वाचनयकोमुकजिवा वितेनगः ।

[३३] (१) मा to measure, with उप to compare, चङ् aff. उप-
 दुर्भ्यात् माडां भावे करषी वा चङ् (२) कुतुह desire, चङ् aff. (प्रधाद्यङ्)
 (३) वि, तन् to spread,—तर्षीति-तनुने। चतनीन्-चतनुत चतानीन्-चत-
 नीन्। चतत-चतानिङ्। तताम्-तने। &c. कष्याद्यङ्,—तन्यते। चतानि। &c.

३२ । स्वयो वभावः, तस्य सदृशो, ताम् । कौतुकव्य क्रिया, ताम् । वाच-
नरम्.—समये स्थितायां वदन्वामसोपमायां ताभ्याम् उभाभ्यां भूपतिभ्यां व-
प्रभावसदृशो कन्यकात्मन्यकौतुकाक्रिया विनये । इति ।

३३ । वदन्वामसो राजा जनकः । इन्द्रवभावो राजा दधरद्वय उभौ मित्रि-
कन्यानां पुत्राणां च विवाहमङ्गलमङ्गीकृत्य कुलाचारानुक्रमेण विवाहानुक्रमे
दद्यादिति मन्वादयामासन् । 'समये स्थितौ' कौलिकसदृशवारपरिपाटीम् व-
भावो दातुं भावः । 'दधरद्वय' इत्यनुशेषे दद्यात् अनेन द्वयं दद्यात्, अथ नन्द-
तया पत्न्यौ, अथ नान्यतमप्यादौ दातुं व्याचष्टे । यद्यपीत्यतः जनकस्य वद-
नाम् । वदन्वामस्य यद्व्यङ्ग्यं च 'ततः वदन्नुपराधेन, उक्तस्य वदने नये,—'व-
दायमवश्यं तां विदानीं वर्णितम्' इति । विवाहस्य तेन सा च दधरद्वयं वाच-
नाभ्याम् उक्तस्य दधनं नये — 'यान्कन्यामन्तेजसः', इति ।

३४ । न च शिरोऽङ्गं दधरद्वयं विधानं नृपकं कन्या च नृपस्य देहि-
विधानं विधानं दधरद्वयं विधानं नृपकं कन्या च नृपस्य देहि-
विधानं विधानं दधरद्वयं विधानं नृपकं कन्या च नृपस्य देहि-

53 The two lines, resembling Varun's and Vāsura (इ-
and attached to their respective customs and usages, performed
jointly the nuptial ceremonies of their daughters and sons
consistently with their dignity.

पार्थिवीमुद्वहद्वहः

नन्दनस्तदनुजामयोर्मिलाम् ।

यौ तयोरवरजौ यरौलसौ

तौ कुगध्यजमुते सुमध्यमे ॥ ५४ ॥

५४ । पार्थिवीमिव । उद्वहतीमुद्वहः । यथाद्वहः । उद्वह-
रद्वहः । रामः । दधरद्वयः अथ यौ पार्थिवी । तस्याद्व-
हः । तौ कुगध्यजमुते । तौ भीमाम् उद्वहन् (१) दधरद्वयम् ।
यथाद्वहः । दधरद्वयः अथ यौ पार्थिवी । तस्याद्व-

लाम्, उद्वहत् । यौ वरौजसौ तयोः रामलक्ष्मणयोः चवरजौ (२)
यनुजातौ भरतशत्रुघ्नौ, तौ समध्यमे कुशभजस्य जनकानुजस्य,
सुते कन्यके माण्डवीं श्रुतकीर्तिं च, उद्वहताम् । नात्र श्रुतकम-
विवाहदोषः भिक्षोदरत्वात् । तदुक्तम्, "प्रिययपुत्रे सापत्ने पर-
नारीसुतेषु च । विवाहाधानयश्चादौ परिवेषाद्यदूषणम् ॥" इति ।

५४ । रघुदह (राम) पार्ष्विणी (सीताम्) उद्वहन्, च वरजौ तदनु-
जाम् कर्णिकाम् (उद्वहन्) तयो रौ वरौजसौ चवरजौ, तौ समध्यमे कुश
भजसुते (उद्वहताम्) ।

५४ । वर शत्रुघ्नं योज तेज ययौ तौ वरौजसौ । जीमनौ लज्जमौ कटि
दीप्तौ ययौ तौ समध्यमे । वाक्यान्तरम् — रघुदहं पार्ष्विणीं उदीक्ष्य, लक्ष्मणं
तदनुजां कर्णिकाम् (उदीक्ष्य), पार्ष्विणीं वरौजोद्धा तदवरजां (चमूकतां ताभ्यां
समध्यमे कुशभजसुते उदीक्ष्य) ताम् । इति ।

५४ रघुदहोद्धासी राम चरणीसुता सीताम् उद्वहन्, ततश्च लक्ष्मण
सीतावरजाम् कर्णिकाम् पार्ष्विणाम्, ततश्च रामानुभां भरत लक्ष्मणान् जनपुत्रश्च
महाशभाशौ ययौ यदाक्रमं कुशभजसुता वरौजोद्धा माण्डवीं श्रुतकीर्तिं च परि-
विशन् । कुशभजो नाम साहाय्यदेवाधिपौ जनकस्य कन्यायाम् भाता यदा
रामादौ,—'साहाय्यं क्षातरं दूरमभ्यासश्च कुशभजम् कर्णिकामयम् भाता
चरणीसुतामनुभि' इति । तदा ह्यहं भवताम् पुत्रौ लक्ष्मणवरादौ, 'मयो
दरशाम् न दीदाय ।

५४ । रघुदहोद्धासी राम चरणीसुता सीताम् उद्वहन्, ततश्च लक्ष्मण
सीतावरजाम् कर्णिकाम् पार्ष्विणाम्, ततश्च रामानुभां भरत लक्ष्मणान् जनपुत्रश्च
महाशभाशौ ययौ यदाक्रमं कुशभजसुता वरौजोद्धा माण्डवीं श्रुतकीर्तिं च परि-
विशन् । कुशभजो नाम साहाय्यदेवाधिपौ जनकस्य कन्यायाम् भाता यदा
रामादौ,—'साहाय्यं क्षातरं दूरमभ्यासश्च कुशभजम् कर्णिकामयम् भाता
चरणीसुतामनुभि' इति । तदा ह्यहं भवताम् पुत्रौ लक्ष्मणवरादौ, 'मयो
दरशाम् न दीदाय ।

54 Rāma, the glory of Raghu's race, married the daughter (सीता) of the Earth, then married Lakshman and the

[५४] (१) रघु to bear with him to marry, उद्वहन् उद्वहन्
उवासीम् उवासीम् । ५४ कर्णिकाम्,—उदीक्ष्यः कर्णिका ५४ ५४ ५४ ५४
वरौजसौ, कर्णिकाम् to be born, उवासी (वरौजसुतां कर्णिकाम् उवासी कर्णिकाम्
५४

(अर्थः) : and the sister of the father (अन्य and दत्तः, and
 also the sister of the father, married the sister of the
 father. माता and पुत्री of Kishakya's younger brother
 of अनन्तः)

ते चतुर्थमहितास्त्रयो वभुः

सूनवो नयवधुपरियक्षात् ।

सामदानविधिर्भेदनियथाः

मिहितमन्त्र इव तस्य भूपतेः ॥ ५५ ॥

५५। ते चतुर्थः-(१)-महिताः त्रयः चत्वारः इत्यर्थः,
 दत्तानुमादादेवमुक्तम् । सूनवः (२) नयवधुपरियक्षात्, सिद्धिमन्त्रः
 पणसिद्धिदत्ताः, तस्य भूपतेः दत्तदत्तः, सामदानविधिर्भेदनियथाः
 चत्वारः, उपायाः इव, वभुः (३) । विधीयते इति विधिः दानमेव
 विधिः, नियतो दत्तः । दत्तानुमापयैः वभूनां सिद्धिमन्त्रोपनय-
 नित्यनुमानेदम् ।

५६। ते चतुर्थमहिताः त्रयः सूनवः नयवधुपरियक्षात्, तस्य भूपतेः सिद्धि-
 मन्त्रः सामदानविधिर्भेदनियथा इव वभुः ।

५७। चतुर्थी पूरवः चतुर्थः, तेन सति । त्रयः । नयवधुपरियक्षा-
 त् । सिद्धिः कति एवम्, सिद्धिमन्त्रः । साम व दानविधिर्भेदः नियतः
 इति । वाक्यान्तरं—तेः चतुर्थमहिते विधिः सूनविधिः सिद्धिमन्त्रः सामदानविधि-
 र्भेदनियतैरेव वभुः इति ।

५८। राज्ञी दत्तदत्तस्य सामदानभेदविधिरुपायत्वारं उपाया अभिमतफल-
 विज्ञा यथा भीमने च, तस्य राज्ञ्यत्वारः पुत्राः अपि चतुर्थपयस्योलाभात् तथा

[५५] (१) चतुर्थः four, दत्त aff. (चतुर्थी पूरवः, तस्य पूरवे दत्तः, तस्य पुत्रा-
 गमः), (२) to beget, न. aff. (३) भा to shine,—भाति । वभूत् ।
 वभासीत् । वभोः । &c. कर्त्तव्यः,—भायते । वभायि । &c. भात, &c.

यदभिरे । अथयुक्तानामुपायानामभिनवविशिष्टैरेवेव संपुत्राणामभिनवधू-
दर्शनेन स राजा मनस इति सचेयः ।

६१ । कुण्डित्वा चात्रिणि उन्नय यवयवम् गृहितं धितं कृत्वापि तेषां दृष्टेन, येन
तेषां चात्रिणि उपाय (नाय, दान, भेद, विग्रह) समिधिर गृहितं धितं दृष्टेन
नोदा नार्हेतेषां ।

65. The four sons of the king, united with their newly
married spouses, appeared like his four measures of policy viz
नाय, दान, भेद and विग्रह, each crowned with its own appropriate
success.

ता नराधिपसुता नृपात्मजैः

ते च ताभिरगमन् कृतार्थताम् ।

सोऽभवद्वरयधूसमागमः

प्रत्ययप्रकृतियोगसन्निभः ॥ ५६ ॥

५६ । ता इति । ताः नराधिपसुताः जनककन्यकाः, नृपा-
त्मजैः दशरथपुत्रैः, कृतार्थतां कुलश्रीवयोऽन्यादिसामर्थ्यम्, अगमन्,
ते च ताभिः तथा । किञ्च, ताः वरादा बधूनाश्च समागम (१),
प्रत्ययानां प्रकृतीनाञ्च योगः (२) इह, सन्निभातीति सन्निभः, आतस्योप-
गर्गो इति कः । अभवत् । प्रत्ययाः वरादयः येभ्यः विधोयन्ते ताः प्रकृ-
तयः । यथाप्रकृतिप्रत्यययोः सदैवार्थसाधनत्वं सद्वरापि इति भावः ।

५७ । ता नराधिपसुता वरादाः, कृतार्थताम् अगमन् ते च ताभिः
(कृतार्थताम् अगमन्), च यवयवसमागम प्रत्ययप्रकृतियोगसन्निभः अभवत् ।

५८ । नराधिपयोः (जनकपुत्रकन्ययोः) सुता । ययव आकाश, ते । कृत
वर्गः दान, ता तासां भाव तां कृतार्थताम्, यद्वै, कृत यद्वै ते तेषां भाव-
ताम् । वाच्यत्वे — ताभिः नराधिपसुताभिः तेषां कृतार्थता यदा, तेषां
यवयवसमागम प्रत्ययप्रकृतियोगसन्निभः अभवत् । इति ।

एवमाचारोत्तरात्ममगायान्
 तान् निवेद्य चतुरोऽपि ततः सः ।
 अधसु तेषु विगृह्यैविमः
 सां पुरीं दगरयो न्यवर्त्तत ॥ ५० ॥

५० । स्थितिः । एषम् आचारः (१) चतुरोऽपि,

तस्य जातु मरुतः प्रतीपगाः

वर्त्मसु ध्वजतरुप्रमाथिनः ।

चिक्षिणुर्भृशतया वरूधिनीम्

उत्तटा इव नदीरयाः स्थलीम् ॥ ५८ ॥

५८ । तस्येति । जातु कदाचित्, वर्त्मसु, ध्वजा. एवं तरु-
तान् प्रमथन्ति ये ते ध्वजतरुप्रमाथिनः, प्रतीपगाः (१) प्रतिकूल-
गामिनः, मरुतः, उत्तटाः नदीरयाः, स्थलीम् चक्षुषिभूमिम् इव
जानपदेत्यादिना लीप् । तस्य वरूधिनीं (२) सेनां, भृशतया भर्ष-
चिक्षिणुः (३) क्षिण्वन्ति स्म ।

५८ । जातु वर्त्मसु ध्वजतरुप्रमाथिनः प्रतीपगाः मरुतः, उत्तटाः नदीरयाः
स्थलीमिव, तस्य वरूधिनीं भृशतया चिक्षिणुः ।

५८ । प्रतीप मच्छकीति प्रतीपगाः । तटात उत्तटाः उत्तटाः । वाथाला-
—ध्वजतरुप्रमाथिभिः प्रतीपगैः मरुद्भिः उत्तटे नदीरयैः स्थली इव वरूधिनीं
चिक्षिणुः इति ।

५८ । राजधानीं प्रतिनिवर्त्तमाने दशरथे, यद्यि कदाचित् प्रतिकूल-
गामिनो वावरी वतुः । यथा च लच्छुम्भिता नदीपवाहा प्रवलवेगेन तटदुर्गान्
लम्पून्लयन्तः तटसंग्रहितं प्रदेशं शारयन्ति, तथा ते वायव्यं प्रवलवेगेन ध्वजकपाय-
पादपान् लम्पून्लयन्ती दशरथसैन्यं नितरां क्षीभयन्ताम् । रघुध्वजदण्डानाम्
क्षीप्रत्यान् तटमावृणुः । 'इतद्यनुर्भिः प्रतिकूलवातादि दुःप्रकुलवर्धनं भागं वातमन-
स्यकम्' इति दिनकरः ।

[५८] (१) प्रति, चप् water, च aff. (प्रतीप), and गम् to go, ड aff.
(२) वरूध part of a car, इति & लीप् aff. (३) क्षिण् to pain,—क्षिप्रति।
चक्षिप्रान् । चक्षुःक्षीन्-चक्षिचन् । चिक्षिणुः । &c. कथंवि,—क्षिप्रते । चक्षिप्रि।
&c इति, &c.

[illegible]

58. On one occasion, in the course of his journey, adverse winds arose, breaking down the flag-staffs like the trees, and afflicted greatly his army, as the floods of a river ravage the place around its bank.

लक्ष्यते स्म तदनन्तरं रविः

यक्षभूमिपरिवेशमण्डलः ।

वैनतेयशमितस्य भोगिनः

भोगवेष्टित इय च्यसो मणिः ॥ ५६ ॥

५६ । लक्ष्यत इति । तदनन्तरं प्रतीपपक्षानन्तरं, बह्वं भीम
परिवेशस्य (१) परिधेः मण्डपं यस्य सः । “परिवेशस्तु परिधिरप-
रुण्यं नमण्डले” इत्यमरः । इति, वैजतेय (२)-श्रुतस्य मण्डपस्य
भोगिनः कर्मस्य, भोगेन (३) क्रायेण । “भोगः सुखे स्त्रगादिभ्यता-
वहेद्य मयकाययोः” इत्यमरः । वेष्टितः, श्रुतः शिरोभ्यः, मयि
इव लक्ष्यते (४) स्म ।

५८। तदमन्तरं ब्रह्मभूमिपरिवेशमण्डलं हविः क्षेत्रेयममितस्य भोगिनः भोगवैष्टित्यं व्याप्तं सविस्तरं सञ्चरते वा ।

५८। विनताया अपत्य पुमान् वैनेतेय तेन शमित तस्य । वाथान्तर —
 बहभोगपरिवेष्टमण्डल रविं भोगवेष्टित अतः मयिम् इव स्वययस्ति यः (जनाः) इति ।

[३८] (१) परि around, विद् to pervade, घञ् aff (२) विनता the mother of गङ्गा, टच् aff (३) भुञ् to enjoy, घञ् aff, (४) लक्ष to mark, कच् aff,— लक्षते । लक्षति । लक्ष्ये । &c, लक्षितः, &c. कर्षि,— लक्षयति । लक्षयन् । लक्षयत । &c.

१८। यथा हि गङ्गाकृतस्य महासर्पस्य शिरोभटो मणिः तथा काशवेष्टनमध्ये शोभते, तथा तदानीं सूर्यादपि धीरपरिधिमण्डलमध्ये दृश्यते । विनता नाम कश्यपस्य प्रजापतेः पत्नी गङ्गामाता, तथा अयम् पुमान् वैजतीयः मनुजः, तथा किम् विमालतनयेषु सप्रेषु चिरनिवृत्तं वैरम् । 'वैजतीयप्रमितम्' इत्यनेन महा-सर्पस्य इति लभ्यते, लक्ष्यं,—'किं महोरगविमर्षिविह्वलो राज्ञिषु गङ्गा प्र-भते' इति । सूर्यपरिधेरत्यायतत्वान् महासर्पस्यस्यम्, सूर्यस्य च होतिमत्त्वान् मणिमात्रम् । यथा महासर्पश्चायं चासमुत्पादयति, तथा सूर्यपरिधिः दुर्निमित्त-त्वान् अमिताशब्दां करोति । अत्र सूर्यपरिवेष्टकपम् आनरीच दुर्निमित्तं वर्धितम्, तथा च विश्वधर्मोत्तरे,—'यदर्थं वैजयं दिव्यम् आनरीचं निर्वाह मे । उत्थापाती दिवां दाह, परिवेष्टसद्यैव' ॥ इत्यादि ।

१९। तदनन्तरं सूर्यादेव उत्तरकर प्रतिरिचयले आरब्ध इत्यत्रात्त बोध इहेन येन, गङ्गादिदृश यनोर अष्टकजटे मनि उदीर जेह्मूतनयथो मकिठ इहेडडेहे ।

५९. Immediately after this, the sun was seen encompassed with an awful misty circle and appeared like a gem fallen from (the hood of) a serpent killed by Vamateya (lit. the son of Vinatā, an epithet of गङ्गा), and enclosed within the ring formed by the serpent's body.

श्येनपक्षपरिधूसरालकाः

सान्ध्यमेघरुधिरार्द्रवाससः ।

अङ्गना इव रजस्वला दिशः

नो बभूवुरवलोकनक्षमाः ॥ ६० ॥

६० । श्येनेति । श्येनपक्षाः एव परिधूसराः (१) अलकाः (२) यासां ताः, सान्ध्य- (३)-मेघाः एव रुधिरार्द्राणि वासांसि यासां ताः तद्योक्ताः, रजः धूलिरासाम् अस्तीति रजस्वलाः । रजःकथ्यासुति-परिषदोवर्जजिति वलचप्रत्ययः । दिशः, रजस्वलाः ऋतुमत्यः, अङ्गना (४) एव । "स्यादजः पुण्यमार्जनम्" इत्यमरः । अवलोकन-

क्षमाः दर्शनाहं, नो बभूवुः । एकचाट्टदोषादपरत्र आरादोषा-
दिति विज्ञेयम् । अथ रजोवृद्धित्यात उक्तः ।

१० । क्षीनपक्षपरिधूमरासकाः साध्यमेघविराट्वासीभिः (रजसनाभिः) दिग्भ्यः
रजस्यताः चक्षुषा इव अश्लीकनयना नो बभूवुः । वाचान्तरं—क्षीनपक्षपरि-
धूमरासकाभिः साध्यमेघविराट्वासीभिः रजस्यताभिः दिग्भिः (रजसनाभिः)
चक्षुषाभिः इव अश्लीकनयनाभिः नो बभूवुः । इति ।

१० । यथा असंयुतदृष्टैः विकीर्णैश्चक्षुःकुलक्षणाक्षी रजोरक्तैश्च अश्लीक-
नयना चक्षुःमयः शिव्य पातकजनकतया पुंसां दर्शनाहं न भवति, तथा
क्षीनपक्ष-क्षीनानां निघर्षद्वये वितर्किते पक्षजाले स्याद्वये मीथैश्च समन्विता
घातवर्षमलित्वा दिग्भ्यः असंयुतजनकतया तदा जनानां दर्शनाहं न बभूवुः । यतो
अहमेकारनिवेदान् अलक्षणां कथय, कथनार्थं क्षीनपक्षसाध्यम् । रजसनाभि
साध्यमेघरजसलावासीनाम् अपश्यम् । अत्र क्षीनपक्षारवाद्यवर्षद्वये दुर्मिनिषे
वर्षिते ।

११ । दुर्मिनिषा निद्रुनी चक्षुःमयी मारीनिघोरं यावत् लोचनकम्पनं भूतं अलक्ष-
णात् एष साक्षात् नन्दनं दृष्ट्वा रजो रक्तं दृष्ट्वा हरेर्वा कर्णनेत्रं अवाणां हरेत् ।

६० The quarters of the horizon like women in their
menses, became unfit to be looked at, with their rough tresses
of the wings of the vultures, and bloody vestures of the (red)
evening clouds.

भास्करश्च दिग्मध्युवास यां

तां श्रिताः प्रतिभयं ववाशिरे ।

क्षक्षशोणितपिट्क्रियोचितं

चोदयन्त्यद्रुव भार्गवं शिवाः ॥ ६१ ॥

६१ । भास्कर इति । भास्करः (१) दां दिग्मध्युवास (२)

[६०] (१) परि, च to agitate, सर aff. (२) चक्षुः to adorn, भुञ्ज aff

(१) स्यात् smiling, च aff. (२) परि to go, दृष्ट aff.

च यस्यां दिशि उच्यते । उपान्यध्याह्नस इति कर्मस्थम् । तां दिशं
श्रिताः, शिवाः गोमायवः । “स्त्रियां शिवा भूरिमायगोमायुम्भः
धूर्तकाः” इत्यमरः । क्षत्रशोभितेन या पितृक्रिया पितृतर्पणं, तत्र
उचितं (३) परिचितं भागं चोदयन्त्यः (४) इव, प्रतिभयं भयङ्करं,
ववाश्रिते (५) खलुः । वाग्दृष्ट्ये इति धातोर्लिट् । “तिरस्त्रां
वाश्रितं दत्तम्” इत्यमरः ।

६१ । भास्करः यां दिशम् चक्षुषा च, तां (दिशं) श्रिताः शिवाः, चक्षु-
शोषितपितृक्रियोचितं भागं चोदयन्त्य इव, प्रतिभयं ववाश्रिते । वाच्यान्तरं—
भास्करेण यां दिशं चक्षुषे, तां दिशं श्रिताभिः शिवाभिः...चोदयन्तीभिः इव,
ववाश्रिते । इति ।

६१ । सूर्योन्मुखाः शशाङ्काश्च चौररवं सुचन्ति च, तेन च रवेण चक्षि-
यधिराक्षलिभिः वक्ष्यः तर्पितपितृलोक परचराम पुनरेव चतकुलनिधनाय प्राव-
र्त्तयन्ति च । शिवाशब्दः पुंश्रगालीपि स्त्रीलिङ्गएव । चक्षिर्व शिवाश्रितं चक्षुःकुल-
धूमकेतीर्मागंवस्य आह्वानभग्निरिवाभवत्, क्रियागतयसुतृमेषा । सूर्योन्मुखाः शशाङ्का-
दृष्टश्च चक्षिबले दृष्टानुसंहिता,—‘सर्वेदिक्षुप्रभा दीप्ता विशिषेयाऽग्रीभना ।
पुरे सेव्येऽपसव्या च कष्टा सूर्योन्मुखा शिवा’ ॥ इति । ‘भयङ्करं प्रतिभयम्’
इत्यमरः, ववाश्रिते इति क्रियाया विशिषणम् । भागं वक्ष्य चक्षुशोषितेन पितृ-
लोकतर्पणं यदुक्तं भारते,—‘निःसप्तकलः पृथिवीं कृत्वा निःचक्षिमां प्रभुः ।
समलपक्षके पक्ष चकार दौधिरान् क्रदान् ॥ स तेषु तर्पयामास भग्नून् भग्नकुली-
बहः’ ॥ इति ।

[६१] (१) भा light, कृ to do, चक्ष aff. स inserted (२) चक्षि, वक्ष
to live,—वक्षति । चक्षन्तु । चक्षात्सीत् । चवास । &c. कक्षेपि,—उच्यते ।
चवासि । &c. चक्षितः, &c. (३) वच् to speak, कितच् aff. ; (क्षिचक्षिचक्षि-
कुटिभ्य कितच्) । (४) वृद्ध to send, वृद्ध ;—चोदयति । चक्षोदयत् । चक्षुःसुदत् ।
चोदयाम्भूव, &c. चोदितः, &c. (५) वाग् to cry,—वाग्वाते । चवाग्वाते ।
चवाग्वाट । ववाग्वाते । &c. वाग्वाते, &c.

63 । मृषा ये निरुक्त अवस्थित, जेहे निरुक्त रूप करिषा निगमन उग्ररूप ब्रह्म करिषे
जाति, ताहाका येन अवस्थित निरुक्त निरुक्तकर्णकारी कार्यरत जातान करिषे
जाति ।

GL Jackals began to howl fearfully, with their faces towards
the sun, as if to arouse Dhârgava (परधराम) accustomed to offer
oblations of Kshatriya blood to the manes of his deceased
fathers.

तत् प्रतीपपवनादि वैकृतं

प्रेक्ष्य शान्तिमधिकृत्य कृत्यवित् ।

अन्वयुक्त गुरुमीश्वरः क्षितेः

स्वन्तमित्यलघयत् स तदव्ययाम् ॥६२॥

६२ । तदिति । तत् प्रतीप-(१)-पवनादि वैकृतं (२) दुर्निमित्त
प्रेक्ष्य, कृत्यवित् कार्यरतः, क्षितेः ईश्वरः, शान्तिम् अनर्थनिर्वाणम्
अधिकृत्य उदरिष्य, गुरुं (३) विशिष्टम्, अन्वयुक्त अष्टवृत्
“अन्वयुक्तयोगः। एषा च” इत्यमरः । सः गुरुः, स्वन्तं शुभोदकं
भावीति तस्य यज्ञः यस्याम् अष्टवृत्तं कर्मकृतवान् ।

६३ । कृत्यवित् क्षितेः ईश्वरः, तत् प्रतीपपवनादि वैकृतं प्रेक्ष्य शान्तिम् अष्ट
वृत्तं गुरुम् अष्टवृत्तं, स (गुरुः) अष्टवृत्तं इति तदव्ययाम् अष्टवृत्तम् ।

६४ । प्रतीप, पवनादि यज्ञं तत् । तत् इत्यं अन्वयं तत् अष्टवृत्तं
वाच्यम्—कृत्यवित् क्षितेः ईश्वरः गुरुम् अष्टवृत्तं, तत् तदव्ययाम् अष्टवृत्तम् ।

६५ । दुर्निमित्तयोगः प्रतीपपवनादिदुर्निमित्तप्रकारः इति अष्टवृत्तं अष्टवृत्तं
अष्टवृत्तं कार्यरतः राजा इत्यमरः इति तदव्ययाम् अष्टवृत्तं अष्टवृत्तम् ।

[६२] (१) इति, यत् water, यं changed to इ (२) विद्वत् changed

अष्टवृत्तं, (३) गुरुं to sound, इ इति (यदाति अष्टवृत्तं अष्टवृत्तं । इत्यमरः

यामास, परिणामदर्शी महर्षिं यः अश्वमेधसन्धानं तेषां परिणामः शुभादयः, इति प्रदीप्य राज्ञः सङ्गे भ्रमयामास । 'कृष्यवित्' कश्चिन् काले कीदृशनुष्ठेयं तदभिप्रेतः । वशिष्ठो हि शायञ्चमन्त्रप्रभावत्वात् रघूणां दैवमानुषादिव्यसनानां प्रतिहर्ता, उत्तम प्रथमसर्वे,—'देवीनां मानुषीणाञ्च प्रतिहर्ता स्वमापदाम्' इति । अतएव विपदि वशिष्ठसहाये शान्तिप्रार्थनया राज्ञः कार्यक्षमता प्रतिभाति । शान्तिकर्म च उत्पात-
दशने अवश्यमेव करणीयं, यथा नगसंहिताया,—'यै तेषु शान्तिं कुर्वन्ति न ते यान्ति पराभवम्' इति । 'असूययत्' लघुशब्दात् 'तत् करोति तदापठे' इति णिणि धातुमन्त्राया, लङि रूपम् ।

७२ । कृष्यवित् कश्चिन् काले कीदृशनुष्ठेयं तदभिप्रेतः । वशिष्ठो हि शायञ्चमन्त्रप्रभावत्वात् रघूणां दैवमानुषादिव्यसनानां प्रतिहर्ता, उत्तम प्रथमसर्वे,—'देवीनां मानुषीणाञ्च प्रतिहर्ता स्वमापदाम्' इति । अतएव विपदि वशिष्ठसहाये शान्तिप्रार्थनया राज्ञः कार्यक्षमता प्रतिभाति । शान्तिकर्म च उत्पात-
दशने अवश्यमेव करणीयं, यथा नगसंहिताया,—'यै तेषु शान्तिं कुर्वन्ति न ते यान्ति पराभवम्' इति । 'असूययत्' लघुशब्दात् 'तत् करोति तदापठे' इति णिणि धातुमन्त्राया, लङि रूपम् ।

७३. The sovereign of the earth (दशरथ), wise in action, observing the adverse winds and other concomitant ill omens, asked his spiritual guide (वशिष्ठ) to avert the evil, who lessened his anxiety by assuring that it will end in good.

तेजसः सपदि राशिरुत्थितः

प्रादुरासः किल बाहिनीमुखे ।

यः प्रमृज्य नयनानि सैनिकैः

लक्षणीयपुरुषाकृतिचिरात् ॥ ६३ ॥

६३ । तेजसः इति । सपदि उत्थितः, तेजसः राशिः बाहिनी-(१)-मुखे सेनाये प्रादुरासः, किल खलु, यः, सैनिकैः (२) नयनानि प्रमृज्य (३), चिरात् लक्षणीया भावनीया पुरुषाकृतिः यस्य सः तथोक्तः, अभूत् इति शेषः ।

[६३] (१) वाह a vehicle, &c इति and डीप् affix (२) धीना an army, टक् aff. (३) प्र, वञ् to clean, लृप् aff —माटिं. 'यमाटिं'. यमाटिं. यमाटिं.

१. यमाटिं. &c. यमाटिं,—यमाटिं. यमाटिं. &c.

६३। मयदि सत्यतः तेजस रासि बाहिभीमूवे प्रादुरास किल, यः
(तेजोरासि) सेनिकैः मयनामि प्रसज्य चिरात् लघुचोयपुष्पाकृतिः (चभुत्) ।
वाप्यान्तरं—सत्यतेन तेजसो रासिना प्रादुर्बभूवे, येन लघुचोयपुष्पाकृत्या
(चभावि) इति ।

६३। तत्पक्षेण सैन्यपुरीषासि कोऽपि तेजोनिचय प्रादुर्बभूव । अथ सैनिकाः
अरतलामर्शनादिना दृष्टिनाद्यनयनीय कृतात् तं पक्षवाकारं बुध्यन्ते अ । नारा-
यणावतारस्य भागवतस्य वैचयेन तेजसा देवकठारादिमल्लजाताया भासा च प्रदीप्त-
ज्ञात् पक्षकान् लघुचोयतं तं तेजोरासिमेव सैनिका, निश्चिद्वत्, अथ अतिनिपुणं
निरीक्षमाचक्षते तं तेजोरासिं पृथक् इति बुद्ध्यन्ति इति भावः ।

६४। ८९५११८ एकट्टि ठेकोरानि मरुपित इहेडा जैन-मनुष्ये आह्वित इहेत ।
जैनिकद्वयं ठूट् दुहिडा आमेककणेर नत्र ठाहा गुरूवन्न आवात्र दगिडा नूविडे
गहित ।

G3 All of a sudden, a colossal mass of lustre appeared
before the army, who clearing their eyes, made out after a long
time, that it was a human figure

पित्रामंशमुपवीतलक्षणं

मातृकस्य धनुरुज्जितं दधत् ।

यः मसीम इव घर्मदीधितिः

सद्विजिह्व इव चन्दनद्रुमः ॥ ६४ ॥

६४। पित्रामिति । उपवीतं (१) लक्ष्यं चिह्नं यस्य तं पितु-
रयं पित्रम् । मातृकमुपिब्रूयसी यदिति यत्प्रत्ययः । तम् चन्द्रम्,
धनुषा उज्जितं (२) धनुरुज्जितं, मातुरयं मातृकः । अतएजिति

[६४] (१) यत्, अत्र to go, or वे to go, त् अस्ति (उपवीतं अ, उपवीतं
अ वा, अत्र गतो, वे गतादी वा, अ ।) (२) ऊर्जं strength, यत् अस्ति
(मातृकादिमातृ इत्यर्थ) (३) वा to hold, यत् अस्ति also दधानः ।

ठञ्प्रत्ययः । तम् पञ्चम्य, दधत् (७), यः भागंतः, मसोमः चन्द्रदुग्धः,
घम्भेरीधितिः सूर्यः इव, सद्विजिह्वः समर्थः चन्द्रदुग्धः इव, स्थितः ।

६३। य (भागंतः) उपपत्तितत्त्वस्य पित्राम् अहम्, धनुर्भक्तं भावयन्
अस्य दधन्, मसोम, घम्भेरीधितिर्निरव, सद्विजिह्वः चन्द्रदुग्धः इव । (स्थितः) ।

६४। पितुरप्यम्, पिता : धातु, आतु, पितृ, धृषम, एतेभ्यः दन् आत, यथा,—वाहयम्, आतयम्, पित्राम्, उपयम्, इति । भातु अयम् (दोत्रिममभातु आगत इत्यर्थः) काट्ठ तम्, विद्यायोगिनमर्थं बाधे आकारात्तः इत्यर्थः ठञ् आत, यथा—पीठक, पितृक, भावक, इत्यादि । भोक्तृम सङ्घर्षते इति ससोम, मुख्ययोगि बहुभोक् । हे जिह्वे यस्य सः विजिह्वः, तेन सङ्घर्षते इति सद्विजिह्वः । घर्माः (उष्मा) दीधितदी यस्य सः घम्भेरीधितिः । आचारं— यत्न दधता (सता) ससोमिन घम्भेरीधितिना ॥ सद्विजिह्वेन चन्द्रदुग्धेन इव (स्थितम्) ।

६५। यथा हि सोम्यास्य सूर्यः श्रोतायुता चन्द्रस्य सङ्घर्षः शोभते, यथा च सुरभिःशोभतः, चन्द्रः भीषणविषधरेण वेष्टितः शोभते, तथा च भागंतः, पितृकुलस्य सचक ममसूचकं धनीपवीतं भावकुलस्यचर्चं तेजसूचकं भीषणं धनुष आरवन् शोभते वा । अमियानर्भजे ब्राह्मणपुत्रे भागंतं यान् ब्राह्मं च तेजः पुण्यदेव खल्यते वा इति भावः । परंपरामस्य पिता ममदधिर्नाम ब्राह्मणः, स च कवी-कात् ज्ञात, कवीकृष भवीरिति तस्य पितृकुलकृतम् । ऐश्वर्यं नाम अमिया परंपरामस्य माता, सा च राज्ञः प्रसीनजितस्यया, यथा, भारती,—‘स प्रसीनजित राजन् अधिवस्य नराधिपम् । ऐश्वर्यां वरयाभासे स च तस्मै देहो नृपः’ । इति । तैत्तिरीयब्राह्मणेः परम्परामिरीधिनोरपि एकमावस्थानम् उपमानद्वयेन ज्ञायते । यद्यपि चन्द्रसूर्ययोरेकमावस्थानं नियतिकृतनियमरहितं तथापि ‘निरदुग्धा हि कथंय’ इति कथोना निरदुग्धत्वादेव सक्तम्, यथा काव्यप्रकाशे,—‘नियतिकृत-नियमरहितं ह्यद्वैकमयोमनन्यपरतन्त्रम् । अवसरसुखिरा निमित्तिनादधतो भारती कवेर्जयति’ । इति ।

६६। पितृकुलस्येति चिह्नं यत्कोपवीतं एव नातृकुलस्य आदित्यानां चिह्नं भेदात्तं धारणं करारं, वींशके अंशकवसःशुक्र अंशकश्च एव विषयव्यवहितं चाननतत्त्वं नार (प्रशास्त्र अथच डीवण) सेवहितेहिव ।

एकविंशतेः एकविंशतिसंख्यायाः, याजः (२) अक्षमात्राख्यः पूर्वः
यस्याः तां गणनाम् (३), उदहृत् इव, निर्बन्धौ ।

६६ । यः दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः
याजपूर्वगत्यनाम् उदहृत् इव निर्बन्धौ ।

६६ । अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः तां गणनाम् । दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः
याजपूर्वगत्यनाम् अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः तां गणनाम् । दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः
याजपूर्वगत्यनाम् अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः तां गणनाम् । दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः

६६ । अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः तां गणनाम् । दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः
याजपूर्वगत्यनाम् अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः तां गणनाम् । दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः
याजपूर्वगत्यनाम् अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः तां गणनाम् । दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः

६६ । अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः तां गणनाम् । दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः
याजपूर्वगत्यनाम् अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः तां गणनाम् । दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः

६६ । अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः तां गणनाम् । दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः
याजपूर्वगत्यनाम् अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः तां गणनाम् । दक्षिणतस्तस्मिन्नेन अक्षमात्राख्येनैकविंशतेः

तं पितुर्वधभवेन मन्थुना

राजवंशनिधनाय दीक्षितम् ।

बालसूनुरवलोक्य भार्गवं

स्वां दशाक्ष विपसाद् पार्थिवः ॥ ६७ ॥

[६६] (१) अक्ष, अक्ष (अक्षमात्राख्य) (२) नि, अक्ष, to go, अक्ष (३) इव
to count, इव अक्ष.

67 The king, on seeing that Bhārgava bent on destroying the royal races, in order to avenge his father's murder, and considering the tender age of his sons and his own old age, became bewildered.

नाम राम इति तुल्यमात्मजे

वर्त्तमानमहिते च दाम्नि ।

हृदयस्य भयदायि चाभवत्

रत्नजातमिव हारसर्पयोः ॥ ६८ ॥

६८। नामेति । आत्मजे पुत्रे, दाम्नि १) घोरं, अहिते शत्रौ च, तुल्यम् अविशेषेण वर्त्तमानं राम इति नाम हारसर्पयोः वर्त्तमानं, रत्नजातं रत्नजातिः इव, अस्य दशरथस्य हृदय(१) हृदय-
हृत्, भयदायि (१) भयद्वहं च, अभवत् ।

६८। आत्मजे दाम्नि अहिते च तुल्य वर्त्तमानं राम इति नाम हारसर्पयोः (वर्त्तमानं) रत्नजातमिव, अथ (दशरथस्य) हृदय भयदा य च अभवत् । आत्मानं वर्त्तमानेन राम इति नाम्ना रत्नजातेन इव हृदय भयदायिना च अभवत् इति ।

६८। यदा हि मनीषरुद्धारब्धेन व्यङ्ग्येतिमं रत्न जातं हृदयेन दादौते, तदा च कदाचित् रत्न विहरणमशङ्कते भवत्येवम् इति तदा एव 'इति' 'राम' इति मनुष्यादयः नाम तत्र दादौ हृदयानन्दनं वसुध, सुखे च इत्येव दादौते इति तदा 'राम' इति नाम तत्र लभते इति ज्ञेयमात्रम् । आचार्यदृष्टी-रामायणस्य चार्थस्य अन्वयार्थयोः भवत्, इति ज्ञेयम् । अन्वय-राम-दृष्ट-राम-दीप्तं पुनरुक्तं 'राम'-नाम हारसर्पमात्रम्, श्रीरामादिदीप्तं पुनरुक्तं 'राम'-रत्नम् 'राम'-नाम सर्पसर्पमात्रम् । रत्नहारमात्रम् पुनरुक्तं विराट्पदस्य अर्थम् अस्ति । अत्र च भवति — 'म' वाक्यात् च रामायां नामात् अत्र एव 'राम' इति ।

[६८] (१) हृदय हृत्, अथ अथ (१) हृदय हृत्, (१) हृदय हृत्,

हृत् अथ (१) भय दाम्नि, दा दाम्नि, अथ अथ

શિયોરાલિપ્તમાનસ અર્થઃ સ્ત્રીયંયા સુચઃ ।...પ્રવચ્ચાન્ સુચતરઃ સ્ત્રીઃ સીતેઃ
વિયતે' ॥ इति ।

૯૨ । મૂળ ૭ શાસ્ત્ર નજર એક ઉઠાવે છે નાકાકાન વિનાશન 'રામ' એ ના
દોષિત ૭ ગર્ભિત વચ્ચે નામ ઉદાર અનન્નકર ૭ હરકર વનિષ્ઠ વૈદ્ય રહેતો ।

69 The name 'Rāma,' being the name of his son, as well as, of his inveterate enemy, seemed to him at once pleasant and dreadful, like the jewel in a necklace, and the jewel on the hood of a serpent,

अर्घ्यमर्घ्यमितिवादिनं नृपं

सोऽनवेक्ष्य भरतायजो यतः ।

क्षत्तकोपदहनार्चिषं ततः

सन्दधे दृशमुदयतारकाम् ॥ ૬૯ ॥

૬૯ । અર્ધ્યમિતિ । સઃ ભાગવઃ, અર્ધ્યમ્ અર્ધ્યમ્ इति वादिनं
नृपम् अनवेक्ष्य, यतः यत्र भरतायजः, ततः तत्र । इतराभ्यापि
दृश्यन्ते इति सार्वविभक्तिकस्तसिः । क्षत्ते क्षत्तकुले विषये यः कोप-
दहनः रोषाग्निः तस्य अर्चिषं (१) ज्वालाम् इव स्थिताम् । “ज्वाला-
भासोर्नर्पुस्यर्चिः” इत्यमरः । उदया-तारका (२) कनीनिका
यस्याः ताम् । “तारकाक्ष्णः कनीनिका” इत्यमरः । दृशं सन्दधे ।

૬૯ । સ ભાગવઃ, અર્ધ્યમ્ અર્ધ્યમ્ इति वादिनं नृपम् अनवेक्ष्य यतः भरता-
यजः ततः क्षत्तकोपदहनार्चिषम् उदयतारका दृशं सन्दधे । वाचान्तरं—तेन...
अनवेक्ष्य यतः भरतायजेन (अभूयत) ततः क्षत्तकोपदहनार्चिः उदयतारका इष्टं
सन्दधे । इति ।

૬૯ । તથામૃતં ભાગવત્ ઉપાનત દદા અર્ધ્યદાનાદિસન્કારે, તન્ અનુકૃતં

[૬૯] (૧) અર્ધ્ય to worship, રસિ aff. (૨) ઢ to cross, (વિવ) સુવ
aff ટાપ્ from aff. (૨) દૃશ્ to see, ક્રિપ્ aff.

यिदुं राजा अर्थम् अर्थम् इति समन्तम् वदति च, भागवतु तथावादिनं तम्
अनास्यया अहरेव रामाभिस्तुष्टौ हृदि भाविष्यन्, सा तया प्रचण्डतारका इति
चरितेदु शोचानलस्य व्याप्तिव दिक्षीते । 'अर्थम् अर्थम्' इति,—प्रसौद भगवन्
अर्थे गृहाय इत्याद्यभिप्रायः । समुपारोप 'अर्थम्' इत्यत्र पुनरिति । अर्थं
नाम देवदेवपुत्रादिपुत्राद्ये इत्याद्यतत्त्वनादिभिश्च अन्यं, पुत्रार्थे प्रियसि दिय
देवत्वं ज्ञान वा । अर्थात् पुत्रार्थे इदम् अर्थं, 'पादार्थाभ्याम्' इति यत्र प्रत्ययः ।

৩২। স্বামী (উদ্ধার পুস্তক নিষিদ্ধ) 'অর্থ' 'অর্থ' বলিয়া চীৎকার করিয়া
স্বপ্নিত, বিহীন হইতে হাফে লক্ষ্য করিলেন। যে বিবেক ভরতগ্রন্থ (স্বামী) ছিলেন
সেই বিবেক, স্বপ্নিতের প্রতি প্রবেশনের লিখিতরূপ উৎসাহ'সম্পন্ন হুঁট সংসার
করিলেন।

69. He, without heeding the king who was crying 'vṛṣ' and 'vṛṣ' (offerings of reception, turned his eyes in the direction of Rāma (मरुतः) hit the elder of Bhāratā with his eye balls dilated and flashing forth the fire of wrath against the Kāśatṛiyas

तेन कार्यमुक्कनिषत्तमुष्टिना

राघवी विगतभीः पुरोगतः ।

अहनीविवरचारिणं शरं

कुर्व्यता निषगदे युयुत्मुना ॥ ७० ॥

७०। तेनेति। कामुक (१) नियतकृष्टिना काम कष्टदुःखी
निवर्धामिहं शुभंता, दोषुमिच्छता द्युत्तुता, तेन भार्येव
विगतभी निर्भीकः, पुत्रोक्तः कदागतः, राघवः निजगदे (१)
उक्तः। वधार्थेन निट।

[illegible]

०० । काश्वेकनिपत्तमुद्रिता शरम् चतुर्भीविपरवारिचं कुर्भेता युधुमत्सु
तेन (भाग्यवेष) विगतभीः पुरोमतः राघवं निजगटे । काश्वेकनिपत्त
मुद्रिः शरम् चतुर्भीविपरवारिचं कुर्भेता युधुमत्सुः सः (भाग्यव) विगतभयं पुरोमत
राघवं निजगटे । इति ।

०० । सच्चि युद्धार्थो भाग्यवः शरासनं मुद्रिपीठं दधान, शरश्च चतुर्भीवि-
परवारिचं पुरो दण्डायमानं निर्भयचित्त राघवं वक्तुम् चारिभे । काश्वेकं
धनुषि निपत्तः निपत्तः मुद्रिः येन, न तेन । विगता भी, भयं यस्य सः, भीषक-
भाग्यवदमर्शेनापि अविचलित इत्यर्थः । चतुर्भ्यो, विदरे चरतीति तम् । योऽनु
दृष्ट्वा युधुमत्सु तेन, युधुमाती, सत्तन्मात् उग्रमयः ।

१० । युद्धार्थो धारिण युधुमदेते नन्दानन वात्रगूर्लक चतुर्भीविपर नर नान
कण्ठ, निर्दय ननु च १०१वान शरवत्क कहितेन ।

70. He in the attitude of combat, firmly grasping his bow,
and holding an arrow between his fingers, thus addressed
Rāghava (राम), who stood dauntless before him.

क्षत्तजातमपकारवैरि मे

तन्निहत्य बहुशः शमं गतः ।

सुप्तसर्प इव दण्डघट्टनात्

रोषितोऽस्मि तव विक्रमश्रवात् ॥७१॥

७१ । क्षत्तेति । क्षत्तजातं क्षत्तजातिः, मे अपकारदेयं मित्र-
वधरूपेण, वैरि देयि, तत् क्षत्तजातं, बहुशः (१) एकमिंशतिवारान्
निहत्य, शमं गतः अस्मि, तथापि सुप्तसर्पः, दण्डघट्टनात् (२) इव,
तव विक्रमस्य, श्रवात् (३) आकर्षणात्, रोषितः रोषं प्रापितः, अस्मि ।

७१ । क्षत्तजातं मे अपकारवैरि, तत् (क्षत्तजातं) बहुशः निहत्य शमं गतः

[७१] (१) बहु many, श्रु aff. (२) घट्ट to disturb, श्रुट् aff. (३) श्रु
to hear, चप् aff.

(अधि), सुप्रसन्नं दृष्टव्यमादिषु तव विक्रमप्रभात रोषितं अधि । वाच्यानरं—
अवकातेन अपकारिवेदिषा (अभुयव), (मया) यम, यतः, सुप्रसन्नं इव (मया)
रोषितेन भुयते । इति ।

७१ । यथा कश्चिन्निद्रितः कस्यो यथा आहतो रोषान् आघातकारिणम्
अभिधावति, तथा चिरान् यम यतोऽहं तव पराक्रमप्रवृत्तेन आहत इव यमः ।
शरीरे रोषान् त्वा प्रातोऽहम् । त्वामहत्वा न निश्चित्ये इति भावः । अत्र भाग-
वत् सुप्रसन्नं विक्रमप्र दृष्टं यदस्य सर्वेषु च औपम्यं केचम् । यथा भागवद्विद्वत्
यमं गत इति तथा सुप्रसन्नस्य सुप्र इति, अमयोऽपि स्यात् केचम् । 'अपकार-
वेदि,' अथ अपकारशब्दः आघातप्रसन्नहृदीमधेनुवत्पादद्वरणादिवधादिसूचकः ।
'यमं यतः'—अथोक्तादिपुत्रप्रसन्नप्रभात अपवधानं निद्रितम् ।

७२ । अपकारादेरु कश्चिद्विधाति आघातं यत्, आत्रि ईहात्कं चान्त्रात् नान्त्रात्
कश्चिदापात्त इदं दृष्टिमान्, नात्रि विहा चोहादेन निद्रितं यमं येषमं यश्चिदा विहा,
तेभ्यो योहार विहादेन कदा कश्चिदा आत्रि दृष्टि इदं दृष्टिम् ।

71. The Kshatriya race, my enemies for injuries done, have
I destroyed many a time, and I have felt appeased, but the
report of thy valorous deed roused me, as the rough handling
with a stick rouses a sleeping serpent.

मैथिलस्य धनुरन्यपार्थिवैः

त्वं किलानमितपूर्वमचणोः ।

तन्निशम्य भवता समर्घये

वीर्य्यगृह्णमिव भग्नमात्मनः ॥ ७२ ॥

७२ । मैथिलस्येति । अन्ये पार्थिवे, अत्रमितपूर्वं पूर्वंमम-
मितम् । सुप्रसन्नं इति समासः । अस्य मैथिलस्य धनुः, त्वम् अपहृदो (१)
हृतवान् विदेति वार्तायाम् । "वार्तासम्भाषयोः किल" इत्यमरः ।

तत् धनुर्भङ्गं^१ निग्रह्य आकाशं भवता, आत्मनः मम, शीघ्रम्^(२)
एव शङ्कं, भयम् इव समर्थये^(३) मन्ये ।

०१ । अन्तर्यामिने अममृतपुत्रं मेदिमल धनुं तम् अचक्षी-^१द्विष, तं
निग्रह्य भवता आत्मनः शीघ्रं शङ्कं भयम् इव समर्थये । वाचान्तरं—धनुः तदा
अचक्षत .. (मया) समर्थये । इति ।

०२ । जनकभयने जितं दत्तं द्रव्यरासतम् इतः पूर्वम् अन्ये राजानः मम
दितुमपि न शक्नु, तत् धनुं भयं कृतवता तदा मम शीघ्रं शङ्कं भयमिव
इत्यर्थं मन्ये । यथा कश्चित् इव प्रतिद्वन्द्विनिराकरवसायने विद्यमाने चङ्गे द्यौं
मर्त्ये मति मन्मथीतया क्षीयमूर्च्छितो भवति, तथा द्रव्यनुभङ्गेन मम शिवतमायां
वीरवीर्यो ज्ञायां तदा अहमपि मन्मथत इव क्षीयमूर्च्छितोऽपि सङ्गतः ।
'अचक्षी,' अथ द्विषायाम् इति धातोः कर्त्तरि लङि मध्यमपुरुषैकवचनम् ।
'शीघ्रं शङ्कं भयम्,'—'यथा भयमङ्गी इवमादिरक्षितृत्वर इति भावः,' इति
दिनकारः ।

१२ । ये धनुं कटिगूर्णं यथा कोनं राज्ञा यत् कश्चित् उपायं गच्छन्ति, तून् इत्यादि
जोहै मय् तत्र कश्चिद्वाह, कुनिदा आनात्र खान् इहेदेदेह, देव तून् आनात्र वीर्यं
भुज तत्र कश्चिद्वाह ।

72 Hearing that thou hast broken the bow of the king
of Mithilā, that foiled all other kings in the bending thereof,
I have felt as if the crest (शङ्कं lit. means 'horn') of my valour
has been broken by thee.

अन्यदा जगति राम इत्ययं

शब्द उच्चरित एव मामगात् ।

॥ ब्रीडमावहति मे स सम्प्रति

व्यस्तवृत्तिरुदयोन्मुखे त्वयि ॥ ७३ ॥

&c. चत. &c. (२) वीर a hero, यत् aff. (२) मम्, अर्थ to ask,—अर्थवते ।

आदयत । आर्षयत । अर्थवाग्यभुव, &c कश्चि—अर्थवते । आर्षि—आदयति ।

&c. अर्थितः, &c.

०३। अन्यदेति । अन्यदा (१) अन्यस्मिन् काले. जगति,
 तम इत्ययं शब्दः. उद्धरितः सन्, माम् एव पद्मात्, सम्पति तयि
 इत्योभ्युत्प्रेषति अन्तर्हति विपरीतर्हतिः अन्यगामी इति यावत्,
 ३: इत्य्. मे प्रोइम् (२) पानहति भज्जां करोति ।

[illegible][illegible]

॥ १ ॥ अथ भूत-प्रेत-वैद्य-सूत्रम् ॥ ॥ १ ॥ अथ भूत-प्रेत-वैद्य-सूत्रम् ॥ ॥ १ ॥

7.1 If ℓ is even, the norm form of ℓ is the linear form 1 on $\mathbb{F}_\ell$, and the latter is the unique ℓ -adic character of $\mathbb{F}_\ell^\times$ of order ℓ . If ℓ is odd, the norm form of ℓ is the unique ℓ -adic character of $\mathbb{F}_\ell^\times$ of order ℓ .

[illegible]

विभ्रतोऽस्वन्नचलेऽप्यकुण्ठितं

हौ रिपू सप्तमती समागसौ ।

धेनुवत्सहरणाञ्च हैहयः

त्वञ्च कीर्त्तिमपहर्त्तुमुद्यतः ॥ ७४ ॥

७४ । विभ्रत इति । अथसे (१) कौटिली अपि, कुरुदि-
तम् (२) कस्य विभ्रतः मम, हौ समागसौ गुन्यायसाधौ, रिपू मती,
धेनोः पिङ्गहोमधेनोः वसन्त्य हरणात् चेतोः हैहयः कार्त्तवीर्य-
कीर्त्तिम् अपहर्त्तुम्, उद्यतः उद्यतः त्वञ्च वसुहरये भारतद्वीपः
“प्रमत्तप्राथमात् तस्य होमधेन्यान्तरो वनात् । क्वहार वयं
कौटिल्या वनात् अ गच्छामात् ॥” इति ।

७५ । अथसे (१) कुरुदि-
तम् (२) कस्य विभ्रतः मम, हौ समागसौ रिपू मती,
धेनोः पिङ्गहोमधेनोः वसन्त्य हरणात् चेतोः हैहयः कार्त्तवीर्य-
कीर्त्तिम् अपहर्त्तुम्, उद्यतः उद्यतः त्वञ्च वसुहरये भारतद्वीपः
“प्रमत्तप्राथमात् तस्य होमधेन्यान्तरो वनात् । क्वहार वयं
कौटिल्या वनात् अ गच्छामात् ॥” इति ।

७६ । अथसे (१) कुरुदि-
तम् (२) कस्य विभ्रतः मम, हौ समागसौ रिपू मती,
धेनोः पिङ्गहोमधेनोः वसन्त्य हरणात् चेतोः हैहयः कार्त्तवीर्य-
कीर्त्तिम् अपहर्त्तुम्, उद्यतः उद्यतः त्वञ्च वसुहरये भारतद्वीपः
“प्रमत्तप्राथमात् तस्य होमधेन्यान्तरो वनात् । क्वहार वयं
कौटिल्या वनात् अ गच्छामात् ॥” इति ।

विद्राव्य 'मलय' । समम् आवा ययोः सो भवामसी । 'मती' इति समवातीः वर्त्तमाने
न, 'मय च वर्त्तमाने' इति सूत्रे च वर्त्तमानविहित-ज्ञ-योयात्, 'मम' इत्यत्र पक्षे ।

१३ । अस्मिन् दाने अस्मिन् इव न। अस्मिन् 'उत्पन्न' अत्र अत्रय अस्मिन् अस्मिन् ।
पुनः अस्मिन् इव न किं अस्मिन् नञ्,—देवदत्त (अर्जुनीय) देवदत्त इव न इव
अस्मिन् अस्मिन् अस्मिन् अस्मिन् अस्मिन् अस्मिन् अस्मिन् अस्मिन् अस्मिन् अस्मिन् ।

74 Armed with a weapon which even a mountain could
not blunt I have only two enemies equally obnoxious Hishaya
(कार्त्तवीर्यः) for carrying away the calf of the (sacrificial)
cow, and thou for attempting to rob my fame.

क्षत्रियान्तकरणोऽपि विक्रमः

तेन मामवति नाजिते त्वयि ।

प्रावकस्य महिमा स गम्यते

कक्षवज्ज्वलति सागरेऽपि यः ॥ ७५ ॥

७५ । क्षत्रियेति । तेन कार्त्तवीर्येण, द्वियते येनासौ करयः (१)
क्षत्रियान्तमय करयः अपि, विक्रमः, त्वयि अजिते, मां न अवति (२)
न प्रीयाति । तथाहि. प्रावकस्य (३) अक्षे, महिमा स गम्यते (४),
यः कक्षवत् कक्षे इव । तत्र तस्मैवेति एतन्मर्थे इति । सागरे अत्र
ज्वलति (५) ।

[७५] (१) to do, or to scatter, दुष्प्र अस्मिन् (२) to please,—
अवति । कार्त्तवीर्यः कार्त्तवीर्यः । अत्र । &c अक्षे,—अक्षे । अत्र । अत्र ।
&c (३) to purify, अक्षे अस्मिन् (४) to count, अक्षे,—अक्षे ।
अक्षे । &c अक्षे, &c अक्षे,—अक्षे । अक्षे । अक्षे । अक्षे ।
अक्षे, &c (५) to burn,—अक्षे । अक्षे । अक्षे । अक्षे ।
&c अक्षे,—अक्षे । अक्षे । &c

७३ । तत्र, चतिदानवराष्ट्रीय विद्वानः त्वयि अजिते मां न वदति, दावयस्व महिमां मां न वदती यः कथयन् मादरेऽपि जयति । वाचादरे—चतिदानवराष्ट्रीय विद्वद्विषयं वदं न वदते, दावयस्व महिमां मां न वदती येन कथयन् मादरेऽपि जयति, इति ।

७४ । अग्निं धीम तीजसा अग्निनिष्ठापकमपि मन्त्रिभ्यः कृतवन् इत्यादिमु-
दाहरणं ज्ञातव्यं अत्र तदीयं तीजो यदा विद्वेषेण दहति, तदा जनेतरवन्मुदाहरणं
तीजो न तदा मण्यते, तथा वदं धीम तीजसा मन्त्रेभ्योऽपि कथयन् तां कृतवन्
क्षरोति तत्र तदीयं तीजो मण्यमानि, तदन्तराजकमण्यकारकं तु मी तीजो न दह-
यामि । कथं च धीमतीवर्धयामि तावन् इति मी योवर्धं यावत् लभं निजिर्जति-
र्हति भावः । 'दावयस्व' वाच्यार्थ इति दावन् । कथं, दध्यादादि ।
'मादरेऽपि' अग्निनिष्ठापकानां मन्त्रिभ्यः । निधे समुद्रस्य दधे इति दावन् ।
अत्र अग्निदायां कथं च दावयस्व मादरेव, मादरेव वाच्यार्थानां, विद्वान् च
महिमां दद्यादमन्त्रं शीपयन् । 'कथयन्' ६८.—'मादरे' इति उपनीय
सतम्यत्वात् उपमानेऽपि कथं सम्यो, सतम्यत्वाच्च कथान् दवाप्ये वति, यदा
कथे इव कथयन् । एवं यद्युक्तादि दवाप्ये वतिः स्यात्, अत एव 'तत्र तदीयं'
इति ।

७५ । दावन् दानादकं मां कथं कथितेति, दावन् आचारं कथयन्मादरी पत्र-
दमेव अग्निं गच्छे नहि, काठे घेननं गच्छेव वरि तेननि अद्विष्ट इव, उपरि
अग्निं देहे नहिनाहे लोके गच्छेव ।

75 The fame of my valour as the destroyer of the Kaba-
triyas, does not please me so long as thou livest unconquered ;
that power of fire is to be praised, which burns in the ocean in
the same manner as it burns in the wood

विधि चाक्षवल्मीकसा हरेः

ऐश्वरं धनुरभाजि यत्तया । ॥ १ ॥

खातमूलमनिलो नदीरयैः

पातयत्यपि रुद्रस्तटद्रुमम् ॥ ७६ ॥

८६ । विद्मोति । किञ्च, येनरं (१) धनुः, हरेः विष्णोः, षोडशा (२) बलेन, आत्तबलं हृतसारथ्य, विद्धि, यत् धट्टः, त्वया अभोजि अभञ्जि । भञ्जेथ चिञीति विमापया गणोपः । तथाहि, गदीरयैः खात-(३)-मूलम् अथवदारितपादं, तटद्गुमं, न्दुरापि अमितः (४) घातयति (५) । ततः शिशुरपि दौढं धनुरभाक्षमिति मा गर्हीः इति भावः ।

८७ । च (किञ्च) एवम् यत् धनु त्वया अभोजि, (ततः) हरे चीजसा आत्त-
बलं विद्धि । यद् अर्धं अमितं गदीरयै खातमूलं तटद्गुमं घातयति ।

८८ । ईश्वरः महादेव इत्युच्यते । आत्त इति बलं यस्य तत्त आत्म-
बलम् । तथा ह्यया गदीरया ते । खातानि मूलानि यस्य तम् । 'अभोजि'
इत्यत्र 'अभञ्जि' इत्यपि भ्रान्तिः, किञ्च (३) प्रत्यये हरे भन्तृधातो गणोप-
सङ्गस्यो लोपः भ्रान्तिः । यद्वा 'अभञ्जि' किञ्च । आत्तानि- एवम् यत्
आत्तबलं विद्यमानं त्वया, यत् त्वम् अभोजिषी, खातमूलं तटद्गुमं न्दुरापि
अमितं घातयति, इति ।

८९ । यथाऽहं गदीरयेन जिघ्रिषीतमूलं तीरतश्च मत्पदेभ्योऽपि बाधु-
घातयितुं शक्नोति, तथा विष्णुनेत्रया जिघ्रिषीतश्च हरकान्तुश्च मत्पदेभ्योऽपि त्वम्
अभोजि, यतस्ते त्वम् अस्मिन् पीरय मत्पदे मः । पितृदेवदत्तः ते ह्यया द्यावा
इति भावः । पुरा हिमं विष्णुकां अस्मिन्मयीष्ये इति धनुषी निन्दते । यत्
तदी दत्तं पीरं जिघ्रिष्ये इत्यु, तत्त श्रेष्ठम् यत्त यदपि विष्णवे दत्तं, तत्त श्रेष्ठम्
अस्मिन् । अस्मिन् द्यावा हरिहरयोः की बलवत्तर इति ब्रह्माव पश्यतु ।
ब्रह्मा तत्तपीरया तत्तविशेषं जगदामास । एव हरिहरयोः इत्येव दृष्टे
भगवान् विष्णुः । इत्येवमेव यत्त जिघ्रिषीतमूलं विष्णुः अस्मिन्मयीष्ये । तत्त.

[८६] (१) ईश्वर good, चच्, aff. (२) चीज to live, चट्टच् aff. (३) यत्
to do, च aff. (४) यत् to live, इष्टच् aff. (५) यत् to fall, (चट्टच्),—
घातयति अथवा यत्तः अथोपयत्तः घातयाम्यच्, &c. घातितः, &c.

तन्नादीयमिदमायुधं ज्ञया
 मङ्गलञ्च मगरं विहायताम् ।
 तिष्ठतु प्रधानं तत्र मण्डलं
 तुल्यबाहुतरसा जितस्त्वया ॥ ७७ ॥

७७ । तदिति । तत् तन्नातः मनीयम् (१) इदम् आयुधं (२)
 कामौषं, ज्ञया मङ्गलञ्च मङ्गलं सङ्केत्य । तुल्यबाहुतरसा
 जितः । मङ्गलं यथा तथा, त्वया विहायताम् (३), प्रधानं (४) इदं
 तिष्ठतु, प्रधानं तावदात्मानं इत्यर्थः । “प्रधानं नारायणं स्वः” इति
 विद्यः । तुल्यबाहुतरसा इत्यर्थः, यद्य तुल्यबाहुतरसा समबाहु
 बलेन । “तरामी बलदंष्टमी” इत्यमरः । त्वया जितः ।

७८ । मङ्ग, मङ्गलम् इदम् आयुधं ज्ञया मङ्गलञ्च मङ्गलं विहायताम्, इदं
 तिष्ठतु, एतन्मपि यद्य तुल्यबाहुतरसा त्वया जितः ।

[७७] (१) मङ्ग for मङ्ग mine छ aff (२) या, युष् to fight, क aff
 आयुधो यनेन, युध समग्रदरे, घञर्थे कर्षणान्ते. (३) वि. हृत् to draw, -
 यत्. विहायताम् । अकपयत । अकपयि. &c. (४) प्र, धा to have, वु aff.

७७। तृणं बाह्यं, तत्र बभूव ह्यसि । अत्रैव गच्छ वसमान यथा तथा
 मृगय । बाह्यान्तर-तु-विकर्षः, प्रधनेन स्थोदताम्, एवमाप्य अं तुल्यबाहु-
 त्वम् । मृजितशाल । इति ।

७३। दुर्गापूजा से लक्ष्मी का उद्भव । यह लक्ष्मी उद्भव । १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

৭৭। অতঃপর, তুমিও হে মনোহর ভক্ত-সমাজে
 বর পুণ্ডর লভ্য হইল তুমি হইল স্বর্গ-ভাষ্য ।
 এবং তুমি-র নিমিত্ত সন্ত-সমাজে ।

77 Therefore do this: draw a ... arrow, after fastening the ... combat is put ... consider three may equal in strength ... defeat

कातरोऽनि यद्विदोद्गतः क्षिपा

तर्जितः पञ्चधाख्या सम ।

अथानिघातकृतिनाङ्गनिर्घा

वध्यतामभययाचनाञ्जलिः । ५८ ॥

८२। वातर इति । यस्या उद्वहं च उद्वहं च म
पयुधाय (१) त्विंश (२) । वातर इति उद्वहं च उद्वहं च

{२८} {१} यह का हिस्सा के कुछ भागों में है। यह भी एक ही
kind, (वस्तु) वह और हाइड्रोजन (वाता) के साथ मिलकर, जो है

आनिपातेन अतिशयः अङ्गुष्ठः दण्डो न लघोऽङ्गुष्ठः । अभाष्यतः
 प्राप्तिः अभाष्यतः प्राप्तिः । अभाष्यतः (३) । "गौ पुनरङ्गुष्ठि
 पुनरङ्गुष्ठः" इत्यमरः ।

६८ । अत्र वा, अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः ।
 आनिपातेन अतिशयः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः ।

६९ । अत्र वा, अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः ।
 अत्र वा, अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः ।

७० । अत्र वा, अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः ।
 अत्र वा, अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः ।

७१ । अत्र वा, अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः ।
 अत्र वा, अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः अङ्गुष्ठः ।

78. Or, if thou hast been frightened by the sight of मृग
 are (परम) fishing forth its fire, then, with thine joined hands,
 whose fingers have been hardened in vain by friction with the
 bow-string, crave thou my protection.

एवमुक्तवति भीमदर्शने

भार्गवे स्मितविकम्पिताधरः ।

तदनुगृह्णामेव राघवः

प्रत्यपद्यत समर्थमुत्तरम् ॥ ७६ ॥

(१) मृग to bind, कम्पयि, — बध्यते । बध्यताम् । अवध्यत । अवध्यि । समर्थ ।
 &c. बह, &c.

केवलीऽपि सुभगो नवाखुदः

किं पुनस्त्रिदशचापलाञ्छितः ॥ ८० ॥

८० । पूर्व्वेति । पूर्व्वजन्मसि नारायणावतारे यम् धनुः तेन समागतः सङ्गतः, सः रामः, अतिमात्रम् अत्यन्तं, लघुदर्शनः प्रिय-
दर्शनः, अभवत् । तथाहि, नवाम्बुदः (१) केवलः रिक्तोऽपि
सुभगः (२), त्रिदशचापेन इन्द्रधनुया, लाञ्छितः (३) चिह्नितः किं
पुनः, सुभग एव इति भावः ।

८० । सः (रामः) पूर्व्वजन्मधनुषा समागतः (सङ्गतः) अतिमात्रलघुदर्शनः
अभवत् । नवाम्बुदः केवलः अपि सुभगः, त्रिदशचापलाञ्छित किं पुनः ।
वाचान्तर—पूर्व्वजन्मधनुषा समागतेन तेन अतिमात्रलघुदर्शनेन अभूयत, नवा-
म्बुदेन केवलेनापि सुभगेन (भूयते) त्रिदशचापलाञ्छितेन किं पुनः । इति ।

८० । यथा हि सभावनधुरो नास्त्रिगुणी नवत्रयधुरः विचित्रेषु इन्द्रधनुषा
सङ्गतः कसपि शोभातिशयं दधाति, तथा निसर्गमधुराङ्गतिः नवजलधरमानी
राम स्त्रीं प्राकृतेन विष्णुधनुषा सङ्गतः कसपि शोभातिशयं दधी । 'योग्यं
योग्येन युज्यते' इति भावः । अथ राक्षसस्य नवाम्बुदेन धनुषस्य त्रिदशचापेन शीप-
कम् । लघु इष्ट मनीशं वा दर्शनम् प्राप्नोति, अथ सः । 'विचित्रेऽपि लघु'
इत्यमरः । 'लघुरवुरो च मनीशं निःसारे वाच्यवत् शीवम्' इति मेदिनी ।
'किं पुनः' सुभग इति किम् वक्तव्यम् इति भावः । 'सुभगोरपि विष्णुधनुषा
पूर्व्वजन्म परधुरामरूपं तस्य धनुषा' इति दिनकरः ।

८० । त्रिनि मित्र पूर्व्वजन्मेव (नारायणावतारेव) वपुः सहितं त्रिभिः शैलैः
निरतिशयं शिखरवर्धनं शैलेभ्यः । अथ, नवधनधरं मङ्गलदे इन्द्र, नै आशर इत्यमरः
योऽपि कठ इन्द्रः येषां ।

[८०] (१) नव new, अम् water, दा to give, क aff. (२) सु good,
खर glory, from भज् to serve, च aff. (३) लाञ्छि to mark, त aff.

80 Holding in his hand the bow which was his in his former state of being, he looked exceedingly charming, a newly formed cloud beautiful in itself becomes unspeakably such, when united with the divine bow (rain bow).

तेन भूमिनिहितैककोटि तत्
कार्मुकञ्च बलिनाधिरोपितम् ।
निष्पुमश्च रिपुरास भूभृतां
धूमश्रेष्ठ इव धूमकेतनः ॥ ८१ ॥

८१ । तेनेति । बलिना तेन रामेण, भूमिनिहिता एका
कोटिः एव तत्, कार्मुके प्रभवतीति कार्मुकं धनुश्च । कार्मुक-
कविवृक्षप्रत्ययः । अधिरोपितं (१), भूभृतां (२) रिपुः भार्ग-
वश्च, धूमश्रेष्ठ धूमकेतनः (३) अग्निः इव, निष्पुमः निस्तेजस्त,
पाम बभूव । धामेति तिङन्तप्रतिष्पकमथ्यदम् । दीप्तार्धकस्यासौः
इयं वा ।

८१ । बलिना तेन रामेण, भूमिनिहितैककोटि तत् कार्मुकं च अधिरो पत
भूभृतां रिपुश्च धूमश्रेष्ठ धूमकेतन इव निष्पुमश्च वासः । वाच्यानर्थ — वही स ...
अधिरोपितवान्, भूभृता रिपुश्च च धूमश्रेष्ठश्च धूमकेतनेन इव निष्पुमश्च बभूव ।
इति ।

८१ । महाशभायो राम दाशदेव तन वपु दहतीना अर्धं पटयो निरेण
वर्धनम् करीत, दाशदेव दाशकुलकदनी अनुभूदन कोटितीजा सममस्त, एवच
वही, श्रेष्ठश्च धूममायावावहो वर्धनश्च अस्तुति का । एता रामो धामंशमहा

[८१] (१) वर्ध up, दह to grow, (विच) क अर्ध (२) भू earth, च to
hold, इव अर्ध. (अनुभू), (३) धूम smoke, केतन symbol, from विम वि
abide, लुट् अर्ध

८३. परस्परस्थितो वईमात्रपरेद्योभतेजनौ तो सभी यदि, दिनामये
वैद्यो भविष्यतिवाकरो इव, जननी पश्यति च। वाचान्तर—...तो सभी
।तथा हृद्येतेच। इति।

[illegible]

৮। উঃহাঃ উত্তরেই পাহাড়ের অতিবেগে প্রবৃত্ত; একের তেলোমুখি এক
অপর তেলোমুখ হইতেছে, যেক সকল উঃহাগিকে পুন্যার সাধ-কালের লক্ষণ
ও মিলনের ক্রম দর্শন করিতে লাগিল।

62 The two heroes standing face to face in a hostile attitude, with power increasing in the one, and decreasing in the other, were seen by the people, like the sun and the moon, on the evening of the full moon.

तं ह्यपामृदुरवेक्ष्य भार्गवः

राघवः सर्वलितधीर्यमात्मानि ।

स्वस्त्यं मंहितममोघमाशुगं

व्याजहार हरमूनुमन्निभः ॥ ८३ ॥

८१। तमिति । हररुद्रसद्विभः सन्दसम, स्यायद् सदा,

आत्मनि विद्यते. आत्मनि योऽहं कल्पितमिति, तं भाग्यं, तं, कर्तव्यं,
सोऽहम् (१) आत्मोऽहम् आत्मानं (२) वाचं च ध्यायेत्, आत्मज्ञानं
प्राप्नोति।

८१। 'इदं दृष्ट्वा' इति कदाचन वाचः आत्मनि वाचोऽहं तं भाग्यं
तं कर्तव्यं आत्मोऽहम् आत्मानं वाचं च ध्यायेत् आत्मज्ञानं।

८२। इदं दृष्ट्वा तं दृष्ट्वा म'प्रमाणोऽहम् इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं। इदं दृष्ट्वा
वाचोऽहम्। वाचोऽहम् योऽहम् वाचः, तम्। वाचोऽहम्—इदं दृष्ट्वा
इदं दृष्ट्वा वाचोऽहम् वाचः, तम्।

८३। आत्मोऽहम् इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं वाचः
आत्मोऽहम् इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं आत्मोऽहम् वाचः वाचः च ध्यायेत्
वाचः इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं, निर्वोदोऽहम् आत्मोऽहम् वाचः, तम्
इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं इति कदाचन वाचः आत्मोऽहम् वाचः, तम्
इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं इति कदाचन वाचः आत्मोऽहम् वाचः, तम्
इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं इति कदाचन वाचः आत्मोऽहम् वाचः, तम्
इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं इति कदाचन वाचः आत्मोऽहम् वाचः, तम्

८४। 'इदं दृष्ट्वा' इति कदाचन वाचः आत्मोऽहम् वाचः, तम्
इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं इति कदाचन वाचः आत्मोऽहम् वाचः, तम्

80 The kind-hearted Rāma who resembled the son of
Hara (इदं दृष्ट्वा म'प्रमाणं), finding Blāgava shorn of his
energy, and his own infallible arrow fixed to the bow, thus ad-
dressed.

न प्रहर्तुमलमस्मि निर्दयं

विप्र इत्यभिभवत्यपि त्वयि।

शंस किं गतिमनेन पविणा

हन्मि लोकमुत ते मखाज्जितम् ॥ ८४ ॥

[८४] (१) यम्, वा to hold, त्वा aff. (२) वाचं swiftly, यम्, to go,
इति aff. (वाचं शीघ्रं गच्छति, यम्, to go).

प्रत्युवाच तमृपिर्न तत्त्वतः ।

त्वां न वेद्मि पुरुषं पुरातनम् ।

गां गतस्य तव धाम वैष्णवं

कोपितो ह्यसि मया दिदृक्षुणा ॥ ८५ ॥

८५ । प्रतीति । ऋषिः भार्गवः, तं रामं प्रत्युवाच । किमिति ? तत्त्वतः (१) स्वरूपतः, त्वां पुरातनं (२) पुरुषं पुरातनपुरुषं, न वेद्मि इति न, किन्तु वेद्मोऽव इत्यर्थः; किन्तु गां गतस्य भुवमवतीर्णस्य, तव वैष्णवं धाम (३) तेजः, दिदृक्षुणा (४) मृदुमिच्छुना मया, कोपितः (५) हि ह्यसि ।

८५ । ऋषिः त. प्रत्युवाच, त्वा पुरातन पुरुष तत्त्वत न वेद्मि (इति) न, नो मतस्य तव वैष्णवं धाम दिदृक्षुणा मया कोपित हि ह्यसि । वाचान्तरं—तद्विषय प्रत्युच्य, तव पुरातनः पुरुष (मया) न विद्यते (इति) न, ... दिदृक्षु 'वह' (ता) कोपितवान् ऋषिः । इति ।

८५ । भार्गवो राघवमीदं प्रत्यवदत्,—तव ज्ञातः परमपुरुषोऽधीति ज्ञातः स्यात्, किन्तु चक्षुना पृथिवीमवतीर्णं मानवभावनापन्ने त्वयि स किल मानवपुरुषो भगवत्स्वभाव सम्बन्धा विद्यते न वेत्ति परीक्षायां न मनसि ममान् कृतवृत्ती मन्त्रे, अतएव त्वं मया ज्ञानतएव कोप्य ममितीदृशि । तव तत्त्वं ज्ञानतापि मया कृतं हर्षादिव ज्ञतम्, अतः अकम्बो मीडपराधः, इत्यभिप्रायः । 'न वेद्मि न'—अत्र निषेधाद्यो ह्यो नश्यदो वेद्मि एव इति लोकार्करूपार्थं समर्थतः ।

८६ । नरवि चार्जुन उवाच । उवाच विजयेन ये, आगनि पूरणं पूरय, अग्नि आगनात्क एतदुक्तं यानि ना एवम नरः, आगनि वक्ष्येऽहं अरुणीर्ष हरेऽराधन, अग्नि आगनात्क देवदत्त उवाच । अत्रिवात्र यानि नरैः आगनात्क कृषिः अत्रिवात्र ।

[८५] (१) तत्त्व truth, तसि aff. (२) पुरा, old, य्यु aff. (३) धा to hold, मनिन् aff. (४) दृश् to see, सन् (desiderative form) छ aff. (५) to be angry, (विष्) क aff.

भग्नमात् कृतवतः पितृद्विष्टः

पातमाय वसुधां समागरान् ।

आज्ञितो जयविपश्येद्योऽपि मे

प्राप्य एव परमेष्ठिना त्वया ॥ ८६ ॥

८६ । भग्नमादिति । पितृद्विष्टः पितृवैरिणः अन्धकार-रुज-
वतः कोपेन भग्नोऽनुत्पन्नः । 'वसुधायां जातिः कर्मणः' इति वा नि-
प्रत्ययः । समागरां वसुधां (१) यः पातयति पातयतीति देहं छन्दसः ।
द्विष्टे वा भेति भवादात् जातिः । (द्विष्टे वा ह्येतत् स्यात् पातयति
इति ।) कृतवतस्तु मे, परमेष्ठिना वसुधापुनर्पन्नं त्वया आहितं वतः ।
जयविपश्येद्यः (२) पराजयोऽपि, द्रुपः (३) आह्वयः इव ।

८६ । पितृद्विष्टः भग्नमात् कृतवतः गतात्मा बहुधा च पातयति (१) ।
६, परमेष्ठिना त्वया कृतवतस्तु मे, प. ६, ५५ प. ५ ।

८६ । विपश्येति द्विष्टः 'द्विष्टात्' 'द्विष्टः' इव 'द्विष्टः' इव 'द्विष्टः'
इति वसुधां इति समागरां जातिः । अन्धकार-रुज-वतः । वाक्यार्थः—
परमेष्ठिना त्वया आहितेन जयविपश्येद्येन द्रुपेन च, इति ।

८६ । पितृवैरिणः, अविद्वान् अज्ञान् अज्ञपत्नी निवृत्तवान् । ६५ च साहचर्यात्
निघोषात् इव बहुवचनं दत्तवान् । अतो मे पितृद्विष्टः कृत्यः न विधिदत्तवाच्यते, अपुमा-
श्च पारस्विकं कल्याणकर्म त्वया अनुवर्तनीयम् । अतो भविष्यत्परं पराभवेत्परं
निन्दकं प्रनुमानं पारस्विकं कल्याणकर्म वा प्रवर्तनीयम् । अतएवाह भविष्यत्परं

[८६] (१) बहु wealth, वा to hold, च and टाप् aff. (२) वि, परि,
implying reverse, अन् aff. (३) इति praise, चन् aff.

एव न निदहः । ईश्वरेणैव विषयस्यैव तद्वि जातमिति भावः । एतेनैव
 भाग्य ईश्वरविहितमात्रं धर्माधर्माच्च द्रव्यमम् । अथवा ईश्वरस्यैव तद्वि
 जरादयो न कीदृषि जायन्त्येव विद्वन् इति ज्ञाप्यमम् । 'आयनाय' इत्य-
 याचस्येन आयायी इत्यने, इत्य- 'इ' इत्यर्थः — 'वि नृपतेभ्यः इत्येतेभ्यः निचय-
 कताः । कता निचयस्या येन भागेन नृपदायनः । नृपदायनमात्रात् तद्वि
 निधेन चेतवाम् । 'तद्वि' इत्यर्थे महाद्वारे इत्येव नृपस्य नः । आरीषात् एते
 ग्रीत आग्रायाय वसुधरात् । इति ।

८८ । आदि निद्वेदिताः सदाश्च कतिपयि, एव सदाश्च कतिपयि सदाश्च
 कतिपयि । आदि निद्वेदिताः, अन्ति अन्ति कतिपयि इति । इति ।

88. I, who have reduced to ashes the enemies of my father
 and made an absolute gift of the sea-girt earth to a per-
 son, deem this debt by thee, the Supreme Deity, as a gift.

तद्गतिं मतिमतां वरेषितां

पुण्यतीर्थगमनाय रक्ष मे ।

पीडयिष्यति न मां खिलीकृता

स्वर्गपद्मतिरभोगलोलुपम् ॥ ८७ ॥

८७ । तद्वि । तत् तस्मात् कारणात्, हे मतिमतां वर-
 पुण्यतीर्थ-(१)-गमनाय व्याप्तुमिष्टाम् ईक्षितां-(२), मे गतिं रक्ष प्राकृत्य,
 किन्तु खिलीकृता (३) दुर्गभीष्टतापि, स्वर्गपद्मतिः अभोगलोलुपं
 भोगनिस्पृहं मां न पीडयिष्यति (४), अतस्तमेव जहोत्यर्थः ।

[८७] (१) पू to purify, यत् aff. शक्. augment. (पू वाती. वृ-
 क्तायमथ इत्येतत् भाती., पुण्यम्), and वृ to cross, यत् aff. (तीर्थम्)
 (२) आप् to have, (यत्) ज aff., (३) खिल unploughed land, वि aff.

८३। मतिमतां वरः । ततः पुष्पतीपङ्कजनाय ईप्सुयता मे गतिं रघु, विभी-
ष्टतापि स्वर्गपहतिः अभोगभोगेषु मां न योऽपिष्यति ।

८३। मतिः प्रज्ञा बुद्धिः विद्यते एवामिति मतिमतां तेषाम् । पुष्पाणि
सीतापि देव गमनं शक्तेः । विभीष्टा विभीष्टा मन्वन्मना हता विलीकता । स्वर्गं
पहतिः । भोगे भोगेषु, यत् न भवतीति अभोगभोगेषु, तम् । बाष्पाभर—
तया ईप्सता मे गतिं रघुनाम्, अभोगभोगेषुऽहं विभीष्टतया स्वर्गपहत्या न
योऽपिष्ये । इति ।

८३। हे प्रज्ञावतां श्रेष्ठ ! यथा अहं पुष्पतीपङ्कजं गच्छामि ते तां मतिमतिं
रघु, कश्चि मे स्वर्गलोके, नाहं स्वर्गलोके किञ्चिदपि दुःखमनुभविष्यामि, यतः
सर्वभोगविह्वलं सुसुखं किं वा सुखमाधमेन स्वर्गेण प्रयोजनम् । 'तद्गतिम्'
इत्येष मनुष्यपद्विषयः प्राप्तुं गतिं तद्वातं ताम् । यतः प्रसिद्धतया आकाशा-
दिमनसानध्यात् । अथ पुष्पतीपङ्कजं मन्वन्मन्वन्तव्यं मे यम् । पुरा किञ्च नाम-
ह्वयं बाष्पाय मदी दत्त्वा बाष्पया राजी न भवामीति प्रतिज्ञातवान् । ततः
प्रभृति काष्ठापनं सङ्गृह्ये अहं दत्तं मदीन्द्र पश्यते वर्तते अहं । 'विभीष्टता विभी-
ष्टतया भवति इत्यमरः । अत्र दत्तं दुर्गमत्वादित्यां कामसुखारहितमित्यर्थः ।
अभुततया हि किञ्चिदपि ।

८४। अहं रघु हे अतिमहान् । गुणतीर्थे जन्मान्ध आनन्दं योऽपि गच्छति
इति दत्तं, अर्गुणं ब्रह्म इत्येतत् आनन्दं मनोऽपीडा इत्येतत् वा, काश्चि अत्रि उपायस्यैव
यथा लोभं न हि ।

87. Therefore, O thou, the best of the intelligent, spare my
power of locomotion that I may visit the sacred places of pil-
grimage, if my passage to heaven be closed, I shall not feel
afflicted, because I have no relish for enjoyment.

प्रत्यपद्यत तथेति राघवः

प्राङ्मुखं विसर्ज्य सायकम् ।

न to do, न aff. (४) योऽपि to gain,—योऽपि दत्तः । योऽपि दत्तः
अपि दत्तः । योऽपि दत्तः, &c अर्गुणः,—योऽपि दत्तः । योऽपि दत्तः, &c योऽपि दत्तः, &c

भार्गवस्य सुकृतोऽपि सोऽभवत्

स्वर्गमार्गपरिधौ दुरत्ययः ॥ ८८ ॥

८८ । प्रत्यपद्यतेति । राघवः, तथेति प्रत्यपद्यत कङ्क्रीकृतवा
प्राङ्मुखः इन्द्रदिङ्मुखः, सायकं (१) विससर्ज च । सः सायक
सुकृतोऽपि साधुकारिणोऽपि । करोतेः क्तिप् । भार्गवस्य दुरत्यय
दुरतिक्रमः, स्वर्गमार्गस्य परिधौ (२) प्रतिबन्धः अभवत् ।

८८ । राघव, तथेति प्रत्यपद्यत प्राङ्मुख सायक विससर्ज च, सः सायक
सुकृत, अपि भार्गवस्य दुरत्यय, स्वर्गमार्गपरिधौ अभवत् ।

८८ । प्राक् भूषं यत्न सः प्राङ्मुख पूर्वाम्बः । सु साधु करोतीति सु
तस्य । दुष्करः अत्यय, अभावो यस्य स दुरत्यय । वाचान्तर—राघवेण तदे
प्रत्यपद्यत, प्राङ्मुखेन सायक, विससर्ज च, तेन दुरत्ययेन स्वर्गमार्गपरिधौ ब
धत । इति ।

८८ । तथा करोतीति भार्गवरत्नं प्रतियुज्य राम, पूर्वाम्बिसुखं कर्तुं वा
विधेय, स च वाच स्वर्गमार्गमार्गोऽपि भार्गवस्य स्वर्गमार्गस्य दुर्निवारः प्र
बन्धो बभूव । तस्य स्वर्गसाधनं पुण्या निरावकार इति भावः । मेरी पूर्वाम्ब
इन्द्राधिष्ठित, स्वर्गो विद्यते, अतएव 'प्राङ्मुख' इत्यनेन रामस्य स्वर्गाम्बिसुख
गम्यते ।

८८ । राम उवाच वनिता श्रीकांत रश्मिलेख, एकं पूर्वाम्ब इहेन मन्त्रेण कर्तुं
कार्यं भूतवन्तन्त्र इहेन नई मन्त्र उवाच वनिता इति इति अतिवक्त इहेन

88. Rāma expressed his consent by saying.—be it so, as
turning eastward darted his arrow; that arrow became an
unmountable obstacle to Bhārgava's passage to heaven, though
he was possessed of merits

राघवोऽपि चरणी तपोनिधेः

घम्यतामिति यदन् समस्युशत् ।

[८८] (१) to destroy, च्छ् aff. (२) to kill, क्त् aff.

निर्जितेषु तरसां तरस्विनां .

‘ शत्रुषु प्रणतिरेव कीर्तये ॥ ८६ ॥

८६ । राघव इति । राघवः अपि, क्षम्यताम् (१) इति वदन् तपोनिधिः भार्गवस्य, चरको समस्तशत्रु प्रणनाम । तथाहि, तरस्विनां (२) बलवतां, तरसा बलेन, निर्जितेषु शत्रुषु, प्रणतिः एव कीर्तये भवति इति शेषः ।

८६ । राघव अपि क्षम्यताम् इति वदन् तपोनिधि चरको समस्तशत्रु, तरस्विनां तरसा निर्जितेषु शत्रुषु प्रणति एव कीर्तये (भवति) । वाचान्तर—राघवेनापि क्षम्यतामिति वदता चरको समस्तशत्रूनाम्, ... प्रणना कीर्तये (भूषते) । इति ।

८६ । रामोऽपि क्षम्य मा शत्रुम् इति वदयन् तपोबलसमन्वित भार्गवं वदनाम । उचितमेव एतन् कीकोतरविजयवाचिनी रामस्य, यतो बलनिर्जितेषु शत्रुषु प्रधानप्रदं नमेव विजयिना कीर्तिकार भवति । ‘तपोनिधि’ इत्यनेन भार्गवस्य पूजनीयत्वम् ज्ञायम् ।

८७ । शब्द ‘यदा कश्चन’ इति रतिप्राप्तोत्पत्तिरिति ज्ञायते अत्र शब्देन, कात्र, नष्टिष्ठ नष्टात् इति नष्ट इति वीरपुरुषत्वात् अत्रात्र कथा ।

69 Rama also touched the feet of the ascetic, asking forgiveness, humility on the part of the powerful towards fallen (तरसा निर्जितेषु lit. vanquished by power) foes, redounds to their glory.

राजसत्वमवधूय मातृकं

पितृमस्मि गमितः शमं यदा ।

[८८] (१) वदन् to pardon, कथापि,—कथते । कथापि—कथामि । कथने ।

८८. कर्त्तरि,—कथामि । कथामि । कथामि—कथामि । कथामि ८८ (भादि)

कथने । कथामि । कथामि—कथामि । कथामि । ८८. कथामि, ८८. (१) तरस्व strength, विनि अर्द्धे.

नन्वनिन्दितफलो मम त्वया ॥

नियद्योऽप्ययेमनुमहीक्षतः ॥ ६० ॥

॥ ६० ॥ : राजसत्त्वमिति । मानुरामतं मातृर्कं राजसत्त्वं (१) रजो
गुणप्रधानत्वेन च यथूप, पितुरागतं पितृयं, अमं यदा गमितः अस्मि
तदा त्वयाः मम अपेक्षितत्वात् अनिन्दितम् अमर्हितं, फलं स्वर्गं प्राप्ति
लक्ष्यं यस्या सः अयं नियद्यः अपकारः त्वयि, अतुमहीक्षतः (१)
ननु उपकारीक्षतः खलु ।

॥ ६० ॥ भावकं राजसत्त्वम् अवधूय यदा (चक्षुः पितृ) अमं गमितः अस्मि
(तदा) त्वया, अनिन्दितफलः अयं नियद्यः अपि अतुमहीक्षतः ननु । भाषानर-
(मं) यदा (मा) गमितवान् अस्मि, अनिन्दितफलम् इमं नियद्यम् अतुमहीक्षत
वान् । इति ।

॥ ६० ॥ यतोऽहम् अपि अनेनेव निषर्द्धं मातृकुलोत्तं तौत्सभाय विदुः
दिदुःखीचितं शुभीदके प्रानिमित्तं मातोऽपि, ततः त्वमेतत् इमं निषर्द्धमपि
महीपकारकम् अतुमर्हं मयपामि । 'सकृद्भवानि निषर्द्धा अपि तारयन्ति' इति
भावे । 'मातृकं' अविषकुलीचितम् इत्यर्थः । 'राजसत्त्वं'—'रजः' प्रधानम् यस्य
इति राजसो रजोगुणप्रधानं स्वभावः, तस्य धर्मो राजसत्त्वं, कामक्रोधादिरपि
प्राप्तव्यम् इत्यर्थः । 'रजोगुणप्रधाने हि स्वभावे कामक्रोधादयो सूक्ष्माः' । यदा
अपि तु धूलिविकसद्वदः नक्तव्यं भागम् अवश्यम् अपये, पदमुपयति, तथा रजो-
मुपाभीदपि विविकसूदः अकार्यमनुवर्तते । सत्तत्त्व नवमे सुते,—'अपये पदमर्हं
यस्मि हि अतुमन्तोऽपि रजोनिमीलिताः' इति । सुतेषां विदुषात्मकत्वेऽपि
कचित् कस्यचित् गुणस्य भूयस्तं हृष्यते । यदा, 'राजसत्त्वं' राजः अविषयस्य सत्
स्वभावः शुभी वा, 'सत्त्वं' गुणं पिशाधादी बले द्रव्यस्वभावयोः, इति विदुः ।
अविषयोचितेन प्रतापादिगुणः, 'अमर्षं स्वभावो वा राजसत्त्वं' तत् अवधूय इति

याप्यामस्यपि सकृच्छते । 'मम' शान्तिं सत्तनुवधधानमिति धावत् । सत्तनुवधधाना हि धावेच्छेत्तान्नायाः, रजोनिवृत्तवानाय अपिधा ।

२० । आगमि वधन आचारं बाहुवृत्तलोडितं त्रैलोक्यं ताव दूरं दक्षिणं आचारं निवृत्तलोडितं बाह्विनाथं हागितं वरिधेन, त्वन आचारं एति निवृत्तं दक्षिणं दक्षिणं एतान् दक्षिणं, कम न, अहं निवृत्तं परिणामं निमित्तं नरे ।

20. When thou hast converted the furious nature I inherited from my mother's side, into the peaceful disposition inherent in my father's, even this punishment inflicted by thee is on account of its happy result, an act of favor.

साधयाम्यहमविघ्नमस्तु ते

देवकार्यमुपपादयिष्यतः ।

अधिवानिति वचः सलक्ष्मणं

लक्ष्मणायजम्पिस्तिरोदधे ॥ ६१ ॥

६१ । साधयामीति । अहं साधयामि (१) गच्छामि, देवकार्यं उपपादयिष्यतः (२) सम्पादयिष्यतः, ते अविघ्नं अस्तु विघ्नाभावः चेत्तु । अथय विभङ्गीत्यादिना अर्थोभावेऽर्थोभावः । स ह हृदयेन सलक्ष्मणः तम् । तेन सहेति तुल्ययोग इति बहुव्रीहि । हृदयेऽप्येवं शान्तम्, इति वचः अधिवान् उत्तवान् । ब्रूयात्तु । अर्थः तिरोदधे अन्तरं धे ।

६१ । अहं साधयामि, देवकार्यं उपपादयिष्यतः ते अविघ्नं अस्तु, स ह हृदयेन सलक्ष्मणः इति वचः अधिवान् अवि विरोदधे । साधयामि—साधयामि, देवकार्यं गच्छामि — इति वचः अर्थोभावेऽर्थोभावः । इति ।

[६१] (१) साध, to accomplish, (विघ्नः) बाधदातः अबाधनः । अबाधनम् । साधयामि अहं. साधयामि. (२) वच, वद to हृत्, (विघ्नः) अहं ॥ १०४

घान्तेन धनवान् इतिवत् अभेदे हतीय।, लोचनान्येव कुवलयानि इत्यर्थः ।
निमग्नश्च साक्षात् लक्ष्मीरिव शोभा, अतः तस्याः हर्षनार्थं पुरस्कुन्दरीयामोत्-
तिष्ठत्यो, वसिन्तः । 'अबुद्धय' श्लोको यथा सप्तमी सर्गे—'तासां सुखीरामव-
र्त्तमानाः शान्दकुतूहलानाम् । विलोलनेत्रमनरेखिताया, सहस्रपद्मा-
या इवासम्' । इति ।

३३। अमरुत निवडूला अवशीपान, पथे प्रसज्जित रत्ना पटितयने कटिपद्म
ही अतिवह्नि कटिपा अयोध्याय आसिद्धा एवेन करिलेन। शान्दीर अर्पवार्धिनी
हीनेर नदनपाठे बोध इहेन येन अयोध्याय पवाकबालाय पठ पठ नीलपद्म
इति ।

93. The ruler of the earth (हर्षवत्), almost like Ś'arva
हर्ष), after passing a few nights on the road provided with
dand royal tents, entered the city of Ayodhyā, whose win-
ws appeared as if adorned with blue lotuses by the eyes of
e maidens anxious to see Māthali (धोता).

—

Rāmāyaṇ'a. Rāma also learned from the sage, the mystical charms (मन्त्र or रहस्य) that are required for their use. परितुष्टोऽपि भद्रं ते राजपुत्र महायशः । श्रोत्वा परमया युक्तो ददाम्यस्त्राणि सर्व्वम् । शिवा-
सुररक्षान् वापि स्वयम्भोर्विमान् युधि । धैर्यमित्रान् प्रसङ्गात्तो बभौह्य जपि-
त्यसि ।...समावृत्तमयान् राम मायुरान् कामरूपिणः । व्रतोन्मत्त मन भद्रं
ते पावभूतोऽसि राघवः । &c. (See रामायण, बालकाण्ड, 27th and 28th सर्ग).

St. 22.—'वामनाश्रमपटम्' &c. The hermitage of Va'mana or the dwarf incarnation of Vishn'u. In ancient times before Vishn'u became incarnate as the Vāmana, this was his hermitage, and here he practised austerities for many thousand years, as an example to others. When Vi-shn'u was thus engaged, Bali, the mighty king of the Dasyas acquired the dominion of the three worlds, deprived the gods of their power and dignity, and commenced a great sacrifice. The gods came to this hermitage and prayed to Vishn'u for succour. Vishn'u accordingly, appeared on earth, in the shape of a dwarf (वामन) son of Kaśyapa. The dwarf went to the abode of Bali, and begged of him as much space as he could step over in three paces. Bali granted his request. Then Vishn'u dilating himself enormously took heaven and earth in two paces, and for the third placed his foot on the head of Bali, and sent him and all his people to the realms below the earth (पृथिवी). 'इह राम महाबाहो हिन्दुर्देवमकुलः । वहां च सुवदन्त्य तदा युज्यतामि च । तपधरचक्रः कार्य-
सुवास सुमहातपा । एव पुर्यादमी राम वामनस्य महाकनः । सिद्धान्त इति
ख्यात सिद्धी वय महातपा' । &c. (See रामायण, बालकाण्ड, २८ सर्ग).

St. 23.—'वासनाद सुनिराकलकृत' &c विश्वामित्रतपोवन —According to the Adhyātma Rāmāyaṇ'a the hermitage of Viśvāmitra was situated on the site of the modern town of Buxar, which is situated in the district of Shahabad. The distance from the

site of the city of Ayodhya, near Fyzabad, to the junction of the Narayn' (Gogra) and the Ganges, is about a hundred and seventy miles. From the junction of the two rivers to the modern town of Hissar, the distance is rather more than forty miles in a retrograde direction from east to west along the southern bank of the Ganges, &c. (See Wheeler's History of India, Vol. II. page 81, foot-note.)

St. 23 — 'मरीचमुदधत्' &c. Ma'rīcha, the son of Ta'daka the daughter of the Yaksha king Suketu, was changed into a Rakshasa by the curse of Agastya. He also tried to defile the sacrifice of Viśvāmitra, but was prevented by Rāma, who cast him over a long distance into the sea with a weapon. 'मारीचं हारमन्त परमाम्बरम् । विद्येन परमक्ष्मी मारीचंरमि राघवः । न तेन परमाक्ष्म मानेन मुनाहतः समुधे घोतनमन्त विन मारमन्त्रे । &c. (See रामायण, बालकाण्ड, १० अर्ध)

According to the Rāma'yan'a quoted above, the weapon with which Ma'rīcha was struck, was the मानव weapon and not the बाण ('सुदेवतम्') as stated by Kālidāsa. The poet here apparently followed Viśhnū'purn'a, which says that, 'Rāma at the sacrifice, hurled to a distance मारीच, struck by the blast of his shaft.' 'यस्य च मारीचमिदुवाताहत दूर विद्येय' &c. (See विष्णुपुराण).

St. 32. — 'मिथिलां व्रजन्' &c. Mithilā. — 'A city, the capital of Videha or North Behar, which corresponds to the modern Trihut and Purniya, between the Gandaki and Kosi rivers. It was the country of Janaka, and the name of his capital 'Janakpur,' still survives on the northern frontier'

Sts. 33 & 34 — 'यिषु दीर्घतपसः परियच्छ.' &c. 'बाहू गीतमवधूः ब्रह्मजयो' &c. Ahalyā (बहल्या) the daughter of Brahmā, - was the wife of Dīrghatapa'h (an epithet of the sage Gautama-गीतम). On one Occasion, Indra enchanted by her beauty, assumed her

husband's from, and seduced her in his absence. It is stated, that Ahalya' knowing the god in disguise in the wantonness of her heart yielded to his desires. Gautama returning from his ablution, beheld the profligate god in his disguise running away in haste. He understood in a moment, what had happened and thus cursed him in words of dreadful anger :—'O depraved wretch, assuming my form you have perpetrated this great crime! Therefore from this moment do you become a eunuch! The sage then pronounced this curse upon his wife.—
 [Sinful wretch, for thousands of years shall you remain in this forest, without any food, living only on air, resting on bed of ashes, abandoned by all, and invisible to all, suffering bitter remorse, until Rāma, the son of Dāsāratha, shall come here, by whose favour you shall be cleansed from all sin,' &c. 'तदा ददा च दे दह भाषामपि च जहवान् । दह वर्सदधादि बहनि निर्वसिद्यसि । वातभक्ष्या निराकारा तप्यन्ती भक्षमादिनी । अहया सम्भूतानामादमीकिन् वसिद्यसि । वदेतह वन चौरं रामी दहयथावत् । आनमिष्यति दुर्धनं सदा पूता भविष्यति'] &c (See रामायण, बालकाण्ड, ३८ सर्ग).

According to the Rāma yan'a quoted above, no allusion is made to Ahalya's being turned into a stone as described by our poet, who must have followed Padmapura'na in making such an allusion. 'वायदेव्या दुरा भर्ता राम' जहापराधम् । अहयाव्या म्रिता कष्टे प्रसजिहोह्य सखातः । दहहि, अन्नं नान् तदे वापाम् प्राह दीतम् । तदादिव ते वादादधर्मान् दहामहेवम् प्रमी' । &c (See २८ पुराण).

This allegory is finely explained by Kuma'rita Bhatta (1), who makes Ahalya' to represent 'the night,' and Indra 'the sun' (2), the latter carrying away the shades of night. The

(1) Also styled कुमारिलभाषी, a renowned teacher of Mimāṃsā philosophy.

(2) The name 'अहया' by a strained etymology can be made to signify 'night' and 'दह' the 'sun.'

belief, that, darkness prevailed before the creation, is universal, and Ita'ma'yana representing Ahalyā as the first-born daughter of Brāhma, apparently alluded to 'night' or the primeval darkness.

As Indra is represented the god of rains, and Ahalyā an unploughed land (अ नैग एष plough, यत् affix), so this myth of Indra's connection with Ahalyā may also mean the conversion of cultivable but unploughed land into a fertile one by means of rains.

St. 44 — 'विदुतकनुचवानुसारिणम्' &c. This story is related in different Pura'nas in different forms with various embellishments. But the allusion contained in the text, refers to the following story of the Maha'bha'rata :—

Once the gods instituted a sacrifice and apportioned no share to Rudra, of course, not knowing the powers of the formidable deity. Rudra, in a rage, created an extraordinary bow (said to be made of five sacrifices-पञ्चयज्ञ) and ran up to the place where the gods were performing the sacrifice. A terrible catastrophe ensued :—"The mountains tottered, the earth shook, the winds ceased to blow and the fire ceased to burn; the sun and moon were obscured, the stars rolled in the firmament in utter disorder, and the whole universe was enveloped in profound darkness. Rudra pierced with an arrow the Sacrifice, that was flying away through the air, assuming the form of a deer. He followed the Sacrifice, and on his way, seized the gods who were running away in dismay. Savitā (सवितर) had his arms cut off, Bhaga (भग) had his eyes plucked out, Pu'shan (पूष) had his teeth knocked down," &c. Afterwards the gods propitiated the angry deity, and order was restored. 'ततो देवयुगेऽतीते देवा वै रमन्त्ययम् । यज्ञं वेदप्रसादेन विधिबद्धं यदुत्तमोत्तरम् । कल्पयामासुरय वै साधनानि चर्षोषि च । आगाच्छी देवतादेव यन्निधं, द्रव्यमेव च । ता वै रुद्र-कृत्तान्त्यो यायातम्येन देवताः । नाकल्पयन् देवस्य म्याचीमांशं जराधिपः ।

मोक्षदामाने भागे तु हतिवासा ममेऽमरैः । ततः साधनमन्त्रिणम् धनुरादौ
मसृजं ह ।...ततः क्रुद्धो महादेवस्तदुपाटाय कार्मुकम् । आनगामाद्य तरेषु
यत्र देवाः समीजिरे । तमातकार्मुकं दृष्ट्वा वज्रचारिणमन्ययम् । विमये प्रपिबो
देवो दधेताम अर्कान्धरे । न वयो यत्र नैव नाग्निर्ज्वाल श्रेष्ठितः । व्यथन-
श्चापि भविष्यं दिवि नचवमसृजन् । न वभौ भान्तरयापि सोम श्रीशुक्रमण्डलः ।
तिमिरेत्पातकं मज्जेमाकाशसामवहतः । अभिभूताजतो देवा बिकपान्न प्रजिह्वरे ।
न प्रजमाद्य यज्ञः न देवताभ्येसुरे तदा । ततः स यज्ञ विव्याध रीटेण क्वाद्
परिधा । अघक्तामजतो यज्ञो ययो मृता मयावकः । स तु नैवैव वपिण दिवं
प्राप्य धराजतः । अमोक्षमानो दृष्टेय युधिष्ठिर 'अमराने' । १७८ & ८ (See
महाभारत, वीरकण्वं, १८ अध्याय)

St. 47 — 'चयीनिजा' or 'not womb-born,' an epithet of Sītā. In the Rāmāyaṇa, Janaka thus gives an account of the birth of Sītā:—'As I was ploughing my field, there sprang from the furrow a girl, obtained by me while cleaning my field, and known by name as 'Sita' (the furrow). This girl sprang from the earth grew up as my daughter' &c. 'अथ कं कथं मेव साहस्यदुत्पत्ता ततः । दिवः प्रोचयता मया माया प्रीतिरिति विद्युताः । भूतमा-
दुत्पत्ता सा तु व्यवर्तत ममाश्रया । प्रोचयन्नेति मे कथा ज्ञातव्यमयीनिजा' ।
&c. In another place, Sītā thus relates to Anasūyā, the wife of Atri, the account of her own birth —(Hence, Janaka, king of Mithilā went with his wives to plough the sacrificial ground. While there, he saw Menaka, the chief of the beautiful Aśvatas, passing across the sky. He was moved at the sight, and wished that an illustrious child might be born to him from her. Just at the time a voice from heaven was heard, saying that he would be blessed with such a child. Afterwards, while he was ploughing the sacrificial ground, I sprang from the earth. 'निदहापि
पतिर्वीर्यं कन्दो नाम अक्यावन् । अघदधेऽजसुरतो आहतः सापि निदहोम् ।
त दीरावर्षेण कर्तुं यतः काष्ठं पिला मम । दधीमः सद्यः अक्यामः स दहर्हादुत्
पदम् । अमरोदे अमरानो दिव्येया अमोक्षामः । अमरं वै कथयसु दंत-

मन्त्रे 'दुष्ट'वाचः । मन्त्रे वाचः वदकम्यवा मन्त्रवाचः वदकम्यवा । मन्त्रवाचः
 मन्त्रवाचः मन्त्रे वदकम्यवा । मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः
 मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः
 मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः मन्त्रवाचः

Parashurāma's story is told in the *Rāmāyaṇa*. He is said to have killed the Kshatriyas and to have given the earth to the Brahmins. He is said to have cleared the earth of the Kshatriyas seven times, and to have given the earth to the Brahmins. The story of his hostility to the Kshatriyas is thus related. Kārtavīrya a Kshatriya and king of the Mahabharata, had a thousand arms. He came to a visit to the hermitage of Jamadagni, the son of the Rishi and his sons, and was hospitably entertained by his wife. But when he departed he carried off a sacrificial calf belonging to the sage, and destroyed the trees of the hermitage. This act enraged Parashurāma, that he persecuted Kārtavīrya, cut off his thousand arms and killed him. In retaliation the sons of Kārtavīrya attacked the hermitage of Jamadagni, when Parashurāma was away, and slew the sage and unrepenting sage. When Parashurāma returned he found his father dead, and made a vow that he shall exterminate the whole Kshatriya race including the sons of Kārtavīrya. Thrice seven times did he clear the earth of the Kshatriya caste, and filled with their blood the five large lakes of Samantapanchajanya (the district Kuru kshetra), from which he offered libations to the race of Bhṛigu. He then performed the Asvamedha sacrifice, and presented the earth to Kāśyapa, and retired to the Mahendra

(1) A tribe of people said to have been descended from Yadu, they are described in the Purāṇas as separated in the five divisions, viz. सप्तगुह्य, वीरहर्षास, वास्य, सुविह्वर, and जात, they are said to have overrun parts of India along with Śākya or Scythian tribes.

(2) He was endowed by the favour of Dattatreya (दत्तत्रेय) with a thousand arms, and a golden chariot that went wheresoever he willed it to go.

mountains (See Maha'bha'rata, Vanaparva, 116. Adh, also S'a'ntiparva Itajadhama, 49 Adh).

St. 65.—'वपमानश्चभोजिद' &c. Kenuka' the mother of Parasurama, once went to bathe, and finding king Chitraratha and his wife amusing themselves in the water as man and woman, felt overpowered with an impure desire. On her return to the Hermitage, her husband found that she had fallen from perfection, and desired his sons, to kill her. Rumanwat, Sushena, Vasu, and Viswa'vasu, the four elder sons declined, and their father cursed them that they might become idols. Parasura'ma, the fifth son, cut off her head, and thereby so pleased his father that he promised him any blessings which he might desire. Among other things, Parasura'ma asked that his mother might be restored to life without a recollection of her death and in a state of perfect purity. He also desired that his brothers might be restored to a sane condition. All this Jamadagni bestowed कदाहविषु सख्येण यत्नेन च सुतेषु वै । रघुका खासुनममत् कदाचित् निवृत्तयता ॥ सा तु भित्तये नाम सार्त्तिकारतक दृष्टम् । ददर्श रघुका राजन् पान्थनी यद्वक्ष्या ॥ क्रीडन्तं मनिने दृष्ट्वा सभायं पद्मसंनिधम् । अहिमन्तं ततस्तत्र सद्यमानं रघुका । व्यभिचारश्च सा तस्मात् क्रिन्वाभसि विचेतना । प्रविशश्चायम् यन्ता ता वै भसा लब्धयत् ॥ स तां दृष्ट्वा चूतां प्रीत्यात् प्राच्या भक्ष्या विवर्जिताम् । धिक्शब्देन सदातिना तर्ह्या- भास वीर्यवान् ॥ ततो ज्येष्ठां जामदग्न्यां वसन्तान् नाम नामतः । काजदानं सुखेण यत्सुविज्ञावसुसुधा । तानानुपूर्व्यां भगवान् वधे मातुरचोदयत् । न च ते जातसन्निधाः किञ्चिद्वृत्तिचित्तसः ॥ सतः शपाप तान् क्रीधात ते शप्तावेतना जज्ञः । भगपत्तिसवन्नाथ चित्रमासम् अटीपनाः ॥ सतो रामोऽध्ययात् पश्चात् पान्थम् परवीरदा । तसुवाथ सदाभाष्टमदशिविन्दामपा । ॥ अहीमा मातरं पापा मा च पुत्र व्यथा श्रया । ततः पादाय परश्च रामो मातुः श्रियोदधत् ॥ ५५ (महाभारत, वनपर्व, तीर्थयात्रापर्व, ११६ अध्याय).

St 74.—विमतीऽस्यमचलैव्यकुण्डितम्' &c. ('चक्षणे कोचादौ' &c मञ्जिषायाः). *Krauncha* is described as a mountain, in the *Māha-bhārata*, and being personified, is there called the son of *Maindā*. A mountain also called *Krauncha Meru* occurs in Mr Wilford's lists, amongst those mountains situated in the north. It must lie at some distance from the plains. The *Krauncha* pass, or defile, in the *Krauncha* mountain, is said to have been made by the arrows of *Parasura'ma*, who was educated by *Siva* on Mount *Kailāsa*, and who thus opened himself a passage from the mountains upon the occasion of his travelling southwards to destroy the *Kalatriya* or military race. (See *Meghaduta* St 58 Wilson's notes 109 and 110.)

St 76—'उत्तरं यत् शस्त्रवत् शीतलं च' &c It alludes to the following legend of the *Uttarakarma*—'Uttarakarma' made two bows of unrivalled strength each of which was appropriated to Vishnu and S'iva, and called *Vaishnava* (वैष्णव) and *S'iva* (शिव or उत्तर) after their names. At one time, the gods inquired of Brahma who is the strongest of the two gods Vishnu and S'iva Brahma to satisfy their curiosity instigated the two gods to combat, in which Vishnu with his *Hunka'ra* (कुङ्कार) made S'iva paralysed and his bow shorn of its strength.

SCHEME OF THE METRES.

CANTO XI.

The 11th Canto is composed in the metre *ruṣṭi*, every foot of which consists of eleven syllables. :

रखीहना. Scheme, - - - - -

श्री शि के न रा नि ष लि ती श्व रः

रा म म ध्व र वि षा त शा न्त ये ।

का क य छ ध र मे त्य या चि तः

ते ण सां हि ग य यः स भी स्य ते ।

The 92d stanza is composed in the metre बृहन्निवृत्त, every
 foot of which consists of fourteen syllables.

समविषयक Scheme,

त स्मिन् ग ते वि ज यि नं प रि द ध्य रा मं

खे हा द म न्य त पि ता णु न रे व जा तं.

त स्या भवितुं च य शु चः प रि तो य सा भः

क छा मि ल जित त रो रि व ल छि मा तः

The last stanza is composed in the metre **मासिनी**. See page 92

THE ARGUMENT.

CANTO XI.

एकादशमोऽर्थो वर्णितः कथानां यदा ;—मयादिषां विनाशाय दशरथमभीष्टे
 कौशिकस्य रामस्य चकारायेनां राज्यं तयोर्गमनादेशः । तयोः प्रस्थानकाले
 मन्थनस्यार्थं देवान्कृत्यम् । पितर आहूयंश्च प्रदत्त तयोः कौशिकेन सह
 प्रस्थानम् । तयोर्गतिर्लोभायर्त्तनम् । यद्यि कौशिकान् बलातिरसाप्यविद्यादय-
 न्नाभः । अस्मिन्काले पुराणस्यवधानं मरीचादि-विद्वत्कृतं यन्मन्त्रं मेषच्छायादि-
 मन्त्रीगणं तयोः भुवि नमनम् । तयोर्दर्शनं तपस्विनामानम् । कामाश्रम-
 शासनः । आततायिनीमतिविजृम्भितां तादृकां हन्ता रामस्य कौशिकान् दिव्यास्त्र-
 कन्ददायकम् । रामनाथमनोऽस्य तयोः कौशिकाश्रमगामि । यज्ञदीपितस्य
 कौशिकस्य वत्सल्युक्तिं कुमारद्वयं रघुना शोचितायेंनादहत्यात् अस्मिन्काले
 दृष्टवान् । देवार्चनं हृदा वाचयाम्बेन मारीचं विद्यापुरेण च सुबाहु
 द्विविधां रामस्य यज्ञरक्षकम् । यज्ञान्ते कौशिकान् आश्रितं लब्ध्वा तेन सह तयोः
 जनकदत्तमननम् । यद्यि नीलमायमे रामपादपङ्क्त्यान् अहन्त्यायां प्रापविमुक्तिः ।
 सुधासिन्धुं तेषु जनकस्य मन्दुद्वजस्य पुत्रा च । यज्ञान्ते कौशिकमुखात् वदधन्
 दर्शनोत्सुकं रामं निजस्य दुःखतले जनकस्य धनुर्वा दुरागमत्वादिकथनम् ।
 मुनिवचनप्रत्ययान् श्रितुमपि रामं धनुर्भङ्गस्य मत्वा जनकस्य धनुर्दानदनादियम् ।
 ब्रह्मजानातोऽपि धनुः ओलयेन काटाय अशिरा च विधाय रामस्य मङ्गलकरम् ।
 मये च कन्यादण्डे धनुर्वि रामाय दीप्तां सुमदाय दशरथाभयनाथं जनकस्य
 पुरोहितदेवम् । रामविवाहविश्वतएव दशरथस्य अनुकूलवागार्थम् । जनक-
 पुरोहितं मन्त्रज्ञं सदैव्यं राज्ञीं मिदित्वाश्रमनम् । पुत्रचतुष्टयस्य देवादिभक्त्योऽन्त-
 र्गमनाय यद्यि जनकं विवृण्वे च दशरथस्य अक्षीभ्यामतिदमनम् । यदि प्रतोष-
 बाहु-परिवेश-पादवर्ध-विवाहतादि-दुर्निमित्तदर्शनम् । धनुर्भङ्गं निजस्य क्रोधो-
 ऽप्यस्य भार्गवस्य रामान्विधाय । प्राथमानस्य भार्गवस्य वचनान् ततोऽप्यनुवि-
 रामस्य ज्योतिषकं श्रवणम् । भार्गवस्यानुसरेण तस्य अर्द्धमासीत् । वते च
 भार्गवे राज्यं कौशिकं लोच । अक्षीभ्यामर्द्धे च पुरजारीया कौशादर्शनोत्सवम् ।

रघुवंशम् ।

द्वादशः सर्गः ।

निर्विष्टविषयस्त्रेहः स दशान्तमुपेयिवान् ।

आसीदासन्ननिर्वाणः, प्रदोपार्च्चिरिवोपसि ॥१॥

वन्दामहे महोदयदोदकौ रघुमन्दनौ ।

तेजोनिर्मितमाक्षं हृदयद्वयौ लोकमन्दनौ ।

१ । निर्विष्टेति । खेदयन्ति घोरयन्ति पुरुषमिति खेदा ।
पचायत् । खिद्यन्ति पुरुषा येषु इति वा खेदा । अधिकरणार्थे
षण् । विषया (१) शब्दादयः ते एव खेदा निर्विष्टाः (२)
सुक्ताः विषयखेदाः येन स. तथोक्तः । “निर्विष्टो भूतिभोगयो”
इति विश्वः । दशा जीवनावस्था तस्याः अन्त वाटं वक्तुम्, उपेयिवान्
(३) य. दशरथः, उपनि (४), प्रदोपार्चि इव दीपज्वाला इव,
आसन्नं निर्वाणं (५) मोक्षः यस्य सः तथोक्तः, आसीत् । अर्चिः-
पक्षे तु विषयः देवः आच्यवः भाजनम् इति यावत् । “विषयः
स्यादिन्द्रियाद्यै रज्ञे जनपदेष्टपि च” इति विश्वः । खेदः कैलादि-
“खेदस्तैलादिकरमे श्वे स्यात् खौष्टदेष्टपि च” इति विश्वः । दशा
वर्तिता । “दशा वर्षाववस्थायाम्” इति विश्वः । निर्वाणं विनाशः ।
“निर्वाणं निर्हतौ मोक्षे विनाशे गजमण्डने” इति शब्दः ॥ १ ॥

[१] (१) वि, वि to bind, अच् अर् (२) विष्ट to enter, with fear,
to enjoy, अच् अर् (३) अच्, इ to go, अच् अर् (४) अच् to burn, अच्
una di aff. loc (५) निर्व, वा to go, अच् अर्

१ । निर्विष्टविषयसंघः दशालम् उपेयवान् सः (दशरथ) उपमि चान्ति
निर्विष्टं प्रदीपाद्योदयं चामोत्ति ।

१ । निर्विष्टविषयसंघं हिन दशालम् उपेयुषा तेन चासन्ननिर्विष्टेन प्रदीप
यिषा इव चमूयत, इति चाध्यात्मरम् ।

१ । यथा हि निर्विष्टोऽग्नौ च प्रभातदीपः स्वाभारगतं तैलं शीघ्रं च
काया चक्षुः भागम् आदित्य मन्दं ज्वलति, तथा विनाशोऽग्नौ च स राजा दशरथः
भीमवस्तुमतम् अनुरागं सत्यं उपभुज्य जीवनाभ्यासाः 'चक्षुः' भागम् अपि
शीघ्रमावेत्तं पतितम् । विशेषतश्च रात्रिं प्रदीपाद्यं च शीघ्रं शीघ्रम् । निर्विष्टं
सुतो विषयेषु स्त्रियादिषु खेदो रसो येन स तथा' इति दिनकरः । विषय
स्त्रियादिभोग्यवस्तु, दीपाधारः । खेदः अनुरागः तैलम् । दशः जीवनावस्था
वर्तिका च । निर्विष्टः मरुतः कथलनावसानम् । 'उक्तं ब्राह्मणम्—'निर्विष्टः
प्रदीपस्य विषेद् जरती मति' इति ।

१ । विवराश्रयणं तेषां कविना जीवनेन जेन-पुनश्च अवहित, तेनैव जन
आश्रयितं तेषां जीवनं करिषां बर्द्धितं जेन तेषां अवहितं उवाकानेन निर्विष्टं
पुत्रीनेन छात्रं लक्षितं इति तं नागिनम् ।

1. He satiated with the pleasures of the world arrived at
the last stage of his life, and appeared like the flickering mor-
ing lamp with its wick reduced to its extremity and its oil
nearly consumed.

तं कर्ममूलमागत्य रामे श्रीन्यस्यतामिति ।

कैकेयीशङ्खयेवाह पलितच्छन्ना जरा ॥ २ ॥

२ । तमिति । जरा (१), 'कैकेयीशङ्ख' इव, 'पलितस्य' (२)
केशादिशैक्लस्य, 'च्छन्ना' (३) 'मिथेय' । 'पलित' जरायां शैक्ल
केशादौ' इत्यमरः । कर्ममूलं कर्मोपकण्ठम्, आगत्य, रामे श्रीः राजा

[२] (१) to become old, चङ् and टाप् aff. (२) दक्ष to go
to aff. (३) कृद् to cover, मनिन् aff. (४) नि, चप् to throw,—चक्षति

जग्मी, न्यस्यतां (३) निधीयताम्, इति तम् आह । दशरथः लङ्घो-
रमिति विचार्य रामस्य यौवराज्याभिषेकं कर्तुं चकार इत्यर्थः ।

१ । जरा कैकेयोऽहं इव पतितपद्मना कर्चमूलम् आगच्छ रामो श्री
न्यस्यताम् इति तम् आह ।

१ । जराया . स जग्रे इति वाच्यमस्मि ।

२ । जरापतितकेश स राजा आगच्छत्युक्तं आमानम् विचिन्त्य राम यौव-
राज्यं अभिषेक्तुम् इष्टेव, इति विग्रहार्थः । 'कैकेयोऽहं इव'-कृष्णपुष्प-
पातिनी जीवना कैकेयी चेत् सुपरीतमयस्य रामस्य अभिषेकं निराकुर्यात् इति
भयादिव । 'पतितपद्मना',—प्रकामजघने कैकेया विग्रहायका कथालिखे
मृदभावेन कथनाद्येनैव तस्य जरा कर्चमूलविततपद्मकेशश्चक्षुषि तमाह १००० ।
'कर्चमूलमिति शीघ्रगच्छति' इत्येवम् । मूलं जाह्नवस्य । अतएव
'कर्चमूलम्' इति दिनकरसम्मतं पाठः ।

३ । तीक्ष्णं दुष्करोति येन कैकेयोरुच्छेदो जराकण्ठेन ह्येव उभोर्द्वयमूल-
कादिना ह्येव शङ्खज्यो नमर्गनं कठिणं करिणः ।

2. Old age, in the guise of hoary locks reaching his ears,
was whispering to him as if for fear of Kaikyā, that he should
bestow his kingdom on Rama

सा पौरान् पौरकान्तस्य रामस्याभ्युदयश्रुतिः ।

प्रत्येकं द्वादयाश्चक्रे कुल्येवोद्यानपादपान् ॥३॥

१ । सेति । सा पौरकान्तस्य रामस्य अभ्युदयश्रुतिः अभिषेक-
पार्श्वी, कुल्या (१) छविमा मरित् । "कुल्याऽस्या छविमा मरित्"
इत्यमरः । उद्यानपादपान् (२) इव, पौरान् (३) प्रत्येकं द्वादया-
चक्रे (४) ।

वासन् । आसन् । आस । &c कथञ्चि,—चलते । चलताम् । आसत । आस ।
पाठः । &c.

[१] (१) दृष्ट, दृष्टि. ६८. ६९. ७०. ७१. (७२) दृष्टि दृष्टि दृष्टि दृष्टि, ७३

३ । दीरकालस्य रामस्य सा चन्द्रदयदुतिः, कुल्या उद्यानपादपात्रं ।
पौरान् प्रत्येकं द्वादशावधि ।

३ । पुरे भवाः पौराः तेषां कालः तस्य दीरकालस्य । चन्द्रदयस्य दुतिः
उद्यानस्य पादपात्रं तान् । एकम् एकम् प्रति पत्येकम्, चन्द्रयोमाः । शब्द-
लक्षणे—तदा चन्द्रदयशून्या कुल्या उद्यानपादपात्रं इव पौराः द्वादशावधि
वृत्तिः ।

३ । यथा हि कृत्रिमा सरित् सर्वेषु एव उपवनपादपेषु मृगवपुः
वितरति, तथा भोकाभिरामस्य रामस्य अभिवेक्षणायां सर्वेषु एव पुरगणैः
मृगवपुः परमानन्दरसं विततार । रामाभिवेक्षणायां सर्वेषु समरसा प्रीति-
मापुरिति भावः ।

३ । येन कृत्रिमा नदी उग्वनत्र गुच्छाक ध्वजस्य परिगृहे करे, पौरकर्मणि
रामेन तेनैव अभिवेक्षणायां तेषां गुच्छाक मृगवपुःक आश्वासितं करिणः ।

3. The news of the intended coronation of Rāma, the idol
of the citizens, gladdened the hearts of all, in the same way,
as a meandering stream of artificial water gladdens the trees of
a garden

तस्याभिषेकसम्भारं कल्पितं क्रूरनिश्चया ।

दूषयामास कैकेयी शोकोष्णैः पार्थिवाश्रुभिः ॥४॥

४ । तस्मैति । क्रूरनिश्चया कैकेयी, तस्य रामस्य, कल्पितं
सम्भृतम्, अभिवेक्षस्य सम्भारम् (१) उपकरणं, शोकोष्णैः पार्थिवा-
श्रुभिः, दूषयामास (२), स्वैमुख्यमूलेन राजशोकेन प्रतिषेध-
इत्यर्थः ।

साधारतं यत्, (२) उत्तः या to go, ल्युट् aff. (उद्ययानि चरित् चाकम् वा
करणे ल्युट्) (उद्यान), and पाद root, पा to drink, क aff. (पादपः), (१)
पुर a city, चण aff. (३) द्वाद to be pleased. (चिच्) — द्वादयति-द्वादयते ।
चद्वादयत्-चद्वादयत । चजिद्वादत्-चजिद्वादत । द्वादयाम्भूव । &c

[४] (१) सम्, श् to maintain, घञ् aff. (२) दुष (घञ्) to defile,
दूषयति । अदूषयत् । अदूषयत् । दूषयाम्भूव, &c. दूषितः, &c.]

४ । , क्रूरनिधया कैकेयी तस्य कल्पितम् अभियेकस्यारं शोकोपै. पायिवा-
प्रभि, दृपयामास ।

४। शोकं प्रशान्तिम् । पृथिव्याः ईश्वरः पाणिपः तस्य अग्रणी सैः ।
आत्मानम्—कुर्यान्नश्यता कौटिल्या कल्पित अनिष्टेकमन्तर...दृष्टवानागो इति ।

३। कूरमकृत्वा कैकेयी राज्ञः समद्वन्द्वमोक्षानुभवां याताः। त्वा रामाभ
वेदाय समावृतामि सुमहान्वय्याश्च दूषितामि अकारः। कैकेया विघ्निते रामा-
भिप्रेक्षे राजा श्रीकृष्णोऽभूदिति भावः। 'श्रीकौशे' इत्यनेन दारिद्र्यादनुभूतम्
अप्रमत्तं गच्छति, तत्र च सुभाभिषेककथायाश्चां दूषितत्वं चेदम्। 'जूरनिधय',—
जूर रामकन्यासमभर्तुमर्हत्वादिहेतुनाम् दास्य निधय, अथवासाक्षी यस्याः सा।
'कान्वितम्', दयादिभिः समावृतम्।

৪। প.প.শা. বৈবেচনী, স্কালার পোডস্তুপ্ত ব্রহ্মসলিখ পাঠিত করিয়া ইংরেজ
মুদ্রিত অভিধেবসাবিত্রী চুচিত করিল।

4. The cruelly resolved Kankeji caused the articles collected for his coronation to be polluted with the king's scalding tears of grief.

सा किंवाप्रवामिता चण्ड्री भवां तत्तमंशुतौ वरौ ।
उद्वामेन्द्रमिक्ता भूर्विलमग्नाविवोरगौ ॥ ५ ॥

५। नेति । चण्डी (१) अतिकोपना । “चण्डमूल्यस्तकोपनाः” इत्यमरः । सा किं भर्ता आश्वागता अनुनीता गती, तेन भर्ता संयुता प्रतिष्ठापनी वरौ, इन्द्रेण गिता अभिरुष्टा भूः विधे चण्डी-कारौ गर्भौ (१) उरगौ (१) इव, उदयाम (१) उज्ज्वार ।

[୫] (୧) ଅଂଶୁରୋତ୍ତରାଶ୍ୱରୀ, ଅଥର୍ବ ଶିଖା ଉପାଖ୍ୟାୟେ ଶିଖାୟାଃ । (୨) ଚକ୍ରମାଳା, ଶାଂଖ୍ୟୋକ୍ତେ ଶିଖାୟାଃ ଉପାଖ୍ୟାୟେ ଶିଖାୟାଃ । (୩) ଶିଖା, ଶିଖାୟାଃ ଉପାଖ୍ୟାୟେ ଶିଖାୟାଃ । (୪) ଶିଖା, ଶିଖାୟାଃ ଉପାଖ୍ୟାୟେ ଶିଖାୟାଃ । (୫) ଶିଖା, ଶିଖାୟାଃ ଉପାଖ୍ୟାୟେ ଶିଖାୟାଃ ।

५ : चण्डो सा किल मत्तां आश्रासिता तत्सन्धुतो वरो, इन्द्रसिन्धुः
विलसन्तो उरगो इव उदवातः ।

५ : चण्डा तथा भर्ता आश्रासितया तत्सन्धुतो वरो इन्द्रसिन्धुः
विलसन्तो उरगो इव उदमाते, इति वाच्यमन्तरम् ।

५ : यथा हि आवपतापिता भूमिः इन्द्रकृतेन ऋषिपातेन अभिधिका सती
मत्तानिहितो विदधरो वहि, नि सारयति, तथा अपवीसुताभिवेकद्वन्द्वशतान्
कोपञ्चिता कैकेयी मर्तुं आश्रासकास्त्रिंशन्नुभोता सती हृदयनिहितो मर्तुप्रति-
धुतो वरो प्रकाशयामास । राज्ञः प्राणहरत्वात् वरद्वयस्य सर्पदत्तं विचक्षणम् ।
'रामाभिवेकसम्भारम् आसीत् अधिगतदन्तापा, चण्डो कोपनशीला सा, तुल्यं
ताम्यामीति प्राक् प्रसिद्धाती वरो उद्भिरसि अ । रामवनवासराज्यप्रदपदान्
वरयोः सर्पदत्तं कूरत्सम्' इति दिनकरः ।

६ : भूमिं वेपथुः केन्द्रेण चान्द्रिचरणे निरुद्ध इहेतां गर्भनिहितं गर्भद्वये वरिष्ठं
कन्द, कोपनां कैकेयी तेषाम्नि आसीत् अमृतवशात् आरुह्य इहेतां उरगुच्छिन्ना
वद्वयं प्रकान्ति कश्चिन् ।

5. The angry Kaikeyi, while being soothed by her husband, uttered forth the two promised boons, as the earth on being spoked with rain, throws out two serpents that lay concealed in a hole.

तयोश्चतुर्दशैकेन रामं प्रात्राजयत् समाः ।

द्वितीयेन सुतस्यैच्छत् वैधवैकफलां श्रियम् ॥ ६ ॥

६ । तयोरिति । सा तयोर्वरयोर्मध्ये, एकेन वरेण, रामं
चतुर्दश समाः संवत्सरान् । अथान्तर्सेयोमे द्वितीया । प्रात्राज-
यत् (१) प्रावासयत्, द्वितीयेन वरेण, सुतस्य भरतस्य, वैधवैकफलं
वैधव्य(२)मात्रफलां, ननु उभोगमफलमिति भावः, श्रियम् ऐच्छत्
इत्येव ।

[६] (१) गच्छ् to go, with व, to go to exile. &c (विधेय) — प्रात्र
यति । आश्रासयत् । आश्रितयत् । प्राणवाप्यमूढ, &c. प्रात्रयः &c. (२) विधेय
व. १. १. १. १. १.

पताग विविता, (मर्क) ददधः । समः सुचराग, जनेः विक्कते ददधे इति ।
। आभरम् ।

८ । एभाभिषेकाय साहसिक दुरुन्तुन परिदधतः तस्य रामस्य सुखं यथा
मादमपुर चतत्यत, दुःखकरवन्नासाय कठिन भक्तलुग परिदधतोऽपि तस्य
देव समादमपुर मूख जस्यते च । तस्य तथाविध निर्विकारभाव इहा सर्वे
इमा विजय लभन् । अनुदय छोको इति,—‘आहृत्याभिषेकायं विरदल
। माय च । न मया कृतितलस्य सत्योऽप्याकारविभन ’ इति ।

९ । एदम दजल दुरुन्तुन नविधाने टडमि आशर वकनरात्रेण कीदर मनान
इवमि जेदिता मोरक विदित इहंदाडिन ।

‘ People beheld with wonder, the even tenour of Rama's
countenance, both when he was dressed in the auspicious silks,
and when clad in the bark of trees

म सीतालक्ष्मणसखः सत्याद् गुरुमलोपयन् ।

विवेश दण्डकारण्यं प्रत्येकञ्च सतां मनः ॥ ८ ॥

८ । म इति । सः राम, गुरुं पितरं, सत्याद् (१) परदानः
न्यात्, लोपयन् (२) बन्धनं मीतालक्ष्मणयो मखेति विग्रहः,
ताभ्यां सहितं मन् दण्डकारण्यं विवेश सता मनश्च प्रत्येकं विवेश ।
प्रियममया सर्वे मनाः समुत्था इति भावः ।

९ । म (राम) मनां गुरुं लोपयन् सीतालक्ष्मणसख दण्डकारण्यं
विवेश सता मनश्च प्रत्येकं (विवेश) ।

१० । सीता च लक्ष्मणसौ मयी लुका, ‘रात्राह भविष्यत्य’ इति टक्-
इत्य । वकन् एकम् प्रति प्रत्येक, जस्योभाय । वाच्यार्थ—तेन सत्यान्
गुरुं बन्धयता सीतालक्ष्मणसखेन दण्डकारण्यं विवेश सता मनश्च प्रत्येकं
विवेश, इति ।

[८] (१) मन लोपयन् चन गी (२) बन्धनं लुप to destroy, (विग्रह) ब्रह्म
इति — बन्धयति । लोपयन् । लोपयन्, &c लोपयन्, &c लोपयन्, &c

‘मात्रमयेन कुरुक्षेत्रेत्यादी हि सादृश्यगुणपातकस्य तेषु प्राधान्यमिति मन्यते ।
अन्यहि गुरुपापं भीकामर्षेण पुनरपि निरघातुं च मन्यति, इदमु मरणा-
धिकांश्च इति भावः ।

१० । इतिहासे एवमेव विदितं काठिन्यं इति निश्चयं कर्तुं निश्चितं अतिशयं च वद-
न्तः चरितं, एतः केवलं चेदन्तः एवैति शक्तिं आश्रितं ज्ञानं चरितं ।

10 The king distracted with sorrow at the separation from
his son, remembered the curse which he had drawn down upon
himself by his own act, and thought of the dissolution of his
body as the only expiation.

विप्रोषितकुमारं तत् राज्यमस्तमितेश्वरम् ।

रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपामामिपतां ययौ ॥११॥

११ । विप्रोषितेति । विप्रोषिता (१) कुमाराः यस्मात् तत्
तपोहृतम्, अस्तमितः (२) ईश्वर (३) राजा यस्य तत् तपोहृतं मृत-
रुदरं, तत् राज्यं, रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम्, आमिपतां (४)
भोग्यवस्तुतां ययौ । “आमिष भोग्यवस्तुमिति केशव ।

११ । विप्रोषितकुमारं यत्नं कर्तुं तत् राज्यं रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम्
आमिपतां ययौ ।

११ । रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम् रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम्, विप्र-
रुदरं । आमिपतां ययौ । रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम् रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम्
रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम्, आमिपतां ययौ ।

११ । रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम् रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम्, विप्र-
रुदरं रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम् रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम्, आमिपतां ययौ ।

[११] (१) वि, इ, यत्नं to dwell, इति (२) ईश्वर इति (३) राजा
इति (४) रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम् रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम्, आमिपतां ययौ ।
रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम् रन्ध्रान्वेषदक्षाणां क्षिपाम्, आमिपतां ययौ ।

‘अथोर्वनममनात् इतरयोरपि मानुलमवभी स्थितेः अतुर्भा विप्रीवितत्वम् ।’ ‘रघु
रूपनाशादीनाम्’ इति टिकम् ।

११ । कुमादेवरा प्रवानगानो, एमिके महावाङ्मय अस्तुवित इहेजेन । इ
नहे प्राञ्च विजादेवो विगुणनेत्र मोठनोत्र इहेञ्जा डेटिन ।

11 On the death of the sovereign and the absence of
princes, the kingdom became a prey to enemies, skillful in fi
ing out its weak points.

अथाऽनाथाः प्रकृतयः साहवन्मुनिवासिनम् ।

मौलैरानाययामासुर्भरतं क्षमिताशुभिः ॥१२॥

१२ । अथेति । अथ अनाथाः प्रकृतयः अमात्याः । “प्रकृ
सहजे योनावमाक्षे परमात्मनि” इति विश्वः । साहवन्मुनि
सिनं भरतं क्षमिताशुभिः पिष्टमरकमुत्तमार्थम् इति भावः, मौलैः
आमैः सचिवैः, आनाययामासुः (२) आगमयाचक्रुः ।

१२ । अथ अनाथाः प्रकृतयः साहवन्मुनिवासिन भरतं क्षमिताशुभिः
आनाययामासुः ।

१२ । मासि नाथो शासा ताः अमाया । क्षमितामि अद्विष्टे ये, ते
वाच्यामर—अनाथाभि प्रकृतिभि साहवन्मुनिवासी भरतं क्षमिताशुभिः
आनाययामासुः ।

१२ । राजमरकेन कुमारमग्निधामेन च राज्यस्य अशरणा दया क
अमात्या मानुलावचम्यस्य भरतस्य आगमनाथ आनाम् अविधान् प्रेषयामासु
च पिष्टमरकादिमोदनाथे श्रीकाशू च केचनपि निगद्य भरतम् आनिशु ।
मरकादिशयकात् श्रीकौन्त्यस्येन भरतं आग्याव विद्वन्नात्, गदं वा नात्
इत्यादिमदवा सचिवैः भूतायेनोपय कृतम् इति ‘क्षमिताशुभिः’ इत्यनेन ।

[१२] (१) गुप्त root, अथ aff. (२) आ, नी to carry, (विच) —
यति । आनाययन् । अनोनयन् । नाययाम्यमुव, नाययामासु, &c. नायितुः ।

तम् । कुष्ठमाहता, विषणा सविषा मौलाः, से मौले । अतः प्रकृतोना
प्रयोजकसंनै मौलानास प्रयोजकसंनै अतः प्रकृतोना ।

১২। অনন্তর, অন্যথ অমৃতাবর্গ কর্তৃক প্রেরিত বিদগ্ধ সচিবগণ বালাবাহি
নন্দন করিয়া মাণ্ডলালয়গামী ভ্রমকে আনিয়ন করিল।

12 The lordless ministers at length, sent the faithful emissaries to bring back Bharata from his maternal abode, and this they did with suppressed tears.

श्रुत्वा तद्याविधं मृत्युं कैकेयीतनयः पितुः ।

मातुर्न केवलं स्वस्याः श्रियोऽप्यासीत् पराङ्मुखः ॥ १३ ॥

१३। अथेति । कैकेयीतनयः भरतः, पितुः तथाविधं स्वमाद-
भृत्, मृदुं (१) मर्यां, अथा, स्वस्या मातुः केवलं मातुरेव न,
किन्तु अथ अपि परादमुख (२) आसीत् ।

୧୧ । ଶିକ୍ଷୋତ୍ତମସ୍ୟ ପିତୁଃ ତଥାବିଧଃ ଶବ୍ଦଃ କୃତ୍ବା ଶବ୍ଦାଃ ଶାନ୍ତଃ କିଂଚିତ୍ ପରା-
 ଶବ୍ଦଃ ନ, ନିୟମଃ ପି (ପରାଂଶଃ) ଆକୀର୍ଣ୍ଣ ।

११। ऐक्येया तनयः । तथा तादृशी त्वया प्रचारी यन्त्र न तम् ।
पराङ् मुखे यन्त्रं च पराङ्मुखः । वाक्यान्तर—ऐक्यीतमयम् . पराङ्मुखिन
बधयत, इति ।

११। मम कन्यायां काश्विह दक्षिण एता मी दु मङ्ग पुत्रयोश्च विष्णु
 चन्द्रम याग, इति कृत्वा भर्ता मातर इति वीतद्वन्द्वेभ्यश्च राक्षसयोश्च इत्या-
 व्याप्तवान्। इति सप्तविंशतः। अथ सप्तयज्ञादिकेन च पञ्चमेन 'एषादुष'
 इति तस्य 'मातृ' इति दक्षयज्ञादि कथयन्मै।

১০। বৈজ্ঞানিকেরা ভয়, পিঠা, ডাঙা, মসৃণ হাত, অস্বস্তি হইতে কেবল
উন্নতির দিগ্গন্তে পৌঁছাইবার পথ দেখিয়াছেন।

[୧୧] (୧) ବା to die, ଶୁଦ୍ଧ *muṣṭi* aff (୨) ପଶ୍ୟା *inverted*, from
ପା away, ବାସ୍ୟ to go, 'କସ୍ୟ aff and ମୁଖ, face.

13 The son of Karkyāla, on the occasion of his father's death, turned away his face not only from his mother, but from his town.

সমৈন্যস্থান্যগাঢ়ামং দর্শিতানাশ্রমালয়ঃ ।

তস্য পশ্যন্ সমৌমিবেনদ্র্যুর্বমতিদ্রুমান্ ॥১৪॥

১৪। সমৈন্য ইতি । সমৈন্য ভরতঃ, রামম্ চন্দ্রগাথ (১) কিং কুর্য়ং ? আশ্রমাগতৈঃ জনবাসিনিঃ, দর্শিতান্ ইতি রামনিবাস ইতি কথিতান্ সমৌমিষে: স্পন্দিতদৃষ্টস্য, তস্য রামস্য, বর্ষা দ্রুমান্ নিবাসমুচ্চান্, পশ্যন্, উদয়ঃ (২) বদন্ ।

১৫। সমৈন্য ভরত - আশ্রমালয়ে দর্শিতান্ সমৌমিষে: তস্য বর্ষাদ্রুমান্ পশ্যন্ উদয়ঃ (৩)। রামক চন্দ্রগাথ খ ।

১৬। সৌম্যে, মৃদু বসন্ত ইতি সমৈন্য, কৃষ্ণদ্বীপে বজ্রগ্রীবে । যান্ আলম্ব্যে যিষাতি তে । সুমধায়া অথবা পুমান্ সৌমিষি: স্পন্দনঃ, তস্য । বসন্তে তব দ্রুমা তান্ রামনিবাসমুচ্চান্ বনোদ্রুমান্ উদ্ভূতানি অশ্রুণি যস্য স, উদয়ঃ । বাহ্যামুর, অথবা উদয়ঃ বা বর্ষা: রামিণে চন্দ্রগাথি খ ইতি ।

১৭। অথ ভরত জনান রাম প্রত্যাক্ষিতু মৈন্যে মৃদু প্রত্যখি । ৫ সমস্পর্শ্যে রাম যথ বস অরসত জনবাসিনিঃ নিবসিতান্ তান্ তান্ বনোদ্রুমান্ পশ্যন্ ভরতঃ মলতগ্রন্থীজনো বরাহঃ । সমীবে সন্দ্রম্যস্য সাগুর্দ্বিষ আদ মিত্রদ্রুমানি জনবাসদুখানি আপতিতানি ইতি তস্য শ্রীকালশ্চ স্পন্দিতদ্রুমান্ দির্দীপে দ্বিতি ভাবঃ ।

১৮। - তিনি বায়ের অতুলনবার্ণামৈন্যে দ্বীপে বজ্রেনে । পথে রাম ও তে সর্বল স্থানে অবস্থান করিয়াছিলেন, আশ্রমবানীরা সেই সকল স্থানের বৃক্ষ ও তাঁহাকে দেখাইতে লাগিল, তিনি গলবশলোচনে দেখিতে দেখিতে চলিলেন ।

১ [১৪] (১) অর্থাৎ after, (২) to go, - গতি । হিন্ । অগাৎ । বদা

ইতি, &c. (২) উত rising, অশ্রু tear, from অশ্রু to pervade, বক্

14. He followed Rāma with an army, and on the dwellers in the forest pointing out to him the trees under which Rāma with Lakshman had sojourned, shed tears.

विचकूटवनस्यञ्च कथितस्मरति गुरोः ।

सङ्ग्रामा निमन्त्रयाञ्चक्रे तमनुच्छिष्टसम्पदा ॥१५॥

१५ । चित्रेति । विचकूटवनस्य तं रामस्य गुरोः पितुः कथितस्मरति कथितपिटमरणः सप्त इत्यर्थः । अनुच्छिष्टा (१) अननुभूतशेषा सम्पत् (२) सुखोत्कर्षं यस्याः सा । ‘रम्पद भूतौ सुखोत्कर्षे’ इति केशवः । तथा सङ्ग्रामा यरथेन, निमन्त्रयाञ्चक्रे (१) आहूतवान् ।

१५ । विचकूटवनस्य तं (रामं) च गुरो कथितस्मरति (सन्) अनुच्छिष्ट-सम्पदा सङ्ग्रामा निमन्त्रयाञ्चक्रे ।

१५ । विचकूटवने तिष्ठतीति विचकूटवनस्य तम्, व्याधाती उपलब्ध । कथिता स्मरति परोक्षोक्तमपि केन च, अत्र स्मरतिपदस्य गुरोरित्यनेन आत्मन-सम्, अतएव चापेक्षितेऽपि समकल्पात् समास, चापेक्षितेऽपि आत्मनस्तेऽपि, समक-ल्पात् अपेक्षितकल्पात्, अत्र गुरो अत्र तं तेन कथिता इत्येव चमत्स्य कृतम्, द्विम् तादृशान्वयस्य अभावेऽपि अद्वितीयेन आहूयने इति समकल्पादित्युक्तम् । वाचान्तर—(तेन) कथितस्मरतिना यता विचकूटवनस्य राम अनुच्छिष्टसम्पदा सङ्ग्रामा निमन्त्रयाञ्चक्रे ।

१५ । अत्र विचकूटवने रामम् आवाधय तर्कः । अत्रमत्र अत्र इत्यत्र, अत्र-अनुपपन्नस्य च रामस्य वदवार्थं रामम् अनुवोक्तवान् ‘अनुच्छिष्टसम्पदा’—अस्य वाच्येभ्यो वाचिका राजकल्पो उपधीर्न पारहृ यता, अतएव अत्रवा ता परिग्रहाच्च, इत्यभिप्रायः ।

[१५] (१) च तद्ग, तद् उप. वि. to leave as a residue, and अ. (१) सन्, यद् to go, वि. अ. (२) नि, अत्र (चक्रे) —अवधने । अत्रमत्र । अत्रमत्र । अत्रमत्रमत्र-अत्रमत्रमत्र-अत्रमत्रमत्र । &c अत्रमत्र, &c

दिव्य ऐश्वर्यान्वितः श्रेष्ठ भोक्ताऽयं चतुर्दश कलिहः । प्रभुः राजा जगदा-
 त्त्यागः सः राजा द्वादशवर्षिको अनादिहः । यथा भागवते,—‘समा-
 द्वादश सद्राजो न बभूव यदा विष्णुः । जगन्मूर्तिर्यैकः परिवेष्टा त्वमभूत् ॥
 राजा देवराजायाः परराजः वरदधिपः । दातः । अतएव आह, ‘सर्वं प्रदत्तमि-
 क्षाहो’ इत्यादिः । ईशः राजः आतन्त्र्यः कभीद्यान् अकथ्येन राजा गङ्गां
 तदा बहु वर्षेभ्यःप्रायश्चित्तः कदाचिद् दत्तः कदाचिद् भूयात् । ‘श्रेष्ठं चतुर्वर्ण-
 कभीद्यान् निर्वर्णम् परिवेष्टा भवतः इति अक्षयानन्द्यादायः । आनन्द-
 चन्द्रवर्मा, ‘निर्वर्णम् राजा भूयात् ।

১৬। যিনি কৃষ্ণ প্রভা করেন তাঁই গ্রন্থ দেও জাহ্নবী বসন্ত অর্থ হিসেবে তিনি
কৃত্য প্রদান করিয়া উৎসবে নিঃস পুত্রের হস্তে তরবারে তাঁই তাঁই তাঁই

16 He thought he would be a Parvotta (a great sinner, who ascends the throne and enjoys royalty before his elder brother) if he accepted the sovereignty of the earth while his elder brother had not done so.

तमशब्दमपात्राणुं निदेशात् स्वर्गिणः पितुः ।

येयाचि पादुके पयात् कर्त्तुं राज्याधिदेवते ॥१७॥

१०। तमिति। इजिंय दिनु निरेद्यात् अयावयुं (१)
निवर्त्तयितुम्, अङ्गणं (२) तं रामं, दद्यात् दाय्याधिदेवते (३)
स्वामिन्यां कर्त्तुं, मादुक्ते (४) दद्यात्ते (५)।

୧୭) ଆମିକ୍ସ ପିଣ୍ଡ ମିଶ୍ରଣର କଠାକ୍ଷରକୁ କଠିନର ନି ସାତ ଦିନର ବାଡ଼ିବ

[illegible]

१८। नन्दियामं गत । न्यस्यते इति आसः, (नि+अस) चातीः कर्मणि घञः । 'अभुञ्ज' इति भुञ्धातो अत्र पानमात्रत्वात् (ननु भोगाद्यन्तात्) परस्मै घटम् । 'भुञ्जीदन्वने' अन्वने अयामने भोगं पश्ये इत्यर्थे अन्त्य आत्मनेपदप्रयोगः यदा—'भुञ्जेत पृथ्वीपालः पृथ्वीमेव केवलाम्' इति पञ्चदशसर्गे । वाच्यकारः—
तेन । विद्वत्तन पुरे न च' वञ्चयत. नन्दियामगतेन राज्यं आस इव अभुञ्जत ।

१८। राम पादुके दृष्ट्वा भरतं विममर्जः । भरतञ्च रामयुग्मां ताम्
चर्याञ्चा न प्रवर्हेत्, नन्दियामे निवसन् निसेषनिव रामस्य राज्ञा पालयामास ।
यथा क दम् परकीय वल्गु निसेषकपेय्यं चर्ष्व्वा स्वय मेव मुञ्जते सदा यत्नेन च
रन्ति, तथा भरतीऽप्य अथ भोगपराङ्मुखो जाडस्य राज्ञेऽ सदा यत्नेन ररच,
इति भावः ।

१८। राम एतन्मन्त्रं वनिता उद्विग्नः किञ्चित् विवेकं उद्विग्नं आत्र आवागन्तुं शक्येन
वर्तमानेन न, नन्दियामे अवस्थानपूर्वकं एकीकृतां प्रवृत्तं वनेन तत्र तथा वनिता
न प्रवृत्तः ।

19 Bharata, being dismissed by his brother with the words—let it be so, entered not the capital, but staying at Nandigrāma, went on governing his kingdom like a trust .

दृढभक्तिरिति ज्येष्ठे राज्यदृष्ट्यापराङ्मुखः ।

मातुः पापस्य भरतः प्रायश्चित्तमिवाऽकरोत् ॥१९॥

१९। दृढेति । ज्येष्ठे (१) दृढभक्ति, राज्यदृष्ट्यापराङ्मुखः
भरतः, इति प्रुर्जीहानुष्ठानेन, मातुः पापस्य (२), प्रायश्चित्तम् (३)
तदपमोदकं कर्म . अकरोत् इव, इति उभेभ्यः । दृढभक्तिरित्यत्र

[१८] (१) It is old, or makes to be present, दृढम् अर्द्ध . २५० वाच्येन
यत्नेन इह उद्विग्नो वा, इतिन उद्विग्नमन्त्रो ज्योतिर्ज्ञो वाच्यः . (२) Let to per-
fect, or unbinds all (दानं यथाकं अद्यान् आद्यानम् इति दानम् . (३) For
purance, i. e. to know, न अर्द्ध .

হৃদয়স্য পিতাঃ পুংসদিতিয়া পুংস্হাবো দুঃখঃ, এতদ্বিতীয়ে
 নিষেধাত্, মতিহৃদস্য পিতাতিয় পাঠাত্। যতো হৃদ মতিহৃদে
 নপুংসকপুংসবো বজ্রবীজিতি হৃদয়স্যাত্ হৃদমতিহৃদে
 পুংসবদস্য নপুংসকস্য বিবলিতস্যাত্ গিতমিতি কমায়েন।
 সচিৎকারে, সীমনিহতিমাচবো হৃদমতিহৃদো নিহতিবদ্য
 কারাত্যাত্ সীমনিহতিমাত্ হৃদমতিহৃদো নিহতিবদ্য
 ম্যায়ং প্রয়োগ হৃদমতিহৃদে। ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্। ম্যায়কারোঃ
 ম্যায়নস্যৈব মতিহৃদস্য পিতাতিয়া পাঠাত্। ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।
 ম্যায়নস্যৈব পুংসবদস্য পিতাতিয়া পাঠাত্। ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।
 পুংসবদস্য পিতাতিয়া পাঠাত্। ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।

১৮। ম্যায়ং হৃদমতি হৃদমতিহৃদে ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।
 ম্যায়নস্যৈব মতিহৃদস্য পিতাতিয়া পাঠাত্। ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।

১৯। ম্যায়নস্যৈব মতিহৃদস্য পিতাতিয়া পাঠাত্। ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।
 ম্যায়নস্যৈব পুংসবদস্য পিতাতিয়া পাঠাত্। ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।

২০। যথা কবিত্ব ম্যায়নস্যৈব মতিহৃদস্য পিতাতিয়া পাঠাত্। ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।
 ম্যায়নস্যৈব পুংসবদস্য পিতাতিয়া পাঠাত্। ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।

২১। তিনি রামাকৃষ্ণের পরামর্শে হৃদে ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।
 ম্যায়নস্যৈব পুংসবদস্য পিতাতিয়া পাঠাত্। ম্যায়কারোঃ প্রয়োগম্।

19. By acting in this way, Bharata, the devoted adorer
 of his eldest brother, and free from the thirst of empire, ex-
 piated as it were for his mother's sin.

रामोऽपि सह वैदेह्या वने वन्येन वर्त्तयन् ।

चचार सानुजः शान्तः वृद्धेस्त्वाकुव्रतं युवा ॥२०॥

२० । राम इति । सानुजः, शान्तः (१) रामः अपि, वैदेह्या सह वने वन्येन (२) वनभवेन कन्दमूलादिना, वर्त्तयन् (३) वृत्तिं कुर्वन् जीवन्, वृद्धेस्त्वाकुव्रतं व्रतं वनवासात्मकं, युवा (४) यौवमस्यः एव, चचार (५) ।

१० । सानुजः शान्तः रामः अपि वैदेह्या सह वने वन्येन वर्त्तयन्, युवा (५४) वृद्धेस्त्वाकुव्रतं चचार ।

१० । सानुजः सः अर्जुनः सानुजः, सुन्दरीये वृद्धीति, वने भव वन्येन । इत्याकी अपत्यानि इत्याकव, वृद्धा इत्याकव तेषाम्, इत्याकव, इत्याकाः, इति रूपद्वये भवति, 'राजमन्त्राग्नी विभावा' इतिपूर्वेषु वृद्धवचने अपत्य-प्रत्ययस्य वैकल्पिकत्वात् । वाच्यकार—सानुजेन शान्तेन वन्येन वर्त्तयता युवा रामस्य वृद्धेस्त्वाकुव्रतं चरे, इति ।

१० । इत्याकुव्रतम् इदं हि कुलव्रतम् यत्तु वार्षिकं सर्वान् कामान् विहाय अग्निहोत्रं भजन्ति । रामस्य होत्रविहीनत्वोक्तत्वात् यौवनेऽपि तत्तु वार्षिकं व्रतं कलत्रतः पालयमानः । उद्योगवशं यस्मिन् भीमपारङ्गरात् निषिद्धपुष्प-पुष्पादिचरा रामस्य अधिकतरं दुर्वागन्धं श्वसन् । 'वृद्धेस्त्वाकुव्रतम्',—इदानीं व. अतएवनाम्, इत्याकुवाः सुन्दरीयानी, व्रतं कुलाचारं वानप्रस्थद्वयं, चचार पालयमानः । अत्रापि वदन्ति यत्,—'वार्षिकं मुनिव्रतमाहुः' इति । यदा वा वृद्धीये व्रतं,—'वर्षिकतययनाम् इत्याकुव्रतम् इदं हि कुलव्रतम्', इति । अतएव वृद्धीये व्रतं अतएविति,—'पुष्पकान्तपुष्पकोर्वद्वृद्धेस्त्वाकुव्रतम्' इति । इतः वार्त्ता, तदाप्येव पुष्पमारण्यकव्रतम् । इति ।

[२०] (१) शान् to be quiet, शान्ति (२) वन forest, वन्येन अ. (३) वृत्ति to stay. (विष्णु) वृत्ति अ. (४) यु to mix, वृत्ति उत्पत्ति अ. (५) चर to wander, चरति । चरन् । चचारीन् । चचार । चरन् चरन्—चरन् । चचारि । &c

ऐन्द्रिः किल नचैस्तस्याः विददार स्तनी द्विजः ।

प्रियोपभोगचिह्नेषु पौरोभाग्यमिवाचरन् ॥२२॥ ।

२२ । ऐन्द्रिरिति । ऐन्द्रि (१) इन्द्रस्य पुत्रः, द्विजः (२) यक्षी जातः, सस्याः स्तीतायाः स्तनी, प्रियस्य दामस्य उपभोग-चिह्नेषु तत्कृतमखण्डतेषु इत्यर्थः, पुरोभागिनः दीर्घैकदर्शिनः कर्म पौरोभाग्यम् (३) । “दीर्घैकदर्श पुरोभागी” इत्यमरः । दुःश्लिष्ट-दीर्घघातम्, आचरन् कुर्वन्निव, नखैः विददार (४) विलिखे । किलेत्येतिह्ये ।

२१ । ऐन्द्रि द्विज तस्या स्तनी प्रियोपभोगचिह्नेषु पौरोभाग्यम् आचरन् इव नखैः विददार किल । ऐन्द्रियाद्विज आचरता...स्तनी विददाते, इति वाचान्तरम् ।

२१ । यथा कश्चित् दीर्घैकदर्शी निषिकर परकृते खिन्ने अचराणां दीव इवा तद्दीर्घाधर्माद् भ्रमजन्ता तच्च अचराणां भवेन्नयूत तया नखैः काकीऽपि स्तीताननवर्गे दामदन्तानां काकपट्टानुवपायां नखपट्टानां वैकल्ये दृष्टा तद्दीर्घघात-मात्रं निजमखैः तत्र चिह्नानि मन्त्रकं भवेन्नयामास इति अचरादेव फलितार्थः । ‘भृशस्त्रिणी इ-काकपट्टाकारे मन्त्रपट्टे भवितव्यम् । दामिच दन्तानि स्तीतायाः स्तनयो मन्त्रपट्टानि तया न स्तनीति दीर्घैकदर्शित्वं प्रकटयन्निव स्तनी विदारित-शान् इत्यर्थः’ इति दिनकरव्याख्यानम् प्रकृताय मन्त्रकं मन्यति । किल इति पुराणादीं प्राकटम् । तथा चात्र पद्यपुराण,—‘ऐन्द्र काक समामस्य जानकीं वीर्य्य आमुक । विददार नखैस्तोष्यै पौरोभागतपथाचरन्’ । इत्यादि । वाच्यीकीयं दामायणे तु एतद्विषयवर्चनात्मकं सर्वं प्रसिद्धं इति नक्षत्री मन्त्रम् ।

[२१] (१) इन्द्र the god, इन् aff. (२) द्विज, जन् to be born, ड aff. (३) पुरोभागिनं censorious, अन् aff (४) वि, दृ to pierce,—इच्छति । चदधात् । चदारोन् । ददार । &c कर्थाच्च,—दीर्यते । चदार । ददे-ददरे । &c दीर्घं, &c

११ । कश्चिन्नायः । इत्युक्तम् । २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

22 It is said, that a crow, who was a friend, scratched the breast of Sita with his claws, on the pith bore the marks of her lover's embraces, as if (in the form of those marks) in the shape of a conch's shell.

तस्मिन्नास्थट्टिपीकास्त्वं रामो रामावबोधितः ।
आत्मानं मुमुचे तस्मात् एकनेत्रव्ययेन सः ।

२३ । तस्मिन्निति । रामया (१) सीतया अवबोधितः (२) । तस्मिन् काके, इष्टीकास्त्वं (३) काशास्त्वं । “इष्टीका काशः” इति चणायुधः । आस्थत्त आस्थति स्म । अस्य ह्येते इति श्रुंङ्, अस्म्यतिवह्निग्यातिभ्योऽङिङ्प्रत्ययः । अस्म्ये स्मृतिरिति इष्टः सः काकः, एकनेत्रम्, व्ययेन दानेन तस्मात् अस्मात् आत्मानं (४) मुमुचवान् । मुमुचे कर्त्तरि लिट् । धेनुं स्मोचेतिवत् प्रयोगः ।

२४ । राम रामावबोधितः सः तावन् इष्टीकास्त्वं आस्थत्त व्ययेन आत्मानं मुमुचे । रामावबोधितेन रामिण इष्टीकास्त्वं वानि हेतुः प्रमुमुचे, इति वाच्यम् ।

२५ । ‘इष्टीकास्त्वं’ वाच्यं आस्थत्त मधीकृतं कृशम् इत्यर्थः, तदा ॥ तं दृष्ट्वा राघवः क्रुद्धः क्रुद्धः भवति वाच्यम् । वाच्यं वाच्यं इति । ‘आत्मानं मुमुचे’ &c — काकः अमोघाय रामाय

[२३] (१) रम् to sport, घञ् aff. fcm टाप् aff. (२) एव to be with अव to awake, (घिच) क् aff. (३) इप् to go, ईकन् aff. (पीका), and अस to throw, इन् aff. (अस्म्ये). (४) मुप् to wake, वति-मुचते । अमुचत्-अमुचत । अमुचत्-अमुचत । मुमुच-मुमुचे । अमुच-मुचते । अमोचि । &c.

रविं दत्त्वा व्यज्रोचितं वरच इत्यर्थः । अत्रायं पादो,—‘तमुत्थाप्य करेणाय क्रपा-
रीयुषसागरः । वरचासौ निजान्नाय तदीकांतिं दृष्टीं तदा’ ॥ इति ।

२० । मीरा हाथके बाजवित करिअन, राय जेहे काकरेन उठि ईशिकाय
वेक्षण करितव ; काक एवढीं उगू भाग करिअ । जेहे अष्ट वहेते आगम'के येअन
इति ।

23 Rāma awakened by his wife flung at the crow the
weapon Ishika', from which the crow saved his life by sacrificing
one of his eyes.

रामस्त्वासन्नदेशत्वात् भरतागमनं पुनः ।

आशङ्कोत्सुकसारङ्गां चित्रकूटस्थलीं जहौ ॥२६॥

२४ । राम इति । रामस्तु आशन्नदेशत्वात् हेतोः पुनः भरता-
गमनम् आशङ्क्य उतसुकसारङ्गम् (१) उतकण्ठितहरिणां चित्र-
कूटस्थलीं जहौ तस्याज । आशन्नस्यासौ देशस्येति विग्रहः ।

२५ । रामस्तु आशन्नदेशत्वात् पुनः भरतागमनम् आशङ्क्य उतसुकसारङ्गम्
चित्रकूटस्थलीं जहौ ।

२६ । भूतस्य आगमनम् । उतसुका साशङ्का यम मां नाम । ‘अथा’ कूटा-
स्थलीं च चित्रकूट, तस्य स्थलीं नाम । आशन्नरम्—रामेन उतसुकसारङ्गा
चित्रकूटस्थलीं जहौ, इति ।

२७ । भरतान् कटूरे कटिम् चित्रकूटे वसन्त आ भरतस्येन पुनरागत्य राम
सौम्यभायं पृथ्वेन अनुदय्यान् तदा भरतान्नश्याध्याजं कृतत्वरं भरतः, इति
विग्रहः राम चित्रकूटदेशं परिगच्छन्तः कथम् । चित्रकूटवासिनीं जहौ अर्थात्
रामविशेषं परं दुःखम् अनुभवम् । ‘उतसुकसारङ्गम्’, इत्यनेन परमकारुणिकम्
रामस्य कथंभूतेषु भरतस्य वैकीं वृत्तिता ।

[१४] (१) उतसुक sorrowing for, from उत, सू to produce, क्रि० +
उत् + कृ० अर्थात् साशङ्क्य & deer, from साश श्रेयः शि, इत् to इ०, अच् अ०

२३ । ६३ विनाशे च विनाशः प्रवृत्तः नृपस्य च विनाशः ॥ ६३ ॥ ६४ विनाशे च विनाशः प्रवृत्तः नृपस्य च विनाशः ॥ ६४ ॥ ६५ विनाशे च विनाशः प्रवृत्तः नृपस्य च विनाशः ॥ ६५ ॥

23 From the proximity of the place where he was apprehended the return of Ilarata, and left Chitrakuta with its sorrowing herds of deer

प्रययावातिधेयेषु वमनृपिकुलेषु सः ।

दक्षिणां दिगमृत्तेषु वार्षिकेष्विव भास्करः ॥ २४ ॥

२४ । प्रययाविति । सः रामः । अतिधियु साधूनि आति
धेयानि (१) । प्रयतिधियमसिपतेर्ठजति ठञ्प्रत्ययः । तेषु अति
कुलेषु आश्रमेषु । “कुलं कुल्ये गये देहे गेहे जनवदेऽन्ये” इति
हैमः । वयांस भवानि वार्षिकानि वयांभ्यस्तुमिति ठञ्प्रत्ययः । तेषु
अमृतेषु (२) नक्षत्रेषु राशियु वा । भास्करः इव । वसन्, दक्षिण
दिशं प्रययौ ।

२५ । सः (रामः) अतिधियु अतिधियु वसन्, वार्षिकेषु अमृतेषु (२) भास्कर इव दक्षिण दिशं प्रययौ ।

२५ । अतिधियां कुलानि तेषु । अतिधिय इति अति, अतिधिया, अतिधिया, अतिधिया
सः । भास्कर—...वसन्ता तेन (रामेण) ..भास्कर इव दक्षिण दि
प्रययौ, इति ।

२६ । साधवाधिकम् आवाटय्यन्त साधवत्कं भानीः उत्तरायणवा
आवाटय्यन्त साधवत्कं भानीः दक्षिणायणवा, यथा ए
सिद्धान्ते ;—‘भानीमंकरमहान्ते वक्षासा उत्तरायणम् । कर्कादिषु तथैव सा
वक्षासा दक्षिणायणम्’ इति । अती वयांयामेव भानीः दक्षिणायनं प्रययौ

[२४] (१) अतिधिया a guest, (from अति to धि, अतिधिया aff.) ठञ्

(२) अप् to ह्य, अ aff. (अध).

उत्तराशां परित्यज्य वर्षाणि सातुयंया वर्षांकासमयमेव रुधिरम् कर्मिण दक्षिणायां
नश्यति, तथा राम उत्तराशां परित्यज्य पवि मुनिजनाश्रमेषु निवसन् कर्मिण
दक्षिणाभिमुख प्रतप्ये । वर्षायां दशसु लघवेषु कर्मिण भागो सप्तारो भवति,
तानि यथा,—चाट्टो, पुनर्वसु, पुष्या, चट्टेया, मघा, पूर्वा, उत्तरा, दस्ता, चित्रा,
शतितेति ।

२४ । वसिष्ठादेन तृया वेक्षणं वर्षाकालेन मन्त्रेण सवने सकृन्न पुनरुक्तं गन्ध
रत्र, वसिष्ठाणाग्रहाद्यैः द्वावठं सदैकल आतिवेद्य वसिष्ठादेन आश्रमे वासं वदतं गन्ध
रित्रेण नागितेन ।

25 He pursued his journey southward, halting at the
hospitable shades of the Rishis like the sun who when in his
southern declination, touches the constellations of the rainy
season.

वभौ तमनुगच्छन्तो विदेहाधिपतेः सुता ।

प्रतिषिद्धापि कैकेय्या लक्ष्मीरिव गुणोन्मुखी ॥२६॥

२६ । वभाविति । तं रामम् अनुगच्छन्ती विदेहाधिपतेः
सुता (१) सीता, कैकेय्या प्रतिषिद्धा (२) निवारिता अपि, गुणोन्मुखी
गुणोत्का, लक्ष्मीः राजलक्ष्मीः इव । वभौ ।

२६ । विदेहाधिपतेः सुता तम् अनुगच्छन्ती (मती), कैकेय्या प्रतिषिद्धा
अपि गुणोन्मुखी लक्ष्मीरिव वभौ ।

२६ । एतत्तु मुखं यस्या सा लक्ष्मी, मुखे लक्ष्मी वाच्यमत्र—तम् अनु-
गच्छन्त्या विदेहाधिपतेः सुतया कैकेय्या प्रतिषिद्धया अपि गुणोन्मुखा लक्ष्म्या
इव वभौ, इति ।

२६ । सात्याम् लक्ष्मीरिव सीता सायि रामम् अनुगच्छन् इति उच्यते ।
कस्य रामगुणोत्कृष्टवतया अमानितकैकेयोनियंया राजलक्ष्मी सीतादेव
रामम् अनुगच्छति च, इत्यर्थः । राम सीतासद्वधानां विषये य आचारो

[२६] (१) to bring forth, & all from टाप् अर्धे. (२) to
effect, with aim to prevent, & all from टाप् अर्धे

राजमहोविद्यीशश्रीकं न मनागपि अन्वभूत् इति भावः । अतएव सत्यव्रतोपशं
भारते उत्तमम्,—‘कान्तारिष्वपि विश्रामो जनसाधनिकस्तथै’ इत्यादि ।

२७ । विषेहशत्रुवन्निनो ठाहात्र अशूयनम् रुद्राश्च बोध इहेन, येन यत् सा
मन्त्रो देवदेवोत्र निषेध ना नानिशा ब्रान्नेत्र एते एकाद्य आहुते इहेन ठाहात्र
उतिशाहेन ।

26. The daughter of the king of Videha, while following
Rāma, appeared like the goddess of royal fortune covetous of
his company on account of his merits, though prohibited by
Kaukeyi (from following him).

अनसूयातिसृष्टेन पुण्यगन्धेन काननम् ।

सा चकाराङ्गरागेण पुष्पोच्चलितपट्पदम् ॥ २७ ॥

२७ । अनसूयेति । सा सीता, अनसूयया (१) अविभार्यया
अतिसृष्टेन (२) दत्तेन, पुण्यगन्धेन अङ्गरागेण, काननं (३) वनं
पुष्पेभ्य उच्चलिताः निर्गताः पट्पदाः यस्मिन् तत् तथाभूतं, चकार ।

२७ । सा अनसूयातिसृष्टेन पुण्यगन्धेन अङ्गरागेण काननं पुष्पोच्चलितपट्
पदं चकार ।

२७ । पुष्पं गन्धं वस्त्रं च, तीन । नाचकार—तया .. काननं पुष्पोच्चलि
तपट्पदं चकार, इति ।

२८ । सीता अनसूयापदत्तेन दिव्येन अङ्गरागेण अनुलिताङ्गी सती त्व
अपूर्वद्वयेण गन्धेन सन्धेनैव वनं तथा सुशसितम् अकरोत् यथा धमराः कुहुता
अपि बिड्वाय तदभिमुखा, अधावन् । अनेन तदङ्गरागेण सकलकुसुमगन्धभिः
भावि सौरभं भूवितम् । अतितपीवनवासकाली अनसूया नाम अविप्रमो सीताया
पातिमत्यादिगुणै, सीता तस्य स्वतपःप्रभावमन्त्रानि दिव्यमाल्यस्त्राभरणानि
दिव्यगन्धश्च अङ्गरागं दत्तवती, इति रामायणकथा । यथा,—‘इदं दत्तं’ इति ।

[२७] (१) च neg. अनसूया envy, from अम् (ञ्) to envy, च aff.
(कृष्णादित्यात् यक, च प्रत्यय) (२) सृज् to create, with अति to give up,
च aff. (३) च water, अनन living. (कं कलम् अनन जीवनम् अन्).

29. As Rahu bars the passage of the moon, so a demon named Viraṭha, of reddish brown complexion like the evening cloud, barred the passage of Rāma.

ସ ଜହାର ତयोर्मध्य ମୈଥିଳୀ ଲୋକଶୋପଣାଃ ।

ନମୋନମସ୍ୟୌର୍ହଃ ଫିଟ୍ ଅବସାହୁଦ୍ଵାନ୍ତରେ ॥୧୯॥

୧୯ । ସ ଇତି । ଲୋକସ୍ୟ ଶୋପଣାଃ (୧), ଶୋପଣାଃ, ଯଃ ରାକ୍ଷସଃ । ତयोଃ ରାମଲକ୍ଷ୍ମଣୟୋଃ ମଧ୍ୟେ, ମୈଥିଳୀ, ନମୋନମସ୍ୟୌଃ (୨) ଶ୍ରୀରାମ ଲକ୍ଷ୍ମଣପଦ୍ୟୋଃ ଅନ୍ତରେ ମଧ୍ୟେ, ଅଫିଟ୍ ଅବସାହୁଃ ସର୍ପପ୍ରତିବନ୍ଧଃ । ସଃ ଜହାର । “ଅଫିଟ୍ପିତ୍ ତଦିଦାତେଽବସାହାବସାହୌ ସମୌ ଶବ୍ଦମରଃ” ।

୧୯ । ଲୋକଶୋପଣ ସଃ ରାକ୍ଷସ । ତयोଃ ମଧ୍ୟେ ମୈଥିଳୀ ନମୋନମସ୍ୟୌଃ ୧୧୧ ଫିଟ୍ ଅବସାହୁଃ ୧୧ ଜହାର ।

୧୯ । ଶୋପଣୀତି ଶୋପଣ ଲୋକସ୍ୟ ଶୋପଣ । ନମସଃ ନମସ୍ୟ ଶୌଚ୍ୟେ । ସାଧ୍ୟାନର—ଲୋକଶୋପଣେନ ତିନ... ଅବସାହୁଃ ଫିଟ୍ ୧୧...ମୈଥିଳୀ ଜଡ଼େ, ଇତି ।

୧୯ । ସର୍ପବିନାଶାଦିନା ଲୋକସମାପଦେନୁଁ ଅନାବର୍ତ୍ତତଃ । ଯଦା ଯାବଦ୍ଭାବୀ ଭାବସ୍ୟୋ, ମଧ୍ୟେ ଅବସ୍ୟାଧାବିନୀ ଫିଟ୍ କରତି, ମନୁଷ୍ୟାଦିବସେନ ଲୋକସମାପଦେନୁଁ ଫିଟ୍ ରାକ୍ଷସୀଽପି ତଦା ରାମଲକ୍ଷ୍ମଣୟୋଃ ମଧ୍ୟେ ଅବସ୍ୟାତା ଜାନକୀ କଟବାନ୍ । ‘ଶୌଚ ଶୋପଣା’ ଇତି ବିଶେଷକ ‘ରାକ୍ଷସ’ ‘ଅବସାହୁ’ ଇତ୍ୟୁଭବବାପି ଯିଜ୍ଞାସୀୟନ୍ । ଯଦାପି ଅବସାହୁ ଖୁଣ୍ଟିତସ୍ୟ ଶାନ୍ତିଲବ୍ଧ୍ୟେ ସଃ ଶୋପଣାତି, ରାକ୍ଷସୀଽପି ନରଶୋପଣାଦିବସ ସଃ ଶୋପଣାତି ।

୧୯ । ଅନାବର୍ତ୍ତତି ବେଦନ୍ତ ଯାବତ୍ ଓ ଉଚ୍ଚାସାମ୍ପର ସଦା ହୈତେ ବ୍ୟବହାର ହରଣ କରନ୍ତି, ତେଣୁନି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ନରାଣାମ୍ପର ସଦା ହୈତେ ଶୌଚାତ୍ମକ ହରଣ କରିବ ।

29 That man-destroyer, carried off Maithilī (ଶୌଚା) from between them, like the draught that takes off the rain from between Śrāvana and Bhādra

विनिष्पिष्य काकुत्स्थौ पुरा दूषयति स्थलीम् ।
 तस्ये नाशुचिना चेति वसुधायां निचखतुः ॥३०॥

३०। तमिति। ककुत्स्थस्य मेघापत्ये पुमांसौ काकुत्स्थौ
मण्डपौ। तं विराधं। विनिघ्निय्य (१) हत्या। अथचिना (२) अथ-
त्रेण गन्तेन, स्यनीम व्याचममुच। पुरा दूययति दूययिष्यति इति
तो। यावत्पुशानिपातयोर्भेदिति भविष्यदर्धे णट्। वसुधाया (३)
वसुधु (४)। खनिता भुवि निक्षिप्तवन्तौ च।

१० वाक्यस्थी तं त्रिनिमित्तं चक्षुष्यमागन्तव्यं स्थली पुरा दृश्यति,
ति वस्तुधायां निवसन्तु च । वाक्यान्तर — (नेमः) स्थली दृश्यते, इति (स)
इत्युक्त्याश्चा निवर्त्तते, इति ।

३६. 'वासिष्ठ्य' भट्टर्ह कृता इत्यत्र । 'पुरा हूयसि व्यथीम्' &c —
 । य पतिर्तोष्य वासमर्ह्यं यमर्ह्यं न पुनश्चरन्तं वायमवाप्तना सक्तो पीडा
 । तस्यतोऽपि विषय विषय यमिना न तत्र निश्चयवन्ती । 'पुरा हूयसि'-
 । त्वान हूयिष्य न इत्यत्र, यम 'पुरा'—दीर्घात् भाव्यद्वये चट । यम रामादयम्,
 न सन्मुख्य भौमि चरिवाच यम्योपमम् । यथीरमवट कृता निचयान परमप. ।

৬০। স্বকৃৎস্বনামনিব হাম ও লক্ষ্যণ ভাষায় বেহ উপর ভংগেনে, এবং ভগীয পুতি-
 য়ে সেই স্বাং দৃষ্টি হইবে স্বি-হা ভাষায় গঠি ধনম করিয়া প্রোবিত করিলেন।

30 The descendants of Kakutstha (ककुत्स्थ and ककुत्थ) after breaking his body, buried it under the earth in order to prevent the stench of the corpse from infecting the place

[२०] (१) वि, विह, दिव् to ground—विहित अविष्ट ड., अप्रवृत्तः।
 पर्वितः &c विह, &c (२) अङ्गुष्ठादि वि पुनः, from ह्व to purify,
 ह्व unādi aff (३) वसु wealth, वा to hold, अ and टाद् aff (४) वि,
 ह्व to dig,—अवति। अवपन्। अवपान्-अवाप्ते। अवापः &c

पञ्चयव्यां ततो रामः ग्रामनात् कुम्भजननः
अनयोदधितिसम्पत्तौ दिव्याद्विः प्रकृतविवः ।

२१ । अथपञ्चमिति । ततः रामः, कुम्भजननः, अथपञ्चमः
ग्रामनात् (१), पञ्चमो यदागो समाचारः पञ्चमटी । अथपञ्चमः
तत्पुत्रम्, मंग्यापूर्वम् । दिव्यद्विः दिग्मंश्यायां दिग्मंशित्वा
दिव्यदेवयधमिति एकवचनम् । तस्यो अथपञ्चमः, दिव्याद्विः
यद्विः पूर्वम् । अथपञ्चमः इव, अनयोदधितिः (२) अनयोदधितिसम्पत्तौ
तस्यौ ।

२१ । ततः रामः कुम्भजननः ग्रामनात् पञ्चयव्यां, दिव्याद्विः अथपञ्चमः
अनयोदधिति तस्यौ ।

२१ । न अनयोदधितिः, यिन सः । कुम्भे जननं यत्तु सः कुम्भजनः, अथपञ्चमः
वाप्याभर—रामिच... दिव्याद्विः इव अनयोदधितिसम्पत्तौ तस्यौ, इति ।

२१ । यदा हि सूर्योपदरोधाय निरबाध बहेमाभौ दिव्यदेवः अथपञ्चमः
आश्रया आभाषिकोम् अनयोदधितिः अथपञ्चमः यदापूर्वम् तस्यौ, तदा निरबाधः
श्रीर्षो रामः अनयोदधितिः अथपञ्चमः अथपञ्चमटीम् अथपञ्चमः यदापूर्वम् तस्यौ
'अनयोदधितिः', दिव्यदेवे अनयोदधितिः अनयोदधितिसम्पत्तौ तस्यौ, तदा निरबाधः
अनयोदधितिः यदापूर्वम्, यिन सः । रामपक्षे अथपञ्चमः मयांदा यिन सः । इति
निरबाधः यदापूर्वम् तस्यौ निरबाधः बहेमाभौ दिव्यदेवः अथपञ्चमः अथपञ्चमः
इति कथा श्रूयते । यदा रामायणे,—'मार्गे निरीक्षुं सततं भास्वरसाधनं
सन्दिग्धं पातयन् यत्तु दिव्यदेवो न बहेते' इति ।

७१ । अथपञ्चमः अथपञ्चमः दिव्याद्विः वेदः योऽयं अथपञ्चमः न
वाप्याभर अवशः अवशः अथपञ्चमः, अथपञ्चमः, अथपञ्चमः अथपञ्चमः
रूपे निरबाधः पातयन् यत्तु निरबाधः अथपञ्चमः अथपञ्चमः अथपञ्चमः

[२१] (१) आश् to order, अथपञ्चमः aff. (२) अथपञ्चमः, अथपञ्चमः to order
अथपञ्चमः (अनयोदधिति), and अथपञ्चमः position.

3). By the command of Agastya (कृष्णजन्म, lit. jar-begotten epithet of चण्डाल). Rāma stayed at Panchavati, not overstepping his position, like the Vindhya mountains, which under the command of the same sage did not outgrow their limits

वणावरजा तत्र राघवं मदनातुरा ।

भिषेदे निदाघार्ता व्यालीव मलयद्रुमम् ॥३२॥

३२ । रावणावरजेति । तत्र पञ्चवत्यां । मदनातुरा (१) रावणा-
जा श्रृपंखला । पूर्वपदात् संज्ञायामय इति शत्वम् । राघवम् ।
दाघार्ता घर्मन्तमा व्याकुला, व्याली (२) भुजङ्गी, मलयद्रुम चन्दन-
म् इव, अभिषेदे प्राप ।

३२ । तत्र मदनातुरा रावणावरजा राघव, निदाघार्ता व्याली मलयद्रुम
, अभिषेदे ।

३२ । राघवस्य राघवे जाता अवरजा, वनस्था जने उ । राघवस्य अवरजा
राघवे जाता । मलयस्य द्रुम तत्र । राघवान् — निदाघार्ता व्याली
मलयद्रुम इव, मदनातुरा रावणावरजा राघव अभिषेदे प्राप ।

३२ । यदा हि आतपतापिना भुजङ्गी दुःखरावदाहघमनार्तिनी सुखी
एव चन्दनवरी चालङ्घनाय गच्छति तदा काममलापयार्तिता रावणानु-
सङ्गा दुःखकामलापयमनार्तिना अपुष्पाक्षिप्यपञ्च रामस्य व्यालङ्घना-
कृत्याम् । मलयार्चनी चन्दनवाकुल्याम् मलयद्रुम इति चन्दनवृक्षस्य बीजवति
व व्यालीरावणातुरायां राघवमलयद्रुमबीजं लपमानोपर्ययत् । 'निदाघार्ता
'मदनातुरा' इत्यनबीरवि सार्धं लब्धेयम् ।

३२ । भुजङ्गी वेष्टन एव'दाघ' इति'दा' एव'दाघ' निषेदे एव'दाघ' एव'दाघ'
एव'दाघ' एव'दाघ' इति'दा' एव'दाघ' निषेदे एव'दाघ' इति ।

{ ३२ } (१) मद् to intoxicate, मद् अति (मदम्, मद्) वाङ्, दुः
mation, म अति (वाङ्, (२) इ, वाङ्, मद् to adore, मद् अति (मद्, मद्)

कलत्रवानहं वाली कनीयांसं भजस्व मे ।

इति रामो वृषस्यन्तीं वृषस्कन्धः शशास ताम् ॥३४॥

३४ । कलत्रवानिति । वृषः पुमान् । “वृषः स्याद् वासवे
 र्म्मै सौरभेये च शुक्ले । पुंराशिभेदयोः ष्टङ्गां मूषक्येष्ठयोरपि”
 इति विश्वः । वृषं पुत्रयम् ध्यात्माद्यम् इच्छतीति वृषस्यन्ती कामुकी ।
 “वृषस्यन्ती च कामुकी” इत्यमरः । सुप ध्यात्मनः कञिति कश्च-
 प्रत्ययः । अन्वक्षोरवृषकवद्यानामात्मग्रीतौ कञीति अयमुभागतः,
 ततः लटः शशादेश, उगितच्चेति दीप् । अक्षरार्थस्तु, वृषस्कन्धो
 रामः वृषस्यन्तीं तां राक्षसीं हे वाली अहं कलत्रवान् (१) मे कनी-
 यांसं (२) कनिकं भजस्वेति शशास (३) व्याघ्रापितवान् ।

३५ । वृषस्यन्ती राम वृषस्यन्ती तां, वाली । अहं कलत्रवान् मे कनीयांसं
 भजस्व, इति शशास ।

३६ । वृषस्यन्ती कनिकं भजस्वेति अहं कलत्रवान् । ‘वृषस्यन्ती’ वृषस्यन्ती
 कान्, इति । व्याघ्रापितवान्—व्याघ्रापितवान् भुजैः मे कनीयांसं (मया) भज्यताम्,
 इति वृषस्यन्ती वरिष्ठ वृषस्यन्ती तां शशास, इति ।

३७ । हे वीरव्याघ्रिणि ! राक्षसीकोटि कदम्बर ता वरिष्ठकोट्यादि, यद्वा
 विरहितांस्व ममादुर्गो वर्जने, अतएव तमिव कामयन्, इति कामुकी ता राम
 व्याघ्रापयामास । ‘वृषस्यन्ती’—वृषस्यन्ती वृष स्यन्ती इति । वृषस्यन्-
 तादिना वृषस्यन्तीनां वृषस्यन्ती ।

३८ । वृषस्यन्ती इति वृषस्यन्ती वृषस्यन्ती इति वृषस्यन्ती । कनिकं भजस्वेति,
 व्याघ्रापितवान् ।

[३४] (१) कलत्रवान्, कलत्रवान् । (२) कनीयांसं, कनीयांसं । (३) व्याघ्रापितवान्, व्याघ्रापितवान् ।
 (४) कनीयांसं, कनीयांसं । (५) कनीयांसं, कनीयांसं । (६) कनीयांसं, कनीयांसं । (७) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (८) कनीयांसं, कनीयांसं । (९) कनीयांसं, कनीयांसं । (१०) कनीयांसं, कनीयांसं । (११) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (१२) कनीयांसं, कनीयांसं । (१३) कनीयांसं, कनीयांसं । (१४) कनीयांसं, कनीयांसं । (१५) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (१६) कनीयांसं, कनीयांसं । (१७) कनीयांसं, कनीयांसं । (१८) कनीयांसं, कनीयांसं । (१९) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (२०) कनीयांसं, कनीयांसं । (२१) कनीयांसं, कनीयांसं । (२२) कनीयांसं, कनीयांसं । (२३) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (२४) कनीयांसं, कनीयांसं । (२५) कनीयांसं, कनीयांसं । (२६) कनीयांसं, कनीयांसं । (२७) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (२८) कनीयांसं, कनीयांसं । (२९) कनीयांसं, कनीयांसं । (३०) कनीयांसं, कनीयांसं । (३१) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (३२) कनीयांसं, कनीयांसं । (३३) कनीयांसं, कनीयांसं । (३४) कनीयांसं, कनीयांसं । (३५) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (३६) कनीयांसं, कनीयांसं । (३७) कनीयांसं, कनीयांसं । (३८) कनीयांसं, कनीयांसं । (३९) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (४०) कनीयांसं, कनीयांसं । (४१) कनीयांसं, कनीयांसं । (४२) कनीयांसं, कनीयांसं । (४३) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (४४) कनीयांसं, कनीयांसं । (४५) कनीयांसं, कनीयांसं । (४६) कनीयांसं, कनीयांसं । (४७) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (४८) कनीयांसं, कनीयांसं । (४९) कनीयांसं, कनीयांसं । (५०) कनीयांसं, कनीयांसं । (५१) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (५२) कनीयांसं, कनीयांसं । (५३) कनीयांसं, कनीयांसं । (५४) कनीयांसं, कनीयांसं । (५५) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (५६) कनीयांसं, कनीयांसं । (५७) कनीयांसं, कनीयांसं । (५८) कनीयांसं, कनीयांसं । (५९) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (६०) कनीयांसं, कनीयांसं । (६१) कनीयांसं, कनीयांसं । (६२) कनीयांसं, कनीयांसं । (६३) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (६४) कनीयांसं, कनीयांसं । (६५) कनीयांसं, कनीयांसं । (६६) कनीयांसं, कनीयांसं । (६७) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (६८) कनीयांसं, कनीयांसं । (६९) कनीयांसं, कनीयांसं । (७०) कनीयांसं, कनीयांसं । (७१) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (७२) कनीयांसं, कनीयांसं । (७३) कनीयांसं, कनीयांसं । (७४) कनीयांसं, कनीयांसं । (७५) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (७६) कनीयांसं, कनीयांसं । (७७) कनीयांसं, कनीयांसं । (७८) कनीयांसं, कनीयांसं । (७९) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (८०) कनीयांसं, कनीयांसं । (८१) कनीयांसं, कनीयांसं । (८२) कनीयांसं, कनीयांसं । (८३) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (८४) कनीयांसं, कनीयांसं । (८५) कनीयांसं, कनीयांसं । (८६) कनीयांसं, कनीयांसं । (८७) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (८८) कनीयांसं, कनीयांसं । (८९) कनीयांसं, कनीयांसं । (९०) कनीयांसं, कनीयांसं । (९१) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (९२) कनीयांसं, कनीयांसं । (९३) कनीयांसं, कनीयांसं । (९४) कनीयांसं, कनीयांसं । (९५) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (९६) कनीयांसं, कनीयांसं । (९७) कनीयांसं, कनीयांसं । (९८) कनीयांसं, कनीयांसं । (९९) कनीयांसं, कनीयांसं ।
 (१००) कनीयांसं, कनीयांसं ।

फलमस्योपहासस्य सद्यः प्राप्स्यसि पश्य माम् ।
मृग्याः परिभवो व्याध्याम् इत्यवेहि त्वया कृतम्॥३

३७। मलमिति। श्लोकद्वयेनान्वयः। अस्य उपहासस्य।
मनं, सद्यः सम्पत्तेव, प्राप्स्यसि, मां यश्च, त्वया कर्त्तव्यं कृतम् उन्हा-
स्यं कृत्यं, व्याघ्रं विषये नृग्या कर्त्तव्यं परिभवः (२), ३
अवेष्टि।

३०। अथ उपहासस्य चत्वारः सप्त प्राश्नाणि, तानि पश्य, तेषां ज्ञानं च
 मया परिभक्त इति अवहेति। वाचान्तर—अथ उपहासस्य चत्वारः (तथा) द्वा
 अहं (तथा) द्वा... चर्चिताम् (तथा) इति।

४०। दण्डवत्प्रणामोत्तमः । इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टाध्यायः ॥

১১। তুই এখনও এত উদ্বেগ কেন? (হাস্য-স্বরে)। তুই এখনও
 তেঁজ তুই তেঁজ! (হাস্য-স্বরে)।

75 Look at me, & shall reap the consequences of th
 76 I am sure I shall know, what you have done to me is th
 77 I shall be glad to agree.

इत्युक्त्वा मैथिलीं भर्तृगदं निर्विग्रही भयात् ।

मयं गुप्यमानाद्यः सहस्रं प्रत्यपद्यत ॥ ३८ ॥

[illegible]

३८। इतीति । भयात् (१) भर्तुः चङ् निर्विण्णतीम् (२) प्यालि-
कृन्ती, मैथिलीम् इत्युक्त्वा, शूर्पणखानासः सदृशं शूर्पाकारनखयुक्तम्
इत्यर्थः, रूपम् प्याकारं, प्रत्ययद्यत स्त्रीषकार अदृश्यं इत्यर्थः ।

३८। भयान् भर्तुः चङ् निर्विण्णती मैथिलीम् इति उक्त्वा शूर्पणखानास
सदृशं रूपं प्रत्ययद्यतम् ।

३८ शूर्पाकारा नखा यस्याः सा शूर्पणखा । वाच्यान्तर—शूर्पणखया ..
रूपं प्रत्ययद्यतम्, इति ।

३८। तादृश शूर्पणखानखितं युष्माभीता सीता आकरणात् यस्मिन् रामस्य
चङ् लीयते तावत् शूर्पणखाऽपि ध्वनामानुषया शूर्पाकारनखयुक्ता भीतया मूर्तिं
परिजहात् । 'चङ् निर्विण्णती' इति पाठान्तरम् ।

३८। सीता अत्र तस्मिन् लोके जीवादेतेष्वेव, तावदेव एव कदा वतिता
शूर्पणा मायया अशुभं निरशुक्तिं वाच्यं कविम् ।

३९ Thus saying to Sita whilst she (सीता was clinging to
her husband in fear, S'urpanakha assumed the natural form
indicated by her name.

लक्ष्मणः प्रथमं श्रुत्वा कोकिलामञ्जुवादिनीम् ।

शिवाघोरस्वनां पश्चात् बुबुधे विह्वलेति ताम् ॥ ३९ ॥

३९। लक्ष्मण इति । लक्ष्मणः प्रथमं कोकिलावत् मञ्जु-
वादिनीं (१), पश्चात् शिवाघत् घोराणां तां शूर्पणखीं, अस्या, तस्या
अन्य कृत्वा इत्यर्थः, विह्वला मायादिनी इति बुबुधे शृङ्गवान् ।
कर्त्तरि किट् ।

[३८] (१) श्री to fear, चङ् aff. (२) निर्वि, निर्वि to enter, चङ् aff
fem. लीय aff

[३९] (१) मञ्जु, from मञ्जु to sound, च aff. and वादिनी, from
वादि to speak, चङ् aff

३८ । लक्ष्मणः प्रथमं क्रीडित्वा मधुवादिभ्यो वदाम् शिवाजीमयी ता
विक्रता इति वृद्धे ।

३९ । क्रीडित्वा मधु कभीकर वदमोति, ताम् । शिवाजीमयी ।
यथा सा, ताम् । वाक्याभर—लक्ष्मणेन सा वृद्धे, इति ।

३८ । प्रथमं क्रीडित्वा इव तस्या सुकृत्वर वर वदाम् शिवाजी इव
चातकहोर एव दुःखा लक्ष्मणो चातकान् यत् राक्षसी इव अक्षयनीपम् ।
अक्षयनीपमीमनाय उपस्थिता । तदा मुदवगाया पर्वत्राभाधनरे लक्ष्मण
पर्वत्राभाधदिभ्यो अवस्थानाम लक्ष्मणो वदाम् तां अक्षयनीपम् इदम्, ता
तस्या, अक्षयनीपम् वा सा राक्षसीति ता रक्षिकायः । 'विक्रता' इति 'वर्ति'-
योगे प्रथमा ।

३९ । लक्ष्मण अथवा उक्ताव कोटितार नाह मधु वर, एवः गता इव
छात्र विकट वर उक्तिता उक्ताव उक्तावो वतिता यानिउ गारिपन ।

39. Lakshman's knew her to be a hideous Rakshas
from her first speaking in the melodious voice of a Kokila, then
yelling in the hoarse voice of a she-jackal.

पर्यशालामथ क्षिप्रं विलुष्टासिः प्रविश्य सः ।

वैरूप्यपौनरुक्त्येन भीषणां तामयोजयत् ॥ ४० ॥

४० । पर्यशालामिति । अथ सः लक्ष्मणः, विलुष्टासिः
कोशोद्धृतखङ्गः सन्, क्षिप्रं पर्यशालां प्रविश्य, भीषयति इति भी
शाम् (२), नद्यादित्वात् ल्युट् कर्त्तरि । तां राक्षसीं, वैरूप्यस्य
पौनरुक्त्येन (४) वैरूप्यलक्ष्यं, तेन अयोजयत् (५) योजितवा

[४०] (१) वि, ऊष् to draw, त aff (विलुष्ट), and वसि aff
from अम् to cast इन् unādi aff (२) भी to fear, (णिच्) लु ।
(३) विलुष्ट deformed, अल् aff. (वैरूप्य), and पुनरुक्त repeated, अल्
(पौनरुक्त्येन) (४) युञ् (चिच्),—योजयति । अयोजयत् । अयुजयत् । योज
मभूव, &c योजित, &c.

तावत्तथैव विहतां सां - कर्षादिष्णुदेन पुनरतिविहतामकरो-
यत् ।

४० । अथ स (लज्जाम्) विहताभिः (सन्) विप्र पथंशानां प्रविश्य भीषणा
वैद्ययोनदन्तो न चर्षाजयेत् ।

४० । विहता अभि येन स विहताभिः । विहताया भाव वैद्यं तस्य
दन्तो, तेन । आशान्तर—तेन विहतासना (सता) भीषणा सा... चर्षाजयत,
॥

४० । लज्जाम् विधानात् लज्ज विहता ततश्चाम् उट्टम प्रविश्य अतएव
ततश्चाम् ता वाच्यो नासाकचच्छदेन चर्षाजयतविहतासना चकार । 'वैद्य-
नदन्तो'—वैद्य विहतासना । पुनश्चर्षाजये योनदन्तो क'चतस्य पुन कच
[अथ तु लज्जाम्वा दैर्गुण्यं बाधयति । अतएव पञ्चमोऽङ्के तस्या नामाचर्षा
दन्तो विहतासना चर्षाजयतविहतासना जयत भाव

४० । अतएव विप्र पथं शानां प्रविश्य विहताभिः (सन्) विहताभिः क'चतस्य पुन कच
देन, अथ लज्जाम्वा दैर्गुण्यं बाधयति । अतएव पञ्चमोऽङ्के तस्या नामाचर्षा
दन्तो विहतासना चर्षाजयतविहतासना जयत भाव

40 D drawing his sword he entered in to the cottage, and
saw that fearful Bhishma's look doubly hideous : he cut off her
nose and ears)

सा वक्रनखधारिण्या विसृक्तकृष्णपर्व्वया ।

षट्शुगाकार्याद्गुल्या तावत्तर्ज्जयदम्बर ॥ ४१ ॥

४१ । इति । सा वक्रनखधारिणीति वक्रनखधारिणी (१)
या, दैर्गुण्यं चर्षाजयतविहता, अतएव अट्टमस्य (२) आकारः इव
आकारः यस्याः सा तया, अट्टमस्य तौ शान्तौ, अम्बरे (३) शोभते

[४१] (१) her sharp nails, and (२) the sword. (३) in the
[४१] (१) her sharp nails, and (२) the sword. (३) in the
[४१] (१) her sharp nails, and (२) the sword. (३) in the

४२ । प्राप्येति । सा, आशु जनस्थानं प्राप्य, खरादिभ्यः
उद्यसेभ्यः, तथाविधं खाकृच्छेदात्मकम्, उपक्रम्यते इति उपक्रमः ।
अस्मिन् घञ्प्रत्ययः । रामस्य कर्तुः उपक्रमः (१) रामोपक्रमं,
उमेयादावुपक्रान्तम् इत्यर्थः, उपघोषकम् तदाद्याघिख्यासायाम् इति
ज्ञावत्यम् । तं नवं रक्षसां कर्मभूतानां परिभवम् आघत्यौ (१) च ।

४१ । आघ जनस्थानं प्राप्य रामोपक्रमं तथाविधं नवं रक्ष परिभव आ-
द्य आघत्यौ च ।

४२ । तथा सादृशी विधा तद्वारी दण्ड च तद् । रामस्य कर्तुं उपक्रमः
रामोपक्रमम्, 'उपघातपक्षमलटाद्याघिख्यासायाम्'—उपघात उपक्रममालम्ब्य तन्-
[४२] नकुलक आस्य ततो उपघातयमानं पक्षमलटावधौ आदि तदर्थं चैव
आघ्यातुम् इत्यर्थः आघ्यातुमिच्छा आघत्यौ (१) आघत्या इत्यर्थः । यथा,—प्राप्ये
उपघात इति प्राप्युपघात इत्यर्थः । प्राप्यमिच्छायावच्छिन्न आघत्य इति अन्वयात्,
आघत्या आदी कृत इति भावः, उपभव रामोपक्रमं रामस्य आदी कृत परिभव
इति भावः । व्याख्यानम्—तथा तथा'नवं रामोपक्रमं नवं रक्ष परिभव
आघत्यौ, इति ।

४३ । 'तथाविधं' काशाकृच्छेदरदम् । 'नवं' अपूर्वदम्, इति पूर्व-
मर्थात् प्राप्यमलामे सादृश्यं यथाभव कृतवान् इत्यर्थः । 'रक्ष परिभवम्',—
रक्षारोकात्मका परिभवेन कृतवाक्यकृतानेव परिभवी कृत इति भावः ।

४४ । ते अत्रिण्ये कस्यैव यस्मै कस्मिन् एव कस्मिन् इति तेषां कस्यैव
कस्मिन् अत्रिण्ये कस्यैव यस्मै कस्मिन् इति ।

42 Having reached Janasthana speedily, she described
to Khara and others, the new style in which Rāma had com-
menced to maul the demon race

[४२] (१) कर्तुं to stop, with एव, to begin. अस्मिन् (१) आ, आ १०
१॥ — अस्मिन्-अस्मिन् ; अस्मिन्-अस्मिन् ; अस्मिन्, अस्मिन् (१) आ १०
१॥ अस्मिन् and आघ्यातुम् अस्मिन् —आघ्यातुम्, अस्मिन् अस्मिन्

सुखावयवलूनां तां नैर्घृता यत् पुरो दधुः ।

रामाभियायिनां तेषां तदेवाभृदमङ्गलम् ॥४३॥

४३ । मुखेति । नैर्घृताः राक्षसाः । 'नैर्घृतो दानुरद्वयः
रथमरः । सुखावयवेषु कर्मादियुः । लूनां (१) क्षिप्तोः । तां पुर
अप्ये चक्रुः, इति यत् । तत् एव रामाभियायिनां (२) रामन् इति
प्रवृत्तां तेषाम्, अमङ्गलम् अभूत् ।

४३ । नैर्घृताः सुखावयवभूना तां यत् पुरो दधुः, तदेव रामाभियायि
नेषाम् अमङ्गलम् अभूत् ।

४३ । रामम् अभियायिनीति रामाभियायिनः तेषाम् । राक्षसाः—
सुखावयवलूना मां पुरो दधुः यत्, तैरेव... अमङ्गलेन अभवि, इति ।

४३ । पुत्रयानाया पुरतः विजयनायाऽथवा अयं चयायाः व्यापन राक्षस
महत, अनेष्व मृक्षम् आनीदित्यर्थः । सुखावयवादिकाम् विजयनामिकायां वि
जया, कुलटाया दयनमपि अयम् विजय पुरः व्यापनम् इति भावः । यत्
मद्यवेवत्, याचकाद्यभय तपसावे.—सुखकेशो विजयनामा ददमीव ददमी
कथमलपरीधानामपरा विजयामपि । सुखदुष्टा बीजदुष्टा व्याधयुक्ता इ
मीम् । पतिपुत्रादीनाञ्च आदिनीं पुत्रलीमही । इत्यादि ।

४३ । राक्षसः अतिकूलं सुखावयव राक्षसरा ये नैरेव माककायनां दूरीकृत
नैरेव राक्षसादिभिः, तां इति तां राक्षसं अनेकं इति ।

43. For the demons, who marched against Rāma, the
making the mutilated-faced Śurpanakhā proceed in front of
them, was an inauspicious course

उदायुधानापततस्तान् दृष्ट्वा प्रेक्ष्य राघवः ।

निदधे विजयाशंसां चापि सीताञ्च लक्ष्मणे ॥४४॥

[४३] (१) नू to cut, न अस्ति—सुखावयव, अनुनात् । अर्थावित् । सुखा
&c कर्मणि—सुखेति । अर्थावित् । &c (२) राम, अभि, against, या इति इति
विनि अस्ति ।

४२ । उदिति । उदायुधान् (१) उद्यतायुधान्, व्यापततः (२) आगच्छतः, दृष्टान् (३) तान् खरादीन् प्रेक्ष्य, राघवं चापे विजयस्य गणसाम् (४) आर्षा, सप्राप्ते सीतां च निदधे । सीतारक्षणे अस्त्रं नियुज्य सयं युद्धाय समग्रः इति भावः ।

४३ । राघवः, उदायुधान् व्यापतत इमान् तान् प्रेक्ष्य चापे विजयायमा आर्षं सीतां च निदधे ।

४४ । बहुतानि आयुधानि सै ते तान् । रक्षी सीतायाम् पुमान् राघवः । आशान्तरः, राघवेण चापे विजयायमा सप्राप्ते सीता च निदधे, इति ।

४५ । रामः उद्यतायुधान् चभीक्ष्णान् तान् राघवान् व्यापच्छती इहा सीतारक्षणे सप्राप निवीजयामास, अदृष्टं धनुरादाव युद्धाय मर्त्यां बभूव इति विवदार्थः ।

४६ । रामः दृष्ट्वा दहन्तरीं मनु डिवंठ कडिडा आगिटेड्डे वेविडा राव मन्त्रेण इन्ड गोट्टेक वानम मूर्च्छक निर मन्त्राजि डडन्ता वानम करिमेव ।

44. Seeing the proud host of demons advancing towards him with raised weapons, Rāma placed Sītā under the care of Lakshmana and began to expect victory from his bow

एकी दाशरथिः कामं यातुधानाः सहस्रशः ।

ते तु यावन्त एवाजी तावांस ददृशे म तैः ॥४५॥

४५ । एक इति । दाशरथिः (१) रामः, एकः अदितीयः, यातुधानाः (२) कामं सहस्रशः (३) सन्ति इति शेषः, ते यातुधानैस्तु

[४४] १) उद्यतायु, आयुध weapon, from आ, युज् to fight, च अर्षि (युध समारम्भः, सप्राप्ते कविजयम्) (२) आ, यन् to go, अर्षि अर्षि (विजयायमा) (३) इव to be proud, च अर्षि (विजयायमायमायम्) (४) आ, यन् to praise, च अर्षि इव अर्षि

[४५] १) दहन्तरी, दह अर्षि, (दहन्तरी कडिडम्, दह इव) (२) दातु

मुखावययमूनां तां नैर्घता यत् पुरो न्युः ।
रामाभियायिनां तेषां तदेवामृदमङ्गलम् ॥४३॥

४१ । मुनेति । नैर्घता राक्षसाः । नैर्घतो दानुस्त्र-
रक्षसाः । मुखावयवेषु मर्यादियुः । मुनी (१) विद्वांसः । तां पुरो
परो पक्षः, इति यत् । तत् एव रामाभियायिनां (२) राम-
द्वक्ता तेषाम्, अमङ्गलम् अशुभम् ।

४२ । नैर्घताः मुखवयवमूना तां यत् पुरो न्युः । नैर्घता राक्षसाः
तेषाम् अमङ्गलम् अशुभम् ।

४३ । रामम् अमङ्गलीति रामाभियायिनां यत् तेषाम् । राक्षसा-
मुखवयवमूना मां पुरो दधे वन, तेनैव, अमङ्गलम् अशुभम्, इति ।

४४ । उदयाधारा पुरतः द्विजनामाववाधां कुर्वन्वाधा व्यापनवाध-
मपन वनपथं मुमुक्षुः पालीदमव । मुखावयवमूनां द्विजनामाववाधां
वाधः कुपटायाः दक्षमपि पश्य किमुत पुरःस्थापनम् इति भावः । तां
पदपरेण, या, ववाधमपि उदयाधारे — मुमुक्षुः द्विजनामा वदन्तीति ।
अथवा पदोधानामपरा विधयामपि । मुखमुखा योनिमुखा व्याधिमुखा ।
मीम् । यतिपुत्रावहोनाथ काशिनो पुत्रं लोमहोः । इत्यादि ।

४५ । उदयः मण्डितेन मुखराजः । राक्षसाः ते तेन मार्कण्डेयानेन पूर्ति-
नूतः । राक्षसाः, उदयः उदयाधारेण समकालेन ।

४६. For the demons, who marched against Rāma, the
making the mutilated-faced Surpanakhā proceed in front of
them, was an inauspicious course

उदयाधानापततस्तान् हस्तान् प्रेक्ष्य राघवः ।
निद्धे विजयाशंसां चापे सीताञ्च लक्ष्मणे ॥४४॥

[४३] (१) to cut, to aff — लूनात्, अनुनात्, अलोकीत् । मुनी ।
&c कथं चि — लूते । अथवा । &c (२) राम, अभि, against, यां लूते
विनि aff.

१३ । 'उदिति । उदायुधान् (१) उज्जतायुधान्, आपततः (२) व्यापकृतः, दृष्टान् (३) तान् खरादीन् प्रेक्ष्य, राघवः चापे विजयस्य आशंसाम् (४) आशां, लक्ष्मणे सीतां च निदधे । सीतारक्षणे लक्ष्मणं नियुज्य स्वयं युद्धाय सम्रद्धः इति भावः ।

१४ । राघवः, उदायुधान् आपतत इयान् तान् प्रेक्ष्य चापे विजयस्य आशंसे सीतां च निदधे ।

१५ । उद्धृतानि आयुधानि ये ते तान् । रघो गोदापण्यं पुमान् राघवः । राघवान्तर- । राघवेण चापे विजयस्य आशंसे सीतां च निदधे, इति ।

१६ । राम उद्यतशस्त्रान् वनेष्वाभान् तान् राक्षसान् व्यापकृतो दृष्ट्वा सीतारक्षणे लक्ष्मणं नियोजयामास, स्वहस्तं चतुराष्टाक्षं युद्धाय मर्त्यां बभूव इति विशदार्थः ।

१७ । रामोऽपि दृष्ट्वा जयं लब्धुं तं वरिष्ठं आगिरुदरेण वरिष्ठो राघवः लक्ष्मणं च दृष्ट्वा मोहयन् क्षान्तिं भूयः कृत्वा निजं भद्राजयेन वरिष्ठो राघवः वरिष्ठमेव ।

१८ Seeing the proud host of demons advancing towards him with raised weapons, Rāma placed Sītā under the care of Lakshmana and began to expect victory from his bow

एको दाशरथिः कामं यातुधानाः सहस्रशः ।

ते तु यावन्त एवार्जा तावांच ददृशे स तैः ॥४५॥

४५ । एक इति । दाशरथिः (१) रामः, दशः अस्ति । यातुधानाः (२) कामं सहस्रशः (३) शस्त्रा इति शेषः, ते यातुधानैस्तु

[४४] (१) सत up. आयुध weapons, from आ, युध to fight, स अर्धं (युध सप्तदशैः, दशैरे कविमानम्) (२) आ, यन् to go, सह अर्धं (द्वितीया वरिष्ठमेव) (३) इय to be proud, स अर्धं (द्वितीया वरिष्ठमेव) (४) आ, इय to praise, स and दाय अर्धं

[४५] (१) दशरथ, दश अर्धं, (दशरथस्य अस्त्रम्, यन् युध्) (२) यातु

सः रामः, चामौ (४) ते यागुधानाः, दावन्तः (१) दावन्तः
 एव, तावान् (६) तावत्संश्लेष इत्यर्थे ।

४१ । दावन्तः एव, यागुधानाः काम मदस्य, ते तु वही
 एव सः राम, तावान् च दृश्ये ।

४२ । सदृशाच्च सदृशाच्च इति मदस्य । वाचान्तर-
 एकेन (चमूयत) ते तम् चामौ, ते, दावन्तः (चमूयत) तावन् दा
 इति ।

४३ । एकस्योऽपि राम एव चमूयतुं दत्तवाचनं दृश्यं एव
 राक्षसान् ग्रहेः युतपदे विव्याच । तेन च, राक्षसास्तं शरणागत्य, ता
 मपि ते तावत्संश्लेष मन्थने कः । चमूयता मदस्य दत्तं, कृतमद्वयमपि
 घटते, इति भावः ।

४४ । राम एकाकी, एव वाचनेन मन्थनं मन्थनं इति दृष्टे, विवृतात्ता
 लक्षितं च तावत्संश्लेष मन्थनं दत्तं एव दृष्टं इति भावः ।

45. Although Rāma was alone, and the demons
 thousands; during the encounter they found him as

असज्जनेन काकुत्स्थः प्रयुक्तमथ दूषणम् ।
 न चक्षमे शुभाचारः स दूषणमिवात्मनः ॥४५॥

४६ । असदिति । अथ शुभाचारः एव साधुचारी मनु
 सः काकुत्स्थः, असज्जनेन दुर्जनेन रक्षोजनेन च, प्रयुक्तं प्रेषि
 a demon, वा to hold, लुट् aff. (२) मदस्य thousand, प्राप्ति aff. (३) वा
 to go, इत् aff. (चमूयति इति इत्). (४) यत् what or which,
 १ (६) तत् that, कृत्य aff. (यत् परिमाणम् अथ इति भावः ।
 १) अथ इति तावत्, असदिति परिमाणे इति कृत्य, वा दृश्यं
 इति ।

(१) इत् to blame, लुट् aff. (२) यम् to bear,—चमते । ४६

४७ : यः तं (दृष्ट्वा) अर'वज्रिणीं च जरे दत्तिलद'द. मन्त्रे ।
आयान् अमन्त्र' (अद्वयान्तः) अरि मन्त्रं दृष्ट्वा पदपु ।

४८ : अरय विज्रराज नी अर'वज्रिणी । वाचा'न्त्र'— तैम व
विज्रिणी च (यस्य मन्त्रः) जरे दत्तिलमाहिनी मे ... पदपु, द'म ।

४९ : ददपि रामः मन्त्रधर्मो वाचान् जरेण वपुचशम्, मदा'द मे ।
तस्य मन्त्रधर्मस्य तैम पुनरपि वपुचा इव मदा' अन्त्र' मे । वद'
धर्म, — 'वाचधर्म' मन्त्रधर्मो वाचान् मन्त्रे विद्वद्वा । ४९

४९ । विजिजरे दृष्ट्वा अर'वज्रिणीं च जरे दत्तिलमाहिनी मे ... पदपु, द'म ।
जरे मन्त्रधर्मो अरय विज्रराज नी अर'वज्रिणी । वाचान् मन्त्रे विद्वद्वा । ४९
केचित् हरेच्छेत् ।

47. He received Du'shan's as well as Khara and Tr
with his arrows, which though discharged one after an
seemed to fly from his bow simultaneously.

तैस्त्रयाणां शितैर्वागीर्यघापृष्वविशुद्धिभिः ।

आयुर्देहातिगैः पीतं रुधिरन्तु पतन्निभिः ॥४८॥

४८ । तैरिति । देहम् अतीत्य भित्त्वा गच्छन्तीति दे'
तिगाः (१) तैः, यथा स्थिता पृष्व'विशुद्धिः येषां तैः, अतिवेग'
देहभेदात् प्रागिव रुधिरलेपदृष्टितैरित्यर्थः, शितैः (२) स्तीक्ष्ण'
तैर्वायैः त्रयाणां खरादीनाम् आयुः ३) पीतं, रुधिरं तु पतन्निभिः
(४) पक्षिभिः पीतम् ।

४८ । देहातिगैः यथापृष्वविशुद्धिभिः शितैः तैः वायुः, त्रयाणाम् आयुः पीतं
रुधिरं तु पतन्निभिः पीतम् ।

[४८] (१) देह body, अति passing through, गम् to go, द aff
(२) शी to sharpen, क aff (३) द(व) to go, अरि aff (विद्य, विज्ञान
इती कृत्यायाम् आवादिष्य). (४) पतय a wing, from पत् to go, पत
unáda aff. and दनि aff.

२=। यत्नं चान्ते ह्यसि यत्नं यत्नं, न विद्यते उवाच इति यत्नं यत्नं
ते । यत्नान्तर—द्विह्यतिना यत्नान्तरविद्युतः यत्नं नै वाचः यत्नान्तरं यत्नं
यत्नं यत्नं, द्विह्यति नै यत्नं यत्नं, यत्नं ।

४८। रामप्रदुका लोणा अरा सदा विनातिप्रयेन तेषा दीडाम् निपा
मिजंय सदा ते अरा तेषा शीविमनाय न भयाने कः । नि कथा तेषा दीड-
अदाम पुष्पं पटा कको'धम'लगा अतिहम देहभेदान परमाय ललेह लग्न ।
पर्व लमापुर्व दाचमवयम देहमि कमे शीविम पाचिच पिबमि कः । रामगरी
तेषाम् चादरेष पीत न त का'उद पातम् अरे कपीत तेषा क'धर न व नाम
पीतम, इति पचाम् । '१५'पुडि' अमा कल'लगा इत्ये ।

୧୭। ଶ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମ ସାଂସକଲ ଓଡ଼ିଆ ପୁରାଣେ ମୋତି ହିନ୍ଦୁ ସାଂସକଲ କେଳେଇତ କବିନ, ଏ
ମେ ନିଅଡ଼େ ନିପୁଣ୍ୟ ବା ହଜିତ। ଅଧୁନା ବିଷୟ ଜାଣେଟି ହଜିତ । ସାବ ତ ହାବେର ଦିବ୍ୟମୟ
ନାଥ (ହରି) ବାହାରେଇ ବିଷୟ ମଜିତ। ଆ ମିଶ୍ରା ବସୁ ମାନ କରିତ ।

44 The sharp arrows passed through their bodies so quickly, that they remained untaunted as before, with food and drank only their lives whilst their blood was drunk by birds.

तस्मिन् रामशरोत्कृष्टे वले महति रक्षसाम् ।

उत्थितं दृष्टिऽन्यच्च कवर्भ्यो न किञ्चन ॥४८॥

४८। तन्निर्गतिः । तस्मिन् रामशरीरे उत्पन्ने १) द्विष्टे
महति इक्ष्वाकौ बले, उत्थितम् (२) उत्थानक्रियाविशिष्टं प्रायिकं
कवचम् (३) शिरोक्षोणशरीरेभ्यः । 'कवचोऽस्त्री क्रियायुतम्
अपमूर्द्धकलेवरम्' इत्यमरः । अन्तश्च अन्तः किञ्चन न दृश्यते ।
कवचेभ्य इत्यन्वयार्थेति प्रथमी । नि शेषं वृत्तम् इत्यर्थः ।

{ ୧୧ } (୧) ଏମ ଡମ୍ବ ଟୋ ଲୁଟ, ମେ ଅଫି ୧୨ ଡମ୍ବ ଟୋ ଷ୍ଟାଏ ମାଥ ଡମ୍ବ ଟୋ
 ଟାଣ୍ଡ, ମେ ଅଫି (୨) ଏ ଡମ୍ବ ଟୋ ଟୋ ଲୁଟ ଏମ ଅଫି ଏ ଡମ୍ବ ଟୋ
 ଟାଣ୍ଡ, ଏମ୍.ଏମ୍.ଏମ୍.

४८ । रामशरीरकृते तच्छान् रक्षसा मरुति वने पतित कश्चिदपि
किञ्चन न दृश्यते । वायुशान्तर—अस्मात् किञ्चन (नांकाः) न दृश्यते इति ।

४९ । परमहंसमपि तत्र राक्षसधेन्य रानिष निर्द्रव्यं द्रुतम् । श्वेद
योधनिधनाय तत्र श्वेदेव कवचा पतितस्तन् ७५ मरुते सदृशं यो
मूर्धनो निद्वन्द्वस्तत्र किञ्चिद्विरोधोऽन किञ्चान्वित कश्चन भूतविशेषः ।
हतातिरिति परिशिष्टः । तद्यार्थोक्तः—‘मनुष्याणां मरुस्येषु द्रुतेषु द्रुतमतिषु ।
विशान् कवचं व्याप्तं प्रकोऽमहा क्रियाश्रितम्’ इति । अपि च—‘त
मप्यतः श्वेदमिषुतं साई रक्षसाः कृतं पत्नीनां दृष्टकोटौ निपतित
कवचो रणे’ इति । इति । ‘वने मरुति रक्षसाम्’—रामायणीयविशेषा
अनुवृत्तं सदृशं किञ्चन, दृष्टम् — अनुवृत्तमदस्तादि रक्षसाः कामरूपि
ध्वरद्वयमवस्थायां मरुतानि मरुतमते’ इति ।

४९ । तत्रैव हिम तटे अस्मात् प्राक्मतेन प्ररक्ष कश्चिद्विद्रुतं श्वेदं
दृष्टिरेव प्रेक्षा य एव नास्ति ।

49 Of that vast army of demons, cut to pieces by
arrows of Rāma nothing was seen standing, but the lie
bodies (कवचा),

सा बाणैर्विषां रामं योधयित्वा सुरद्विषाम्
अप्रबोधाय सुष्याप गृध्रच्छाये बह्विनी ॥५०॥

५० । सेति । सा सुरद्विषां (१) बह्विनी (२) सेना,
वर्षिणं रामं योधयित्वा (३) युद्धं कारयित्वा, गृध्राणां छाया
च्छायम् । छायावाङ्मये इति नपुंसकत्वम् । तस्मिन्, अप्रबोधे

[५०] (१) सुर good, द्विष to hate, क्रिय अस्ति (२) बह्विनी hart of
राम and द्रोण अस्ति. (३) युद्ध to fight, (विच) — योधयति । एवं
अयुधयत । योधयान्मभूय, &c. (४) स्वप्न to sleep — अवपति । अ
अवपत । असाप्सीत् । सुष्यापः &c सुप्तः, &c कश्चिद्वि—सुप्यति । य

अपुनर्बोधाय, सुख्याय (३) ममार इत्यर्थः । अथ सुरतश्रान्त-
कान्तासमाधिभ्यं न्यते ।

१० । सा सुरदिवा वदन्ति वाचवर्धये राम वीरविद्या यथायायि चरवी-
षाव सुखाय ।

१० । वाचाम् वदन्तीति वाचवर्धो तम् । सुराम् विदन्तीति सुरदिवा
तेषाम् । वदय वदन्ति अति यत्नाम् इति वदन्ति मीमा । न वर्धय च
वीर तत्वे, निमित्तायै चतुर्थी । वाचान्तर—तथा सुरदिवा वदन्ति वा, सुखे
इति ।

१० । रामश्चरवर्धये निदनाया वाचमानां न सुखीयितव्या यथा राम-
तन्मन् वाचय वदन्तीत्येक, इति कल्पितार्थः । 'वदन्ति मीमा यत्ना-
मीकमस्तिताम्' इत्यमरः ।

१० । (रामश्चरवर्धये वाचवर्धो वदय ममार इत्यर्थः) वीर-
विद्यायां चरवीषाव चरवीषाव मीमा चरवीषाव ।

50 The army of the adversaries of the gods having
caused Rāma, the shower of arrows, to fight, slept an ever-
lasting sleep under the shadow of the wings of vultures

राघवाम्निविदीर्घानां राघवं प्रति रचसाम् ।

तेषां शूर्पणखैवैका दुष्पुष्टिहराऽभवत् ॥५१॥

५१ । राघवेति । एका शूर्पणखैवैका दुष्पुष्टिहरा सा शूर्पणखा ।
शूर्पणखात् शूर्पणखैवैका दुष्पुष्टिहरा इति । शूर्पणखात् शूर्पणखैवैका
प्रतिषेधः । सा एव राघव प्रति, राघवायै, विदीर्घानां (१) वतानां
तेषां एतानां शरादीनां, दुष्पुष्टिं दुष्पुष्टिं हरति प्रापयति इति
दुष्पुष्टिहरा (२) अभवत् । हरतेदुष्पुष्टिं इति च ।

[५१] (१) वि, इ. to pierce, च. अति (वर्धयितव्यम्) (२) दुष्पुष्टिः
अति दुष्पुष्टिः, from दु, दुष् to stay, तन्मन् अति अति इ. to take, च. अति
दुष्पुष्टिः

११। यथा ज्ञानं यथा च वदन्ति तत्र वाचसाङ्गवर्णितम् ।
इत्युक्तमिहैव ।

५१ : वाचस्पति अस्यापि, ते हिष्टीर्वाप्ति, त्रैलोक्यः वाचस्पति—॥५॥
सुखं वाचस्पतिः परः, दुःखं वाचस्पतिः अत्र, इति ।

୩୧ । ଶୂର୍ପକଷା ନମ ସାଞ୍ଜମଧ୍ୟ ସାମିତ ନି, ଡେବ ନିର୍ଦ୍ଦାମ୍ଭ ନା ନା' ଶ
 ବାବଦ ନାମ, ସଦ୍‌ଭାବାର୍ଥୀ ନାମଦାନୀ । 'ଶୂର୍ପକଷା ବର୍ଣ୍ଣ'—ଶୂର୍ପକଷା ବର୍ଣ୍ଣ
 ଶୂର୍ପକଷା ବର୍ଣ୍ଣ ଶୂର୍ପକଷା ବର୍ଣ୍ଣ, ଶୂର୍ପକଷା ବର୍ଣ୍ଣ ।

৩১। স্বদেশে আছে বিকট সেই স্বদেশবাসীরা একসঙ্গে পূর্ণবয়সী শিশুগণ
সে স্বদেশে বিকটে সেই সুসংবাদ লিখা গেল।

51. Of the demons slain by the weapons of Rāma, Śarpā n'akṣa alone remained to carry the sad intelligence to Rāma's

नियहात् स्वसुराप्तानां वधाच्च धनदानुजः ।

रामेण निहितं मेने पदं दशसु मूर्धसु ॥ ५२ ॥

५२ । . निघडादिति । सप्तः श्रुपंयखायाः निघडात् (१)
 व्यङ्ग्येदात्, व्यातानां बन्धूनां खरादीनां, बधाच्च कारय्यात्, धनरा-
 नुजः (२), रावेण्यः, रामेण्य दशमु मूर्द्धञ्च यदे-यादं, निहितं (३) मेने ।

५२ : अथ मन्त्राणां नामानि—अथातः, यत्पुनरावृत्तः रामायणम् इति
यद्विहितम् इति । वाचस्पत्ये—अथातः पुनरावृत्तः अथ मन्त्राणां नामानि
मन्त्राणां नामानि ।

५३। 'स्वर्गिण्या' नामाकार्येदेन स्वर्गनाम विधानं 'स्वर्गिः'सु-राभ्या
पादाघातमिदं शिबेभानकर राख्यो मयते कोऽप्यधमदासुभ-धनद कुं
तस्य अनुज-कनीयान्,धाता। 'स्वर्गिः'सु-पादाघातादव-सादृश्यात् परपरि
भवात् राख्यो भूय-सुकोप, इति भावः। 'असु'-याभ्या, इति लभदा
कर्मणि वृत्तिः।

[१२] (१) दह to take, with नि, to punish, दध् or दध् aff. (२) धनद from धन riches, द्धि to protect, ध् aff and धनुज, from धनु after, जन् to take birth, ह् aff. (३) धा to hold, with नि, to place, ध् aff

৪২। তদ্বিতীয়েক নিম্নের কথার এবং স্বতন্ত্রগণকে সাহায্য করার বাবদ মনে করিতে
ন গিল যেন হাম ডাহার জন মন্তকে পদাঘাত করিয়াছে।

52. From the outrage done to his sister and the slaughter of his kinsmen, the younger brother of Kuberā (कृप) thought as if Rāmā had set his foot on his ten heads.

रक्षसा मृगरूपेण वञ्चयित्वा न राक्षसौ ।

जहारः सौतां प्रजोन्द्रप्रयासक्षणविघ्नितः ॥ ५३ ॥

५६। 'रक्तसेति । सः रावयः मृगहृषेय रक्तसा मारीचेन राघवौ वयसिन्वा (१) प्रतार्य, पक्षीन्द्रम्य जटायुषः, प्रयासेन (२) यद्गन्धेय क्षयं विधितः, (३) सज्जातविष सनः, सीतां जह्वाद् (४) ।

१३। क (दाहण) सुमद्वयेक वज्रमा दास्यते ब्रह्म ध्याना पञ्चाभिरुपगमयन्-
विशेषतः (अन) मीमांसायाः ।

५१ : मृतस्य कथाम्बु रूपं यत्नं न भवति । वाचस्पत्यम् — तत्र
पञ्चाङ्गप्रदानमर्थविशेषेण । अतो भीमा काष्ठ इव ।

୫୧ । 'ସବସ୍ଥିତି'—ନୀତିଆନନ୍ଦକମଳକବି, ୧୭ତମାଶ୍ୱା, ୧୩ଶ ଶାଠୀଦିନ ।
 ଦାସକବିତାଦିନ କିଛି ନାଟ୍ୟୋ ନାଟ୍ୟାଦି ବାସନାଦି କବିକମଳାଦିନୀ ଦାସ ଗର୍ଭାଦି
 ଯୁଗାଦିବଦଳ । ସବ ଦାମାର୍ଗବଦଳ ଗର୍ଭାଦି କବିତାଦି ବାସନା କବିତାଦିବଦଳ
 କବିକାଦି କାବ୍ୟକବି କବିତା । ଦାସ ଶିଳାଦିବଦଳାଦି କବିତାଦି କବିକାଦି
 କବିତାଦି ଦାସକବି ଶିଳାଦିବଦଳାଦି କବିତାଦି କବିକାଦି କବିତାଦି ।

୧୦ । ମେ ମୁକତି ଦାବୀ (ମାନ୍ଦି) ବାଣୀ ଚଳୁଥିଲାବେଳେ ଏହିପରି କହିବା ଶୁଣିବା
 ଚଳୁ କହିଲା, ମୁହାଁଟେ (କିଟିହୁ) ଅନ୍ଧାର ବାହାର କଲେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଯିବି କିଲ ।

{ ୧୭ } : ୧) ବସନ୍ତ to clear, ଲୁହେଟ — ଘରଘର : ବସନ୍ତଦଳ : ବସନ୍ତଦଳ
 ବସନ୍ତଦଳମୟ, ଶୁଦ୍ଧ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ—ବସନ୍ତଦଳ ଘରଘର ଶୁଦ୍ଧ (୧) ୨, ବସ
 to exert, ଘର ଶୁଦ୍ଧ (୨) ବିଷୟ an obstacle, ବସନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ (୩) ଶୁଦ୍ଧ to take
 away — ଘରଘର : ବସନ୍ତଦଳ : ବସନ୍ତଦଳ : ବସନ୍ତଦଳ : ଶୁଦ୍ଧ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ—ଘରଘର :
 ବସନ୍ତଦଳ : ଶୁଦ୍ଧ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ : ଶୁଦ୍ଧ

55. He (जटायु) expired, after telling them of the ex-
away of Maithili (सीता), while his wounds declared the
ness of the act he had done.

तयोस्तस्मिन् नवीभूतपितृव्यापत्तिशोकयोः ।

पितरौवाग्निसंस्कारात् परा वदतिरे क्रियाः ॥

५६। तयोरिति । व्यापत्तिः (१) मरणं, नवीभूतः (२)
व्यापत्तिशोकः ययोः तौ तयोः सखयोः, तस्मिन् गृध्रे पि-
त्यभिसंस्कारात् (३) व्यभिसंस्कारम् आरम्भ, पराः उत्तराः, वि-
वदतिरे (४) व्यवहसन्त, तस्य पितृवदौर्द्धदेहिकं चक्रतुः शब्दः

५६। नवीभूतपितृव्यापत्तिशोकयोः तयोः पितरि इव तस्मिन् अघिना
परा क्रियाः वदतिरे ।

५६। अघिना संस्कारः वसान्, आरम्भार्थं पश्यमी । वाच्यान्तर—...
क्रियाभिः वदते, इति ।

५६। पितृनिर्वाणेष्वपि पितृवन्ती जटायुषो मरणेन तौ पितृमरणं
पुनः नवीभूताम् । ततश्च तस्य दाहकार्यं पिण्डीटकादिकार्येषु सर्वं पितृ-
शेषेण निरवस्यतान् । 'अथ रामायणम्,—'एवमुक्त्वा चित्ता दौर्ग्रामादीन्
वरम् । ददाह रामो धन्यात्मा स्वयम्भुवि दुःखितः ॥ ततो गीतावर्-
नदौ मरवरात्मजौ । उदकं चक्रतुस्ततः शत्रुराजाय तावुभौ ॥ इत्यादि ।

५६। जटायुः मरणे गीतावरे भिक्षुमरणेनैव आचारं नूतनं 'हरीश' ।
गीतावरे भिक्षुनिर्वाणेषु तयोः अत्रिभ्यश्च उ उतनस्य कर्तुं शक्तिवत्तान् न
कवितेन ।

56. Feeling afresh their paternal loss, they perfo-
the ceremony of his cremation and all the subsequent fu-
rites, as if he was their father.

[५६] (१) वि, आ, पद to go, क्रिन् aff. (२) नव new, भू to be, अ
चि aug (३) कृ to do, चक्र aff. सुट् aug. (४) वृत् to sit
वसते । अघिना । अघिना—अघिनिष्ठ । वदति । वृत् ।

वधनिर्हृतशापस्य कवन्धस्योपदेशतः ।

मुमूर्च्छं सख्यं रामस्य समानव्यसने हरौ ॥ ५७ ॥

५७ । वधेति । वधेन रामकृतेन निर्हृतशापस्य (१) देवमुवं गतस्य, कवन्धस्य रक्तोविघ्नेषस्य, उपदेशतः, रामस्य समानव्यसने (२) समानाप्रदि, सख्याधिनि इत्यर्थः, हरौ कपौ सुप्रीवे । “मुकाहि-कपिभेकेषु हरिर्ना कपिले विद्यु” इत्यमरः । सख्यं (३), मुमूर्च्छं (४) वरुधे ।

५७ । वधनिर्हृतशापस्य कवन्धस्य उपदेशतः रामस्य समानव्यसने हरौ सख्यं मुमूर्च्छं ।

५७ । वधेन निर्हृतः व्यपगतः शापो यस्य स तस्य । समान व्यसन यस्य स तस्मिन् । सखाः भावः, सखाः मैत्री । सख्यान्तरं—रामस्य सख्येन मुमूर्च्छं, इति ।

५७ । ‘वधनिर्हृतशापस्य’,—रामकृते निधनेन वधविशेषजनितशापमर्दनात् निवृत्तस्य । ‘कवन्धस्य’—रक्तवशाद्द्वारेण कवन्धद्वेष्टावत्तस्य कवन्धितं दानवस्य । ‘उपदेशतः’—व्यत्युपकारार्थिनस्य कवन्धस्य उपदेशानुसारेण । ‘समानव्यसने हरौ’,—मुखावस्थे सुप्रीवे । रामी यथा मातु भरतस्य कृते विनावा इतराणां, यदीध्याया निर्व्यासित, यथात इतरावय वधव, सुवीचीऽपि तथा माता वालिना इतराणां इतरावय विविधभावा निर्व्यासितो वधव । अतएव तुल्यावस्थयोः रामसुदीपयो मैत्री वरुधे । ‘समानव्यसने’ इत्ययं भावतम्,—‘नेन तं सह मह्यं दुःखमूर्धं निर्दिष्टम् । समानव्यसनी भवत भूते सखाः करिष्यति’ इति । परा

[५७] (१) निर, वृ to shake, क aff (निर्हृत), शप to curse, वध aff (शाप) (२) समान equal, from सम and वृ to breathe, वध aff and व्यसन, from वि, वन to throw, वृट aff (३) सखि friend, दन् ॥ (४) मूर्च्छं to increase,—मूर्च्छंति । वमूर्च्छन् । वमूर्च्छन् । वमूर्च्छन् । &c दन् । &c.

५८। तस्य बालिनः पट तस्मिन् । चिरं काङ्क्षितं, तस्मिन् । बाध्यामर—
रिच तेन...पादेष्वन्य सुधीव अन्यवेद्यत, इति ।

५८। यदा हि कर्ण्यचित् धातोः स्यान् पादेष्वभूत्, अपरो धातुः पूर्वधातो.
प्राप्तमीषं निर्वोदयति, तथा बालिनः स्यान् रामिष स्यापितं सुधीवः पूर्व-
प्राप्तं बालिन. राजकायैर्मन्त्रेण निर्वोदयति च । एतेन राजपासने सुधीवस्य
निर्वोदय बालिसदृशं मानयेत् नृचितं ।

५९। ऐन एव सुधीवः किञ्चिज्ज्ञितं हिन, तस्य चातिकं वरं कत्रिषा (सहै पने
सुधीवः ज्ञापितं कत्रिनेन, एतेन बाहूवः ज्ञाने आर्पणं (उपकारविधिः) इह यथा बाहू)
प्राप्तं कत्रिनेन ।

६०. The brave Rāma, on killing Rāh, placed Sugriva in
his coveted post, like an exact substitute in the place of a root

इतस्ततश्च वैदेहीमन्वेष्टुं भर्तृचोदिताः ।

कपयश्चेरु रार्त्तस्य रामस्येव मनोरथाः ॥५९॥

५९। इतस्ततश्चेति । वैदेहीम् अन्वेष्टुं (१) मार्गितुं, मर्मा
सुधीवेय, चोदिताः (२) प्रयुक्ताः . कपय इन्मुमत्प्रमुखाः, चार्त्तस्य (३)
विद्वद्गुरुस्य रामस्य, मनोरथाः (४) कामाः इह, इतस्ततश्चेति,
जानादेशेषु बभूवुः ।

६०। मर्तुर्चोदिताः . कपय चार्त्तस्य रामस्य मनोरथा इह वैदेहीम् अन्वेष्टुम्
इतस्ततश्चेति च । बाध्यामर—...मर्तुर्चोदिताः कपयि मनोरथे इह एव
इति ।

६१। 'रामस्येव मनोरथाः',—अवच्छिन्नं एते कपयः तस्य विद्वद्गुरुस्य चार्त्तस्य
मनोरथाः नि अवाहयिष्यान्, एभिरेव सुहायैश्चाह विद्वद्गुरुः पुनः अहम्, इति राम

[५९] (१) इह to walk, with चतु to search, लुप्त aff (चद। १० अ० ३
अ ३३) —चोदयति । अचोदयन् । अचोदयन् । अचोदयन्, ३८ १२) अ। अ
to go, अ अट् (३) अन्- mind, एव vehicle, (कपयो एव इव .

तेषु केषिषु सर्वे एव आशा मिदधे, अतएव हि कपय, रामस्य मूर्तिमयी ।
रथा इव लल्यन्ते ह्य, इति तात्पर्यम् ।

६० । वानव्रजं व्यूहं निक्षेपेण गीतांश्च अवेष्ट्यैव हेतुशून्यः जयं कश्चित्
उवाच । येन विवशापुत्रं वानेन आनाहयत् ।

59. The monkeys ordered by their king, wandered to
and thither in search of Vaidehi (सीता), like so many hops
the afflicted Rāma.

प्रवृत्तावुपलब्धायां तस्याः सम्पातिदर्शनात् ।

मासतिः सागरं तीर्थं संसारमिव निर्ममः ॥६॥

६० । प्रवृत्ताविति । सम्पातिर्नाम जटायुषः । व्यायान्
तस्य दर्शनात्, तन्मुखात् इति भावः, तस्याः सीतायाः, प्रवृत्तौ
वार्त्तायाम् । 'वार्त्ता प्रवृत्तिर्वृत्तान्तः' इत्यमरः । उपलब्ध
ज्ञातायां सत्यां, मासतस्यापत्यं दुमान् मासति (२) घनमानं
रम् (३), समेत्येतद्व्ययम् समतावाधि, तत्र हितः, निर्ममः नित्यं
संसारम् (४) अविद्याबन्धनमिव, तीर्थः (५), तत्पारः ।
कर्त्तरि क्तः ।

६० । सम्पातिदर्शनात् तस्या प्रवृत्तौ उपलब्धायां मासति, सागरं
संसारम् इव तीर्थं । वाच्यकार—...मासतिना सागरः निर्ममैव स्या
तीर्थं, इति ।

६० । यथा अधिगम्यन्नप्यतस्मिन् योयौ अदीर्घाभिमानं परिहरन् इष्टं
भवसागरम् अनायासेन तरति, तथा अधिगतसीताह्वानम्, इत्युक्तं अदीर्घ
निम्न अगम्यन् दुस्तरमपि दक्षिणसागरं हनन्वा तत्पारः ।

६० । प्रवृत्तावित्तरं नरितं केषां हतशून्यं चरन् गीतांश्च मारुतं ज्ञातुं
एतन् जयनञ्चन, निर्ममं वाहिं चेतुः कवचावन्तं पादं दृष्ट्वा, जेहेतुम्, मन्दं गतं ।

[६०] (१) घ, 'घन् to aty,' निम्न अति (२) मासत wind, इय अति
चदर, चच, अति (३) घम्, य to go, घन् अति (४) म् to cross, म अति.

60. On meeting with Sampāti and receiving from him the intelligence of Sītā, the son of Wind (i. e. हनुमान्) crossed the sea, as one freed from all attachments, passes through the sphere of existence.

दृष्टा विचिन्वता तेन लङ्कायां राक्षसीवृता ।

ज्ञानकी विषयस्त्रीभिः परीतेव महौषधिः ॥६१॥

६१। दृष्टेति। लङ्गाणां रावणराजधान्यां, विचिन्वता (१) भ्रमयमात्रेण तेन मावृतिना, राजसोभिः कृता जावकी, विषवल्लीभिः परीता (२) परिवृता, महौषधिः सङ्गीवनी लतेव, दृष्टा।

६१। लडाछी विधिवन्ता तेम राखणीइता जामको विषयजोमि यरीता
महोबधि: दब हुटा। बाबान्द—विधिवन्तु म राखणीइता जामको विषयजोमि
यरीता महोबधिम दब हुटवान्, इति।

६१। पापकृपावर्जितां विवर्जयतां नृणां कृपायुतां मनुजिह्वां तथा यथा
श्रीवर्जितां लक्ष्मिं, विवर्जयतां वाचस्पतिं नृणां श्रीवर्जितां ज्ञानकृपां तथा
श्रीवर्जितां लक्ष्मिं च, इति विवर्जय ।

১১। সে লঙ্কায় যে অদ্ভুত কবিতা বর্ণিত হইল যে হুংসীয়া চানকীও
সেইখানে কবিতায়, দেখা যিহলঙ্কায় চানকীও সেখানে হে।

61 He in his search, spied Janaka (saint) in Lanka sur-
rounded by Rakshasas, like a life watering plant surrounded
by poisonous creepers.

तस्यै भर्तुरभिज्ञानमद्गुणाय ददौ कपिः ।

प्रत्युद्गतमिषानुषैस्तदानन्दाद्युषिन्दुभिः ॥६२॥

[illegible]

६९। तस्याइति। कपिः चक्षुमान् भर्तुः (१) रामं सम्बन्धि, अभिज्ञानं (२) प्रत्यभिज्ञानसाधकम्, चक्षुलीयम् उक्तिं कान्। “चक्षुलीयकमूर्मिका” इत्यमरः। जिह्वामुक्ताङ्गुलेश्च त्रिं छप्रत्ययः। तस्यै जानक्यै ददौ। किंविधमङ्गुलीयम्? कनुषै शीतलैः, तस्याः चानन्दाश्रुविन्दुभिः प्रत्युद्गत-(३)-मिव छितम्। भर्तुः अभिज्ञानदर्शनादानन्दवाप्यो जातः, इत्यर्थः।

६९। कपिः भर्तुः अभिज्ञानम् चक्षुलीयं चक्षुषैः तदानन्दाश्रुविन्दुभिः प्रत्युद्गतमिव तस्यै ददौ कपिना ददौ इति वाच्यम्।

६९। ‘अभिज्ञानम्’—अभिज्ञायते चनेनेति अभिज्ञानं कृतिसाधने चित्रम्। ‘चक्षुलीयम्’—रामनामाङ्कितम् चक्षुलीयम्। ‘प्रत्युद्गतमिव’ &c.—दद्यात् कपिः प्रायेणोयं जनं चिरादागतं दृष्ट्वा प्रथमम् प्रत्युद्गतेन तम् अभिनन्दति पश्चात् चालिङ्गनादिना सन्भावयति, तथा प्रायेणोयं भर्तुः चक्षुलीयम् दायतं दद्यात् सोतायाः चानन्दाश्रुधारा निर्मल्यं ततः चानन्दत् पश्चात् सोता इवैव धारणा इति ततः सन्भावयामास, इति विग्रहाद्यर्थः। चक्षुलीयं दृष्ट्वा सोता चानन्दाद्यं सुखीयं पश्चात् तत् जयाह इति लक्ष्यम्।

७०। इत्युक्तं ऊहाके तवीर वामीर अविज्ञानविश्वकर्म अङ्गुलीयं यतान कपिः। नीडार अश्विन्मरुत आगच्छ निर्गत इहैवा येन तस्यै अविज्ञानकर्म आठ वाङ्मयं कर्तुम्।

G2. The monkey presented to her a memorial ring from her husband, which was received as it were by her cool tears of joy.

निर्वाण्य प्रियसन्देशैः सीतामञ्चवधोद्धतः।

स ददाह पुरीं लङ्कां क्षणसोढारिनियहः ॥६३॥

[६९] (१) च to nourish, दच् aff (२) अभि, आ to know, श्युट aff
(३) उच्, गम् to go, अ aff.

- ६३ । - निर्वाप्येति । सः- कपिः, प्रियस्य रामस्य सन्देशैः (१)
वाचिकैः, सीतां निर्वाप्य (२) सुखयित्वा, चक्षस्य रावणकुमारस्य
बधेन उद्धतः (३) दमः सन्, क्षयं सोढुः (४) अरैः इन्द्रजितः कर्तुः
नियतः बाधां ब्रह्मास्त्रवन्धनरूपा येन सः सयोक्तः सन्, लङ्कां पुरीं,
ददाह (५) भस्मीयकारः ।

६३ । सः प्रियसन्देशैः, राम निर्वाप्य चक्षबधीकृत, लक्ष्मणोद्विग्नवचः (सम्)
लङ्कां पुरीं ददाह । बाधालार-नेन... चक्षबधीकृतेन चक्षुषोद्विग्नवचोपेतः सतः ।
पुरीं लङ्कां दीहे, इति ।

६३ । सः ददुमान् रामविभीषणविरुद्धां सीतां रामचार्त्तव्यां सान्त्वयित्वा चक्ष
मानान् रावणकुमार इत्यादिप्राप्तो बभूव । ततश्च इन्द्रजित्कृतात् ब्रह्मास्त्रवन्ध
नात् चक्षमात्रेण चक्षमान विमोचयन् लङ्कां भस्मीयकारः । चक्ष सचित्रार्थाभि
धानात् लक्ष्मीं नाम मुखं दत्त, लक्ष्म- 'सचित्रार्थाभिधानं यत् लक्ष्मिं पार
कीर्णतः' इति । सचित्रवचः मुखं चक्षिन् समं दृष्टवान् ।

६३ । ददुमान् दिग्दशमेव सः चक्षमात्रेण लक्ष्मीं कर्तुं कथितः । अतएव यत्
कुम्भारः लक्ष्मीं कर्तुं यत्नः कृतः इति । अतः चक्षमात्रेण लक्ष्मीं कर्तुं कथितः ।
लक्ष्मीं कर्तुं कथितः ।

G3, Appearing fita with the tidings of her husband, and
feeling inflated with pride by slaying Aksha (a son of Ravana)
and enduring for a while the persecutions of the enemy, he
(ददुमान्) set fire to the city of Lanka'

प्रव्यभिज्ञानरत्नश्च रामायाऽदर्शयत् कृती ।

दृश्यं स्वयमायातं वैदेद्याइव मूर्तिमत् ॥६४॥

[६४] (१) सन्. दिग् to direct, चक्ष ३३ (१) विव वा to see (विच
वापसति । चक्षवदन् । कपीवपन् । &c. वापितः । &c. (२) ददु. ददु to do
क ३३. (३) ददु to hear, क ३३. (४) ददु to burn - ददुति । चक्षवदन्
चक्षवदन् । ददाह । &c. चक्ष. च-ददुति । चक्षवदन् । &c. ददुह &c

६६। रामः । इति ह्यत्र नृणां हृत्पुण्ड्रमोक्षमुप- । ननु । अहावाः । अहावे-
परित्येय परिपालयु मिते । वाचालम्—तच्छब्दमोक्षमुपेय रामेन अहावे-
त्यय वाचालम् मिते, इति ।

६७। भीताभमाहमोक्षकायतो रामः । भीताया वाचस्प अजो चर्वाजः
मुदमर् मुवलाको अहावमुदमाय मुवमरा मुदा परिपालयिष मन्वय च । को-
मुमज्जमदा लवदा अमुवतोमाय वाधा माभोर्वादात भाव । चनेन को-
मुदाया मुदाया भावः, गुणतः ।

६८। रामः सिद्धयाः मन्दाः पतिः उगेर उदर उगेर निर्वेष उदर उदर
इतिमनः । ये तदाः उदरः अविष्ट उदरमुदर उदर निर्वेष उदर उदर
अन उदर उदर उदर ।

68. On receiving the news of his beloved, Rama became
so impatient for her embrace, that the wide & surrounding
Lanka's, seemed to him like an insignificant ditch

स प्रतस्थेऽरिनाशाय हरिसैन्यैरनुद्रुतः ।

न केवलं भुवः पृष्ठे व्योम्नि सन्वाधवर्त्तिभिः ॥६७॥

६७। ये इति । केवलम् एवम्, भुवः पृष्ठे भूतसे न, किन्तु
व्योम्नि च सन्वाधवर्त्तिभिः (१) सङ्घटगामिभिः, हरिसैन्यैः कपिवरैः
अनुद्रुतः (२) अग्निताः सन्, सः रामः, अरिनाशाय प्रतस्थे चचाच ।

६८। केवलं भुवः पृष्ठे न, व्योम्नि सन्वाधवर्त्तिभिः, कपिवरैः, अनुद्रुतः
रामः अरिनाशाय प्रतस्थे ।

६९। सन्वाध सङ्घट यथा तथा वर्त्तते इति सन्वाधवर्त्तिभिः, कपिवरैः
कपय एव सैन्यानि सेनायां समवेतानि, तेः । अरीणां नाशाय तथे । वाचालम्—
...तेन, (रामेन अनुद्रुतेन (यता)...प्रतस्थे, इति ।

७०। भूतल नमस्तल च निर्वक्ष्य सन्वाधाय समखातवानरसेवानि प्र-
सङ्घाराय प्रस्थित राममनुधावलि च । 'सन्वाधवर्त्तिभिः'—समखातानाः युद्धत-

[६९] (१) सन्, वाच् to obstruct, चच् अ. (सन्वाध), and अनु to
stay, वाचि अ. (२) अनु alter, द्रु to go, न aff.

सुमरुणां परमरुतावमघये जनपदि, इत्यर्थः । 'सम्राजसर्गम्' इति
'सम्राजसर्गम्' इति धियां तादृशे' इति दिनकरः ।

१६. तिमि नृपस इ' इति निमित्तं यदा वदितम्, इति । इति जनानां ३ इति
इति, उदाहरणः । इत्यर्थः इति नृपस इति वदितम् इति ।

१७. He mar h to destroy his enemy, followed by expedi-
ing hosts of monkeys who with their thick ranks filled
the earth and the sky

निविष्टमुद्धः क्रुले तं प्रपेदे विभीषणः ।

हाद्राक्षसलक्ष्माव बुद्धिमाविश्य चोदितः ॥६८॥

६८. निविष्टमिति । उद्धे क्रुले निविष्टं तं रामं विजिघेस
यति प्रपूजति विभीषण (१) रावगानज, राक्षसलक्ष्मा
दात् बुद्धिं (२) कर्तव्यताज्ञानम्, आविश्य उपदिश्य चोदित
इति, प्रपेदे. प्राप्तः ।

६८. विभीषण राक्षसलक्ष्मा आद्राक्षसलक्ष्मा बुद्धिमाविश्य चोदित इति, उद्धे-
ते निविष्टं तं (रामं) प्रपेदे । आकाशम् — विभीषणम् . चोदितम् यथा इति
निविष्टं तं (रामं) प्रपेदे, इति ।

६८. 'चोदित'—मुक्तामि विभीषणं यमराजम् मुक्ताम् आकाशम्, इत्यर्थः
तथा । 'बुद्धिमाविश्य'—निविष्टं इति राक्षसलक्ष्मा को विजिघेस अविष्टा,
यथा आकाशमेषां मुक्तामि विभीषणं राक्षसलक्ष्मा इति यमराजम् विजिघेस
तथा यमराजम् विभीषणं राक्षसलक्ष्मा इति यमराजम् इति ।

६८. विभीषण मुक्तामि आकाशम् इति, उद्धे क्रुले तं (रामं) प्रपेदे इति, उद्धे-
ते निविष्टं तं (रामं) प्रपेदे, इति ।

[६८] (१) वि, श्री १०. ११८, (विष्णु) इति श्री मुक्तामि (२) बुद्धिं (३)
now, निम्नम्

68. Vibhishana came to Rama while encamped on the seashore, as if sent out of affection by the goddess of fortune of the Rikshasa prompted by wisdom.

तस्मै निगाचरैश्वर्य्यं प्रतिश्रुत्याव राघवः ।

काले खलु समारब्धाः फलं वधन्ति नीतयः ॥६८॥

६८। तस्मादिति । राघव- तस्मै विभीषणाय । प्रत्यादध-
युवः पूर्वस्य कर्ता इति सम्प्रदानत्वाद्यनुर्थी । निगाचरैश्वर्य्यं राघ-
साधियत्वं, प्रतिश्रुत्याव (१) प्रतिज्ञातवान् । तथाहि, काले चवसरे,
समारब्धाः प्रकान्ताः, नीतयः (२) फलं वधन्ति (३) मृच्छन्ति अन-
वन्तीत्यर्थः, खलु ।

६८। राघव, तस्मै निगाचरैश्वर्य्यं प्रतिश्रुत्याव, काले समारब्धा नीतयः
फलं वधन्ति खलु ।

६८। ईश्वरस्य भावः ईश्वर्य्यं निगाचराणां राघवस्यैव ईश्वर्य्यं । 'तस्मै' इत्यर्थं
'प्रत्यादध्या युवः पूर्वस्य कर्ता' इति अनुर्थी । प्रति, चाक-चाभा परस्मै प्रकीर्ति-
धीनि पुष्पस्य प्रवर्धनादपत्यापादस्य कर्ता सम्प्रदानं खान्, विभीषणेन काले निगा-
चरैश्वर्य्यं दीक्षीति प्रवर्धनी राघव- तस्मै ततः प्रतिज्ञातीति इत्यर्थः । 'राघवाकर-
राघवेष्ट...प्रतिश्रुत्यै, समारब्धाभिः, नीतिभिः फलं वधन्ति, इति ।

६८। राजमर्षीनीमान विभीषण अवशमेव मदर्थे सज्जानता दानम्
इति विषयं राम प्राप्ते तस्मै अङ्गाधपत्यम् दानम् प्रतिज्ञातवान्, काले विषय-
प्रयुक्ता हि नीतयः अवशमेव मिथ्यानि । यत्र हि रामप्रयुक्ता नीत राघ-
दानाङ्गीकारद्वया, सा च चवसरे प्रकान्ता अवशमेव व्यापम् उपपादयिष्यतीति

[६८] (१) तु to hear, with प्रति, to promise,—प्रकीर्ति । अ-
पीत । अप्रीपीत । श्रुत्याव &c. कर्माधिक्य,—श्रुतेः । अर्थात् । &c. श्रुत । &c
(२) नी to carry, क्तिन् aff (३) बध् to bind,—बध्नाति । अश्रुतात् ।
अमान्, पीत । वधन् । &c. कर्माधिक्य—वधन्ति । अर्थात् । &c. बध् । &c.

द्वादशः सर्गः ।

रजने । पञ्चव हामन्देन,—‘कतां मामेव मतिमान् खाने कथं समायतेन
वाने मयाचरन् मातुं वसवन् कथमनुते’ इ इति ।

५५ । इति तु नारायण इत्यनुष्ठुप्ता वा एतन्व दक्षिणेन वसिष्ठा अतिशय उद्दिष्टम्
अपि दक्षिणेन एतन्व कश्चित् उद्दिष्टम् इति अत्र उद्दिष्टम् अत्र ।

५६ । Rishabha (रास) promised him sovereignty over the
Rishabha, so the company of polity adopted in its time, bears
the fruit

म सितुं वन्धवामास प्रवर्गैर्नवणाभसि ।

रमातन्नादिवोन्मग्नं जेपं स्वप्राय जाद्विम्ब ॥७०॥

७० । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।
म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।
म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।
म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।

७१ । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।
म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।
म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।

७२ । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।
म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।
म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।
म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति । म इति ।

रणः प्रवृत्ते तत्र भीमः प्लवगरक्षसान् ।

दिग्विजृम्भितकाकुत्स्थपौलस्त्यजयघोषणः ॥७२॥

७२ । रणशक्ति । तत्र लज्जाया, श्रवणानां रक्षसाश्च । भीमः ।
(१) भयङ्करः दिग्विजृम्भितः । (२) बाहुतुल्यपौलस्त्ययो रामरावणयो-
जयधोपगं जयशब्दं यस्मिन् स तपोक्तः, रणं प्रवहते प्रवृत्त ।
“यस्तिषां समराभीकरणाः कलहवियधौ” इत्यमरः ।

ଉତ୍ତର । ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଶାସନ ବିଭାଗରୁ ଅନୁମୋଦିତ ଶାସନର ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା । ସାଧାରଣ — ଶାସନର 'ଫ' ଶ୍ରେଣୀର ଅନୁମୋଦିତ ଶାସନର ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ।

७२। अथ लङायाः वाचस्पत्यानाम् श्रीमद्वैद्य पुत्र प्रहलद वभूव कथं
वाचस्पतिः कथंवाचस्पतिः लङा वाचस्पतिः कथंवाचस्पतिः कथंवाचस्पतिः
वाचस्पतिः कथंवाचस्पतिः कथंवाचस्पतिः कथंवाचस्पतिः कथंवाचस्पतिः

[illegible]

72 There ensued a fierce war between the huthuys and demons, in which the loud acclamations of victor 's Rana and of victory to Ravana resounded the sky

पादपाविदपरिचः शिलानिष्पिष्टमङ्गरः ।

अतिगहनखन्यासः शैलरुनमतद्वजः ॥७३॥

७१। मादपेति। निविधो रयः? पादपै (१) दृष्टौ काविद्या (२) भ्रमाः पटिषा (३) कोहब्रकाद्यानि दक्षिन् न मद्योत्। “पटिष पटिणातन” इत्यमरः। शिलाभि निविध्या (४) चमिता

{ 02 } (1) 27 to 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858,

कल्पितं नाथेतत् रात्रिमिति शंसन्ती (४) ब्रुवाणा । शय्यशयनोर्मित्य-
मिति नित्यं वृत्तागमः । समजीवयत् (५) ।

०४ अथ त्रिजटा रामशिरश्चेददृशं नोदभाकर्षिता मोता, माया इति ।
।मत्तो (मत्तो) समञ्जीषयत ।

७४। सुहृन्ना विजिता येनना यथा सा ताम् । वाचान्तर—साय त
 ॥५॥ विजिता वाचान्तरं दृष्ट्वा विजिता मोता समन्वित, वात ।

७४। द्विज वाम शरीरं दृष्ट्वा सीता धीतना क्रुद्धो मातामहो गच्छात् ।
नाम राक्षसी मायाकाम्यतामद नै भर्तुं शरीरं न तावत्कम् दातुं भीषणो
सीता दग्धुणीकता आकाशः । इ न तत्र दृष्ट्वा रामनिमाज्ज्वाले भगवत् । तत्राशा
सीता मम कमकुलं भविष्यतीति मत्वा राक्षसी विष्ट आश्वास्य राक्षसमायया
काश्यत् रामस्य शिष्यं ज्ञानमनुजं सीतायै दृष्टवानासुः । यथा रामायणे 'विष्टु
अद्वय मायाज्जमन्त्रोद्द राक्षसाधपः । जीकाण्ड्यावक सीता मायया जनका
तमनामः । शरीरं मायामयं दृष्ट्वा राक्षसस्य तत्राचारः' । मा त्वं समीपानिष्ठस्य मन्दस्य
मन्दरं धनुः । विष्टुः अद्वयस्य दृष्ट्वा शिरालतं सुप्रराममम् । प्रत्यागम्य शरीरं कृत्वा
राक्षसमायया श्रूयतः । तत्रासीत् ततो राज्ञा राक्षसा राक्षसं श्रूयतः । विष्टु
सिद्धं मन्त्राज्ज्वाले सुभीषणारक्षसिनम् । अथतः कुम्भं भित्तिं च दृष्ट्वा दृष्ट्वा
द्विजः । अत्रासीत् पवित्रा भर्तुं कृपया माधु पश्यतुः । न मुक्तं न तदर्थं मारुतस्य
प्रवृत्तमम् । उपानिष्ठस्य सीतायाः 'अक्षमलरक्षीयताः' इति ।

৭৬। অনন্তর, ক্রমশঃ চিত্রদুত্তর কালে সীতা সজা হইতে ন দিখিতা, উহা
মৃতদুত্তর হইয়া ধন্য ওহার তেমন সঙ্গতন বর্ণিলেন

74 (During the war) Sita lost her senses at the sight of Rāma's head severed from his body, and was restored to her senses by Triśatā who assured her that it was an illusion.

कामं जीवति मे नाथ इति सा विजहौ शुचम् ।

प्राप्तत्वा संत्यमस्यान्तं धोवितास्मृति लक्षिता ॥ ७५ ॥

[illegible]

०६ । मरुदेति । मरुदः तार्क्ष्यं तस्य व्यापातेन (१) व्याग-
मनेन विद्धिष्टं (२) मेघनादस्य इन्द्रजितः अस्त्रेण नागपाशेन बन्धनं
यस्मिन् सः तथोक्तः क्षयकोशः दाशरथ्यो रामनक्षत्रयोः संप्रवृत्तः
स्वप्नावस्थानुभूत इव अभवत् ।

०७ । मरुदापातावद्विष्टमथनादास्तबन्धनं तत्क्षणेन दाशरथ्यो संप्रवृत्त इव
अभवत् ।

०८ । दशरथस्य अपत्यं पुमान् दाशरथिः दाशरथियः दाशरथियः सो दाश-
रथी तथी तच्च (प्राप्य) यः कुरु यः सत्यार्जुनः संप्रवृत्त इव अप्रवृत्तः ।
वाचालम्—मरुदापातावद्विष्टमथनादास्तबन्धनं तत्क्षणेन संप्रवृत्तं इव
अप्रवृत्त इति ।

०९ । इन्द्रजितः नागपाशेन बालमालयी बध्नात् । मरुदागमनेन अपरितो यः
तत्क्षणे बन्धने सो नागपाशकृता ताः कथमावलायकोः कुरुनाः संप्रवृत्तमूलात् नव
मरुदेति । बन्धनमालयनात् नव बन्धनमरुदापाताः तत्क्षणेन नागपाशेन कुरुनाः
भावः अथ बालमालयः 'अहम् मरुदागमनाः कुरुनायोः मरुदागमः । बन्धन
मरुदागमः भागवती दाशरथ्यः । सो तनः दशरथायोः कुरुनायोः' इति ।
मरुदागमिणी कोटी तदा प्रेरणः कुरुनाः । तनाः मरुदागमः दशरथाः
मरुदागमः । दाशरथी दशरथः कुरुनाः मरुदागमः । मरुदागमः मरुदागमः
मरुदागमः मरुदागमः । मरुदागमः मरुदागमः । मरुदागमः मरुदागमः ।
मरुदागमः मरुदागमः । मरुदागमः मरुदागमः । मरुदागमः मरुदागमः ।

१० । दशरथः कुरुनाः मरुदागमः मरुदागमः । मरुदागमः मरुदागमः । मरुदागमः मरुदागमः ।
मरुदागमः मरुदागमः । मरुदागमः मरुदागमः । मरुदागमः मरुदागमः ।

76 The momentary pain caused to the sons of Dasartha
by Indrajit with his arm wrapped in serpent coils, dis-
appeared like a dream when the snake could do no more to the
hero of Garuda.

તતો વિભેદ પૌલસ્ત્યઃ શક્ત્યા વચસિ લક્ષ્મણમ્ ।

રામસ્ત્વનાહતોઽપ્યાસીત્ વિદીર્ષઃક્રુદયઃ શુચા ॥૭૭॥

૭૭ । તતઃક્રિતિ । તતઃ પૌલસ્ત્યઃ રાવણઃ શક્ત્યા (૧) કાસુનામ્
કેનાયુધેન । “કાસુનામર્થયોઃ શક્તિઃ” કલ્પસરઃ । લક્ષ્મણં વચસિ
વિભેદ (૨) વિદારયમાસ । રામન્તુ અનાહતોઽપિ અહતોઽપિ
શુચા શોકેન, વિદીર્ષ-(૩)-ક્રુદયઃ વ્યાસીત્ ।

૭૭ । તત પૌલસ્ત્ય, શક્ત્યા ભક્ષ્ય વચસિ વિભેદ, રાવણુ અનાહતઃ અપિ
શુચા વિદીર્ષક્રુદય વામીનઃ ।

૭૭ । વિદીર્ષઃ ક્રુદય યથા ચ વિદીર્ષક્રુદય । વાચાનર—પૌલસ્ત્યેન શક્ત્યા
ભક્ષ્ય વિભિદે, રામેણ અનાહતેન અપિ શુચા વિદીર્ષક્રુદયેન અમૃયત, ક્રાત ।

૭૭ । યદપિ રાવણયુક્તા શક્તિ રામસ્ય હૃદય ન વિભેદ, તથાપિ શ્રાણ
પ્રિયસ્ય માતુ ભક્ષ્યદોષાટ્ક્રાંતાન અમણ્ શોકશબ્દ સર્વો રામસ્ય હૃદયં વિદહાર ।
રામ, શોકેન ભક્ષ્યપીડામ્ અન્યમુત ક્રાત ભાવ । શક્ત્યા—ભયનાશા દાનરેન
માયયા નિર્મિતા અમીયા ક્રમચારિત્રી શક્તિ, તથા । યથા રામાયણે,—
‘દર્શ્યવસુકા તા શક્તિમદ્યથા મહાસ્થના । મયેન માવાવિહિતામમીષા મદુ
વાતનામ્ । ભક્ષ્યવાય સમુદ્વિગ્ધા અનન્તીમિથ નેષ્ઠના રાવણ પરમકુહાવશેષ
અ મનાદ અ’ ૩ ક્રિતિ ।

૧૧ । અનુસર, રાવણ નરિકમ્બલે નળવૃક્ષ કવચ વિગેરે કરિલ, રામ વચઃ કારક
ના હૃદયેન લોકનલા ઊદાન હવચ વિગેરે કરિલ ।

77 Then, the son of Pulastya (i e., રાવણ) pierced the
breast of Lakshmana with his S'akti (an iron spear or dart).
Rāma though himself unwounded, felt his heart pierced with
grief.

[૭૭] (૧) શક્તિ to be able, શિન્ અર્થ (૨) મિદ to pierce,—નિર્મલિ ।
અમિનન્ । અમિનન્-અમીષીન્ । વિભેદ । &c મિદ્ર । ક્રુદ (૨) વિ, ક્રુદ to
pierce, જ અર્થ.

स मारुतिसमानीतमहोपधिहतज्वरः ।

सद्भास्वीणां पुनश्च विनापात्राद्यं गरैः ॥७८॥

४८ । स इति । स लप्पायः । मासतिना मरुत्सुतेन हनुमता
समासीतया मद्यौषधा (१) सङ्गीवन्या हतव्यं सन् पुनः शरी-
रं शङ्कास्त्रीयां वित्ताये परिदेवने । “विज्ञाप. परिदेवमम्” इत्यमरः ।
आचार्यकम् (२) आचार्यकम् । शोषधाद्गुरुपीतमाहुज् इति
बुज् प्रत्ययः । चको । पुनरपि राक्षसान् जघानेति व्यक्यते ।

७८ । मं नमः । सादृश्याभासीतमदीयाद्यन्यथा । मन् पुन मी
महास्त्रीर्वा विद्यायाश्चाप्येव च ।

६८ । अविदुषाणां पुत्रान्माहृत, तेन समानीता या अहीर्षिता नरा
 कृता मर्यादन्तः । अद्यापि शिव तावन्मः बाष्पाक्षर—तेन माहृत
 समानीतमहीर्षधकृतमर्यादन्तः । यत्किं कृतम् ।

७८ । 'विद्यायाचार्यकम्' &c — याचार्यकम् उपदीष्टुं कार्यं विद्यादानं यत्
 संनमिति याचन । यथा याचार्य उपदीक्षेत् तस्य प्रवर्त्तकत्वं, तथा लक्षात्
 श्रद्धाकरिणो विद्याय प्रवर्त्तमानाय । महत्पूर्वधेनो तां करोत्ययं इति भावः ।
 अथ कथं दत्ते दातव्यमुक्तिं लब्ध्वा विधत्ता दातव्यीनां महान् पार्थनादौ अथ,
 इति विप्रदार्ढ्यं । 'महोर्वधि' &c 'वज्रस्रजश्चो नाम सुखीयसी स्वतां तया
 हतव्याय विप्रतस्य । वज्राहतस्य अथवा महत्तमस्य सुखेयमाप्सी ॥
 वैद्यनाथेनैवैतौ हनुमान् महोर्वधिमानीन् तन्वनादयः ॥ १ ॥ तत्र मत्ता च भद्र
 महोर्वधि परिश्रांतमसमं हनुमानेन मि रवत् ॥ २ ॥ ततश्च सुपेयं तस्यात्
 इत्यमोर्वधि शृष्टोवा अथवा समशीलयत् इति ॥ ३ ॥

৩৮। পঞ্চদশবর্ষিক আনীত মহোদয়িত্র প্রত্যবে প্রাপ্ত বয়স। ইত্যু
মিশ্রকৃষ্ণলেন এক পুনরত পুনিকরে স্বাক্ষর দ্বয়বিশেষে; রেখনখনি অঙ্কিত
করিবেন।

[७८] (१) महा / from महन् great) and श्वि heat, वा to have,
 [७९] (२) वाचाय preceptor (वा, वच् to go, वच्न aff / वृत्त aff.

78. Lakshmana cured of his pain by the life-restoring plant विषमृज्जरण brought by Māruti (हनुमान्, the son of the ape again caused bewailing among the women of Lankā by making a destructive use of his arrows

स नादं मेघनादस्य धनुश्चेन्द्रायुधप्रभम् ।

मेघस्यैव शरत्कालो न किञ्चित् पर्यग्रेष्यत् ॥७८॥

७८ । स नादमिति । सः लक्ष्मणः, शरत्कालः मेघस्य इव, मेघ-
नादस्य इन्द्रजितः, नादं (१) सिंहनादम्, अन्यत्र गर्जितं च, इन्द्रा-
युधप्रभं शक्रायुधः प्रभं, धनुश्च, किञ्चित् व्यत्यसमि न पर्यग्रेष्यत् (२)
नावग्रेषितवान्, तमवधीत् इत्यर्थः ।

७८ । स (लक्ष्मण) शरत्काले मेघस्य इव, मेघनादस्य नादम् इन्द्रायुधप्रभं
धनुश्च किञ्चित न पर्यग्रेष्यत् ।

७८ । मेघस्य नाद इव भाटी यस्य सः तस्य । इन्द्रस्य आयुधं तस्य प्रभा इव
प्रभा यस्य तम् । वाक्यान्तर—शरत्कालेन मेघस्य इव तेन मेघनादस्य नाद
इन्द्रायुधप्रभं धनुश्च किञ्चित न पर्यग्रेष्यत्, इति ।

७८ । यथा शरत्कालः 'समन्वितं' इन्द्रायुधस्य मेघ नि,मेव लक्ष्मणः, तथा
लक्ष्मणः समन्वितं सकाशं मेघनादं नि शिव मज्जति ।

७९ । लक्ष्मणः शरत्काले मेघस्य इव नादं इन्द्रायुधं तस्य प्रभा इव
प्रभा यस्य तम् । वाक्यान्तर—शरत्कालेन मेघस्य इव तेन मेघनादस्य नाद
इन्द्रायुधप्रभं धनुश्च किञ्चित न पर्यग्रेष्यत्, इति ।

79. As the autumn keeps not a trace of a cloud (thereby putting an end to its rumbling sound and the formation of a rainbow), so Lakshmana left not a vestige of Meghaud's (इन्द्रजित्, his war-whoop or his rainbow-like bow.

[७८] (१) नाद to sound, धनुश्च all. (२) अर्ध, शिव to leave a residue.
(विश्वः—सिंहवति । अवधायनम् । अश्वमेधम्, &c. संवत् । ३ः

कुम्भकर्णः कपीन्द्रेण तुल्यावस्थः खरुः कृतः ।

रुरोध रामं गृहीव टङ्क्षिन्नमनःशिलाः ॥८०॥

८० । कुम्भकर्णं इति । कपीन्द्रेण सुग्रीवेण. खरुः शूर्पगणायाः, तुल्यावस्थं नासाकर्णच्छेदेन सदृशः. कृतं कुम्भकर्णं. टङ्गेन (१) शिलाभेदकशस्त्रेण द्विजा मनःशिला (२) रक्तवर्णधातुविशेषं यस्य सः तथोक्तः । “टङ्गः पाषाणभेदनः” इति. “धातुमनःशिलाद्यत्रे” इति च धम्मरः । गृही (३) शिखरी इव. रामं रुरोध (४) ।

८० । कपीन्द्रेण खरुः तुल्यावस्थं कृतं कुम्भकर्णं टङ्क्षिन्नमनःशिला गृहीव रामं रुरोध ।

८० । कपीणाम् इन्द्रा जैनः. इन्द्रा विद्यते यत्र इति गृही । तुल्या सदृशी चरणा यस्य सः । नासाकर्ण—कपीन्द्रेण खरुः तुल्यावस्थं कृतेन 'कृत्वेन टङ्क्षिन्नमनःशिलेन गृहीया इव रामं रुरोध' इति ।

८० । 'तुल्यावस्थ' ८० — सुग्रीवजतनासाकर्णं कुम्भकर्णं लज्जवदन्तनासा-
कर्णोपा श्लक्ष्णिया शर्पकणाया सदृशी दुर्दृशा इत्यर्थः । यत्र राजास्य च,—‘तत्र
कारिः सदृशीर्दृश्या राजा इतीवासमरेन्दुशर्पः कुम्भं कर्णो दम्बनेन नासा
द्वारं पादेषु च कुम्भकर्णम्’ इति । ‘शर्पकणाया तुल्या चरणा नासाकर्णं’
‘शर्पकणा यस्य स तादृशं कृतं कुम्भकर्णो रज्ज्वाभिरन्तनाम् टङ्गे द्विजा मनःशिला
यस्य तादृशं कटिशिव वासमदन्तम्’ इति हितकरः ।

८० । कुम्भकर्णं शर्पकणा सदृशीव खरुः १२५ ८० ८० (१०००८०) यत्र तुल्या
सदृशं चरणं इति । कुम्भकर्णं कर्णोपा श्लक्ष्णिया सदृशी चरणा यस्य स तादृशं कृतं कुम्भकर्णो रज्ज्वाभिरन्तनाम् टङ्गे द्विजा मनःशिला
यस्य तादृशं कटिशिव वासमदन्तम् इति हितकरः ।

[८०] (१) टङ्गे to cut यत्र ८० । टङ्क्षिन्नं, टङ्गे कृते कुम्भकर्णं यत्र
कृतम् । टङ्गे कृतं कृतं कारितं वा कृतं कृतं कृतम् । (२) कर्णो दम्बनेन नासा
द्वारं पादेषु च कुम्भकर्णम् । (३) शिखरी इव । (४) रुरोध to attack,—रुरोध—रुरोध—रुरोध—रुरोध—रुरोध
रुरोधोन्—रुरोधः । रुरोध—रुरोधः । ८० कुम्भकर्णं—रुरोधः । रुरोध—रुरोधः । ८०

(भावात्पश्यन् यत्र) बाह्य विद्रिष्ट इहेतः॥६॥ न उच्यते इति । अत्र
रतिः ।

६०. Kumbhakarna mutilated by Sugriva, the chief of the monkeys, like his sister (दुपंचया), opposed Rāma like a mountain whose layer of red arsenic (मन्त्रिप्रथा) has been chiselled out.

अकाले बोधितो भ्राता प्रियसूत्रो वृथा भवान् ।
रामेपुभिरितौबाऽसौ दीर्घनिद्रां प्रवेशितः ॥८१॥

८१ । अकाल इति । प्रियसूत्रः इष्टनिद्रः, धनुजः भवान् ।
वृथा भाषा दावणेन, अकाले बोधितः (१), इतीव असौ कुम्भकर्णः,
रामेपुभिः रामबाहौः, दीर्घनिद्रां (२) मरणं, प्रवेशितः (३) गमितः ।
यथा लोकेषु इष्टवस्तुविनाशदुःखितस्य ततोऽपि भूयिष्ठमुपपाद्यते
तद्वत् इति भावः ।

८२ । प्रियसूत्रः भवान् इत्या भावा अकाले बोधितः, इति ॥ इति
(कुम्भकर्णः) रामेपुभिः दीर्घनिद्रां प्रवेशितः ।

८३ । प्रियः अभिमतः सूत्रः निद्रा यस्य सः । रामस्य इत्यर्थः तैः । दीर्घा
अप्रकोषाय या निद्रा सा दीर्घनिद्रा, ताम् । बाध्यान्तरं—प्रियसूत्रं भवन्तं ज्ञाता
अकाले बोधितवान्, इतीव अहम् रामेपरः दीर्घनिद्रां प्रवेशितवान्, इति ।

८४ । 'प्रियसूत्रः',—मन्त्रिप्रथायां अनेकवर्षाभ्यापि निद्राकवचरक्षामान् निद्रां
निद्रासूत्रः । यथा रामायणे,—'सुप्तं वर्षाभ्यामेकापि दीर्घनिद्रा । मयेष्टिबन्धः ।
यस्मिन्निद्रां तं बोद्धा प्रागाद मन्त्रा सुरैः समम्' ॥ इति । 'इति',—राव-
प्रबोधितेन कुम्भकर्णेन न किञ्चिदपि कृतम् इत्यर्थः । 'प्रबोधितवता नि कुम्भ
कर्णेन वा' इति साहित्यदर्पणे ।

८५ । पुन निद्रां शरिते वृद्धं तां नान्, तत्रात्र जातिं अनर्थकं तत्रात्र

{ ८२ } (१) वृत् to awake, (विच) न aff. (२) दा with नि to sleep,
चट् aff. (३) म, विच् to enter, (विच) न aff.

অকালে হৃৎক্লান্ত বয়সীকে, এই বলিয়াই যেন স্বপ্নে বাণ সৰস জাহাজে যমু
নিজাৰ অস্তিত্ব বহিঃ।

81. Rāma sent him to eternal sleep with his arrows which seemed to say — Do you sleep, you who are so fond of sleep, and have been in vain untimely awakened by your brother

इतराण्यपि रक्षांसि पेतुर्वा नरकोटिषु ।

रक्षांसि समरोत्यानि तच्छोणितनदीष्विव ॥८२॥

८२ । इतराणीति । इतराणि रक्षासि अपि, वागरकोटिषु, समरोत्थानि (१) रक्षासि, तेषां रक्षसा, शोणितनदीषु रक्तप्रवाहेषु इव, येषु (२) निपत्य मृतानि इत्यर्थः ।

८१ । इतराणि ह्येषां च धि बालवर्धोदयः, समरीत्यानि ह्येषां तच्छी-
घ्नितमदीय इव, येन ।

૯૨. ચામરાજી કોટવ નેત્રુઃ સમગ્રાત રથમુખે અગ્નિજ્વલોતિ, તાનિ ।
 નેત્રા ક્રોધિતસ્ય મય તામુઃ । ચામરાજ—દત્તરૈરપિ રજીભિ ચામરકોટિત્રુ
 અમરોતી રજીભિ લક્ષ્મીચિત્તમદ્યુદય ધૃતે ૬ ત ।

੨੬। ਰਾਜਦਸਾਖਾ ਸਭੇ ਰਾਜਦਾ ਕੁਸੀਥ ਅਸਯਾਨੇਰੁ ਅਧਿਕਾਰੁ ਮਨਦਾ
 ਰਿਧਿਯੁ ਮਨਾਨ, ਰਾਜਦਾਨੀਲਾਨਿ ਖੂਬਦਰਸਾਨਿ ਅ ਕੁਸਰਾਅਧਰੰਡਾਨ ਬਨੁ
 ਰਕੁਰਾਧੀਰੁ ਨਿਦਰੁ ਬਿਲਾਯੁ ਮਨਾਨਿ। ਰਾਜਦਾਨੀਲਾਨ ਰਾਜਦਾਧਿਧਾ ਕੁਸੀਥਾ ਸਭਦਾ
 ਸਾਰਧੁ ਸੁਚਿਤਮ।

৯৭। কোন সময়ের খিঁচ দুলিয়ানি হৃৎকম্পজনিত প্রকারে বিক্ষুব্ধ হয়। ৪ মিনি
অপরিশ্রুত হৃৎকম্পের বেশী কোটি স্বাভাবিক নয়। বিস্তৃত প্রাপ্ত হয়।

82 As the dust of the battle field became dissolved in the streams of the Rakshasa's blood, so hosts of inferior Rakshasas were lost among millions of monkeys.

[८२] (१) अस्य war, सदा with सत् to rise, क अ. (२) सत् to fall,—
 दत्तः । अदत्तः । अदत्तः । दत्तः । &c आदि-दत्तः । अदत्तः । &c.

निर्ययायद्य पौलस्त्यः पुनर्युधाय मन्दिरात् ।

चरावणमरामं या जगदद्येति निश्चितः ॥८३॥

८३ । निर्ययाविति । अथ पौलस्त्यः, रावणः, अथ जगत् (१) अथायत्नं रावणशून्यं, अरामं रामशून्यं वा, भवेदिति निश्चितः निश्चितवान् । कर्त्तरि क्तः । विजयमरमदोरम्यतरनिश्चयवान् पुनर्युधाय मन्दिरात् (२) निर्ययौ निर्जंगमम् ।

८३ । अथ पौलस्त्यः, अथ जगत् चरावणम् अरामं वा (मरेम) इति निर्दिष्टं पुनः युधाय मन्दिरात् निर्ययौ ।

८३ । नास्ति रावणो यद्विन् हतं चरावणम् । नास्ति रामो यद्विन् हतं अरामम् । वाचान्तर — अथ जगता चरावणेन चरामेन वा मूढेन इति निश्चितं पौलस्त्येन.. निर्दोषे, इति ।

८३ । अथ एषे राम वा हनिष्यामि अथ वा मरिष्यामि इति ज्ञातव्यं रावणः पुनः युद्धं कर्तुं शक्नोति निर्जंगमम् ।

८० । आसि इव वनसः शत्रुशून्य इडेक वा इव शत्रुशून्य इडेक, एते अस्मिन् चरित्रे शत्रुशून्यतां दृष्ट्वा इह इडेक शत्रिणः इहेत्येव ।

83. At last, Paulastya (रावण) rushed out of his palace for a fresh encounter, resolved to clear the world either of Rāvan or of Rāma.

रामं पदातिमालोक्य लङ्केश्वर वरूथिनम् ।

हरियुग्यं रथं तस्मै प्रजिघास्य पुरन्दरः ॥८४॥

८४ । राममिति । पादाभ्यामततीति पदातिः (१) तं पादचारिणं रामम्, वरूथः रथशक्तिः । “रथशक्तिर्वरूथो वा” इत्य-

[८३] (१) गम् to go, क्तिप् aff (युतिर्गमिषुहोतीति वा इति शिप्रं द्वित्वं, मलोपः युक् च). (२) भदि to sleep, किरिप् unadā aff.

मरः । अत्र वरुणेन रथो लक्ष्यते । वरुणिमं (२) रथिमं कश्चिज्
य आसीत् । पुरन्दरः (३) इन्द्रः, युगं वहन्तीति युग्मा रथाश्च ।
तद्वद्वति रथयुगप्रासङ्गमिति यत्प्रत्ययः । हरियुगं कपिशवर्गंश्चम् ।
"मुकाक्षिकपिभेकेषु हरिर्भा कपिले दिधु" इत्यमरः । रथं तस्मै
रामाय, प्रजिघात (४) प्रक्षितवान् ।

८३ । पुरन्दरः पठति रामं बद्धं लक्ष्मणं च आसीत् तस्मै हरियुगं
रथं प्रजिघातः ।

८४ । बद्धो विद्यति कस्य इति बद्धो तम् । लङ्गादा ईश तम् । पुर
दः पठतीति पुरन्दरः । हरय भीमर्षेता युग्मा यथ न तम् । बाधामर—
पुरन्दरेव हरियुग्मो रथं प्रजिघातः इति ।

८५ । मृगो ह्यित्यत्र रामस्य वरुण्येन रावणेन सह युद्धे न लङ्कायां इति
मृगोऽयं इन्द्र हरिर्ते चर्मे युक्तं लक्ष्मीय रथं रामाभिरुचिं प्रेषयामास ।

८६ । पुरन्दरः, रामाय नामाग्निं एव लक्ष्मण-रथं इव इव बद्धं, रामं निर्वर्त
यन्नितावस्युक्तं इव (८३) बद्धिमेव ।

८६ Purandara = इन्द्र occupy Rama on foot and the king of
Lanka on his car sent to the former, his car drawn by Lushp
horses

तमाधृतध्यजपटं व्योमगद्गोर्गियायुभिः ।

देवसूतभुजाजम्बी जैतमध्यास राघवः ॥८५॥

८५ । तमिति । राघव, व्योमगद्गोर्गियायुभिः आधृतध्वज
पटं मार्गदशात् इति भावः । जैतमध्यासं जयदशात् तं जैतम् ।

[८५] (१) ॥ १०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥ (२) बद्धं ८०७, ८०८
८०९ (३) पुरन्दरः, इन्द्र (४) car or char, लक्ष्मण-रथं इति (५) (भा-८)
८०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥—इन्द्राय (६) बद्धं ८०७, ८०८, ८०९, ८१०, ८११—
१०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥ १०६ ॥

जेष्ठशब्दात् यमस्तात् प्रज्ञादिभ्येति वार्धेऽग्न्यत्ययः । तं रघुं,
देवराजमुज्जालम्भी मातलिस्तुतावगम्यः गन्, अध्यास्त (१) चधि-
ष्ठितवान् । आसीत् ।

८१ । राघवः, श्रीमन्महोष्णिंशद्युभि वाधूतध्वजपटं तं जेष रघु देवराज-
मुज्जालम्भी (गन्) अध्यास्त ।

८२ । व्योधि वाकाये वा मञ्जु मन्दाकिनी, तस्याः कर्णः, तरङ्गाः, तासां
वायवः सीः । वाधूत ध्वजस्य पटो देव सः तम् । देवस्य इन्द्रस्य मृत, वारि-
तस्य भुजम् आलम्बते इति सः । वाच्यान्तरं—राघवेण—वाधूतध्वजपटः सः
जेव, (रघुः) देवराजमुज्जालम्भीना (मता) अध्यास्त, इति ।

८३ । 'श्रीमन्महोष्णिंशद्युभि' &c.—इन्द्रस्यो वदा मन्मथीकात् वरावरि-
ष्य तदा सर्वमहाया मन्दाकिन्या पविता, तरङ्गानिलाः रघुदण्डस्य चाव-
यन्ति च, इत्यर्थः । अनेन पवित्रत्वापि देवराजस्य मन्मथानिलसम्पर्कात् पवित्रत-
सूचितम् । 'जेव'—सर्वत्र जयनशीलम्, तथाच भारतीयै रानीपाष्याने,—'एवं
वर्धयद्युग्ं जेषी मघीन' मन्दोत्तमः । अनेन शत्रुः जाकुत्स ! ममरे वैश्वदा-
वान् । अतस्य पुत्रपत्न्याम् रघोदारेण जघ्रिवान् । इति । 'चधिशीलम्भीना
कामे'ति 'तम्' इत्यस्य कर्मत्वम् ।

८४ । (त्रयधानि वधन परउत्तर कर उधन नरथ) वर्णशत्रु उद्वानिले उधन
नडाका आत्मनिउ इहेउ जगित ; ज्ञान वधनात्रवित्र इरुउ कर रिडा जेहे रित्रो
नरथ आरत्राइन करिनेन ।

85. Resting upon the arm of the heavenly charioteer
(मातलि), Rāma ascended the victorious car, whose flag (in its
descent) waved in the air rising from the celestial Ganges (मन्दा-
किनी).

मातलिस्तस्य माहेन्द्रमासुमोच तनुच्छंदम् ।

यत्रोत्पलदलकौव्यमस्त्राण्यापुः सुरद्विषाम् ॥८६॥

[८६] (१) चधि, आस् to sit,—आसि । आस । आसिष्ट । आसामभू-
&c आनष्-आसीनः । आवे-आसते । आधि । &c. आसित. । &c.

८६। मातलिरिति। मातलिः इन्द्रसारथिः, मादेन्द्रं (१)
तनुः ह्याद्यते अनेनेति तनुच्छदः वर्मम्। युंसि संज्ञायां घः प्रायेत्येति
घः। तं, तस्य रामस्य ध्यामुमोच व्यासज्ञयामास, यत्र तनुच्छदे,
सुरद्विषाम् अस्याधि, उत्पलदलानां यत् सौम्यं (२) नयुंसकत्वं निर-
कत्वं तत् प्राप्नुः।

८६। मातलि, मादेन्द्रं तनुष्टद तस्य चासुमोष, यत्र सुरदिवाम् यन्मावि
मलदलनैवम् चापु । बाष्पाग्नर—मातलिना मादेन्द्रं तनुष्टद तस्य
असुमवे, यत्र सुरदिवाम् यन्मै ...चापे इति ।

८६। 'मावेन्द्र' तनुच्छदम्—ऐन्द्र कवचम्। इन्द्रो राक्षस्य स्य वारं
 तेषु शरान् अस्त्रिषु प्रेरयामास। तदा रामाद्यन्ते,—'इदमैन्द्र मद्यथाप कवच
 ।प्रियव्रजिभम्। शरापादित्यसक्त्याः अस्त्रिषु विमला शिवा' ॥ इति। 'शरी-
 रसद्वल्लेखम्' &c.—यथाहि सुखीमलकमलसदृशानि नाभौ पतितानि ज्ञेयानि शरी-
 रपि लजयितुं न शक्नुवन्ति, तथा कसुरशरीराद्यान् कतितीक्ष्णकठिनान्यपि शस्त्राणि
 शब्दम् ऐन्द्रे कवचे पतितानि शरीरे ज्वल्लेखमापि लजयितुम् अशक्ततया विम-
 लाणि नाभौ इति भावः ।

৮৬। মাতলি ইলুচল বর্গে ক্রমিক আচ্ছাদিত করিলেন, সেই বর্গের প্রতিপাত্তে
অনুগ্রহকেন্দ্র অর্থাৎ সর্বল কমলদল সকলের নীচ অঙ্গুর হইয়া গিয়া।

60 Mátah invested him with Indra's armour in contact with which the weapons of the Asuras become fragile like the petals of the lotus

अन्योन्यदर्शनप्राप्तविक्रमावसरं चिरात् ।

रामरावणयोर्युद्धं चरितार्थमिवाभवत् ॥८७॥

८० । अन्योक्तेति । चिरात् अन्योद्दर्शनेन (१) प्राप्तबिह्वला-
वसरं, रामरावययोः युद्धं द्योदधं, चरितार्थं (२) मण्डलम्, अभवत्

[८६] (१) महीन्द्र, पृष्ठ ३११ (२) शीतल, पृष्ठ ३११

[८७] (१) अर्थान्तर—अन्वय repeated (अनेकवार) होईल असे उल्लेख आहे.

१८ । प्राक् पराजयापराधैर्धन्यात् मिथ्या च यः तन्ना
साधन्यमुपैषीत ।

८३ । विराज् चर्योऽप्यदंशवशाद्विजयावसुरं रामराजपदं दुष्टं चरितं
चकारदिव ।

८४ । चर्योऽप्यदंश इत्यनेन प्राक् विजयस्य अवसरी मण्डितं तन् । र
राजपदं ली, तदा । चारितं चर्यं यत् तन् । वाच्यः—विराज् यत्
यत्तदंशवशाद्विजयावसुरं... दुष्टं चरितं चरितं इव चकरोत्, इति ।

८५ । 'युजम्' इत्यत्र 'वेजम्' इति टित्प्रत्ययस्य भवत्, पाठः । 'चरितं'
राजपदी चर्योऽप्यदंशं न चमयिष्यन् तदा रघोर्भावात् उच्यते इति र
क्षितम्, इत्यतः चर्योऽप्यदंशं न चमयिष्यन् इति दिव्यः ।

८६ । एतं निमित्तं इव च राजः पश्यन् दूरे शीर्षं दुष्टम्, (एवमपि दृष्ट्वा) यत्तदं
दिव्यः इति गद्यः १४३ मिति विज्ञेय प्रकाशः यत्तदंशं चरितं चरितम् ।

६७ After a long time, the opportunity presented itself
the two combatants to personally try their respective power
and thus the war between Rāma and Rāvan's assumed its true
character

भुजमूर्ध्नीरुवाहुल्यात् एकीऽपि धनदानुजः ।

दृष्ट्वा ह्ययथापूर्वो नात्वंश इव स्थितः ॥८८॥

८८ । भुजेति । यथा भूतः पूर्वः यथापूर्वः । सुप्रसिद्धं
समाप्तः । यथापूर्वो न भवतीति यथापूर्वः निवृत्तवन्मुतादृशः
परिवाक्यः इत्यर्थः, यतश्च एकीऽपि सन्, धनदानुजः राजः
भुजाय मूर्ध्नि तस्य उरवः पादाय भुजमूर्ध्नि । प्राण्यत्वात् इति
धनदायः । तस्य बाहुल्यात् (१) बहुत्वात् हेतोः । तद्वज्रत्वे यथा

ति विलम्बः । असमाप्तवशादे पूर्वपदस्य च सुप्र. सुवर्णम्. (२) चरितं *con-*
plished, अथ *object*.

[८८] (१) बहुव many, यज् all.

“दशास्यो विंशतिभुजः चतुर्व्याग्नमात्मन्दिरे” इति । मातृवंशे मातृसम्बन्धिनि वर्गे स्थितः इव, दृष्ट्ये दृष्टो हि । “वंशो वेश्यो कुले वर्गे” इति विश्वः । अत्र रावणमातृरक्षोजातित्वात् तद्वर्गे रक्षोवर्ग इति लभ्यते, अतश्चैकोऽपि अनेकरक्षःपरिहृत इव लस्यते इत्यर्थः ।

८८ । अथवापुष्पं एव अपि धनदानुज भुजमूर्धोद्वाहकत्वात् मातृवंशे स्थित इव दृष्ट्ये । बाष्पाकर—अथवापुष्पं एवमपि धनदानुज ..मातृवंशे स्थितमिव (वाक्का) दृष्ट्ये . इति ।

८९ । रावणं निवृत्ताग्निवत्प्रभातं यथुना एकाकी अपि प्रकीर्णानाम् इक्ष-
मिरपादानाम् चट्टानां बहुलात् बहुलाच्चपरिहृत इव लस्यते अथ । अथ
दिनकरपाठव्याख्याने यथा,—‘न यथापुष्पं अथवापुष्पं रावणमन्दरद्वितीऽपि
एकी रावणं भुजानां शिरसा च बाहुभ्याम् आस्रियत सागुं निवृत्तानां वाः
राक्षसाः बहु परिवार इव अवलीकित राजसीसीरितिर्भव । यथा वसि इति
मत्तमलपाठे मातृकुले स्थित इत्यर्थः । ‘न यथापुष्पं’ इति पाठे, न रावणो
यथापुष्पं रामेन अविनाशितो बहु इव दृष्टः । यथा यथापुष्पं रक्षादिपुष्टवत् ।
तस्य आनदपितादृक्प्रकृतम् । ‘भुजीतमाहूति’ वा पाठः । अथ बहुभयाठ
व्याख्याने यथा,—‘भुजीतमाहूवाकुल्यादीकीऽपि धनदानुज । दृष्ट्ये च यथापुष्पं
मातृवंश इव स्थितः । ‘धनदानुकी रावणं एकीऽपि यथापुष्पं मातृवंशे स्थित
इव दृष्ट्ये मातृत्वस्ये इव अहस्यत, अद्यात्, भुजीतमाहूवाकुल्यात् बाहुमलक-
बहुलत्वात्’ इति ।

९० । सुवह्नुज (दृक्) एविव अत्र भूःस्त्री नाम्न इक्ष्मणस्य परिहृत इव,
एवमि एवमि एव, मत्तम अथ अथ अथ इति तादात्म्यं मातृरक्षोवर्गे (दृक्मवर्ग)
परिहृत इति (एव इति अर्थः) ।

88. The younger of Kurera (i = रावणः though alone, and not surrounded by Rākshasas as before, yet owing to his numerous heads and hands and legs, appeared surrounded by hosts of his maternal race

जेतारं लोकपालानां स्वमुखैरर्चितेष्वरम् ।

रामस्तुलितकैलासम् अरातिं बहुमन्यत ॥८६॥

८६ । जेतारमिति । लोकपालानाम् (१) इन्द्रादीनां जेतारम् (२) कर्तृकर्मणोः कृतोति कर्मणि यस्मै । समुखैः सशिरोऽर्चितेष्वरं, तुलितकैलासम् (३) उत्क्षिप्तवद्रादिम्, तम् एवं हीनं धैर्यं सत्यसम्पन्नं महावीरम् अरातिं (४) शत्रुं, रामः तुल्यारित्यं जेतव्योत्कर्षस्य जेतुः स्तोत्रार्थहेतुत्वात् बहु अमन्यत साधु नरिण्यस्यार्थं प्रख्यातो विषय इति बहुमानमफरोत् इत्यर्थः । बह्विति हि विशेषणम् ।

८६ । रामः, लोकपालाणां जेतारं समुखैः अर्चितेष्वरं तुलितकैलासम् अरातिं बहु अमन्यत ।

८६ । समुखैः अर्चितं ईश्वरं, महादेवं, येन न तम् । तुलितकैलासं येन न, तम् । वाचान्तरं—लोकपालानां जेतारं समुखैः अर्चितेष्वरं तुलितकैलासम् अरातिः रामेन बहु अमन्यत, इति ।

८६ । योहि सवीर्येण इन्द्रादीन् लोकपालानपि जित्वा, ईश्वरं वा विष्णुं वा शिवं वा साग्रशिरसि चिच्छेद, भुजवर्षेण कैलासपर्वतमपि हीनमानं, राम तादृशम् अपरमिदं प्रतिहन्निम् रावण समरे कवचमार्थं इवाति जेतारमित्यादिना तत्र सर्वलोकजितेन वीर्ये नृचितम् । लोकपालाणां 'इन्द्रो वीर्यं विष्टपतिमिच्छतिर्वैदध्यानिभः । धनसः शत्रुर्वैव शीरो दुगातनाः' इति वीर्यपुराणे । अमुपैरित्यादिना तत्र सर्वलोकजितेन विद्धि नृचिताः । तुलितकैलासमित्येतत् तत्र सम्राट्शिरसो बाधुकात् इव पुनः विभक्तुं जित्वा तन्पुण्यमपश्यत् अचरती रावणस्य दुष्टं वैदध्यानि ।

[८६] (१) लो'क world, पा'ल to protect, अ'र्च all (२) ईश्वर ईश्वर, अ'र्च all (३) तुल to weigh, अ'र्च all (४) अ'रा'ति- रा'ट् शीरो अ'रा'ति शीरो इत्येव (न शिरसि कृत्वा) ।

‘अयमभवत् । तदा च मन्दो समागत्य रावणमधीक्षत् अग्न्यादयात् शर-
हारयोगात् निवर्त्तयेति । रावणश्च लोभान् तदाक्रमवन्नाय भुजान् विविध
। यदीह निरिवर इति रामायणकथा । यथा,—‘अधिसधिता
तदा मन्दिवाक्य ॥ ७७ ॥ अयं तु समागत्य वाक्यमाह दयाननः ।
इत्यत्र मन्दिवाक्य ॥ ७७ ॥ मम मन्दतः । तस्मिन् ग्रीवकुम्भान् करोमि तव
दने । ॥... एवमुक्त्वा ततो रामः । भुजान् विविध पश्यन्ते । तोलयामास त ग्रीव
ग्रीव ममकल्पतः ॥ इति । ‘वह्म चमन्दत बोधतपोवत्तादिभिर्मुखे मन्दिवा
। यनीय पदपठित इति अचित् मन्दानम् अकरीत इत्यर्थः । गुणदादिषु द्वि
ह्वालो विवमश्वीरपि गुणान् आदित्यन्ते, इति भावः ।

७७ । विनि लोकपाल-पदेक इह वरिष्ठ-पदेन, विनि विह अशुभ प्रकृत देव-पदे
। विह-पदे वरिष्ठ-पदेन, विनि । (वह्म-पदे) देव-पदे-पदेन देव-पदेन वरिष्ठ-
पदे, इति अशुभ वरिष्ठ-पदेन मन्द-पदेन वरिष्ठ-पदेन ।

७८ In a respectful equine, Rāma greeted his antagonist
who had conquered the guardians of the world, worshipped
Iwara with an offering of his heads, and applied the Kailāsa
bountain

‘स्य स्फुरति धौलस्यः मीतामद्रमगंमिनि ।

नेचखानाधिकक्रोधः शरं सव्यतरं भुजे ॥ ८० ॥

८० । तथेति । अधिकक्रोधः धौलस्यः स्फुरति (१) एत-
न्ने, एतएव मीतामद्रमगंमिनि, तस्य रामस्य, एतः इतर-
मात् तथेतर्हि इति । न बहुदीर्घाविति इतरस्यस्य इत्येवम-
इत्येवमिति । भुजे, शरं निधनान् निधनान् ।

८० । अथवा एतः, स्फुरति इति शब्द-पदेन एव एतः
इति शब्द-पदेन ।

[८०] (१) स्फुरति इति शब्द-पदेन एव एतः इति शब्द-पदेन
इति शब्द-पदेन ।

८९ । अधिक् क्रोधः यत्न य । शीतायाः मूत्रं शंसतीति तच्छिन् ।
वाच्यानरं—अधिक्क्रोधेन पीतयेन . सर निचधु, इति ।

९० । 'शीतामङ्गलमग्निं' पुरुषस्य दक्षिणबाहुयुर्ध्वं वरछीलामनूयकम् ।
तथा शीतमङ्गलमग्निं—'शमितरमुज्ज्वल्यो वरछीलामनूयक' । इति । अथ
रामोऽपराधेन रावण इत्या वरसिधं शीता पुनः लज्जाते इति सूचितम् ।

९१ । शिवस्य महाक्रोधः, शीतानिद्रवस्तुवार्धं अन्वयान् इत्येव दक्षिण बाहु पदद्वारा
दिक् कश्चिन् ।

90. The son of Pulastya highly incensed, pierced with his
arrow the right arm of Rāma, which was in a quivering state,
indicating that he would be united with his consort.

रावणस्यापि रामास्ती भित्त्वा हृदयमाश्रुगः ।

विवेश भुवमाख्यातुम् उरगेभ्य इव प्रियम् ॥६१॥

६१ । रावणस्तेति । रामेण धातुः (१) क्षिप्तः, व्याश्रुगः शयः,
विश्ववसोऽपत्यं पुमान् रावणः । विश्वःशब्दादपत्त्यार्थेऽलप्रत्यये सति
विश्ववसो विश्ववखरवगाविति स्वयादेशः । मस्य रावणस्य या
हृदयं वक्षः, भित्त्वा विदार्य, उरगेभ्यः (२) यातालवासिभ्य
प्रियम् (३) आख्यातुमिव, भुवं विवेश ।

६१ । रामाश्रुः आश्रुगः रावणस्य अपि हृदयं भित्त्वा उरगेभ्यः दिव
आख्यातुम् इव भुवं विवेश । वाच्यानरं—रामास्तेन आश्रमेन... भुं द्विविधे, इति

६१ । 'उरगेभ्यः प्रियम्' &c.—मावसोर्ध्वं भित्त्वा मावसकथा इत्येतो राव
णस्य अमङ्गल मावसोर्ध्वं आनन्दकरम् इति भाव । 'रावणस्य'—विश्ववसः अथवा
पुमान् इति रावणः । यथा, रावणसि उभेः रोदयति लोकपीडाजननीनं भोक्ता
भंजाद जनयतीति यावत्, इति रावण, यथा भारते,—'रावणामास लोकान् दत्त
तस्यान् रावण लज्जाते' । इति ।

২১। স্বাভাবিকভাবে বাণিজ্য বাণিজ্যের ক্ষমতা তেজ করিয়া, যেন বাণিজ্যকে সেই প্রায়
সংসার বিহার হস্ত ভুক্তি প্রবেশ করিল।

91. The arrow of Hama too, passed through the heart of Hara, and entered into the earth as if to convey to the serpent race, the welcome news

वचसेव तयोर्वाक्यमस्त्वमस्त्वेण निघ्नतोः ।

अन्योऽन्यजयमंरम्भो बहुधे वादिनोरिव ॥८२॥

८९। वधसेति । वाक्यं वधना इव, कस्मिन् कस्मिन्, मिथुनो
(१) प्रतिकुर्वन्तो, तयोः रामरावणयोः, वादिनोः (२) कदकयोः इव
अन्येन्द्रविषये जयसंरम्भः, वदन्ते ।

८१ बाबा दत्तना १३ अज्ञान् अस्मिन् निवृत्तो तयो बाटिनो हव यमी-
नसपुनरथा वृत्तिः । बाबा॥नर- . यमीनसपुनरथा वृत्तिः इति ।

८१। परम्पराएँ विषयी वादिनी वास्तुर्ह यथा जगिष्युः जगिष्युः धीरतः
 वरिषे, परम्पराएँ विषयी वास्तुर्ह यथा जगिष्युः जगिष्युः धीरतः
 धीरतः वरिषे ॥ 'परम्परा'—जीवात्मनः कृष्णं निर्वयः ।

৩২। ঐ হ'ল, যাবে, থাকে; বলায় ক'র করে আছে বহুত ভিন্নের লক্ষ্য
সেন ; এই'প উভয় ব্যাধির মা'র ও হাতের পাল্পেরে প্রবল জীবন এমই ট'ক'ত
হইতে পারিল।

P2 Meeting arms with arms the fury of the two combatants wishing to discomfit each other like that of two disputants meeting words with words, became more and more intense.

विक्रमव्यतिहारेण सामान्याऽभृद् द्वयोरपि ।

जयश्रीरन्तरावेदिर्मत्तवारण्ययोरिव ॥६३॥

[୧୧] (୧) ମି. ସମ୍ବତ୍ ୧୯୫୫, ଶହ ଅଞ୍ଚଳ (ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବଳ, ୧୦, ପୃଷ୍ଠା ୧୦)
 speak, ସାହିତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ

८३ । विक्रमेति । जययोः, विक्रमस्य व्यतिहारेण (१) पर्याय-
करणेन, तयोः द्वयोः अपि, अन्तरा मध्ये, पर्यायेनेतत्, वेदिः
वेद्याकारा भित्तिः, मत्तवारणयोः (२) इव, सामान्या (३) साधारण
अभूत्, मत्तव्यतरनियता इत्यर्थः । अत्र मत्तवारणयोर्व्यतिहारेण द्वयं
द्विचित्रं च 'अन्तराऽन्तरेण युक्ते' इति, द्वितीया न भवति, अन्तराशब्दे
स्योक्तरीत्या अन्यत्रान्वयात् । मध्ये, कामपि, भित्तिः, छाया, गङ्गा
योऽप्यन्तीति प्रसिद्धिः ।

८३ । जययोः विक्रमेतिहारेण द्वयोः अपि, अन्तरावेदिः मत्तवारणयोः
इव सामान्या अभूत् ।

८३ । वारण्य वारण्य वारणी, मत्तौ वारणी, तयोः । अत्र अन्तराशब्दः ।
वेदिशब्देन सङ्घट्टीनां ननु 'मत्तवारणयोः', 'द्वयोः' इत्यनेन, अतएव अन्तराशब्द-
योगाभावात् 'मत्तवारणयोः', 'द्वयोः' इत्यत्र च द्वितीया न भवति । वाच्यत्वात्—
अन्तरावेद्या इव जयययोः सामान्यता अभवित्, इति ।

८३ । तुल्यवलीनं युध्यमानयोः, मत्तवस्तिनी, समानारखवस्तिनी, भित्तिः
यथा द्वयोरेव तुल्यवस्तिनी तिष्ठति, तथा जययोः तुल्यवलीनं युध्यमानयोः, राम-
वारणयोः तुल्यवस्तिनी तस्यौ । यथावेव समयोरेव तुल्यवस्तिनीमप्रदमनात्
तदा विजयमश्वना समयोरेव तुल्यवस्तिनी चासीदिति भावः । यो तदा अनिष्ट-
जयपराजयोः चास्तीति निश्चयः । यथा सप्तममने,—'मूढादुभौ तावितरेतर-
यात् मत्तौ जययोरपुनरव्यवस्थम् । यथात् पुरोमादतयोः पृथ्वी पर्यायशब्देन
महावंशीर्षी' इति ।

२३ । पर्वतशृङ्गः उच्छिष्टे विक्रमः अश्वः अश्विनः, अश्विनो वरः नाश्विनः
वरावर्तिनो वेदिः नाश्विनः उच्छिष्टे तुल्यवस्तिनी अवर्तिता त्रिशूलः ।

93. They both fought furiously, with alternate success, till
the fortune of war became equally balanced like the parting
signal post (अन्तरावेदि), between two equally infuriated elephants.

[८३] (१) वि, अपि, इ to take away, यज aff (१) मद to be
furious, &c. अ aff. (मत्त) and वृ to defend, अ aff. (वारण्य). (२) सामा-
common, अज aff

कृतप्रतिकृतप्रीतैस्तयोर्मुक्तां सुरासुरैः ।

परस्परशरज्जाताः पुष्पवृष्टिं न सेहिरे ॥६४॥

६४ । ज्ञेतेति । सद्यस्त्वप्रयोगः कृतं, प्रतिकृतं परकृतप्रती-
कारः, ताभ्यां प्रीतैः सुरासुरैः यथासंख्यं तयोः रामरावणयोः मुक्तां
पुष्पवृष्टिं, इयम् इति शेषः (१) परस्परं शरज्जाताः (२) न सेहिरे ।
अहमेवाहं किं त्वयेति चात्मनराक्षय इतरेतरनाशवर्द्धिरितरेतर-
पुष्पवृष्टिमवादयत् इत्यर्थः ।

६४ । परस्परशरज्जाता, कृतप्रतिकृतशरीरैः, सुरासुरैः तयोः (उपरि, मुक्ता
पुष्पवृष्टिं न सेहिरे ।

६४ । सुराश्च असुराश्च ते सुरासुरैः । शरज्जाता । पुष्पाद्या वृष्टिः
ताम् । बाष्पाक्षरं ..मुक्ता पुष्पवृष्टिं परस्परशरज्जातैः न सेहिरे ।

६४ । शरवर्षं प्रति अस्त्रप्रक्षीप्तं कुर्वन्त शरव्याभ्याम् च प्रतिजुर्वन्त रामश्च
वीर्यातिशयेन द्योताः रामपञ्चपातिनी देवा रामस्त्रीपरि पुष्पवृष्टिं अक्षु, पञ्चाक्षरे,
राम प्रति अस्त्रप्रक्षीप्तं कुर्वन्त रामाख्याय च प्रति कुर्वन्त शरवण्य वीर्यातिशयेन
द्योताः शरवपञ्चपातिन असुरा शरवस्त्रीपरि पुष्पवृष्टिं अक्षु । इत्यं तयोः परपरि
सुरासुरविमुक्ता पुष्पवृष्टिं समयी शरज्जातैः प्रतिवृद्धा यमनाशरामण्य तस्यौ,
इति विग्रहाद्यैः । समयी शरज्जातैः नभनम नीरभूनिधित ज्ञातम् इति मत्तैः ।

३४ । ईटल ईटलर अडि अटलर एर एटलर ईटलर अटलर अटीकल
बडिटेडलर लेदिडा (एक पाक) लेदर एर (अण्ड लक) अटलर अटलर
पुण्डलर बडिटे लणिलेन, बिड ईटलर लणिलेन लेदि पुण्डलरि लेदि बडिटे ।

94 The flowers, showered on them by the gods and de-
mons pleased at their respective attacks and repulses, were held
suspended over their thickly flying arrows.

[६४] (१) पर repeated. (अर्धवृत्तिद्वारे मध्येनाद्यौ द्वित्वम्) (२) शर
arrow, with multitude, from ३ to choose, चतस्र् अर्ध.

अयःशङ्कुचितां रक्षः गतघ्नीमयं शत्रवे ।

हतां वैवस्वतस्यैव कूटशाल्मलिमक्षिपत् ॥६५॥

६५ । अय इति । अय रक्षः राययः, अयसः शङ्कुभिः (१) कीले, चितां (२) कीले गतघ्नी (३) कौटुककक्षकीलितयष्टिबिभे-
यम्, “गतघ्नी तु पंतुलानां कौटुककक्षकचिता यष्टिः” इति केशवः ।
हतां विजययुक्तां वैवस्वतस्य (४) अनाकस्य, कूटशाल्मलिमिव, शत्रवे
राघवाय, अक्षिपत् (५) क्षिपवान् । कूटशाल्मलिरियं कूटशाल्मलि-
रिति व्युत्पत्त्या वैवस्वतगदायाः गौरी संज्ञा । कूटशाल्मलिर्नाम
एकमूलप्रकृतिः कष्टकी दृष्टविशेषः । “रोचनः कूटशाल्मलिः”
इत्यमरः । तस्यादृश्यस्य गदायाः अयःशङ्कुचितत्वात् अनुसन्धेयम् ।

६६ । ‘अय रक्षः’, ‘अयःशङ्कुचितां गतघ्नीं रक्षि’ इति वैवस्वतस्य कूटशाल्मलि-
मिव शत्रवे अक्षिपत् । भाष्यामर—अय रक्षस्य अयःशङ्कुचिता गतघ्नी... इति
कूटशाल्मलिरिव अक्षिप्यत, इति ।

६५ । ‘अयःशङ्कुचितां’ &c.—सीकनयेः कष्टके समाख्यां नष्टीं विधातुं,
तथा चोक्तं,—‘अयःकष्टकसदृशा गतघ्नी नष्टी विधा’ इति । ‘हता’ &c.—दर्श-
विहित्य समवसानं आश्लिषान् । ‘कूटशाल्मलिमिव,—कूटशाल्मलिर्नाम इवी
यथा अतितीक्ष्णकटिनकष्टकेराक्षीवः’, तथा दन्तगदापि अतितीक्ष्णकटिनकष्टके-
राक्षीवः, अनेन राघव्येव कूटशाल्मलिरिति समगदायां सत्ता । दृढकष्टका-
चिद्वलात् शत्रुघ्नाः समगदासाम्भूः । पापविशेषां कृतान्तेव कूटशाल्मलि-
मादीप्य पीयकी, तथा च भागवते,—‘यस्मिन् वै शर्वाभिरभक्षनमुत्र निरपि
वत्तेभानं दयकष्टकमान्त्रापीनादीप्य निष्कर्षन्ति’ इति । एवञ्च भारते,—‘कूटशाल्मलि-
कक्षायि दुस्तरं तीक्ष्णकष्टकम् । ददर्श चापि क्रीडीषी राजानः पापकर्मणाम्’ ।

[६५] (१) रक्षि to fear, कृ aff. (कुप्रत्ययान्ती विधातः). (२) चि
to collect, ल aff (३) गत hundred, हन् to kill, टक् and कोप् aff.
(४) विवस्वतं sun, वक् aff. (५) चिप् to throw,—क्षिपति । अक्षिपत् । वधे-
षीत् । विधेप । &c. कर्माणि—क्षिप्यते । अक्षेपि । &c. चितः । &c.

२६ । रावण, मकर डेगर थोइकडेवाडिउ मउवुी नडि निक्केण वरित, ये नडि
लेव दयेर हउ हउंउ अणउउ कूटनायली नाइक दवरउ ।

25. At length, the demon (रावण) flung at his enemy (राम)
the mighty weapon (शक्ति) named Śataghni, which studded with
iron spikes, seemed as it were the Kūṭāsalmā (an instrument
of torture studded with hard thorns) snatched from the hand of
Death.

राघवो रथमप्राप्तां तामाश्राञ्च सुरदिपाम् ।

अर्धचन्द्रमुखैर्वाणैश्चिच्छेद कदलीसुखम् ॥८६॥

८६ । राघवरति । राघवः, रथम् अप्राप्तां तां शतघ्नीं,
सुरदिपां रत्नसाम् आशां (१) विजयल्लयाच । “आशा लयादिघ्नो-
घ्नोक्ता” इति विश्वः । अर्धचन्द्र इव मुखं येषां तैः वायैः कदली-(१)-
वत् सुखं यथा तथा चिच्छेद-(१) । अथवा कदल्यामिव सुखं
अल्लेभ्यः यस्मिन् कस्मैचि तदिति विग्रहः ।

८६ । राघवः रथम् अप्राप्तां तां शतघ्नीं सुरदिपाम् आशां च अर्धचन्द्रमुखे
वायै कदलीसुखं चिच्छेद । आशान्तर—राघवेव रथम् अप्राप्तां तां सुरदिपाम्
आशां च चिच्छेद इति ।

८६ । ‘तामाश्राञ्च’ &c.—शतघ्नी इति न रावणकथाकाराव हिताश्रमः ।
रावणकथाकारां तव शतघ्नीव विदुःशतघ्नी ‘शतघ्नी’, नाशः शतघ्नी इति शतघ्नी
कथनकाराः समुद्र इति भावः । ‘कदलीसुखम्,—कदली कदलीवत् तथा च
इति अथवा हिमने शक्तिवत् कदलीवत् वा शक्ति तदा च कदलीवत् अथवा इति ।

[८६] (१) आ, आ to persuade, अण् अण् (आ कर्मणाम् अणुने, अण्
आतो, अणायणो), (१) क water, हम् to pierce अण् अण् अण् अण्
(तोरादिनाम् अण्) (१) हिह to cut.—‘हउंउ’ ‘हउंउ’ ‘अण्अण्’ ‘अण्अण्’
‘अण्अण्’ ‘अण्अण्’ ‘अण्अण्’ । चिच्छेद—‘चिच्छेद’ । &c कदली-‘कदली’
‘कदली’ &c हिह, &c

२६। तेषां नृपति रघुर्नृपः तस्मात्पश्चिन्तयेन्नान्तरा उदात्तं चरितं तस्य नृपः
 बाहोः करौः कृत्वा नाहं चरितं तस्य नृपः कृत्वा नृपः, तेषां नृपः रघुर्नृपः तस्मात्पश्चिन्तयेन्नान्तरा
 चरितं रघुर्नृपः ।

२७. Before the weapon reached his chariot, Rāma cut it
 and with it the hope of the Rākshasas, to pieces, with arrows
 of crescent-shaped heads, with the ease with which a plantain
 tree is cut.

अमोघं सन्दधे चास्मै धनुष्वेकधनुर्वरः ।

ब्राह्ममस्त्रं प्रियाशोकशल्यनिष्कार्पणीपधम् ॥६७॥

६७। अमोघमिति । एकः अद्वितीयः धनुर्धरः रामः, प्रियायाः
 शोकः (१) शय शल्यं तस्य निष्कार्पणम् (२) उच्चारकं यत् शौघं
 सत् अमोघं त्राणं (३) ब्रह्मदेवताकम् अस्त्रम् अभिमन्त्रितं वादम्,
 अस्मै रावणाय च, सद्रुधार्धम् इत्यर्थः, धनुषि सन्दधे ।

६८। एकधनुर्वरः (रामः), प्रियाशोकशल्यनिष्कार्पणीपधम् अमोघं ब्राह्म
 मस्त्रम् चतुर्धनुषि सन्दधे । एकधनुर्वरेण सन्दधे, इति वाच्यम् ।

६९। 'प्रियाशोक' ६८ — यत्र शल्येण रावण इत्यादि प्रियतमा इत्यर्थेन निम-
 ङ्गि निष्कार्पणं शोककृत् शल्यम् उद्धारयति तादृशम् ब्रह्ममस्त्रम् । अत्र भारतं—
 'ततः सुपतं सुमुखं देवपुत्रं शरीरमम् । नृपादादाय काकुत्स्थो ब्रह्मार्क्षेण युयोध
 ऋ । त माणवस्यै रामाय ब्रह्मार्क्षे चानुमन्त्रितम् । लङ्कपुद्गेनमन्त्रा इहा शङ्कपु-
 तमा' इति ।

२७। अद्वितीयं धनुर्वरं रामं, प्रियाशोकशल्या उच्चारकं शयशयनं अमोघं
 उच्चारकं ब्रह्ममस्त्रं शरीरमम् नृपान् कृत्वा नृपः ।

२७. And that matchless archer (राम) fixed on his bow the
 infallible Brahmāstra, directing it against him (रावण), as the
 means of extracting the dart of sorrow caused by the separation
 from his beloved.

[६७] (१) शय् to grieve, यच् aff (२) निरु, ह्व् to draw, लुट् aff.
 (३) ब्रह्मन् the god, यच् aff.

तद् व्योम्नि शतधा भिन्नं दृष्ट्वा दीप्तिमन्मुखम् ।
वपुर्महोरगस्येव करालफणमण्डलम् ॥६८॥

६८ । तदिति । व्योम्नि शतधा (१) भिन्नं प्रकृत, दीप्तिमन्ति
मुखानि यस्य तत् प्रकाशम्, करालं (२) भीषणं तुङ्गं वा घटमण्डलं
यस्य तत् तथोक्तम् । “करालो दन्तुरे तुङ्गे करालो भीषणेऽपि च”
इति विश्वः । महोरगस्य शेषस्य वपुः इव, दृष्ट्वा दृष्टम् ।

६८ । व्योम्नि शतधा भिन्नं दीप्तिमन्मुखं तत् करालफणमण्डलं महोरगस्य
वपुर्विव दृष्टम् । आध्यात्मार्द—(कथा) दृष्टम्, इति ।

६८ । इदा बहुसंख्योर्ध्वं वासुके जलज्वालिमासुर भीषण कण्ठमवस्य घातते
तदा तस्य ज्वालिनी मनमतस्य आविर्भूत प्रकलित भीषण मुखसदृशं घातते च ।
इति विश्वः ।

७७ । तदेतच्छब्दं आकाशवाते नभ नभ इव अतिष्ठ आगित, दाव इहम्, (यम्
मर्त्यान् दाविकं कदाचिन्मन्त्रो विष्टम् वदित्वाहम् ।

98. The weapon with its fiery heads was seen in the air
multiplied hundredfold like the body of the hydra with its
hundreds of terrible heads

तेन मन्त्रप्रयुक्तेन निमेषार्हादिपातयत् ।

स रावणशिरःपद्भिर्मन्त्रातत्रणवेदनाम् ॥६९॥

६९ । तेनेति । सः रामः, मन्त्रप्रयुक्तेन तेन अस्त्रेण, अस्त्रात्
ब्रह्मवेदनाम् (१) अतिरूपात् अत्युभूतबहुला रावणशिरःपद्भिः ।
निमेषार्हात् अवातयत् (२) यातयामास ।

[६८] (१) शत hundred, धातु अति (२) कर [car] घट [car] वा
to take, व अति or कर, वत् to take, अ वत् अति (३) वत् अति
वा दृष्ट्वा, घातघोरादर्थं इति दृष्ट्वा शिराविभादात् वा च इहा अस्त्रे
अवातयत् ।

[६९] (१) विष्ट to know, वृत् अति (२) दन् to [car], (वत्) — वत् अति
अवातयत् । अवातयत् । वातवायुवत्, अति ।

१०६ । अलिलमणे प्रतिविमिता तरङ्गसंघीमेव बहुभोजता चक्षुषा नवमान्
मूर्तिघेदा शोभते, रणमणौ यमिता हृदिराक्षया विद्या राधयन्त्रिर पञ्चमिताया
चक्षुषे । रंदायन्त्रिरयाम् अनेकतात् हृदिराक्षयत्वाच्च योगिमित्राया, मायादे-
प्रतिमायाः साहस्यम् । आलाकेंद्रेण चक्षुष्यत्वं लभ्यते ।

১০০। জলমধ্যে প্রতিবিম্বিত অবস্থিত ভাসু তরঙ্গমালার নতবগে বিতরিত হইয়া
 যেরূপ পোতা পাত, নতবোজুপ দ্বাৰণ-বহেব বণিত হুওৱমিও সেইরূপ বোহিতে
 লাগিল।

100. The range of heads, severed from the body of the demon about to fall down, appeared like the image of the rising sun reflected in water and made manifold by the waves.

मरुतां पश्यतां तस्य शिरांसि पतितान्यपि ।

मनो नातिविश्रवाप्त पुनः सन्धानशङ्किनाम् ॥१०१॥

१०१। मयतामिति। पतितामि तस्य रावणस्य प्रिरांसि,
पयतामपि पुन खन्धानप्रक्षिणाम्, (१) पूर्व तथादर्शनात् इति
भावः। मयताम् (२) अमराव्याम्, “मयतौ मयतामरौ” इत्यमरः।
मनः न अतिविश्रम्भाय (३) अतिविश्रम्भाय न प्राप।

୧୦୧। ଇତିହାସିକ ମଧ୍ୟ ଯିବାପି ଦକ୍ଷିଣାକୁ ଉପି ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀଦିନୀ ଇସ୍ଲାମ
ମଧ୍ୟ ମ ଉପିଦିଶାୟ ।

୧୦୧ । ପୁନଃ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରତି ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନ, ୧୯୩୩ । ବା.ସା.
କ୍ର. ୩୩୩୩ ।

१०१। 'अनी नागिनिवद्याध' &c—पूँं रादिभ्य पुन पुन द्विभ्य-प
वाचक्य द्विभ्यु मनुष्यद्वयानि अद्यानि द्विर्वाचि अन्तिमान्तेति द्वेभ्य द्वा-व अन्ति

[illegible]

रम्यतम्" इति पितृः । 'एरविमुक्तं पुण्यवयम्, उपगत' (३) चारुम
मयिबन्धः राज्याभिषेकसमयभावी यस्य तस्मिन्, धौलस्यश्वोः
रामस्य, मूर्द्धि पपात । इदमेव राज्याभिषेकसूचकमिति भावः ।

१०२ । अथ, मदन्वपथे अतिवृष्टे लोकात्मनिधानां वन्यमिती विद्वान्
अन्यतः मरुभिः, सुरविमुक्तो वपथे, अवनतमयिबन्धो धौलस्यश्वो मूर्द्धि, पपात ।

१०३ । मदन्वपथे, पथा, येन ते । अथोमा इत्यादि ते । भीकपात्राणां
ये हिपा, हेमाम् । सुरैः, विमुक्तम् । धौलस्यश्वः श्वः, मङ्गारकः, तम् । वाथा-
मर्द्धि,.... अन्वपथेन सुरभिषा सुरविमुक्तो न पुण्यवयम् . येन, इति ।

१०४ । अथ राजपथप्रमुदिता देवा आनन्तराज्याभिषेके रामजिरसि दिव्य-
कुसुमानि पातयामासुः । तेषां कुसुमानाम् अपूर्वमपममयोभात् दिव्यजगत्प-
रचारिणी भर्माः, 'मदन्वपथेरेषि यस्य अचक्षित उडडोय तानि कुसुमानि
अनुवरन्ति', इति विमर्शः । पञ्चमरपीकृतानामपि मनराया कुसुमान्-
वरणात् कुसुमानां कोपि सौरभातिशयः सूचितः । 'अवनतमयिबन्धो' इत्यनेन
सुरजता, पुण्यवयः आनन्तराज्याभिषेकसूचोपकाराणाम् आदिरचना बभूवेति
अर्थः । भीकपात्रहिपा, यथा,—'पेरावतः पुण्यवयो वामनः कुसुमोद्भूतः ।
पुण्यवन, सार्वभौमः सुवतीकयः दिगम्बराः' इति । 'रामजिरसि दिव्य-
आदीनां ये हिपा पिरावयादयः तेषां मयिबन्धेन मङ्गा मदन्वपथेन सुरवः पथा
'वा तादृशैः वज्रैः' इति दिगम्बरः ।

१०५ । अतिवृष्टे राजा राजकुट्टे मण्डित इहेवे राजगविः राजस्यः लेहे दत्तः कर
पत्र वेवपत्र दण्डि पुण्यवयः वरुणः वरुणः, राजस्यः राजाः राजः पत्र-विधिः अनिवार्य
विबुद्धराजाः पुण्यवयः राजस्यः इति राजा लेहे पुण्यवयः राजः वरुणः ।

102 The gods showered on the head of the destroyer of
Paulastya (राक्षसः) soon to wear the royal crown, scented flowers,
which were followed by swarms of bees, which had deserted the
wide temples of the elephants of the guardians of the world,

as the wings had become heavy with Mada (the juice that
in an elephant's temples, when in rut).

यन्ता हरिः सपदि संहतकामुं कञ्चम्
 आपृच्छा राघवमनुष्ठितदेवकार्यम् ।
 नामाह्वरावणशराद्धितकेतुयष्टिम्
 ऊर्ध्वं रघं हरिसहस्रयुजं निनाय ॥१०३॥

१०३। यनेति । हरिः इन्द्राय, यन्ता (१) मातलिः, सपदि
 संहतकामुं कञ्चम्, अनुष्ठितं देवकार्यं रावणवधकर्म येन तं, राघवं
 आपृच्छा साययामीत्यामस्य, नामाह्वः नामाक्षरचिह्नैः रावण-
 शरीरैः चिह्निता (२) चिह्निता केतुयष्टिः ध्वजदण्डः दृष्ट्य तं, हरीयं
 वाजिनां राहुर्येयं युज्यते इति हरिसहस्रयुजं वम् । “यमा-
 निलेन्द्रधनार्कविद्युसिंहोयुवाजिषु । हरिः” इत्युपदधाप्यमरः ।
 रघम् ऊर्ध्वं निनाय (३) नीतवान् ।

१०३। हरिः-यन्ता, सपदि संहतकामुं कञ्चम् अनुष्ठितदेवकार्यं राघवं
 आपृच्छा नामाह्वरावणशराद्धितकेतुयष्टिं हरिसहस्रयुजं रघम् ऊर्ध्वं निनाय ।

१०३। - संहता कार्यं कञ्चं व्या मुनी येन सः तम् । आपृच्छा-इति,
 यन्ता...नामाह्वरावणशराद्धितकेतुयष्टिः हरिसहस्रयुजं रघः ऊर्ध्वं निन्ये, इति ।

१०३। रघम् रावणवधकर्म सुरवायेम् अनुष्ठाय विपद्यान्तराभावात् तत्-
 त्वार्थं वरासनात् गुणम् उन्नीयमानात्, इन्द्रशरणिः मातलिश्च प्रत्यानवानि राम
 यथाविधि मन्त्राण्य रावणस्य नामाह्वितैः शरीरैः चिह्नितध्वजदण्डं वाजिसहस्रयुजम्
 इन्द्रस्यैवैवकीक नीतवान् । स एव इन्द्रायाः लोके प्रसिद्धाः, येषु तु हरिसहस्रं
 कवीनां निरद्वुशतात् उक्तम् ।

१०३। इयं देवकार्या नमस्त कविना उक्तवान् नृशामन्त्रं मां उद्घोषय कविनाः
 मेवमात्रं चिह्नैक यथाविधि मन्त्रावर्णपूर्वकं मह्यं कार्यं मया कृतं त्वं तदेवां ईदं

[१०३] (१) यम् to restrain, त्वं aff. (२) यद्, to mark, त्वं aff.
 (३) नी to carry—नयति । अनयत् अनधीत् । निनाय । &c. .

सोऽयं अज्ञान करिष्येन, जेहे उषेइ लखवऽइ रावणनायाहिठ भइविस्ववह डिह नकन
अडिउ इहेइइइ ।

103. The charioteer of Indra having bid adieu to Rāma who had just performed the work of gods and unstrung his bow, drove to heaven his chariot which was drawn by thousand horses and whose flag-staff bore marks left by Rāvana's arrows with his name inscribed.

रघुपतिरपि जातवेदोविशुद्धां प्रगृह्य प्रियां
प्रियसुहृदि विभीषणे संगमथ्य श्रियं वैरिणः ।
रविसुतसहितेन तेनाऽनुयातः ससौमित्रिणा
भुजविजितविमानरत्नाधिरूढः प्रतस्थे पुरीम् ॥ १०४ ॥

इति श्रीरघुवंशे महाकाव्ये कालिदासकृतौ
रावणवधो नाम द्वादशः सर्गः ।

१०४ । रघुपतिरिति । रघुपति अपि, जातवेदसि (१) अप्यौ
विशुद्धां जातशुद्धिं, प्रियां कीर्ति, प्रगृह्य लीक्य, प्रियसुहृदि
विभीषणे, वैरिणः (२) रावणस्य, श्रियं राज्यलक्ष्मीं संगमथ्य (३)
सङ्गतां क्षत्वा । गनेर्य्यन्तात् सत्यप्रत्ययः, मितां क्रस इति क्रसः,
स्यपि कस्यपुष्पादिति खेट्यादेशः । रविसुतसहितेन पृथ्वीवयुक्तेन,
ससौमित्रिणा सलक्षणेन, तेन विभीषणेन, अनुयात अनुगतः सन् ।
विमानं (४) रत्नमिव विमानरत्नमित्युपमितसमासः । भुजविजितं
एदिमानरत्नं पुष्पकं तत् अधिरूढः (५) सन्, पुरीम् अयोध्या
(उदिष्ट) प्रतस्थे । भगवद्विधिः स्याद् इत्यात्मनेपदम् । अथ प्रस्थान-

[१०४] (१) जात creation, विद् to know, कस्य् अ. (काव्यानि
सुवर्णानि केचि लब्धेष्टादर्थेन काव्यानि) (२) वैर enemy, इति अ. (३) सन्,

क्रियायाः व्यकर्मकत्वेऽपि तदङ्गभूतोद्देशक्रियापेक्षया सकर्मकत्वम्
व्यक्ति च धातूनां क्रियान्तरोपसर्जनकसार्थाभिधायकत्वम्, यदा
कुसुलान् पचतीत्यादावादानक्रियागर्भः पाकोऽभिधीयत इति ।

१०४। रघुपतिः अपि, जातवेदोविद्यतां मिथां प्रयच्छ, त्रैयमुच्यदि विभीषणे
वैरिण मिय संगमण्य, रविमुतभङ्गितेन समीनिविषा तेन चतुधातः, मुनकिमित-
विमानरत्नाविष्टः, पुरो प्रतप्ये ।

१०४। रघुपां पतिः । द्विः सुष्ठु, तच्चिन् । रवेः सूर्यस्य सुतः पुत्र, तेन
अहितः, तेन । समीनिविषा चङ् वचते इति समीनिविः तेन, मुन्यपोदे वङ्-
मोहि । वाच्यभङ्—रघुपतिना अपि...चतुर्धातेन...अभिषङ्गेन पुरो प्रतप्ये,
इति ।

१०४। 'जातवेदोविद्यतां',—अग्निपरीचया प्रमाचीकृतपुण्यचारिकाम् इत्यर्थः ।
मुचिर दुर्गलदयानमगृह्णावप्यिताया जीताया चारिकस्य प्रमाप्रय राम इत्यर्थः
ता न कदाह, अथ अग्निपरीचयभङ्गं तां पविना यासा तर्धदेवाभुमते, यङीतपद्
इति रामायककथा । रविमुत सुधीय, तस्य सूर्यस्यस्यवत्त्वम् । विमानरत्न
विमानयोऽत्र पुष्पकम्, 'जातो जातो तदुनङ्गत्वं तम् रत्नं परिकीर्तितम्' इति ।

१०४। इत्युक्ति इत्यु अग्निपरीचिता दिव्यउपदेव इत्यु कति। दिव्य
विभीषणः कुसुल इत्युतयो अत्र कति। अत्र इत्युत योः, विभीषण
इत्युत योः इत्यु कुसुल इत्यु अत्र इत्यु अत्र कति। अत्र योः
इत्युत योः ।

104 The chief of the Raghus, having received back the
betrayed, acquitted in the fiery ordeal, and having conferred the
royalty of his enemy on Vibhishana his dear friend, and having
succeeded in his mission, he left as a Brahmana, escorted
by a host of soldiers, assured by the power of his arms, and
dignified by his rank.

रघुपतिः,—रघुपतिः । रघुपतिः, अपि । रघुपतिः, अपि । (१) विभीषणे

विभीषणे, अपि । (२) रघुपतिः । (३) रघुपतिः । (४) रघुपतिः ।

NOTES.

CANTO XII.

Sts. 4 & 5 — Kaikeyi, the second wife of Daśaratha, and mother of Bharata, was her husband's favourite. On one occasion, when Daśaratha on the side of the gods took the field against the Asuras, lay mortally wounded, Kaikeyi carefully tended her husband, and in gratitude he promised to grant any two requests she might make. Urged by the malignant counsels of Mantharā, a female attendant, she made use of this promise to procure the exile of Rama for fourteen years, and to place her own son Bharata on the throne.

St. 9 — 'दण्डक दण्डकारणम्' &c. The Aranya or forest of Dandakā, lying between the Gadāvarī and Narmadā rivers, is of vast extent, and some passages of the Rāmāyana represent it as beginning immediately south of the Yamunā. This forest is the scene of many of Rama's adventures, and is described as a wilderness over which separate hermitages are scattered, while wild beasts and demons everywhere abound. It is said to have been the kingdom of the king Dandakā, a son of Ikshvāku converted into a wilderness by the curse of Śukrā. 'दण्डक्य वासी ईयं दण्डकारणम्' अवश्यमभूत्. तत्र प्रवर्ति दण्डकारणवत्या तत्र । दण्डक महाबाहोऽसीत्यम्' (See रामायण, वारणसीकाण्ड, १५ वधोऽध. १५ टीका, रामायणीका) According to the Harivansa, it is said to have been founded by Dandakā as a place of devotion for the ascetics. 'दण्डकदास्यसीत्यं दण्डकर्तृनि निवसः । दण्डकार मयाका ये दण्डकारण-मममम् । तत्र तत्र आकविष्णोऽथ वासकावाकमुपमम् । तत्र कतिपयान्मुनेर-वासात् । वल्लुचये' &c

St. 10.—‘शायं सक्तच्यम्’ &c.—

On one occasion, Dasaratha went to the side of the Sarayū for hunting. In the shade of night, he heard the sound of gurgling water, and thinking that an elephant was drinking, discharged an arrow in the direction of the sound. The scream of a human being was heard. It was in fact the cry of a poor hermit's son, who fell mortally wounded by the arrow, while filling his water jar for his thirsty parents who were aged and blind. The king, perceiving he had shot a man, hurried to the spot and was at once thrown into the deepest affliction. The dying youth told him to inform his parents of his fate if he wanted to save himself from being reduced to ashes by their curse, and also to extract the arrow from his heart (1). The king drew out the arrow and the youth expired. Then the king went to his parents and explained to them the sad accident, and expressed his deep contrition. At the request of the parents he then collected wood for the funeral pile, and they then sat upon it and directing the king to set fire to it, were consumed. Before this was accomplished however, the old man uttered the malediction that he, like them, would die of grief for a son (2). See रामायण, अयोध्याकाण्ड, ६४ सर्ग.

St. 15.—‘चित्रकूटवनस्थम्’ &c. *Chitrakūta*. The name of a hill and district, the modern *Chitrakote* or *Chatarcot* (near *Kanpla*), situated on the river *Paisuni* (*Pisunī*), about fifty miles south-east of the town of *Banda* in *Bundelkhund*. It was the first

(1) The youth also stated that he was not a Brāhman's, but the son of a Vais'ya by a Sūdrā woman :—‘म द्विजातिरहं राजम् ! मा पदं मे जननी दद्याः । सुहायानि मे येन जातो नरवराचिवः’ !

(2). ‘कुम्भसमं दुःखं ददितुमन शान्तम् । एवं मे पुत्रोऽपि राजम् ! व वरिचरिः’ ।

habitation of Rāma in his exile after he was driven out of his kingdom. It is the best place of the whole region of Rāma, and is crowded with temples and shrines of Rāma and Lakshmana to which the people actually resort. Every cavern is connected with the name of some local hero or legend. The flights swarm with monkeys, and some of the wild fruits are still called *śiśupālā* शिशुपाल.

१० २१ २२ २३ 'सुखं विदुः कुरुषुणा ३० ३१

The story of the crow is not found in the North West recension of the Rāmāyaṇa and though found in some Pāṇḍya recension, is considered to be an interpolation. But the story as found in the Bengal recension does not say that there was any reason why Rāma was asleep with his head on Sita's lap. It is that for Rāma, Lakshmana and Śītā had partaken of the food procured by Lakshmana. Śītā was guarding against the loss of the desire of Rāma the remainder of the flesh which was laid out to dry, when she was attacked by a crow (1). The story as given by the poet agrees with that which is given in the Pāṇḍya recension which is as follows — 'राघवाविषयदृष्टाऽपी नान्-
मोदरमत क्षिप्यः । कदाचिदहो मेदिन्या निद्रां कुरुषुणे । पृष्ट्वा काकं समागत्य
नामको बोध्यं चासौ । विददार नयेमीच्छी योमंस्ततपयीधरम् । तन् दृष्ट्वा
राघवः कुह कुह लघाह पाथिना । शार्ङ्गवास्त्रं च ययीजि विषयं ध्यातुमारब्धम् ।
त दृष्ट्वा चौरमकाशं व्यसतकाशानक्षीपमम् । भीष्मा काकं ददृशेव निद्रां ददाय
ममम् । वायुमिक्षुं शीकिं नभामं यययीदितः । यत यय ययी काकं मर्यादां च

(1) 'सिद्ध मंसि निद्रां दत्तं यन् मीयकायावकलितम् । तत रामपथनाम् शीता
काक्षिण्यं पश्यंरसतः । तां दृश्यं तदा भर्ता काकिनायासिता ददम् । यस्या
हारातरवर काशपापी विददाम् । ... इतयेतद्य ता काको वारयन्ती पुनः
पुनः । पश्यन्पुनश्चाथैव कोपयामास कोपनाम् । .. शीरमिमन्ता मरेयोका-
मेयोकास्त्रं च ययीजान् । काकं तमभिमन्ताय ससर्जं पुरुषधम् । . एवमुक्तु
रामिण्य सुप्रचार्यं स वायसः । अनामभ्यन्तं ययीरपात्तायनीकस्य पथितः, ३०
(वाचीकोटि रामायणे अयोध्याकाण्डे पथितः सुम्) .

वायसः । तत्र तत्र तदस्त्रं च प्रविशेश भयावहम् । ब्रह्माण्डमिन्द्रं वदं मां शरणायां
 लगाम मः । तत् दृष्ट्वा वायस भीतं देवता न ररक्षिम् । न कृताः स्य वयं वानुं
 राघवास्त्राद् भयद्वरात् । इन्द्रमूढं महादेवा चन्द्रघास्त्रं दृष्ट्व नः । पुनरावात्
 विधिं काको दयया विधिराघ तम् । भी भी बलिमुत्रा नृह ! तमिव कश्चं व्रज ।
 स एव रक्षकः शीघ्रः शरणागतवतस्तस्य । इन्द्रः सीधे बलिमुक्त्वा ब्रह्मणा रक्ष-
 नन्दनम् । सपेत् सङ्घातं भूमीं निपपात भयावुरः । प्राचेत्तमयमापन्नं दृष्ट्वा सीता
 तु वायसम् । वाहि वाहोति भर्तारमुवाच दयिता विभुम् । तच्छिरः पादयोस्तस्य
 मुमुक्षुं वाय जानकी । तमुत्थाप्य चरिष्यामि क्षपापौष्टसानरः । ररघास्त्री निजा-
 स्त्राय तदिकांश्च ददौ तदा । वायसीऽपि मुञ्चन्त्या सीतायै राघवाय च । सतींश्च
 प्रययौ वृष्टौ राघवेत्यामिपालितः' इति ।

St. 27 — 'चमत्प्राविशुटेन &c' Anasūyā. Wife of the Disbā Atri. In the Rāmāyana she appears living with her husband in a hermitage in the forest south of *Chitrakūta*. She was very pious and given to austere devotion, through which she had obtained miraculous powers. When Sītā visited her and her husband, she was very attentive and kind, and gave Sītā an ointment which was to keep her beautiful for ever. (See रामायण, अयोध्याकाण्ड, ११८ मंत्रं).

St. 28. — 'विराघो नाम राक्षसः' &c A horrible Rākshasa, son of (जम्) and Sātahradā (शतरु). By penance he had obtained from Brahmā the boon of invulnerability. He is described as 'being like a mountain-peak, a man-eater, loud-voiced, hollow-eyed, large-mouthed, huge, huge-bellied, horrible, rude, long, deformed, of dreadful aspect, wearing a tiger's skin, dripping with fat, wetted with blood, terrific to all creatures, like Death with open mouth, bearing three lions, four tigers, two wolves, ten deer, and the great head of an elephant', &c. Rāma with Lākshmana and Sītā encountered him in the *Dandakā* forest, when he foully abused and taunted the brothers, and seized Sītā in his arms. On being severely struck with the arrows of the brothers, he left Sītā, caught the brothers, threw them over his shoulders, and ran off with them as if they had been children.

They broke both his arms, threw him down, beat him with their fists and dashed him to the earth, but they could not kill him, so they dug a deep hole and buried him alive. After his burial there arose from the earth a beautiful person who said that he was the Gandharva named Tumbara (तुम्बरः) who had been condemned by Kúvera to assume the shape of a fish-lata, from which he had been relieved by Rāma. (See रामायण, चारुलम्पट, २६, ३४ ३५ अश्विनः ।)

St 31 — 'पञ्चवटी' &c Panchavati. A place in the great southern forest, near the source of the Gomati river where Rāma passed a long period of his banishment. It has been proposed to identify it with the modern Nasik because Lakshmana cut off S'ū'spanakha's nose (स्पन्धः) at Panchavati. The place derives its name perhaps from its five holy trees viz अश्विन, बट, चाम्पौ and अशोक. There are also five gardens said to have belonged to Indra, viz अमरावत, अमलावत, चावारावत, भीमारावत and हावारावत, that are still known by their ancient names. In the garden called हावारावत there is a temple said to have been built by शारङ्गधर. There are also a lake and a Kunda (कुण्ड) in front of the temple, called नौदावरीतीर्थ.

'ब्रह्मनाम् कृष्णमग्नयः' &c Kumbhajannia or Agastya is said to be the offspring of Mitra and Varuna whose seed fell from them at the sight of Urvāśī, and Agastya was born in a water jar as a fish of great lustre, whence he was called Kumbhajannin or jar-begotten. 'तथोरादिजयां सजे दृष्टाप्तेरसमुद्भवीम् । रेतोऽस्मिन् सन्कुम्भे व्यपतद् वायवीर्ये ॥ तेनैव तु सुहर्षेण वीर्येणो तपस्विनी । अमराय वसिष्ठाय तपस्योऽस्यमूर्धनुः ॥ बहुधा पतितं रेतः स्रव्ये च जले स्थलम् । स्थले वसिष्ठस्य सुनि सन्ध्यामूर्धनि सततम् ॥ कुम्भे तवत्स सन्भूतो जले मय्यो मदा-
मुक्तिः । उदिवाय वतीजस्य ब्रह्मनामी मदातया' ॥ &c. (See यास्कनिबन्ध).

'विश्वामित्रः प्रकृतारिव' &c. According to a legend related in the Vanaparva of the *Mahabharata*, the Vindhya mountain, jealous of Meru, demanded that the sun should revolve round him in the same way as about Meru, which the sun declining to do, the Vindhya then began to elevate himself that he might bar the progress of both sun and moon; the gods alarmed, asked the aid of the saint Agastya, who approached the mountain and requested that by bending down he would afford him an easy passage to the South country, begging at the same time that he would retain a low position till his return; this the mountain promised to do, but Agastya never returned, and the Vindhya range consequently never attained the elevation of the Meru. 'अद्विराज मङ्गाश्वेन मेघं कथकपथ्यतम् । उदयास्तने भातुः प्रवक्ष्यमवर्त्तत ॥ त तु दृष्टा तया विभ्य मेघः सूर्यमद्यावतीत् । यथा हि मेघः सर्वता निजघ्नः पारमस्यते । प्रदक्षिणाय जियते मामिव कुक्षभास्तरः । एतुजस्ततः सूर्यः श्वेतिन्दुं प्रत्यभायत ॥ नाहमार्थेच्छया श्वेन ! करीष्येनं प्रदक्षिणम् । एष मार्गः प्रदिष्टो मे शैरिद निर्विघ्नं जनतु ॥ एवमुक्तस्ततः क्षीपान् प्रहृष्ट मङ्गाश्वः । सूर्याचन्द्रमखीर्णानि शीतुमिच्छन् परमपः ॥ ततो देवाः मणिना मुखेणैव विभ्यं समावृण्व मङ्गाद्विराजम् । निवारयामासुः कपायतली न च कश्चिन्न चक्षुरः ॥ अद्यामिजम्बुर्मुनिमायमस्य तपसिन धर्म्यधृता वरिष्ठम् । वरत मन्वदुतवीर्यवन्मम् । तच्छाश्वेमुषी सङ्घिता सुरानी देवा ऊचुः । द्यौचन्द्रमखीर्णानि नक्षत्राणा मति तया । श्वेतराजो ह्यधीमेव विभ्यः क्षीपयमानम् । तं निवारयितुं शक्नो नाव्यः कथितुं द्वितीयमः । कते त्वा हि मङ्गामातः तया दीनं निवारय ॥ तत् शुक्ला वचसं विप्र सुताया शैशमभ्यगात् । शीतमिजम्बुप्रवी विभ्यं सदारः समुपस्थितम् ॥ नागमिच्छाम्यहं दृष्टुं यवता पन्वतोत्तमः । दक्षिणामभिर्गन्तामि दिवं कार्येण क्षिणयितुं ॥ यावदात्मनं मष्टं यावत् प्रतिपद्य ॥ निजमे मयि श्वेतिन्दुः ततो वईम कामतः ॥ एवं न समर्थं कृत्वा विभ्येनामिव कथं ॥ अद्यापि दक्षिणात् दीप्तात् वार्ष्णिर्न निवर्त्तते' &c.

Rama in his exile wandered to the hermitage of Agastya with Sita and Lakshmana. The sage received him with the

greatest kindness, and became his friend, adviser, and protector. He presented Ra'ma with the bow of Vishnu', the arrow of Brahma', two inexhaustible quivers, and a scimitar. He advised Ra'ma to live for the remainder of his exile at Panchavati, near the river Goda'vari (1). Accordingly, Ra'ma with Si'ta' and Lakshmana went there and dwelt in that fruitful place.

Sts 53, 54, 55, and 56.—'वसोद्वयानन्दविहित' &c Jata'yu, the king of the vultures, was a son of Aruna and S'yenī, or according to the Ra'ma'yana he was son of Garuda, and younger brother of Sampa'ti. Whilst Ra'ma was on his way to Panchavati, he met Jata'yu, who declared his intention of aiding Ra'ma, out of regard for his father Das'aratha. Accordingly when Ra'vana carried off Si'ta', he fought furiously against him to rescue her. Rāvana overpowered him and left him mortally wounded. Ra'ma found him in time to hear his dying words, and to learn what had become of Si'ta'. Ra'ma and Lakshmana performed his funeral rites to secure his soul in the enjoyments of heaven. (See रामायण, चारणकाण्ड, ६८ सर्ग).

'दशरद्वीरि' &c. Jata'yu was a friend of Das'aratha. When that king assailed S'ani (saturn) because of a dearth, and when he and his car were hurled from heaven, Jata'yu caught the falling king and saved him, and from that time they were connected by the ties of friendship.

St. 57.—'वचनिर्भूतबाणलक्ष्मण', &c Kabandha. A monstrous Ra'khasa slain by Ra'ma. He is described as covered with hair, vast as a mountain, without head or neck, having a mouth armed with immense teeth in the middle of his belly, arms a league (दोहन) long, and one enormous eye in his breast. He

(1) 'इतो हिदीपेन सातः । वसुधैवकुटीरकः । ईशो वसुधैव धीमान् । यच्च धर्ममिच्छति । तच्च यत्नायनयत कृत्वा धीमहिर्दिवा वदः । यमस्तान् विदुर्वांसः । वसोद्वयानन्दविहित' &c (See रामायण, चारणकाण्ड ६६ सर्ग)

was a son of the Dānava named Śtī, and his former name was Hanu, whence he is also called Hanu-Lahandha (1). He was in the habit of alarming holy men by appearing before them in the shape of a Rākshasa, and was for that reason changed into a Rākshasa by the sage Śthulāvāsa* (જૂઠાવિસ) who made his deliverance from that hateful state of existence dependent on the slaying of his arms and the renovation of his body by Rāma. His hideous deformity arose from a quarrel with Indra whom he challenged, and who struck him with his thunder bolt, and drove his head and thighs into his belly. When mortally wounded, he requested Rāma to burn his body. When that was done, he came out of the fire pure as a heavenly being, and counselled Rāma to seek the aid of Sugrīva. Rāma accordingly went with Lakshmana to Sugrīva, and having assisted him in recovering Kishkindhya*, his capital from his brother Bālī, he entered into a firm alliance with him. (See રામાયણ, ચારણકાંડ ૨૦, ૨૧, ૨૨, ૨૩.)

St ૬૧ — ‘સ હતા વાલિનં ધીર. &c... સુગ્રીવં મનરેચનમ્’

Bālī was son of Indra and was said to derive his name from ‘Bālī’, ‘hair’ as being born from the hair of his mother (3). Sugrīva the younger brother of Bālī was fabled to

(1) According to the Mahābhārata, he was a Gandharva & Viswārasa ‘તત્પાપણસે મમચ્ચો વિશ્વાસુરહ સુપ ॥ ધાંતો ગાંધર્વ ધીર્મિ રાષ્ટ્રધીવિતામ્’ : &c. (મહાભારત, વનપર્વ, ૨૦૮ વચ્ચામ).

(2) ‘શૂરતા રામ મહ્યાર્મિ સુગ્રીવો નામ વાલરઃ । આતો શિરશ્ચ વાલિના મકલ્પના ઃ’ ‘અથમૂલે ચિરિવરે વન્યાપર્વ્યમગ્રોભિતે । શિરશ્ચા ધીરશ્ચતુર્મિ, સહ વાનરેઃ ॥ .....ન તે સહાયો શિવસ્ય સીતાયાઃ પરિનાથં મજ્જ ધીર્મનિતો ધીર ! સુગ્રીવં તં મદાવલમ્ । વયસ્ય તં કુદ ચિન્નમિતી ઃ રાષ્ટ્ર’ : &c. (રામાયણ, આશ્વકાંડ, ૭૨ મર્ત).

(3) ‘તત્પાણ્યાં સુરેન્દ્રેષ્ઠઃ ક્લત્ત’ શિરસિ પાતિતમ્’ । ‘અનોપાયેવ તાં મનિષ્ઠમન્યામહમ્ ॥ ... અનોપરિતમસાણ વાસુવસ્ય મદામમઃ । શર્કિ ધીમ વાલો નામ મમૂવ સ.’ : &c. (રામાયણ, સત્તરકાંડ).

be son of the Sun, and said to derive his name from "Griva" 'neck', as being born from the neck of his mother. (1). The story respecting the origin of the breach between Bālī and Sugriva is thus related — Bālī was originally Rājā of Kishkindhya', and on one occasion he fought a certain Asura (2) in the neighbouring plain, after which the Asura fled into a cave. Bālī then directed his brother Sugriva to guard the entrance to the cave for one entire month, whilst he himself entered it in pursuit of the Asura. The month passed away, when blood issued from the mouth of the cave on which Sugriva took for granted that Bālī was killed, and stopped up the mouth of the cave to prevent the Asura from coming out, and returned to the city of Kishkindhya', where the monkeys accepted him as their Rājā in succession to Bālī. Subsequently Bālī having killed the Asura in the cave returned to the city of Kishkindhya'; upon which he was very wroth with Sugriva, and deprived him of his Rāj and wife, and would have killed him but for his escape to the Nishya'muka mountain' (3).

When Bālī and Sugriva fought against each other, and the battle went against Sugriva, Rāma discharged an arrow at Bālī and thereby put an end to his life. After this Sugriva was re-established by Rāma in the throne of Kishkindhya. (See रामायण, विष्णुकाण्ड and Whistler's History of India).

(1) 'भास्वरिणादि जना ई अर्द्धवर्षवर्षिताः । वीर्य निविष्ट दीपरा विराजन्मन्वर्षिताः । दीपादी वसिता वीर्य हृदीव हसन्मन्वर्षिताः' । &c (रामायण, उत्तरकाण्ड) ।

(2) 'मायावी नाम वीरवी युद्धेन युद्धम् । तत्र सद्यः वरुणे वासिनः श्रीकृतपुरा' &c (रामायण, विष्णुकाण्ड ८ १० ६६) ।

(3) On one occasion Bālī laid out the great plain Nishadima, and thrown his long lead upon the Nishya'muka mountain upon which a few drops of blood fell upon Nishadima, the wife, who thereupon cursed Bālī, that he should fall to pieces if he again approached the mountain. Therefore Bālī dared not to approach the mountain. (रामायण, विष्णुकाण्ड, ११ ६६) ।

St. 60.—'मध्यातिदम'राज' &c. Sampa'ti. A mythical bird who appears in the Rāma'yana as son of Garuḍa (वरुण), and the elder brother of Jatāyu. When Hanuma'n and his followers failed in their search to find out Sītā, and were about to die in despair, haply met Sampa'ti, who told them that he had seen Rāvana carry away Sītā, and that Rāvana had taken her to his city and palace, which were situated on the island of Lanī about hundred Yojanas from the sea (1).

St. 60, 61, 62, 63, 78.—'मार्दनिःशर' शीर्ष' &c. Māruti Hanuma'n (2), was son of Parana, the 'wind', by Anjana, who of a monkey named Kēs'ari (3). He and the other monkeys who assisted Rāma in his war against Rāvana were of divine origin, and their powers were superhuman. Hanuma'n is fable to have assumed any form at will, wielded rocks, removed mountains, mounted the air, seized the clouds, and rivalled Garuḍa in swiftness of flight. He jumped from India to Ceylon in one bound; he found out Sītā there in the garden of Aśoka and gave her the signet ring of Rāma. He tore up trees and killed Aksha (one of the sons of Rāvana) and many other Rākshasas. The Rākshasas seized him, greased his tail and set it

(1) 'तद्वक्षी कपसम्पन्ना सुखोभरचभूषिता । द्वियमांशो मया दृष्टा राघवे
दुरात्मनाः श्रीमन्तो रामरामेति खल्वेति च मामिमी । .....तां तु सोमानहरे
रामस्य परिकीर्तनात् । .....श्रूयतां मे कथयतीं निमित्तं तस्य रघवः । प्रो
विश्वस्य, साक्षाद् जाता देववचस्य च । यथासौ मयरो सुहृदा राघवो नाम राघव ।
इती धीये समुद्रस्य समूर्ध्वं शतयोजने । तस्यां ययति वेदेहो दोना कौटिल्य
वामिनी' &c. (रामायण, क्षिप्रव्याकाश, ३८ श्लोक).

(2) On one occasion, he had his Hanu or jaws broken by the thunderbolt of Indra; the god afterwards conferred on him the name Hanuma'n in commemoration of the event.
इतुरस्य यदादृतः । नाथेन कपिमार्दूखी भवितु इतुमानिति ।
उत्तरकाण्ड, ४१ श्लोक).

(3) According to other legends, Hanuman was son of Siva.

on fire, but to their own great injury, for with it he burnt down their capital city *Lankā*. Having performed this and many other wonderful exploits, he returned to Rāma with the token and intelligence of Sītā. On one occasion when Lakshmana lay mortally wounded by the *Saktisela* of Rāvanī, he flew to the Himālayas, from which he brought medicinal herbs with which he restored Lakshmana and other wounded. He accompanied Rama on his return to *Ayodhyā*, and there he received from him the reward of perpetual life and youth.

St. 70 — 'सु सुतु बभूवामास उवनेभवाचसि' &c

To transport the army of Rāma across the channel, a bridge was constructed by the monkey general Nala, son of Vāyavahman. The monkeys flying through the sky in every direction, brought trees, mountains, stones and other articles, and gave them all to Nala, and Nala threw them into the sea, and by virtue of his touch all the stones floated upon the waves. In bringing huge crags from Himālayas some were accidentally dropped, and remain to this day monuments of the exploit. At length a bridge was formed hundred *yojanas* long and ten wide (1).

The line of rocks in the channel is certainly known as Rāma setu. In maps it is called 'Adam's bridge'. Everywhere in India are scattered isolated blocks, attributed by the natives to Rāma's bridge builders. More than this, the hill Govardhana, near Mathura, and the whole Kymar range in central India are firmly believed to have arisen from the same cause. In the midst of the arm of the sea is the island Rām-dvāra (रामद्वार), or the pillar of Rāma, of as great repute and renown as the pillars of the western Hercules. There to this day stands a

(1) 'दृष्टोऽप्यविशोऽपि दत्तं दृष्ट्वा दृष्टम् ।

दृष्टोऽप्यविशोऽपि दत्तं दृष्टम् ।

(रामायण, बालकाण्ड, २२ दृष्टम्)

temple of massive cyclopean workmanship, said to have been built by the hero, the idol of which is washed daily with water from the Ganges. From the highest point is a commanding view of the ocean, and the interminable black line of rock stretching across the gulf of Manasar. Thither, from all parts of India, wander the pilgrims, who are smitten with the wondrous love of travel to sacred shrines. See रामायण and Mon. William's Indian Wisdom, page 359

St. 81 — 'कृष्णं बोधितं वारा' &c. Kumbhakarna, the gigantic brother of Ravana, who like his brother, propitiated Brahmā by his penances, and obtained a boon; but the boon chosen by Kumbhakarna was that he should enjoy deep sleep for long periods of time (1). He is described in the Yuddha kanda of the Rāmāyana as sleeping for six months at a time and remaining awake for only a single day (2). When Ravana was hard pressed by Rāma he sent to arouse Kumbhakarna. This was effected with great difficulty.

St. 102 — 'लोकपालद्वयानाम्' &c.

The 'Lokapālas' are the supporters or guardians of the world. The guardian deities who preside over the eight points of the compass, i. e. the four cardinal and four intermediate points of the compass — (1) *Indra*, east; (2) *Agni*, south-east, (3) *Yama*, south, (4) *Sūrya*, south-west, (5) *Taruna*, west, (6) *Vāyu*, north-west; (7) *Kuvera*, north (8) *Soma*, north-east. *Nairṛti* is by some substituted for No. 4, and *Indra* (a form of *Śiva*), for No. 8. Each of these guardian deities has an elephant who takes part in the defence and protection of the quarter, and these eight elephants are themselves called *Lokapālas* :— (1) *Indra's* elephant at the east is *Aśvārata*, (2) *Agni's*

(1) 'कुम्भकर्णमयोवाच तर्पय प्रवित्तमहम् । स ब्रह्म जहतीं निद्रां प्रवरा दसचेतनः' । (महाभारत, वनपर्व, १७४ अध्याय)

(2) 'प्रवित्तां ह्येवं वक्ष्यामि एवाह नारदरथते' &c. (रामायण, उत्तरकाण्ड)

elephant at the south-east is *Pundarika*, (3) *Tarna's* at the south is *Tārana*, (4) *Sārga's* at the south-west is *Kumuda*, (5) *Taruna's* at the west is *Anjana*, (6) *Taya's* at the north-west is *Pasipadanta*, (7) *Kutera's* at the north is *Sāra-bhavana* and (8) *Soma's* elephant at the north-east is *Supratika*. (See मेघदूत Wilson's Notes)

St 104 — 'भृङ्गविजित'वसानरदाधिपट' &c *Plahpika Vamana*.

A self-moving aerial car of large dimensions which continued within it : piloted or driven by *Kutera* obtained at his gift from *Brahma* but it was carried off by *Ravana* his half-brother, and constantly used by him. After *Rama* had slain *Ravana*, he made use of this spacious car to convey himself and *Sita*, with *Lakshmana* and all his ail back to *Ayodhya* : after that he returned it to its owner *Kutera*, on condition that it will come to him whenever required. It is also called 'रघुवर्धन' that rains jewels.

SCHEME OF THE METRES

CANTO XI:

The 102d stanza is commoned in the metre *सामिमी* See page 92

The 103d stanza is commoned in the metre *वसन्तसुख* See page 93

The 1st stanza is commoned in the metre *सारा* or *सारादा*, every foot of which consists of 14 syllables.

सारा or सारादा ॥ १ ॥

रघुपतिरधिजातयेदोविमुखाप्रयत्नपिदा

प्रियसुहृदिविभीषणेसंममय्यिदं वैरिदा ।

रविद्युतसहितेनतेजाभुयासमसौमिविदा

मुजविजितविमानरमाधिरुद्रप्रवलेपुर्ध्व ।

THE ARGUMENT.

CANTO XII

[illegible]

रघुवंशम् ।

अयोध्या नगम् ।

अद्यात्मनः शब्दगुणं गुणज्ञः
पदं विमानेन विगाहमानः ।
रत्नाकरं धीक्ष्य मिथः स जायां
रामाभिधानो हरिरित्युवाच ॥ १ ॥

चैतोःशब्दोद्भवाय सिन्धोःकार बन्धं मरथं रिपुणाम् ।

मुख्यप्रथमं भुवनाभिधाम रामं विराम विपदामुपासे ॥

१ । अथेति । अथ प्रख्यानागन्तरम्, जानातीति अथ । इत्युपधेया-
ता कप्रत्ययः । गुणानां ज्ञः गुणज्ञः रत्नाकरादिवर्णैश्चर्यगुणाभिध-
नैः, सः रामाभिधान हरि विष्णुः । शब्द गुणः यस्य तत् शब्द-
ज्ञः, आत्मनः स्वस्य पदं विष्णुपदम् व्याकाशम् इत्यर्थः । “विषद्-
गुणदम्” इत्यमरः । शब्दगुणमाकाशम्” इति धार्मिकः । विमा-
नः मुख्यज्ञेयः विगाहमानः (१) सन्, रत्नाकरं धीक्ष्य, मिथः रहसि ।
मेषोऽन्योन्यं रहस्यमि” इत्यमरः । जाया (२) यत्नीं सीताम्

[१] (१) वि नाह to churn to stir or agitate, to penetrate, &c.
इति । अगाहयत् । अगाहयत् । अगाहयत् । &c (विनाह) — अगाहयत् । अगाहयत् ।
तोमहयत् । अगाहयत् । &c अगाहयत् — अगाहयत् । अगाहयत् । &c अगाहयत् ।
इति — अगाहयत् । अगाहयत् । &c (२) सन् to take bath, यत्नीं सीताम्
मेदं, ये विगाहयति अलम् । जायाइत्यस्य निवर्ति, — ‘पतिवर्ति’ इति ।

वैदेहि पश्या मलयात् विभक्तं
मत्सेतुना फेनिलमम्बुराशिम् ।
छायापथेनेव शरत्पसन्नम्
आकाशमाविष्कृतचारुतारम् ॥ २ ॥

२ । वैदेहीति । हे वैदेहि ! सीते ! प्या मलयात् मलयपथं-
न्तम् । पथमपाङ्परिभिरिति पथमी । पदद्वयं चैतत् । मत्सेतुना (१)
विभक्तं (२) द्विधा कृतम्, अथायतसेतुना इत्यर्थः । इयाधिक्यात्
मध्यमम् । फेनिलं फेनवन्तम् । फेनादिलक्षेतीलक्षणात् । सिप्र-
कारी चाटयम् इति भावः । अम्बुराशिम्, छायापथेन विभक्त
शरत्पसन्नम् आविष्कृतचारुतारम् आकाशम् (३) इव, पश्य । नम
महानयं प्रयासस्तदर्थं इति हृदयम् । छायापथो नाम व्योमिच्छन्न-
मध्यवर्ती पथित् तिरस्त्रीनोऽवकाशः ।

१ । वैदेहि । आ मलयात् मलसेतुना विभक्त फेनिलम् अम्बुराशि, छाया-
पथेन (विभक्त) शरत्पसन्नम् आविष्कृतचारुतारम् आकाशम् इव, पश्य ।

२ । अट्टि वसन्नम् । आविष्कृता प्रकाशिता आम्बा तारा येन, तत् ।
आकाशम्,—विभक्तं फेनिलम् अम्बुराशि इत्यतः इति ।

३ । यथा हि छायापथः मलयराजिराशितं सुनीलं शरत् नयनतमं द्विधा
विभक्तं करोति, तथा मलयपथेन विभक्तो मदीयमेव फेनराजिराशितं सुनीलं
अमुदं द्विधा विभक्तं करोति । 'शरत्पसन्नादिकांते लभोमध्ये प्रकाश्याकारी
दृष्टावन्मानोऽतिशयोक्त्यान्नायापथ इत्यन्ते' इति दिग्दर्शकः । अथ मेतो

[१] (१) सि to bind, तुम् unbinds all (२) अम् with is, to
divide, न अस्ति. (३) आ, आम्, to shine, अम् अस्ति (आ मलयात् आकाशम्
इत्योदयोऽयम् । आम् दीप्ति, इत्यर्थेति अम्)

हायापथेन, चम्बुरात्रे, चाकात्रेन, फेनानां, ताराभिश्च यथाक्रमम् चोप
मत्तसेतुविमलम्, फेनरात्रिधवल नीलं सागरोऽयम्, अरदि रात्रौ हायापथा
तारापुञ्जधवल नीलम् चाकाशमिव शोभते इति विशदीयः ।—एतदनुक्तं
प्रवक्ष्यामि यथा,—‘नेदं नमीमच्छलमम्बुं शशि, नैतद्वत् तारान्ननफेनमम्बा।’

२ अग्निं वैजहि ।—वेव ।—आग्रापय वेकण-मनोहर-मय-उमानामदित इ
भावदीप गगनउलकं विच्छेद करे, मेहेक्षणं नलप्राप्तं पर्वत विच्छेद यीर
देवमानामदित अन्ननिविके विच्छेद करिवाहे ।

2. Look, Oh Vaidehi: 'at the foaming ocean' divi
by my bridge as far as the Malaya, and thus looking like
clear autumnal firmament bedecked with beautiful stars
divided by the milky-way.

गुरोरियक्षोः कपिलेन मध्ये

रसातलं संक्रमिते तुरङ्गे ।

तदर्थमुर्वीमवधारयद्भिः

पूर्वैः किलाऽयं परिवर्द्धितो नः ॥ ३ ॥

३ । गुरोरिति । यियक्षोः यद्युमिच्छोः । यज्ञेः सन्ननादुप्रथय
रात्रोः सगरस्य, मध्ये(१) अथमेधार्हे, तुरङ्गे, यद्ये, कपिलेन मुनिव
रसातलं पातानं, संक्रमिते सति, तदर्थम् उर्वीम् अथधारयद्भिः (१
खनद्भिः, नः अग्रार्थं, पूर्वैः दृष्टैः सगरसत्तैः, अयं समुद्रः परिवर्द्धित
(३) विन । किलेत्येतिह्ये । अतो नः पूज्यः इति भायः । यद्यः

[३] (१) *मेध* a sacrifice, दन् अग्निं or मेध to associate, यद्यः

(१) यद्य, दन् to sacrifice, (विशिष्ट) दन् अग्निं (यद्योवापुष्टवने) — (विशिष्ट, — यद्य
यसि । अथारथम् । अथारथम् । दारयात्तमूय । दन् दारितम्, दन् (१) यद्य
दन् to sacrifice, (विशिष्ट) दन् अग्निं

गुरुराचारो ज्ञातस्तुः नद्यापि तस्य कपिनसमीपे दर्शनात् स एवेति
तेषां भ्रान्तिः, तन्मन्त्रैव कपिना कपिलेवेति व्यपदिष्टम् ।

१. दिवसी गुरो मध्ये गुरुरे कपिलेन रक्षातल मकनिते तदयम् सम्योम्
वददारदहि न पुन्ये चरु (मनुष्य) परिबर्हितं किञ्च । वाच्यान्तर- , वददार
इत्ये पुन्ये इत्ये (मनुष्य) परिबर्हितं तवम्, इति ।

२. गुरा किञ्च यदा कपिञ्च (वस्तुतस्तु इच्छी न कपिल) अत्रादिन पुन्यम्
मदरत्नं रात्रि चक्षुर्मधीयम् चक्षुम् अपहृत्य पाताल नीतवान्, तदा तदवस्थामेव
चक्षुःपुन्येवदवा अमराकाशा इत्येवो यमिता इत्ये समुद्र परबर्हितवत्,
इति विदुषां । 'गुरी'—पुन्येवदवायां परमपुन्यम् । यदा 'गुरी' पितु,
पुन्येवा मरुतुताया अमकम् इत्ये । 'मेध'—चक्षुर्मधीये । 'सम्योम् चक्षुः'
दारदहि,—पितुरात्रया इत्येक श्रीमन्मायाविचार अवातल अमदिरिति
यावत्, तदाच रामावत्,—'श्रीमन्मायाविचारमेकेको अरचीतलम् । विभिन्न
वदवाया अमरत्नमेधे' ३' इति । 'पुन्ये',—पुन्येवदवा वदितुदवा-
मकम्, मरुतुतेरिति यावत् । 'परिबर्हितं'—अननात् विवेच्य इति नीतम् ।
इत्ये रामावत्,—'अमिताभुतायेन अमरेव विबर्हितं' इति । अनरुत-
वर्हिततादेव जलमे सामर इत्याद्या, तदाहि अनरुते अननात् वर्हितम्
'मानर' इत्ये निदर्शितम् । अमरीयम् चक्षुःपुन्येवदवायां अपवा अतिमदती
कीर्तिः, अती न अमरीय अमनीय, इतिभावः । प्रियतमासकामे पुन्येवदवा-
गौरवायां परमानन्दमावदतीति उद्वेगमावदवेद्यम् । अथ पुन्येवदवा
यदा,—गुरा किञ्च गुरुरिदम् अत्र अमृतरुतीः अनरत्नं रात्रि यद्ये गुरुरम
इत्या पातालं निनाय । अथ वदित उदवाचि अनरुताः पितुरात्रया अमरेव-
चा अरचीतलं विभिन्नम् । अथ रक्षातलमवतीर्णाये तपस्या कपिलस्य अदि-
दूरे विचरन् सम्यं ददा कपिलेन चक्षुःपुन्येवदवायां मला कीर्त्यां ममभवायम् ।
ततश्च कपिलस्य तस्य मरुतुतेरिति अमरेव अनरुता अमराकाशा अमरम् ।
ततश्च अनरपीयेव अमरता पितृव्यातेन यदा पातालं प्रविष्टा अवातीते अने
अनरो यत् निरवतीत्यम्, अत्रुमे कम् तम् मदापातल अमरपीयेव अनरुता
प्रविष्टमवद्यम् । अथ मदीः आयां परम् अमरत पीये अनरुत, अतिमदी-

अने न त्वजति इति भावः । अनेन प्रज्ञादनं (४) प्योतिः चन्द्रः,
प्रजनि जनितम् । जनेण्यन्तात् कर्मणि लुट् । सौम्यः इति भावः ।

५. चक्रं करोत्यस्य अस्मात् (अर्थ) गर्भं दधति, अतः वसुनि विवर्द्धितम् अत्रु-
 ज्ञे, एतौ चावर्धनेन वाङ् विवर्धितं, एतौ च यज्ञोद्भवे ज्योतिः अजनि ।

४। शाश्वतार वृष्टिः—सकलरीचिभिः शर्भी धीयते वसुभिः विवर्हिषा ययते वसिष्मनी वज्रिः समुद्रा भिद्यते, वज्राटनं लीतिः सद्यन् सजोन्नमः ।

[illegible]

୩ । ନିର୍ବାହନିଷ୍ଠାବଳ ଏହି ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇ (ଜଳସାଧ) ମଧ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରୟ ସାଧକ
 ବିକ୍ରୟ ମଧ୍ୟ (ନିର୍ବାହନିଷ୍ଠା) ସହଜରେ କୃତ୍ରିମ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ । କଲ ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ (ନିର୍ବାହନିଷ୍ଠା)
 ଆମ୍ଭ (ନିର୍ବାହନିଷ୍ଠା) ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ (ନିର୍ବାହନିଷ୍ଠା) ଯୋଗ୍ୟ ହେବ । ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ।
 ବିକ୍ରୟମାନ ।

3 From this ocean) the rays of the sun become impregnated, here treasures increase, it holds the fire which is led by its waters, and it has brought forth the gladdening luminare (moon)

विकृत-विकृत : &c (२) व, जाह (विकृत) २० दीर्घादि, मनु, अदि (विकृत) —
जाहवति : जाहवन् । जाहवन् । जाहवामन्वः । &c जाहति : &c

इत्यादि श्रुतिरपि प्रमाणम् । 'ईदृक्कथा,—अयमिव दृश्यते इति ईदृक्' तस्य भावः
ईदृक्ता, प्रकार इत्यर्थः, तथा ; ईदृश्यम् अस्य रूपम् इति कृत्वा । 'इदमपि',—
एतत् परिमाणम् अस्य इति इदम्, तस्य भावः इत्यत्र, परिमाणमित्यर्थः, तथा
एतावदस्य परिमाणम् इति कृत्वा ।

६ । एहे नन्द, विद्वन् नात्र जेहे जेहे अन्तरा वादन करिवा, मित पहिवाए वन
विद् वाणिजा अन्तरा करिवाएहन, विद्वन् नात्र हेहीउठ आकास उ परिवाएन निर्वि
हइ न ।

5. Its nature like that of Vishnu is inconceivable as to
shape and measure, and partaking of all His manifold states it
pervades the ten quarters of the globe with its glory

नाभिप्ररूढास्वरुहासनेन

संस्तूयमानः प्रथमेन धाता ।

अमुं युगान्तोचितयोगनिद्रः

संहृत्य लोकान् पुरुषोऽधिगते ॥ ६ ॥

६ । नाभीति । युगान्ते कल्पान्ते उचिता परिचिता योगः
स्वात्मनिष्ठैव निद्रैव निद्रा यस्य स, पुरुषः विष्णु, लोकान्, संहृत्य,
नाभ्यां प्ररूढं यत् अमुरुह (१) यत्र तदासनेन तन्नाभिषमन्वा-
द्यदेव, प्रथमेन धाता दत्तादीनामपि सृष्टा पितामहेन, संस्तूय-
मानः, (२) सन्, अमुम् अधिगते (३) अमुदिगन् गते इत्यर्थः ।
कल्पान्तोऽप्यस्मि इति भावः ।

[६] (१) अम्, water, एह् to grow, क अँ (अम्नि कसे रोइति)
(२) सन्, कृ to praise, (कअँदि) ज्ञानम् अँ कृ (कअँदि)—कोति-सरोति ।
करोति-करोति । कलाकोति । कृतावः । &c कअँ'व—कुरुते । कदाचि ।
कुरुते । &c कृत &c (३) अधि, को to sleep.—ईहे जगते हेरते । अहेत ।
अददिह । अहिं । &c कअँ'व—अयते । कदाचि । &c अदिह । अदा । &c

६। युगात्कीर्तितधीमन्त्रिः पुरुषः सोक्तान् सहस्रं नाभिप्रद्वान्मुहुरात्मनः
प्रथमेन धावा सस्यभावा. (सन्) अमुम् अधिपते ।

६। नाभ्या पङ्कटम् अङ्गुलद्वयम् आसनं यस्य, तेन। वायान्तरं,—संस्तूयमानं
युगाक्षोचितयोगनिर्द्वेषं पुरुषेण चनौ अधिश्यते।

६। कल्याणी परमपुरुषो नारायणो जगन्नि ध्यातुमि संश्रुत कश्चिन्
नृणां चैव श्रद्धिता योमनिद्रा भजते, क्षुधते च तदा निजनाभिकमलादिषु
मन्त्राणां । प्रलीनेष्वपि जगत्सु न लीयते इति सकललोकीश्वरोऽयं समुद्र इति
भावः । 'युगात्मीचित्तयोमनिद्राः' इत्यत्र व्याख्याने 'स्वात्मनिष्ठैव निद्रैश्च निद्रा यथा
इति यत् सज्जनाद्येभीक यस्यायमभिप्रायः—'स्वात्मनिद्रा'—स्वस्मिन् ध्यातुमि
आत्मन निद्रा प्रसूय, प्रलीनमात्रेनावस्थितिरिति यावत्, सा एव, निद्रैश्च जीव-
सानाया सुप्तिरिव, निद्रा सुप्तिः यस्य सः । 'लक्ष्मण कुमारैः--'आत्मना कृतिना च
समात्मनैश्च प्रलीयसी' इति । वस्तुतस्तु मित्राप्रानामन्वस्वरूपे परमात्मनि निद्रादयो
जीवधर्मो नास्तेव । यथा हि मनुष्यादयो जीवा राक्षी स्वकर्माभ्यां निद्रायां निद्रा-
कायननीत्यापाशाद्य निद्रां भजन्ते, तथा सर्वभूतात्मा नारायणः प्रसूये सृष्टिपालना
दिनिद्रायां निद्रतेष्वप्यस्य सन् आत्मना आत्मनैश्च प्रलीनो भूत्वा निद्रित इव भवति,
इति फलितार्थः । कल्याणै लोकेनहारपूर्वकं भगवतः एकाग्रं चैव यत्नं यथा हरि-
वक्त्रे,—'पूर्वे युगसदृशं तु कल्यो नि मेव लभ्यते । तत्र सर्वार्थं भूतानि दत्त्वा
दिश्यतेजसा । ब्रह्मायमवतः कृत्वा महादित्यथैर्विभीः । प्रविशति सुरर्षे
हरि नारायण प्रभुम् ।.. तत्र सर्वर्गते रात्रिः सकलैकाग्रं तदा । नारायणो
यथे निद्रां ताप्यं सर्वसहसकम्' इति । तस्य नाभिपथे ब्रह्मर्षीः शानं दत्वा
हरिर्वक्त्रे,—'तस्य सुहस्य यथं नाभिपथात् समुत्थितम् । आया तस्मान्न एव
मद्गन् सर्वसन्निभम्' इति । 'अमुम् अधिदेते' इत्यत्र अधिदेतेत्यस्योक्त्या यो
कथं तम् । 'युगात्मे चित्ता चमत्सा योमनिद्रा येन' इति दिनकरः ।

৩। সুবর্ণের বিবি বেগমবিশিষ্ট সজ্জনা করিয়া থাকেন সেই শহর পুৰুষ বাঁচা
 চলে। নতুন পুৰুষ এই অর্থের শহর করেন, এবং তাঁর নাতিকরণে আসীন প্রা
 বিদ্যা (ব্রহ্ম) তাঁর শহর করিতে থাকেন।

G. It is on the bosom of this ocean, that, the Supreme Being at the end of every *Yuga* rests, absorbed in the sleep of

imitation, after drawing the worlds within himself, while the
et creator prays to Him, seated on the lotus sprung from His
vel

पक्षिदा गोत्रभिदात्तगन्धाः

शरण्यमेनं शतशो महीधराः ।

नृपा इवोपलविनः परेभ्यः

धर्मोत्तरं मध्यममाश्रयन्ते ॥ ७ ॥

७ । यथेति । पक्षिदा (१) गोत्रभिदा (२) इन्द्रेण । उभयपक्ष
तत्सद्विषयादिना क्रिप् । आत्त-(३) गन्धाः द्युतगन्धाः अभिभूता
त्यर्थः । “गन्धो गन्धक आमोदे लेष्टे सम्बन्धगर्वयोः” इति विश्वः ।
“आत्तगन्धोऽभिभूतः स्यात्” इत्यमरः । मही धारयन्तीति महीधराः
पर्वताः । मूलविभुजादिवात् काप्रत्ययः । अतं अतं अतश्चः (४),
शरण्यं (५) इत्यसमर्थम्, शनं ससुद्रम्, परेभ्यः शत्रुभ्यः, उप-
लविनः भयवन्तः नृपाः, धर्मोत्तरं धर्मप्रधानं, मध्यमं मध्यम-
पालम् इव आश्रयन्ते । “अरेच विजिगीषोश्च मध्यमो भूयान्तरः”
इति आमन्दकः । आत्तवन्तुः इति भावः ।

७ । पक्षिदा गोत्रभिदा आत्तगन्धाः महीधराः अतश्च शरण्यम् एव, परेभ्यः
उपलविनः नृपाः धर्मोत्तरं मध्यमम् इव, आश्रयन्ते ।

७ । आत्त गन्धोऽत इति यावत्, तन्म गन्धः शेषा नि । वाच्यामरः,—
आत्तगन्धो महीधरे लुपे, उपलविनि धर्मोत्तर मध्यम इव, शरण्य एव आश्रयते ।

७ । यदा हि वल्लभरश्च विजिगीषुणा अभिभूत राजकुलम् आर्जवाचसम

[७] (१) पक्ष wing, हिंद to cut, क्रिप् aff. (२) गोत्र mountain, भिद
to break, क्रिप् aff. (३) दा to give, with आ to take, त् aff (४) अत
hundred, त्ति aff (५) शरण्य shelter, वत् aff

মধ্যমং রাজ্যম্ অরুণং ভজনে, তথা যজিষ্য চমিভূতং পশ্চিমকুলম্ চান্তব্রাহ্মণ-
 পন সমুদ্র অরুণ ভজনে। অরুণাতরুণকৌরু্যং মিথুরিতি ভাষাঃ। 'বদ-
 শ্চিদা'—বিজিগীষুপথে—পশ্যাম্ সঙ্গায়াম্ যাতব্যপশৌক্যাম্ রাজ্যঃ ইতি যাত্র,
 দ্বিনতি ভ্রাতৃভগ্নোতি পশ্যন্তি, তেন। 'বদ্রপথে, পশ্যাম্ পশ্যন্তপতন্তাম্ দ্বিনতি
 যজ্ঞে য় ভ্রাতৃভগ্নোতি, তেন। 'যৌবমিদ্'—বিজিগীষুপথে—যৌবং নাম কৌশলমিতি
 যাবত, ভিন্নতি পরাভবাदिना अपहरतीति তেন। 'বদ্রপথে, যৌবং' পশ্যন্ত ভিন্নতি
 যজ্ঞে য় বিদাহয়তীতি, তেন। 'যৌবং নাথি কুলেঃকুলে' ইতি ভ্রাতৃভগ্নোতি ইতি।
 পুরা কিল দ্বিঃপাচমাযয়া সমুপজাতপশ্যাম্ মন্থানবিকলিতাম্ পশ্চাদাম্
 লোকপথায় প্রজ্ঞানাম্ চানীক্য পুরন্দরী যজ্ঞে য় তৈষাং পশ্যাম্ বিচ্ছিন্ন ইতি ইতি-
 যজ্ঞে কথাতুসম্ভেদাঃ। 'অরুণম্',—অরুণে সাধু, তত্র সাধুরিতি যত্নবতঃ।
 'যজ্ঞোত্তর'—যজ্ঞঃ চান্তব্রাহ্মণ, অতঃ পরে যজ্ঞঃ সুখ্যলৈক্যং যবলম্বনীয় ইতি
 যাবত, যস্য তম্। 'মধ্যমম্', দ্বাদশরাজকং মণ্ডলং মধ্যমনামান রাজ্যম্,
 পশ্যাদ্ কামন্দক',—'অরুণং বিজিগীষীয মধ্যমো মূষ্মননর', 'অনুপদে সঙ্গতী
 সমর্থো ব্যসথীর্ষধে'। 'অব্যাপ্য' যথা,—'অরু' যাতব্যস্থাযি, 'মূষ্মননর'
 মূষ্মননরুপো রিপু, 'মধ্যমঃ' নাম, স 'বিজিগীষীঃ' য' অপি রিপুর্বে মতিঃ
 ভ্রমণী, অরিভাষাম্ অরিনমিতলগুণ্য। স 'মধ্যমঃ' 'সঙ্গতযী' একৌভূতযী
 তযীঃ অরিবিজিগীষীঃ, 'অনুপদে' কৌবদল্যাম্ অপকারে, 'সমর্থঃ' ব্রহ্ম, তৎ
 পৈতৃযা কৌমন্ত্রিত্বান্। তযীরেব 'ব্যসথী' ভিন্নযী, 'যজ্ঞে' দৃষ্টে যজ্ঞে।
 একৌকৌ মধ্যমস্য পুত্রে সমর্থো ন ভবতীতি। অত্র 'মধ্যমস্য প্রচার' বিজিগীষী
 'শেতিতম্' ইতি অনুবচনম্বাধ্যানে কুলকুলমইনৈব জ্ঞতম্,—'অরিবিজিগীষী য'
 মূষ্মননর, সঙ্গতযীরনুপদে সমর্থো নিযজ্ঞে চাসঙ্গতযী সমর্থঃ স মধ্যমঃ'
 ইत्याদি কামন্দকীবনীতিসারটীকা। দ্বাদশরাজকং মণ্ডলং যথা,—(১) বিজি-
 গীষু, তত্র পুর সরা,—(২) অরি, (৩) মিতম্, (৪) অরিমিত, (৫) মিতমিত-
 (৬) অরিমিতমিত' চেতি। তত্র পুত্ৰা,—(৭) পার্শ্ববাচ্য, (৮) আক্রন্দ, (৯)
 পার্শ্ববাচ্যসার, (১০) আক্রন্দাসার চেতি, (১১) মধ্যম, (১২) ভ্রাতৃভগ্ন'
 ইতি। 'পশ্যন্তি দৌবমিদ্ভৌ ভয়াপ্য' ইতি ব্রহ্মঃ পঠতি।

एवमस्मिन्, नत नत दूरं नेहेन गमन्तो इत्यर्हक कठार्थं इति । एते
विपत्तिदशकं ननुः अत्र एव ।

7. As princes frightened by enemies take shelter under a
neutral and virtuous king, so hundreds of mountains, humbled
down by Indra the breaker of their rings, have taken shelter
within this sheltering ocean.

रसातलादादिभवेन पुंसा

भुवः प्रयुक्तोद्धनक्रियायाः ।

अस्याच्छमम्भः प्रलयप्रवृद्धं

मुहूर्त्तवक्त्राभरणं वभूव ॥ ८ ॥

८ । रसातलादिति । आदिभवेन (१) पुंसा आदिवराहेण,
रसातलात् प्रयुक्तोद्धनक्रियाया कृतोद्धनक्रियाया, विवाहक्रिया
यं व्यज्यते, भुवो भूदेवतायाः, प्रलये (२) प्रवृद्धम्, यस्य अस्थे-
अस्थम् अस्थ, मुहूर्त्तं वक्त्राभरणं वक्त्रारत्नार्थं मुखावायठन,
वभूव । तदुक्तम्, 'उद्गतासि वराहेण छयेन शतबाहुना'
इति ।

८ । आदिभवेन पुंसा रसातलात् प्रयुक्तोद्धनक्रियाया भुवः, प्रलये प्रवृद्धम्
अस्थम् अस्थ मुहूर्त्तवक्त्राभरणं वभूव ।

८ । तदुक्ता उद्धनक्रिया अस्था, सा, तस्याः । वक्त्राय आभरणं मुहूर्त्त
वक्त्राभरणम् । आत्मानम् — अस्थम् अस्थम् प्रलयप्रवृद्धम् वक्त्राभरणम् वभूव ।

८ । यदी यदा यद्यम् एवमेति तदा विमलं दृष्ट्वाद्वासी यदा यथा
मुखावगुह्यं भवति, तथा वराहस्यो भवताम् विष्टं यदा यातामनिकम् यदा-
हीनं एवमेव, तदा अस्मिन् प्रवृद्धीकृतं अस्थम् अस्थम् तदा दृष्ट्वाद्वासी-

[८] (१) आदि first, अव born, from भू to be, अर् अर्. (२) प्र, भू
to adhere to, &c अर् अर्

नम आसीत्, इति विमदाये । अथ दिवकरणाया यदा,—‘दश’
 मण्डम् अतएव पार्थिवपरमास्ताटीनाम् अथ पातात अष्टं निर्दिष्टं
 वक्राभरणं वक्रतिरोधानम्, यदा पुंसां हतपात्रियद्वकृष्णपाशवन्धादिनां
 मूढवाससां सुपावगुण्डनं भवति इति ध्वन्यर्थः । पुरा दिव्य लोकां
 नारायणो यशस्वराजो मूर्त्तां रसातलगतः पृथिवीं दीर्घो दृष्ट्वापि लङ्घय,
 दारवसे,—‘भूम्ना यशस्वराजोऽसौ द्वागध प्राविशद् गृधः’ । अत्रिः सन्धादिनां
 म तानाष्टं न प्रजापतिः । रसातलतले मया रसातलतलं मत । इति
 इतिनामोप दृष्ट्वापि चोत्पन्नार नाम् । इति ।

२ । दधन आदि भूकष नाशकम्, दशऽतल इदं च पृथिवीं उदरम्
 दृष्ट्वादिनाम्, उदरम् अहं मनुजम् अलङ्घयिष्यामि इति विषयं प्रजापतिः कदाचिद्
 पदरुतेन चरणे इति शङ्कितम् ।

३. The clear water of this ocean vastly swollen for
 universal destruction became for a moment a reflecting
 face of the Earth which was being uplifted from the
 world by the primeval Being : the Narayana, who in the
 of a hour, raised up on one of his tusks the earth which he
 raised beneath the waters when the whole world had become
 ocean)

मुस्यार्पणेषु प्रकृतिप्रगल्भाः

मयं तस्मादधरटानद्वजः ।

अनन्यमामान्यकलतदृशिः

पियन्मो पाययते च मित्रः ॥ ८ ॥

चतुरः, असौ समुद्रः, मुखार्पणेभ्यः, प्रकृत्वा सख्यादिप्रेषणं विना, प्रगल्भाः छष्टाः, सिन्धुः नदीः । “सिन्धुः समुद्रे नद्यां च” इति विन्धः । स्वयं पिबति पाययते (२) च, तरङ्गाधरम् इति प्रेषः । न पादभ्याङ्गमेत्यादिना पिबतेष्वन्तामित्रं परस्मैपदनिषेधः, गति-बुद्धीत्यादिना सिन्धूनां कर्मत्वम् । दम्पत्योर्युगपत् परस्परदाधरमान-मनन्यसाधारण्यम् इति भावः ।

८ । अन्वसात्मान्यकलवहति तरङ्गाधरदानदय च असौ समुद्रः, मुखार्पणेभ्यः प्रकृतिप्रगल्भाः सिन्धुः स्वयं पिबति पाययते च ।

९ । वाचान्तर,—तरङ्गाधरदानदये च अन्वसात्मान्यकलवहतिना असुना सिन्धुः दीपको पायको च ।

८ । अयं समुद्रस्य स्त्रीश्रीर्नोऽपि कर्त्तुंस्त्रीकीलर, तथाहि बह्वीनाः स्त्रीणां पुत्रपत्न्यधरमानम् अधरपायनञ्च न कल्यपि कथञ्चित्, अल्लभ्य कलत्रभूतानां बह्वीनां नदीनां पुत्रपदेषु सुखमान तरङ्गाधरपायनञ्च सदैव भवति । अतस्त्री नदीसुखानि अस्मिन् सिन्धूनां सुखच्छन्ने इति कर्मत्वात् ।

९ । निम्न कलत्रवहणं मनीषूयैव नदिः । ईहं नदूयैव नदीनां कति अनाधरान् अल्लभ्यवहति मनीषा नदी आनिता ईहं एकं दूतं अवन कान्, ईहिं उदाहरिगान् उद्वहण अधरगान् दिग्वन गच्छे, ईहि (ईहं) दूतं उदाहरिगान् अधरगान् उदाहरिगान् अधरगान् कतिदा दानेन ।

9. This ocean, whose connection with his spouses (rivers) is of an extraordinary nature, is expert in offering his wavy life to the rivers, who also are by nature forward in offering him their mouths, (and thus) he drinks them (and at the same time) makes them to drink

अयम्, कलकीरकम् । अर्थं पायते इति वा, शेषाहो कलवहः) (२) पा १० drink,—पिबति । अदिबन्तुः अयात् । पयोः । &c. कथञ्चि—दीपने । अयाति । पयोः । &c. चिचि—पाययति—पाययते । अयायन्—अयायत । अदिबन्तु—अदिबन्तु । &c. दीपः । पिबन् । &c.

ममत्वमादाय नदीमुग्गाभाः

मंभीलयन्तो विहृत्ताननत्वात् ।

अभी गिराभिस्त्रिमयः मग्नीः

उहं शित्तानि जनप्रयासान् ॥ १० ॥

[illegible]

10 See, for whales shutting their mouths and spouting through their perforated heads streams of water which they received from the mouths of the rivers impregnated with animal life in to their yawning mouths.

मातङ्गनक्रैः सहसोत्पतद्भिः

भिन्नान् द्विधा पश्य समुद्रफेनान् ।

कपोलसंसर्पितया य एषां

व्रजन्ति कर्णक्षणाचामरत्वम् ॥ ११ ॥

११ । मातङ्गेति । सहसा उत्पतद्भिः मातङ्गनक्रैः मातङ्गाकारैः
याद्वै, द्विधा भिन्नान् समुद्रफेनान् पश्य, ये फेनाः येषां जलमातङ्ग-
नक्राणां, कपोलेषु संसर्पितया (१) संसर्पणेन हेतुना, कर्णेषु क्षणं
चामरत्वं व्रजन्ति (२) ।

११ । अथवा उत्पतद्भि मातङ्गनक्रै द्विधा भिन्नान् समुद्रफेनान् पश्य, ये
एषां कपोलसंसर्पितया कर्णक्षणाचामरत्वं व्रजन्ति ।

११ । मातङ्गाकारा नका, तै । चामरस्य भाव चामरत्व, कर्णेषु क्षणं
चामरत्वम् । संसर्पिका भाव संसर्पिता, कपोलेषु संसर्पिता, तथा । वाच्यचामर,
—यै कर्णक्षणाचामरत्व व्रजन्ते । जलकुसुमी वदा लङ्घ्येन घनीभूतान् सिन्धु-
हिमान् भिन्दन्ति तदा तेषां कपोलेषु क्षणं यत्प्रा कीना तेषां कर्णक्षणाभिर्भा-
चामराणि इव क्षणं लक्ष्यन्ते इति विग्रहादौ ।

११ । 'लक्ष' इत्यर्थोदाहरणं एकं विदाः प्रयुज्यते केनचनैकं विदा विष्टक
वदितुं, केन अत्राह इत्यत्र अत्राहो नान्ति । कर्णक्षणाचामरत्वं इत्यत्राहो राह
वदितुं ।

[११] (१) सम, एप् to एप्, चिनि and तथ affix (२) व्रज to एप्,—
व्रजन्ति । चमरम् । चमराणि । वराजः । &c कर्णक्षि—कर्णक्षि । चमराणि । &c.
व्रजन् । व्रजन्ति । &c.

१६०

११. Look, how the sea-elephants are springing up all of a sudden splitting the foams, which sticking to their temples appear for a moment, like *Chacres* over their ears.

विनायक प्रस्ता भुजङ्गाः

वेदानिनाय प्रस्ता भुजङ्गाः

महोर्मिर्विस्फूर्ज्युनिर्विशेषाः ।

सूर्यांगसम्पर्कसमूहारागैः

सूर्यांगसम्पदसमृद्धिरागः
व्यज्यन्त एते मणिभिः फणस्थैः ॥ १२ ॥
... ..
... ..
... ..

व्यज्यन्त एते मणिभिः फणस्थः ।
 १९. वेनेति । वेनानिनाय वेनानितं पातुम् इत्यर्थः । क्रिया-
 धांपपदेत्यादिना चतुर्थी । प्रवृत्ताः निर्गताः, मद्योन्मीला विष्कू-
 लंयुः (१) उदेकः । द्वितीयेष्टजित्तुचुप्रत्ययः । सखात् निर्बिन्नेषाः
 दुपं हमेदाः, एते मुजङ्गाः (२), सखांमुसम्पन्नं सखद्वरागैः प्रवृद्ध-
 कान्तिभिः, पयस्यै, मणिभिः, व्यज्यन्ते (३) उज्जीयन्ते ।
 वेनानिनाय प्रवृत्ता मद्योन्मीलानिनाय वेनानितं पातुम् इत्यर्थः । एते मुजङ्गा

१२. वेदान्तिनाम् प्रकृता मही चानिष्कण्डुनिष्कण्डेवा. एते भुजङ्गा
मूल्यादमम्यकममहाराते यद्यप्यै. मन्त्रिभिः शब्दयते।
मन्त्रिणां च, जनिष्य, तन्मै। मूर्त्यस्य चरुता मन्त्रैश्च मन्त्रिणां रामे

११. वेभानिभ्यां प्रकृता मदीयानि ।
 मदीयानि मदीयानि मदीयानि ।
 ११. वेभानिभ्यां प्रकृता मदीयानि ।
 मदीयानि मदीयानि मदीयानि ।

११. तोरावतसुजहान् पक्षपण्ति ।
 १२. तोरावतसुजहान् तोरावतसुजहान् तुल्याकारणात् न कश्चित्
 मदीन्विस्फूर्ज्युर्नान्विश्रान् एतान् सुजहान् पक्षपण्ति ।
 १३. तोरावतसुजहान् तोरावतसुजहान् सुजहाएव एते इदमिच्छादते,
 मेदी इच्छते, केष्वं तोरावतसुजहान् सुजहान् सहीकिनाप्यन् ।
 इति विमदाय । दोर्घात् वक्ष्यतिताश्च सुजहान् सहीकिनाप्यन् ।
 to shine, ११. वक्ष्यन्ति । वक्ष्यन्ति । वक्ष्यन्ति ।
 to go, १२. वक्ष्यन्ति । वक्ष्यन्ति । वक्ष्यन्ति ।

(१२) (१) वि, स्वर्ज् to shine, &c. चय्च् aff.—स्वर्ज्ति । चय्च् अर्ज्ति ।
चय्च् अर्ज्ति । चय्च् अर्ज्ति ।
(२) मुञ्च a curve, दम् to go, चय्च् aff (१)
चय्च् with वि, to make clear.—चय्च्ति । चय्च्ति । चय्च्ति ।
चय्च्ति । चय्च्ति । चय्च्ति ।
&c. with वि, चय्च्ति । चय्च्ति । चय्च्ति ।
&c.

১২। ভীষ্মদ্রুপদসংবাদে বিবর্ণিত ভূঙ্গলগণে আর বড় বড় তরঙ্গের বিস্তাবে কোন ভেদ করা যায় না, এই ভূঙ্গলগণের অপরিত্ত মণির প্রভা দৃষ্টানোকে প্রদীপ্ত হৃদয়তেই উদ্যানিককে চিনিতে পারা যায়ইতহে।

12. Serpents, lying on the beach to inhale the sea-breeze, that are undistinguishable from the shining appearance of the large waves, are distinguished by the gems upon their hoods made brighter by the falling rays of the sun

तवाधरस्पर्दिषु विद्रुमेषु
पर्यस्तमेतत् सहसोर्म्मिवेगात् ।
ऊर्द्धाङ्गुरप्रोतमुखं कथञ्चित्
क्लेशादपक्रामति शङ्खयूथम् ॥ १३ ॥

१३। तवेति । तव अथरसपिङ्गेषु अधरसदृशेषु इत्यर्थः ।
विद्रुमेषु प्रवालेषु सहसा ऊर्मिवेगात् प्रप्यंशः (१) प्रोत्क्षिप्तम्,
ऊर्ध्वं गच्छति । विद्रुमप्ररोधैः प्रोत-(२)-मुखं स्युतवदनम्, एतत् शङ्काना
घूर्णं हन्तं, कथञ्चित् स्निग्धात्, अपकामति (३) विलम्बा अपसरति
इत्यर्थः ।

१६। सव अथरथद्विंशु विदुर्मनु सङ्गः। कान्तिदयान् वयनम उहाङ्गुरपीत
सुख सङ्गुपं सङ्गुपं कञ्चित् अथकामति ।

१३। अथर आरंभ इति अथरवसुज, त्रिषुः अक्षरैश्चैव केन, तत्कामः।
 सहादुरै, प्रीत सुष यत्त तम्। भाष्या-तद-—यत्तलन एतेन अहादुरयोः
 सुखेन अहादुरेण अथरवसुते।

[illegible]

मेषलम्ब, मञ्जनाद्ये देवासुरे घूर्णमान मन्दरादिरिव शोभते इति विग्रहायं ।
‘जलानि पातु’ ग्रहणमात्रेण घूर्णभावेन जल स्पृशता, आवर्तय जलमयस्य वेग-
बलात् घमता मेषेन’ इत्यादि दिनकरः । मन्दरादिव जलधिमयं यथा
भारते,—‘मन्दाग मन्दर कृत्वा तथा मेषस्य वायुकिम् । देश मयितुमारम्भा’
समुद्र निधिमन्त्रणम्’ । इत्यादि ।

१३ । येष जलप्रदने अमुत्र इहेवगात्र आर्धरेणे पूर्निड इउडात्र वृष्टिकणे
वेष इहेउडात्र केन एहे नमुत्र आवात्र (वन्त्र) त्रिभि वात्रा अयथिउ इहेउडात्र ।

14 The clouds, whirling round the whirlpool on coming
in contact with the waters to drink, make the ocean almost
appear its being churned again with the mountain (Mandara)

दूराद्वयच्चक्रनिभस्य तन्वी

तमालतालीवनराजिनीला ।

आभाति वेला लवणाम्बुराशिः

धारानिवद्धेव कलङ्करेखा ॥ १५ ॥

१५ । दूरादिति । अयच्चक्रनिभस्य लवणाम्बुराशि दूरात् तन्वी
अयुत्वेन अवभासमाना, तमालतालीवनराजिभिः नीला वेला, (१)
लीरुभिः, धारानिवद्धा (२) चक्राश्रिता, कलङ्करेखा मालिन्य-
रेखा इव, आभाति । “मालिन्यरेखान्तु कलङ्कमाहुः” इति दण्डी ।

१६ । अयच्चक्रनिभस्य लवणाम्बुराशि दूरात् तन्वी तमालतालीवनराजि-
नीला वेला धारानिवद्धा कलङ्करेखा इव आभाति ।

१७ । तमालानां ताळीनां च वनानि, तेषां राजस्य, ताभि नोक्षा ।
धारया निबद्धा । आश्विन-१, —तन्वा तमालतालीवनराजिनोक्षवा वेदता
धारानिवद्धा कलङ्करेखा इव आभाति ।

[१४] (१) ईह to go, चच् and टाप् affs. (२) धारा, from धृ to hold,
(चच्) चच् and टाप् affs. निबद्धा, from नि, बच् to bind, क् and टाप्
टाप् affs.

१६ । (६) आसतापि । वेद्यानिधः केतकरेकुम्भिः ते आननं मुग्धावर्तत,
विम्बाधरवद्वत्स्य मां मण्डनकामदाने अचम वेति इव ।

१६ । केतकानां रेखन्, ते । आसते आसिष्ये यस्या, तत्सम्बोधने । विम्ब
मुग्धा अधरः विम्बाधरः, उभौ मध्यपटलोपः स्यात् इति वामनः । विम्बाधरे
बद्धा लब्धा येन, तम् । आध्याहारः,—वेद्यानिधेन ते आननं मुग्धाव्यती, विम्बाधर
वद्वत्स्य अचम अहं विद्ये इव ।

१६ । 'सम्भावकान्',—मन्दवति । 'कुङ्कुमादिना खडा क्षिप्रमाद्यस्य मण्ड-
नस्य कामदाने अचम कामसंयम् अचममानम्' इति दिनकरः । 'आसतापि'
इति पाठे 'आननम्' इत्यस्य विशेषणम् ।

१७ । अत्रि आश्रयलोचने । वेद्याबाहु, केतककुन्दपत्रे वेद्युवात्रा कोमाव वनन
कृत्रिड कटिरेहे, बुद्धि बाहु बुद्धिरे पादिराहे वे आनि कोमाव विम्बाधरपत्रेन
कना एउ पिपानिड वे कोमाव दूषा कश्चिन्न विनयउ मरिटे अकम् ।

16 O thou long eyed ! as if knowing me thirsty after thy
Vimba-like lips and impatient of the delay of decorating thy
self, the sea-breeze decorates thy face with the pollen of
Ketaka flowers.

एते वयं सैकतभिन्नशुक्ति-

पर्यस्तमुक्तापटलं पयोधेः ।

प्राप्ता मुहूर्त्तेन विमानवेगात्

कूलं फलावर्जितपूगमालम् ॥ १७ ॥

१७ । एत इति । एते वयं, सैकतेषु (१) भिन्नाभिः शुक्तिभिः (२)
पर्यस्तानि धरितः सिमानि, मुक्तानां पटलानि यस्मिन् तत् तथोक्तं,
पयोः आवर्जिताः (३) आनमिताः दूरमाद्याः यस्मिन् तत्, पयोधेः
कूलं, विमानवेगात् मुहूर्त्तेन प्राप्ताः ।

[१७] (१) सिकता sand, चक् all (२) दक् to sorrow, &c for
all (३) (४) आ, इक् to quit, (विच) च all

१०। एते वय, सेकतमिदं प्रकृतिपथं मुक्तापटलं फलान्धितं पूगमालं पयोधैः
कुलं विमानवेगात् मुहूर्तेन प्राप्ता ।

१०। 'सिकतामयी देश सेकतं, तत्र मित्राभ्यां विहतमुखीभ्यः प्रकृतिभ्यः
पथं मुक्ताहम्यथैव सत्', इति टिप्पणः । 'प्रकृतिमिदं प्रकृतिपथं मुक्तामाला-
प्रकरणम्' इति वचनम् ।

११। एहे यावत् विमानयोगेन बृहत्तया, कलत्रवन्तं पूगमालां पोषितं मनु-
शूले घामिना नैव हिमान्, हेहाव नूतिन विनीर्णं कृत्विर्बुद्ध इहेते चलिता दूता मरु-
गिरीर्बुद्धिश्च ।

17. Now we have all reached in a moment by the speed of
the aerial car, the shore, where the rows of betel trees are
bent down with fruits, and upon whose sand lay scattered the
pearls beaten out from their shells.

कुरुष्व तावत् करभोरु पथात्

मार्गे मृगप्रेक्षिणि दृष्टिपातम् ।

एषा विदूरीभवतः समुद्रात्

सकानना निष्पततीव भूमिः ॥ १८ ॥

१८। कुरुष्वेति । "मतिबन्धादाकनित्तं करस्य करभो वद्विः"
इत्यमरः । करभः इव ऊरु यस्याः सा करभोरुः । ऊरुत्तरपदादौ-
पाद इत्युक् । तस्याः सम्बुद्धिः चे करभोव । मृगवत् प्रेक्षते इति
विग्रहः चे मृगप्रेक्षिणि । तावत् पथात् मार्गे लङ्घिताध्वनि, दृष्टि-
पातं कुरुष्व । एषा सकानना भूमिः, विदूरीभवतः (१) समुद्रात्
निष्पतति निष्पतति इव । विदूरशब्दाद् विज्ञेयनिष्ठात् विः ।

१८। (३) अरणीव । (३) अग्नेयिचि । तावत् यवान्, आग्नेयिचि ।
वदन्, एवा यवान् अग्नेयिचि । अग्नेयिचि । अग्नेयिचि । अग्नेयिचि ।

१८। जाननेन सद्यः वर्तते इति सकामता, मुल्ययोगे सङ्गतीतिः। अङ्गिरः-
 िहूः अङ्ग, विहूःअङ्ग, मङ्गाः। वाचान्तरः—दृष्टिपात, निवृत्ताङ्ग, सङ्ग-
 मङ्गाःअङ्गा अङ्गा निवृत्ताङ्गे इव।

१८। इदमं वन्द्यमि ननुदण्डनिषेधे च अत्रान्न, तद्विषयं विनाशं वाच्यं
ननुदण्ड इत्यत्र कथाः सुदृढं च यत्रानि वन्द्यमिदं तावत् ननुदण्डवान् विच्छिन्ना
अवति, इति विवक्ष्यते । 'मैत्रानामकरीकरीव विच्छिन्नानुदण्डानां विच्छिन्नी' इत्यादि
इति श्रुतिः ।

১৮। 'আতি বড়বোকা' : 'হরিহরদাস' : 'একবার লক্ষ্যবস্তু হুটী-বাজে মজা-মজা
বসে হুটে 'আতিবোকা' হুটু হুটে 'বড়বোকা' হুটে 'হুটু-বাজে' : 'আতিবোকা' :

18. O thou with beautiful thighs and the eyes of a deer:
Look behind! as the queen preceded father and father the land
with its forests seems fast emerging from it.

कश्चित् पथा मन्त्ररत्ने मुरागो
 कश्चिद् धनानां यततां कश्चिद् ।
 यथाविधी मे मनसोऽभिजाय,
 प्रवर्त्तते पश्य तथा विमानम् ॥

१४। अभिरितिः सं दीर्घः निमित्तं दुष्प्रत्ययः, अं इत्यस्य
अभिजातव्यत्वादिना, ननु अत्रान्नं (१), एतादृशं ह्येतद् दूरात्

[illegible]

यथा सद्यस्ते (२), क्वचित् घनानो, क्वचित् पततो (३) पक्षिणो य
यथा सद्यस्ते । समस्ततीयायुक्तादिति संपूर्णोच्यते शास्त्रानेपदम् ।

१८ । विमानः ये जनकः यदाविधः अभिलाषः तथा प्रवर्तते, यथा क्वचित्
पुराणा यथा, क्वचित् घनानां (यथा), क्वचित् पततो च (यथा), सद्यस्ते ।

१९ । विमानेन प्रवर्तते इति वाच्यमप्यमम् । यत्तु यत् यत् नतिम् इच्छाम,
अन अभिलाषं बुद्धा विमानवि तत्र तत्र सद्यस्ति, सदित्यथा अदाचित् पुराणं
अदाचित् नैवमात्रं अदाचित् क्वचित्मात्रं सद्यस्तीति विमर्शः ।

२० । आद्यं यत् वेद्यं अतिरिक्तं इति चेत् । विमानं उच्यते उच्यते
यत्तु दृष्टार्थं विद्या इति चेत्, यत्तु वेद्यार्थं विद्या यत्तु वा पक्षिणं विद्या इति चेत् ।

19. Look! the car is moving as my mind desires, — some-
times, in the region of the gods, sometimes of clouds, and some-
times of birds.

यसौ महेन्द्रदिपदानगम्यः

त्रिमार्गगायोषिविमर्शगीतः ।

आकाशवायुर्दिनयौवनोत्थान्

‘आचामति स्वेदलथान् मुनि ते ॥ २० ॥

२० । आकाशमिति । महेन्द्रदिपदानगम्यः वेदावनमरम्य,
विनिर्मात्रं महेन्द्रदिपदानगम्यः (१) महेन्द्र । महेन्द्रदिपदानगम्यः
उच्यते यत्तु महेन्द्र । महेन्द्रः कीर्तिः । महेन्द्र (२) महेन्द्र । महेन्द्र
यत्तु । आकाशवायुः । दिनयौवनोत्थान् महेन्द्रमहेन्द्रम् । ते मुनि
वेदलथान्, आकाशमिति (३) महेन्द्र । महेन्द्र महेन्द्रमहेन्द्रम् ।

२० । महेन्द्रविपदानस्य गन्धो लेशो चक्षुष्यम् इति महेन्द्रविपदानगन्धि ।
 'गन्धो गन्धश्च चामोदे लेशो सम्बन्धगन्धयो' इति विश्वः । 'चक्षुष्यायाम्' इति
 सूत्रेण गन्धस्य इकार चत्वादेशः । सुरपयसस्यारी वायु सुरपयस्यितस्य पिरावत-
 मदस्य कषान् बहतीति क्लृप्तार्थः । दिनस्य यौवनं अग्रभागं मध्याह्नकाल-
 इति ज्ञाचनं, तेन क्लृप्तमतीति, तान् । वाचान्तरः—'चमुना महेन्द्रविपदान-
 गन्धिना त्रिनागंगावीचितरङ्गयोरेन आकाशवायुना दिनयौवनीत्या म्वेदलया
 आचक्ष्यते । पिरावतमदस्यज्ज्ञानं वाची शीरणं, मद्गतवत्सङ्गतं श्रेयः, अन्तः
 विन्दुद्वयान् च लान्दं गच्छते । पिरावतमन्दाच्चिनोवहकेन सुरपयसस्यारी दाशतः ।
 अन्तश्च धूर्जद्रीकि—'ज्ञाचन् पया सचरते सुराचान्' इति ।

२० । ईद्रावतस्य वनगन्धे दृश्यति, मन्वाचिवीर उरङ्गाचोत्पलने दृशीतल एते
 आदानवाद् दौतात् दूषत्र मन्वाहतापकनित चर्दविभू नवन दूष कश्चित् ।

20. The ether scented with the fluid exuding from the
 temples of Indra's elephant, and cooled by its contact with the
 waves of the celestial Ganges (ःवमगदा lit three-streamed'), is
 sipping from thy face the drops of sweat produced by the mid-
 day (heat)

करेण वातायनलम्बितेन

स्पृष्टस्त्वया चण्डि कुतूहलिन्या ।

आमुष्वतीवाभरणं

२१ । करेदेति

गदाच्चे लम्बितेन धवसं सितेन करेण स्पृष्टः, उद्भिन्नविद्युदलयः 'घनः,
ते द्वितीयम् आभरणं (२) वलयम्, आमुञ्चति (३) इव अपर्ययति इव।
चण्डीकृतनेन कोपनंशीलत्वाद् भीतः क्षिप्रं त्वां मुञ्चति मेघ इति
व्यव्यते।

११। (३) अष्टि ! कुतूहलित्वा त्वया वातायनलम्बितेन करेण स्पृष्टः उद्भिन्न
विद्युदलयः घनः ते द्वितीयम् आभरणम् आमुञ्चतीव।

१२। उद्भिन्नं प्रकाशितं विद्युद्देव वलय येन सः। कुतूहलं विद्यते अस्मा-
त्तया। कुतूहलम् अपूर्वसुसुहृदस्यया आपण्यम्। वाचान्तरं,—स्पृष्टेन उद्भिन्न
विद्युदलयेन घनेन द्वितीयम् आभरणम् आमुञ्चते इव।

१३। मेघस्पर्शात् तव करे लज्जाला मेघोद्भिन्ना विद्युन् स्रजं द्वितीयम् वलयम्
इव भीमते इति संक्षेपः। अनेन मेघपयससारी दर्शितः। सक्तस्य वाक्—'कथितं
घनानाम्' इति।

१४। अत्रि कोपने। इमि कुतूहलं कथतः नवास्त्रेण वाहिने इत्तं बाह्येन लम्ब
कथितवाद्यं देव यमनि शिशिरकणं वनत्र वाहिने करिष्ये। उवाचैव कत्रे येन पारं अष्ट
अत्रयं पारहेन निट्टहे।

21. O Chandi (चण्डी, lit a woman of angry temperament,
used as a term of endearment), the clouds, which thou hast
touched out of curiosity with thy hand stretched out of the
window, have flashed forth lightning of which they seem to be
making a second bracelet around thy wrist

अस्मीं वनस्थानमपोढविघ्नं

मत्वा समारब्धनवोटज्ञानि।

अध्यामते चीरभृतो ययाम्

चिरोद्भिक्तान्याश्रममण्डलानि ॥२२॥

२१ । अमी इति । अमी चीरभूतः (१) तापसाः, जन-
स्थानम् अपोढ- (२)-विघ्नम् अकृविघ्नं, मत्वा, समारब्धाः नवाः
उटजाः (३) पर्यशाखाः येषु तानि । 'पर्यशाखोटजोऽस्त्रियाम्'
इत्यमरः । चिरोष्णितानि राक्षसभयात् इत्यर्थः, आश्रममण्डलानि
आश्रमविभागान्, यथासं खम् अनतिक्रम्य, अध्यासते (४) अधि-
तिष्ठन्ति ।

२१ । अमी चीरभूतः जनस्थानम् अपोढविघ्नं मत्वा समारब्धनवीटनानि
चिरोष्णितानि आश्रममण्डलानि यथासं अध्यासते ।

२२ । अपोढा निरुणा, उटजा उज्जान, तम् । चीरानि विभतीति चीर-
भूत । वाचांकर, .. अमीभि चीरवृद्धि आश्रममण्डलानि अध्यासन्ते । अध-
शीङ्गन्त्या कथंति आश्रममण्डलानां च अधिहरणस्य कथनम् ।

२३ । एते दीनवासी उग्रनग्न, लम्हान् विनृणा इहेहाह्यं धारिणः, चिरपरिहृत-
आश्रममण्डले नूटनं गर्जनात् विघ्नान् आदिष्टं कृत्रिणं निव निव नीमात्रं नान् ।
कथितम् ।

22. See, yonder ascetics, clad in strips of bark, finding
the *Janasthāna* free from danger, dwelling in their respective
hermitages which had long been deserted by them, and where
new sheds are now being built

सैषा स्थली यत्र विचिन्वता त्वां

भ्रष्टं मया नूपुरमेकमुव्याम् ।

अदृश्यत त्वच्चरणारविन्द-

विश्लेषदुःखादिषु वहमौनम् ॥ २३ ॥

[२३] (१) चीर bark, अ to hold, हर् off (२) अह to bear, with
अप to quit, अ off (३) उट thatch, &c उद् to grow, अ अह (४) अह
इहेहाह्यं (५) अधि, आस to sit, — आस, आसः, आसः
आसः । आदिष्टः । आसः अह, &c

२४। सैषेति । सा पूर्वानुभूता स्थली एषा, दृश्यते इत्यर्थः ।
यत्र स्थल्यां, तां विचिन्वता (१) चान्विष्यता, मया, त्वत्परिणामविन्देन
यः विष्णुषे (२) वियोगः तेन यत् दुःखं तस्मात् इव, बद्धमौनं
निःशब्दम् । उर्यां भ्रष्टम् (३) एकं नूपुरं मञ्जीरः । "मञ्जीरो
नूपुरोऽस्त्रियाम्" इत्यमरः । अदृश्यत दृष्टम् । हेतुत्वेष्टा ।

२१। सा एषा स्थली, यत्र तां विचिन्वता मया, त्वत्परिणामविन्देन ।
इव बद्धमौनम् उर्यां भ्रष्टम् एकं नूपुरम् अदृश्यत ।

२२। त्वत्परिणामविन्देन, उपमितसमासः । वाच्यमरः—तां विचिन्वता
यत् नूपुरम् अपश्यम् ।

२३। यत्र दुःखपी गृहीतं हेतुत्वेन उपप्रेक्षित इति हेतुत्वमेष्टा, यथा द्रुपदे,—
'विना द्रव्यं विधा सत्या, स्वरूपजनहेतुया,' इति । 'यस्मिन् ग्रीके काचिदास-
कवि, इष्टदेवतमन्त्रं व्याचक्षतेति सम्प्रदायः', यत्र नूपुरपर्यायवाचित्वम् 'इसः'...
, इति श्रेयः' इति पारिषद्वचनम् । 'इष्टं पश्ये कविः इष्टदेवतमन्त्रं विचिरेति सम्-
प्रदायः' इति हितकरः ।

२४। एषे नैवे शान्तिः । यथात्र टोयात्र जलवनं कठिणं कठिणं टोयात्र एषे
गहि नूपुरं कठिणं गठितं वेधित्वा हिलाय ; टोयात्र इत्र हरेत् विभिन्नं इच्छात्
इति हेतुः । मन्त्रादयः निःपन्न हिमः ।

23. Oh! this is the spot, where I found in my search
after thee, an anklet (नूपुर) of thine, dropped down on the earth
which appeared mute from sorrow on its separation from thy
lotus-like foot.

त्वं रत्नसा भीरु यतोऽपनीता
तं मार्गमेताः कृपया लता मे ।
अदर्शयन् वक्तुमशक्तुवन्त्यः
शाखाभिरावर्जितपल्लवाभिः ॥ २४ ॥

[२१] (१) 'च to collect, with वि to search, प्रत्येकं (हमीदा) (2)
वि to join, with वि, to disjoin, चत् all (३) वक्तुं to fall, चत्

२४ । त्वमिति । हे भीर ! भयशीले ! ऊटुत इत्युद्ध, ततो नदीत्वात् सम्, ऊौ ऋख । त्वं रक्षसा रावणेन, यतः येन मार्गेण । साव्यविभक्तिरुत्तमिः । अपनीता अपहृता, तं मार्गं वागिन्द्रियाभावात् वक्तुम् अशक्नुवन्त्यः (१) एताः लताः, आवर्जिताः नमिताः पक्ष्वाः पाणिस्थानीयाः याभिः, ताभिः, शाखाभिः स्ताव-यवभूताभिः, रूपया (२) मे अदर्शयन् (३) हस्तधेयया अदर्शयन् इत्यर्थः । “शाखा वृक्षान्तरे मुने” इति विश्वः । लतादीनामपि ज्ञानमप्येष । “तदुक्तं मनुना. “अन्तःसंज्ञा भवन्त्येते सुखदुःखसम-न्विता” इति ।

१४ । (२) भीर ! रक्षसा त्वं यतः अपनीता, तं मार्गं वक्तुमशक्नुवन्त्य एताः लताः आवर्जितपक्ष्वाभिः शाखाभिः रूपया मे अदर्शयन् ।

१४ । वाचशालरं,—एताभिः लताभिः वक्तुमशक्नुवन्तीभिः त्वं मार्गं अदर्शयत ।

१४ । यदा मूला वक्तव्यमन् अथै करारुल्लिख्यतया सूचयन्ति, तथा वागिन्द्रिय-रहिता लताः पञ्चमिज्ञानरूपम् अथै शाखादयाद्या करारु पञ्चवदयाङ्गीनां शीटया सूचयामासुः, इति विश्वद्वारे । अथ शाखानां करारुणम् पञ्चवदयाद्य-अटुलित्वम् उल्लेखम् ।

२४ । अग्नि उग्रनील ! शालज (शाक्य) उदात्तक वे गण विश्वः कश्चिद् न हि तद् दत्त, एते लताः न वक्तुं तेनै गण आदत्तक कदा कश्चिद् ज्ञान-ईदं कश्चिद् दत्तिता, कृपा कश्चिद्, ज्ञानदत्त-दानदत्तक मत्तेत ज्ञानाईदत्तिता ।

24. "thou timid" these creepers though unable to speak, pointed out to me out of compassion, with the drooping leaves of their branches, the direction in which thou wert carried off by the Rākshasa (रावण),

[१४] (१) च neg इत् to be able, अथ aff (स्तिवा इत्यना-वत्)
(२) वत् to be able, चत् aff. (३) इत् to acc. (विच्)—दर्शयति ।
अदर्शयन् । अटुलित्वम्-अदर्शयन्, दर्शयामासुः, &c.

मृग्यश्च दर्भाङ्कुरनिर्व्यपेक्षाः
तवागतिञ्चं समबोधयन्माम् ।

व्यापारयन्त्यो दिशि दक्षिणस्याम्
उत्पन्नराजीनि विलोचनानि ॥ २५ ॥

२५ । मृग्यश्चेति । दर्भाङ्कुरेषु भक्ष्येषु निर्व्यपेक्षाः निस्पृहाः,
मृग्यः मृगाङ्गनाथ, उत्पन्नराजीनि विलोचनानि, दक्षिणस्यां दिशि,
व्यापारयन्त्यः (१) प्रवर्तयन्त्यः सत्यः, तव अगतिञ्चं (२) गत्यनभिष्टं
मां, समबोधयन् (३) दृष्टिचेष्टया त्वद्वृत्तिसमबोधयन् इत्यर्थः ।

२६ । दर्भाङ्कुरनिर्व्यपेक्षा मृग्य च उत्पन्नराजीनि विलोचनानि दक्षिण
दिशि व्यापारयन्त्य, तव अगतिञ्चं मां समबोधयन् ।

२६ । दर्भाङ्कुरेषु नास्ति व्यपेक्षा यासां तां । उद्धता, उत्पन्नराजीनि विलो-
चनानि । जानातीति च, इगुपधप्रति कप्रत्ययः, गते चः गतिचः । अथवा
गतिं जानातीति गतिचः, 'जातीऽगुपधमने क' इति कप्रत्ययः । गतिचो न भवतीति
अगतिचं तम् । दर्भाङ्कुरनिर्व्यपेक्षा '...त्वद्विद्योमात् अतिधीमनीयेऽपि भक्ष्यवन्मुनि
निस्पृहाः इति भावः । दक्षिणस्यां दिशि विलोचनप्रवर्तनेन रावणः सीतां वृत्ता
विलोचनानि दिशि प्रवृत्तत, इत्येव तासाम् अभिप्रायः गम्यते । वनस्या मृग्यः

हरिण्यादधीऽपि त्वद्वृत्तमाणां सर्वमात्मना तव दित साधयामासुरिति च ।

२७ । कृनि केन विःक विहाह लाशं मानिटाय नां वनिता, वृणीतात् कृन्ता
उपान विदुषी इरेडा डेनाउण्णमिःपाविठ नेज वणिन विःके नाडिउ कदि
कानिःक (देनाउण्ण नवन पण) मानिडिहाहिन ।

[२५] (१) वि, वाङ्, व to be busy, (विच्) मत् अर्थ. (विचर्षा मत्मा-
वृत्ति). (२) च गच्छति going, तां to know, च अर्थ. (३) वच्, वच्
वच् to know, (विच्),—बोधयति । अवोधयन् । अवबोधयन् । &c.

25 These female deer also neglecting the young shoots of *Kusa*, and (wildly) looking towards the South with staring eyes indicated to me thy route of which I was ignorant.

‘ एतद्भिरेर्मास्यवतः पुरस्तात्
आविर्भवत्यम्बरलेखि शृङ्गम् ।
नवं पयो यत्र घनैर्मया च
त्वद्विप्रयोगाशु समं विसृष्टम् ॥ २६ ॥

२६ । एतदिति । मास्यवतः नाम गिरेः । अम्बरलेखि (१)

अम्बरं, शृङ्गम् एतत्, पुरस्तात् अये, आविर्भवति । यत्र शृङ्गे, घनैः
मेघैः, नवं पयः, मया तद्विप्रयोगेन यत् अशु तच्च, समं युगपत्, विसृ-
ष्टम् (२) । मेघदर्शनादप्यनुत्पन्नमशु मुक्तम् इति भावः ।

२६ । मास्यवतः गिरेः अम्बरलेखि एतत् शृङ्गं पुरस्तात् आविर्भवति, यत्र
घनैः नवं पयः । मया तद्विप्रयोगाशु च समं विसृष्टम् ।

२६ । अम्बरं लिखतीति अम्बरलेखिः । तत्र विप्रयोगः, येन यत् अशु, तत् ।
वाचान्तर, “एतेन अम्बरलेखिना शृङ्गे च आविर्भूयते, यत्र घना नवं पयः, विसृष्ट-
वत्, अशु तद्विप्रयोगाशु च विसृष्टवान् ।

२६ । ‘आविर्भवति’...कर्मणः दृष्टविप्रयोगवति । ‘अम्बरलेखि’...मिथ-
व्यभिं, अशुप्रसक्तम् इति यावत् । अहोएवविभावस्य मिथस्य दर्शनात् विधाविद्विधा
मया अम्बरलेखिनीकारिणी तदा अशुवत्तत्तत्तत्तत् इति भावः । अतश्च मिथस्यै,...
‘मिथानांके भवति सुखिनोऽप्यन्वयादाश्च येन कण्ठाश्लेषवत्तन्नि जने किं पुनर्दूर-
मये” इति

२६ । वाचान्तरं गितं येषामर्थो अत्र नृपतिः अशुवत्तत्तत्तत्तत् अहोएवविभावस्य, इति भावः,

[२६] (१) अम्बर sky, लिख् to write, लिखि aff. (२) शृङ्ग to create,
with वि, to quit, w aff

मृगयथ दर्भाङ्गुरनिर्व्यपेक्षाः
तवागतित्तं समबोधयन्माम् ।
व्यापारयन्त्यो दिशि दक्षिणस्याम्
उत्पन्नराजीनि विलोचनानि ॥ २५ ॥

२५ । मृगयथेति । दर्भाङ्गुरेषु भस्त्रेषु निर्व्यपेक्षाः निस्पृहाः
मृगः मृगाङ्गनाथ, उत्पन्नराजीनि विलोचनानि, दक्षिणस्यां दिशि
व्यापारयन्त्यः (१) प्रवर्तयन्त्यः सत्यः, तव अगतित्तं (२) गत्यनभिज्ञ
मां, समबोधयन् (३) दृष्टिचेष्टया त्वद्गतिमबोधयन् इत्यर्थः ।

२५ । दर्भाङ्गुरनिर्व्यपेक्षा मृग च उत्पन्नराजीनि विलोचनानि दक्षिणस्यां
दिशि व्यापारयन्त्यः, तव अगतित्तं मां समबोधयन् ।

२५ । दर्भाङ्गुरेषु मांति व्यपेक्षा यासां तां । उद्धता उत्पन्नराजीनि ये
नानि । जनातीति च । इगुपधञति कप्रत्यय, गते, चः गतिश्चः । अथ
गति जानातीति गतिश्चः 'जातोऽनुपसर्गे क' इति कप्रत्यय । गतिश्चो न भवतीति
अगतिश्च तम् । दर्भाङ्गुरनिर्व्यपेक्षा '...त्वद्विद्योमान् अतिभीमवीर्येऽपि भयवस्तुनि
निस्पृहाः इति भावः । दक्षिणस्यां दिशि लोचनप्रवर्धनेन राक्षसं शोभा इत्या
दक्षिणस्यां दिशि प्रस्थित, इत्येव तासाम् अभिप्रायः गम्यते । अन्त्या सतां
हरिणादवीर्येऽपि लङ्घनप्राया सम्भावना तव कृतं साधयामासुरिति भावः ।

२६ । कुनि कौन् निके भिन्नाह तां जानितान् नानिज्ञा, भूमीराजं कृपाङ्ग-
उत्पन्नं विभूरी इहैरा उन्नतपञ्चरात्रिणाठित नेज पकिण पिके पाठित कशि
आनाके (छात्राव गमन पथ) जानाहेराह्वित ।

[२५] (१) वि, चाङ्, इ to be busy, (विच्) गट aff. (स्त्रिवां प्रथमा-
वच्). (२) अ neg. गति going, मा to know, क aff. (३) सम, अथ
मुध् to know, (विच्),—बोधयति । अबोधयत् । अबूधयत् । &c.

২৭। যেহে সখস মনস-বিহীন হইল সখিহ-বিহীন, এতঃ তেহে ২৮ঃ সখিহ তেহা বিহীন অতঃপাশে হইল সখিহ-বিহীন ।

20. See, yonder appears the peak of the Mālgarānā penetrating the clouds, where, one and at the same time, the clouds poured forth fresh showers and my eyes fresh tears at thy separation

গম্বথ ধারাহতপল্ললান্

কাদম্বমর্দোদ্ধতকৈসরশ্চ ।

ক্লিগ্ধাশ্চ কৈকাঃ শিখিনাং বভূবুঃ

যস্মিন্নসচ্ছানি বিনা ত্বয়া মে ॥ ২৩ ॥

২৩। গম্বথেনি। যস্মিন্ হৃদয়ে, ধারামিঃ বর্ধধারামিঃ ধা-
তানাং (১) পল্ললানাং (২) গম্বথ, মর্দোদ্ধতকৈসরং কাদম্ব' মীপ-
কুসুমশ্চ, ক্লিগ্ধাঃ (৩) মধুরা' শিখিনাং (৪) বর্ধিষাম্। "শিখিনাং
বর্ধিবর্ধিষৌ" ইত্যমরঃ। কৈকাশ্চ, ত্বয়া বিনা মে যসচ্ছানি (৫)
বভূবুঃ। নপুংসকমনপুংসকেনেতি নপুংসকৈকশেষঃ।

২৩। যস্মিন্ (যহ) ধারাহতপল্ললানাং গম্বথ, মর্দোদ্ধতকৈসর কাদম্ব,
শিখিনা ক্লিগ্ধাঃ কৈকাশ্চ, ত্বয়া বিনা মে যসচ্ছানি বভূবুঃ।

২৩। অস্মি' উভয়া' কৈসরা' ক্লিগ্ধা' যস্চ, তত্। উদ্বোধনানি পল্ললনাম্-
কাদম্বকৈসর-কৈকাদীনি সখসমালম্বয়ামি ইতি তব বিরহবেদনা মে অতিদূর্নি-
মতা বাধীত, ইতি ভাষ্যঃ। কী সূক্তি' কাহ্ননি জননি ইতি কৈকা, মধুরাশ্চ',
কৈকা, বাধী মধুরাশ্চ, ইত্যমরঃ।

২৭। যখাঃ, জলধারাগাঠে আহত পল্ললসকলোত্তর গম্ব, আকৌশিত-কৈসর-
শোভিত বর্ধবকুহর, এবং শিখিরূপেণ বভূবু কৈকারব, এ সকল তোনার বিরহ
আমার অন্তঃ বোধ হইয়াছিল।

[২৩] (১) অ, হন্ to kill, ত aff. (২) পল্ to go, বত pādā aff.
(৩) সিহ্ to be pleased, ত aff. (৪) শিখা a crest, হনি aff.

१७। यदि कोऽपि दण्डः, कुत्रऽपि अतिशयैव (अत्यन्तम्) च
 यदि अतिशयैव अतिशयैव, (अथवा) यदि (अत्यन्तम्) च (कोऽपि)
 दण्डिना दण्डः (एव) अतिशयैव अतिशयैव, (अथवा) यदि (अत्यन्तम्) च (कोऽपि)

२९. Oh thou time! there I heard with painful feeling
 roarings of the thunder-claps resounding in the ear
 they brought to my recollection thy timorous clings to
 on similar occasions.

आमारसिक्तचित्तिवाप्ययोगात्

मामक्षिणोद् यत्र विभिन्नकोशैः ।

विडम्बामाना नवकन्दलैस्ते

विवाहधूमारुणलोचनश्रीः ॥ २६ ॥

२६। आसारेति । यत्र शब्दे, विभिन्नकोशैः विकशितकुम्भ
 नवकन्दलैः कन्दलीपुष्पैः अरुणवर्णैः, आसारेण (१) धारासम्पाते
 “धारासम्पाते आसारः” इत्यमरः । सिक्तायाः (२) क्षितेः वा
 धूमवर्णस्य, योगात् हेतोः, विडम्बामाना (३) अमक्षिणमाणा,
 विवाहधूमेन अरुणा लोचनश्रीः, सादृश्यात् स्मर्यमाणा इति शे
 नाम् अक्षिणीत् (४) अपीडयत् ।

२६। यत्र (शब्दे), विभिन्नकोशैः नवकन्दलैः आसारसिक्तचित्तिवाप्ययोगात्
 विडम्बामाना ते विवाहधूमारुणलोचनश्रीः नाम् अक्षिणीत् ।

२६। विभिन्नाः विकसिता कोशाः कुम्भलानि येषां तानि, ते । नमः

[२६] (१) आ, to go, घञ् aff. (२) सिक् to sprinkle, क
 (३) क्षि to send, with वि, to imitate, (कम्पेण) शानच् aff. इ
 (चुरा०)—उच्चयति । अडम्बयत् । अडम्बयत् । &c. with वि,—विडम्बयति
 विडम्बते । विडम्बित । &c. (४) क्षि to kill,—क्षिणीति । अक्षिणी
 अक्षिणीत् । विवाह । &c. चीणः । &c.

बभूवामि, मे । आमाहेन भिक्षा दा 'ल'न, मया वाच्यं तदा क'ते भव'त् ।
वाचाम्, — विद्वन्मानसा विवाहपुण्यद्वयार्थः । अ'दृष्टा चतुर्षु चर्चो'ति ।

१२ । अहं वाचाकीर्षं चतुर्षु भवकन्दर्पं दृष्ट्वा नन्दमादृशेन मेव विवाह-
पुण्यद्वयं भोक्तव्यं कृतवान् । मेव च तदाग्रे द्रव्यो विरहवेदनम् अनुमुनशम्
इति विवृणोते । अथ वाच-विवाहपुण्ययोः भवकन्दर्पं भोक्तव्यं च मया चिन्तम् ।

१३ । दम्पत्योः प्रकृतौ चतुर्षु भवकन्दर्पं दृष्ट्वा नन्दमादृशेन मेव विवाह-
पुण्यद्वयं भोक्तव्यं कृतवान् । मेव च तदाग्रे द्रव्यो विरहवेदनम् अनुमुनशम्
इति विवृणोते । अथ वाच-विवाहपुण्ययोः भवकन्दर्पं भोक्तव्यं च मया चिन्तम् ।

29 There, I felt grief at the sight of the new
Kandala flowers with their petals open, which touched
by the vapour rising from the earth drenched by the rain, imi-
tated the beauty of thy eyes robed in the smoke of the
nuptial fire.

उपान्तवानीरवनोपगृढा-

न्यालक्ष्यपारिप्रवसारसानि ।

दूरावतीर्णा पिवतीव खेदात्

अमूनि पम्पासलिलानि दृष्टिः ॥ ३० ॥

३० । उपान्तेति । उपान्तवानीरवनोपगृढानि पार्श्ववृक्ष-
वनच्छन्नानि, न्यालक्ष्याः (१) ईषत् दृष्ट्वा । पारिप्रवाः (२) चञ्चलाः
सारसाः (३) येषु तानि, अमूनि पम्पासलिलानि पम्पासरोजकानि,
दूरात् अवतीर्णा (४) मे दृष्टिः, अतएव खेदात् "पिवति" इव, न
विहातुमुत्सहते इत्यर्थः ।

[३०] (१) वा slightly, अथ to look, घन aff (२) परि, प्र to go,
अप् aff. (परिप्रव) and अप् aff. (मार्गे अप् प्रवय) (३) सरन् lake, अप् aff
(सरो वसति, अल, सारस) (४) नृ to cross, with अव, to descend, न aff.

१०० । दूरावनेषां मी दृष्टं दृष्टान्, अन्तर्धानेऽवनेषु दृष्टानि चान्
 पारिवर्तमानानि चानि पन्थासंभवादि विवर्तिता इव ।
 १०१ । अन्तर्धानेषु पानि चानेवाया चानि, ये... अन्तर्धानि । अन्तर्धाने
 मलिमानि । अन्तर्धाने—इत्यादि पन्थासंभवादि विवर्तिता इव ।

१०२ । मीरवर्तिभि रेतसकुत्रे समान्यमानि, दूरान् दृष्टं भवन्
 भाने कोट्टि मारसकुत्रे मीरवर्तिभि रेतसकुत्रे समान्यमानि पन्थासंभवादि विवर्तिता इव ।
 पन्थं अन्तर्धाने पन्थासंभवादि विवर्तिता इव । कोट्टि मारसकुत्रे मीरवर्तिभि रेतसकुत्रे
 इव । 'अन्तर्धाने मारसकुत्रे' इत्यमरः । 'दूरावनेषु
 पारिवर्तमानानि चानि पन्थासंभवादि विवर्तिता इव ।
 'अन्तर्धाने पानि चानेवाया चानि, ये... अन्तर्धानि । अन्तर्धाने
 मलिमानि चानि । विवर्तिता इति, दूरावनेषां विवर्तिता विवर्तिता इति ।
 इति वक्ष्यते ।

१०३ । ये अन्तर्धानेऽवनेषु दृष्टानि चानि पन्थासंभवादि विवर्तिता इव ।
 मीरवर्तिभि रेतसकुत्रे मीरवर्तिभि रेतसकुत्रे समान्यमानि पन्थासंभवादि विवर्तिता इव ।
 वनतः दृष्टं दृष्टान्, अन्तर्धानेऽवनेषु दृष्टानि चानि पन्थासंभवादि विवर्तिता इव ।

80 My eyes, descending from on high, drinks as it were
 for fatigue, the jonder waters of the Pampá, which are over-
 shadowed by the cany bush growing on their margin, and on
 whose bosom the playful cranes are seen indistinctly.

अत्रावियुक्तानि रथाङ्गनाम्नाम्
 अन्योन्यदत्तोत्पलकेसराणि ।
 द्वन्द्वानि दूरान्तरवर्तिना ते
 मया प्रिये सस्पृहमौचितानि ॥ ३१ ॥

३१ । अत्रेति । अत्र पम्पासरसि, अन्योन्यस्मै (१) दत्तोत्पल-
 राणि, अवियुक्तानि, रथाङ्गनाम्नां द्वन्द्वानि, अत्रावियुक्तानि,
 ३१] (१) अन्य other, repeated. (अन्तर्धाने मारसकुत्रे मीरवर्तिभि रेतसकुत्रे समान्यमानि पन्थासंभवादि विवर्तिता इव ।)

ते तव दूरान्तरवर्तिना दूरदेशवर्तिना मया, हे प्रिये । सस्पृष्टं
साभिषायम् ईक्षितानि (२), तदानीं त्वामस्माधंम् इत्यर्थः ।

३१ । (३) प्रिये । ते दूरान्तरवर्तिना मया, अथ (पन्थायां) अविवृणानि
अमोहदन्तोन्मत्तैः सखाभिः रघोः नामां इन्दानि समृद्धम् ईक्षितानि ।

३१ । अमोहदन्ते इक्षानि उत्पलकैः सखाभिः ये, तानि । दूरम् अन्तरम्,
तस्मिन् रतेत इति, तेन । वाचान्तर—दूरान्तरवर्ती अहम् ईक्षितवान् ।

३१ । सखीभिः अमोहदन्तिभ्यः सखाभिः परस्परपद्मैः सखाभिः इत्येवमिति प्रेम-
विक्रान्ति इति अहं तादृश प्रेमानन्दं बभूवुः तदानीं तव विरहान् मया दाम् सत्-
कण्ठम् अन्तर्भवम् इति विवेकायं । अमोहदन्तैः सखाभिः विरहव्याम् सखीपल-
भरतीति भावः । 'अमोहदन्तोन्मत्तैः सखाभिः'—यथा कुमारः,—'अर्धोपभुजो न
विदितः जाया सखावयामास रघोः नामां' इति ।

३१ । दूरम् अन्तरम् अमोह दन्तैः सखाभिः इति, उत्पल कानि सन्तुष्ट इति
विवेकाय, ये पद्मपत्रैः सखाभिः परस्परपद्मैः सखाभिः इत्येवमिति प्रेमानन्दं
बभूवुः तदानीं तव विरहान् मया दाम् सत्कण्ठम् अन्तर्भवम् इति विवेकायं ।

31. When away from thee, O my beloved! I observed
with intense longing, *Chakravākas* and *Chakravākīs* in pairs,
amorously putting filaments of lotus into each other's mouth

इमां तटाशोकलताञ्च तन्वीं

स्तनाभिरामस्तवकाभिनन्त्राम् ।

त्वत्प्राप्तिवृद्धा परिरब्धुकामः

सौमित्रिणा सास्त्रमहं निषिद्धः ॥ ३२ ॥

३२ । इमामिति । किं च, स्तनवत् अमिरामाभ्यां स्तवका-
भ्याम् (१) अभिनन्त्रा (२), तन्वीम्, इमां तटाशोकलताम्, अतः

इति विवक्षितम् । अमिरामाभ्याम् पूर्वपदस्यैव रूपं पूर्वपदस्य । इति to see, ३१ अर्धो
(अर्धोपभुजः)

आसृर्विमानान्तरलम्बिनीनां
श्रुत्वा स्वनं काञ्चनकिङ्किणीनाम् ।
प्रत्युद्गन्तीव खमुत्पतन्त्यः
गोदावरीसारसपङ्क्तयस्त्वाम् ॥ ३३ ॥

३१। अमृतिरिति । विमानस्य अन्तरेषु चरन्त्याग्नेषु, नन्दने
या. तासां, काश्चनकिद्विधीनां (१) स्नानं श्रुत्वा, सद्युषश्चक्षमात्
खम् व्याकाशम्, उत्पतन्त्यः (२) अमू श्लोदवरी- (३) सारसपङ्क्तय
त्वा प्रत्यदमजन्ति इव ।

३१ : अमु गोटावरीमरमवहकक , विमानाभरतन्विमोना कायमकिडि
पीना वन गवाः अमु लयतमव त्वा वनवहकति वव ।

३३। आरमानां चकलय, मोदार्थ्या आरमचकलय । वाचान्तर,—
 चरतभीम चरुभि आरमचकलयि सं प्रवहस्ये इव ।

३१। विमानमिद्विषोरथ मृत्वा स्वयुधरव मन्थनात्ता सारथा सर्वे गीता
परीरीरात् सप्ततमि । अथ सप्तमस्तुते, मन्थे ते सारथा चिरादानतां वीतां
ह्वा तदभिनन्दनायेम् दुरात् विमानान्निबन्ध आयाजीव । अथ क्रियोतमेधा ।

৩৩। ঐ পোতাঘরীর সারসংক্ষেপ, বিহারের মধ্যে মধ্যে প্রধান বর্ণনিকণী
সকলের লব্ধ অবশ্যে আকাশে উড়িয়া যেন হোয়ায় আড়াআড়িরা নইতে আসিতেছে।

33. These flocks of cranes on the Godáviri, hearing the tinkling sound of the golden bells hanging from this car, are ascending upwards as if to welcome thee

[२१] (१) काचन gold, and कटिचो from कच (चिच) to tinkle, चच and डोच affs (कचिचि कच करोति, कचश्चद्वात् तनकरोतीति व्युत्पन्नं चच, सिचि मौशादिनाम डोच). (२) चन up, पन to go, यव aff. (चिचि प्रचमा-च). (३) जो water, दा to give, क aff. (मोद) and ड with वा, to cover, वर and डोच affs.

एषा त्वया पेशलमध्ययापि

घटाम्बुसंवर्द्धितवालचूता ।

आनन्दयत्युन्मुखकृपासारा

दृष्टा विरात् पञ्चवटी मनो मे ॥ ३४ ॥

३४ । एवेति । पेशल-(१)-मध्ययापि भाराक्षमयापि इत्यर्थः । त्वया, घटाम्बुभिः संवर्द्धिताः बालचूताः यस्याः सा, उन्मुखा; कसी-
दभिमुखाः त्वत्संवर्द्धिताः एव, कृपासाराः (२) यस्याः सा, विरात्
दृष्टा, एषा पञ्चवटी, मे मनः, आनन्दयति (१) आनन्दयति । पञ्च-
वटीशब्दः युज्यतेव व्याख्यातः ।

३४ । पेशलमध्ययापि त्वया घटाम्बुसंवर्द्धितवालचूता उन्मुखकृपासारा विरात्
दृष्टा एषा पञ्चवटी मे मनः आनन्दयति ।

३४ । 'यत्र दृष्टा अपि घटा अपि बन्धो मे' ता विरपरिचिता पञ्चवटी
वटी काष्ठान् दृष्टा कमपि आनन्दमिर्भरम् अनुभवामि इति कथितार्थः । पेशल-
कोमल, भाराक्षम इति धावन, मध्यः कटिदेशो यस्याः, तया । अपत्यानां वीर्या-
मता यथा चमत्ता र्जं शराणि सृजति, तथा त्वमपि बालचूतानां वीर्यात् कम-
मपि कलभारवहनादिकेन लोकावली इति भावः । 'उन्मुखकृपासारा',—
त्वया साविताः कृपासाराः पुष्पादिव विरात् तव दम्भमात्रं चमत्कृत्य इति
भावः । 'घटाम्बुसंवर्द्धितवालचूता'—यथा कुमारि,—'चतन्द्रिता सा सवर्णा
इत्यस्मान् घटसमवसवैर्व्यवर्द्धयत्' इति ।

३४ । दृष्टावि कटिपेन कोमल इत्येवमूनी कृतमव सत्यं यादव जातं आय

(३४) (१) पिम् to pound, चमत्ता aff. (२) कृपा black, सार varie-
gated (कृष्णेन सारं श्रवत्) । तृतीयेति योगविभागात् समासः. (१) आ-
नन्द (चित्) to delight,—नन्दयति-नन्दयते । अनन्दयन्-अनन्दयत । अन-
नन्दन्-अननन्दत ; &c. नन्दितः । &c.

गाहकनिःश्वर उड कटिग्राह, दहनिवन्न गत्र जेहे भक्तवर्गो जेदिश आयात्र मन भूतविउ
इहेउहाइ, डेहात्र दुकनात्र भूतकणि जे भूत छुनिश इहिवाइ ।

31 My heart rejoices to see this Panchavati, after a long time, whose young mango trees were nursed with water brought in jars, by thee though slender waisted, and whose antelopes are gazing at us

अन्तानुहोदं मृगयानिवृत्तः

तरङ्गवातेन विनीतखेदः ।

रहस्त्वदुत्सङ्गनिपणामूर्छा

स्मरामि वानीरगृहेषु सुप्तः ॥ ३५ ॥

३५। अन्तेति । अथ पञ्चवत्यां, मोदा मोदावरी तस्या समीपे
रनुगोदम् । अमुयत्समयेत्ययीभावः । मृगयाया (१) निवृत्तः,
तरङ्गवातेन विनीतखेदः, रहो रहसि आत्यन्तसंयोगे द्वितीया ।
इदुत्सङ्गनियलुमूर्छां सन् अहं, वानीर-(१)-गृहेषु सुप्तः, (१)
स्मरामि । वाक्यार्थः कर्म । सुप्त इति यत् तत् स्मरामि इत्यर्थः ।

३५। अथ, अनुगोदं मृगयायावत्तल तरङ्गवातेन विनीतखेदं रहं तदुत्सङ्ग
नियलुमूर्छां (सन्) अहं वानीरगृहेषु सुप्तं स्मरामि ।

३६। वानीरावा गृहाणि, तेषु । तत्र लक्ष्मण, तावन् विषय मूर्छा यथा
। वाक्यान्तरं,—अदयानिवृत्तं विनीतखेदं तदुत्सङ्गानुत्सङ्गमूर्छा सुप्तं स
मया कथ्यते ।

३७। अथ पञ्चवत्यां मोदावरीतीति, सुप्तीतल तरङ्गवायु, अन्तानुहोदं तल
मि अर्थं तलं इति अहं, अहं विविधेषु वितसङ्गेषु तत्र अहं जिवो निधाय

[३५] (१) सग to search, दन् अर्थ. or अथ deer, दा to go, अ अर्थ
(अथ दाति अथदा, दावातो अथर्धे अथदाय.), (१) अथ water, ईरन् अर्थ
(वनीर) and अहं अर्थ. (१) सप् to sleep, अ अर्थ.

प्रसूत. सुखेन दिव्यानि भीतवान्, यद्य पञ्चवटीदमनान् तन् मध्ये अरन्
 चानन्दरसम् अनुभवामि, इति विशदायं । यथा उपरचरिते,—'अरसि
 तोरा तत्र गोदावरी वा अरसि च तदुपानेष्वावशीर्षेर्त्तनानि' । इति ।

३४ । एहं शाने गोदावरीतीक्ष्णं आनि कुशम् । इहेते अडागमनं कञ्चित् उ
 वात् आमात्रं साष्टिपूत्रं कञ्चित् ; आनि वेठनदूष्टे ठोवात्र केऽहं नृपकं व्रति
 निशं वाहेठाय, तादा आमात्रं अत्र इहेतेहे ।

35 It comes to my recollection that at this place on the
 banks of the Godávarí, I used to feel refreshed on my return
 from hunting expedition, by the cooling breezes which blew
 from the waves, and fall into deep slumber with my head on
 thy lap, within the solitary groves of canes.

भूभेदमात्रेण पदान्मघोनः
 प्रभंशयां यो नहुषं चकार ।
 तस्याविलासःपरिशुद्धिहेतोः
 भौमो मुनेः स्थानपरिग्रहोऽयम् ॥ ३६

३६ । भूभेदेति । यः मुनिः, भूभेदमात्रेण भूभङ्गमात्रेण
 नहुषं राजानं, मघोनः (१) पदात् इन्द्रत्वात् प्रभंशयाचकार (२)
 प्रभंशयति स्म । आविलासःपरिशुद्धिहेतोः कलुषजसप्रसादहेतोः
 तस्य मुनेः अगम्यस्य, अगम्यस्योदये शरदि जलं प्रसीदतीति उक्तं
 प्राक् । भूमौ भवः भौमः (३), स्थानपरिग्रहः आश्रमोदयं, दृश्यते
 इति श्रेयः, भौम इत्यनेन दिव्योदयस्वीकृतम् । परिग्रहो
 परिग्रहः स्थानमेव परिग्रहः इति विग्रहः ।

(१) (१) मद् to sacrifice, कनिम् unadi affि चतुष् augment
 नको निपातः । मद् उकारस्य चकारोऽनुनासिकम् (२) प्र, भवम् to

३६ । य. मू. भेदमानेन ननु सर्वं मघोन पदान् प्रमथयामकार, आभिलाष-
परिप्राप्तिरिति. तस्य तुने 'अथ भीम' व्यानपरिप्राप्तः ।

३७ । आभिलाषान् 'अथसो परिप्राप्ति', तथा 'तुने', तस्य । आभिलाषं,—
येन ननु प्रमथयामकारः ।

३८ । य. किल सरोचकटाक्षेयैव अपतितमेवम ननु यम् ऐन्द्रात् पदान्
पातयामास, यद्य अरदि नक्षत्रकपेय उदितः यदाकल्पयामि जगानि विमली-
करीति, तस्य मङ्गलं 'अतएव' अथ पायिषः 'आयम' इत्यने, इति विशदार्थः ।
'भीम' इत्यनेन तस्य दिव्यो नक्षत्रलोके अपर व्यानम् 'अनि, यत्तु' नक्षत्रलोके
इत्यने, इति सूचितम् । 'प्रमथया यो ननु प्रमथयामकार',—अथ आभिलाषयानु-
प्रयोगो व्यानम न क्ताः । तथा, 'हृद्यानुप्रयोगे निष्ठा' इत्यत्र अनुप्रयोग
अवहितविषयसंप्रयोगनिष्ठत्वमेतान् 'प्रमथया यो ननु प्रमथयामकार' इत्यादिषु
अपराधी, इति पाठनीयाः । यथाह कात्तिककारः—'विषयासनिष्ठत्वे अवहित
निष्ठत्वे च' इति । एवमिदं प्रयोगो न आभाषितः सुप्रयोगव्याख्याज्ञतो मन्थनं ।
तदाह,—'असकृन्माम' इति सूत्रे 'आम' इति पक्षस्या एव अनुप्रयोगे सिद्धे 'अनु'
पक्षे क्रियाविषययोः समन्वयधर्मादपि तदनुप्रयोगप्रापनायम् । अतएव तन्मते
'प्रमथया यो ननु प्रमथयामकार', 'पातया प्रमथयामकार' (नक्षत्रमते), 'मघोजया विधि-
रदास' (योऽनक्षत्रमते), 'उत्था मङ्गल' (मङ्गलाव्ये), इत्यादयः प्रयोगा न दीयाय,
इति । कलदापुरेण तु ईदृशप्रयोगात्कदाचि सप्तः सप्तः सप्तः इति सूत्रम्
हन्तम् । नक्षत्रमते मारतोदा कथा यदा,—पुरा कल सप्तः सप्तः इति पाठे तेजो-
हीने नक्षत्रमते च मङ्गलं सुरलाकम् अराजकं इहा कथयो देवाय समेन नक्षत्र नाम
राजान् शरीरीभि आभिलाषं सुरलाकं अभावयन् । आभिलाषं नक्षत्रं पति-
वता मघोर्दशो अकर्मः शरीरो विमलमुर्विदलं मुदक पक्षे यम् उपदिष्टान्
ननु मङ्गलः, राजन्' अथयदेत् शिविकदा सा वदन्ति तदाह सा भगानि ।
य च कामनीहितो ननु सत्याम् देवयो नक्षत्रयो च आदय शिविकावदमे मघो-
जयम् । अथ स शिविका वदन्ति देवयो साई विमलमान अथय पादेन

fall down, ('अथ'),—अवपतिः अथयन्तः अथयन्तः &c (३) भूमि
earth, अथ अर्थ

सृष्टिं व्यताकृतम् । कुपितश्च महर्षिः तं प्रभाष, ध्वज रे पाप ! दशवर्षसहस्राणि
महोदधौ सर्पद्वयधरो मय इति । नहुषः ततश्चयमेव इन्द्रलोकात् निपतितो
धरणा सर्पद्वयं प्रपेदे । विस्तरन् सर्वश्रेष्ठे द्रष्टव्यः । 'आविष्ठाप्यपरिग्रहि-
कृतो',—'अयस्वीदये जलानि प्रसीदन्ति इत्यागमः', तथा च यतुर्थे शर्गे,—'प्र-
सादोदयादश्चः कुम्भयोनेर्महोजय' इति । उक्तञ्च बराहमिहिरिण,—'बृहते ।
सुनैरगस्त्यायः कुम्भमायीममलप्रदूषितानि । उदयानि सवामसः सप्तमाशत् पुन
रत्नूनि भवन्ति निष्कलानि' इति ।

३७ । विनि एतन्नात्र कठद्री कविवागीज नश्यत्क हेतुना नप बृहतेऽपि नाति
कविश्राहिमेन, वीरात्र केनच आनि ३७ निर्दम इव, एहे नरे, अगन्ता नूनि नाति
आत्मनः ।

36. This is the earthly abode of the sage (अयस्य)
purifier of muddy waters, whose very frown caused Nahu
to fall down from the place of Indra.

वेताग्निधूमायमनिन्दाकीर्त्तः
तस्येदमाक्रान्तविमानमार्गम् ।
घात्वा हविर्गन्धि रजोविमुक्तः
समश्नुते मे लघिमानमात्मा ॥ ३७ ॥

३७ । जेतेति । अग्निश्चकीर्त्तः तस्य आगस्त्यस्य, आत्मान
विमानमार्गः, हविर्गन्धोऽस्यास्तीति हविर्गन्धि, जयः एव जेता ।
अभिप्रेत्यम् । "अभिधयमिदं जेता" इत्यमरः । एषोदरादित्वादेतम् ।
जेतेत्यमरः जेतामयः तेषां धूमायम् इदं घात्वा (२) आधाय रजो

[३७] (१) is three, ४ (=) to go, ५ and (१) ६ to smell, ७ and ८—
निपतितः । अजिघत्सुः । अजान्—अजाकीन्, अजानाम्—अजासिद्धाम्, अजः—अजानि ।
६८. जयोः । ६८. अजयि, —आयतेः । अजायि । ६८. (विचि) —आपयति । अजा

गुणात् विमुक्त, मे मम आत्मा. अन्तःकरणं, लक्ष्मिमानं (३) अध्व-
गणं समश्नुते (४) प्राप्नोति ।

१०। अग्निष्वाकोर्मे तस्य (अग्न्यस्य) आह्वानाविधानभागे हविर्मेति मेता-
दिधन्यायस्य आश्रय रजोविमुक्त इति आह्वा लक्षणात् समन्वये ।

१०। चानिद्या कीर्तिर्देवस्य नृः । नमः । आकाशो विमानस्य मार्गो वीर्यं ननु ।
वायुनामरः—इत्यो विमुक्तं वायुना लक्ष्मिना भवयति ।

१३। 'अभिन्वयोते',—अन्वयकोत्पत्तिपरम्परामुच्यते । ननु वशात् ननु दानं विभक्त्यन्तर्गतं वाताघोषनादिनामनम् यथावासाय अतएव 'वीत' । 'वीत'—'वय एव वीता' इति मज्झिमाघोषाचरे, वीताऽन्वयः चत्वा व्युत्पत्त्यो दद्यात्,—वीतु, वीदाम् इति चत्वाङ्गुपमाङ्गुवनीयङ्गुपान् इति इति वीता, वृषीदरादित्यान् साधु । यदा, माय मा यदा सञ्चल्यमानि मायन, माम् इता वीता । यदा, मायने अथ यादृतय, इति मा, याभिरिता वीता । वित्तम् इता इति वा, वृषीदरादि । 'वृषीदरादि'—'यापान् निष्कृत्' इति टित्पदी व्याचष्टे । आत्मवृद्धौ नि यापितव्यं आत्मकोषादिवर्जोदकावभावात् अथाप्यापितव्यं किमपि सुखमयं आत्मिकम् आत्मिकमयम् आपयते, इति कल्पिता ।

৩৭। প্রাপ্তবয়স্ক স্টেট দ্বারা অধিষ্ঠিত হইতে বিমবল্যে প্রদত্ত পুষ্কর
 পুষ্কর; অর্থাৎ বহিরা অর্থাৎ অর্থাৎ ১৯০৬-০৭ অর্থাৎ ১৯০৬-০৭ অর্থাৎ ১৯০৬-০৭
 ১৯০৬-০৭ অর্থাৎ ১৯০৬-০৭

87 Freed from all impurity my soul feels light, ennobling the source of the smoke which rises from the three-fold fire of that sage of unblemished glory and which ascends to the path of the aerial cars, charged with the fragrance of clarified butter (ghee).

ପଦ୍ୟ । ବ'ଜସମ୍ବ-ବ'ଜ'ସ-ମଃ ଶିଂ. ଛାନ୍ଦ ଗୁଣ : ଶିଂସଦ୍ ଛାନ୍ଦସଃ ଛାନ୍ଦାଃ
 ଶିଂ (୧) ଗୁପ୍ତ light, ବଳ'ବଲ୍ ଅଫି (୧) ଗୁଣ, ବଲ୍ to persuade,—ବଦ୍ଧମ୍,
 ବାହନଃ ବା'ହନ-ବାହ : ବା'ହନଃ ଶିଂ.

एतन्मुनेर्मानिनि शातकर्णेः
पञ्चाक्षरो नाम विहारवारि ।
आभाति पर्यन्तवनं विदूरात्
मेघान्तरालक्ष्यमिवेन्दुविम्बम् ॥३८॥

३८ । एतदिति । हे मानिनि ! शातकर्णेः नाम मुनेः संवन्धि-
पञ्चाक्षरो नाम पञ्चाक्षर इति प्रसिद्धम् । पञ्च अक्षरसः (१) कस्मिन्
इति विग्रहः । पर्यन्तेषु वनानि यस्य तत् पर्यन्तवनं, एतत् विहार-
वारि क्रीडाक्षरं, विदूरात्, मेघानाम् आन्तरे मध्ये स्थालक्ष्यम् ईदृ-
श्यम् । “आ ईदृश्येऽभियामौ” इत्यमरः । इन्दुविम्बम् इव
आभाति ।

३८ । (हे) मानिनि । शातकर्णे. मुनेः पञ्चाक्षरो नाम पर्यन्तवनम् एतत्
विहारवारि विदूरात् मेघान्तरालक्ष्यम् इन्दुविम्बम् इव आभाति ।

३८ । आभाति. — पञ्चाक्षरस्य पर्यन्तवनेन एतेन विहारवारिणा मेघान्-
तराले इन्दुविम्बेन इव आभायते ।

३८ । यथा हि दूरात् मेघमध्ये तिष्ठन् इन्दुविम्बम् ईदृशं भवति तथा
दूरात् परवृत्तमध्ये तिष्ठन् एतत् शात ईदृशं भवति, इति मतेषु । यत्र चि-
त्तत्वात् परोक्ष-इन्दुविम्बो, कृच्छ्रत्वात् आक्षेपत्वाच्च वन-शेषानां सादृश्यं चे-
द्विहाराद्ये वारि इव तत् तदा, पर्यन्ते वन इव तत् । पञ्चभिः अक्षरैर्भाति ।

[३८] (१) च water, च to go, चमि undi all. ; or चमि is the
waters, and चमि flavour - from their fondness for bathing, or from
their being produced at the churning of the ocean (चा वान
इति अपमरस, समुद्रात् समुद्रजनात्. समुद्रं भारते, — चमि निवेदनं ।
रसात् तदा च वदन्ति ; समुद्रेऽसुप्तं तदा तदा च वदन्ति । इति ।
वदन्ति च वदन्ति.)

(विद्यारथ) कृतान्तात् पञ्चाप्सरो नाम एतत् सरः इति दिनकरः । 'सातकर्णे' इत्यत्र 'सातकर्णे' इति हेमाद्रिः । 'सातकर्णे' इति च चारिवरवर्धनः पठति ।

७७ । अत्रिमानिनि । अत्रि पाठकनि भूनिव पकाग्र नायक औड़ासरोवरः ; इहात्र टात्रिवादे दनःश्री धाकाव, इहा येदेव अत्रज्ञान इहेठे अत्र अत्र वकिठ छेतिविश्वर नाय पोडिठेहे ।

३८. O sensitive! this is the pleasure-lake named *Panchāpsaras* of the sage Sātakarni, begirt by forests, which looks from this distance like the disk of the moon seen faintly through the clouds

पुरा स दर्भादुरमाववृत्तिः

चरन् मृगैः सार्द्धं सृपिर्मघोना ।

समाधिभीतेन किलोपनीतः

पञ्चाप्सरोयौवनकूटवन्धम् ॥ ३८ ॥

३८ । पुरेति । पुरा पूर्वस्थित्वा काले, दर्भादुरमाववृत्तिः तन्मावाहारः, मृगैः सार्द्धं सह, चरन् च अयि, समाधिः (१) तपसः, भीतेन, मघोना इन्द्रेण, पञ्चानाम् अप्सरसा यौवनम् (२) । तद्विस्तार्यत्यादिना उत्तरपदसमासः । तदेव कूटवन्धं कपटधनम् उपनीतः । "उन्माद्य कूटयन्त्रं स्यात्" इत्यमरः । किलेत्येतिष्ठे । मृगसाहचर्यात् मृगवदेव बद्धः इति भावः ।

३८ । पुरा दर्भादुरमाववृत्तिः अत्रे साह चरन् स एव । समाधिभीतेन मघोना पञ्चाप्सरोयौवनकूटवन्धम् उपनीतः किलः ।

३८ । दर्भादुरमाव चर दर्भादुरमाववृत्तिः, तान्त्रिकः कालः जीवनोपायाः एवम् । सात्यागर—समाधिभीतः कपटः दर्भादुरमाववृत्तिः अत्रे साह चरन् तम् कपटः पञ्चाप्सरोयौवनकूटवन्धम् उपनीतवान् ।

[३८] (१) वृत्ति, या. वा to hold. the off (२) दुर्गम् दुर्गम्, वृत्तिः (३) मृगैः मृगैः, पुरादिनात् कटवन्धम् ।

१८। कूटबन्धो नाम चामिप दत्ता मयपविबन्धनार्थः कन्यावातिनी
 भेट, 'फौद', 'जाभ' इत्यादिभाषा। 'यथा कूटयन्त्रेण बह्वानां मनाषाम् च
 मयभावं' तथा मुनेरपि व्यादिति, तादृशकूटयन्त्रेण बह्वानां तामिदेव रम
 इत्यर्थः, इति दिनकरः। पुरा किञ्च माण्डवर्षिः (शातकर्षिणां) नाम मुनि
 सय तपः तेने। ततश्च जातशङ्कै द्वे तपयोविधाताय पञ्च अप्सरसः प्रेषिताः।
 सतसामि- मदनव्ययता नीती मुनि' ता. परिधिनाय। अथ विद्वारार्थं १५
 सटाक सन्नाभ्यो च रस्य इम्यं निबन्धे। तदा प्रकृति स तप तामि' सां
 रमनाथ सटा सङ्गीतादिभिर्भोदीन काल नयति।

७२। कथितं आह, पूर्वे नेहै मुनि कुशाग्रवाज्य लोचनेहै व्यापारण करिष
 दृग्वृत्तेन गृहितं वाग करिषेहिमेन, अनन्तरं ईक्ष तन्नी उगनाग्र जीठ ररेण
 लोहाक नांछि अग्ननाग पोवनवग कूटयन्त्रे (संगे) बद्ध करिषाहेन।

39 It is said that this sage, who formerly subsisted upon
 the young shoots of Kusa grass only, and lived amongst the
 deer, was entangled in the snare of the youthful charms of the
 five nymphs (अप्सरस) sent by Indra afraid of his penance.

तस्यायमन्तर्हितसौधभाजः
 प्रसक्तसङ्गीतमृदङ्गघोषः ।

वियद्गतः पुष्पकचन्द्रशालाः
 घणं प्रतिशुन्मुखराः करोति ॥ ४० ॥

४०। तस्येति। अन्तर्हितसौधभाजः (१) जलान्तर्गतप्रासाद-
 गतस्य, तस्य शातकर्षेः, प्ययं प्रसक्तः (२) सन्ततः, सङ्गीतमृदङ्गघोष (३)
 वियद्गतः सन्, पुष्पकस्य चन्द्रशालाः शिरोऽष्टादि। "चन्द्रशाला

[४०] (१) यत्न within, सोध a palace, from सुधा plaster, चन्द्र, अर्ध
 मन् to enjoy, &c चि aff. (२) य, कृञ् to adhere to, त् aff
 म्, ने to sing, न् aff (सङ्गीत) and मृदङ्ग a drum.

12 The illustrations of the examples of the use of the word 'to respect' with smiling faces and artful and cunning looks are given in the text. Their navel ornaments failed to disturb the eyes (मृगाणां कण्डूयितारं) and the austere frightened Indra

उपोऽद्यमानावनयं मृगाणां
कण्डूयितारं कुशसूचिलायम् ।
सभाजने मे भुजमूर्च्छवाहुः
सख्यतरं प्राध्वमितः प्रयुक्ते ॥ ४३ ॥

४३। एष इति। ऊर्ध्ववाहुः, एष सुतीक्ष्णः, अद्यमानं यत्नं यद्यत्नं, मृगाणां कण्डूयितारं (१) कुशाः एव सूचयः ताः कुशातीति कुशसूचिलाव, तम्। कर्मणि धातु इत्यम्। सभिर्विशेषैः जयशीलत्वं भूतदया कर्मलभ्यत्वं धीयते। सखादितरं दक्षिणं, भुजं, मे मन, सभाजने (२) सम्माननिमित्ते। निमित्तात् कर्मदोषे, इति सतयी। इतः प्राध्वं (३) प्रकृतान्मूलवन् प्रयुक्ते। "चाटु-कूल्यायकं प्राध्वम्" इत्यमरः। धुय्यद्यैवम्।

४३। ऊर्ध्ववाहु एष (सुतीक्ष्ण) अद्यमानावनयं मृगाणां कण्डूयितारं भुजमूर्च्छवाह सख्यतरं भुज मे सभाजने इतः प्राध्वं प्रयुक्ते।
४३। वाध्याकारः—ऊर्ध्ववाहुना एतेन अद्यमानावनयः कण्डूयिता कुश-सूचिलाव, सख्यतरं भुजं प्रयुज्यते।

४३। 'अद्यमानावनयः—एतेन तस्य जयशीलत्वं सूचितम्। अद्यमानावनयम्, यथा गीतमीरे,—'पञ्चाशद्विभिन्नां विहिता जयकण्ठेषु। अका-रादिषकाराणां अद्यमाना प्रकीर्तिता ॥...अनया सख्यंवाधा जयः सख्य-सिद्धः' इति। 'मृगाणां' इति कर्मणि धातुः। मेमोदवान् करचोऽप्यो भुजः

[४३] (१) कण्डू-ड to itch, डध aff. (कण्डूदिभ्यो यङ्). - (२) सभाज to respect, &c धुय् aff (३) अ, चाटु, धन् to sound, चम् aff

प्रेषा मृगान् कलूयते, इतिभावः । 'कुम्भचिलाव',—कुम्भा मुख इव, कल्प-
प्रतीकान् भुजानि' इति टिककर । एतेनाय यजनशीलत्वं सूचितम् । मग-
कलूयनादिपराधाम् ऊर्ध्वबाहूना तपोभोक्तृणां यथा,—ऊर्ध्वबाहू रविदृश-
स्ते वासिष्ठ्यानिवन्ता ।...व्याकुलाभ्योपमप्राप्ता धूमकलूतिस्तीक्ष्णता ।...मृगा-
युवसदंशोक्तिं ते वसकलूतिमया' इति ।

४२ । ईदृश एव भावन, ये ह्येव अक्षयान्तर वनत्र वेष्टिष्ठ, ये ह्येव दुर्गगटोप
पादिरूपेण च दृष्टिं बाधं तीक्ष्ण रूपमकालेन हेतुनेन अत्रापि, तेनैव ह्येव आभार
महानां च भुवन्ता एव एवैव निरुक्तं कृतितेजसम् ।

43 This devotee with uplifted arm (ऊर्ध्वबाहु), has raised
his right hand in order to honor me In that hand he holds a
rosary (वचनमाला), and with it he caresses the deer and tears off
the pointed Kusa grass

वाचंयमत्वात् प्रणतिं ममैषः

कम्पेन किञ्चित् प्रतिगृह्य मूर्ध्नि ।

दृष्टिं विमानव्यवधानमुक्तां

पुनः सहस्रार्चिषि सन्निधत्ते ॥ ४४ ॥

४४ । वाचंयमत्वादिति । एष मृतीह्यः, वाचं यच्छतीति
वाचंयमः मौनव्रती । वाचि यमो व्रत इति खच्प्रत्यय, वाचंयम-
पुरन्दरौ चेति मुम् । तस्य भावः तत्त्वात्, मम प्रणतिं (१) किञ्चित्
मूर्ध्नि : कम्पेन, प्रतिगृह्य, विमानेन व्यवधानं (२) तिरोधानं तस्यात्
मुक्ताम् । अपेतापोद्गमुक्तपतितेति पशुमीसमासः । दृष्टिं, पुनः
सहस्रार्चिषि सूर्ये सन्निधत्ते सम्यक् धत्ते इत्यर्थः । अन्यथा अशर्म-
कल्पप्रसङ्गात् ।

[४४] (१) व, मम् to bow, कृ ॥ (२) वि, चर, धा to hold, लृट्,
अति (३) सम, नि, धा to hold,—धत्ते । चक्षन् चक्षितः । दधे । &c.

४४। एषः (सुतीर्ण) बाणधमत्वात् मम प्रवर्ति मुहुः किञ्चित् क
प्रतिपद्य विमानव्यवधानमुक्तां दृष्टिं सङ्गसार्विपि पुनः समिधमे ।

४४। बाणधार, — एतेन विमानव्यवधानमुक्तां दृष्टिं मत्प्रधीयते ।
४४। 'मुहुः' किञ्चित् कल्पेन, — गृहान् सिद्धिं कल्पयित्वा, मत्प्रकम्
इषत् सङ्गार्य इत्यर्थः । 'किं चत्' इति अव्यय 'कल्पेन' इत्यस्य विशेषणम् । 'प्रति
पद्य,' — स्वीकृत्य । 'विमानव्यवधानमुक्ताम्' &c. — दृष्टेः । सूर्यस्य च चनराज्ञात्

विमाने चपचपते सति स पृथ्वेयं न सूर्यनिबद्धदृष्टिर्बभूव इत्यर्थः ।
४४। हेनो नोनउडी ननिडा, आमात्र अणानडो श्रेयं मयुक नाडिडा इत्ये
उडिमेन, एकर एडै विमानेन रावधान इडैठे विमुक्त इडैशाराज निव डूडिके भूवाव

४४। हेनो नोनउडी ननिडा, आमात्र अणानडो श्रेयं मयुक नाडिडा इत्ये
उडिमेन, एकर एडै विमानेन रावधान इडैठे विमुक्त इडैशाराज निव डूडिके भूवाव

४५। In consequence of his vow of silence he has answered
my salutation with a nod, and on the sun he again fixes his eyes
relieved from the intervention of the car.

अदः शरण्यं शरभङ्गनाम्नः

तपोवनं पावनमाहिताग्नेः ।

चिराय सन्तर्प्य समिद्धिरग्निं

यो मन्त्रपूतां तनुमप्यहौषीत् ॥ ४५ ॥

४५। अदः इति । शरण्ये रक्षणे साधु शरण्यं (१), पावन-
तीति पावनम्, अदः दृश्यमानं तपोवनम्, आहिताग्नेः शरभङ्गनाम्नः
सुनेः, सम्बन्धि, यः शरभङ्गः, चिराय अग्निं समिद्धिः (२) सन्तर्प्यं
तर्पयित्वा, ततः मन्त्रैः पूतां शुद्धां, तनुम् अपि अहौषीत् (३) हुत-
वान् । जुष्टोतेषुङ् ।

[४५] (१) शरण्य shelter, दत्त aff (२) सम्, इत् to kindle, क्षिप aff
(उत्तोपावृष्ट). (३) हु to sacrifice, — जुष्टोति, जुष्टत, जुष्टति । &c चतुष्टोत,
चतुष्टताम्, चतुष्टतः । &c अहौषीत्, अहौषताम्, अहौषतः । &c जुष्टाव—
जुष्टावकार । &c कर्मणि, — दधते । अहौषि । &c इत । &c ।

४५ । 'आदितापि' शरभङ्गनाम् 'अद्' शरवण पावन तपोवनं, य 'अपि' मुनिभिः शिराय मन्त्रार्थं मन्त्रपूता तनुमपि 'अद्भौषीन' ।

४६ । शास्त्रान्तर—येन मन्त्रपूता तनु 'अद्भौषी' । 'आदित' 'अपि' येन स तस्य, आदितारम्यादितान् वा पुन्येतिपात, तेन मन्त्रासे 'आदितापि,' 'अद्भौषित' इति रूपद्वयं भवति । पूर्वं शरभङ्गी नाम मुनि रामदर्शनेन पूर्वकाम कृतकृताशने अदौ दग्धा अपुन्येकुमाररूप निभे, तेनैव च रूपेण ब्रह्म-श्रीकम्प आदरीक इति अदण्यकान्त कथानुमन्त्रेण ।

४७ । नरनागउच्छक आदितं हि नरउच्छ मादक भूमिः एहै नरिज्ज कण्ठावनः । दिवि नैरकान् दग्धवाटे अग्निं कृत्तिमावन कविता नन्दा एतादृशे यज्ञपूठ निज नदीरे देव वरिष्ठेन ।

45 Yonder is the hospitable and sanctifying hermitage of Śārabhaṅga the keeper of sacred fire who, though his body was purified by *Mantras*, offered it to the fire which had been long fed with fuel

छायाविनीताध्वपरिथमेपु

भूयिष्ठमन्त्राव्यफलेष्वमीपु ।

तस्यातिथीनामधुना सपर्यां

म्यिता मुपुर्वेष्विव पादपेषु ॥ ४६ ॥

४६ । छायेति । अधुना अस्मिन् काले, तस्य शरभङ्गस्य मन्त्र-म्यिनी, अतिथीनी (१) सपर्यां (२) अतिथिपूजा । "पूजा नमस्याप-विनिः सपर्यां र्वाहनाः समाः" इत्यमरः । छायाभिः विनीतः

[४६] (१) अतः १० ५०, इदम् अस्मिन् (अतः सातत्यमने, इदम् इत्यमरः) यथा, न विनीते विनीता इति विषयः यः, यदुक्तं—'एकवाक्यं विषयं अतिथिपूजाय-कृतम् । अस्मिन् हि विनीते यथा न लक्षादतिदिव्यते' । (२) यत्र ६३ ५०२-५०५, यः and टाप् अस्मिन् (अन्तर्यामी इव) ।

आयनीतः अधपरिचमः यैः तेषु भूयिष्ठानि वृष्टतमानि हन्ता-
 यानि श्लाघ्यानि यत्नानि देयां तेषु अमीषु पादपेषु आश्र-
 यपुत्रैस्त्रिव क्षिता, तत्पुत्रैस्त्रिव पादपैरनुष्ठीयते इत्यर्थः ।

४८ । अमुना तम् । अरमहम्) अंतर्दोषा मर्यादा, आचारविमोक्षात्
 अमुषु भूयिष्ठतयाप्युत्तमं सुखं पुत्रेभ्यः अमीषु पादपेषु क्षिता ।

४९ । यथा हि पित्रोर्लोकचक्रवर्त्ता मनुष्याः । अमृतममरं तदाचर-
 दातृभक्त्यादिकं मलयकं पाशव्यानि, तथा मुने पुत्रममरा आदमरुषाः मुनेभ्यः
 तदाचरितं अतिपादपैराक्षतं पाशव्यानि, ते विषया आचराणां पादपान् मरु-
 तैश्च सुखिणामनुगामं तर्पयन्ति, इति विमदाय । मुनिना पुत्रैर्निर्दिष्टैः
 दानिततान् पादपानां पुत्रमाश्रयम् ।

४६ । अमुना वीर्यं कठिणितं नरकान्तं च वीर्यं शूद्राया वा
 नरकं आश्रयतस्तत्र उग्रं कर्षितं वाहः ; कुक्ष्या वृक्षा शान कश्चिन् नरकं विना
 कश्चिन् शान, एवम् अमृतं नरिमात्रं उग्रं वनं अमृतं कश्चिन् नरकं ।

40 The sacred charge of his hospitality has now devolved
 on the trees (of his hermitage) which like worthy sons refresh
 weary travellers with their shadow and make them plant
 offerings of their excellent fruits.

८. धारास्वनोद्गारिदरीमुखोऽसौ
 शृङ्गाग्रलम्बाम्बुद्वप्रपङ्कः ।
 वध्नाति मे वन्सुरगानि चक्षुः
 दृष्टः ककुद्गानिव चित्रकूटः ॥ ४७ ॥

४७ । धारेति । धाराः निर्भराः, यद्वा धारया सात
 स्रगोद्गारि दरी (१) एव मुखं यस्य सः, शृङ्गं शिखरं विधा-
 तस्य अग्रे लम्बः अम्बुदः एव वप्रपङ्कः वप्रक्रीडासङ्गपङ्कः यस्य सः ।

[४७] (1) दृ to pierce, अप् aff. (दर) and डोप aff. (दर)

घसौ चिचकूटः, हे बभ्रु- (२)-गानि ! उग्रतानताङ्गि ! “बभ्रुं
वृषतानतम्” इत्यमर । दत्तः ककुद्गान् (३) यद्यभः इव, मे चक्षुः
बध्नाति नान्द्यासक्तं करोति ।

४० । (६) बभ्रु-गानि ! धारामनोद्धारदरीमुखं यद्वायव्याम्बुद्वयपट्टः
घसौ चिचकूट इतः ककुद्गान् इव मे चक्षुः बध्नाति ।

४१ । वाक्यान्तर—धारामनोद्धारदरीमुखेन यद्वायव्याम्बुद्वयपट्टं नृ
चक्षुसा चिचकूटेन दृष्टेन ककुद्गता एव चक्षुः बध्नाति ।

४२ । यथा हि कश्चिन्महता इव मुखेन गच्छन् मुखम् विधावेन च नदी
तटपट्टं धारयन् दृक्नीयतां याति, तथा घसौ चिचकूटं बभ्रुवैव निर्भरयन्
मुखम् शिखरेण च मेघं धारयन् मे क्षान्तिं दृक्नीयतां याति, इति विग्रहाय ।
अथ चिचकूट-ककुद्गती दरी मुखयोः चक्षुः-पट्टयोश्च सादृश्यं ज्ञेयम् । ‘वपपट्ट’
—वपक्लीडापट्टः । इत्यमरादयः महोक्ततां घट्टकत्वायै नदीपञ्चतन्तानि
आहत्य यन् क्लीडन्ति, सा वपक्लीडा, यथा अर्थार्थे,—‘वतधातवेति यद्वायै’
वपक्लीडा निगद्यते’ इति । ‘बभ्रु-गानि’—बभ्रुवैव जननाभिवधतिभि उद्या-
वगानि गावाः’ च यस्याः, तन्मन्त्रहो । यद्येवमुक्तमिदं सन्धावचपदं प्रायेण उप-
दीयमानाश्चिन्ता कालायाः प्रयुज्यते ।

४३ । अत्र चक्षुःगानि । येन उग्र इव तट्टोद्धारः नाहं कश्चित् वाक्, एवं
नदी-टटे आवातकमिदं लव नृजाले वाहनं करो, तेनैव एवै किञ्चिदुत्तरायणं दृष्टे
निवर्तनं उद्गिरणं करिष्या एवं निवर्तने देवताया वाहनं करिष्या आवातं दृष्टे
अत्रैव करिष्ये ।

47 O thou handsome! This Chitrakuta with its sounding
waterfalls and its cloud-capped summits, attracts my eyes, like
an infuriated bull beloveling loudly and covering his horns with
the mud of the river bank in his frantic sport.

चक्षुःगानि (१) चक्षुः hamp, जगुःगानि, (चक्षुःदलं चक्षुः, जगुःदलं चक्षुः, यथा-
दिलान् न बलम्)

कामिनोक्तं' परिचर्य तिष्ठति । मुक्ताया निम्बेलत्वादिमुद्योगो यथा मुक्ता-
गुणप्रकरणे,—'अच्छं दीपं वाग्भुक्तं' निम्बं नमस्त्वित्यम् । प्रकरणाविहीन
यत् तत् आदम्बुदितं शुभम्' इति । सुदूरान् दृष्टेन विद्यतस्यापि मन्दाकिनी-
प्रवाहस्य मुक्तादारवत् तनुत्वम् ।

४४ । डिज्-टैर डेनकळे ये मन्दाकिनी नदी पूर हरेउ जीनठावे मळिठ
हेउउर, हेराव लावाह हिर उ निर्मल ; कृदिन चळे येन एकगहि दूठाव हाव
माळिठेहे ।

48 The still and crystal stream of the Mandākinī flowing
around its base and seen so slender from this distance, looks
like a necklace of pearl round the neck of the earth

अयं मुजातोऽनुगिरं तमालः

प्रवालमादाय सुगन्धि यस्य ।

यवाङ्कुरापाण्डुकपोलशोभी

मयावतंसः परिकल्पितस्ते ॥ ४६ ॥

४६ । अयमिति । शिरेः समोपे अयमिरम् । शिरेण सैन-
कस्येति समासान्त टच्प्रत्ययः । मुजातः तमालः अयं दृश्यते । दस्य
सुमाकाङ्क्ष शोभनः मयः यस्य तत् सुगन्धिः । मयस्येत्यादिना इकार-
'समासान्तः' । प्रवालं पल्लवम्, आदाय मया ते दवाङ्कुरवत्
आपाण्डु कपोले शोभते यः ॥ अयवतसः (१) परिकल्पितः (२) ।

४६ । अयं एव च मुजातः तमालः, इत्यं सुगन्धं प्रवालम् आदाय मया ते
दवाङ्कुरापाण्डुकपोलशोभी अयवतसः परिकल्पितः ।

४६ । शिरेः समोपे,—अयं दवाङ्कुरापाण्डुकपोलशोभनः अयवतसः परिकल्पितः ।

[४६] (१) अयं, एव to adorn, अयं एव । (२) परिकल्पितः, अयवतसः अयं
या, तस्य शोभी आण्डुकपोलः ; प्रवालम् पल्लवम् अयं वा । (२) परिकल्पितः, एव
to be able, (दिय) अयं

କଥିତମ୍ । 'ସୁଜାତ'—ସୁତ୍ର ଜାତ', ଶବ୍ଦଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାବିଧୟ ଇତ୍ୟର୍ଥଃ । 'ସର୍ବତମ' ଇତ୍ୟନ୍ 'ସର୍ବତମ' ଇତ୍ୟପି ପଦ ଉଚ୍ୟତେ, 'ସର୍ବ' 'ସର୍ବ' ଇତ୍ୟେତ୍ୟାଦି । ଅକ୍ଷରାଂଶେ ପୂର୍ବତମ-ସୀମାବିଧାନାତ୍, ତେନ ଚ,—'ସର୍ବତମ', ସର୍ବତମ ; ଅବଶାତ୍, ସର୍ବତମ ; ବିଧାନ-ଆଦିଧାନମ୍, ଇତ୍ୟାଦିପଦାନି ଉଚ୍ୟନ୍ତି ।

୧୧ । ମୂଳପତ୍ର ନିକଟେ ଯେ ନୂତନ ଉଦ୍ଭୀଦଫଳେ ସେବା ବାହିଃତଃ, ଯାହା ବାହ୍ୟ ଉପାଦି ମୂଳବ ଶୃଙ୍ଖଳା ତେ'ବାହ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱାରା ଗଠନା କରାଯାଇଛି, ତାହା ତେ'ବାହ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱାରା ବାହ୍ୟ ଉପାଦିର କର୍ମାଳୟରେ ଲୋଡ଼ାଯାଇଛି ।

49. Yonder is the full grown Tamāla tree in the vicinity of the mountain, with whose scented leaves I wrought the garlands which adorned thy temples possessing the tender whiteness of young shoots of barely

ଅନିୟତ୍ତବାସବିନୀତମତ୍ତମ୍ ।

ଅପୁଷ୍ପଲିଙ୍ଗାତ୍ ଫଳବନ୍ଧିତତ୍ତମ୍ ।

ବନଂ ତପଃସାଧନମେତତ୍ତତ୍ତମ୍ ।

ଆବିଷ୍କୃତୀୟତରପ୍ରଭାବମ୍ ॥ ୫୦ ॥

୫୦ । ଅନିୟତ୍ତବାସବିନୀତମତ୍ତମ୍ । ଅନିୟତ୍ତବାସାମ୍ । (୧) ଦତ୍ତଭୟବିନୀତା ଆଦି ବିନୀତା ଶାସ୍ତ୍ରାଂ ଗନ୍ତବ୍ୟଃ ଦକ୍ଷିଣେ ତମ୍ । ଅପୁଷ୍ପଲିଙ୍ଗାତ୍ ମୁଷ୍ପଲିଙ୍ଗିନିର୍ମିତ୍ତମ୍ । ବିନୀତମ୍, ଅପୁଷ୍ପଲିଙ୍ଗିନିର୍ମିତ୍ତମ୍ । (୨) ଅପୁଷ୍ପଲିଙ୍ଗିନିର୍ମିତ୍ତମ୍ । ବିନୀତମ୍, ଅପୁଷ୍ପଲିଙ୍ଗିନିର୍ମିତ୍ତମ୍ । ଆବିଷ୍କୃତୀୟତରପ୍ରଭାବମ୍ । ଅପ୍ତେ ମୂଳେ, ତପସଃ ଶାସ୍ତ୍ରମ୍ (୩) ବନମ୍ ।

୫୦ । ଅନିୟତ୍ତବାସବିନୀତମତ୍ତମ୍ । ଅପୁଷ୍ପଲିଙ୍ଗାତ୍ ଫଳବନ୍ଧିତତ୍ତମ୍ । ଆବିଷ୍କୃତୀୟତରପ୍ରଭାବମ୍ । ଅପ୍ତେ ମୂଳେ, ତପସଃ ଶାସ୍ତ୍ରମ୍ (୩) ବନମ୍ ।

୫୦ । ଅନିୟତ୍ତବାସବିନୀତମତ୍ତମ୍ । ଅପୁଷ୍ପଲିଙ୍ଗାତ୍ ଫଳବନ୍ଧିତତ୍ତମ୍ । ଆବିଷ୍କୃତୀୟତରପ୍ରଭାବମ୍ । ଅପ୍ତେ ମୂଳେ, ତପସଃ ଶାସ୍ତ୍ରମ୍ (୩) ବନମ୍ ।

୫୦ । ଅନିୟତ୍ତବାସବିନୀତମତ୍ତମ୍ । ଅପୁଷ୍ପଲିଙ୍ଗାତ୍ ଫଳବନ୍ଧିତତ୍ତମ୍ । ଆବିଷ୍କୃତୀୟତରପ୍ରଭାବମ୍ । ଅପ୍ତେ ମୂଳେ, ତପସଃ ଶାସ୍ତ୍ରମ୍ (୩) ବନମ୍ ।

୫୦ । ଅନିୟତ୍ତବାସବିନୀତମତ୍ତମ୍ । ଅପୁଷ୍ପଲିଙ୍ଗାତ୍ ଫଳବନ୍ଧିତତ୍ତମ୍ । ଆବିଷ୍କୃତୀୟତରପ୍ରଭାବମ୍ । ଅପ୍ତେ ମୂଳେ, ତପସଃ ଶାସ୍ତ୍ରମ୍ (୩) ବନମ୍ ।

ततः । 'तपःमाधनं वनं' तपोवनम् । 'अहो प्रभावी मधुरं' यत् अवाग्नी दण्डभय
विनापि दुष्टा जलव लातिवेरं विहाय विमोता, सघरणि, कुसुमजम्ब विमार्प
य प्राशिनः सुखे प्लानि जलप्र'ण, इति विमदार्थः । अनुपपन्ना यदा
कादम्ब्योः,—'अहो प्रभावी महात्मनाम चत द्वि प्रात्र'तकम् अपहाय विरीटम्
अपमानाकराणाम' तिव्येष्टोऽपि तपोवनवसतिसुखम् अनुभवन्ति' इति ।

४० । এই অত্রি দুনিয় উল্লেখ, হৈহী উজ্জ্বল জীবন্ত উল্লসিতাব প্রকাশ করি-
তেছে, এখানে বড়ভয় নাই অথচ উজ্জ্বল বিনীতভাবে বসে আছে, বিনা পুনর্নাই বৃক্ষ
মকল বন বসিছে থাকে ।

50 Yonder is the hermitage of Atri, where animals, though
free from the fear of punishment live in amity and trees bear
fruits without previously bearing flowers, and which seems
breathing out majesty on all sides

अत्राभिषेकाय तपोधनानां
सप्तर्षिहस्तोद्धृतहेमपद्मानाम् ।
प्रवर्त्तयामास किलानसूया
विस्त्रोतसं त्राम्यकमौलिमालाम् ॥ ५१ ॥

५१ । अत्रेति अत्र वने अत्रयया अचिपत्नी, सप्त च ते
अष्टपदस्य सप्तर्षयः । दिक्संख्ये सप्तार्यामिति समासः । तेषां हस्तेः
उद्धृतानि हेमपद्मानि यस्याः तां, व्यक्क (१)-मौलिमालां हरश्चर-
णं विस्त्रोतसं (२) भागीरथीं, तपोधनानाम् अत्रयीयाम्, अत्रि-
षेकाय आनाय, प्रवर्त्तयामास (३), किसेथैतिष्ठे ।

[५१] (१) वि three, and व्यक्क eye, having three eyes (२) वि
three, वीतम् stream, a river with three channels (३) व, वृत् to
stay, (विचि),—वर्त्तयति । अत्रयं वत् । अत्रीयम्-अत्रयं वत् । &c.

वीरासनैर्ध्यानजुषामृषीणाम्

अमी समध्यासितवेदिमध्याः ।

निवातनिष्कम्पतया विभान्ति

योगाधिरूढा इव शाखिनोऽपि ॥ ५२ ॥

५२ । वीरेति । वीरासनैः अयसाधनैः, ध्यानं अयन्ते सेवन्ते ध्यानजुषां (१) तेषां तैः उपविष्टा ध्यायताम् अयमीमां सम्बन्धिनः समध्यासित- (२) वेदिमध्याः । इदं वीरासनस्यानीयम् । अमी शाखिन अपि, निवातनिष्कम्पतया, योगाधिरूढा इव ध्यानभाजा इव विभान्ति । ध्यायन्तोऽपि निखलाङ्गा भवन्ति । वीरासनैः वशिष्ठः, “एकपादसधैकस्मिन् विन्यस्योदरि सम्यतम् । इतरस्मिन्- क्तया चाम्यं वीरासनमुदाहृतम्” ॥ इति ।

५१ । वीरासनं ध्यानजुषाणं कवीणां सम्बन्धिनः कस्यचित्तवेदिमध्या अमी शाखिन निवातनिष्कम्पतया दीनाः पदद्वयं इव विसृजन्ते ।

५२ । कस्यचित्तवेदिमध्या इति तैः शिष्याणां वा वाच्यं विन्यस्यतां — निवाति निर्वानर्हन्ति वा निष्कम्पता, तदाः दीनाः कर्तव्यतां वाच्यन्ते — अमीसि समध्यासितवेदिमध्याः शाखिनः दीनाः पदद्वयेनैव विसृजन्ते ।

५३ । वेदिमध्या वीरासनादीनां कस्यचित्तवेदिमध्या वाच्यतां निर्वानर्हन्ति विन्यस्यन्ति । अमी वीरासनादीनां कस्यचित्तवेदिमध्या इति वाच्यं तदा वाच्यं वाच्यतां वाच्यन्ते । अमी वीरासनादीनां कस्यचित्तवेदिमध्या इति वाच्यतां निर्वानर्हन्ति विन्यस्यन्ति । अमी वीरासनादीनां कस्यचित्तवेदिमध्या इति वाच्यतां निर्वानर्हन्ति विन्यस्यन्ति । अमी वीरासनादीनां कस्यचित्तवेदिमध्या इति वाच्यतां निर्वानर्हन्ति विन्यस्यन्ति ।

[५१] (१) ध्यानजुषां कवीणां सम्बन्धिनः कस्यचित्तवेदिमध्या इति वाच्यतां निर्वानर्हन्ति विन्यस्यन्ति ।

(१) ५१, ५२, ५३ इति वाच्यतां निर्वानर्हन्ति विन्यस्यन्ति ।

चतुर्था परमात्मनः, यदुक्तं - 'गी' (च. ११) 'मूने धृतिं विभावते' नित्यम्। एतद् ध्यानमिदं दीप्तं मग्नं निद्रां विधाति' इति। 'देहा धृष्टा,'- सोऽन्तःपरमात्मनो मयोर्गो 'योग' उक्तं - 'यदीयं गीर्वाणमिन्द्राग्निं शिरसा' - 'तानी' इति। 'वीरासन' - 'चायन नाम यदाङ्गीकृत्य लीलायुक्तं, तत्र कश्चरणादिमण्डपः। वीरासनं यदा तत्त्वमाह, - 'एवमात्मनः ज्ञाना विस्मयी' तदेतत्तत्त्वं। यत्तु वाच्यं विज्ञेयस्यो बोधायनमिन्द्राग्निं 'रतम्' इति। यदुक्तम् - 'यदा आत्मनः' - 'समस्तमभूतो ब्रह्म' भूतो निद्रां ज्ञानाङ्गीकृत्य समिद्धायाः भगवतः समीपवर्त्तमानो भूत्यने किं वयं सन्त्येता' वा चनः' इति। ६१। कतिपयं वीरासने देहं निद्रां विज्ञेयस्यो बोधायनमिन्द्राग्निं 'रतम्' इति। नक्तं तुक्तं कान्तकान्तविज्ञेय इति इति आह, 'वीरासनं कश्चरणादिमण्डपः' इति।

62. Those trees in the midst of the alters on which ascetics are seated cross-legged (वीरासन) engaged in deep meditation, being perfectly still in the calm air, seem also immersed in meditation

त्वया पुरस्तादुपयाचितो यः
सोऽयं वटः श्याम इति प्रतीतः।
राशिर्मन्थीनामिव गारुडानां
सपद्मरागः फलितो विभाति ॥ ५३ ॥

५३। त्वयेति। त्वया, पुरस्तात् पूर्व, यः उपयाचितः प्रार्थितः। तथा च रामायणे, "न्ययोधं तमुपागम्य वैदेही वाक्यमब्रवीत् नमस्तेऽस्तु महावृत्त! पारयेन्मे व्रतं यतिः॥" इति। श्याम इति प्रतीतः (१) स वटः अयं यत्नितः (२) सन्, सपद्मरागः गारुडानां (३) मन्थीनां मरकतानां राशिः इव, विभाति।

[५३] (१) व्रतं, दाय (२) to go, गच्छ (३) फल fruit, इत्यर्थः।

५२ । तया वृक्षात् उपवाचितं ग्राम इति प्रतीतं सः घटः चयः प्रमितः
(सम्) सपत्न्याय, माह्वानां मन्थीनां रात्रिरिव विभाति ।

५३ । सपत्न्यायै सद्यः वसंत इति सपत्न्याय, तुल्ययोगे बहुवीडिः । माया-
भारं,—उपवाचितेन ग्राम इति प्रतीतेन तेन चनेन घटेन प्रमितेन, माह्वानां
मन्थीनां रात्रिरिव सपत्न्यायैव इव विभायते ।

५४ । यथा हि ग्राममन्थी मरकतमणिशशि रत्नवर्णं सपत्न्यायमणिभिः
अनुविद्धं शोभते, तथा ग्रामपर्वरात्रिभूषितं चण्डो ग्रामघटः रत्नवर्णं फले
अलङ्कृतं शोभते । अथ पद्मदानां ग्रामग्रामं माह्वमणिकान्, फलानाञ्च रत्न-
लान् सपत्न्यायमणिशशिवत् । अदौ च ग्रामग्रामशोभितत्वादिह तस्य ग्रामघट
इत्याद्या इति मन्यामहे । सपत्न्यायै रत्नवर्णमणिशशेह । मरकतापरमाना बहुवी-
डिणि, स च मन्थीनां रात्रिरिव विभाति ।

५५ । पूर्वे तुमि दाहं विभक्तं आर्वा करिष्यदिति अहे तेने पायवटे, वृक्षे
वसित इत्येतत् वेन पद्मदानं कठिणं मरकतमणिशशिवत् चोत्तिष्ठति ।

५६ Yonder is the tree known as the S'yāmarat, to which
didst thou offer thy prayers, and which appears with its red
fruits, like a heap of emeralds studded with rubies (पादः)

हृषित् प्रभालिपिभिरिन्द्रनीलैः

मुक्तामयी यष्टिरिवानुविद्या ।

अन्यत्र माला सितपद्मलानाम्

इन्द्रीवरैरुत्पचितान्तरेव ॥ ५४ ॥

५७ । हृषित्प्रभालिपिभिरनुभिः शोभैः प्रयागे मङ्गायमुना-
सङ्गमं वर्णयति, हृषित्प्रभालि । हे अथवपादुः । पद्मं यमुनातरङ्गैः
भिन्नप्रवाहा मिश्रैषा, मङ्गा जायन्ती, विभाति । केव ? हृषित्

[५७] (१) प्रभालustre, विष् to smear, वि न ३३ (इतीदारय),

(१) इदं best, and नील blue. (इन्द्रीवरैरुत्पचितं इति,—'होरमये' इति च)

अन्यत्र कालागुरुणा दत्तपद्मा रचितमकरिकापत्रा भुवः चन्दन
कल्पिता भक्तिः (२) इव ।

५५ । कोषाग्रं येन मानसमग्रावप्रतिष्ठं वेत्त वाग्रहसमन्वेतो नीलशःसा तत्र
मिलित इतिराह, कोषाग्रं येन पृथिवीव वेत्तमनमग्री दत्तं) मुकुटमग्री
पद्मावली वारणं वदित्वाह ।

55 In other places,—like a flock of white geese, whose
favourite haunt is Mānasa (lake), intermixed with blue swans
(कादम्ब—geese with dark-grey wings); in other places,—
like a floor painted with white sandal and inlaid with orn-
amental leaves painted with black sandal,

कचिद् प्रभा चान्द्रमसी तमोभिः

छायाविलीनैः श्वलीकृतेव ।

अन्यत्र शुभा शरदभलेखा

रन्ध्रखिवालक्ष्यनभःप्रदेशा ॥ ५६ ॥

५६ । कचिदिति । कचिद् छायासु विलीनैः (१) क्षी-
तमोभिः श्वलीकृता (२) कर्णुलीकृता, चान्द्रमसी (३) च-
न्द्रिका इव । अन्यत्र रन्ध्रेषु व्यापकनभःप्रदेशा शुभा शरद-
भलेखा शरदभलेखप्रतिष्ठः इव ।

५६ । कचिद् कचिद् विदुः कचिद् कचिद्, कचिद् कचिद् विदुः कचिद् कचिद् कचिद्
कचिद्, कचिद् कचिद् कचिद् कचिद् कचिद् कचिद् कचिद् कचिद् कचिद्

कचिच्च कृष्णोरगभूषणेव
भस्माङ्गरागा तनुरीश्वरस्य ।
पश्यानवद्याङ्गि विभाति गङ्गा
भिन्नप्रवाहा समुनातरङ्गैः ॥ ५७ ॥

५७ । कचिदिति । कचिच्च कृष्णोरगभूषणा (१) भस्माङ्गरागा
रुद्रस्य (२) तन्नु इव विभाति । शेषं व्याख्यातं । कलापकम् ।

२५ । (कः) ५७७ येन कृष्णस्य अङ्गस्य विद्युदित इत्यन्तं नृकर्मणो वृषणे
हस्ति इति ५७७ ।

57. And in other places,—like the ash-smeared body of
Iśvara (भस्मादेव) entwined with black serpents

समुद्रपल्लोर्जलसन्निपाते
पूतात्मनामव किलाभिषेकात् ।
तत्त्वावबोधेन विनापि भूयः
तनुत्यजां नास्ति शरीरबन्धः ॥ ५८ ॥

५८ । समुद्रेति । अथ समुद्रपल्लोः गङ्गायमुनयोः जल-
सन्निपाते (१) गङ्गमे, अभिषेकात् स्वामात्, पूतात्मना तनुत्यजां (२)
पुंसां, तत्त्वावबोधेन तत्त्वज्ञानेन, विनापि प्रारब्धशरीरत्यागानन्तर,
भूयः पुनः शरीरबन्धः शरीरयोगः, नास्ति किल । अन्त्ये च स्वामा-
देव मुक्तिः अथ स्वामादेव मुक्तिः इत्यर्थः ।

[५७] (१) कचिच्च black, and कचिच्च I read, कचिच्च to fly, कचिच्च (२५२)
and कचिच्च ornament (२) इत्यु to rule, कचिच्च अर्थः

[५८] (१) कचिच्च water, and कचिच्च, to, कचिच्च to fall, कचिच्च (१), कचिच्च,
103, कचिच्च to quit. [कचिच्च अर्थः (कचिच्च),

५८ । अथ मत्पुत्रपत्नी जलमस्त्रिपाते चमिषेक्षाम् घृताक्रमी तनुदन्तां तस्मात्
वयोधेन विनापि भूयः शरीरवन् न चस्ति किञ्च ।

५९ । घृतं चाग्रा चला करणे येषां ते घृताक्रामाः, तेषाम् । तनुं दन्ति
ये ते तनुदन्ताः, तेषाम् । अथ मत्पुत्रपत्नीमस्मिन् घृताक्रमी दृष्ट्वा सर्वपापेभ्यो
मुच्यते देहात् च मोक्षं लभन्ते, नाथ कृतकामा दीदृशं भीषाद्य तत्कायं तत्त-
न्नाम चपेक्षन्ते, इति विमृश्यात् । प्रयागे घातफलं यथा महाभारते युधिष्ठि-
रमाकण्डेयसखादेः—युधिष्ठिर उवाच । 'भयम् नो नुमिच्छामि प्रयागगतं कृतम् ।
घृताक्रामा का गतिस्तत्र घातानामपि किं फलम् ॥...माकण्डेय उवाच । कदाचि-
च्छामि ते वक्ष्ये' या चेष्टा यच्च तत्फलम् । घृता सद्यर्चिभिः सृष्टं कथ्यमानं महा-
घृतम् । यत्र घाता दृष्टं यानि ये घृतार्चिपुनर्भवाः ॥ इत्यादि ।

६० । योवात्रा एवै द्वे तद्वृक्षगङ्गां (जला यदूनां) नगरं तान् कश्चिन्नां योवात्रा
नविज्य करेण उवाचान् उवाचान् न विदेह एवमेव चरन्तान् वा विदेहान्
इति वा ।

58. Those who are purified by ablution in the confluence
of the waters of the two spouses of the ocean, even though
devoid of spiritual knowledge, never assume again this mortal
form.

पुरं निषादाधिपतेरिदं तत्

यस्मिन् मया मौलिमणिं विहाय ।

जटामु बद्धास्वरुदत् सुमन्तः

कैकेयि कामाः फलितास्तवेति ॥ ५९ ॥

५९ । पुरमिति । निषादाधिपतेः शुचस्य. तत् पुरम् इदं,
यस्मिन् पुरे मया मौलि-(१)-मणिं विहाय, जटामु बद्धास्वरुदत्तं सतीसु,
सुमन्तः हे कैकेयि ! तव कामाः (२) मनोरथाः, फलिताः
सफलताः जाताः, इति अस्वरुदत् । रुदिरयुविमोचने सुहृ ।

१८। निषादाधिपते ततः पुरम् इवः यस्मिन् मया मोक्षिमयि, विहाय
लटामु ब्रह्मासु सुमनः (६) कैकेयि ! तव कामाः कलिताः, इति अकुरु ।

१८। सुमन्तेषु चरीरिण इति वाच्यमस्ति ।

१८। अपनीते राजवेगे गच्छते च मया तापमवेगे, विनेव मयि बाधलः
सुमनः तदा विगलितधैर्यं चरीरनम् उवाच ; इति कैकेयि ! इदानीं पृथ्वांसी
मनोरथा । रामस्य लटाम्बुलादहर्मात रामप्रवासनद्वयं कैकेयाः चभीष्टं
मिहम् इति सुमन्ताधिपतः । 'निषादाधिपते,'—रामस्य बह्वक्षय्यस्य गुह्यस्य ।
'पुर'—ग्रहणैव नाम नगरम् ।

१९। इहै मेहे निवर्णनटिरु नगर, यथायथा विदुःकेन यदि केन्द्रोक्तम् कश्चिद्
कटिभक्तं वक्तुं कश्चित्, सुवत्तं अद्वयं श्रौतुं कश्चिद् कश्चित्कश्चित्,—देवकेशि !
कौमार्यं वक्तुं इव पूर्वं हरेत् ।

59 Yonder is the city of the king of Nishāda, where
on my casting down the gem on my heel and assuming the
clotted hair, Sumantra with tears in his eyes cried out,—Oh
Kaikeyi! your intentions are fulfilled

अयोध्याः पुण्यजनाङ्गनां

निर्विष्टहेमाम्बुजरेणु यस्याः ।

ब्राह्मं सरः कारणमाप्तवाचः

बुद्धिरिवाव्यक्तमुदाहरन्ति ॥ ६० ॥

६०। अयोध्यायैरिति । पुण्यजनाङ्गनां अत्युत्तीर्णा, अयो-
ध्यायैः (१) कानैः, निर्विष्टः अयमुक्तः हेमाम्बुजरेणुः दृश्यते । तव
ताः ब्रीहकीति अत्यन्ते । ब्राह्मणः इहं ब्राह्मणम् (२) । अस्मिन् इति
टिप्पणीः । ब्राह्मं शरः मानसात्, दृष्टाः सरः बुद्धेः महत्त्वम्,
अव्यक्तं (३) प्रधानम् इव, कारणम्, आह्वयवाच्यं आह्वयवाच्यं वेदाः,

[६०] (१) पदस्य water, & to hold, अप अर्हि (२) बह्वन् the creator,
अप अर्हि (३) अ अर्थ वि, अर्थस्य to make clear, त अर्हि

यदा मञ्जुव्रीहिणा मुनयः, श्यामाः सत्याः वाचः वचनानि शेषां ते
उदाहरन्ति प्रपद्यते ।

६०। पुष्पाजनाङ्गनां यद्योधरैः निम्बिन्दुमास्वजरेण प्राक्तं सरः पयो
मृष्टेः पश्यन्तम् इव कारयन् आसवाचः उवाचरत्नि ।

६०। आगवाग्नि उदाक्रियते इति वाच्यत्वरम् ।

[illegible]

६१। तीरनिखानधूपा या (सरयू) शुरद्वेमेघावधधारतीः- इमांश्वि.
पुण्यतरीकृतानि जलानि ययीष्यां राजधानीम् अयु वदति।

६१। तीरेषु निखाता धूपाः यस्याः सा। अपुण्यतराणि पुण्यतराणि
धृतानि पुण्यतरीकृतानि। वाच्यानर,--तीरनिखातधूपया यदा जलानि छन्दे-
रति।

६१। यस्याः सरयुतीरेषु मङ्गतपयवधनटारवी निखाता दृश्यन्ते। अनेन
स्वपूर्वपुद्गलाणां यजनधीनत्वं सूचितम्। या च सरयूः ययीष्यातिष्ठप्रवाहिनी।
अनेन निजराजधान्याः परमपवित्रम् परमरमणीयत्वञ्च सूचितम्। इत्याहुवध्या-
राजान् अन्वनेधनमार्ते, अनन्तर अचतीये दीक्षान्त्वानेन यस्याः सरयुः स्वतः
पवित्रायादि जलानि पवित्रतराणि कृतवन्तः। अनेन निजपूर्वपुद्गलाणां परम-
पवित्रत्वं सूचितम्। दीक्षान्त्वानम् अवधयः यत्रप्रवसानमित्यर्थः।

७१। रीहाव डीर वज्रीर द्वाग्वी निषाठ इतिराह; यिनि निष जलदानीक
अयोधा राजधानीर नदीप निषा जलदानीक इतिराह, हेकाद्वीर द्वाग्वी
अध्वमेध मन्त्राग्न कविता दीक्षाद्वीर निषिष्ठ यदठत्र कविता वरीर भविज जल-
अविठत्र भविज कविताह्वेन।

Gl. She, on whose banks are fixed the sacrificial posts (द्वी-
bears, close past the capital Ayodhyā, her sacred volume of
waters made more sacred by the ablutions of the descendants
of Ikshvāku after the performance of the Aśwamedha sacri-
fice.

यां सैकतोत्सङ्गमुखोचितानां
प्राज्यैः पयोभिः परिवर्द्धितानाम्।
सामान्यधात्रीमिव मानसं मे.
सम्भावयत्युत्तरकोशलानाम् ॥६२॥

दिना गुमादय) and विष sacrifice (२) वह to bear,—वदति। अत्राह,
अयोधीम्। इत्याहु। &c

६४ । विरक्तसम्याकपिथ पायिवं रजः पुरस्तात् यतः उज्जिहीते,
हनुमत्कथितप्रवृत्ति भरतः ससेन- (सन्) मा प्रत्युद्गत (इति) यद् ।

६४ । वीथान्तर,—विरक्तसम्याकपिथेन पायिवं रजसा उदायते, इत्
'उज्जिहीते',—अन्वर्थो द्वाघातु जुहीत्यादिगर्भीय, अथ तु सत्पूर्वः उदर
'प्रवृत्ति',—वाचा, 'वाचां प्रवृत्तिर्वाचः' इत्यमरः ।

६५ । अतिमात्र लोहिता मङ्गात् न्यात्र तद्वर्षे धूमिवाग्नि यवन मङ्गल
हरेते उचिंत इहेतेहे, तवन बोध रवि, उरत हनुमानेर अग्रा ९
आगमनवार्त्ता उनिवा मनेमो आहार अङ्गुलीयन कविवाहे ।

६५ The cloud of dust, like the scarlet twilight, ru-
p upwards from the ground in my front, makes me think
Bharata, (previously) informed of my arrival by Hanuman's
advancing to receive me with the army.

अद्या श्रियं पालितसङ्गराय

प्रत्यर्पयिष्यत्यनघां स साधुः ।

हत्वा निवृत्ताय मृधे खरादीन्

संरक्षितां त्वामिव लक्ष्मणो मे ॥ ६५ ॥

६५ । अहेति । किं च, साधुः सज्जनः सः भरतः । "साधु
वाङ्मयिके चारौ सज्जने चापि वाच्यवत्" इति विश्वः । साहित्य
सङ्गराय (१) पालितपिष्टप्रतिप्राय, मे मष्टम्, अनघाम् अरो
भोगाभावात् अनुच्छिष्टां किन्तु संरक्षितां, यिदम्, मृधे (२) इति
खरादीन् हत्वा निवृत्ताय मे, लक्ष्मणः संरक्षिताम् अनघां त्वामिव
प्रत्यर्पयिष्यति (३) अद्या (४) सद्यम् । "साधो त्वमागता इत्ये
इत्यमरः ।

[६५] (१) न to swallow, with नम् to promise, अ३. ३९ (१) व

to L. ३९, च ३९ (१) अ to ३९, (विषय) अर्पयति-अर्पयति । अर्पयति-च ३९

६५ । साधु स पालितमङ्गराय भीष्मधां भरवितां दिवं, यथे परादीन्
इत्या निहताय (मे), सख्यं (यन्धां भरवितां) त्वाम् इव अहं वन्द्यर्पयिष्यति ।

६६ । पालितः सङ्गरी विन स, तथै । वाचान्तर,—साधुना तेन लक्ष्मणेन
यन्धां भरविता श्री वन्द्यर्पयिष्यते, इत्यादि ।

६७ । परदृष्ट्यादिभिः कष्ट युद्धकाले यथा लक्ष्मण त्वा रचितवान् युद्धान्
इत्यादिताय च सद्य निष्ठाया त्वा इत्यादितावान्, तथा सप्त वनवासकाले भरत,
राजलक्ष्मीं मन्थक रचितवान्, अधुना वनवासात् प्रत्यागताय मन्थम् अनुवसुधां
तां राजलक्ष्मीं भुव प्रत्यर्पयिष्यति, इति । अत्र तावदाद्य । साधु धार्मिक, न खलु
धार्मिक निषेध (राज्यतत्त्वम्) स्वयं उपभुङ्क्ते इत्यादिभाष्य । परादिपुङ्गे लक्ष्मण-
इति भीष्मानर्पणी इति । अत्र तावदाद्य । अत्र तावदे विजयात्मना चापे भीष्माय
लक्ष्मणे' इति । 'सङ्गर' — अतिशय, 'यद्यपि अतिशयमविद्यायः सङ्गर' इत्यमर ।

६८ । अत्रि मरुतः वदन्ति नः इति कश्चिद् अत्रात्मानं कश्चिन् मन्थं मेव
दृष्टिः च विष्णुः (देवः) कश्चिद् अत्रात्मानं कश्चिद् अत्रात्मानं कश्चिद् अत्रात्मानं
कश्चिद् अत्रात्मानं कश्चिद् अत्रात्मानं कश्चिद् अत्रात्मानं कश्चिद् अत्रात्मानं
कश्चिद् अत्रात्मानं कश्चिद् अत्रात्मानं कश्चिद् अत्रात्मानं कश्चिद् अत्रात्मानं

65 On my return after carrying out the injunction (of my father), honest Bharata will certainly restore to me the royal fortune in a state of purity, as Lakshmana after having carefully protected thee restored thee to me, on my return from the battle in which I killed Kibata and others

असौ पुरस्कृत्य गुरुं पदातिः

पद्यादवस्थापितवाहिनीकः ।

हर्हरमात्यैः सह चीरवामाः

सामर्थ्यपाणिर्भरतोऽभ्युपैति ॥ ६६ ॥

६६ । असाविति । असौ पदातिः पदाचारी, चीरवामा
वस्त्रधारिणः, भरतः, पद्यात् (१) पद्यात्, अस्यापि वाहिनी

सेना येन सः तथोक्तः सन् । नद्युतश्चेति कम् । गुहं वशिष्ठं पु-
स्तुत्य. वृद्धैः चमाद्यैः (२) सह, अर्घ्यपाणिः सन्, माम् अभ्युपैति ।

६६ । असौ पदातिः चोत्थासाः भरत. पयान् अवस्थापितवाहिनी-
(सन्) गुहं पुस्तुत्य वृद्धैः चमाद्यैः सह अर्घ्यपाणिः (सन्) माम् अभ्युपैति ।

६६ । 'पादाभ्याम् अततीति पदातिः', पादस्य पादित्यादिना पदाति-
चौरं वासो यस्य सः । अर्घ्यं पाणौ यस्य सः । वाचान्तर.—अमुना पदातिना
पदादवस्थापितवाहिनीकेन चौरवागमना अर्घ्यपाणिना भरतेन चङ्गम् अभ्युपैति ।

६६ । भरतीऽय मनपूजनार्थम् अर्घ्यं पावम् गृहीत्वा पादचारेण मनमकाश-
वाधायति, असौ महज्जा वल्लभं परिचरति, सहस्रपादवधायम् अद्यत पूज्यम्
कुलगुरु वशिष्ठ पृष्ठतः सेना मार्गतश्च सर्वान् मन्त्रिह्वान् कृत्वा चानुवर्त-
यति विशदार्थं ।

६७ । वचनशरीरे जे सवळ, उक्त वनिठेवनेक गूवातायेन एवः तेननागनेन अ-
तायेन वाशिष्ठा आठोन अमतागनेन सहित, अर्घपाज्जइत्ते गामठारे आसार निक-
आनिठइत्ते ।

66 Bharata, clad in bark and holding in his hand the
offerings for salutation, comes walking towards me, with one
priest before and the army behind him, and accompanied by
the aged ministers

पित्रा विस्मृष्टां मदपेक्षया यः

श्रियं युवाप्यङ्कगतामभोक्ता ।

इयन्ति वर्षाणि तथा सहोयम्

अभ्यस्यतीव व्रतमासिधारम् ॥ ६७ ॥

६७ । पित्रेति । यः भरतः, पित्रा विस्मृष्टां-दत्ताम्, कष्टम् यन्ति

[६६] (१) वच considered as a substitute for चपट, and वा-
all. (२) असा with, लपु all. '(असा सह सहोपे वा लपु. 'असाद्य', लपु-
'अपु पयस्य).

एतायदुक्तवति द्वागर्थौ तद्वीथान्
 पुष्पां विमानमधिद्वयतया विदित्वा ।
 ज्योतिष्ययाद्वयततार सविस्मयाभिः
 उदीक्षितं प्रकृतिभिर्भरतानुगाभिः ॥ ६८

६८। एतायदिति । द्वागर्थौ दाने, एतावत् (१) उक्ता
 वति, विमानं पुष्पां वदन्, तदीयां (२) रामगन्धर्विणीम्, इष्टां
 अधिदेयतया विदित्वा, तत्प्रेरितं गतु इत्यर्थः, सविस्मयाभिः
 तानुगाभिः प्रकृतिभिः प्रजाभिः, उदीक्षितं (३) गतु ज्योतिष्य
 याकांक्षात्, अद्वयततार (४) ।

६८। द्वागर्थौ एतावत् अत्रवर्त (मति) विमान तदीयान् इष्टान् च
 दीयतया विदित्वा सविस्मयाभिः भरतानुगाभिः प्रकृतिभिः अहोःवर्त (मत्) लो
 चयान् चरततार ।

६८। ज्योतिषां वयं, तस्याम् । विध्येन मुञ्च वर्तने इति सविस्मया
 तृण्यदीम् वदन्तीति, ताभिः । अनुगच्छतीति अनुगाः, भरतस्य अनुगाः, ताभिः
 वाच्यामरं,—उदीक्षितेन विमानेन ज्योतिष्ययान् चरततरे ।

[६८] (१) एतत् this, वत् up aff (एतत् परिमाणम् अत्र, यत्पदेतेषां प
 गां च वत्प) (२) तद्, and ए aff. fem टाव aff. (३) उत् up, वि
 to see, त् aff (४) गतु to descend, with चर to descend,—तर्हि
 चरतम् । चरतारम् । ततार । &c. कथञ्चि—तीर्थे । चरति । &c.

६८ । विमानं स्वाधिष्ठाद्विदेवतमलिनं वामस्य चतुरस्रैश्चो ग्रासा ततश्च समनाम् चतुरस्रम् चारिणे, तदानीं भरतामृतामिनश्च सख्यं जनां तन्मुखा तत् पट्टपुष्पं विमानं मविध्यत ददधु 'ज्योतिषयात्',—नयमाटीनाम् उदय-मात्रात् आकाशात् । 'उद्यो यतम्',—मुखाणि उग्रमयं बोधितं, विमानमिवल विविधम् ।

७० । जालरविः एहं नवं च कटिजं घटत इहेते, पूनकश्च नीत्रं अविष्टोऽपि वेद-कृत्वा अमुकम् उपात्रं अङ्गिनाम् ऊढं दृष्ट्वा ज्योतिष्मत् इहेते अवतरणं कश्चित् सर्गित्, उदयतेन मणितं मयापत अङ्गावुम् विष्टिह दृष्ट्वा देहेनेज्ज वेधिते नागित ।

७१ 'When Rāma had said thus much, the aerial car, know- ing his wish by the power of his presiding deity, began to des- cend from the path of the luminaries, while the multitude that followed Bharata remained gazing upward at it full of wonder

तस्मात् पुरःसरविभीषणदर्शितेन

सेवाविचक्षणहरीश्वरदत्तहस्तः ।

यानादवातरददूरमर्हीतलेन

मार्गेण भङ्गिरचितत्फटिकेन रामः ॥ ६९ ॥

६९ । तस्मादिति । रामः सेवायां विचक्षणः (१) कुशश्च हरी- श्वरः सुधीश्च तेन दत्तः हस्तः हस्तावकस्य दम्यतादयं सन्, स्यात्त- स्मात् पुरःसरं विभीषणं तेन दर्शितेन, अदूरम् आगच्छं मर्हीतलेन परात् तेन, भङ्गिभिः (२) विचित्रिभिः रचितत्फटिकेन चक्रत्फटिकेन, मार्गेण शोषणपर्वणा, तस्मात् यानात् मुच्यतात्, अवातरत् पद- तीर्तवान् । सरतेर्गट् ।

६९ । रामः सेवाविचक्षणहरीश्वरदत्तहस्तः (७१) ॥ ६९ रचितविचक्षणहरीश्वर- अदूरमर्हीतलेन भङ्गिरचितत्फटिकेन मार्गेण तस्मात् यानात् अवातरत् ।

[६९] (१) १०. अथ १० अङ्कः, पुष्पः २१ (१) ७ अङ्कः १० अङ्कः, ११ अङ्कः ७ अङ्कः, २१ अङ्कः ।

६८। वाचाकार,—सिवाविचक्षणदुरोन्मत्तदुर्मीन रामेन चरातोर्ध्वम् ।

६८। रामः सुधीवेण प्रभावितं मुग्धम् अवलम्ब्य मुरन्वितेन स्याटकेन सीपानपद्येन पुष्पकान् अवततार, विभीषणश्च ततश्चक्षुष्य चयमरी मृता एव अवतरणमात्रे रामाय दशयामास, इति विशदार्थः । अवतरणकाले रामश्च अवलम्बनार्थे दन्तदानात् सुपावस्य सिवाविचक्षणस्त गच्छति, न खलु कुम्भः सिवाः कार्यकाले अस्थीय विचारभीतिमिधाय ।

६९। सेवाकृपण कपीवत् द्यूमीवेण बाह्वेऽपि उग्र दिशः, अग्रगामी विभीषणेन दर्शित मार्गे वाच नेहै विमान इहैवै अवतरणं क रजनेन, नेहै अवतरणमार्गं दृष्टीकृतौ नोपानगरन्तरात् दृष्टिऽपि हिम, एवै उःजा दूडलेव भिक्कट पश्यात् अनादित हिम ।

69 Rāma taking hold of the proffered arm of the king of monkeys (सुधीव) dexterous in service, descended from the car by a flight of crystal steps which came to very near the ground, while Vibhishana stepped forward to shew him the way.

इक्ष्वाकुवंशगुरवे प्रयतः प्रणम्य

स भ्रातरं भरतमर्ध्यपरिग्रहान्ते ।

पर्य्यथुरस्वजत मूर्ध्नि चोपजघ्नी

तद्गतापोढपितृराज्यमहाभिषेके ॥ ७० ॥

७०। इक्ष्वाकिति । प्रयतः (१) सः रामः, इक्ष्वाकुवंशगुरवे वशिष्ठाय, प्रणम्य नमस्कृत्य, अर्ध्यस्य परिग्रहः स्वीकारः तस्य अन्ते पर्य्यथुः परिगतामन्दवाप्यः सन्, भ्रातरं भरतम्, स्वजत (२) पालि-
कृत, तस्मिन् रामे भगवा अपीढः परिहृतः पितृराज्यमहाभिषेकः
येन तस्मिन् मूर्ध्नि उपजघ्नी च । आ मन्त्रोपादाने लिटि रूपम् ।

[७०] (१) प्र, यम् to restrain, न aff. (२) सज्ज to embrace, पश्यति । अमज्जत । अमज्जत, अमज्जतान्, अमज्जत । ६०. सज्जते-सज्जते ।

अर्थः—सज्जते । अमज्जत । &c सज्जतः । सज्जमानः &c.

०० । वयतः स (राम) वत्साकुलशृंगरे प्रचल्य चर्च्यरिचिंदांशे पथंगुः
(सुग) यातरं भरतम् अस्वजय, तद्वत्प्रपोटदिहाराज्यमेवाभिषेके सूर्यः न उपजघो
च ।

०० । वत्साकुली वयस्य गुह, तथै । वाच्यान्तर, - प्रयत्नेन तेन शक्ति
पथंगुया याता भरत अस्वजयत सूर्यनि उपजघे च ।

०० । राम प्रथम कुलगुरु वाशुह भग्न्या प्रचलाम, ततश्च भरतदत्तम
चर्च्यं वरहीत्या भातर भरतम आल, लङ् । भरती रामभग्न्या वीम श्रमसा
सुमङ्गन राज्याभिषेकमङ्गल न कथाह, राम तादृशे मर्मनीकधम्ये भरतशिरसि
उपजघ्नी, ततश्च चर्च्य निमित्तं यातमेवा मण्डपशुभोचनो बभूव, इति विमलेश ।

१० । राम, ईक्षु-पुत्रेण सङ्गं वनिष्ठेन हृदये नविष्टक-वे अग्राय करिसेन,
अनसुत्र वदार्थेन पूज्यं जाते उदरक कानिहन करिसेन, उवाच मति उक्ति-
वमः उदरक वे मण्डप सिद्धिदत्तः मर उदरक अह ज्ञान करिह किमिति न दत्त
मज्जापाने तेन मण्डप दत्ता करिसेन ।

To The virtuous Rama after bowing at the feet of the
priest of the Ikshvaku race, and accepting the offerings of honor
(चर्च्यं), embraced his brother Bharata and with tears in his eyes
smelt his head, which had out of veneration for him foregone
the holy function of coronation in respect of his father's
kingdom.

शमश्रुप्रहृदिजनिताननविक्रियांय

प्रधानं प्ररोहजटिलानिव मन्त्रिद्वयान् ।

अन्वयहीन् प्रणमतः शुभहृष्टपातैः

वात्तानुयोगमधुराक्षरया च वाचा ॥ ७१ ॥

०१ । आनृति । अश्रुतां मुखरीन्वा प्रहृदि संस्माराभावात्
अभिहृदिः तदा जनिता आनन्देन विहृदि विहृतिः देवः ताव, अत-
एव प्ररोह, शाखाजम्भिः अधोमुखैः सूर्य, जटिलान् (१) अटः वतः

अक्षान् न्ययोधान् इव स्थितान्. प्रथमतः (२) मन्त्रिद्वन्द्वान् च ?
 क्षपाद्वैः दृष्टिपातैः, वाचंश्च (३) अन्वयोगेन कुशलप्रश्नेन मधुराक्ष
 वाचा च अन्वयहीत् अन्वृष्टहीतवान् । ('अनिताक्षविविक्षिप
 इति पाठान्तरम्) ।

७१ । अन्वृष्टहीतवानिताननविक्षिपान् (अतएव) परीक्षजटिनान् प्रधाव
 (स्थितान्) प्रथमतः न मन्त्रिद्वन्द्वान् दृष्टिपातैः वाचांस्तुयोगेन मधुराक्षराणां वाचा
 अन्वयहीत ।

७२ । वाच्यान्तर.—अन्वृष्टहीतवानिताननविक्षिपान् परीक्षजटिनां
 इव प्रथमतः मन्त्रिद्वन्द्वान् (वाचंश्च) अन्वयहीतु ।

७३ । रामः सुप्रसन्नो दृष्टिपातैः कुशलप्रश्ने मधुराक्षरादीन् प्रथमतः न
 मन्त्रिद्वन्द्वान् अन्वृष्टहीतवान् । ते मन्त्रिद्वन्द्वान् रामद्वितीयगीकान् अनुवृष्टं च
 सुप्रसीमनकारमपि न अकुरु. अतः पठते अन्वृष्टाद्वैः विलिताननाः यन्म दृष्ट
 क्षान्तिभिः अधीमृक्षे मूर्ध्नि समापिता वटव्या इव सख्यन्ते स्म ।

७४ । अनन्तरं तस्मिन् अग्रेष्ठं युक्तं मन्त्रिपञ्चकं, मधुरं वृष्टिपातं दृष्ट्वा मन्त्रि
 नक्षत्राणां अनुवृष्टीत् कटिजम्, मन्त्रिद्वन्द्वेन अकुरु अन्वृष्टाद्वैः उद्वासेन च
 निवृत्तं हठवत् उद्वासेन च अन्वृष्टाद्वैः अन्वृष्टाद्वैः वटवृक्षं मन्त्रेण वाचं चोद्वा
 रितम् ।

71 With kind looks, sweet words and inquiries after the
 welfare, Rāma favoured the aged ministers bent before him
 in obedience, who with their appearances altered in consequence
 of age, allowed to grow for a long time, looked like fig
 trees with shoots hanging all round [परीक्ष—the shoots of
 the branches drop to the ground, and which take root and fr
 new stock, till they cover a space of many hundred feet in c
 circumference.]

[७१] (१) कटा clotted hair, दृष्टं aff. (२) च, प्र. to each, न
 aff. (परीक्षावत्), कलि being &c अन्वृष्टं aff.

72. This king of the bears and monkeys (पुटो) is friend in adversity, and this Paulastya (पलस्त्य) is foremost striking the enemy in war : Rāma having thus respectfully introduced them to Bharata, Bharata saluted them first, passed over Lakshmana.

सौमित्रिणा तदनु संसृजे स चैनम्

उत्थाप्य नम्रगिरसं भृशमालिलिङ्ग ।

रुद्रेन्द्रजित्प्रहरणव्रणकर्कशेन

क्षिप्रन्निवास्य भुजमध्यसुरःस्थलेन ॥ ७३ ॥

७३ । सौमित्रिणेति । तत् अन्तु सुयीवादिबन्धनान्तरं, भरतः, सौमित्रिणा संसृजे (१) सङ्गतः । सृज विसर्गे देवारिषा कर्त्तरि लिट् । नम्रगिरसं प्रणतम्, यत्नं सौमित्रिम् उत्थाप्य (२) भृशं गाढम्, आलिलिङ्ग (३) च । किं कुर्वन् ? रुद्रेन्द्रजित्प्रहरणव्रणैः कर्कशेन यस्य सौमित्रेः उरःस्थलेन, भुजमध्यं सङ्गोचं क्षिप्रम् (४) इव पीडयन् इव । क्षिप्रातिष्ठं सकर्मकः क्षिप्राति भुवनत्रयमिति दर्शनात् । ननु रामायणे, “ततो लक्ष्मणमासाद्य वैदेहीं च परन्तपः । अमित्राद्य ततः प्रीतो भरतो नाम चाब्रवीत्” इति भरतस्य कानिष्ठां प्रतीयते, किमर्थं ? छेद्यामवलम्बा, अनारब्धे प्रीतो व्याख्यातः सत्यम् । किन्तु रामायणश्लोकार्थटीकास्तोत्रं श्रूयताम्, ततो लक्ष्मणमासाद्येत्यादिश्लोके व्यासादनं लक्ष्मणवैदेही-

[७३] (१) सङ्गत with सम् to be united (दिवादि.) सङ्गते । परमम् । परतः, पराधाताम्, पराधतः । &c सङ्गते । &c कर्त्तरि,—सृजते । परमम् । &c (२) आ to stay (विष्) with उन्, to raise, लप् aff. (१) उन् निम्न to embrace,—निष्ठति । अलङ्कृतम् । अलङ्कृतम् । विमिश्रः । &c

अभिवादमं तु वेदेद्या यव. अन्वाद्या पूर्वोक्तं भरतस्य ज्यैष्ठ्यं विरुध्ये-
तेति ।

७३। ततः चतुः सः कौशिकविद्या मन्त्रसूत्रे मन्त्राभिराम एवम् एतदाय च
इदं मन्त्राभिराममन्त्रसूत्रं चतुः सः इत्यनेन (श्रीकृष्ण) मुनिमध्य निम्नम् इदं
मन्त्रम आदिभ्यः ।

७३। यदाहिन दम्भजित प्रहरणे यानि त्रयाणि सौ अर्धश, तेन। नम
 त्रिभि शब्द सु नमःकरा, तम्। वाचान्तर,—तेन (अरतेन) कीर्तिविधा समस्तते,
 सुकमल किप्रता (अरतेन) यत् (कीर्तिनि) वाचिनिष्ठे, दम्भदि।

[illegible]

तेषु क्षरत्सु बहुधा मदवारिधाराः

शैलाधिरोहणसुखान्युपलेभिरे ते ॥ ७४ ॥

७४ । रामेति । तदानीं (१) हरिषमूपतयः, रामाक्षया मनुष्यवपुः कृत्वा, गजेन्द्रान् आबबद्ध. (२). बहुधा मदवारिधाराः क्षरत्सु (३) वर्धन्तु, तेषु गजेन्द्रेषु, ते क्षपियूषमाधाः, शैलाधिरोहण-सुखानि उपलेभिरे अन्वबभूवुः ।

७४ । तदानीं हरिषमूपतय रामाक्षया मनुष्यवपु कृत्वा गजेन्द्रान् आबबद्ध' बहुधा मदवारिधारा क्षरत्सु तेषु ते शैलाधिरोहणसुखानि उपलेभिरे ।

७४ । हरिषमूना क्षपिसेनानां प्रतय । शैलेषु अधिरोहणेन यानि सुखानि । वाचान्तर. — हरिषमूपतिभि गजेन्द्रा आबद्ध'हरि, ते शैलाधिरोहणसुखानि उपलेभिरे ।

७४ । रामेन्द्रा मध्ये स्मरन्ते निर्भरसावित्र शैलान् आबद्ध तादृशं सुखं लभन्ते, यद्यपि नैवसावित्र शैलेषुमान् गजेन्द्रान् आबद्ध तादृशं सुखं लभन्त । अत्र गजेन्द्राणां शैले ग्रास्यन् उत्तमैव, मदवारिधाराणां निर्भरधारामि' काव्यन् उत्तमम् । 'बहुधा' — यनेकधा, जतधा इति यावत्, उत्तमं पालकात्, — 'क्षरात् क्षटाभ्यां मीढाच्च लेखाभ्याश्च भटस्मृतिः' । क्षरात् नामारम्भाभ्याम् इत्यर्थः ।

७४ । उत्तमत्वे तत्रैव अत्रैव कपिजनपटिन्ना मनुवादेव धारणं करिष्यं आबद्धपूठं आरोहणं करिष्यं, करिष्यन् इवम् नाना अत्र इति ते नवजनधारां क्षरन् करिष्ये नदिन एवम् सैव कपिजन, (वि० ब्रज० टी) नैनसकलैः उत्तमं आत्रोहणैः नूनं अनुहन् करिष्ये नानि ।

74, At the command of Rāma, the leaders of the monkey army assumed human forms and rode upon royal elephants, and began to feel the pleasure of sitting on mountains, when streams of ichor flowed down the bodies of the elephants.

- [७४] (१) तद् that. दानीम् aff. with दाष् aff. it becomes तदा,
(२) दह with दा to ascend, — रोहति । अधीहन् । अबधन् । हरीह । &c.
(३) दह to exude, दह aff. (बहोवच) .

सानुग्रवः प्रभुरपि क्षणदाचराणां
 भेजे रघान् दशरथप्रभवानुशिष्टः ।
 मायाविकल्परचितैरपि ये तदीयैः
 न स्यन्दनैस्तुलितकृतिमभक्तिशोभाः ॥७५॥

७५ । सानुग्रव इति । सानुग्रवः (१) सानुगः । अमित्र-
 स्तनुसरः सहायोऽनुग्रवोऽनुगः” इति यादवः । क्षणदाचराणां (१)
 प्रभुः विभीषणोऽपि प्रभवत्समादिति प्रभवः जनकः, दशरथः प्रभव-
 यस्य सः दशरथप्रभवः रामः तेन अनुशिष्टः आश्रितः सन्, रघो-
 भेजे (३) । तानेव विशिनष्टि । ये रघाः मायाविकल्परचितैः सर्व-
 विशेषनिमित्तैरपि, तदीयैः विभीषणीयैः स्यन्दनैः (४), तुलित-
 कृतिमभक्तिशोभाः तुलिता समीकृता कृतिमा (५) मियया निर्वा-
 भक्तीनां शोभा येषां ते तथोक्ताः न भवन्ति, तेऽपि तत्साम्यं न
 लभन्ते इत्यर्थः । कृतिमेत्यत्र द्वितः क्तिरिति क्तिप्रत्ययः, तैर्न-
 नित्यमिति ममागमः ।

७५ । सानुग्रव क्षणदाचराणां प्रभुरपि दशरथप्रभवानुशिष्टः (५) रघो-
 भेजे, ये (रघा) मायाविकल्परचितैः अपि तदीयैः स्यन्दनैः तुलितकृतिमभक्ति-
 शोभाः न (भवन्ति) ।

६५ । प्रभवति अस्मात् इति प्रभवः कारकम्, अदोरप् चकर्त्तरि च कारकं

[७५] (१) अनु with, जु, to go, चप् aff. (२) क्षणदा night, पर to
 walk, ट aff. (चरेट्, इति ट प्रत्ययः) (३) भज् to enjoy, &c.—भजते-
 भजते । अभजत-अभजत । अभजोत्-अभज । अभज-भेजे । &c. 'वर्जयि-
 भजते । अभजि । &c (४) स्यन्द् to move, स्वट् aff. (५) to make,
 क्ति aff. मम् added, (कर्मम् निबन्ध इति मम्) ।

सहायानिति भावः । दृश्यते, प्रभवेत्यत्र स, दृश्यतेत्यत्र सः । तेन चतुष्टयः । चतुष्टये सङ्गच्छते इति सामुद्रिक, तुल्यमीमे बहुमीदृः । सायानां विरक्त्या, ते रक्षितानि, ते । सायान्तर, — दृश्यतेत्यत्र चतुष्टयेन सामुद्रिकेन चतुष्टयेनापि दृश्यते भोज्ये ।

७५ । “सायानिर्विकल्पकचित्ते” &c — सामुद्रिकलक्षणानि चपि दृश्यते । सायानिर्विकल्पकचित्ते दृश्यते दृश्यते दृश्यते निर्विकल्पकचित्ते दृश्यते । दृश्यते दृश्यते, अद्वैते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते । दृश्यते दृश्यते, अद्वैते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते । दृश्यते दृश्यते, अद्वैते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते । दृश्यते दृश्यते, अद्वैते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते ।

७६ । सायानिर्विकल्पकचित्ते दृश्यते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते । दृश्यते दृश्यते, अद्वैते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते । दृश्यते दृश्यते, अद्वैते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते । दृश्यते दृश्यते, अद्वैते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते ।

75 The king of the Rakshasas (राक्षसः) and his followers ascended the cars at the command of Rama, the cars though fashioned by human art excelled in beauty those which are shaped by the spell of Rakshasas

भूयस्ततो रघुपतिर्विन्मत्पताकम्

अध्यास्त कामगति मावरजो विमानम् ।

दोषातनं बुधहृदस्पतियोगदृश्यः

तारापतिस्तरुविद्युदिवाभ्यहन्दम् ॥ ७६ ॥

७६ । भूय इति । ततः, रघुपति मावरजः भरतस्य दृश्यते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते । दृश्यते दृश्यते, अद्वैते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते । दृश्यते दृश्यते, अद्वैते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते । दृश्यते दृश्यते, अद्वैते दृश्यते दृश्यते चारीकृति ते चतुष्टयेनापि दृश्यते ।

[७६] (१) बुध to know, or all (२) बुध great, illustrious, (as the deity), and (३) star or Ganga etc. argument, and the final

नारायतिः चन्द्रः दीप्तामर्ष दीप्तामर्षम् । नारायतिं पाठे ।
 दिवा दीप्तामर्षादयमागच्छन्त्यहः । तदन्तिदृग् चन्द्रमर्षिः क
 एतन् इव, चन्द्राणां चन्द्रिदृग्वाहम् ।

७६ । न न रघुवंशे नारायतिः 'न न' विभक्त्यन्तर्गतं नारायतिं विभक्त्यन्तर्गतं
 चन्द्रमर्षिः नारायतिः, नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 ७७ । विभक्त्यन्तर्गतं नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 ७८ । नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 ७९ । नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।

८० । नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।

८१ । नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।
 नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः नारायतिः ।

70. As the moon, looking more beautiful in company with
 Mercury (बुधः) and Jupiter (शुक्रः), appears at the top of even-
 ing clouds flashing forth lightning, so the chief of the Li-
 with his younger (भ्राता) and (सहचरः), re-ascended the self-mo-
 aerial car on which floated a shining flag

तत्रेश्वरेण जगतां प्रलयादिवोर्वीम्
 वर्षात्ययेन रुचमभ्रघनादिवेन्दोः ।

of the first member rejected; it also occasionally occurs इति.
 पति. (१) इत् to see, यत् aff.

रामेण मैथिलसुतां दशकण्ठकृच्छात् .

प्रत्यङ्गुतां धृतिमतीं भरतो ववन्दे ॥ ७७ ॥

७७ । तथेति । तत्र विमाने, जगताम् ईश्वरेण यादि-
हराहेय, यक्षयात् उन्मीम् इव, सर्वाद्येन शरदाग्रमेव, क्षम्यमानात्
मेषसङ्घातात्, इन्दोः रचं चन्द्रिकाम् इव, रामेण, दशकण्ठः यव
कण्ठः (१) सङ्घटं तस्मात् प्रत्यङ्गुतां (२) धृतिमतीं समीपवतीं,
मैथिलसुतां सीतां, भरतः ववन्दे ।

७८ । तत्र जगताम् ईश्वरेण यक्षयात् उन्मीम् इव, सर्वाद्येन क्षम्यमानात्
इन्दो रचम् इव, रामेण दशकण्ठकृच्छात् प्रत्यङ्गुतां धृतिमतीं मैथिलसुतां जगतां
ववन्दे ।

७९ । प्रत्यङ्गुतां धृतिमतीं मैथिलसुतां भरतेन ववन्दे इति वाच्यमस्ति ।

८० । अथाह वराहवधौ जगताम् जगताम् दशकण्ठकृच्छात् प्रत्यङ्गुतां
प्रत्यङ्गुतां यथा च शरदारम क्षम्यमानात् यादौ जगताम् यक्षयात्, जगतां
जगतां शरदारमक्षम्यमानात् यादौ जगताम् सीतां भरतः, ववन्दे, इति
विशदार्थः । जगतीङ्गुतां प्रत्यङ्गुतां मैथिलसुतां कोटुदीन जगतीं जगतीं जगतीं
जगतीं इति जगताः । 'दशकण्ठकृच्छात्' यथेन मृ चनाम् जगताम् जगतीं
जगतीं इति जगतीः । 'धृतिमतीं',—जगताम् जगताम् जगताम्

८१ । अत्र जगताम् जगताम् जगताम् जगताम् जगताम् जगताम्
जगताम्, जगताम् जगताम् जगताम् जगताम् जगताम् जगताम्
जगताम् जगताम् जगताम् जगताम् जगताम् जगताम्
जगताम् जगताम् जगताम् जगताम् जगताम् जगताम्

77. Bharata made his obeisance to Sitā, now full of delight,
rescued by Itāma from Rāvapa like danger, as was the earth
from the universal deluge by the lord of the universe and as is
the moon light from dense rain clouds by the advent of autumn

[७७] (१) इव to put, वव ववन्ति affix, and व ववन्ति for
the final. (२) धृ to hold, with धृति and धृ, to recover, धृति

लङ्घेत्तरप्रणतिमङ्गद्वयतं तत्
 वन्द्यं युगं चरणयोर्जनकात्मजायाः ।
 ज्येष्ठानुवृत्तिजटिलस्य शिरोऽस्य साधोः
 अन्योन्यपावेनमभूदुभयं समेत्य ॥ ७८ ॥

७८। लङ्घेत्तरस्य रावणस्य प्रणतीनां भावे
 निरासेन दृढव्रतम् अखण्डितपातिव्रतम्, अतएव, वन्द्यं (१) तत्
 जनकात्मजायाः चरणयोः युगम्, ज्येष्ठानुवृत्त्या (२) जटिलं जटा-
 युक्तं, साधोः सज्जनस्य, यस्य भरतस्य, शिरस्य, इत्युभयं, समे-
 मिश्रित्वा, अन्योन्यस्य पावनं शोधकम् अभूत् ।

७९। लङ्घेत्तरप्रणतिमङ्गद्वयतं वन्द्यं तत् जनकात्मजायाः चरणयोः युग-
 म्येष्ठानुवृत्तिजटिलं साधोः यस्य (भरतस्य) शिरस्य इति उभयम् समेत्य चरमेव
 पावनम् अभूत् ।

८०। उभयेन अन्योन्यपावनेन चमत्कि, इति वाच्यमत्रम् ।

८०। पतिमङ्गलद्वयतया सीतायाः चरणयोः समर्थेन भरतस्य शिर इति
 पवित्रतां लीने, ज्येष्ठमङ्गलद्वयतस्य भरतस्य शिरसः संसर्गेण सीतायाः पदयुक्तम्
 तथा पवित्रतां लीने। पतिव्रता सीता पादप्रक्षर्तं चाचमानं सकलसीद्विचर सर्व-
 वरमपि पादाभ्यामेव प्रत्याख्यातवती, अतः तत्पादयोः पावनतम् । ज्येष्ठममे-
 भरतीऽपि पित्रराज्यमङ्गाभिषेकमपि शिरसा प्रत्याख्यातवान्, एवं च राजमुकुट-
 प्रत्याख्याय शिरसा जटाभारमेव लघाह, अतः तच्छिरसः पावनतम् उक्तम् ।
 सीताचरणयोः प्रणतिकांक्षे तावत् भरतश्चिरसः ससर्गः प्रियः । 'लङ्घेत्तरप्रण-
 तिमङ्गद्वयतम्' इति दिनेकरः पठति ।

१२। सनकननिनीर वरप्रभुवन लङ्घेत्तर रावणेश नाशुनर, लङ्घेत्तरप्रणत-
 रविश बुद्धि, गतिउल्लिखत गानन, लविशाले, जाम् उल्लेखर मल्लकल लङ्घेत्तर राव-

[८८] (१) वन्द्यं to wenchship, यत् aff. (२) इत् with वत् to follow,
 विष् aff.

कविः इह लोकोत्कृष्टः पालनं करिष्याहः । अत्रि एवै केठः विनिष्ठ इदेव । नः-
नःकं नःविष्ठ करिष्य ।

78. Those adorable feet of the daughter of Janaka which obstinately refused the repeated entreaties of the lord of Lankā, and the head of the pious Bharata bearing on it clotted hair in imitation of his elder brother, sanctified each other by their mutual contact

क्रोशार्धं प्रकृतिपुरःसरेण गत्वा

कांकुत्स्थः स्तिमितजवेन पुष्पकेण ।

शत्रुघ्नप्रतिविहितोपकार्यमाय्यः

साकेतोपवनमुदारमध्युवास ॥ ७८ ॥

इति श्रीरघुवंशे महाकाव्ये कालिदासस्मृतौ

दण्डकापत्यागमनो नाम

चयोदशः सर्गः ।

७८ । क्रोशेति । आर्यं (१) पूज्य, कांकुत्स्थः रामः, प्रकृतयः प्रजाः पुरःसराः यस्य तेन, स्तिमितजवेन मन्दवेगेन, पुष्पकेण, क्रोशः अध्वपरिमाणविशेषः, (तस्य अर्धः तम्) क्रोशार्धं क्रोशैकदेशं गत्वा, शत्रुघ्नेन प्रतिविहिता. सज्जिता उपकार्याः (२) पटभवनानि यस्मिन् तत्, उदार (३) महत्, साकेतस्य अयोध्यायाः, उपवनम् अध्युवास

[७८] (१) अ १० ए०, अन् अ०. (स गती, अइकोअन्. इति अन् अन् अन् ;—

‘अर्धमात्रम् कामकलमनापरम् । तिष्ठति प्रकृतापारे च तु आर्य इति कृतः’ (१) ए०, अ १० ए०, अन् and टाप् अ० (२) अन्, वा, रा to take, अ इ०, (अन् अन् वा अन् अन् वाति, आतकेति क) ए० अन्, वा, अ १० ए०, अन् अ०.

অধিত্যগৌ । “সাক্ষিতঃ স্খাদযোধ্যায়া কৌশল্য মন্দিগী তথা”
 ইতি যাদবঃ ।

৪৫। সার্থ্যঃ সাক্ষিতঃ স্খাদযোধ্যায়া কৌশল্য মন্দিগী তথা
 ইতি যাদবঃ ।

৪৬। সাক্ষিতঃ স্খাদযোধ্যায়া কৌশল্য মন্দিগী তথা
 ইতি যাদবঃ ।

৪৭। সাক্ষিতঃ স্খাদযোধ্যায়া কৌশল্য মন্দিগী তথা
 ইতি যাদবঃ ।

৪৮। সাক্ষিতঃ স্খাদযোধ্যায়া কৌশল্য মন্দিগী তথা
 ইতি যাদবঃ ।

79. The adorable Rāma (সাক্ষিতঃ descendant of শুভ্রশ্রু)
 after proceeding a mile in his slowly-moving Pushpaka, his
 subjects moving before him, stopped in the spacious garden of
 Sāketa (অধিত্যগৌ) wherein Sātrughna had caused royal
 silk to be pitched and fitted up.

St. 3 — 'गुरीयिञ्चोः' &c — Sagara, a king of Ayodhya, engaged in the performance of an अश्वमेध sacrifice, but although the sacrificial horse was guarded by his sixty thousand sons, it was carried off by Indra to Pātāla. Sagara directed his sons to recover it. They dug their way to the nether world where they found the horse grazing and the sage Kapila seated close by absorbed in meditation. Conceiving him to be a thief, they menaced him with their weapons; he looked up at them for an instant, and they were reduced to ashes by the flame that darted from his person. Ansumat, the son of Asamanjas, and the grandson of Sagara, effected the recovery of the horse and delivered it to his grandfather. Sagara completed his sacrifice, and, in affectionate memory of his sons, denominated सागर ('ocean') the chasm which they dug. (See रामायण चाटिकाखण्ड and उत्तरकाण्ड; विश्वपुराण अनुवाक. &c)

St. 4 — 'गर्भे दृश्यकर्मरौचयः' This refers to the evaporation of the oceanic waters by the rays of the sun. It is thus said in the Rāmāyana —

'नवमासहत गर्भे भास्वरस्य गर्भस्तिग्निः ।
पीता रस समुद्राद्या द्यौः प्रदूने रसाद्यन्म् ॥'

It is elaborately explained in the बृहत्संहिता, chapter XXI. 'महादान् स्वीति' i. e. Soma or moon, said to have been produced from the churning of the ocean;—

'ततः सतमहसाद्यमंशुमानास्तु मातरान् ।
प्रमत्तास्मा समुत्पन्नं सोमं स्वीताद्यवत्त्वम् ॥'

(See महाभाष्य, चाटिकाखण्ड, अध्याय XVIII.)

* द्यौः गर्भः, भास्वरस्य सूर्यस्य, गर्भस्तिग्निः किरणैः, समुद्राद्या रसं गर्भं पीता चाटिका, चाटिकादिनवमासहत रसाद्यन् स्वीतिः ।
प्रदूने ।

St 6.—‘नामिषिटाशुदहायने’, &c The Purāṇas represent Brahmā as springing from the navel of Viṣṇu or from a lotus which grew thereout, hence he is called नामिष. पद्मलोनि, &c The lotus also forms the seat of Brahmā, and hence he is called ललासन, पद्मासन. &c (1). He is called प्रथम जाता’ or the first creator, for his having created दध, नरोचि, वस्यप, and other *Prajāpatis* or progenitors. In the *Mahābhārata* and in the Purāṇas, Viṣṇu is the embodiment of the दत्तगुण, the quality of mercy and goodness, which displays itself as the preserving power, the self-existent, all pervading spirit. As such, his votaries associate him with the watery element which spread every where before the creation of the world. In this character he is called नारायण, ‘moving in the waters’ (2), and is represented as slumbering on the serpent शेष or वनन and floating on the waters. This, too, is the position he assumes during the periods of temporary annihilation of the universe.

‘पुनर्लोचितदीनदि’—In order to know what a ‘युग’ is, we must try to comprehend the ‘कल्प’, of which it is but an infinitesimal portion. On this point human computation is indeed lost and rational conjecture absolutely overwhelmed. A ‘कल्प’ is a day of Brahmā, the creator of the universe, and consists of 4,320,000,000 human years. At the close of this day of Brahmā, a night of equal duration follows, in which the whole of the world collapses, is turned into one vast ocean, wrapped up in hopeless chaos, and Viṣṇu, the lord of all, sleeps on the serpent शेष, till the break of morn, when the universe is created anew and the next day (कल्प) follows. (See अनुसंहिता हरिवंश, &c.)

St 7.—‘पर्वच्छदा’ &c—The mountains had wings, and were refractory and troublesome. When Indra clipped the

(1) ‘स पद्म पद्मनाभश्च नामिषज्जातः समुत्पिबे ।

रोचतामाय वसति गुह्यं नारायणं चतुर्भुजं ।’ (हरिवंश)

(2) ‘आसी नारा इति शीला आसी वै नरकम्बः ।

ता ददच्छायनं पूष्णे शिवं नारायणं, कृत्वा ।’ (मनु)

wings of the mountains with his thunderbolt, hundreds of them took shelter in the ocean, though Maināka is said to have been the only one which escaped. 'कदाचित् स पचासी पर्वता वरुण-
वरा । प्रस्थिता वरुणो लज्जा नूनं तस्यैव । (1) मायया ।...स्थैर्येहोपरिहृतम् ।
प्राता चागच्छन्तान् गिरौम् । स्वेयं स्थानेषु संस्थाप्य पर्वतानां वृत्तम् ।
चिच्छेद समगान् पचान् वरुणं शतपथंवा । सत्त्वैवासीत् पचात् विभ्राः श-
धीमताः । एकः सपत्नी मैनाकः सुरैस्तनसमयं जतः' । &c. (See हरिवंश,
St. 8.—'रसातलादादिमवेन' पुंसा &c. It is said in the तैत्तिरीय

that the earth was 'raised by a black boar with a hundred arms'—उद्धृतास वराहश्च लब्धेन शतबाहुना'. According to the तैत्तिरीय ब्राह्मण, Prajapati, afterwards known as Brahmā, took the form of a boar for the purpose of raising the earth out of the boundless waters. The तैत्तिरीय संहिता says,—'This universe was formerly waters, fluid. On it Prajapati becoming wise moved. He saw this earth. Becoming a boar, he took her up. Becoming विश्वकर्मा, he wiped the moisture from her. She became the extended one (प्रायत्नी) From this the earth derives her designation as 'प्रायत्नी' or the extended one (अथैव विस्तारमैति, इति प्रायत्नी) According to most of the Purāṇas, Vishnu is said to have assumed the shape of a boar in order to raise the submerged earth above the surface of the ocean. According to the Harivaṃśa the earth not being able to bear the weight of the mountains upon it, sank into the unfathomable deep, from whence she was raised by Vishnu who took the form of a sacrificial boar (यज्ञवराह) 'सहस्रशैलमहता विश्वना नैऋती लभन् । तैः वा पर्वत-
जालीपर्वतयुजोन्नतविच्छेदे । धीहिता मुदमिदं प्रोचन् अर्हतामभूत् ।...
वृद्धम् । उद्धारायं मनसकं लोकाणां हिमकायवा' । &c. (See हरिवंश,
St. 25.—'यद्यप्य दमोदरनिर्व्यपेया' । &c. Alluding to the follow-

ing passage of the Rāmāyaṇa :—
(1) 'तस्य' इत्येवायमाशङ्क्य कमुदरम् ।

‘एषुगुप्ता नरिन्द्रेण ते वनाः सहस्रोत्थिताः ।

द‘स्यानिमुखाः सन्त्ये दूर्ध्वगो नमः जलम् ।

मेघयोः प्रवनाया सा दिवः यामभ्यपयत ।

तेन मामेव नन्दनी निरीक्षणे पुनः पुनः’ ॥ ३०. (पारश्वबाण)

St. 26.—‘नरिसांस्त्वयत’ *Nālyatat*.—A mountainous range, described as one of the smaller mountains of India proper, lying eastward of mount *Meru*. It is difficult to identify it with its modern site. It is supposed by some to be in the territory of Mysore or the country immediately surrounding it.

St. 30.—‘पद्मानविधानि’ *Pampā*—A river which rises in the पद्मपर्व (1) mountain and falls into the गङ्गा. It is described in the *Rāmāyana* ‘as a beautiful lake one mile round, its water is transparent and covered with blooming lotus; the ducks and geese are plying upon the surface of the water, and the bees are hovering over the lotus, and water-birds of radiant plumage crowded the lake and the green margin around it; the banks on all sides are covered with trees, and loaded with fruits and flowers, which waved to and fro with the gentle wind, and spread a delicious perfume around’

St. 36.—‘बभूवुर्नाभेः पद्मानवीर’ &c Alluding to the story of Nahusha, a king of the lunar race, a son of A'yus the eldest son of Pururavas, and father of Yayāti. His story is repeated several times with variations in different parts of the *Mahabharata* as well as in the *Purānas*. One version of the story says, that Nahusha was placed on the throne of Indra, when that god had concealed himself for having killed a Brāhman. Nahusha after obtaining this rank aspired to the possession of Sachi the wife of Indra and demanded her to become his

(1) Professor H. H. Wilson remarks, that the पद्मपर्व mountain and the scenes in its vicinity, are said to be known by the same appellations in the neighbourhood of *Anagrade* in the *Delhan*.

is regarded as particularly pious. The five fires are, इष्टि, माह्व, वाहरोद, अग्न, and वायव्य. The three first fires are the most important and are collectively called वेत.

St. 38, 39, & 40.—“यान्तव्यं वचासरो नाम निहारवारि” &c.

The sage यान्तव्यं, (or यान्तव्यं) dwelt in the *Dandaka* forest. His austerities alarmed the gods, and Indra sent five *Apsaras* to beguile him from his penance of “standing in a pool and feeling on nothing but air for 10000 years.” They succeeded, and became his wives. The sage created a lake through power of his penance, and formed a secret chamber under it for the five *Apsaras* from whom the lake was called वचासर — ‘इह वचासरो नाम तटाकं यान्तव्यं । निश्चितं तत्र वा रात्रिं । नृनिमांसांश्च विना । स हि तेन तपसीनां यान्तव्यं नाम्नि । तत्र वचंसदृष्ट्वा च वायुमयी जना-
ग्रथी । ततः प्रवृत्तिना सुखे देशां साधिवरीयसां । अहम् वचसं सर्वे परस्पर-
मनामता । अन्तर्ध्वजं यान्तव्यं ज्ञातव्यं तत्रैव ते नृनि । इति संविद्यमान-
सर्वे तत्र दिव्योदयः । ततः चतुर्णो तपोविद्वन् सर्वे देवेर्निर्वाणिताः । वचानां सरस-
पद्मं विद्याद्यन्तवचसं । वचसीभिरुत्पन्नं यान्तव्यं तटपरं । श्रीते यदग-
व्यस्य देशानां कार्यं निहतैः । तावैवासरसं पद्मं सुखे योजनमात्मताः । तटाके
निश्चितं तामां जगद्व्यनर्हितं यदम् । तद्वैवासरसं पद्मं निवृत्तयो वचासुखम् ।
रमयन्ति तपोयोगात् नृनि योजनमात्मताम् । तामां सुखोदयानामाग्निं वादि-
नित्यम् । तदुच्यते भुवःप्रीत्याग्नी योतव्यो यनीवृत्’ । &c. (राजायच, चारु-
याच, ११ सर्ग).

St. 41 — ‘इष्टिं जगदीश्वरा’ &c. This is a particular form of austerity described in *Manu* (VI. 23), where mention is made of the *Panchatapas*, a *Yogi* who, during the three hottest months (April, May, and June), sits between four blazing fires placed towards the four quarters, with the burning sun above his head to form a fifth. In fact, a *Yogi* was actually seen not long ago (*Mill's India*, I. 353) seated between four such fires on a quadrangular stage. He stood on one leg gazing at the sun

while these fires were lighted at the four corners. Then placing himself upright on his head, with his feet elevated in the air, he remained for three hours in that position. He then seated himself cross-legged and continued bearing the raging heat of the sun above his head and the fires which surrounded him till the end of the day, occasionally adding combustibles with his own hands to increase the flames. A Mohammedan traveller whose narrative is quoted by Mr Mull (British India, I 335) once actually saw a *Jogi* standing motionless with his face turned towards the sun. The same traveller, having occasion to revisit the same spot sixteen years afterwards, found the very same man in the same very attitude, (See Indian Wisdom, pp^{ts} 104, 105, by Monier Williams)

'नाथा दुनीष' &c Rāma passed some time in the hermitage of this sage with सीता and लक्ष्मण, during his wanderings through the दण्डकारण्य. The sage received him with greatest kindness and delivered to him all the worlds which have been acquired by the merits of his austerities.

St. 45.—'बहू शरणं शरणागतः' &c. Sarabhangā.—A hermit visited by Rāma in the *Dandak* forest. When he beheld Rāma he declared that he had obtained the fruits of his pious austerities in beholding him, and that he would depart to the highest heaven. He prepared a fire and entered it. His body was consumed, but there came forth from the fire a beautiful youth, and in this form Sarabhangā departed to the heaven of Brahmā.

'मनीषेण न जगत्प्राप्तं पुनः चास्मेन शरणम्'
शरणतो जहृ त्रिधाः प्रविष्टश्च पुनश्चात्मजः ।
सर्वदात्मनः । कीर्तिं लब्ध्वा सद्योन्मीलितं यज्ञं क्षीयञ्च मोक्षयन् ।
तत्रैव बभूव कृत्यात्, वसत्यथ च । अमाताप्रिययागं भोज्यं शरणतो विनिवृत्तं
न र्विशालादुक्तं श्रीवासवीत्याद्यं महात्मनाम् ; ईशावास्य आश्रित्यैव शरणेन
करीषन्' । टीट. (२-भाष्य, अष्टाध्यायः).

St. 49 — 'मन्दाकिनी नमि ननोरकच्छे' &c. Mandākinī.—A river near the mountain Chitrakūta in Bundelkhand.

St. 51.—'अनंशानाम् क्लृप्तानाम्वा पिबोतस्व &c. Anashtā, the wife of Atri, made herself renowned by her pious deeds. By the power of her austerities, fruits and roots were produced during a ten years' drought, and the holy Gangā was brought near to her dwelling; and by her interference ten nights passed without a rising of the sun. (See रामायण, अरण्यकाण्ड, सर्ग 117)

St. 52 — 'वीरासनं' &c. According to the *Yoga* philosophy *Āsana* (आसन) is a fixed attitude of intense meditation. It is the third stage of *Yoga*. There are many *Āsanas* or postures, in which the *Yogi* is directed to sit while he engages in *Yoga*, or the art of reducing or suspending the functions of respiration and circulation. Of these *Āsanas* the five are most important. १. पद्मासन, २. वज्रिकामल असन, ३. उष्मासन, and ४. वीरासन. *Vīrasana* is sitting on the thighs one leg being in the other, keeping the body straight, and fixing the sight on the tip of the nose. This is a tranquil and quiet posture favouring a tranquil circulation and slow respiration. In this posture the *Yogi* pronounces inaudibly the hypnotic syllable *Om*, and meditates upon it, in order to tranquilize circulation and retard the respiratory movements.

St. 59 — 'यत्र शृङ्गारपुरं' &c. Referring to the city of Srīngarā on the border of Andhpradesh and the country of the Mīlā. The Rājā of the Mīlā (Mīlā) was a

between nature and soul. The twenty-five true principles evolved by nature, are thus explained:—

(1.) *Prakriti* or *Pradhāna*, substance or nature; the universal and material cause; eternal, undiscete, inferible from its effects; productive, but not produced (L)

(2) *Mahat*, the great, or *Buddhi*, the intellect, is produced by *Prakriti*. It is the intellectual principle which appertains to individual beings.

(3) *Ahankāra* self-consciousness, is produced by *Buddhi*. This principle is, literally, the assertion of "I", the function by which the objects of the world are referred to one's self.

(4) The five subtle particles perceptible to beings of a superior order, but unapprehended by the grosser senses of mankind. These are produced by *Ahankāra*, or self-consciousness.

(5) Five instruments of sensation (2), five instruments of action (3), and *Manas*, mind (4), are also produced by *Ahankāra*.

(6) Five elements, viz, space or ether (वायुः the vehicle of sound), air, fire, water, and earth, are produced from the five subtle particles.

Thus it will be seen that the first production of ब्रह्म or *ब्रह्म* the original producer, is बुद्धि or intellect (5). The poet

(1) The original *Prakriti* is variously called:—'मूलब्रह्म', 'root-principle', 'ब्रह्म मूलम्', 'rootless root'; 'ब्रह्मन्', 'chief one'; 'ब्रह्मन्', 'undiscete', or unevolved evolver, 'ब्रह्म', 'supreme'; 'शक्ति' 'power of illusion', &c.

(2) The five instruments of sensation are:—the eye, the ear, the nose, the tongue, the skin.

(3) The five instruments of action are:—the hands, the feet, the organs of speech, anus, and parts of generation.

(4) The mind is the organ of volition and imagination

(5) बुद्धि or intellect is also termed महत्, from its being the 'great' source of the two other internal faculties चित्तम् and मनः, or self-consciousness and mind.

here means to say, that, the river सरजू is sprung out of the ब्राह्मसरोवर as naturally and spontaneously as बुद्धि or intellect is evolved out of प्रकृति or चक्षुः.

'ब्राह्म सर' or मानससरोवर The sacred lake on mount Kailāsa in the Himālaya mountains. It is called ब्राह्मसर or मानससरोवर for its having been created by *Brahmā* from his own mind. According to the mythological account of the Rāmāyaṇa, the *Sarayu* or *Gogra* flows out of it, but in reality, no river issues from this lake, though the river *Satlej* flows from another and larger lake called रावचङ्ग, which lies close to the west of *Mānasa*. In the *Vayupurāṇa* it is stated, that, when *Gangā* fell from heaven upon mount *Meru*, she ran four times round the mountain, then she divided into four rivers which ran down the mountain and formed four great lakes, चङ्गचङ्ग on the east, झोतीङ्ग on the west, मङ्गाभङ्ग on the north, and मानससरोवर on the south.

‘केलासपर्वते राम’ मानसा निश्चित परम् ।

ब्रह्मसरोवराद्गङ्गा । तमेव मानस सरः ।

तस्मात्तुल्यः सरसः मानसीभासुपपद्यते ।

सरः प्रकृता सरयुः पुत्र्या ब्रह्मसरकुला’ &c

Thus translated by Griffith —

‘On high Kailāsa’s distant hill

There lies a noble lake,

Whose waters, made by *Brahmā*’s will

The name of *Mānasa* take

Thence, hallowing wher’er they flow,

The streams of *Sarajū* fall,

And wandering through the plains below,

Embrace *Ayodhyā*’s wall’ &c.

(See रामाय, वा’दव’च, XXIV.)

A SHORT SYNOPSIS OF THE CANTO XIII.

Rāma and Sītā on Flying Car.*

Rāma has just rescued Sītā from his enemy, the king of Ceylon ; and he and his wife have mounted the flying car. This journey gives rise to descriptions, which show how close and accurate was Kālidāsa's poetical observation.

The ocean, as seen at the southern extremity of India much impressed him Rāma says, addressing his wife :

"Look Sītā, look ! away to Malaya's side
My causeway parts the ocean's foamy tide
Thus hast thou seen, on some fair autumn night,
When heaven is loveliest with its starry light,
From north to south a cloudy pathway spread,
Parting the deep, dark firmament o'er head.
Deep is that sea, but deeper still, they say,
Our glorious fathers dug their eager way ;
Following fast where Kapil dared to lead
Away to hell their charge, the hallowed steed.
From the deep as the sun-god draws the rain,
To pour it down in boundless wealth again."

From the ocean also arose, he says, the silver light of the

"That ocean, whose waves are now at rest."

But whose might is unknown, and unmeasured, and impossible to tell

"When from sky to sky his billows roll,
His light as his ships,—who governs the whole"

Where a river runs into the sea the waves of the ocean
are as if they were up the river's lip," and, from the west,
the sun sets on the sea, on the shore

* This is told from Mrs. Manu's story of the great Malaya Island.

Beasts, birds, fishes, shells, trees and flowers, are all observed
by Kālidāsa

“Look, Sītā, look ! those monsters of the deep
Close by the river’s mouth their station keep.
Soon as the waves have reached them, they have quaff’d
Water and fish together at a draught
Now, see ! they shut their mouths, while gushing out,
From openings in their heads, high fountains spout ”

The shells, cast up on trees of coral by the “furious swell”
of the billows are also noticed And so soon as the travellers
reach the strand, they see “uncovered pearls” upon the sand,
“cast by tempests from their ocean-bed ” Here, also, they see
“groves of betel trees,” ... ..“hanging the burden of their branches low ”

When they travel over the scenes in which they passed their
years of banishment, Rāma alludes, in touching words, to his
distress at losing Sītā ; but we can give but a few lines

“Look far before us, see the distant gleam,
Through the thick reeds of Pampa’s silver stream.
There on the bank I saw two love birds play,
And feed each other with a lotus spray !
‘Ah, happy birds !’ I sighed, ‘whom cruel fate
Dooms not to sorrow for an absent mate ”
Will I remember, in my wild despair,
I thought a bright Aśoka glowing there
Was Sītā.”

When they reach *Panchavati*, he sees “gazing deer ” On
the shore of the *Godāvarī*, he observes “troops of cranes”
upward soaring Farther to the north, he calls Sītā’s attention
to the mountain called *Chitrakūṭa*

“Now to the left, dear Sītā, turn thine eyes,
Where *Chitrakūṭa*’s lofty peaks arise
Like some proud bull he lifts his haughty crest,
See, the dark cave, his mouth, and shaggy breast !

Now like a clod in furious charge upturn,
 A cloud is hanging on his mighty horn.
 See, how the river, with its lucid streams,
 Like a pearl necklace, round the mountain gleams!"

As they approach the junction of the Jumna with the Ganges, he sees a tree "with leaves of rosy red," from which he had twined a garland for Sītā, and a fig tree "with leaves of emerald green, and fruit like rubies shining bright between" and continues:

"Dost thou remember how thy prayer was prayed
 For me, sweet love, beneath its friendly shade?
 Now, see the waves of Jumna's stream divide
 The fair-limbed Gangā's heaven-descended tide!
 Distinct, though joined, bright gleaming in the sun,
 Like pearls with sapphires mixt, the rivers run.
 Thus intertwined, the azure lotus through
 Crowns of white lilies pours its shade of blue."

The different colour of the rivers, after their union, seems much to have impressed Ka'lidāsa, for he uses six different images in its description: First: the blue lotus flowers, seen amongst the white lilies. Second: "the dark gold-shot gleams of the drake," amid the white swans that float on *Indras* like Third: a line of ochre crossing a sandal mark. Fourthly and Fifthly: the Jumna comes into the Ganges looking like

".....the moon, whose silver radiance steals
 Through the dark cloud that half its face conceals;
 Or as a row of autumn's clouds, between
 Whose shifting ranks the blue of heaven is seen."

And, sixthly: the colour of the two rivers remind him of Sītā's body, white with ash, around which "a serpent's coils are wound."

SCHEME OF THE METRES.

CANTO XIII

The 13th canto is composed in उपजाति a mixed metre (a conjunction of इन्द्रयज्ञा and उपेन्द्रयज्ञा), every foot of which consists of eleven syllables.

1st, इन्द्रयज्ञा. Scheme, - - - - -
 2nd, उपेन्द्रयज्ञा „ - - - - -
 3rd, उपजाति „ - - - - -

३१ Example

यं या ज नः यं यं गुं यं गुं यं यं
 यं यं वि मा नं नं वि मा नं
 रं रं कं रं रं यं मि यं स जा यं
 रं मा मि धा नो हं रि रि त्यु वा च ॥

Upajāti is a common form of metre chiefly found in the poetry of Kālidāsa, and one of the most rhythmical

The stanzas from 69th to 78th. are composed in the metre उपजातिवृत्त, every foot of which consists of fourteen syllables (See page 216).

The last stanza is composed in the metre उपजातिवृत्त, every foot of which consists of thirteen syllables

Scheme, - - - - -

को यां यं प्र ल ति पु रः स रं यं ग त्वा
 यां कुत् स्यः मि मि तं जं नं पु थं यं यं ।
 यं पु नं यं ति वि हि तां यं का र्यं मा र्यः
 सा यं तां यं यं नं नं

रघुवंशम् ।

चतुर्दशः सर्गः ।

भर्तुः प्रणाशादयः शोचनीयं
दृशान्तरं तत्र समं प्रपन्ने ।
अपश्यतां दाशरथी जनन्यौ
हेदादिवोपपन्नतरोर्व्रतत्यौ ॥ १ ॥

सद्भीषणं मैथिलकन्यकायाः सौन्दर्यसम्बन्धमपानिधानम् ।

प्रणाशयद्देवदत्तयोः समानं रामस्य बन्धे रामयीयमाश्रयम् ।

१ । भर्तुर्दिति । अय उपयनाधिकृतानामन्तरं, दाशरथी राम-
कन्यकौ, उपपन्न-^(१)-तरोः आश्रयकक्षस्य । उपपन्न आश्रय इति
निपातः । हेदात् व्रतत्यौ ^(२) कते इव । “वह्नी तु व्रततिर्भता”
इत्यमरः । भर्तुः दाशरथस्य, प्रणाशात्, शोचनीयं ^(३) दृशान्तरम्
अवस्थान्तरम् । अदृश्याणां वस्तुान्ते ग्राह्याणि इति चिन्त ।
प्रपन्ने प्राप्ते, जनन्यौ कौशल्यासुमित्रौ, तत्र शोकेतोषवने, समं युग-
पत्, अपश्यताम् । इत्येः कर्त्तुं इति कट् ।

१ । अथ दाशरथी उपपन्नतरो हेदात् व्रतत्यौ इव, भर्तुः प्रणाशात् शोचनीयं
दृशान्तरं तत्र समं प्रपन्ने अपश्यताम् ।

१ । दाशरथिणा जनन्यौ कौशल्याम् इति वाक्यान्तरम् ।

[^(१) (१) उप, इत् १० kill, &c च अति । (उपपन्न आश्रय इति निपातनात्
वापुः) ^(२) इत् १० bind, अति अति लोप् अति । ^(३) इत् १० be sad,
वदीय अति ।

१। कदा हि कश्चित्पुत्रस्य मदीयं नाम्नाम् अस्मिन् कदा
 विधीयात् कदा शाहीति, कदा पदवीर्वाच्यते कर्तुं वाञ्छाम्
 इति वा च सावधि दीया कदा वाचः। वाचकस्य च अस्मिन्
 इति वाचः। इति विग्रहार्थः। इति कर्तुं वाचकस्य नाम्नाम्
 कदा चट्टी कर्तुं, — कर्तुं वाचकः कर्तुं वाचकः कर्तुं वाचकः
 कदा च कर्तुं, — कर्तुं वाचकः कर्तुं वाचकः कर्तुं वाचकः

२। एतत्पुत्रस्य नाम्नाम् च कर्तुं कर्तुं इति कर्तुं कर्तुं
 वाचकस्य विग्रहार्थः। कर्तुं वाचकः कर्तुं वाचकः कर्तुं वाचकः
 कर्तुं वाचकः कर्तुं वाचकः कर्तुं वाचकः

1. Next, the two women, who
 at that place their mothers, sadly altered in appearance,
 to the death of their husbands, like the two elephants
 in the troop has been cut down.

उभाभ्याम् प्रसूतौ इतासी

विश्वामित्रं विक्रमयोभिनी तौ

विश्वामित्रं विक्रमयोभिनी तौ

विश्वामित्रं विक्रमयोभिनी तौ

विश्वामित्रं विक्रमयोभिनी तौ

विश्वामित्रं विक्रमयोभिनी तौ

विश्वामित्रं विक्रमयोभिनी तौ

विश्वामित्रं विक्रमयोभिनी तौ

विश्वामित्रं विक्रमयोभिनी तौ

१. यदाक्रम प्रकतो हतारो विक्रमज्जोभिर्भौ तो उभौ लभाभौ (नाहभौ)
यदाभ्यतङ्गं विशद न दृष्टौ, (किन्तु) सुतस्यसंमुखीपलभात् आतो ।

१। हता परच. घाभ्यां, तो । विक्रमिष्य जीभते इति विक्रमज्जोभिर्भौ ।
वाचान्तर,—उभे तो न दृष्टवत्यौ, आतवत्यौ इत्यादि ॥

१। तदाभौ कौशल्या यु मया च नयनमन्विष्ये तथा उपरुद्धदृष्टिरासीत्
यदा यादववतसमपि पुत्रं न दृष्टुं शक्नाक. किञ्च पुनर्दृष्टव्यमिति विलक्षण-
लभात् तन सुखम् अनुभव प्रचोदय मनेति आतवती, इति विशदार्थः । पुत्रस्य-
सुखस्य विलक्षणलभात् यदा भारते—‘वाङ्मनो विपदा मेटी गीर्वाणता यत्-
पदाम् । मुदगरीक्षता मेह पुत्रं पश्यतां वरं पुनस्तज्जोभं सुखतरं पश्यौ
शौकि न विद्यते ।’ इत्यादि । ‘यदाक्रम’,—‘प्रहङ्गानुक्रमेण चरन्वपतिती’ इति
रङ्गभ. । ‘सुतस्यसंमुखीपलभात्’,—‘तावत् पुनर्लिङ्गसुखस्य परिचितत्वात् सुत-
स्यसंमुखस्य उपलब्धः अनुभवः, तस्मात् आतो’ इति हिनकरः ।

१। अत्रानुशास्त्रो विप्रवर्णनी शय उ तन्मय उक्तश्च वचःकृत्य वाङ्मनस्य उक्त-
लभं दृष्टेन ; नयनजले चक इति वाङ्मनः कौशल्याकः अष्टे वेपिठे नारिमेन
या, केवेन पुनर्वेपिठमिति पुत्रं अनुभव विप्रवा कौशल्याकः (पुत्रं वनिता)
वाङ्मनः नारिमेन ।

2 The two princes the destroyers of their foes and looking
gloriously valourous bowed at the feet of their respective
mothers who with their eyes suffused with tears, could
scarcely see them but knew them by the peculiarly pleasurable
sensation of embracing a son

पानन्दजः शोकलमंशु वायः

तयोरंगीर्तं शिगिरो विभेदं ।

गङ्गामरव्योर्जलमुपातप्तं

हिमाद्रिनिख्यन्द इषावतीर्यः ॥ ३ ॥

१। पानन्दश्च इति । तयोः मातुः पानन्दश्च शिगिरः

अपीप्सितं क्षत्रकुलाद्भनानां

न वीरसूत्रमकामयेताम् ॥ ४ ॥

४। ते इति । ते मातरौ, पुत्रयोः अङ्गे शरीरे, नैर्ऋत-
शस्त्राणां राक्षसशस्त्राणां. मार्गान् प्रयान्, धार्मिकान् (१) सरसान्
इव सदयं स्पृशन्त्यौ, छत्रकुलाङ्गनामान् ईक्षितम् (२) इष्टम् अग्नि
वीरसू (३) वीरमातेति शब्दं न अकामयेताम् (४) । वीरप्रसवो
दुःखघ्नेतु, इति भावः ।

४। तं पुनरपि चतुर्भङ्गसम्यग्ज्ञानात् आद्यान् इव सदसं शून्यस्थी वच-
नभाङ्गनामान ईक्षितम् अपि धीरनुष्ठाने न यथान्वयिताम् ।

३ : शास्त्रानुसार, — तार्किक सत्य व्युत्पत्तीया ईश्वरितोषि शीरज्ञान न
बढाशत।

[illegible]

୩। ମୁଁ ହୁଅନ୍ତିର ଗଳ୍ପେ ହାଲୁକାପେଟେ କାହିଁ ହସବଳ ଡାହାଡ଼ା ଏକ ନାହାନ୍ତିର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ କିମ୍ଭାବେ ଦେବ ହସବଳ ମୋହାରି କାହିଁ (ହାହା) ବାହାରେ, 'ସିଂହାସନ'କୁ
ଏହି କାହିଁ କାହିଁରୁକାହିଁର ବଡ଼ ହାହା ହୁଅନ୍ତିର ଡାହାଡ଼ା କାହିଁ କାହିଁର ନାହିଁ
ହାହିଁରା।

[४] (१) चङ् to go, चङ् unādi aff (चङ् गच्छी, चङ् गच्छेति च वच्-
चाङ्.) (२) चाञ् to obtain, with चाञ् the desiderative form, चाञ्
(३) चीर here, चीर to begot, छिप् aff (४) चङ् to desire,—चङ् चक्षते,
चङ् चक्षतः। चङ् चिक्षते—चङ् चिक्षतः। चाञ् चाञ्छते—चाञ्छते। &c.

4. The mothers, while tenderly touching the wounds inflicted on their bodies by the weapons of the Rākshasas, as if they were yet fresh, desired not to be the 'mother of the bride' though that proud distinction is much coveted by Kāshtrya women

क्षेशवहा भर्तुरलक्षणाऽहं
सीतेति नाम खमुदीरयन्ती ।
स्वर्गप्रतिष्ठस्य गुरोर्महिष्यो
अभक्तिभेदेन वर्ध्ववन्दे ॥ ५ ॥

५। क्षेशवहेति । आवहतीति आवहा. भर्तुः क्षेशवहा ।
क्षेशकारिणी, अतएव अलक्षणा अहं सीतेति खं नाम उदीरयन्ती ।
(२), स्वर्गः प्रतिष्ठा आस्पदं यस्य तस्य स्वर्गस्थितस्य. गुरोः खमुदीरयन्ती (३) अश्वी. बधूः खुधा, "बधूः खुधा बधूजाया" इत्यमरः ।
अभक्तिभेदेन ववन्दे । स्वर्गप्रतिष्ठस्येत्यनेन अयम् वैधव्यदर्शनदुःखं सूचितम् ।

५। भर्तुं क्षेशवहा अलक्षणा अहं सीता इति खं नाम उदीरयन्ती ।
बधूः स्वर्गप्रतिष्ठस्य गुरो महिष्यो अभक्तिभेदेन ववन्दे ।

५। 'अलक्षणा',—'यद्विवाहान्भरं यत्पुर्व्वनाम. उपरम्य स्वर्ग-लक्षणा' इति ।

५। 'वर्धयन्ती' इति आत्मनी दुर्नयम् सूचितवतीत्यभिप्रायः इति ।
'अभक्तिभेदेन',—गुण्यया भगवा ।

[५] (१) क्षेश trouble, बह् to bear, with अ, to produce. & वच अत् (वचायच). (२) ईर, to send, with उत्, to utter, इह अत् (इहवा),—ईरयति. ईरयम्. ईरयन्. ईरयन्त्वभूव, ईर. (३) बह् to working, ईरयच् undā. अत्. जीव त्वा अत्. (महिषी).

६ । 'आमात्र पठितर यत्कःकुत्रेव नृ एवै 'व'वि डोम'येव अवक्रमी मोठा' एवै
वमिहा निम मात्र डोम'गुर्गक वधू मोठा 'व'वीर वृत्त (पत्रर'येव) वरिषीवृत्त नवान
उक्तिर नरित नवान वरिमेव ।

5 Saying that she was the unfortunate Sita who had
been the cause of all the troubles of her husband, Sita bowed
with equal reverence, at the feet of the queens of her sire
(दशरथ) now in heaven

उत्तिष्ठ वत्से ननु सानुजोऽसौ
वृत्तेन भर्ता शुचिना तवैव ।
हृच्छं महत् तीर्थं इति प्रियार्हां
तानूचतुस्ते प्रियमप्यमिथ्या ॥ ६ ॥

६ । उत्तिष्ठेति । ननु वत्से ' उत्तिष्ठ, वत्सौ सानुजः भर्ता,
तव यव शुचिना वृत्तेन (१), महत् हृच्छं दु ख तीर्थं (२) तीर्थ-
वान्, इति प्रियार्हां ता वधू, प्रियमपि अमिथ्या सत्यं, ते अम्यौ
उच्यते । उभय दुर्बचम् इति भावः ।

६ । ननु वत्से । उत्तिष्ठ, वत्सौ सानुजः भर्ता तव एव शुचिना वृत्तेन
महत् हृच्छं तीर्थं ते प्रियार्हां तान् इति प्रियमाप्यमिथ्या उच्यते ।

६ । वाक्यान्तर — प्रियार्हां ता तान् इति उच्यते ।

६ । 'ननु सानुजोऽसौ' ६८ — 'ममप्यमिथ्या' एव एतत् तवैव शुचिना
वृत्तेन वत्से, वृत्तेन वाच्येन, महत् हृच्छं वृत्तेन वत्से वत्से ननु' इति
विवक्षितम् । 'ननु' वत्सेन वत्सेन वाच्यम् । एतद्विज्ञातं वृत्तेन वत्सेन वत्से
मम सानुजमुद्धरामीति वाक्यान्तरम् । तस्यान्तरम्, — वत्सेन वत्से
वत्से वत्सेन वत्सेन । वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन । वत्सेन
वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन । वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन ।
वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन । वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन ।
वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन । वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन वत्सेन ।

रघुवंशम् ।
 कृष्ण'—'वयमं वनवासमादिदुःखम् इत्यर्थः । 'प्रियाङ्गा'—'प्रियवचनदीर्घा, इति
 मधुरस्वभावा सीता मन्वसीकान् मधुरवाक्यनीव स्वयंया चङ्गीति भावः । मि
 मयि अनिष्टा',—'सत्यं प्रियं च वाक्यं लोके दुर्लभं, 'उक्तं च,—'इदं त'
 हारि च दुर्लभं वचः' । अतएव लोके लीकविज्ञानमुरज्जनार्थं प्रायेण निवे
 प्रियवचनं प्रयुज्यते, यच्च तु प्रियं सत्यञ्च वाक्यं प्रयुक्तम् इति 'एवि'-शब्दात् ।
 सत्यञ्च मनुना,—'सत्यं ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात् न ब्रूयात् सत्यमप्रियम् । मित्र
 नाकृतं ब्रूयादेव शब्दः सनातनः' इति ।
 ६ । वरुण । ७४, (का)

৬। বৎসে! উঠ, ভোনার খাদী অনুজের সহিত যে মহানকট হইতেট-
হইগাহেন, সে কেবল ভোনারি নিষাপ চরিত্রের গুণে, গাহার্য (কৌশল্য হারি)
দ্বিষ্টকথার পাতী সেই নীতাকে এই দ্বিষ্ট অথচ সত্য কথা কহিগেব।
G Rise, O child, it was the punishment
enabled your husband to
which befell

G Rise, O child, it was the purity of your character, that
 enabled your husband to extricate himself from the great danger
 which befell him, thus was she who deserved to be sweetly
 spoken to, addressed truly and yet lovingly by the queen
 अद्यानिप्रेकं रघवं

अथाभिषेकं रघुवंशकीतोः
प्रारब्धमानन्दजलैर्जनन्योः ।
निर्वर्त्तयामासुरमात्यवृद्धाः
तीर्थाद्वैतैः काञ्चनकुम्भतोयैः ॥ ७ ॥

७। अथेति । अथ जनन्योः, आनन्दजनैः आनन्दवाचैः,
 प्रादव्यं (१) प्रकृतं, रघुवंशकेतोः रामस्य, अभियेक्षम्, अभाव
 यज्ञाः तीर्थेभ्यः (२) गङ्गाप्रमुखेभ्यः, आद्यतैः आनीतैः, काञ्चनकुम्भ
 तोयैः, निर्वर्त्तयामासः निष्पादयामासः ।
 [७] (१) राम, (२) गङ्गा

[७] (१) रम् with प्र and वा, to begin, प्र aff. (१) नु to pass over, एच् undā affix ; by which persons are extricated from sin, difficulty, &c. (तीर्थ).

०। एव जननीः आनन्दशब्दे प्रारब्धं रघुवंशकृतोः अभियेकम् अमात्य-
द्वयं लोकोदिते; आचमनकुशलीषी निवर्तयामासुः ।

०। बाबानन्दः—आनन्दशब्दे बाबन्ध अभियेकः अमात्यद्वयैः निवर्तयामासुः ।

०। अभियेकार्थे द्वयोःपुत्रद्वये जननी रामस्योपरि याम् आनन्दानुधारा
मुमुक्षुता सा एव तत्र सङ्गच्छान्नस्य प्रथमक्रिया समूहः इति भावः । 'लोकोदिते'
&c.—अभियेककाले हि आभविष्यमानस्य त्रिरसि आचमनादिकुशलीषीनां निवर्त-
नीयमानानि पुरोहितानाम्यजमानवर्जितपुरुषादिभिः यथाक्रमं दीयन्ती, एतद्विध
एव वर्तमाने दृश्यम् ।

१। अदृष्टः, जननीवद्वैर आनन्दाश्रयेणैव हृदयगतं तत्त्वं तत्त्वान्तिवैर
आवृत्तं रहितं; इह अमात्यैः तैर् अभियेकं वर्तमानं दीयमानं नवापन
वर्तमानम् ।

7. Then the coronation of Rāma the glory of Raghu's
race, commenced as it were with the tears of delight shed by
the mothers, was consummated by the aged ministers, with
waters brought from holy places, in golden jars.

सरित्समुद्रान् सरसींश्च गत्वा

रक्षःकपीन्द्रैरुपपादितानि ।

तस्याऽपतन् मूर्ध्नि जलानि जिष्णोः

विन्ध्यस्य मेघप्रभवा इवापः ॥ ८ ॥

८। सरित्ति । रक्षःकपीन्द्रैः, सरितः (१) गङ्गायाः, समु-
द्रान्, पूष्पादीन्, सरसीः (२) मानसादीन्, गत्वा उपपादितानि (३)
उपनीतानि जलानि, जिष्णोः जयश्रीस्य ग्लाजिस्यश्च मुखं प्रत्ययः ।

[८] (१) च to ह्र, इति un&d; aff. (सरित्). (२) च to ह्र, चतुम्
un&d; aff. sem. लोप् aff. (सरसी) (३) चप, चद to ह्र, (विच्) न aff.
(उपपादित).

रेवर्वशमः।

तस्य रामस्य मूर्द्धि, विन्ध्यस्य विन्ध्यादेः मूर्द्धि मेघप्रभवाः क्षारः
इव, व्यपतन्।

८। रश्मि कपीन्द्रे मरुतिममुद्रान् मरुतीन् गत्वा उपपादितानि जव-
जिघो तस्य मूर्द्धि, विन्ध्यस्य (मूर्द्धि) मेघप्रभवाः व्यप इव व्यपतन्।

८। वायानन्द, — उपपादितैः कलैः मेघप्रभवानि, अत्रिरिव व्यपतन्।

८। यथाहि वर्षागमे नवमेघनिर्मुक्ताः जलधाराः व्यपुञ्जते विश्वतिरिचिषी
नियतानि, तथा अग्निदेवकालं व्याघ्रनकुम्भनिर्मुक्ताः तीक्ष्णजलधाराः व्यपुञ्जं राम-
जिरसि नियतानि च, इति विग्रहायः। रामस्य सप्तमे भद्रपौठे स्थितत्वात् श-
रायुलास्य विन्ध्यमिरस्याजम्।

८। वायानन्द उ कपीन्द्रेण माना मयो नमून् उ मज्जानन्देन वनन कश्चिन् (८७)
काह्वरु कश्चिन्नाह्वलेन तारा जज्ञनीम ज्ञप्त्वर यद्येक विक्ताविश्विन् दिवसे देवराः।

८। इति उ हरेः शिन्।

8. The waters, collected by the chiefs of Rākshasas and
monkeys, from lakes, rivers and seas, were poured on the be-
of the victorious Rāma, like showers from clouds, on the
summit of the Vindhya mountain

तपस्त्रिवेशक्रिययापि तावत्
यः प्रेक्षणीयः सुतरां वभूव।

राजेन्द्रनेपथ्यविधानशोभा
तस्योदितासीत् पुनरुक्तदोषा ॥ ८ ॥

८। तपसीति। यः रामः तपस्त्रिवेशक्रियया अपि तपस्त्रिवेश-
रश्मयया अपि, सुतराम् (१) व्यपन्ना, प्रेक्षणीयः (२) तावत् दृष्टीयः।

यव वभूव, तस्य राजेन्द्रनेपथ्यविधानेन राजवेशरश्मयया, उदिता सा

[८] (१) यः दृष्टीयः ३८८ तस्य ३८८। यान् ३८८। [पुनराविष्कृतं (३८८)।
विश्वमेवाऽदना मुद्रयान् मरुत्, विवेकस्य विवेकादिना यान् मरुत्, ३८८।

यान् मरुत्, ३८८। यान् मरुत्, ३८८। यान् मरुत्, ३८८। यान् मरुत्, ३८८।

श्रीभा, सा पुनरुक्तं नाम दोषः दम्याः सा पुनरुक्तदोषा विगमा
प्राप्तीत् ।

८। अ (राम) तर्हिभवेद्विषया अपि सुतरां द्वेषणीयः तावत् बभूव, तस्य
रात्रिभवेदप्यविधानश्रीभा उच्यते पुनरुक्तदोषा प्राप्तीत् ।

९। तपस्विनी वैश्व, तस्य विद्या, तथा । रात्रिभवेदप्य, तस्य विधान,
तैमसा श्रीभा । पुनरुक्तं (नाम) दोषी कथा सा । अतिसा रात्रिभवेदप्यविधान
श्रीभाया पुनरुक्तदोषा अभूवत इति याच्यमानम् ।

१०। यदा हि अधितम विद्वत्पुनः कथन पुनरुक्तदोषः, तथा व्यवहारः
सुन्दरः पुनः श्रोतव्यविधानम् यत् पुनरुक्तदोष इव इति शङ्कम् । ब्रह्मणा
अभिरामि यत् रामदेहे अवस्थोऽपि लटावन्ध्यादिनापसवेष्टी व्यतीमत, किं
पुनरपि सुखी राजवेश्म इतिभावः । उक्तञ्च ब्राह्मणे,—‘मरविज्जनमुदिह
शेवद्विनापि दस्य अभिजनविद्विनाशोऽप्यस्य लक्ष्मी तवीति । इवमभिजनमोक्ष-
वन्धविनापि लक्ष्मी किमिव हि मधुराया लक्ष्मि माहतीनाम् । इति । दिनकर-
व्याख्यानं यथा,—‘श्री राम तपस्विनी वैश्वस्य विषया चारुवर्णापि, तावत् ताव
क्येन, सुतरां भद्र, दम्पतीर्गोष्ठभूत, तस्य रात्रि भवेदप्य, अलङ्कारस्य, विधानेन सा
श्रीभा सा अतिसा अधिता, पुनरुक्तदोषाविधानी दोषी कथा साहस्री कान् ।
तापसवेष्टाभिरुक्तदोषा नृपनेष्यर्थाभाहृगुण्य अत्रासतेऽपि यदि सा श्रीभा
वर्ण्यते तर्हि वीनद्वय आदिमर्षः ।

११। उक्तस्य देवदेवि विनोदमन्त्रनीत्र हरेःशक्तिवत् श्रीरात्रि शक्तिवन्निष्ठान-
मन्त्रितेनो देवेन पुनरुक्तं यत्नेन यावत् मन्त्रित इति ।

9. To him, who appeared so exceedingly charming, even
in his grab of an anchorite, the splendour of the royal dress
was a redundancy.

स मौलरक्षोहरिभिः ससैन्यः

तूर्यस्वनानन्दितपौरवर्गः ।

विवेश सौधोद्धतलाजवर्षाम्

उत्तोरणामन्वयराजधानीम् ॥ १० ॥

रघुवंशम्।

१०। स इति । सः रामः, ससैन्यः, नृप्यंसनैः, चानन्दितपौरैः
वर्गः सन्, मूले भवाः मौलाः (१) मन्त्रिपट्टाः, तैः, रघोभिः, इति-
भिश्च सह, सौधेभ्यः (२) उद्भूतलाजवर्गान् उत्तोरयान् चान्वरान्-
घानीन् चयोध्यां, निवेशं प्रविष्टवान् ।

१०। स समैव नृप्यंसनानन्दितपौरवर्गं, मौलरघोभिः, (वह) ही
उद्भूतलाजवर्गान् उत्तोरयान् चान्वरान् घानीं निवेशं ।

१०। समैव सह वर्तते इति समैव, मुख्यपौत्रे बहुपौत्रिः । नृप्याणां ह्ये
चानन्दितः पौरवर्गैः श्रेण, स । मौलाश्च रघोभिश्च सह सह ते, तैः । सौधेभ्य-
उद्भूतानि लालानां वर्गान् च यस्यान्, तान्, उद्भूतां तौरयाः यस्यान्, व-
वाच्यमानं,—तेन समैवेन नृप्यंसनानन्दितपौरवर्गेण सौधीर्येण लाजवर्गं उत्तोर-
यान्वरान् घानीं निवेशं ।

१०। एव वाचीयानि अभिवेकान्तरं रामः कुलराजधानीम् वदीयां
प्राविशत, तदा मन्त्रिपट्टाः राजपट्टाः कवीन्द्राः सैनिकाश्च सर्वे समाक्रमं हन्
चान्वरान्, राजधानीं उत्तरीः विविने तीरकैः चतुर्भिः, नृप्यंसनानन्दितपौरैः
परमहर्षेण चान्वरान्, पौरवर्गैश्च सौधेभ्यः वाच्यमानान्, तन् चान्वरान्
इति विग्रहाय ।

१०। आधेन मन्त्रिपट्टं, राजपट्टं, कवीन्द्रं, सैनिकान् सहितं विविने तौरकैः
चान्वरान् निरुद्धेन राजधानीं चान्वरान् आचरन् चान्वरान्, नृप्यंसनानन्दितपौरैः
समाक्रमं हन् चान्वरान्, राजधानीं उत्तरीः विविने तीरकैः चतुर्भिः, नृप्यंसनानन्दितपौरैः
परमहर्षेण चान्वरान्, पौरवर्गैश्च सौधेभ्यः वाच्यमानान्, तन् चान्वरान्
इति विग्रहाय ।

10. He entered his ancestral capital which was adorned
with triumphal arches, in a (royal) procession composed of all
ministers, Rākshasas, monkeys, and troops, amidst the rejoicing
of the citizens delighted with sounds of music, and under
showers of Lājas (friend grains) thrown from surrounding
houses.

[१०] (१) मूल a root, &c. चान्वरान्. (मौल). (२) सौध plaster, &c.
चान्वरान् (वही).

सौमित्रिणा सावरजेन मन्दम्

आधूतवालिव्यजनो रथस्थः ।

धृतातपस्वो भरतेन साक्षात्

उपायसंघात भूव-प्रवृद्धः ॥ ११ ॥

१५। सौमित्रिणेति । सावरजेन श्वत्सुयज्ञेन, सौमित्रिणा
सप्तयेन, मन्दम् आधूते बालयज्ञेन प्रामरे यस्य स, रथस्थः (१).
भस्तेन हृतातपत्रः (२), एवं चतुर्थः रामः, प्रवृद्धः साक्षात् उपा-
यानां सामादीनां सहातः (३) समष्टिर्वि, विवेकैति पूर्व्वेयं सम्यन्धः ।

११। द्वापरकालीन विविधा वाङ्मयसामग्र्यजनः, रचय्य अस्तीति प्रस्तावतः,
राम महर्षिः साक्षात् उपाध्यायतां हव (विशेष) ।

११। 'चरन्निव ननु कर्मणे कृति साधकः । धृतम आनयन् यथा, स ।
साध्यात्तर—साधुनसाधन्यजनेन यथायम धृतात्पथे च साधिय, यथायम साध्या-
न्यायिन इव (विशेष) ।

११ । सदाशिवस्य तत्र भ्रातृवत्पुत्रस्य सुशिक्षित राजाशयवत्पुत्रस्यैव तदा
चद्वयम्, इति सर्वेयम् । किमुवचार्थं इत्यत्रानुवादिति रामानुजस्यैव पुत्रस्य
चद्वयं विद्वान्निष्ठां श्रेष्ठमिति सूचितम् ।

୧୩। ତା'ର ଡାହାଣ ଆଖିର କାହାଣ, ଆଞ୍ଚ ଲଦନ ଓ ଲଢ଼ୁକୁ ଦଳ ଦଳ ଡାହାଣ ଖିଆଇ
କରିଆହାଣ, ଏହା ଛଡ଼ା ହସ୍ତ କରିଆ କାହାଣ, ଡୋର ହରିହରାଣ, ଡୋର ପୁରୁଷ ଡୋର
ହାତୁଡ଼ି (ମାଂସ, ହାଣ୍ଡ, ହେଡ଼, ବିକାଣ) ଡୁଢ଼ି ଖାରିଆ କରିଆଣ ।

11. Whilst Rāma sat within the car and Latsmanaji and his younger stood gently waving *chowries* before him, and Bharata held over his head the royal umbrella, they looked at

{(1)} (1) वा a car, वा to stay, वा अ. (2) वा to be, from वा to hold, वा अ. and वा अ. under, from वा अ. hand of the sun, वा to protect, वा अ. (3) वा, वा to strike, &c. वा अ.

personifications of the four powerful measures of royal
(दान, दान, भेद, and विषय) .

प्रासादकालागुरुधूमराजिः ।

तस्याः पुरो वायुवशेन भिन्ना ।

वनान्निवृत्तेन रघुत्तमेन

मुक्ता स्वयं वेणिरिवावभासे ॥ १२ ॥

१२ । प्रासादेति । वायुवशेन भिन्ना प्रासादे इव
गुरुधूमः तस्य राजिः (१) रेखा, यनात् निवृत्तेन रघुत्तमेन रा
स्यं मुक्ता तस्याः पुरः पुण्या, वेणिः (२) इव आवभासे ।
पुरोऽपि प्रतिप्रतासमाधिरक्तः । “न प्रोथिते तु संख्योऽत्र
प्रमोचयेत्” इति दारोतः । (‘रघुत्तमेन’ इत्यत्र ‘रघुवशेन’ इ
पाठः) ।

१३ । वायुवशेन भिन्ना प्रासादकालागुरुधूमराजिः यनात् निवृत्तेन रा
स्यं मुक्ता तस्याः पुरः वेणिरिव आवभासे ।

१४ । प्रासादकाल—वायुवशेन भिन्ना प्रासादकालागुरुधूमराजिः
वेणिः इव आवभासे ।

१५ । अथा हि वीर्यधर्मोऽसौ प्रतिप्रतासः विरजिता इत्यर्थः
वेणिः प्रतासः प्रतापः अर्थात् गुरुधूमः तस्य राजिः रेखा यनात्
निवृत्तेन रघुत्तमेन रास्यं मुक्ता तस्याः पुरः पुण्या, वेणिः (२) इव
आवभासे । पुरोऽपि प्रतिप्रतासमाधिरक्तः । “न प्रोथिते तु सं
ख्योऽत्र प्रमोचयेत्” इति दारोतः । (‘रघुत्तमेन’ इत्यत्र ‘रघुवशेन’ इ
पाठः) ।

(१०) (१) राजिः रेखा, यनात् निवृत्तेन रघुत्तमेन रा
स्यं मुक्ता तस्याः पुरः पुण्या, वेणिः (२) इव आवभासे ।
पुरोऽपि प्रतिप्रतासमाधिरक्तः । “न प्रोथिते तु संख्योऽत्र
प्रमोचयेत्” इति दारोतः । (‘रघुत्तमेन’ इत्यत्र ‘रघुवशेन’ इ
पाठः) ।

धनुंवा हि अहमस्त्रारादिकं न कुर्वते वेधो न प्रमोषयति, तथा दपंते,—
‘प्रवातो भिष्टदेवत्वं काव्याव्यापञ्च सम्भूनात् । सवाहमेतन्मालिन्यमिहवेधोपरं
शिरः’ इति । यतिवरद्विषो साध्या रामविरद्विषो यतीव्या एतावन्तं कालं
हस्तयोभा निदम्बा आसीत्, यद्य रामसमावसात् सदांस्त्रयमप्रा जाता, इति
कल्पितायः । ‘यथा देवान्मरादागतो नायको नायकाया, वेधो मोषयति’
इत्यादि दिनकरः ।

१२ । कालाञ्जलिं वृषदांश्च ज्ञातुञ्च हस्ते उच्यते तं वायुदेवे विधीयते इति,
‘वायु इति देव इत्युक्तं तं च नमस्कृत्य इति अत्रात्रयं कश्चिन्न च इति नैव नगरी
‘वेधो’ उच्यते कश्चिन्न विद्वत् ।

12. The column of smoke ascending from the pile of burn-
ing black sandal within the palace, and dispersed by the wind,
appeared like the braided hair of the city, let loose by Rama
the best of the Raghus, after his return from exile.

अग्रजानुष्ठितचारुवेशां

कर्णोरयस्यां रघुवीरपत्नीम् ।

प्रासादवातायनदृश्यबन्धैः

साकेतनार्योऽञ्जलिभिः प्रणम्यः ॥ १३ ॥

१३ । अग्रजनेति । अग्रजनैः अनुष्ठितचारुवेशां कृत-
सौम्यनेपथ्याम् । “आकल्पवेधौ नेपथ्यम्” इत्यमरः । कर्णोरयः (१)
स्त्रीयोग्यः अल्परयः । “कर्णोरयः प्रवहस्यं दयम् रयमभंका”
इति यादवः । सत्रस्यां रघुवीरपत्नीं नीतां, साकेतनार्यः, प्रासाद-
वातायनेषु दृश्यबन्धैः लक्ष्मणैः, अञ्जलिभिः (२), प्रणम्यः ।

[१३] (१) कर्णो, from कर्ण ear. इति aff. and रय a ear (कर्णवाया
नववर्णिता सत्रवासात् कर्णं, कर्णोऽस्याऽसीति कर्णो, कर्णो वायो रयवेति कर्णो-
रय, रयनादेव रयो न वस्तुम् रयः । रया, सानोऽप्यात् कर्णमप्येव कर्णो

स्फुरत्यभामगडलमानमूयं

सा विभर्ता शाश्वतमद्वरागम् ।

रराज शुद्धेति पुनः स्वपुत्र्यं

सन्दर्शिता वक्रिगतेव भर्ता ॥ १४ ॥

१४ । स्फुरदिति । स्फुरत्यभामगडलम् दानसूयम् (१) दत्त
यस्या दत्ता, शाश्वतं (२) मनातमम् अद्वरागं निगती सा कीर्ति

भर्ता स्वपुत्र्यं शुद्धेति सन्दर्शिता पुनर्वर्जितेव रराज ।

भरती, कीर्त्या वाचकत्वेन, इति वचनम् । स्वर्गो जातो रराज, चन्देयानदीव
दीपः (१) चमून् to make clear, चालप् अति. (चमूनि).
[१४] (१) चमून् the wife of चवि, चप् अति. (२) चमून् perpetual,
चप् अति.

१४। सा (सीता) अमृतमामलम् चानमृतं शान्तम् चङ्गराग विभती (मती) भर्ता सपुत्र्यं दहेति सन्दिग्धता पुनः वञ्चितता इव रराज ।

१४। प्रभाया मण्डलं, अमृतं प्रभामण्डलं अलं, तम् । वञ्चितं गता वञ्चिता । सपुत्र्यं, तस्यै । वाप्यामर, — चङ्गरागं, विमला तथा भर्ता सन्दिग्धतया वञ्चिततया इव रेजे ।

१४। अनमृतादलम् अलदम् चङ्गरागं चारयन्ती सीता तस्य चङ्गरागस्य अलता प्रभापुष्पेन तथा व्यासदेहा अमरम् तथा सा चाम्रपुष्पिप्रदयंताय पुनरेव चापि प्रविष्टा सती चपे अलता प्रभापुष्पेन व्यासदेहा इव दिहीये । चङ्गरागप्रभामण्डलं अलदनमृतमामलसमिव सीताङ्गिष्ठं दधमे इति भावः । 'अपुत्र्यं' निजपुत्र्यं, पुरासिन्धो जनैश्च, इति यावत्, क्रियापुष्पान् चतुर्थी । 'अनमृतादलीङ्गरागं पश्यदपसङ्गे मलिनं आत्, इति पातिसम्यक्तावनमिति क्वचित्' इति चारिवर्धनः । 'अनमृतादलीङ्गरागं अमपुदपसङ्गे मलिनं, इति ईमाद्रिः । चङ्गरागस्य शान्ततलं यथा रामावली, — 'चङ्गरागस्य सीतायै ददौ दिव्यं प्रभामला । न लल्यतेऽङ्गरागेन भीमा त्वं कमलावली' इति ।

१४। सीता, अलतामण्डले असीद अनमृतादलं अलं अमृतं च चङ्गरागं कशत्रं बोधं दहेत् येन त्विनि पुनश्च अविमला लवेन वञ्चितेन चारं तीक्ष्णं चावी पूरवासि-
गतेन विषटे तीक्ष्णं उद्धृष्टावा रतिना देवाहीडहेन ।

14 Having on her body the never-fading ointment, a gift from Anasujā, which beamed forth lustre on all sides, it seemed as if he had again entered into the fire (by which she was tried) and her husband was presenting her to the citizens as a person of proved purity of character

वेग्मानि रामः परिवर्हन्ति

विश्राग्य सौहार्दनिधिः मुह्यताः ।

वाप्यायनाणो वलिमन्निवेतम्

आलिख्यशेषस्य पितुर्विवेग ॥ १५ ॥

১৭. বিজ্ঞানীতি। উত্তরঃ ভাষ্যঃ সীমিতং (১) সীমিত
 বস্তুনিমিত্তং দৃষ্টান্তম্। অতঃপরঃ। সীমিতমিতিঃ।
 উত্তরঃ। উল্লিখ্যমিতিঃ। অতঃপরঃ। (২) অতঃপরঃ।
 অতঃপরঃ। (৩) অতঃপরঃ। (৪) অতঃপরঃ।
 অতঃপরঃ। (৫) অতঃপরঃ। (৬) অতঃপরঃ।
 অতঃপরঃ। (৭) অতঃপরঃ। (৮) অতঃপরঃ।
 অতঃপরঃ। (৯) অতঃপরঃ। (১০) অতঃপরঃ।

১৮. অতঃপরঃ। (১) অতঃপরঃ। (২) অতঃপরঃ।
 (৩) অতঃপরঃ। (৪) অতঃপরঃ। (৫) অতঃপরঃ।
 (৬) অতঃপরঃ। (৭) অতঃপরঃ। (৮) অতঃপরঃ।
 (৯) অতঃপরঃ। (১০) অতঃপরঃ।

১৯. অতঃপরঃ। (১) অতঃপরঃ। (২) অতঃপরঃ।
 (৩) অতঃপরঃ। (৪) অতঃপরঃ। (৫) অতঃপরঃ।
 (৬) অতঃপরঃ। (৭) অতঃপরঃ। (৮) অতঃপরঃ।
 (৯) অতঃপরঃ। (১০) অতঃপরঃ।

২০. অতঃপরঃ। (১) অতঃপরঃ। (২) অতঃপরঃ।
 (৩) অতঃপরঃ। (৪) অতঃপরঃ। (৫) অতঃপরঃ।
 (৬) অতঃপরঃ। (৭) অতঃপরঃ। (৮) অতঃপরঃ।
 (৯) অতঃপরঃ। (১০) অতঃপরঃ।

15. I claim the well-spring of friendship, having provided
 his friends with well-furnished mansions, entered with tears

- [15] (1) বীজাৎ friendship, from মুক্ত, অতঃপরঃ।
 (2) বি, অতঃপরঃ। (3) অতঃপরঃ। (4) অতঃপরঃ।
 (5) অতঃপরঃ। (6) অতঃপরঃ। (7) অতঃপরঃ।
 (8) অতঃপরঃ। (9) অতঃপরঃ। (10) অতঃপরঃ।

his eyes, the apartment furnished with auspicious things,
his father of whom there remained nothing but a portrait

कृताञ्जलिस्तत्र यदम्ब सत्यात्

नाभ्यक्षत स्वर्गफलाद् गुरुर्नः ।

तच्चिन्त्यमानं सुकृतं तवेति

जहार लज्जां भरतस्य मातुः ॥ १६ ॥

१६ । कृताञ्जलिरिति । तत्र निकेतने, कृताञ्जलिः सन्,
रामः, हे अम्ब ! नः गुरुः पिता, स्वर्गः फल यस्य तस्मात्, सत्यात्, न
अभ्यक्षत (१) न अष्टवान् इति यत् तत् अम्बश्रुतं चिन्त्यमानं (२)
विचार्यमाणं, तव सुकृतम्, इत्येव प्रकारेण, भरतस्य मातुः कैकेयाः
लज्जां (३) जहार अमानयत् । राज्ञा प्रतिष्ठापरिपालनं स्वर्गसाध-
नम् इत्यर्थः । भरतस्य ह्येवं तदपेक्षयामि कैकेयनुसरण्योत्तरार्थम् ।

१६ (राम) ४५ कृताञ्जलिः (कृत्), हे अम्ब ! न गुरुः स्वर्गफलात्
सत्यात् न अभ्यक्षत (इति) सन्, तत् चिन्त्यमानं तव सुकृतम्, इति भरतस्य मातुः
लज्जाः जहार ।

१६ । कृत, अञ्जलि येन सः । भाष्यान्तरं,—कृताञ्जलिना (रामेण) लज्जा
जर्ज, इति ।

१६ । अयि मातः ! अङ्गुलिभिः यत् अङ्गुलित्वा पालयित्वा सर्वदयां परमां
वति त्वं तस्मात्कारणे विचार्यमाणे सात तवेव पुत्र्य तत्कारणत्वेन चरमावति

• [१६] (१) अङ्गु (दिवादि) अक्षति । अक्षति । अक्षति-अक्षति ।
अक्षति । &c. (अक्षति-अक्षति) —अक्षति । अक्षति । अक्षति । &c. (२)
चिन्त्यमानं, (चिन्त्यमानं) मान्यमानं । चिन्त्यमानं । चिन्त्यमानं । चिन्त्यमानं ।
चिन्त्यमानं । &c. अक्षति, —चिन्त्यमानं । चिन्त्यमानं । &c. (३) लज्जा to be
shamed, अक्षति, and टाट्टाक्षति.

१०। सुग्रीवविभीषणादीन् कृत्स्नसर्वविधाभिः तथा एव उपपन्नान् यथा
संकल्पमाचोदितसिद्धयै ते चेतसि विद्ययेन ज्ञानाः ।

१०। सुग्रीवश्च विभीषणश्च तौ चादौ येषां ते, तान्। सकल्पमाचोश्च उदितो
मिदं, येषां ते। वाचान्तर—(रामश्च) सुग्रीवविभीषणादयः तथा उपपद्यन्ते
यथा विद्यया सकल्पमाचोदितसिद्धौ तान् चेतसि ज्ञानवान्, इति ।

१०। ये एव सुग्रीवविभीषणादयः, यदेव कामयन्ते अलौकिकेन ज्ञानमात्रेण
तदेव लब्धं प्रभवन्ति, यतएव नामरूपव्यसम्भूतेन भीष्मशस्त्रेण तेषां विजयोऽनघादन न
सम्भवति, किन्तु रामरूपवत्तन् अस्मात्स्वल्पमपि सुखदं, इत्यभिप्रायः । अपि
अलौकिकसंकल्पान्नेरपि भौतिकरूपवत्त्वं चास्ति न वाचनम् । उक्तवाचमिदं येषां
इति,—‘दादाविजयस्वराजैरपि ये तदीये न खल्वेत्सुनितङ्गादिमहाजयीभा,’
इति । रामरूपेण सर्वे कल्पनातीतानपि उपकारान् सिद्धानां परमविहिता
वसुवृद्धिं प्रकृतवर्धे ।

११। इति यशुवाक्यमकृत्तं ज्ञानं तदा सुग्रीव उ विभीषणविक्रमं कृतम्
नेन कर्तुं न शक्नुते, चे, वैश्वदेव सकलं ज्ञानं सकलं यमोक्तं विद्वद्भ्यः सै
सुग्रीव विभीषणविक्रमं यान् यान् विद्वद्भ्यः कर्तुं न शक्नुते ।

17. Sugriva, Vibhishana and others, though able to gratify
whatever desires arose in their minds were struck with wonder
at the manner in which Jāna supplied them with articles of
comfort made by human art.

संभविनायोपगतां स दिव्यान्

मुनीन् पुरस्कृत्य हतस्य शत्रोः ।

शुश्राव तेभ्यः प्रभवादि वृत्तं

स्वविक्रमे गौरवमादधानम् ॥ १८ ॥

१८। समाजनायेति । सः रामः, समाजनाय (१) अर्धमिन-
न्नाय, उपगतान्, दिव्यान् (२) दिवि भवान्, मुनीन् अग्रेष्ठादीन्,

पुरस्कृत्य, हतस्य शत्रोः रावणस्य, प्रभवादि जन्मादिकं, सा
गौरवम् उत्कर्षम् आदधानं, वृत्तं, तेभ्यः मुनिभ्यः, शुभाव मुक्ता
विजितोत्कर्षाब्जितुगत्कर्षः इत्यर्थः ।

१८। स (राम) सभाजनाय उपगतान् दिव्यान् मुनीन् पुरस्कृत्य स्तुतिं
गौरवम् आदधान इत्यस्य श्रुती. प्रभवादि वृत्तं तेभ्यः मुनिभ्यः ।
१९। सैन्यं युद्धे, इति वाच्यत्वरम् ।
२०। 'स्त्रिविधं गौरवमादधानं,—विजितस्य रावणस्य चमत्कारार्थं

विभुवनविजयादीनि चरदानानि विजितुः रामस्य विजयम् उत्कर्षम् अर्पितवान्
सुरिभ्यः । अतो प्रभातो रामस्य य. अमुं विभुवनविजयी प्रमत्तमनसा विदुः
ममस्य विजया इति भावः । प्रभवाद् वृत्तम् च सत्तत्त्वात्कथा चतुर्थशः ।

२१। त्रिणि चक्रिनमनार्थं मनागतं विना महर्षिदिग्गजं गूढं कश्चिद् देशः
अगूढान् निरुतं गच्छन् (शत्रुपक्षे) अथानि कीरनवृत्तं अथ कश्चिदेव, ये एव
वृत्तं देशान् निरुतं निरुतं च (मोक्षवाचितं कश्चिन् ।

18. After paying obeisance to the celestial sages who
come to congratulate him, Rāma heard from them accounts
birth, &c., of his vanquished (इत इ. killed) foe (रावण), which
redounded to his own glory

प्रतिप्रयातेषु तपोधनेषु
सुखादविज्ञातगतार्दमासान् ।
सौतास्वहस्तोपहृतायापूजान्
रघुः कपीन्द्रान् विसमर्ज्य रामः ॥ १९ ॥

१९। प्रतीति । तपोधनेषु मुनियु प्रतिप्रयातेषु प्रतिनिधे

[१९] (१) कपीन्द्रान् इति अत्र. अत्र. अत्र. (२) कपीन्द्रान्. (३) इति अत्र.
इति. (४) सुखादविज्ञातगतार्दमासान् इति अत्र. अत्र. (५) इति अत्र.

तेषु सरसं, सुखात् अविज्ञातः यव गतः अर्द्धांशः येषां तान्,
प्रमत्तरं सीतायाः खड्गलेन उपहृता दत्ता अद्यापूजा (१) उत्तम-
ज्यावना येषुः तान्, एतेन सौहार्दातिशयः उक्तः । दत्तकपीड्यान्
तामः विससर्ज (२) विच्छेदयाम् ।

१८। 'तपोधनेषु प्रतिप्रयानेषु सुखान् अविज्ञातमताईनामान् सीतासहस्री-
पुताम्पूजाम् दत्त कपोद्यान् राम' विससर्ज ।

१८। दायानन्दः,—अविज्ञातमताईनामा सीतासहस्रीपुतापूजाः दत्त-
कपोद्याः रामेन विससर्जिते ।

१८। 'अविज्ञातमताईनामान्,'—एकादश मनसा अनुभव नरं नवम्
सर्गसुखं निमित्तमसी तत्र अतिजालमपि नामाईनाम न प्राप्तमन इत्यर्थः ।
'सीतासहस्रीपुतापूजाम्'—परमकृतसहस्री सीता श्रीमान् उपहारान् दत्त्वा
दुर्गातयम्पूजाम् कर्माम् दत्त कपोद्यान् दत्तावितयतीत्यर्थः । अन्वयि परि
वारकमहर्षेण सहस्रीन पूजादान शीतिनिर्भरदुःखनाशम् । 'विससर्ज,'—सदीमान्
मनुष्य अनुमीने ।

१९। दारिद्र्य एवम् कश्चिन् नष्ट, इति द'वासिन्तु कपोत्तयवके विनाश मिलेन ।
उपार परमहर्षे दानार्थकः द'वासिन्तु द'वासिन्तु द'वासिन्तु द'वासिन्तु द'वासिन्तु, एव
सीतासहस्री पुतापूजा नवन द'वासिन्तु द'वासिन्तु द'वासिन्तु द'वासिन्तु द'वासिन्तु ।

19 After the departure of the sages (तपोधन lit. having
austerities for their wealth), Rāma had adieu to the chiefs of
Rākshasas and monkeys, who unconsciously passed a fortnight
in a state of enjoyment, honoured with the choicest offerings
from Sītā's own hands

[१८] (१) अद्य best, from दत्त, and दत्त aff. and पूजा, from पूज
to worship, अद्य and दत्त aff. (२) अद्य to create, with वि, to give
up,—दत्तः । दत्तम् । दत्ताद्ये, दत्ताद्या, दत्ताद्य । दत्तम् । &c.
, अद्य'व — दत्तः । दत्तम् । दत्तम् । &c

तच्चात्मचिन्तासुलभं विमानं -
 हृतं सुरारोः सह जीवितेन ।
 कैलासनाथोद्धहनाय भूयः
 पुष्पं दिवः पुष्पकमन्वमंस्त ॥ २० ॥

२० । तच्चेति । तच्च आत्मचिन्तासुलभं (१) संचालनार्थं
 सुरारोः रावणस्य जीवितेन सह हृतं, दिवः पुष्पं पुष्पवत् आभरण-
 भूतं, पुष्पकं विमानं, भूयः पुनरपि, कैलासनाथस्य, कुबेरस्य उ-
 नाय (२) अन्वमंस्त ध्वनुज्ञातवान् । अन्यतेर्गुणः । भूयोऽप्युद्धेतुं दू-
 मप्येतत् कौबेरमेवेति सूच्यते ।

२० । तत्तच्च आत्मचिन्तासुलभं सुरारो जीवितेन सह हृतं दिवः पुष्पं पुन-
 र्भूय कैलासनाथोद्धहनाय अन्वमस्त । पुष्पक (रामस्य) अमानि इति शब्दात् ।

२० । 'तच्चात्मचिन्तासुलभं'—तत् प्रसिद्धम् । आत्म-सुलभं वि-
 मलमात्रेणैव, सुलभम् । अनायासमर्थम् । कश्चित् प्रवीक्षणाय रामो ह्य-
 तत्तत् पुष्पकं कल्पयति तदैव लप्स्यते, इति भावः । 'सुरारो' &c—सुरारो, ह-
 रामो, रावणस्य, जीवितेन साधे, सह हृतम् । रावणस्य हस्तवद्वहनायैव
 पुष्पकमपि हृतम्, पुनरपि रावणजीविनं तत्तत् पुष्पकं हृतमित्यर्थः । 'कैलास-
 नाय भूयः'—कुबेर एव तत्तत् पुष्पकस्य आयातः रामो, रावणस्य वनात् त-
 चपुनरुद्धार, अपादूर्ध्वं राम-अधुना रावण-हन्ता व्रजतस्मान्निर्गम्यतः ।
 हस्तवद्वहनाय, इति भावः । एतेन रामस्य कर्तव्येणैवमात्रं सूचितः ।

२० । इति पद्यार्थः । पुष्पकं तत्तत् पुष्पकं विमानं सुरारो जीवितेन
 सह हृतं करिष्यति । अतः सुरारो इति शब्दोऽत्राह । कश्चित् गच्छन्, त्रि-
 तये विमानेन पुनरपि कैलासनाथं हस्तवद्वहनाय अन्वमं करिष्यति ।

[२०] (१) 'सुलभं' अर्थः to obtain, अर्थः all. (२) 'भूयः' 'up, and to
 carry, पुनः अ. (२४४७)]

20 He then gave permission to the Pushpaka car, the flower of heaven, obtainable by him at his pleasure, which had been taken away from the enemy of the gods along with his life, to serve before the lord of Kailāsa

पितुर्नियोगाद् वनवासमेवं
निस्तीर्य रामः प्रतिपन्नराज्यः ।
धर्मायैकानेषु समां प्रपेदे
यथा तथैवाऽवरजेषु वृत्तिम् ॥ २१ ॥

२१ । पितुरिति । रामः एवं पितुः नियोगात् आसनात्, वनवासं निस्तीर्य (१), अनन्तरं प्रतिपन्नराज्यं सन्, धर्मायैकानेषु यथा तथैव अवरजेषु अनुभवे, समां वृत्तिं प्रपेदे अवेद्यमेव व्यवहृतयाम् इत्यर्थः ।

२१ । राम एव पितुः नियोगात् वनवासं निस्तीर्य प्रतिपन्नराज्यं । (सन्) धर्मायैकानेषु यथा तथा एव अवर्जेषु समां वृत्तिं प्रपेदे ।

२१ । प्रतिपन्नं अङ्गीकृतं राज्यं धीमताः । अर्थेन अर्थेन कामयते, तेषु । प्रतिपन्नराज्येन रामेन समां वृत्तिं प्रपेदे, यथा 'द' वाच्यम् ।

२१ । 'अर्थोपेक्षामेषु समां प्रपेदे,'—न अन्यत्तन् अर्थोपेक्षामात्रम् एव-
तन्त्रं धीमताणां कामि अन्तर्गतं धीमता आह्वयेन च इति विशदार्थः ।
समवर्तितादस्य अर्थोपेक्षामात्रं परस्परानुवर्तनं वदेमः च इति भावः । अत्रच
—'अर्थोपेक्षामात्रं समवर्तिता धीमता आह्वयेन च इति भावः' इति । 'यथा
तथैवाऽवरजेषु वृत्तिम्'—यथा तथैव अवर्जेषु वृत्तिं निर्विघ्नां वीरराजो-
दितम् । अर्थेन अवर्जेषु वृत्तिम् च समवर्तितादस्य अर्थोपेक्षामात्रम् ।

[२१] (१) निरु. नु १० ८००५, अर्थः अर्थः । अवरजः । अदारीतः,
अदारीतः, अदारीतः । १०८. ८००५. ६८

२१ । यदा हि दीक्षीतानोः क्षान्तिकेय, क्षान्तानां दैवम् उपानतानां यथा कृत्ति-
क्षानां सत्यं युगपत् पितृन् तासु अभिषरुपा भक्तिं प्रादग्भवत् तथा रामोऽपि सर्व-
एव मातृवर्गे अभिषरुपा भक्तिं प्रदर्शितवान् । जनविद्यां कीमत्यायां यथा
यस्यासु मातृव्यपि तथैव श्वशुरतृप्तवान् इत्यर्थः । 'वत्सलत्वात्',—इत्यस्य स्वाभा-
विकेन चैवमुच्यते । न यत्पुं मेवोद्वेगान् करुणस्य सर्वेष्वम्नां, 'अथ निजं प्रसी वीति
वचना' इति भावः । 'महात्मनापीतपयोधरासु' अथ रामायणकथा,—'तं कुमारं
ततो ज्ञातुं चेन्मां सुहृन्महद्भवाः । श्रीरमस्याधनाद्येयं कृत्तिक्षा समशीलवत्' ।
...मातृभूतं ततः श्रीरं कृत्तिकानामवृत्तमम् । यथा यक्षाननी भूत्वा जयाह
सुनजं यव' । इति ।

२२ । येषामेवमानी कार्त्तिकेय इह हृत्वे दीर्घत्वेन सुमागन् कश्चिदाहिलेन, तिमि
सेहै इति कागनेन अति वेदम अतिरुताये अति अकान कश्चिदा वाक्येन, तान निज
वत्सलतात्वेन नवन माताह अति ठेदनि अतिरुताये अति अकान कश्चिदे नार्त्तिकेन ।

22 Owing to the natural tenderness of his heart he felt
equal regard for all his mothers, like Kārtikeya the commander
of the celestial army who felt equal regard for the six Krittikās
whose breast he had sucked with his six mouths

तेनार्थवान् लोभपराङ्मुखेन

तेन घृता विघ्नभयं क्रियावान् ।

तेनाम लोकः पितृमान् विनेत्रा

तेनैव शोकापनुदेन पुत्री ॥ २३ ॥

२३ । तेनेति । लोभ, लोभपराङ्मुखेन वरान्नेन, तेन रामेय
अर्थवान् धनिक आस (१) बभूव । तिरस्त्रप्रतिस्पर्द्धमदयमेतम् ।
विघ्नेभ्यः भयं घृता (२) घृता तेन क्रियावान् अनुष्ठानवान् आस ।
विनेत्रा निर्यामणेन तेन, पितृमान् आस, पितृवर्तिरप्यति इत्यर्थः ।

[२३] (१) आस was (वरुणदेवे तिरस्त्रप्रतिस्पर्द्धमदयमेतम्) (२) अनु
to kill, वर अर्द्ध (२) अनु सोऽर्द्ध, वरि अर्द्ध.

मोचनदनुत्तरीणि योक्तापमुरः सु.राज्यं वृथां तेन। मुखे
 दत्तमपमुरोदिति वदन्त्यः। तेन युष्मां (१) दुःखं
 पुनरापमुरपति इत्यर्थः।

रत्नम् । टीकार्थेण अमघाती त्रुटि रूपम् इदम् इति वाच्यम् । तदाय कुमारः —
'भाषणमुपाय इवाव यत्न' इति । 'निष्कम्भ रिपुनाश भवताम्' इति, एत
मवस्थापि समाधेयम् ।

२० । इति लोचनद्वन्द्वं हठद्वयं लोकनयनं मनुजिनः इति, इति विष्-
णु इति वदन् सर्वान् विहायः इति, इति पावनकृते सकलेश्वरिणि इति,
इति लोक पूज कर्तव्यं सकलेश्वरं पूज इति ।

23. Having received that greedy Rāma (as their king)
the people became blessed with prosperity, having received
Rāma the dispeller of all fear of disturbance, the people became
great in action, having received Rāma as their guide, the people
became possessed of a father, and having received Rāma the
remover of sorrow, they all acquired a son

स पौरकाय्याणि समीक्ष्य काले

रेने विदेहाधिपतेर्दुहित्वा ।

उपस्थितयान वपुस्तदीयं

हृत्त्वोपभोगोत्सुक्येव लक्ष्मणा ॥ २४ ॥

२४ । स इति । स रामः, काले व्यवसरे, पौराणां काय्याणि
प्रयोजनानि, समीक्ष्य, विदेहाधिपते दुहित्वा (१) सीतया, उप-
भोगोत्सुक्या अतएव तदीयं सीतासम्बन्धि, चाय वपुः हृत्वा
स्थितया लक्ष्मणा इव, उपस्थितः सङ्गतः सन्, रेने (२) । "उपस्थानं
तु सङ्गतिः" इति यादवः ।

[२४] (१) दुहित्वा from दूह to milk, तृप्-unda aff (दोधि, दूह
प्रपूर्वे, भट्ट-भट्ट-सन्-दोह-पोह-आह-आनाह-आह-पितृ-दुहित्वात् दुहितृप्,
इट्, गुणभावश्च निपातितः) (२) रेने to sport,—रमते । अरमत् । अरस,
अरसादात्, अरसत् । &c. रेने । &c.

- १४ । स कामे वीरकार्याणि कर्तव्यं विदित्वाधिरुतेः दुहिता जन-
सुकथा तदीय यादवपु इता स्थितया मन्त्र्या इव उपस्थित (वन्) रितौ ।
१५ । उपभोगे उपभोगेन वा जनसुखा, प्रसूतीसुखाभ्यां तयोश्च
सुखान्, तथा । बाष्पात्तर—तेन उपस्थितेन (मता) रिते, इत्यादि ।
१६ । 'स वीरकार्याणि कर्तव्यं कामे,'—कामे यथाकार्जं, वीरकार्य-
व्यवहारदर्शनादीनि प्रज्ञापामनकार्याणि, कर्तव्यं यथाकार्यं मन्त्राद्य, एतान्
भण्णोद्योगपदानेन कीतासमीपकया कामसिवा कथिता, धर्मोद्योग प्रज्ञापान्तर-
चर्च प्रज्ञाप्रोजनमेव, उक्तम्,—'अभिदेक्षादिगुणपुरुष राशौ प्रज्ञादाय
परमो धर्मः' इति । 'उपस्थितयादवपुस्तदीयम्', &c.—स व्यवहारदर्शनं
कीतया सहजीव विज्ञप्तिर, यच्च जनसुखेति, मन्त्रे स्वयं यस्मै रामरसयोगसुखा इति
कार्यं कीतां विना अन्त्या उपभोगेति इति कीतासमीप बाष्पात् रामेति वा
रिते इति । असीकिकपयुगशालिनी रामसहता सीता विमुक्तमोहितौ वा—
सखोरिव युग्मे इति भावः ।

१७ । वाय (प्रतिनि) यथाकाले गौत्रकार्या पर्वतवर्णनं करिष्येति, अनन्तर इति
नलिनीव नयानन्दव अमृतव करिष्येति, वाय इति येन वरः लक्ष्मीरिवै वैश्वकर्मा
मनश्चक्रे इति वरः जानकीव सदैव गन्धर्वान् सदैव रात्रिश्चिह्नम् ।

21 After duly attending to the affairs of state, he enjoyed
the company of the daughter of the king of Videha, who ap-
peared as it were Lakshmi herself appearing in Sītā's charming
form in her ardent desire to enjoy the company of Rāma.

तयोर्धयाप्रार्थितमिन्द्रियार्थान्
आसेदुयोः सद्गमसु चित्रवत्सु ।

प्राप्तानि दुःखान्यपि दण्डकेषु
सञ्चिन्त्यमानानि सुखान्वभूवन् ॥२५॥

२५ । तयोस्ति। चित्रवत्सु यनवासटत्तान्तलेखन-
प्रापार्थितं यथेष्टम्, इन्द्रियार्थान्

आसेदुषोः (१) प्राप्तवतोः, तयोः सीतारामयोः, दण्डकेषु दण्डआ-
रण्येषु, प्राप्तानि दुःखानि अपि विरहविलापान्वेषणादीनि, सन्निवृ-
त्तानि (२) स्मर्यमाणां, सुखानि अभूवन् । स्मारयन्तु पितृ-
दर्शनमिति प्रयत्नम् ।

११ । अत्रैतत्तु सप्तमं यथावाञ्छितम् इन्द्रियाणां आसेदुषी तयोः दण्ड-
केषु प्राप्तानि दुःखानि अपि सन्निवृत्तानि सुखानि अभूवन् ।

१२ । विचार्य वनवासकालानाम् आनिष्ठानि विषये येषु, तानि पितृ-
वर्णि, तेषु । वाञ्छितमनसिक्तम् यथावाञ्छितम् । वाचाभारः—वाते दुःखैरपि
सन्निवृत्तानि सुखे अमात्रं दत्तम् ।

१३ । एव एव जीवितार्थं यत्तु उच्यते अनुभूतानि सुखानि जलने अनुभूतानि
अनष्टानि यदप्यतीव आपद्यते, जलने आनुभूतानि दुःखानि उत्तमने अनुभूतानि
अपूर्वदण्डपतामिव आपद्यते । यत्तु पुनः अनुभूतानि असत्त्ववशात्तु दुःखानि
इदानीं दण्डभोगरूपे उच्यते अनुभूतानि अत्रापि सुखरूपताम् आपद्य तयो
येतसि आनिष्ठानि क, इति विवेकात् । 'पुनः अनुभूतं यत्तु आरंभं आरंभं नृप-
अनुभूतम्' इति विवेकात् । 'अत्रैतत्तु' इत्यनेन आनिष्ठानि तत्तुदण्डकालानां दर्शनम्
तत्तुदण्डकालानाम् उच्यते । यत्तु आरंभानुभूतम् । यत्तु—यत्तुदण्डकालानाम् उच्यते
अत्रैतत्तु इति । यत्तु पुनः विचारयन्तु कृतमपि आरंभानुभूतं यत्तुदण्डकालानाम्
यत्तुदण्डकालानाम् उच्यते । 'इन्द्रियाणां'—इन्द्रियाणां यत्तुदण्डकालानाम्
अनुभूतानाम्, यत्तु विवेकात् यत्तुदण्डकालानाम् उच्यते, तान् ।

१४ । उच्यते उच्यते अत्रैतत्तु उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते
उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते
उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते

25 While feasting themselves with all that the senses can
enjoy, within the royal apartment adorned with paintings (in
which were represented the events of their forest life), the re-

[१४] (१) सह with आ to obtain, तेषु अत्र (वने) इत्यनेन (२) यत्तु,
यत्तु to think, (यत्तु) यत्तु अत्र (वने) इत्यनेन

collection of their sufferings in the Dandaka forest, returned to them in a pleasant and delightful form

अथाधिकस्निग्धविलोचनेन
मुखेन सीता शरपाण्डुरेण ।
आनन्दयित्री परिणेतुरासीत्
अनजरव्यञ्जितदौर्द्धदेन ॥ २६ ॥

२६ । अथेति । अथ सीता अधिकास्निग्धविलोचनेन अथान्
मृदुललोचनेन, शरवत् दृश्यविशेषवत् पाण्डुरेण. अतएव अनजरा
अवाग्यामार यथा भवति तथा व्यञ्जितं (१) दौर्द्धं (२) गर्भं देन
तेन मुखेन, परिणेतुः प्रत्युः, आनन्दयित्री आसीत् ।

२६ । अथ सीता आधिकस्निग्धलोचनेन शरपाण्डुरेण अनजरव्यञ्जित-
दौर्द्धदेन मुखेन परिणेतु आनन्दयित्री आसीत् । सीतया आनन्दयिष्या यमवत्
इति वाच्यमत्रम् ।

२६ । सीता स्त्रीसभावजन्यया लज्जया आश्रयणी गर्भे यद्यपि यमौ शपाथ
ममत्त, तथापि तस्या यममयी मृदुलताकम् सुखमश्रमस्य च पाण्डुतादयं कथं
इहा भर्ता तं गर्भको वृषुधे, इति विशदायै । 'आनन्दयित्री परिणेतुरासीत्,
—भाष्याम् आपन्नमत्वा इहा चर्चिषाहम् मसारसार पुचरम्' इत्यासीति शान्ति-
ज्ञादननुभव त एव, अत्रच भारते,—'भाष्यायां ज्ञानतं पुचरादर्थे' इति आनन्दम् ।
ज्ञादते ज्ञानिता प्रियं स्वमे जायते पुचरहम्' इति ।

[२६] (१) वि. अष्ट to make clear, विज. अ. अ. (२) दौर्द्धं हि
दर-pained, and हृद heart. अथ अ. (दौर्द्धं कर्षो भाषो वा); or it is
derived from हि हृत्, and हृद heart (मृदुलदेन गर्भहृदयेन च विज्ञातं
म गर्भे। यथाह भाट्ट,—'ज्ञातुमश्रम इदं मानुष इदं च ततः । मम
मेव गर्भहृद। येन चर्चिषाममम्' इति । तत्पुत्रमित्यात् गर्भो दौर्द्धं
इत्युच्यते) ।

२७ । अनन्तर, गीता अर्द्धाङ्ग वारा लक्षण वा कश्चित् अङ्ग नाराज भावपूर्व
७ अङ्गान् विनश्यन्निष्ठे मूढाङ्ग वा अङ्ग अन्तर् विरान् वदितम् ।

26 Then Sitā began to delight her lord with her counte-
nance whose paleness resembling the colour of the Sāra (reed) and
the milder lustre of her eyes, declared though not in words,
that she would soon be a mother

तामङ्गमारोप्य कृशाङ्गयष्टिं

वर्णान्तराक्रान्तपयोधरायाम् ।

विलज्जमानां रहसि प्रतीतः

पप्रच्छ रामां रमणीऽभिलाषम् ॥३७॥

२७ । तामिति । प्रतीतः गर्भज्ञानात् प्रीतः, रमयति इति
रमयः, मिया कृशाङ्गयष्टिं, वर्णान्तरेण नीलिका अङ्गान्तपयोधराया
विलज्जमाना (१), ता रामा, रहसि अङ्गम् आरोप्य (२), अभिलाषं
मनोरथं, पप्रच्छ । एतच्च, "दोहदद्यादप्रदानेन गर्भो दोषमवाप्नुयात्"
इति शास्त्रात् न तु लील्यादिद्यनुसन्धेयम् ।

२७ । प्रतीत रमय कृशाङ्गयष्टिं वर्णान्तराक्रान्तपयोधराया विलज्जमाना
ता रामाम् अङ्गम् आरोप्य अभिलाष पप्रच्छ ।

२७ । कृशाङ्गयष्टिं दद्यात् ताम् । अन्ते वरं वदन्तर तेन चाङ्गान्
आन्ते पयोधरी कान्तेः अष्टे दद्यात् ताम् । वाचान्तर प्रतीतेन रमणेन
अङ्गम् आरोप्य कृशाङ्गयष्टिं वर्णान्तराक्रान्तपयोधराया विलज्जमाना सा रामा
अभिलाष पप्रच्छे, इति ।

२७ । 'कृशाङ्गयष्टिं'—एतेन आनतायां गर्भलक्षणे अङ्गिणम्, यदाह
वाङ्म, 'आनता गरिमा कृते मूर्च्छा ह'रिरीषक' । लूका प्रिये अङ्गं रोम-

[२७] (१) वि, लक्ष् to be ashamed, आनता अ. (२) वा, रह to
ascend, विप, अङ्ग aff

राज्याः प्रकाशनम्' इति । 'वर्णान्तराकान्तपयोधरायाम्'—इतिरित्येव सामानं
 कितरेषु कथेन कथयन्नेन इति यावत्, 'चाक्रान्तपयोधरायां श्यामचूचुको' इति । 'वर्णित
 वाक्यः',—'वर्णितता सुनी पीनी नैतानी कथचूचुको' इति । 'वर्णित
 पमच'—'वर्णितता वर्णितमनीरथ, सा केतु वक्तु कृपावती इति इति'
 इत्यर्थः । एतच्च वर्णितमनीरथपूरणाकरणे उल्लेखमन्वयान् ननु तस्य स्त्रीविशेष
 सात तदुक्त',—'दीपनव्याहित तस्यै हिताय हितमस्त्यक्तम् । यदाविद्यते इति
 विक्रितियुतिरेव वा' इति ।

२१ । नीतारं जेहवडि दुन हरेशहिन एव जेवदथ कागिरा गडिहिन ।
 शय तापुन प्रिशाक निर्यजेन कोण्ड वनादेश उशार वनोवध विजाना वार
 नीता ललित हरेनेन ।

27. Rāma, the loving husband, feeling delighted, placed on
 his lap, Sītā who was now attenuated in frame, and the colour
 of the nipple of whose breast was changed, and inquired in
 solitude, what was her desire, at which she blushed.

सा दृष्टनीवारवलीनि हिंस्रैः

सम्बद्धवैखानसकन्यकानि ।

द्वयेप भूयः कुशवन्ति गन्तुं

भागीरथीतीरतपोवनानि ॥ २८ ॥

२८ । सेति । सा सीता, हिंस्रैः दृष्टाः भीकाराः एव व
 येषु तानि, तिर्यग्भिक्षुकादिदानं बलिः । सम्बद्धाः कृतशमन्याः द
 रायाः वैखानसानां (१) कन्यकाः येषु तानि कुशवन्ति भागीरथी- (२)
 तीरतपोवनानि भूयः सुमरयि, गन्तुम् इदमेव (३) अभिलषाम् ।

[२८] (१) वैखानस from वि, अन् to द. derivation irregular.
 subjection for roots (२) भागीरथी from भागीरथ a proper noun.
 as well as an interpretation the Ganges East derived from East.

१८। सा हि सौ दृष्टनीवारकशोभि ममद्वेषानमकम्बकानि कुशरसि
गभीरघोतीरतपोवनानि भुवः समुम् दत्तैव । तथा ईषे, इति वाचान्तरम् ।

१८। शेषे बन्धनं प्रविष्टानि भीवारधान्यानि वनजमुभिः उपभुज्यते, शेषे
उषा (सोतया) पूर्वं कृतसंध्या तपस्विजनकाः निवसन्ति, शेषे च मनीषानि कुश-
रानि शोभन्ते, जानकी तान् गङ्गातीरस्थान् आश्रमोद्देशान् पुनरपि दृष्टुं
हामयामास, इति विशदार्थः । इदमेव सोताया दीदृष्टं श्रेयम् । 'इषे दृष्ट-
कवलितो भीवारकः बलिः उपहारो शेषे तानि' इति दिनकरः । 'इषे दृष्ट-
मर्त्यैः दृष्टभीवारकशानि वनजममद्विधादिभिः उपभुज्यतेभीवारकालिप्तमानि,
बलित्वेन प्रविष्टमाद्यानि घानि शालिष्यानि भीवारकशानि' इत्यादि वक्ष्यते ।
'ममद्वेषानमकम्बकानि' इति दिनकरः पठति, सङ्गहाः सव्यक् बहिर्ज्ञाः वैधान-
सामां सुमीनां कम्बकाः वक्, इति लक्ष्ये ।

१९। यथावद्विषयि निमित्तं वरिष्ठ भीवारककन इहे कङ्कालाग्निशोऽङ्गणं कटे,
यथावत् उपविष्टायाः तीरात् त्रिष्ठिः अत्रत्येन नवह, नीला आशीरपीडोद्दिष्टं कृत्
नोदितं सेहैः सकललक्षणैश्च नूनशायं कर्त्तुं वरिष्ठे हेष्ठाः अस्मिन् वरिष्ठेन ।

28. She expressed her desire to visit once again the her-
mitages on the banks of the Ganges, in which lay scattered the
offerings of wild grain which formed food for wild beasts, which
abounded in Kusa grass, and where lived the hermit girls with
whom she formed friendship

तस्यै प्रतिश्रुत्य रघुप्रवीरः

तदीप्सितं पाश्र्वचरानुयातः ।

आलोकयिष्यन् मुदितामयोध्यां

प्रासादमभ्रं लिहमासुरोह ॥ २९ ॥

२९। तस्यै इति । रघुप्रवीरः रामः, तस्यै म. , तत्

अस्मिन् चर्च and जीव (१) इष्ट to wish,—

विशेषः । &c

रामः

पूर्वोक्तम्, ईक्षितं मनोरथं, प्रतिश्रुत्य, पार्श्वचरैः तत्काशोचितैः दृ-
यातः सन्, मुदितां चयोध्याम् आशीकयिष्यन् (१), इति
सौमित्रेति अश्वलिङ्गम् (२) अश्वपुत्रं, प्रासादम् आहरोह । अ-
लिङ्ग इति खड्गप्रत्ययः, अथर्विदमन्तस्य मुम् इति मुमागतः ।

१८। रघुपत्नीर, तस्यै तत् ईक्षितं प्रतिश्रुत्य पार्श्वचरावुयातः (३) दृ-
ताम् चयोध्याम् आशीकयिष्यन् अश्व लिङ्ग प्रासादम् आहरोह ।

१८। वाच्यामर, — रघुपत्नीरेव पार्श्वचरावुयातेन मुदिताम् आ-
शीकयिष्यता अश्व लिङ्ग प्रासादः आहरोह ।

१८। 'अश्वलिङ्गम्', — नीचस्थितम् अश्वपुत्रम् इत्यर्थः । 'मुदिताम्' —
मौरास्येन परमानन्दितप्रजासम्पन्नाम् इति भावः । 'तस्यै' इति प्रतिश्रुतेति किं
एवमात् अश्वपुत्रौ ।

१९। इदृशीर धान तीरात् गच्छे मनोरथपुङ्गव आशीकरो कश्चित् (उ० १८००) ।
अश्वपुत्रेण नरिण्य आनन्दित अयोध्यानिबन्ध वर्तमाने (वचनार्थे) आनन्देन वा
कृतः ।

20. Having promised to gratify her desire, the hero of
Raghu ascended to the top of his cloud licking palace followed
by his attendants, in order to take a view of the
Ayodhya

कृत्वापगतं राजपथं स पश्यन्
विगाद्यमानां मरयुष्य नौभिः ।
विलासिभिश्चाध्युषितानि पौरैः
पुरोपकण्ठोपदनानि रेगे ॥ २० ॥

२०। अयोध्यामिति । न. राम, अयोध्याः अयोध्याः अयोध्याः
[१८] (१) अश्व, पार्श्व च १८००, अश्व २० (१) अश्व १८००, १८००

पण्यभूमयः यस्मिन् तं राजपथं, नीमिः समुद्रवाहिनीभिः विगाह्य-
मानां (१) सरयूं च, पौरैः विलासिभिः च्युयितानि (२) पुरोप-
कण्ठोपवनानि च, पश्यन् रेमे (३) । विलासिन्यश्च विगासिमश्च
विलासिनः । “पुमान् स्त्रिया” इत्येकशेषः ।

१० । स चन्द्रापव राजपथ नीमि विगाह्यमाना सरयू च पौरै विलासिभि
च्युयितानि पुरोपकण्ठोपवनानि च, पश्यन् रेमे । तेन पश्यता रेमे इति
वाच्यमस्मै ।

१० । राम राजाट्टिक्करमादृष्ट दृष्टं यम चोपजाया राजपथशानेव
सुमनसा शतश पण्यवोहिता शोभन्, सरयुसन्निभि जलश्री नार प्रवहन्,
द्विगानि विगासिमश्च जलश्री जलवीपन्नि विह्वलन्, स चोपजाया तानि
कण्ठोपवाह्यचक्रानि विभीक्ष्णम् जगत्- इति वचनद्वयम् । ‘चन्द्रापवम्’ इत्या-
दिना जलवाहिनीमकथं सूचितं ‘नीमि विगाह्यमानाम्’ इत्यादिना जल-
वाहिनीमकथं सूचितः । ‘विलासिभिः’ इत्यादिना निवृत्तवाद्यां तनयानां
जगत्-वचनम् सूच्यते ।

१० । समुद्रस्य स विगाह्यमाना नीमि वचनम् दृष्टी-दृष्टं २. १०५ सरयू, जल-
विलासी नोदृत कण्ठोपवनं सरयू च पौरैः विलासिभिः च्युयितानि पुरोप-
कण्ठोपवनं दृष्टम् ।

20 The sight of the public streets lined with splendid
shops, of the Sarayu on which boats were gliding up
and down, and of the suburban gardens resorted to by pleasure-
seeking pairs, afforded him great delight.

स किंवदन्ती वदतां पुरोगः
स्मृत्तमुद्दिश्य विशुद्धतः ।

[१०] (१) वि. राजा १० १०५ १० १०५ १० १०५ (२) च १० १०
१० १० १० १० (३) दृष्टं १० १० १० १० १० १० १० १० १० १०

सर्पाधिराजोरुमुजोऽपसर्पं पप्रच्छ भद्रं विजितारिभद्रः ॥ ३१ ॥

३१ । स इति । वदतां वाग्मिनां पुरोगः श्रेष्ठः, विग्रहः, सर्पाधिराजः श्रेष्ठः तदत् उरु भुजौ यस्य सः, विजितारिभद्रः विजितारिश्रेष्ठः, सः रामः, खलत्तम् उद्दिश्य, भद्रं भद्रनामकम्, वदः सर्पं (१) चरं, किंवदन्तीं (२) जनवादः, पप्रच्छ । “अपसर्पं वा स्पशः” इति, “किंवदन्तीं जनश्रुतिः” इति च व्यसरः ।

३१ । वदतां पुरोगः विग्रहः सर्पाधिराजोरुमुजः विजितारिभद्रः (३) खलत्तम् उद्दिश्य भद्रम् अपसर्पं किंवदन्तीं पप्रच्छ । वाच्यम्—वदतां पुरोगं विग्रहत्वेन सर्पाधिराजोरुमुजेन विजितारिभद्रेण (रामेण) भद्रः अपसर्पं वि वदन्ती पप्रच्छे इति ।

३१ । ‘वदतां पुरोगः’—इत्यनेन सत्यामपि स्वस्य वनिष्ठभावनायां बलवती वादिले भवति । ‘विग्रहः’—इत्यनेन तस्य ज्ञापवादासङ्गत्वं भवति, एतद् वादार्थः—‘न चक्ष्मी शुभाचारः स दुष्कर्मिण्ययम्’ इति । ‘सर्पाधिराजोरुमुजः’—इत्यनेन तस्य लीलायां सकलधराभारवहनसमत्वं भवति, न चक्षुः तादृशी रौरावयो दीनः सः । ‘विजितारिभद्रः’ इति दिनकरः पठति, विद्वन् दूरीकृत्य चरीणां भद्रं महत्त्वं धेन सः, इति तदर्थः । अनेन तस्य प्रज्ञानम् विराजं निवारये बलवत् योग्यत्वं भवति । ‘खलत्तमुद्दिश्य’ अत्र—‘किं तावत् वदः तत्त्वमेव महारिषम् अनुमीदन् लताङ्गी कुम्भित् कश्चित् दीपं ज्वलन्, इति वदताम्, इत्यर्थः । विग्रहकस्य प्रत्युपातीः किंवदन्तीम् इति प्रधानं कथं, च सर्वम् इति च अप्रधानं कथं ।

[३१] (१) अप. सप् १०५०, चप् ३३१. (पञ्चमः) (२) विष्णु mha, व. ६. ३१-३३, अप. ३०५३ टीप् ३३०. (किमुभ्याम् वदतां, मुमुक्षुः ३०५३) वाच्यम् इति च अप्रधानं कथं ।

इति विद्वत्तः। अथ निराशम्भोऽपि,—‘इदाम् दुर्मेतुं वा
 वयमीषा ‘ममोन्मीदिभि’ इति। ‘अथ रघोर्ममोन्मीदिभि’
 परमाश्रयमपि च तद्गुणं दत्तमनस भवमे सुधिरम् चरितारम् च
 चरितभयं ग्रहमाणं दीया तया परिदह मामुन्मीदमे इत्यर्थः।

३१। (म. ३. ३. ३१) महकः प्रियः निजः इति। अथ रघोर्ममोन्मीदिभि’
 राघवगुणं वामं अथ निजः इति। अथ रघोर्ममोन्मीदिभि’
 कारः। अथ रघोर्ममोन्मीदिभि’ अथ रघोर्ममोन्मीदिभि’

32 Being hard pressed he replied. O lord of men (नामर्षी
 lit god among men), the people admire every trait of
 character except your acceptance of the queen after her stay
 the house of the Rakshasa (राक्षस).

कलत्रनिन्दागुरुणा किलैवम्
 अभ्याहतं कीर्तिविपर्ययेण।
 अयोधनेनाय इवामितम्
 वैदेहिवन्धोर्द्वयं विदद्रे ॥ ३३ ॥

३३। कलत्रेति। एवं किल कलत्र-(१)-निन्दा गुरुणा
 दुर्वच्येण, कीर्तिविपर्ययेण अपकीर्त्या, अभ्याहतं (२) वैदेहिवन्धो
 वैदेहीवल्लभस्य। आपोः संघाच्छन्दसोर्बहुलमिति ऋक्सः, कालिदास
 इतिवत्। हृदयम्, अयोधनेन (३) अमितम् सन्तप्तम्, अय इव
 विदद्रे विदीर्यम्। कर्त्तरि लिट्।

३३। एव किल कलत्रनिन्दागुरुणा कीर्तिविपर्ययेण अभ्याहतं वैदेहिवन्धो
 हृदयम् अयोधनेन अमितम् अय इव विदद्रे।

[३३] (१) कलत्र from मल to sprinkle, चतम् aff. (मल सेपने, मल
 दीय क इति अथम्। अलोरीरुत्तम्) (२) अमि, अय, चम् to kill, क aff. (३)
 अयम् iron, चम् to beat, अम् aff. (अयो हृदयम्)

३३ । कल्पवृक्षं निन्द्य, तथा युद्धं, तेन । कीर्तः विपर्ययः अकीर्ति-
रेत्यर्थः, तेन । हृदयेन विदग्धे इति वाच्यत्वरम् ।

३४ । यदा हि अभितप्तं श्रीह लीहमुद्गरेण बलवत् आहतं सत् रिदोषं
भवति, तदा रामस्य हृदयं धर्मपवीपरिवादरूपेण दुःसहं अयशसा बलवत् आहतं
यत् रिदोषमित्य आत्मम्, इति विग्रहार्थः । स तीव्रमवेगेन अपवादवज्रेण दमित
हृदयं अभूवेति रूपेण । उक्तञ्च,—‘सम्पादितस्य चाकीर्तिर्मरणादतिशयितं’
इति । अयमिह लीहानि हृदयानि तावन्मो अभवेति अयोचनं ‘हस्तुडि’ इति
क्यासी लीहमुद्गरभेदः । ‘ऊनचनिन्दागुह्या,’—अन्वयविषयश्च अपवादी यदि
कदाचित् सहनीयं स्यात् पवीविषयकापवादस्तु न कदाचिदपि सहनीयः,
इत्यर्थः ‘हृदयं विदग्धे,’—‘माक् सोतालयम् इदानीं वृषक् अभूत् इत्यर्थः’ इति
दिक्करः ।

३५ । येन यत्नस्य (१) आवापनस्य (हाकुडि) यदाऽऽ विनीर हस्य (उमनि
रेनःरीरनाउड हस्य गडि) निम्नानिष्ठ कुक्कुटः अकीर्तिः आर (उ विनीर हस्य)
(२) ।

33 The report of this infamy, intolerable by reason of
its connection with his wife broke the heart of Vaidehi's lord
in the same way as a red-hot iron is broken with the stroke of a
hammer.

किमात्मनिर्वाद्यध्यामुपेक्षे

जायामदीषामुत सन्त्यजामि ।

इत्येकपक्षाश्रयविकृत्यत्वात्

आसीत् स दोलाचलचित्तवृत्तिः ॥३४॥

३६ । किमिति । आत्मनः निर्वाद्यः (१) अथवाद्यः यद्य अथा
तां किम् उपेक्षे (२) ? उत अदोषां माध्वीं आयां (३) सन्त्यजामि ?

उभयवापि धनं कट। इत्येकपलायने चन्द्रतरपटपटिते तिर-
त्वात् अपरिहृष्टत्वात्। सः रामः, दोला इव घटा वि-
दग्ग सः आसीत्।

३४। चाकनिशादकदा किम् उपैते सत चदोषा ज्ञाया मन्त्रजि-
एकपलायनविक्रान्तान् म' दोषाचक्षितगतिः आसीत्। किम् (मदा) एव
निर्भास्यता उपैत्यते, सत चदोषा ज्ञाया मन्त्रजि, तत्र दोषाचक्षितगति-
चभूयत इति बाध्याकारम्।

३५। किं नदा मन्त्रिणे ईदृशी ज्ञापयताः कीदृश्य, उदासी तिल-
राधाया धर्मपदा परिषागः कर्तव्यः, इति किञ्चतं व्यभिमुदतया रामं विनि-
विषित आसीदिति विमदातः। 'दोषाचक्षितगतिः,'—दोषा यदा चान-
प्राप्य पुरत इदमथ पर्यायेण मन्त्रजि, रामविषयमपि तथा चयवादीम इव
सीताया परिषागे 'परिषागे च पर्यायेण प्रावर्त्तत, इति भावः। 'उभय-
समग्रे लीट' इति मन्त्रिणादोकाया पाठान्तरं तु 'उपैते' कथञ्चिन् इति ई-
पाठान्तरं कार्यम्। दिनकरव्याख्यायामपि एवमेव प्रतीयते यथा,—'राम-
निर्वादी निन्दा तत्कक्षा किम् उपैते, ययवा लीलासमवास्यान् चदोषा मर्द-
सत्यजानि, समग्रे लीट' इत्यादि। 'एकपलानिययममूढत्वात् चसमदत्तात्' इति
वदन्तः। 'इदं मन्त्रे एकस पक्षस आशये यत् विज्ञयत भीक्षुः तदात्' इति
दिनकारः।

३६। निवेद्य एहं कण्ठशरकषा उल्लेख्य एकाग्रं कवि, ना निश्चयं वा-
नवितागं कवि, त्रिनि ईश्वरं कोनं पक्षं व्याज्य कविनेव तारा हिर कविनेव जगि-
नः, तारा हिर तारा मात्रं विजिनि इहेतुं नात्रिज।

36 Not being able to decide whether he should disregard
this reflection on his character, or abandon his innocent wife,
the mind of Rāma was agitated like a swing.

to slight,—ईक्षते। ईक्षत। ईक्षित। ईक्षाम्भूय, &c. कर्षयि—ईक्षते।
ईक्षि। &c. (२) अन् to be born, यक् aff.

निश्चित्य चानन्यनिवृत्तिं वाच्यं
त्यागेन पत्राः परिमार्ष्टुमैच्छत् ।
अपि स्वदेहात् किमुतेन्द्रियार्थात्
यशोधनानां हि यशो गरीयः ॥३५॥

३५। निश्चित्येति । किं च, वाच्यम् अपवादम्, नास्ति अन्येन
त्यागातिरिक्तोपायेन निवृत्तिः यस्य तत् अन्यनिवृत्तिः, निश्चित्य (१),
पञ्चगः त्यागेन परिमार्ष्टुं (२) परिहर्तुमशक्यम् । तथाहि, यशोधनानां
पुंसां, स्वदेहादपि यच्च गरीयः सुखतरम्, इन्द्रियार्थात् अकचन्दन-
वनितादेः इन्द्रियविषयात्, गरीयः इति किमुत वस्तव्यम् ? पद्ममी
विभक्ते इत्यभयवापि पद्ममी । सीता चेन्द्रियार्थं यव ।

२५। (हिं च) वाच्यम् अनन्तमिति निश्चित्य एवा स्वार्थेन परिणामं
 सिद्धम्, (तदाहि) अर्थोपभोगो अविच्छेदो अपि यथा नरीय, इन्द्रियाणां हि सुतः।
 (नित) सिद्धत, इति वाच्यमस्मिन् ।

११। सीताया रावणमहबलमज्जित भीष्मापराध सीतापरित्याग विना
 चक्रेन हृषादिन कर्मणि न इव, इति अवधार्य राम सीता परित्यक्तुम् इदं,
 तथाहि रामसदृशा दम्भीधना मञ्जीरसवाधै मञ्जीरितमपि लीनया परित्यजति
 इन्द्रियभीतिनाशनं वनितादिकं परित्यजतीति किमु वाच्यम् । अतएव रामस्य

[illegible]

१६ । इतम् श्रीजी यस्य मः । तन्व विक्रिया, तन्वा दर्शनं, तेन लुप्तो हर्षो
पां ते, तान् । इतौजसा तेन इदं वाक्यम् ऊचि इति बाष्पाक्षरम् ।

१७ । अन्तःशोकितं निष्पुम्भो रामः अनुजान् भरतनक्षत्रानुजान् समारुत-
ान्, ते च अयजस्य तादृशं शोचनीयं भावान्तरं दृष्ट्वा अन्वहितम् आश्रयं निरा-
म्भा जाता, रामलान् रघोभवनोदितायाः सीतायाः परित्यक्तान् पीराः मञ्जरित-
मन्दकीर्ति आख्याय वन्द्यमाणं वाक्यम् उवाच, इति विवृतार्थः ।

१८ । इदं दृष्ट्वा ह्यथ कञ्चुकपटके मथयेत् कञ्चिज्जैन, उद्योतं विचारं वन्द्ये यन्मूढ-
त्वेन हर्षं लोप्य पाठेन । इति निष्ठं इति उच्यते अथवा इति कथा वीह निष्ठं
इति ॥ अनुजान् इति बहिर्लोकः ।

30 Rāma who was now broken down in spirit, called near
him his brothers who were sorrowfully affected by seeing him
so changed in appearance, and after relating to them the
story of his own infamy addressed them thus

राजपिबंशस्य रविप्रसूतः

उपस्थितः पश्यत कीदृशोऽयम् ।

मत्तः मदाचारशुचिः कलङ्कः

पयोदवातादिव दर्पणस्य ॥ ३७ ॥

३७ । राजर्षीति । रवेः प्रसूतिः कन्य दस्य तस्य राजपिबंशस्य,
मदाचारशुचिः मत्तशुद्धात्, मत्तः मत्तवाशात् दर्पणस्य पयोद-
वातात् इव सात्म्यकदात् इत्यर्थः, कीदृशः (१) अयं कलङ्कः (२)
उपस्थितः प्राप्तः पश्यत ।

३८ । इति दृष्ट्वा ह्यथ कञ्चुकपटके मथयेत् कञ्चिज्जैन इति बहिर्लोकः

[३०] (१) विम् what, इत् to see, कञ् अर् (२) कन्य दस्य what
to sorrow, इत् अर्, and अयं मथयेत् (कन्य दस्यकञ्चुकपटके, इति, कञ् वाप्य
५१३ । इति, कञ् कञ्चुकपटके इति मथयेत्, इति दृष्ट्वा, कञ्चुकपटके,

धीरेण मोक्षं यद्व्यभिचयम्
 यथा तद्विधिव तैमविन्दुम् ।
 मोक्षं न तत्पूर्वमवश्यं
 आत्मानिकं स्यात्तुमिव विप्रेन्द्रः ॥२८॥

२८। धीरेणिति । म. कश्चम्. कदा तद्विधिवं तैमविन्दुम् ।
 धीरेण ब्रह्मविद्यादिकम् (१) पदार्थम्. म. इव दृष्टं यत्तु न तं
 पूर्वम्. अवश्यम् अवश्यम् । "अवश्यं हि विद्यया तद्विधिवं
 इत्यमरः । विप्रेन्द्रः. आत्मानमेव आत्मानिकम् । विप्रेन्द्रः
 आर्षं तत् । कदावा आत्मानं ब्रह्मं प्रयोजनमस्य इति आत्मादि-
 कम् । प्रयोजनमिति तत् । स्यात्तुं (२) सामम् इव. पुनस्तत् इति-

[२८] (१) यद्विधिवं from यद्विधिवं with वि aff. and भू to be, इव अ-
 (विप्रेन्द्रः) (२) आ to stay, तु unādi aff. (यद्येवमादिसाम् इवम्)

वत् सामान्यविशेषभावादपौनरुक्त्यं प्रत्यक्षम् । सोढुं न ईक्षे । ३)
न शक्नोमि ।

१८ । सः अहम् अपां तरङ्गेषु तैलविन्दुमिव पोरिषु बहुसीमवत् तत्पूर्वम्
अवगच्छेद्वेन्द्र आत्मानिकं व्याप्तम् इव सोढुं न ईक्षे । मया न ईक्ष्यते, इति
शक्त्यान्तरम् ।

१८ । कलायवत् कुतचित् एकदीप्ते दलितः तैलविन्दुः यथा तरङ्गपरम्परया
प्रसरन् सर्वं दलितं व्याप्नोति, तानस्य कुतचित् एकदीप्ते दलितः अहम् अपवा
दीप्ति तया जलस्य कर्षणपरम्परया प्रसरन् सकलमेव राज्यं व्याप्नोति, अतएव
करीन्द्री यथा अभिनव वधनसम्पत् सोढुं न शक्नोति, अहमपि तया सकलदेश
व्यापितम् नवावतारम् अवगाढमिव सोढुं न शक्नोमि, इति विग्रहार्थः । समेदम्
अहम् 'अरन्मुदमिवालानमनिष्ठांशस्य दलितः, 'असह्यपीडित' जातमिति भावः ।
'तत्पूर्वम्'—अस्माकं विमले कुले ईदृशस्य परीवादस्य अयमेव प्रथम अवतार
इत्यर्थः । 'आत्मानिकं व्याप्तम्' इत्यत्र 'वृत्तवत् इतिवत्' व्यापितमितिनाधीत्यस्य
अभिप्रायी यथा,—वृत्तवत् इत्यत्र पुलिङ्गवृत्तवत् आलम्ब्ये सिद्धे पुन
इत्यत्र इत्यस्य यथा सामान्यविशेषभावात् न पुनरुक्तं भवति, तथा 'आत्मानिकं
व्याप्तम्' इत्यत्र आत्मानिकवत् इत्यत्र वधनसम्पत् सिद्धे पुन, व्यापितमस्य
सामान्यविशेषभावात् न पुनरुक्तं । इत्यत्र इत्यस्य यथा सामान्यविशेषभावात् न पुनरुक्तं
अ इत्यत्र इत्यस्य यथा सामान्यविशेषभावात् न पुनरुक्तं । इत्यत्र इत्यस्य यथा सामान्यविशेषभावात् न पुनरुक्तं
अ इत्यत्र इत्यस्य यथा सामान्यविशेषभावात् न पुनरुक्तं । इत्यत्र इत्यस्य यथा सामान्यविशेषभावात् न पुनरुक्तं

७७ । ३ असदृशे तैलविन्दुः वेदस्य प्रसारित इव तैलविन्दोः शोणितमिव एव
अनुवाक्येन तैलविन्दुः तैलविन्दुः, एवं (ए कणे) ए अनुवाक्येन एव तैलविन्दुः,
वेदस्य विप्रेक्ष्य इत्यनुवाक्येन तैलविन्दुः तैलविन्दुः, एवं (ए कणे) ए अनुवाक्येन एव तैलविन्दुः,
तैलविन्दुः ।

38 Like the infuriated king of elephants who can not bear
to be bound to the stake, I shall not be able to bear this first

(१) ईक्ष् to be able,—ईक्षे, ईक्षति, ईक्षते । &c. ईष्ट । &c. ईक्षि, ईक्षिष्यामि, ईक्षिष्यत । &c. ईक्षामहे, ईक्षे

and only infamy (of my race) which is spreading from mouth to mouth among the citizens, like a drop of oil on a shed troubled with water.

तस्यापनोदाय फलमवृत्तौ
उपस्थितायामपि निर्व्यपेक्षः ।
त्वक्ष्यामि वैदेहसुतां पुरस्तात्
समुद्रनेमिं पितुराज्ञयेव ॥ ३८ ॥

३८ । तस्येति । तस्य अपनोदाय अपनोदाय, (१) मलमवृत्तौ अपत्योत्पत्तौ, उपस्थितायां सत्याम् अपि, निर्व्यपेक्षः निस्पृहस्तु वैदेहसुताम्, पुरस्तात् (२) पूर्वं, पितुः आज्ञया समुद्रनेमिं समुद्रनेमिरिव नेमिर्यस्याः सा भूमिं ताम् इव, त्वक्ष्यामि ।

३८ । तस्य अपनोदाय फलमवृत्तौ उपस्थितायाम् अपि निर्व्यपेक्षः । वैदेहसुता पुरस्तात् पितुः आज्ञया समुद्रनेमिम् इव त्वक्ष्यामि । निर्दोशं (मया) वैदेहसुता समुद्रनेमिरिव त्वक्ष्यते, इति वाच्यम् ।

३८ । यथाह पूर्वं पित्राज्ञापालनाय समानरा वसुधरां त्वक्ष्यामि । रघुकुलकलङ्कमीचनाय आसन्नप्रसवाभ्यां धर्मपत्नीं परित्यज्यामीति विस्मयः । पृथ्वीयागिनी वनितात्यागी न दुष्करः इति भावः । 'कलमवृत्तौ उपस्थितामपि, — पुत्रजन्मनि एतद्विहितमपि, एतेन वीताया, अपत्यार्थेयलम् उक्तम् । अपत्यार्थेयलमपि पत्नीं वशीरचक्षाय त्वक्ष्यामीति फलितार्थः । 'वैदेहसुताम्' — महाकुलीनामिति भावः, अनेनापि अपत्यार्थेयलम् उक्तम् ।

३९ । आनि येनन पूर्वे पित्रा आज्ञाय मयूषनेमिं शूचिनीकं ताणं सविः शिवान् देवनि आनि एहं कलङ्कमोक्षनेन निरित्तं सन्नाहणं (पुत्रवत्) मदीयं दहेनेन तादाते मयताभूता दहेन देवपरीकं पित्राणं वरिव ।

[३८] (१) उद् to send, with अप, to remove, यम् अस्मि (१) पूर्व first, अप्ताणि अस्मि (पुत्रादौ).

39. As I resigned on a former occasion the sea-girt earth to my father's command, so do I resign the daughter of Vidaha, or the purpose of removing this infamy without the least thought for the fruit which she is about to bear.

अवेमि चैनामनघेति किन्तु

लोकापवादो बलवान् मतो मे ।

ह्याया हि भूमेः शशिनो मलत्वे-

नारोपिता शुद्धिमतः प्रजाभिः ॥४०॥

४० । मनु सर्वथा साध्वी न त्याज्येत्याह, अवेमीति । एतां सीताम् अथवा साध्वी इति च अवेमि, किन्तु मे मम लोकापवादः बलवान् मतः । कुतः ? हि यस्मात्, प्रजाभिः भूमेः ह्याया (१) प्रतिविम्बं, शुद्धिमतः निर्मलस्य शशिनः, मलत्वेन यत्नशून्येन, आदो-
पिता, (२) अतो लोकापवाद एव बलवान् इत्यर्थः ।

४० । एताम् अथवा इति अवेमि च, (अनु) मे लोकापवाद बलवान् मतः, हि (यस्मात्) प्रजाभिः भूमेः ह्याया शुद्धिमतः शशिनः मलत्वेन आरोपिता । वाच्यम्—(मया) इदम् अथवा इति अवेमि, प्रजा ह्यायाम् आरोपिता इति ।

४० । यथाहि निर्दोषस्यापि चन्द्रस्य भूषायास्तत्त्वं कथञ्च इति भीको अयति, तथा निर्दोषस्यादाया अपि सीतायाः रावणस्यस्तत्त्वं तथाः अरिभक्त्यप कथञ्च इति भीको अयति, भीकरक्षणाभूषणम् अथा अतथ्यी इति अथ लोकापवाद न कदाचिदपि लक्षणीय, इति विमर्शः, अतएव,—
'अतथ्यस्यापि वा इति अविनाश जनरतः' इति । 'ह्याया हि भूमेः' ३०—
अथ प्रमाणं यथा मूर्ध्वदिशो,—'भूषायाः अद्विज्याया रवी भारीनरक्षिते ।
अदा विज्याविचित्राश्च कान् सदृशकलाः' इति । 'शशिनो मलत्वे निदपिता'

[४०] (१) ह्याया from हो to cut, (to cut off the light, &c) and
य aff (२) अह to grow, विच्, with वा to impute, न aff.

प्रदाना न च मे प्रदानः
 व्यर्थः न वैरप्रतिमोचनाय ।
 चमर्षणः शोषितकान्त्या किं
 पटा स्पृगन्तं दशति द्विजिह्वः ॥६॥

४१ । एत इति । किं च, मे रक्षोवधाय प्रदानः (१) सर्व
 न, किन्तु ता वैरप्रतिमोचनाय वैरशोधनाय । तथाहि, चमर्षणः
 शोषणम्, द्विजिह्वं शार्प्यं, पटा पारिज, स्पृगन्तं सुदृढं, शोषितकान्त्या
 दशति (२) किम् ? किन्तु, वैरनिर्दोषनाय इत्यर्थः ।

४२ । च (चमर्षण) मे रक्षोवधाय प्रदानं व्यर्थं न. (किन्तु) मे रक्षो
 मोचनाय, चमर्षण, द्विजिह्वं पटा मृगम शार्प्यं चमर्षणाय दशति किम् । अथ
 अहं—चमर्षणेन द्विजिह्वेन मृगम् (मम) दशति इति ।

४३ । मनु शोताया चरणादेः तदुदाहारं श्रोतव्यं तादृशो ज्ञेयः ।

[४१] (१) म, यम् to exert, चम् all (२) च नेट् यद् to hear, लुट्
 शि. (२) दन्तम् to bite,—दशति । चमर्षणम् । चमर्षणम्, चमर्षणम् चमर्षणम्,
 च दृढम् । &c. चमर्षणम्,—चमर्षणम् । चमर्षणम् । &c. दृढम् । &c.

मर्त्येऽपि विप्लवा व्याप्तं दृश्यते न शङ्कनीयम् : यथा तेजोवान् शीपनं करो-
यदाद्यानकारिणं जलं वैरनिर्व्याप्तमात्रं एव दृशति ननु तस्य शीघ्रतयापानाय तथा
तेजोवान् यदुमपि धर्मदारापहारिणं दारव्यं वैरनिर्व्याप्तमात्रं एव निहतवान् ननु
श्रीमान्नापानाय, इति विप्रदार्ढ्यं ।

४३ । कश्चिदपि ! शान्तवचनं तदापि आदिषु वे प्रशंस्य शीघ्रतया करिष्याहि तादा-
विकलं उडैरेहै मां, कायवसे ननु तं केवलं वैरनिर्व्याप्तमेव निहितं, अतएव
मर्त्येऽपि ननु शीघ्रतयापानाय न वे शङ्कनीयं यत् न किं लोभितेन ईदृशम् ?

41 Think not bootless those hard struggles which ended
with the destruction of the Rākshasāś (राक्षस), for their cause lay
in my desire for revenge Does the fiercely sensitive serpent
bite the man who has trodden upon it with his foot for the sake
of drinking his blood ?

तदेव सर्गः करुणार्द्रचित्तैः

न मे भवद्भिः प्रतिषेधनीयः ।

यद्यर्थिता निहृतवाच्यगल्यान्

प्राणान् मया धारयितुं चिरं वः ॥४२॥

४२ । तदिति । तत् तस्मात् एव मे सर्गः (१) निश्चयः । “सर्गः
सभावनिर्माद्यनिश्चयाध्यायवृत्तिषु” इत्यमरः । करुणार्द्रचित्तैः
भवद्भिः न प्रतिषेधनीयः (२), निहृतं वाच्यमेव श्रुत्वा येषां तान्
प्राणान् मया चिरं धारयितुं धारयितुं कारयितुं, व. युष्माकम्, अर्थिता
अर्थित्वम् इच्छा, यदि अस्ति इति शेषः ।

४३ । तत्र एव मे सर्गं करुणार्द्रचित्तैः श्रुत्वा न प्रतिषेधनीयं निहृत-
वाच्यगल्यान् प्राणान् मया चिरं धारयितुं व. अर्थात् इति ।

[४२] (१) इच्छा to want, &c चरुं all (२) सिद्धि to accomplish,
with प्रति, to contradict, अभीष्टरुं all

मृमोटमि च निरपराधाया पतिव्रतायाः अन्वाहित आन, इति वचनमपि
'कर मन्मथाना' भवतादय शुभ वा यदिवाऽदम न किञ्चिन् कन्', इति
वचनार्थः । 'नितान्तदयाभिनिवेशः—नितान्तदय चतिदादय, अभिनिवेश
वक्रान्ते परिम्यानदय व्यवसाय—यव्य, त तावुञ्चम् ।

३७ । राम एदेवम कदिने पत्र, जानकोः ५१३ निठान्ति निठूत्रान्ति जने लङ्कुक
वेनाङ्ग द। अष्टमामन कदिउ अङ्गुलैर दया काजान्ति माया हरेन न।

43 None among the brothers was able to express himself
approvingly or disapprovingly towards the lord who had thus
delivered himself, and whose resolution in regard to the daughter
of Janaka was so mercifully severe.

स लक्ष्मणं लक्ष्मणपूर्वजम्मा
विलोक्य लोकत्रयगीतकीर्तिः ।
सौम्येति चाभाष्य यद्यर्थभाषी
स्थितं निदेशे पृथगादिदेश ॥ ४४ ॥

३८ । स इति । लोकत्रयगीतकीर्तिः, यद्यर्थभाषी, लक्ष्मण-
पूर्वजम्मा लक्ष्मणायजः, स. राम, निदेशे स्थितम् व्याख्याकारिण,
लक्ष्मणं विलोक्य, हे सौम्य ! (१) ममम् । इति चाभाष्य (२) च,
एवम् भवत्यनुष्ठाभां विनाशय, आदिदेश व्याख्याययामास ।

३९ । लोकत्रयगीतकीर्ति यद्यर्थभाषी लक्ष्मणपूर्वजम्मा & (राम) निदेशे
स्थित लक्ष्मणायजोऽसौ इति चाभाष्य च एवम् आदिदेश ।

४० । लोकत्रय गीता कीर्तिः यद्यर्थभाषी । पूर्वमेवम जन्म यव्य न पूर्व-
जम्मा अदम, लक्ष्मणम् पूर्वजम्मा । यद्यर्थभाषी अविशु लोकत्रय इति यद्यर्थ-

[३८] (१) सोम moon, चन्द्र or यव्य all (सौम्यः), (२) च, भाव to
speak, अष्ट all —भावते । अभाषत । अभाषित, अभाषिताताम् अभाषितम् ।
६८ यद्यर्थः । ६८ कर्कशः—भाषति । अभाषि । ६८

भाषी । अथ यत्पुनर्नृणां लोकावलीनलोकाणां वृत्तान्तः यदा तेन निर्दिष्टं
अथ च आदीक्ष्य इति वाच्यम् ।

४४ । 'अथ यत्पुनर्नृणां'—अनेन नृदेवतासु वामना अथर्वे प्राप्तम्
। प्रकारं सूचितम् । 'लोकावलीनलोकाणां'—अनेन लोकावलीनलोकाणां
प्राप्त्यापि प्राप्ता लोकाणां परिचयमाशये सूचितम् । 'वृत्तान्तः'—
अर्थानामुद्घातनं अतिवर्तीत्यादि वृत्तान्तं अतस्तस्मात् सूचितम् । अ
त्रिमासस्य अन्तर्गतं तदाद्यादानं अथर्वे च आदीक्ष्य वाच्यं वाच्यं वाच्यं
प्रपञ्चम् ।

४५ । त्रिपुरारणे वरीष कोर्दि देरिउ, सेउं वरुणं वी तन्मन्त्रं वरु, व
तन्मन्त्रं दिक्कादिक्का विहारेक सोदा वरिदा मन्त्रेण वरितम्, एतं वी
कारे एते व्याख्यानं कश्चित् ।

४६ The truthful Rāṇa, the eldest brother of Lakṣhī
the glory of whose exploits was sung throughout the
worlds, turned towards Lakṣhī, ever obedient to him,
calling him 'The Delight of the eye' (मौल्य i. e. प्रियदर्शनं)
casually addressed him thus.

प्रजावती दोहदशंसिनी ते

तपोवनेषु स्पृहयालुरिव ।

स त्वं रधी तद्व्यपदेशनेयां

प्रापथ्य वाक्मोक्षिपदं त्यजेनाम् ॥४५॥

४५ । प्रजावतीति । दोहदः गर्भिणीमनोरथः तत्प्रशंसिनी (१), ते
प्रजावती आढ्याया । "प्रजावती आढ्याया" इत्यमरः । तपोवनेषु
स्पृहयालुः (२) श्व सत्पुत्रा गव । स्पृहयालुः इत्यादिना धातुप्रत्ययः ।
सः त्वं रधी सन्, तद्व्यपदेशनेन दोहदमिषेय, नेयां नेतव्याम्, इति

श्रुतवान् । भाषायां सदवसथुन इति ह्यसुप्रत्ययः । ता सप्तम्य
अप्रयोजनान्नं, प्रथमश्चेत्, हि यस्मात्, गुरुयाम् आद्या कवि
योग्या ।

४८ । पितु निधीयाम् भाग्येण सातारि द्विषदन् प्रहृतं यद्वान् ।
अदम्यमानं वदयद्दीप्तं, १५ (दद्यात्) गुरुयाम् आद्या कविचारयोग्या ।

४९ । भाग्येण सातारि प्रहृतवान् इति यद्वान् अन्त्येन तान् अदम्यमानं
प्रा'ह, इति वाचस्पतिकम् ।

५० । पुरा किञ्च परपुराम् अपमृशय्या प्रचोरिष्यताम् विर' वि
मृशय्य तद्वृत्तान् तुमहम्, अनप्य दुरा आद्या कविचारयोग्या य'ह
इति वृद्धं अन्त्ये पितुर्निधिष्यन्तं वामन आद्यायां मातुर्निधिष्यतां यो'
य'रस्यामरः मृदायत्यसि कार्यभारं शोभतवान्, इति वचस्पतिकम् ।

५१ । अन्त्ये पुनिरिष्यन्त्ये कृष्णम् (यद्वान्) विर' वि
मृशय्य तद्वृत्तान् तुमहम्, अनप्य दुरा आद्या कविचारयोग्या य'ह
इति वृद्धं अन्त्ये पितुर्निधिष्यन्तं वामन आद्यायां मातुर्निधिष्यतां यो'
य'रस्यामरः मृदायत्यसि कार्यभारं शोभतवान्, इति वचस्पतिकम् ।

५२ । अन्त्ये पुनिरिष्यन्त्ये कृष्णम् (यद्वान्) विर' वि
मृशय्य तद्वृत्तान् तुमहम्, अनप्य दुरा आद्या कविचारयोग्या य'ह
इति वृद्धं अन्त्ये पितुर्निधिष्यन्तं वामन आद्यायां मातुर्निधिष्यतां यो'
य'रस्यामरः मृदायत्यसि कार्यभारं शोभतवान्, इति वचस्पतिकम् ।

अद्यानुद्गमययताम्यताम्

अनर्थाभावेन धुं तुरङ्गैः ।

एवं समन्ताप्रतिपन्नगमिना

३७ । अथेति । अथ असौ लक्ष्मणः, अनुकूलप्रवणेन प्रतीताम् (१) प्रत्यक्षार्थेन तुष्टां, वैदेहसुताम्, अथस्तुभिः (२) यस्मिंस्तुभिः स्मिंस्त्री-
वहनयोग्यैः । अमिष्टधिष्ठियैः कृतिरिति कृत्प्रत्ययः । तुरङ्गैः युक्तधुरं,
सुमन्त्रेण प्रतिपन्नरश्मिं गृहीतप्रग्रहं रथम् आरोप्य (३), प्रवस्ये ।

३८ । अथ (लक्ष्मण) अनुकूलप्रवणप्रतीता वैदेहसुताम् अथस्तुभिः तुरङ्गैः
युक्तधुरं सुमन्त्रप्रतिपन्नरश्मिं रथम् आरोप्य प्रवस्ये ।

३९ । सुमन्त्रेण प्रतिपन्ना रथगो यस्य तम् । लक्ष्मणेन प्रवस्ये इति
वाच्यलक्षणम् ।

४० । 'अनुकूलप्रवणप्रतीताम्'—अनुकूलप्रवणं भागीरथीतीरतीरतदीवनद्वर्जन-
रथस्य अमीत्यर्थः, अथचेन लक्ष्मणसुताम् आश्रयणेन, प्रतीता इति ताम् । 'अथ-
स्तुभिः'—भीरवस्तु वाङ्मा पापं क्षिप्त्वा नृपतद्वत् वसन्तीत्यर्थः अथैकस्मिन्
विषये रथचोभं लक्षणम्, तथा कृतिरिति स्मिंस्तुभिः स्मिंस्त्रीत्यर्थः, अतएव
'अथस्तुभिः स्मिंस्त्रीवहनयोग्यैः' इति अस्मिन्नाद्येन व्याख्यातम् ।

४१ । निर्दिष्टं अथनवतं उपहासकत्वेन निरुद्धं इति नृपतद्वत् इति नृप-
वर्तिनम्, लक्ष्मणः, (एतावन्मन्त्रं कथं) अस्मिन्निष्ठं विरहं लक्ष्मणे दीप्तां देवद्वीपः
इति नृपतद्वत् इति नृपवर्तिनम् ।

४२. Thereafter, Lakshmana went away causing Sita who
was delighted to hear the grateful news, to be seated in the car,
to which fearless horses were yoked and where the reins were
held by Sumantra.

मा नीयमाना रुचिरान् प्रदंशान्

प्रियदूरो मे प्रिय इत्यनन्दत् ।

नावुड कल्पद्रुमतां विहाय

जातं तमात्मन्यनिपतवृक्षम् ॥ ४८ ॥

[४०] (१) प्रतीता विष्णु, इति १०८० ॥ ४८ (२) अथस्तुभिः अथ-
स्तुभिः, इति (२) अथस्तुभिः १०८० ॥ ४८, इति १०८० ॥

एहै सारिवा दःन भन अनिजिड हरेदणन, किड डिनि जनिठन नो छ नुडे अिउउन
बनठकर सार पडिठाय करिड। एवएण ठाहार अडि अनिजिड बुकवडण दरेणहण

48. Whilst being conveyed through romantic places, Sita rejoiced as she thought of the kindness of her beloved; but she knew not that her beloved had changed the form of the Kalpavriksha (the tree of plenty) for that of the Asipatra (the sword-leaved tree) in respect to her.

जुगूह तस्याः पथि लक्ष्मणो यत्
सख्येतरेण स्फुरता तदृक्षणा ।
आख्यातमस्यै गुरु भावि दुःखम्
अत्यन्तलुप्तप्रियदर्शनेन ॥ ४८ ॥

४८ । जुगूहेति । पथि लक्ष्मणः, यत् दुःखं, तस्याः सीतायाः, जुगूह (१) प्रतिसंदतवान्, तत् गुरु भावि (२) भविष्यत् दुःखम्, अत्यन्तलुप्तं प्रियदर्शनं यस्य तेन, स्फुरता सख्येतरेण दृष्टिगेन दृष्टिणा, अस्मै सीतायै, आख्यातम् । खीर्णा दृष्टिवादिभ्यश्च दुर्भिक्षितामाहुः ।

४८ पथि लक्ष्मण इत्युक्त्वा जुगूह इति गुरु भावि इत्यस्य अत्यन्तलुप्तं प्रियदर्शनं स्फुरता सख्येतरेण दृष्टिगेन दृष्टिणा, अस्मै सीतायै, आख्यातम् । खीर्णा दृष्टिवादिभ्यश्च दुर्भिक्षितामाहुः ।

४८ । लक्ष्मणः पथि वाक्यतया विमानवद्वयं कथितं दृष्ट्वा सीतायै न प्रत्यक्षं तत्प्राप्तिं सीता निजदर्शनादिभ्यश्च दृष्टिगेन दृष्टिणा, अस्मै सीतायै, आख्यातम् । खीर्णा दृष्टिवादिभ्यश्च दुर्भिक्षितामाहुः ।

[४८] (१) गुरु to bile.—दुःखं । अत्यन्तम् । अत्यन्तं अत्यन्तम्, अत्यन्तम् । ४८, जुगूह । ४८ अत्यन्तम्—दुःखम् । अत्यन्तम् ४८ (१) अ. ४८, दिनि ४८

मा दुर्निर्मितोद्यताद् विधातात्
 मध्यः परित्राननुमासिन्धा ।
 राघः भिद्यं मापरजम् भूयात्
 कल्याणार्थं करसैरयाष्टैः ॥ ५० ॥

५०. हेति । मा शीघ्रं, दुर्निर्मितेन परित्रादिष्वुत्तर
 उद्यतात् मायात् विधातात् ॥ ५१ ॥ कल्याणः राघः परित्रात् (५२) दुर्
 रविन्धा शीघ्रं, मापरजम् कल्याणम् राघः कल्याणम्, द्विर्भूयात् द्वि
 कयाष्टैः तद्वै कया करसैः, कयाष्टैः । कल्याणार्थं कयाष्टैः
 भिद्यते । करसैः इति बहुवचनं विधाताभिधानं, दुः दुः
 इत्येते इत्यर्थः ।

५० । मा दुर्निर्मितोद्यतात् विधातात् मध्यः परित्रादनुमासिन्धा (मां
 मापरजम् राघः कल्याणम् भूयात् इति अत्रास्ते करसैः, कयाष्टैः ।

५० । सुखम् परित्यज्य इति पुष्पादिभिः, परित्राननुमासिन्धा इति ।
 ५१ । परित्राननुमासिन्धा तथा कयाष्टैः इति वाक्यान्तरम् ।

[५०] (१) सह with वि, to be dejected, मध्य aff. (१) परि
 to be languid, म aff.

५० । सीता तत् दृष्ट्वाचिच्छन्दनरूपं दुर्निमित्तं दृष्ट्वा तत्पक्षम् अनिट-
 , पातप्रदया विषादेन ध्यानमुखो सती सर्वथा करषे- इत्येव कामयामास यत्
 'मानुजो महाराज' पतिर्मे सर्वथा कुशलो भूयात्, इति विप्रदार्ष्ये । मानुजस्य पत्युः
 महत्त्वेनैव चात्ममङ्गलम् इति मन्त्रमाणा सा पृथक् चात्ममङ्गलं नामशमे, इति
 श्रेयम् । अन्तःकरणागो बहुत्वान् 'करषे' इति बहुवचनानुपयोग इति दिनकर-
 दम्भी मन्त्रेति ; यथा,—'अवाधे' करषेः मनीषुद्धादृष्टारण्ये' अन्तःकरषे,
 इति दिनकरः । 'बुद्धिमनीषदृष्टारैः' इति बभ्रवः । तत्राच वेदान्तनृपवार्त्तिके
 —'मनीषुद्धिरदृष्टारविना करणमानरम् मगयी निययो गर्भः अरणं विषया-
 चमो' इति । 'भूयात्' इति चाशिवि लिट् ।

५१ । दुर्निमित्तकमिदं विषयं उत्पन्नं उद्देश्यं शून्यकर्मणः शून्यं हृत्तल, इति
 मन्त्राद्यः कदापि मानुजं द्वाभ्यां वननं दृष्टेक एवै कावना कश्चित् नातिमनः ।

50 The sorrow caused by the evil omen cast at once a shade
 of melancholy over the lotus-like face of Sita who now began to
 pray with all the strength of her heart and soul,—'Let nothing
 untoward befall the king and his brothers

गुरोर्नियोगाद् वनितां वनान्ते

साध्वीं सुमित्रातनयो विहास्यन् ।

अवार्य्यतेवोत्थितवीचिहस्तैः

जङ्गोर्दुहित्रा स्थितया पुरस्तात् ॥५१॥

५१ । गुरोरिति । गुरोः ज्येष्ठस्य, नियोगात् साध्वीं वनिताम्
 अथाख्याम् इत्यर्थः, वनान्ते विहास्यन् (१) त्यज्यन्, सुमित्रातनयः
 कप्याम्, पुरस्तात् अग्रे स्थितया, जङ्गोः दुहित्रा जाड्या, उत्थितैः
 वीचिहस्तैः, अवार्य्यते (२) इव । अवार्य्ये मा कुर्वन्ति वारित इव
 इत्युपमेया ।

[५१] (१) वि, हा to quail, लह अ. (२) व to
 वहारयन् । वहीवरम् । ...

५१ ।

४१। सत्यमेव जयते (मण्डल) यन्मा निगृहीतपादान् रदात् सो भावजादो
पुनिते चरतामं निषादाइतनोविजयः (सम) दडां सभाम् इव ततार ।

१२। सन्धा सन्धा यस्य सः । निष्कृता, बाह्या यस्य, तस्यात् । निषादीन
 षाहत मौर्विदेष्ट यस्य स । सन्धसन्धेन सैन निषादहत मौर्विदेष्टेन (सता)
 सन्धा इव सन्धा सते, इति बाध्यान्तरं ।

५० । अथ मास्यदिना निवर्द्धेषु रथाश्वेषु लङ्गण मेकमे मीताम् चकारोऽ
 जगत्सिन्धु निरालेन आनीतया नीकेया, सत्यव्रतिप्रो यदा स्वव्रतिप्रो तरति तदा
 गङ्गाम् उनीचंयान्, इति विप्रदाय । प्रविष्टहीतव्यं चदजगत्सिन्धु पाशवान्
 'मय्यस्य' इति विजिघ्रसन् ।

৪। সাতশি অধঃপক্ষে পত্রাউলো পত্র, সপ্তাশক্তিঃ পত্রঃ সৌত্রীভাঃ
 কুলিঃ সাতশিভাঃ, কোম বিহবঃ সপ্তকঃ সাতশিভাঃ, সপ্তাশক্তিঃ সপ্ত
 সপ্তাশক্তিঃ

52 Lalchama, true to his word, caused his brother's wife to be alighted from the car the horses whereof had been brought to a standstill by the driver and crossed the Ganges in a boat which was brought by a Nishada (भरत-वंश) man of a degraded tribe as Fowler fishermen &c) thereby fulfilling as it were his promise.

अथ व्यवस्थापितवाक् कथञ्चित्

सौमित्रिरन्तर्गतवाप्यक्रमः ।

चैत्पातिशं मेघ इवान्मयपे

महोपनिषद्: शास्त्रमूल्यगार ॥ ५२ ॥

५३। अथेति। अथ कथं लिख्यं कथं व्याख्यायितुं (१) प्रकृतिम्
व्यापादिता वाच्येति न कथं लिख्यं कथं व्याख्यायितुं (२) प्रकृतिम्
व्यापादिता वाच्येति न कथं लिख्यं कथं व्याख्यायितुं (३) प्रकृतिम्

भवम् औत्पातिकम् (२), अश्ववर्धं शिलावर्धम् इव, उच्चरति।
उद्दीर्घवान् । दासगण्येनावृथादुष्कृताग्नेष्टुम् ।

५३ । अथ कदाचित् व्यवस्थापितवाक् चमर्गंतवाचकः सोमिनि शरीरे
शालभम् संपाद्य औत्पातिकम् अश्ववर्धम् इव उच्चरति ।

५४ । व्यवस्थापितवाचा चमर्गंतवाचकः सोमिनि शालभम् पश्यति
इति वाच्यलक्षम् ।

५५ । 'चमर्गंतवाचकः'—'चमर्गंतवाचकः' संबद्धकालः, यतः 'त'
चित् व्यवस्थापितवाक्' गरीयसा प्रयत्नेन स्थिरितवाक्कृतिः, वाचमतेरवा
कण्ठतया वाच्यभाषे अशक्तोऽपि प्रयत्नातिशयवलात् वाक्योच्चारणे शक्तेः।
भावः । 'औत्पातिकम्' &c—यथा स्वभावविशेषोऽपि संपाद्यतिशयवलात् वाच्ये
पाति शिलावर्धे भरण्या मरयति, तथा स्वभावविशेषोऽपि लक्ष्म्यं वादयति।
यथादेव शर्मोपपाति यत्नं सौतायै उद्दीरयामास, इति विशदार्थः ।

५६ । अथवा चमर्गंतवाचकः सोमिनि गच्छन् कठिने विषे रक्ष
वावहित इति। अथ येषां उद्दीर्घकाले निवासने उन्मिष्य रक्ष, उद्दीर्घः
मित्र आदेश उन्मिष्य कठिनेन ।

53 Then with his throat choked with sorrow, the son of
Sumitrā, with difficulty brought under his control his powerful
speech, and like a cloud which sends down showers of storm
in times of evil portent, gave utterance to the king's command

ततोऽभिषङ्गानिलविप्रविद्धा

प्रभश्यमानाभरणप्रसूना ।

स्वमूर्त्तिलाभप्रकृतिं धरित्रीं

लतेव सीता महसा जगाम ॥ ५४ ॥

सम्पत्, a portent, ठक् &c (१) नु to swallow, with उन् to vomit—
दिरति । चमर्गन्तः । चमर्गन्तः, चमर्गन्तः, चमर्गन्तः । &c जगाम । ५३
चमर्गन्तः, चमर्गन्तः । चमर्गन्तः । ५३

५४ । तत इति । ततः, अभिषङ्ग (१) पराभवः । “अभियङ्गः राभवः” इत्यमरः । सः अग्निरिव (उपमितसमासः) तेन विप्रविद्धा अभिहता, प्रभक्ष्यमानानि (२) पतन्ति आभरणानि प्रसूतानि इव (उपमितसमासः) स्यात्, सा सीता, लता इव, सहसा स्मृति-
ताभस्य स्वपरीरणाभस्य स्तोत्रणे, प्रकृतिं कारकं, धरिणीं (३)
तगाम, भूमौ पपात इत्यर्थः ।

५४ । तत अभियङ्गानिर्विप्रविद्धा प्रभक्ष्यमानाभरणप्रसूता सीता लता इव सहसा स्मृतिताभप्रकृति धरिणीं तगाम । वाचान्तरं—अभियङ्गानिर्विप्र-
विद्धा प्रभक्ष्यमानाभरणप्रसूता सीतया लतया इव स्मृतिताभप्रकृतिः धरिणीं तगाम, इति ।

५४ । यथा कानिच लता वातवेगेन उन्मूलिता अवलतकुसुमा च सती मग्नसती भूमौ पतति तथा सीतापि श्रीकृष्णमेव हस्तप्रेतना अलतकुसुमद्वारा च सती मग्नसती भूमौ अवलतत, इति निश्चयार्थः । त निदास्य हृत्तान् मूलैव सीता मूर्च्छिताऽपतदिति मतेषु । आश्रयतरी च्युताया लताया भूमिरिव पतिसौभाग्यच्युताया अवनाया मातैव शरणमिच्छति भवति । लता यथा भूमौ उन्मूलिता, अदीनित्रा सीतापि तथा यत्तुभूमौ उन्मूलिता, अतएव धरिणी उभयोरेव उन्मूलितकारणमिति ‘अस्मृतिताभप्रकृतिम्’ इति विशेषणम् उभयतः सज्जते ।

५४ । अतएव सीता चतुर्दशः सर्गः लतावत्पतन्ती आश्रयतरीं गच्छति तदा सा निदास्य हृत्तान् मूलैव सीता मूर्च्छिताऽपतदिति मतेषु । आश्रयतरी च्युताया लताया भूमिरिव पतिसौभाग्यच्युताया अवनाया मातैव शरणमिच्छति भवति । लता यथा भूमौ उन्मूलिता, अदीनित्रा सीतापि तथा यत्तुभूमौ उन्मूलिता, अतएव धरिणी उभयोरेव उन्मूलितकारणमिति ‘अस्मृतिताभप्रकृतिम्’ इति विशेषणम् उभयतः सज्जते ।

54 Suddenly Sita overcome by as it were the blast of sorrow, fell on the earth which gave her birth like a creeper, whilst the ornaments which she wore, which were like so many flowers, fell off from her body

[५४] (१) अभि, मग्न to embrace, च्यु aff. (२) प्र, च्यु to drop down, प्रान् aff (३) ह to hold, इव unāda aff. धीर from aff.

पुन्यकुर्मंगप्रभवः य.धं तां
त्यजेदकस्मात् पतिराज्येष्ठः ।

इति धितिः संग्रयितेव तस्यै

ददौ प्रवेशं जननी न तावत् ॥ ५५ ॥

५५.। इत्यादि। इत्याकुर्मंगप्रभवः महाकुर्मंग इव
कारणं यथाः सागुचरितः, इति भर्ता, ज्ञान. कर्मणात्, यथा
कथं त्यजेत्? अस्माद्विदुः इत्यर्थः, इति संग्रयिता (१)
सन्निधाना, इव, तावत्, आरम्भेयुष्मानावधेः प्राक् इत्यर्थः, न
धिति (२), तस्यै सीतायै, प्रवेशम् आत्मनि इति शेषः, न ददौ।

५५। इत्याकुर्मंगप्रभवः आदिपद इति, ज्ञानं यथावत् यथा इति।
संग्रयिता इव तावत् जननी धिति तस्यै प्रवेशं न ददौ।

५५। इत्याकुर्मंग, प्रभवी दत्तः। आदि इति यथा सः। संग्रि
इति विद्या ध्यानं न ददौ इति आशङ्क्यम्।

५५। न यमु महावज्रप्रभुता साधुचरितम् भर्ता विना दीर्घं सा पतिर्वा
तद्वत् केनापि कारणेन भवितव्यम्, चरितं कथितं कमङ्गत्वं तद्वत् वा कदा
तुभ्यं ध्यानं दास्यामीति सीताचरिते पापमागच्छेत् सीताजननी धरणी हो
आशयं न दत्तवती इति विशदार्थः।

५५। ईश्वरः नावत् न जाय इति नति केन कर्मणा दद्यात् न
न दत्तम्, आदिपद जननी धरणी इति अहं नत्वेव कविशायी उदात्त निर्वृत्तः
कथितं विज्ञेयम्।

55. Her mother Earth refused to receive her as if under
the suspicion that her husband, the scion of the Ikshvāku race
of noble character, could not have abandoned her without
cause

[५५] (१) संग्रयित doubt, इत्यर्थः अति. (विद्याम्). (२) धिति to dwell, ५

तिन् unādi aff.

सा लुप्तमंज्ञा न विवेद दुःखं

प्रत्यागतासुः समतप्यतान्तः ।

तस्याः सुमित्रात्मजयत्नलब्धः

मोहादभूत् कष्टतरः प्रबोधः ॥ ५६ ॥

५६ । सेति । लुप्तसंज्ञा नष्टचेतना मृच्छिंसा सा दुःखं न विवेद (१). प्रत्यागतासुः लब्धसंज्ञा सती अन्तः समतप्यत (२) दुःखेनादृष्टा इत्यर्थः । तपे कर्मणि कट् । कर्मकर्तृरीति केचित् तप्त, तपेत्तप कर्मकस्यैवेति थडबियमात् । तस्या सीतायाः सुमित्रात्मजयत्नलब्धः प्रबोधः (३), मोहात् कष्टतर अतिदुःसह, अभूत्, दुःखवेदनासम्भवात् इति भावः ।

५६ । लुप्तमज्ञा सा दुःखं न विवेद, प्रत्यागतासुः (सती) अन्तः समतप्यत, तस्याः सुमित्रात्मजयत्नलब्धः प्रबोधः मोहात् कष्टतर अभूत् ।

५६ । लुप्ता मज्ञा यस्याः सा । प्रत्यागता अन्तः यस्याः सा । सुमित्रायाः आत्मज, तस्य दत्त, तप्त लब्धः । लुप्तमज्ञया तया दुःखं न विवेद सुमित्रात्मज यत्नलब्धेन प्रबोधेन कष्टतरेण अभूयत्, इति वाच्यत्वम् ।

५६ । सीता मोहेन निकटंन्द्रियवति सती तत्र असद्यवेदन परिणामद्वयं ज्ञानमभूत् लज्जणप्रयत्नान् सन्ना खलूा तु तत्र दुःखेन दम्भहृदया बभूव, यतस्तस्या इन्द्रियनिरोधकीनि भीषी र्वं जतु दुःखमापीवीषकः सन्नाभावः, इति विज्ञ

[५६] (१) विद to know.—वेत्ति-वेद । &c वेत्तु-विदादरीतु । &c. चरेत्, चरिताम्, चरिद् चरिदम् । &c चरेदीत्, चरेदिष्टाम्, चरेदिद् । &c विवेद-विदाचकार । &c कर्त्तुंवि,—विद्यते । चरेदि । &c विदित । &c (२) तप् to be pained—कर्त्तुंवि—तप्यते । चतप्यत । चत्तापि । तपे । &c कर्त्तुंवि,—तपति । चतप्यत् । चत्तादीन्, चत्ताताम्, चत्तात् । &c तत्ताव । &c. (३) प, दुष् to know, चञ् aff.

दासः । तदा श्रीमत् कुमारगुरुः,—तीक्ष्णमिन्द्रियमयं शक्तिं शीघ्रं हृत्पु-
 न्द्रियायाम् । अजातमनुमत्तना मुद्रायां कर्तुं पकारिणं रतिर्भवति । इति ।
 ५० । १५५८ टनादशः ३ः ५ पाणिः ३ पादः नारी, १६३ मङ्गलं हीनं
 पश्यते इह इति ३ पाणिः ३ पादः । इति ३ पादः ३ पादः ।
 ५१ । She felt no sorrow while she lay insensible; on return-
 ing to her senses she began to burn internally. The consci-
 ousness which she re-acquired through the care and attention of
 the son of Sumitrā was more miserable than her state of insensibility

न चाऽवदत्तुर्वर्णमार्या
 निराकरिणोर्हं निनादतेऽपि ।
 आत्मानमेव स्थिरदुःखभाजं
 पुनः पुनर्दुःखं निनिन्द ॥ ५७ ॥

५७ । न चेति । आर्या साध्वी । सा सीता, वज्रिनात् (१)
 अते एनसा विनापि । “कलुषं वज्रिनीनोऽग्रम्” इत्यमरः । कदा
 राक्षितरत्तं इत्यादिना प्रथमी । निराकरिणीः (२) निरासकः ।
 अलङ्कारजित्वादिना इष्टुत्प्राप्तयः । भक्तुः अवश्यम् अपवादं ।
 अवदत् नैव अवादीत्, किन्तु स्थिरदुःखभाजम् अतएव दुःखं
 आत्मानं, पुनः पुनः निनिन्द (३) ।

५७ । आप्या (सा सीता) वज्रिनात् अते अपि निराकरिणी भक्तुः पश्य
 [५७] (१) इज्ज to cover, इज्ज unādi aff. (२) निरु, वा, इज्ज to do,
 इज्ज aff. पती, (३) निन्द to blame,—निन्दति । निन्दन् । निन्दीत्,
 निनिन्दाम्, निनिन्दिषु । &c. निनिन्द । &c. कर्माणि,—निन्दते । निनिदि ।

न च अवदत्, (किन्तु) स्थिरदुःखभाजं (चतएव) दुष्कृतिनम् आत्मानम् एव पुनः पुनः निन्दन् । आर्षया (मीतया) अवर्षः न चोपत, स्थिरदुःखभाजं दुष्कृती आत्मा निन्दन्, इति वाच्यान्तरम् ।

५७ । यद्यपि रामो विना दोषं सीतां गच्छवान् तथापि पतिव्रता सीता दण्डो न क्षिप्रदपि निन्दारचनं प्रयुज्यती, अहमेव स्वकर्षंभि एवं विरदुःख भाविनी जातास्मि इति मन्थमाना सा आत्मानमेव पुनः पुनः धिक्कृतवती, इति विग्रहार्थः ।

५८ । अडि किमन्वयात् नहिडात्त कवित्वेन, उवाचि मासी सीता सीतादेव दूषितमेव मी ; इति आपनादेव दूषितकारिणी उक्तिरुःखकारिणी कारिणी नान्वयात् आपनादेव विना वदितुं नाभिजेन

57 Although the noble Sita was exiled for no fault of hers, yet not a word of reproach against her lord escaped her lips, she blamed only herself repeatedly as a sinner destined for eternal suffering

आश्रयास्य रामावरजः सतीं ताम्

आश्रयातवाल्मीकिनिकेतमार्गः ।

निघ्नस्य मे भर्तृनिदेशरौच्यं

देवि चमस्मेति बभूव नमः ॥ ५८ ॥

५८ । आश्रयास्येति । रामावरजः अष्टम्य . सतीं साध्वीं ताम् आश्रयास्य (१). आश्रयात् उपदिष्ट वाल्मीके. निकेतस्य आश्रयस्य मार्गः देव स तथोक्तः सन्, निघ्नस्य (२) पराधीनस्य । “अधीनो निघ्न आश्रयः” इत्यमरः । मे, भर्तृनिदेशेन आश्रयमुपज्ञया हेतुना यत् रौच्यं (३) पादय्यं तत्, हे देवि ! चमस्मि, इति नमः प्रकृतं, बभूव ।

(५८) (१) आ, अव to breathe. लिच्, अच् aff (२) नि, वच् to kill, क aff. (निघ्नस्येति निघ्नस्येति असी इति निघ्न । चमसाती. चमसे करवच)

(३) वच् hard, अच् aff

सीता तवत्वाच्च अगाधं वाक्यं
 प्रीतास्मि ते सौम्यं चिरायं जीव ।
 विड्जीजसा विष्णुरिवायमेन
 भ्रात्रा यदित्यं परवानसि त्वम् ॥ ५६ ॥

५६ । सीतेति । सीता, संलक्ष्यम्. उत्थाप्य वाक्यं अगाधम् ।
 किमिति ? ऐ सौम्यम् । साधो । ते प्रीता अस्मि, चिरायं चिरं ।

[५६] (१) विड्जीजाः from विद् (विष् to परवानसि)

जीव, यत् यस्मात्, विहीजसा (१) उन्नेय, विष्णुः उपेन्द्र इव, अयजेन
ज्येष्ठेन भ्रात्रा, त्वम् इत्थं (२) परवान् परतन्त्रः, अस्ति ।

५२ । सीता तम् उत्थाप्य वाक् जयाद, (३) सीम् । ते सीता चमि
चिराय जीव, यत् त्वं विहीजसा विष्णुः इव अयजेन इत्थं परवान् अस्ति । सीतया
जयादे, (त्वया) कीर्जताम् इत्यादि वाच्यमाणम् ।

५३ । सीता पादपतितं लयलम् उत्थाप्य हृदमुवाच, अयि सीम् । यथा
विष्णुः सदा अवजल्य इन्द्राय निदेशं वर्धते तथा त्वमपि सदा अरजल्य निरीक्षी
वर्धसे, तव अमया स्नेहभक्त्या अहं त्वयि परमपरितुष्टास्मि, त्वं चिरजीवी भूया,
इति विप्रदार्ष्टं । 'विहीजसा'—विवेष्टि व्याप्नोतीति चिट्, व्यापकम् बीजं यस्य
सं विहीजा, तेन । 'पादपतितं' इति शब्दस्य विष्णुः 'कवीयान्' इति वज्रम्,
अव्यायमभिप्रायः,— इन्द्रं प्राक् कथ्यमानं अदित्यां जज्ञं पदान् विष्णुः कथ्यमानं
अदित्यां जज्ञे, इति विष्णोः कानिष्ठम् इति ।

५४ । सीता लज्जयन् वरिष्ठां कूर्चिलम्, एवं कथितम्, उच्यते । अत्रि
दोषाः उपरं दोषं उच्यते, कूर्चि तिष्ठन्तीति इति, येन हू विष्णुः (यस्य) ईश्वरं कथ्यन्त
देवसि कूर्चि (दोषा) काटा इति अत्रिः ।

53. Shik raised him up from the ground and addressed him
thus,— Solace of the eye, I am delight d with you do you joy
for ever because you are as much subservient to the will of
your eldest brother as Vishnu is to Indra

प्रदम्बूजनं सर्व्वमनुक्रमेण

यिज्ञापय प्रापितमत्यणामः ।

प्रजानिदिकं मयि वर्धमानं

मूनीरनुध्यायत चेतसेति ॥ ६० ॥

अंजन splendour (१) इत्यम् from इत्युत्तिष्ठ, यत् अहं । अनेन इत्येव वा
इत्येव इत्येव इत्युत्तिष्ठ । इत्येव इत्येव इत्युत्तिष्ठ ।

उपस्थितां पूर्वमपास्य लक्ष्मीं

वनं मया सार्द्धमसि प्रपन्नः ।

तदास्पदं प्राप्य तयाऽतिरोषात्

सोढाऽस्मि न त्वद्भवने वसन्ती ॥ ६३ ॥

६३। उपस्थितामिति । पूर्वम्, उपस्थितां प्राप्तां, लक्ष्मीम्
अपास्य (१), मया सार्द्धं, वनं प्रपन्नः असि प्राप्तः असि । तत् तस्मात्
तया लक्ष्म्या, अतिरोषात्, त्वद्भवने आस्पदं (२) प्रतिष्ठाम् । आस्पदं
प्रतिष्ठापयामिति निपातः । प्राप्य वसन्ती अहं, सोढा (३) न अस्मि ।

६३। पूर्वम् उपस्थितां लक्ष्मीम् अपास्य मया सार्द्धं वनं प्रपन्नः असि, वद्
तया अतिरोषात् त्वद्भवने आस्पदं प्राप्त वसन्ती (अहं) न सोढा अस्मि । (मया)
प्रपन्नेन भूयते, तां वसन्ती वा न सोढवती, इति वाच्यकारम् ।

६३। अं पूर्वम् वनप्रस्थानकार्ये अहमस्मात्पाद राजलक्ष्मीम् अवधूय मामिव
कृत, लक्ष्म्यादिभ्योऽप्यहो, एते तत आत्मानम् ईर्ष्यावशादिना वा राजलक्ष्मी
अधुना अवधूय मया अतिरोषात् न त्वद्भवनात् विद्यायतः इति विश्वदासः ।
न अहम् अवधूना मयाही वाच्योऽपि मयाहीहीमात् न वने इत्याशयः । राजलक्ष्मी
स्तिनेन अहं राजलक्ष्मीर्गतवानुदीधनेन तत न तु यदन्धत्वा इति क्षतिताय ।

६३। आपनि गुरोरे ईर्ष्याद्वारा राजलक्ष्मीक परित्राण करिहा आवात मने वनप्रपन्न
करिहाविलेन, ताहे दुःख तेहे राजलक्ष्मी विहाय (आवधूयतः), आदि आपनात दुःख
करिहाविलेन वनं करिहाविलेन, हेहा नहिउ नहिउतन वा ।

On a former occasion you forsook the goddess of royalty
that came over to you, and went with me into the forest, for
this reason, thorough excess of wrath, she has been unable to
brook me, who was living in your mansion

[६३] (१) अव, अह् to throw, एव and (२) वा, वद् to go,
derived irregularly (वाचयते अहम्, वाचय वद् स्थाव वा । वाचय
प्रतिष्ठापयामिति निपातनाम् वृत्) (३) अह् to hear, अ and (अहम्),

Rakshasis, seek asylum near others, whilst you are yourself living in full splendour

किंवा तवात्यन्तवियोगमोघे
 कुर्यामुपेक्षां हतजीवितेऽस्मिन् ।
 स्याद्रक्षणाय यदि मे न तेजः
 त्वद्दीयमन्तर्गतमन्तरायम् ॥ ६५ ॥

६५। किंवा इति । किंवा अथवा, तत्र समन्विता अत्यन्ते
 पुनःप्राप्तिरहितेन वियोगेन मोघे निष्पत्तेः अस्मिन् दृष्टजीविते,
 तुष्टजीविते, उपेक्षा (१) कुर्यात् कुर्यान्नेव, दृष्टणीय दृष्ट्याहम्,
 अन्तर्गतं कुत्सितं, स्वदीयं तेजः शुक्लं गर्भरूपम् । “शुक्लं तेजो
 रेतसी च बीजवीर्येन्द्रियाणि च” इत्यमरः । मे मम अन्तरायः (२)
 विघ्नः न स्यात् यदि ।

२६। किं तत्र चत्वार्यर्थानाम् ये चाधिकं वृत्तगोचरे लुप्या कृतान्,
एवमेषां चत्वारि तन्निष्ठानि निश्चयानि न स्यान्ति । (अथा) एतेषां
क्रियेत, एवमेषां चत्वारि तन्निष्ठानि निश्चयानि न स्यान्ति । (अथा) एतेषां

३३ । अथवा लला चिराच चरित्याया नि किमनेन वृत्तादभावेण दम्भ-
कोटिनेन प्रयोजनम् अहमभुवे आभासातलो आभास्यम् य'द अभावरयोरु-
क्तमभममयागतम् अथ नि नववत्त विप्रभुती न आभास्यम्, एति विमदायं ।
एतिचरित्याया ॥ अथानि अथ, किन्तु आभास्यताया क' अथ प्रतीति दत्ता
आदि'ति नववत्त विमदायोरिति भावः ।

୧୧ । ଅଧର୍ମ, ଅଜ୍ଞାନର ଚିହ୍ନିହେବାରୁ ନିକଟ ଆହାର ଏହି ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଅସି ଟିମ୍ପକା
ସଂସ୍କୃତି, ଦିନି ଆହାର ବର୍ତ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ଆମର ଡେଇଁ ଡାହାଣ ଅଙ୍ଗୁଳର ଗାଢ଼ିତ ।

[୧୩] (୧) ଅପ, ଦିଅ to ୫୯, ଅଜ୍ଞା ଓ ଡାଫ ଅଫି (୨) ଅନେ ମାଲିନ,
 ଏଡ to ୬୦, ଅଜ୍ଞା ଅଫି (ଅନେକେ ଅନେକେ ଅବସ୍ଥାନରେ ବା ଅବସ୍ଥା, ଅବ ବନି,
 ୫ ଟନି ବା, ଅଜ୍ଞା ଡାଫ).

61. Or, I would have disregarded this misfortune if it had not rendered useless by my lasting separation from you the protection of your child in my womb which demands protection, and which stood in my way.

माऽहं तपः सूर्यनिविष्टदृष्टिः

कर्तुं प्रसूतेद्यरितुं यत्तिष्ये ।

भूयो यथा मे जननान्तरेऽपि

त्वमेव भक्तां न च विप्रयोगः ॥६६॥

६६। ऐति। ना अहं. मयूतेः ऊर्ध्वं, गुणं भिद्विद्वदि ।
 तस्याविधं तपः अद्विमुं दतिष्ये (१), यथा भूयः तेन तपसा मे
 जनमानाये अपि, तम एव भजोः स्थाः, विद्ययाश्च न साः ।

६६. श्री गुरुदेवकी कृपासे श्री-सर्वज्ञान-सिद्धि-प्राप्ति, (समाप्त) १३३३
 श्री-गुरुदेवकी कृपासे श्री-सर्वज्ञान-सिद्धि-प्राप्ति, (समाप्त) १३३३
 श्री-गुरुदेवकी कृपासे श्री-सर्वज्ञान-सिद्धि-प्राप्ति, (समाप्त) १३३३

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय । श्रीकृष्णाय नमः ।
श्रीकृष्णाय नमः । श्रीकृष्णाय नमः । श्रीकृष्णाय नमः ।
श्रीकृष्णाय नमः । श्रीकृष्णाय नमः । श्रीकृष्णाय नमः ।

नृपस्य वर्णाश्रमपालनं यत्
स एव धर्म्मो मनुना प्रणीतः ।
निर्वासिताऽप्येवमतस्त्वयाऽहं
तपस्विसामान्यमवेक्षणीया ॥६७॥

६७ । नृपस्येति । वर्माणां ब्राह्मणादीनाम् आश्रमाणां ब्रह्म-
चर्यादीनां च पालनं यत् स एव नृपस्य धर्म्मः मनुना प्रणीतः उक्तः,
अतः कारणतः एवं त्वया निर्वासिता(१) निष्कासिताऽपि पृथुं, तप-
स्त्रिभिः सामान्यं(२) साधारणं यथा भवति तथा, अवेषणीया,
कलत्रदृष्ट्यभावेऽपि वर्णाश्रमदृष्टिं कर्त्तव्या इत्यर्थः ।

६७ । वर्णाश्रमपालनं उक्तं स एव नृपस्य धर्म्मः मनुना प्रणीतः, अतः त्वया
एव निर्वासिताऽपि पृथुं तपस्विसामान्यमवेक्षणीया ।

६७ । सर्वेषां वर्माणां सर्वेषाम् आश्रमाणां च यथागतं परिरक्षयिषु मनु-
प्रणीतो राजधर्मः तत् यद्यपि भोक्तापवादभोक्तेन तथा पृथुं शङ्कतं निष्कासि-
तादि, तथापि यथा कथं साधका स्वकीयत्वात् तथा सद्विचारि वसन्तो तपस्विनी
पृथुमपि तया रक्ष्या, इति विमर्शः । यथा चत्वार ब्राह्मण्यस्य वैश्व-सुद-
भेदान् आश्रमा अपि चत्वार ब्राह्मण्ये साहचर्य-मानस्य-भेद-भेदान् ।
'नृपस्य ६७ ...प्रणीतः'—अथ मनु,—'अथ सर्वे धर्म्मे निविष्टास्तु सर्वेषामनु-
पुर्णतः । वर्माणां आश्रमाणां च राजा क्षत्राणां रक्षता' इति । 'स एव धर्म्मः'—
अथ धर्म्म इति विशेष्यद्वये साधक्यात् 'स' इति पुंस्त्वेन निर्देशः ।

६७ । सर्वे च आश्रम-मनुष्ये (१) इत्यादि कथा (२) इत्यादि सर्वे इति वा मनु निर्देश-
वर्तिताऽहम्, अपि अत्रेकमेव निरूपितं इति तत्र आश्रम-उपनिषदः(१) एक इव
वर्तिताऽहम् इत्यादि कथा इति ।

67. To protect all classes (वर्गं) and orders (आश्रम) of men

[६७] (१) निर, वच् to live, विच्, न aff. (स्त्रिदास) (२) वसन्त
common, वच् aff.

तस्मिन् भगवतः प्रसिद्धं च यत्
 यत्तन्मूर्तिरिति च यत्तन्मूर्तिः ।
 सा मुक्तकालं ज्येष्ठनातिभक्तम्
 पश्यन्ति विष्णुः दृष्ट्वा भूयः ॥८॥

[illegible][illegible][illegible]

[६८] (१) कृत् to tremble with fear. कृत् अस्मि (विद्यमान्). (२) कृत् from कृ to cry. कृत् अस्मि and कृत् क्रीड् अस्मि. (३) कृत्. to cry, कृत् तः । अकृत्तुः । अकृत्तुः, अकृत्तुः, अकृत्तुः । &c. अकृत्तुः । &c. कर्त्तुः, —कर्त्तुः । अकृत्तुः । &c.

७५ । यदि उदाहि बलिब एहे बलिब मोडाउ नाका यशोनाथपुत्रीक उ'य'पुव
नान्न वनन मुनिप'पेव बहिर्'न इहेलेन उवन मोडा अनदा इ'य'ताउर याउहूक
इहेया मोडा इहेगोउ नाक मुककळे यउ व इत्यन बहि'उ पाजिलेन ।

७६. When after giving his promise to Sītā, the younger brother of Rāma disappeared from her sight. Sītā began to cry aloud like an afrighted Kūsarī (osprey), under the weight of her grief

नृत्यं मयूराः कुसुमानि वृत्वाः

दर्भानुपात्तान् विजहूर्हरिस्थः ।

तस्याः प्रपन्ने समदुःखभायम्

अत्यन्तमासीद्वदितं वनेऽपि ॥६६॥

६६ । नृत्यमिति । मयूराः नृत्यं विजहुः स्वस्ववन्तः, वृत्वाः
कुसुमानि हरिस्थः उपात्तान् (१) दर्भान् (विजहुः) इत्यं तस्याः
सातायाः समदुःखभावं प्रपन्ने तुल्यदुःखत्वं प्राप्ते वने अपि, अत्यन्तं
वदितम् (२) आसीत्, यथा रामगोष्ठेऽपि इत्यपिशब्दाथं ।

६६ । मयूराः नृत्यं विजहुः वृत्वा कुसुमानि (विजहुः) हरिस्थः उपात्तान्
दर्भान् (विजहुः) (१) तस्याः समदुःखभावं प्रपन्ने २ने अपि ३त्यन्तं वदितम्
आसीत् ।

६६ । वाक्यान्तरं,—मयूरे नृत्यं विजहुः, वृत्वा कुसुमानि विजहृरे, हरि
स्थीनि उपात्ता, दर्भा विजहृरे, इत्यादि ।

६६ । का कदा पाठकोपबन्धु, अज्ञाना पद्यपत्रिकोऽपि अक्षेपता-अरवीऽपि
हीताम्बुदेन तथ्यमाना निजदुःखं विजहृ तस्यादि, मयूराः दिव्यनभमपि नृत्यं
इत्यादिप्रसङ्गात् अपि कुसुमानि हरिस्थाः स्वस्थानां अपि दर्भकवचान् तनयव

[६६] (१) उपात्त from उप, आ, दा to give, क अ. (२) वद to cry
क अ. (यदि क इत्यदि.)

पश्यते । “मा निषाद ! प्रतिकां त्वम् अगमः आश्रयीः समाः । यत्
क्रौञ्चमिदुनादेकम् अगमिः काममोहितम् ॥” इति । तिरश्चामपि
दुःखं न सेहे किमुतान्धेषाम् इति भावः ।

७० । कुशेष्टादरथाय यात कवि इदितानुसारी (सुन) ताम् अगमयन्,
निषादविषादजदमनोत्थ यत्न शोक शोकलम् आपद्यत ।

७१ । वाक्यान्तरं—कुशेष्टादरथाय यातम् इदितानुसारिणा कविना सा
अभ्यस्यत, निषादविषादजदमनोत्थेन यत्न शोकेन शोकलम् आपद्यत, इति ।

७२ । निषादेन विह्वं क्रौञ्चं दृष्ट्वा सञ्जातमादरथाय श्रीकार्तव्य यत्न विह्व
बदनात् शोककथा वाची प्रस्ताप्यते स भगवान् आप्य कवि वाच्योक्तिं तदा
समित्तुष्टादरथाय निर्वर्त्तते, न तत् क्रन्दितमात्रं दृष्ट्वा श्रुत्वा तदनुसरणमपि
श्रीतामसोपनाजयाम, इति अनुदिताय । अथ रामायणकथा,—स विह्व भग-
वान् वाच्योक्तिरेवमाश्रित्य तमसातीरं जयाम, दृष्ट्वा च तत्र काममोहित
आदरं क्रौञ्चमिदुनाम्, यद्यतएव तस्य कविना निषादं वाच्येन तन्मिदुनाम्
पुनस्तं शोक जयाम । श्रीवितपरोताम् भुम्भो वेष्टमानं तं क्रौञ्चं दृष्ट्वा इदतीं
क्रौञ्चो च निहन्त्य भद्रवैभक्तं कारय्य भगजायत, श्रीवितप तस्य सुप्यात् अथ-
कान् ‘मा निषाद’ इत्यादिपदा अमुष्टुपचन्दसा परिचरता अपूर्वकया वाची
नि मलाद, सा च शोकार्त्तलं सुप्यात् इति श्रीहनाथा प्रविहिततमम् । तत्
पश्यति स भगवान् आप्य कविदिति पृच्छति शोके । तस्मादिष्टाव स तेनेव इदसा
रामायणकथा श्रविनाथ, इति । ‘श्रीक शोकलम् आपद्यत’—अथ रामायण,—
‘पादबद्धोऽथ भगवन् श्रीवितपः । श्रीकार्तव्य इति श्रीश्री भवतु नाम्ना’
इति ।

७३ । निरवशिष्ट शोकवर्त्तने ईदृश कोपः, स कोपः पश्यन्त इदं दृष्ट्वा,
तेनैव विह्व (वाच्योक्तिं) पुनः च काव्येन कविना निह्व वर्त्तित इति दितम्,
इति तेनैव कोपनेन अमूल्यं रामायणं विह्व ईदृशम् ।

The poet, whose grief, at the sight of a bird pierced by
expression of Valmiki's grief at beholding a bird killed by a
fowler.

वर्षेण चरन्त्युत्तरे, मनुष्येण देवैः प्रवृत्तः प्रियदर्शिनः, एव
अप्युत्तरेण । इति च वाच्यं, इति विदितम् । इति विदितम् ।
विदितम् । इति च वाच्यं, इति विदितम्, एव इति च वाच्यं । इति
विदितम् । इति च वाच्यं, इति विदितम्, इति विदितम् ।

७१ । अथि एतद्वत्तं वाच्यं । इति च वाच्यं, इति च वाच्यं ।
इति च वाच्यं । इति च वाच्यं, इति च वाच्यं, इति च वाच्यं ।
इति च वाच्यं । इति च वाच्यं, इति च वाच्यं, इति च वाच्यं ।

72 I know by meditation that your husband would be
false popular company has abandoned you, there is none
not, O Vaidika, you have simply come to your father's house
in another part of the country

उत्खातलोकत्रयकण्टकेऽपि
सत्यप्रतिज्ञेऽप्यविकल्पनेऽपि ।
त्वां प्रत्यक्षमात् कलुषप्रवृत्तौ
अस्थिव मन्युर्भरतायजे मे ॥ ७३ ॥

७३ । उत्खातेति । उत्खातलोकत्रयकण्टके अपि रावर्गा
कण्टकोद्धारणेन सर्वलोकप्रकारिण्यपि इत्यर्थः, सत्यप्रतिज्ञे ह्य
सन्धे अपि, अविकल्पने (१) अष्टाधिन्यपि, इत्यं खेदपात्रेऽपि त
प्रति, अकस्मात् अकारणतः, कलुषप्रवृत्तौ अहितव्यापारे, भरताय
रामे मे मन्युः (२) कोपः अस्थेय । सर्वगुणाच्छादकोटयं रा
इत्यर्थः । सीतानुनवार्योऽयं रामोपलम्भः ।

७३ । उत्खातलोकत्रयकण्टके अपि सत्यप्रतिज्ञे अपि अविकल्पने च
त्वां प्रति अकस्मात् कलुषप्रवृत्तौ भरतायजे मे मन्युः अस्ति एव ।

(७३) (१) 'अ' neg विकल्पन from वि, कल्प to boast; युष् अ (१)
विकल्पनः) (२) मन्यु to know, युष् unādi aff.

०२ । उन्मत्तात्, क्षीकवदस्य कष्टमो घेन, तस्मिन् । सत्या प्रतिज्ञा यस्य, तस्मिन् । न विकच्यतः क्वचिद्व्यनः, तस्मिन् । कस्युषा बहतिः यस्य, तस्मिन् । मनसा भुवते इति दाशान्वरम् ।

७१ । सर्वस्वीयशरणीऽपि सर्वभूतधन्योऽपि भर्मा राम 'अकारणान् धर्मं
 पशोऽप्यामात्' मे कीर्तिष्ये' भवत्येव, इति संशयः । 'उत्पातलीकचयकष्टकैरपि'
 —विभूतपौडव रावण समसत्तात् इत्या विनीयकारमाधनात् यद्यपि सर्वदा मे
 प्रीतिविषयोऽहो राम' न जातु मण्डपिष्य', तथापि इति भावः । दिङ्मान'प्रभुत'
 कष्टकी यथा निरनरं दीदृषीदं जनयति, तथा दुर्भो रावणोऽपि निरनरं
 लोकपीडं जनयामास इति तस्य कष्टकसाध्यम् । 'सत्यवतिऽपि'—सत्या
 चरितया प्रतिष्ठा वनराहादिधनम् चङ्गीकृतं यस्त स, तस्मिन् । 'अविकल्पनेऽपि'
 —तस्यपि द्वाचारीये गुणसामि चात्मद्वाराविरहिते । 'अकारणधर्मद्वाराण्यमपीयं'
 बलीयान् दीव, तस्य सत्त्वान् नृपान् चाप्याय तस्मिन् मे प्रीति च दुरीकृत्य कीय
 मेव जनयति इति फलितार्थः । उत्तरं, —'द्वारिणदीपी नृचराविनाश्री' इति ।

৭৩। ভূবরাগ্রত তার জিলোকীকৃষ্ণের উদ্ভাষনকারী হইলেও এবং সত্যপ্রতিজ্ঞ
ক আত্মবাস্পূনা হইলেও তিনি প্রায় মার প্রতি অকারণে এই বহিত আভরণ করত,
কিহাট উপর অবশ ট আত্মবাস্পূনা হইতেছে।

73 Although Bharata's eldest brother has claim the emmy of the three worlds although he is ever true to his word, and although he is free from pride I can not help feeling anger against him because he has without cause behaved towards you so improperly

तदोरुक्षीर्त्तिः श्वशुरः सखा मे

सतां भवोष्टेदकरः पिता ते ।

धुरि म्यिता त्वं पतिदेवतानां

यित्वा न वेनामि ममाऽनुदम्भ्या ॥७४॥

०४। तवेति। उरुदीभिः तव अश्रुत (१) दशरथ; मे राजा,

इतो भविष्यत्यनघप्रसूतेः

अपत्यसंस्कारमयो विधिस्ते ॥ ७५ ॥

७५ । तपस्वीति । तपसिसंसर्गेण विनीतसत्वे श्रान्तजन्युक्ते, अस्मिन् तपोवने, वीतभया निर्भोक्ता, वस । इतः अस्मिन् वने, अनघप्रसूतेः सुखप्रसूतेः, ते अपत्यसंस्कारमयः (१) जातकर्मादिरूपः, विधि (२) अन्त्युत्थानं, भविष्यति ।

७६ । तपस्विमभंगविनीतसत्वे अस्मिन् तपोवने वीतभया वस इतः अनघ प्रसूते, ते अपत्यसंस्कारमय विधि भविष्यति ।

७७ । तपस्विनां मभंगं, तेन विनीता मत्वा यस्मिन्, तस्मिन् । वीतं भयं यस्याः, सा । अनघा प्रसूति यस्याः, तस्याः । वीतभयया उच्यताम्, इति शाब्दान्तरम् ।

७८ । अतः तपोवने महात्मना तपस्विनां तपःप्रभावात् सर्वे जन्तवः अप्रजाल्लेशा विनीतभावेन कञ्चरानि, अतस्तत्रैव अकुलीभवा वस, सुवर्धवानगरश्च ते पुत्रस्य जातकर्मादिकाम् मन्त्राराम् अहमस्य यथाविधि सन्वादविध्यामि, इति विद्वदर्थः । अतस्ते न कुत्रापि किञ्चिदपि उद्देशकारकमस्तीति भावः । जातकर्मा यदाह मनु,—‘प्राक् नाभिवर्धनान् पुंसी जातकर्मा विधीयते’ । इति । अद्भुतप्रभावी यदा वृतीयसर्गे,—‘जन्म न सर्वे स्थितिकी ववार्धे’ । इति । यथा च वृथोद्भवसर्गे—‘अनिदहवासविनीतसत्वे’ । यथा वा कादम्बर्याम्,—‘अस्य सर्ववत् प्रजावर्धेऽप्यप्रजाल्लेशम् अपत्यसंस्कारं तपोवनम्’ इति ।

७९ । एतानि आनन्दकृतस्य सःसर्गे कञ्चरानि विनीतजन्यवत् वस कश्च, इति एते कले वने अद्भुतःकले वस कश्च, निमित्ते अस्येव परं (उत्तरं) पुत्रस्य जातकर्मा, विनीतः एते वनेऽपि सन्तः भवेयम् ।

[७५] (१) अपत्य from अ neg पत् to fall, यच् aff. the family being upheld by them संस्कार from सं् implymg perfection, क् to make, यच् aff. सुट् augment, with मयट् aff. (अपत्यसंस्कारमय) (२) वि, वा to have, क् aff.

15. Do you live without fear in this hermitage when animals have become gentle in the company of hermits. How when you have safely given birth to your son, its natal ceremonies shall be performed

अशून्यतीरां मुनिसन्निवेशैः

तमोऽपहन्तीं तमसां वगाह्य ।

तत्सैक्ततोत्सङ्गवलि क्रियाभिः

सम्पत्स्यते ते मनसः प्रसादः ॥ ७६ ॥

७६ । अशून्येति । सन्निविशन्ते येष्विति सन्निवेशाः उडगा । अधिकरणार्थे चम्प्रत्ययः । मुनीनां सन्निवेशैः उडगैः, कशून्यतीरां पूर्णतीरां, तमसः शोकस्य पापस्य वा अपहन्तीम् (१) । 'तन्मः शीघ्रे पापे नरकशोकयोः' इत्यमरः । तमसां नदीं वगाह्य (२) उपजाता । वलिक्रियापेक्षया पूर्वकाशता । तस्याः सैक्ततोत्सङ्गे, बह्वि क्रियाभिः इष्टदेवतापूजाविधिभिः, ते मनसः प्रसादः सम्पत्स्यन्ते भविष्यति ।

७६ । मुनिसन्निवेशे अशून्यतीरां तमोऽपहन्तीं तमसां वगाह्य तत्सैक्ततोत्सङ्गवलि क्रियाभिः ते मनसः प्रसादः सम्पत्स्यते । प्रसादेन सम्पत्स्यते, इति शाक्यः ।

१ । अपिकुलाध्यक्षिततीरायां कशून्यतीरायां तमसां नदीं निवन् वगाह्य पुमिने च इष्टदेवतायां पूजादिव्यापारेण न त्वं वतसे । मतिपरिद्वन्द्विभिः, सम्पत्स्यते च कामपि शान्तिं ते चन्द्रशेखा, इति कविशान् ।
'अथ अथ अपि पतयोः वैकलिकलोपत्वात् अकारणीयः, पक्षे चन्द्रशेखा ।

(१) (१) अप, दन् to kill, दप् aff. डोप् fem. aff. (हिंसीया) (२) agitate, अप aff. also चन्द्रशेखा ।

५६ । योहार तीरवृत्ति मुनिपथेन कावासि परिपूर्ण, त्वमेव मेहै तयोहारिणे उवसार
हले अवागहन वरिष्ठा एव तारार पुनिने (हेतेवेवठार उःवने) वनिठर्ष
सम्पादन करिषु मयेव पाणि लाउ करिउत पाणिने ।

76 Having bathed in the Tamarā which destroys sorrow
(or sin) and whose banks are dotted with the huts of hermits
you will feel serenely delighted by presenting offerings to the
gods on its sandy lap.

पुष्पं फलं चार्त्तवमाहरन्त्यः

बीजंश्च बालियमल्लष्टरोहि ।

विनोदयिष्यन्ति नवाभिषङ्गाम्

उदारवाचो मुनिकन्यकास्त्वाम् ॥७७॥

७७ । पुष्पमिति । अतुरस्य प्राप्त चार्त्तव (१) सकारप्रप्राप्त
मित्यर्थः, पुष्पं फलं च, अल्लष्टरोहि (२) अल्लष्टरोहोत्थम् अल्लष्ट-
प्रप्यम् इत्यर्थः, बालये चित्तं बालिय (३) पूजायोग्यम् । विनोदयिष्यन्ति-
हंसिष्यन्ति हंसप्रत्ययः । बीजं बीजादिधान्यं च आहरन्त्य, उदार-
वाच प्रमत्तभगिरः मुनिकन्यकाः, नवाभिषङ्गा नवमदुखा त्वां
विनोदयिष्यन्ति (४) ।

७८ । चार्त्तव पुष्प फलं च अल्लष्टरोहि वासिष्ठ बीजं च आहरन्त्य उदार
वाच मुनिकन्यका नवाभिषङ्गा त्वां विनोदयिष्यन्ति ।

[७७, (१) अनु season, अर्त्त अर्त्त (२) अल्लष्टरोहि from अल्लष्ट (अ
not to till, अ अर्त्त) and अर्त्त to grow, विनो अर्त्त ३ विनो अर्त्त
ring, अर्त्त अर्त्त (४) वि, उद to send विनो, — अर्त्तवति । अर्त्तवत् । &c
अर्त्तवत् । &c बीजादिधान्यं, &c उद, — अर्त्तवति अर्त्तवत् । &c अर्त्तवत्-अर्त्तवत् ।
&c अर्त्तवत्, अर्त्तवत्, अर्त्तवत् &c — अर्त्तवत्, अर्त्तवत्-अर्त्तवत्, अर्त्तवत् ।
&c अर्त्तवत्-अर्त्तवत् । &c

तामपयामास च शोकदीनां

तदागमप्रीतिषु तापसीषु ।

निर्विष्टसारां पितृभिर्हिमांशोः

अन्त्यां कालां दर्श इवौषधीषु ॥ ८० ॥

८० । तामिति । शोकदीनां तां शीतां, तस्याः सीतायाः आग-
मेन प्रीतिः यासां तासु तापसीषु, पितृभिः अभिव्याकादिभिः निर्वि-
ष्टसारां भुक्तसारां, हिमांशो अन्त्याम् (१) अवशिष्टां कालां, दर्शः (२)
अमावास्याकालः, औषधीषु (३) इव, अपयामास (४) । अथ परा-
शर, “विबन्धि विमल सोम बिशिष्टान्तम्य यः कला । सुधामृत-
मयीं पुण्यां तामिन्दोः पितरो मुने” इति । वासद्य, “अमायां तु
यदा सोमः औषधीः प्रतिपद्यते” इति ।

८० । शोकदीनां तां तदागमप्रीतिषु तापसीषु च, पितृभिः निर्विष्टसारां
हिमांशोः अन्त्यां कालां दर्शं औषधीषु इव अपयामास ।

८० । शीतं दीनां, ताम् । निर्विष्टं कार कलां ताम् । निर्विष्टं
सारां अन्त्यां कालां दर्शं इव औषधीषु या ताम् अपयामास, इति वाक्यान्तरम् ।

८० । यदा हि अमावास्याकाले पितृभिः कर्मन्तमावतया ईशानां च
अवशिष्टाम् कालां अवशेषाम् औषधीषु दर्शयति, तदा वाक्येन अन्त्यां कालां
कर्मन्तदेवतायाः ईशानां च अवशिष्टां कालां औषधीषु दर्शयामास, इति
विशेषः । ‘शोकदीनाम्’, शीतं दर्शयित्वा मुने, इति दर्शयति
याम् । आश्वत्थम् औषधम् यदा पितृकोपकालेन दण्डाया ईशानां च

[८०] (१) अन्त्यां कालां दर्शयति (विशेषः) (२) इव १० म. व. १०
(इत्यनेन दर्शयित्वा इव) इति अन्त्यां कालां दर्शयति (३) औषधीषु १० म. व. १०
14th, या 14th 14th 14th (४) अ. १० १० (विशेषः—अपयामास) अपयामास
यावन्तः । अपयामास १०

ସଦୃଶ ଦିବ୍ୟ-ସୁ-ବିଜୟାଦିତ୍ୟ . ପ୍ରକାଶିତ ଶରଣାବଳୀର ବଡ଼ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶ ।
 ପ୍ରାୟତଃ ଏହି ପ୍ରକାର ବିବରଣୀରୁ ଏହିପରିତ । ଏହିପରିତ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ
 ବିବରଣୀ : ଏହି ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ବିବରଣୀ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ
 ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ
 ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ

୨୦) ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ
 ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ
 ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ ପ୍ରକାଶନେ

୨୦. He made over Sita, affected with grief, to the barren
 woman who felt delighted at her arrival, in the same way as the
 time of Anāyāsya makes over to the Othadhi plants, the last
 thin crescent of the moon whose better crescents have been
 already appropriated by the progenitors of man.

ता इहृदीस्नेहकृतप्रदीपम्

आस्तीर्णमेध्याजिनतल्पमन्तः ।

तस्यै सपर्यानुपदं दिनान्ते

निवासहेतोरुटजं वितेरुः ॥ ८१ ॥

८१ । ता इति । ता तापस्यः, तस्यै मीतायै, सपर्या- (१) नुपदं
युजामन्तरं, दिनान्ते मायंकासे, निवासश्च हेतु तस्य निवासहेतोः
निवासार्थम् इत्यर्थः । यत्नी हेतुप्रयोगे इति यत्नी । “इहृदी तापस-
तहः” इत्यमरः । इहृदी (१)-स्नेहेन छतप्रदीप, अन्तरास्तीर्य (२)
मेध्यं (३) युद्धम् अजिनमेव तस्यं शय्या यस्मिन् तम्, उटज (४) पर्य-
शालां, वितेरुः ददुः ।

८१ । ता तस्यै सपर्यानुपदं दिनान्ते निवासहेतो इहृदीस्नेहकृतप्रदीपम्
अज आस्तीर्णमेध्याजिनतल्पम् उटज वितेरुः । ताभिः इहृदीस्नेहकृतप्रदीप
आस्तीर्णमेध्याजिनतल्प, उटज वितेरु, इति बाष्पात्तरम् ।

८१ । ता' तपस्विन्य सौतां यथाविधि सङ्कृत्य प्रदीपे वामार्धे तस्यै पर्य-
शाला ददु, तत्र च इहृदीर्तनेन प्रदीपे परिवर्तनचर्चया च सौतायाः शयनीय
बन्धयामासुः, इति विज्ञेयार्थः । चर्चा दद्याद्विपाको देहिनाः । या सकललीक
माधमहिषी पुष्पेभ्यु कर्ममीभाग्यीशासिते प्रासादे ददितकच्छवपाः चरीत, सा
‘अथ कुतीऽपि दिजने वने चौकासीके पञ्चकुटीरे एकाकिनी चनाया मिते । तया
मताया सौतायाः ताम्कासिकी इदयावत्ता न अन्तु रचयितुं शक्या, मनीर-

[८१] (१) सपर to worship, with यद्, सपर्य, च and टाप affs
(सपर्याः). (२) इहृदी from इहृ a disease, दी to cut, &c क aff. and
कोच् fem aff. (३) आ, कृ to cover, ज aff (४) मिध् to associate,
अन् aff or मिध a sacrifice, दन् aff. (५) उट thatch, &c and कृ
to be produced, व aff

मये । अभिरेकप्रसन्नया वसन्त्या प्रपुष्पपूजया वल्कलिन्वा तथा जरीरं धमे, इति
वाचानरम् ।

८१ । आश्वजरीरनामे यमस्यापि नामान् यत्तुर्मे वंजनीपः स्यात् इति मन्व-
याना मीता कथंमूलादिना कदम्बिन् निजदेहं ररय, सा वल्कल परिहृयाना
निजं तमसाश्वानेन पुनर्देहा ययाविधि अतिदिपूजादिना दिनानि वसयति अ,
इति विज्ञापार्थः ।

८२ । वक्त्रशक्तिं भीडा मेहे आश्रये वनं कञ्चत शान्गूठ जेहे वयं निधि
अतिविशदं मेवात्र निपुठ ईहेजेन, डिनि पठिर मङ्गलं वक्त्रं विधितं वना
जाना जरीरं शङ्कनं कञ्चत वागिलेन ।

82 Living there, dressed in the bark of trees, purified
by holy ablutions and duly performing the rites of hospitality
to guests Sita continued to sustain her body with such food as
the forest supplied for the sake of preventing the extinction
of her husband's line.

अपि प्रभुः सानुशयोऽधुना स्यात्

किमुत्सुकः शक्रजितोऽपि हन्ता ।

शशंस सीतापरिदेवनान्तम्

अनुष्ठितं शासनमयजाय ॥ ८३ ॥

८३ । अपीति । प्रभुः राजा, अधुना अपि, सानुशयः (१) सानु-
ताय स्यात् किम् ? इति आहुः । उत्सुकः (२) शक्रजित इन्द्र-
जित हन्ता लक्ष्मणः अपि, सीतापरिदेवनान्तं सीताविश्रापान्तम्
अनुष्ठितं शासनम् अयजाय इहंस ।

(८१) (१) व (वह) with, अनुशय repentance, from श्री to sleep,
with अनु, to re-cut, अच् and (२) अनु, to produce, द्वि and अनु
and

८२। प्रभुं अधुना अपि मानुष्यः स्वात् किम्, उत्सुकं शक्रजितः तन्ना
अपि सीतापरिदेवनानाम् अनुष्ठितं शासनम् अयथायं श्रमम् ।

८३। अनुशयेन सद्यः वर्तते इति साधुशयः, तुल्यधीने बहुवीरिः । उत्सुकेन
शक्रजितः इत्यां शासनं श्रमसे. इति वाक्यान्तरम् ।

८४। न जाने चार्थी मे सीतां परित्यज्य एतावता कालेन अनुतापदम्भ
हृदयः कौटुम्भीकचरति, इति प्रतिक्षणं अयजस्य महानि प्रमादम्यानि श्रुत्वा
अधोऽपि उत्कृष्टाकुलितहृदयी रामान्तिकम् प्रत्याययी, तथैव सीतावित
यावत् सर्वं वृत्तान्तं वयावत् निवेदयामास, इति विशदार्थः । 'शक्रजितोऽपि'-
अथ अपिशब्दः यत्नात्तरवाचकः ।

८५। एषिह, ईश्वरिहोत्र निबन्धकावो लक्ष्मण, अत्र एतत्कथं अयमाह कर्तुं
नहा करिहोत्रेन एषे कानिहा वात्रहिले आनिहा पूर्यावधि सीताविनाशं नहा
तिनि वेक्रेणे आदेशेन अतिमानन करिहोत्रेन ताहा अश्वेन निरुटे कहिलेन ।

83 Lakshmana, the slayer of Indrajit, fearing that his
lord must by that time have been feeling the pangs of
remorse, hastened to him and related to him all the parti-
culars connected with his execution of his command inclu-
ding Sita's lamentation

बभूव रामः सहसा सबाध्यः

तुषारवर्षीव सहस्यचन्द्रः ।

कौलीनभीतेन गृहान्निरस्ता

न तेन वैदेहसुता मनस्तः ॥८४॥

८४। बभूवेति । सहसा मपदि, सबाध्यः रामः, तुषारवर्षी
सहस्र (१)-चन्द्र इव, बभूव, व्यत्ययातात् तुषारवर्षिता यौषधेन
तुल्योऽभूत् । 'यौषे तेषसहस्रौ द्वौ' इत्यमरः । युक्तं चैतदिहोत्र-
कौलीनात् शोकापवादात् भीतेन तेन रामेण, वैदेहसुता सीता

मृदात् निरस्ता (२), न मनस्तः (३) मनसः चिन्तात् न निरस्ता ।
पञ्चम्यास्तसिल् ।

८४ । महिमा मवाप्यः रामः तुषारवर्षी महस्यचन्द्र इव बभूव, कीलीन
भीनेन तेन वेदैरुत्तुता मृदात् निरस्ता न मनस्तः । महिमा मवाप्येन रामेण
तुषारवर्षिणा महस्यचन्द्रेण इव बभूवे, कीलीनभीत न वेदैरुत्तुता निरस्तवान्,
इति वाच्यत्वम् ।

८५ । रामो हृदयभेदिनीं तां शीतारिक्तापकृष्टा लज्जन्मुक्तां यत्ना पीय
निष्ठाकरं तुषारवर्षीनिव चतुर्गवाहाम् चमुचत् स चतुर्लोकापवादभयेन
प्रियतमां मृदादिव निराव्यत, ननु तां हृदयेचरीं हृदयमध्यात निराव्यत्, इति
विशदयं । यथा स्वभावीज्यभीऽपि चन्द्र पीयवज्र्या हिमाम्बुप्रकाशः सन्
तान् मुहिनविन्दुन् वर्षति तथा स्वभावीज्यभीऽपि रामचन्द्र शीकाम्बुप्रकाश
मलतान् चतुर्विन्दुन् बवर्ष, इत्यनयो मायम् ।

८६ । ताम् मृदां बालवति वयसि कटिलेन, तेन लोचनदम्बेन इल्लं दूरात् विलस
दिति लोकमवापदरे विमोहमन्त्रिणीके गुह्यं कटिरेडटि अलुव करिवादिः जलन पीशादे
कण्ट इडिट अलुव कटिलेन माहे ।

८६ Suddenly Rāma burst into tears like the moon which
showers frost in the month of Pausia he had for fear of
popular calumny expelled Sita from his house but he had
not expelled her from his heart

निगृह्य शोकं स्वयमेव धीमान्

यथाश्रमावेक्षणजागरुकः ।

स भावमाधारणभोगमृहं

राज्यं रजोरिक्तमनाः गगाम ॥ ८५ ॥

८५ । निगृहेति । धीमान्, दर्शनात् कायकलाया च करेणैव

(८४) (१) कृष्ण शीतारिणी, चतुर्गवा १० कृष्ण १० १००, चतुर्गवा १० १००
मातु (१०) निगृ, चतुर्गवा १० १००, चतुर्गवा १० १०० (१०) कृष्ण १० १००, चतुर्गवा १० १००

अनुसन्धाने जागरूकः (१) अग्रमत्तः। जागरूक इति ऊर्ध्वप्रत्ययः।
 रजोरिक्त (२) मनाः रजोगुणशून्यचेताः, सः रामः, स्वयमेव शोकं
 निःशेषं निरुध्य, भ्रातृभिः साधारणभोगं शरीरस्थितिमाचोपयुज्य
 इत्यर्थः, 'चट्ट' राज्यं शशास।

८५। धीमान् वषांशमावेक्षणमात्मकं रजोरिक्तमना, सः स्वयमेव शोकं
 निःशेषं भ्रातृमाधारणभीमम् चट्ट राज्यं शशास। धीमता वषांशमावेक्षणम्
 ८६। बुद्धिमान् राम स्वं शोकं ध्वंशयन् मीताशोक इति निरुध्य भीममश्रु
 भ्रातृसात हत्वा स्वयं विमुक्तसङ्गं मुदा चरद्वितेन चेतसा सर्वान् वषांश्चाप्यभ्यासः

यथावत् परिपालयन् सचट्टं तत् राज्यं प्राप्तिपुराभिः। मीतया सर्वे
 सर्वान् सुखायाः विसर्जिताः, इदानीं राजकर्तव्यप्रापावनापुरीधादेव जगदि
 देहमात्रं ररच, इति फलितार्थः। 'धीमान्',—बुद्धिमान् प्रजापतेन शोकनिवृत्त
 समर्थ इति यावत्, चकच,—'येषां आम्बानुया बुद्धिर्भूतं मुच्यते भारत' इति।
 'रजोरिक्तमना',—रजोरिक्त कामकीधादिशून्य मनो यस्य सः, सद्यताया
 इत्यर्थः। रजोगुणधर्माद्य कान, क्रीड लील, मान दर्शयेति।

८७। रचितं राज्यं नवमेव प्रकल्पेन आनन्दक इत्येवमिदं नृपः। धीमान् शोकं निःशेषं
 लोके नैव नृपः पूरकं मरुतं वा' इति च शोकनिवृत्तिं लाङ्घयन्क जगत्प्रसन्नः चरत्

85 The wise Rāma himself subdued his grief, and having
 with his heart freed from passion, devoted himself with
 earnest attention to the protection of all classes and ori-
 of men, went on ruling his prosperous empire whose resource
 of enjoyment he made over to his brothers

तामेकभार्यां परिवादभीरोः
 साध्वीमपि त्वक्तवतो नृपस्य।

(८५) (१) शोकं to awake, लक्ष all (१) रिप् to be emptied, & all

वक्षस्यसंघट्टमुखं वसन्ती

रेजे सपत्नीरहितैव लक्ष्मीः ॥८६॥

८६ । तामिति । परिवादभीरोः निन्दाभीरोः । अतएव

एकभाष्याम् अपि । माध्वीम् अपि ता सीता व्यक्तवत् । नृपस्य वक्षसि
असङ्घट्ट- (१)-सुखं अममभाष्यसुखं वसन्ती लक्ष्मी सपत्नी (२) रहिता
इव रेजे दिदीपे । तस्य स्वप्नतरपरिग्रहो माभूत् इति भावः ।

८६ । परिवादभीरी' / अतएव' एकभाष्याम् (अपि) माध्वीम् अपि ता
(सीता) व्यक्तवत् नृपस्य वक्षसि असङ्घट्टमुखं वसन्ती लक्ष्मी सपत्नीरहिता इव रेजे ।
वसन्त्या लक्ष्मा सपत्नीरहितया इव रेजे, इति बाध्यान्तरम् ।

८६ । पूर्वम् एककिंशयं रामञ्चदय सपत्न्या मातया सह वासान्मुख्यं राज
लक्ष्मी भावधिरेव दृष्टेन तस्यो, अधुना न सीतापवसान् राज्ञी दारान्तराभावाच्च
निरावाधिरेव स्थिता दिदीपे, इति विशदाय । न सीता हित्वा अपरिग्रह
ममभाष्या साक्षात् लक्ष्मीमेव वक्ष्यमाना, इति कलितार्थः । 'असवाधमप्यम्'
इति वक्ष्यते पठति 'अनुपमहं सुखं निवसन्ती' इति तदप्याख्या ।

८७ । राज्ञी तेषामपदान् छोड छोडा नेह परित्रडा एकबाज पडोदक विनयन
करिडाहेन, एवम साकलक्ष्मी वेन नपडोनुना इहव इ अक्षरके विकटके मुखे वान
बड्ड पोडिउठ स'नितेन ।

86 The Golden-ness of royalty as if freed from the colliding
influence of her co-wife, began to dwell happily in the breast
of the king who had abandoned his sole devoted wife for fear
of popular calumny

सौतां हित्वा दशमुखरिपुर्नोपयेमे यदन्यां

तस्या एव प्रतिकृतिसखो यत् क्रतूनाजहार ।

[८६] (१) अ beg सम्. वा to move, अच् aff. (२) अ for समान the
same, एति husband, वीच् aff नृच् augment.

हृत्तान्तेन श्रवणविषयप्रापिणा तेन भर्तुः
मा दुर्वारं कथमपि परित्यागदुःखं विप्रेह ॥२॥
इति श्रीमध्वंशे महाकाव्ये कालिदासकृते
सीतापरित्यागो नाम चतुर्दशः सर्गः ।

८० । सीतामिति । दशमुखः सितः रामः सीतां हित्वा गच्छा
यन्वा शिरः न उ द्येनं (१) न परित्यागदुःखं इति शब्दः । उद्यदयनः
सीतकर्म इत्याशयेन पदम् । अथ च, तस्या सीतायाः सर्व प्रतिहते-
प्रतिमायाः हिरण्यगर्भाः सत्या प्रतिहतिरूपः सन्, दत्तुं आज्ञा
यादृतयान् इति शब्दः । तत्र श्रवणविषयप्रापिणा श्रोत्रदेशमानिता
भर्तुः हृत्तान्तेन वाचन्या हेतुना । सा सीता दुर्वारं (२) दुर्निरोधं
परित्यागेन यत् दुःखं तत् कथमपि विप्रेह (३) विषोऽवती ।

८० । दशमुखस्य सीतां हित्वा यन्वा न उपयेन इति शब्दः, (किंच) तस्मा
एव प्रतिहतिमय (सन्) कर्तुं आज्ञायाः (इति) शब्दः । तेन दत्तविषयप्रापिणा
भर्तुः हृत्तान्तं न सा दुर्वार परित्यागदुःखं कथमपि विप्रेह । दशमुखरिपुणा यन्वा
न उपयेने, प्रतिहतिमयि कृत्य आज्ञाद्वारे तथा विप्रेह, इत्यादि वाच्यम् ।

८० । सीता यदा यदाव गन्तुं तपति ता परित्यज्य नान्यां परित्याग-
तया एव च हिरण्यगर्भां प्रतिहति यन्वा सङ्घर्षधारिणी परित्यज्य अस्मिन् निर्वर्ण-
यामास, ततः पतिता सा उद्धतहृदयशब्देन दुःसहमपि तत् पतिपरित्यागदुःखं
कथमपि सङ्ग्रीय भवेत् । सापवादुःखाभावे हि नारीकाम् दम्यत सर्वमेव दुःखं

[८०] (१) शब्द to restrain, with उप, to marry. — उपयच्छति । &c. यम्
— यच्छति । अयच्छत् । अयसीत्, अयसिताम्, अयसिपुः &c. ययाम । &c.
कर्मणि, - ययते । अयमि-अयामि । &c. (२) दुर् with difficulty, to
resist, सल्ल गी (१) वि, सल्ल to bear, — सहते । असहन् । असहिह, अस-
हेपाताम्, असहिषत । &c. सेहे । &c.

NOTES

CANTO XIV

Sts 7, 8 — 'यथाभिदेवम्' &c At the royal inauguration, water taken from the confluence of the Ganges and Jumna, from the sacred rivers in all directions and from all oceans, and golden jars filled with the water of the Ganges, or water in which various articles have been immersed, form an essential part of the rites. Unless a person is inaugurated according to the ordinance, he is not entitled to the title of *Rājā*. This inauguration is in fact an oath to govern the kingdom justly, an oath which is taken with a clean body, and with a pure spirit, sitting on a sacred cushion. This inauguration was celebrated with great pomp and *clat*. The day before, the destined king and queen had to fast, with a clean body, and with purity of heart, and the royal priest worshipped the deities, for happy termination of the event. On the day of the inauguration, after the king and queen had bathed auspiciously, the royal priest, surrounded with the ministers and the subsidiary princes, made the king and queen touch gems, gold, earth, flowers and other auspicious things. Then the priest conducted them to a hall overhung with a rich awning, and made them sit facing the east, on a flaming jewelled throne, covered with a tiger-skin.

Then he placed sacrificial fire upon a raised ground in front, and performed the *Homa*, reciting *Mantras* from the *Vedas*. Next, the royal priest, accompanied with other priests and virgins, took with a gold-inlaid conch, scented and sanctified waters contained in golden silver, copper and earthen vessels, and brought from various places of pilgrimage. He sprinkled the royal personages with the waters reciting various *Mantras* from the *Vedas*. Auspicious instruments kept playing during the ceremony. Afterwards, the ministers and other principal persons of the kingdom sprinkled the persons of the king and queen in the same manner. Then the royal priest, the ministers, the tributary princes, and virgins decked in ornaments, together painted the fore head of the royal couple with a paste composed of *Aguru* (*Agnilaria agallocha Rox*), *Kastūri* (musk) etc. Then the crown was placed on the head of the monarch, and the emblems of royalty were presented to him. Then after extolling the line of the *Rājā* they were to say to him, "You have become a *Rājā*." Saying this, they offered to his head white flowers, fried grains, *Aśakāśa*, and other auspicious things. Next, the musicians eulogists, bards, etc., in a sweet voice sang the praises of the *Rājā*, and the dancing men and dancing girls danced gracefully. Afterwards, the *Brāhmins* blessed the king and queen, and the ministers, the feudatory princes and other principal persons of the kingdom, offered him fit presents. Then the king gave gold, kine, cloths, ornaments, lands, to the *Brāhmins*, and after bestowing honours upon the ministers and subsidiary princes and others, he bade all farewell.

St. 22.—'वदन्त्यादिपुत्रं पुत्रं वदन्त्यादिपुत्रं'—Kāṇḍīya. The son of war named Vālmīki, was born of Sita with-
out the intervention of a wife. His generative energy being
cast into fire and then revived by the Ganga, whence he
sometimes descends as son of Aruṇa and Gaṅgā; when born he
was fostered by the Kṛttikā or Pleiades in number, in order
to suckle whose breasts he man found six breasts, and hence he is
called षड्भुज or six breasted. He is called कर्त्तिक because he
was reared by the six Kṛttikā. 'वदन्त्यादिपुत्रं'—Kāṇḍīya
स्ति कृत् (वदन्त्यादिपुत्रं).

St. 43.—'वाल्मीकेश्वर' or the place of Vālmīki. According
to Mr. Cust Calcutta Review XLV), Vālmīki resided on the
banks of the Jumna, near its confluence with the Ganges at
Allahabad, and tradition has marked a hill in the district of
Banda in Bundelkhund, as his abode. Some actually assert
that he began life as a highway robber, but repenting of his
misdeeds, betook himself to a hermitage, on this hill, where he
eventually received Sita, when banished by her husband.

St. 46.—'नागरि भागवत' &c. See Page 214.

St. 49.—'वसिष्ठवृक्षम्'. In one of the hell, the 7th in
number, the Dhāgavata Purāṇa (Skandha V Adhyāya 26th)
prescribes a forest of वसिष्ठवृक्ष 'sword leaved trees', which
those who, except in times of adversity, neglect the rites enjoined
by the Vedas and accept doctrines which are not orthodox,
have to enter as a penalty for their heresies.

St. 70.—'निषादविहास्यजर्मनीकः श्रीकलमापयय यल ग्रीव' &c

According to the Rāmāyaṇa, the word 'Śloka' is derived from Śōka (sorrow) - the first verse ever composed, having been the voluntary expression of Vālmiki's grief at beholding a heron (क्रीड) killed by a fowler. The story thus related :-

"One day at the time of noon the sage Vālmiki went to the river Tamusā (1) for the purpose of ablution. There he saw one of a pair of herons (the male bird) being pierced by a Nishāda and, uttered the goddess of speech who suddenly revealed herself to his mind, orderly arranged in an अक्षुप्त verse (2) saying -

‘मा निषाद ! प्रतिष्ठा त्वमयम, प्राप्स्यती मया ।

यत् क्रीडन्निपुणादेकमवधी कामभीहितम् । (3)

St. 80 — ‘पितृभिः’ — The Pitris are progenitors of mankind. They may be called a race of divine beings inhabiting celestial

(1) The river Tamasa or ‘Tonsa’, rising in the पर्वत mountains, and falling into the Ganges.

(2) ‘Śloka’ or the अक्षुप्त metre is found in the Veda. The invention of the Śloka is attributed to Vālmiki, with the object doubtless of establishing his claims to be regarded as one of the earliest and most ancient of Indian poets.

(3) Thus translated by Professor Wilson —

‘Hope not, barbarian, length of days I know,
Whose hand could deal so merciless a blow,
One of a harmless pair cou’d thus destroy,
Consigned to death amidst the thoughts of joy.’

Thus more faithfully translated by Griffith —

‘No fame be thine for endless time,
Because, base outlaw, of thy crime,
Whose cruel hand was fain to slay,
One of this gentle pair at day.’

regions of their own. The original Pitris are divided into seven classes, viz. 1. वैराजा, 2. ऋषिबाजा, 3. ऋषिदत्त, 4. द्रुवाणा, 5. वरिष, 6. सुवर्षा, and 7. नीमदा. The first three orders are without form (अमूर्त) or composed of intellectual not elementary substance, and assuming what forms they please. The other four orders are corporeal (समूर्त) (1). According to a legend given by the Vāyupurāṇa and the Harivamśa, the first Pitris are the sons of the gods (2). Again, the Vāyupurāṇa declares the seven orders of Pitris to have been, originally, the first gods, the Vairājas, whom Brahmā, with the eye of Yogi beheld in the eternal spheres and also in the grade of gods (3).

(१) 'समैते जयतां श्रेष्ठ । सर्वे दिव्यभाः कृता ।

जन्तारो भूमिंततो वै यव उषाममुत्तमः' । &c. (हरिवंश)

(२) The gods, having offended Brahmā, by neglecting to worship him, were caused by him, to become fools ; but upon their repentance he directed them to apply to their sons, for instruction. Being taught, accordingly, the rites of expiation and penance, by their sons, they addressed them as fathers, whence the sons of the gods are the first Pitris.

(३) 'लोकाः मान्वाभिका नाम यव तिष्ठन्ति भावरा ।

तं वैराजा इति ख्याता देवानां दिवि देवता ।

.....चादिदेवा इति ख्याता रुद्रासत्ता महोजसः' । &c

[१] (१) पृथ्वी earth, वायु atmosphere, अग्नि fire, जल water, इत्येतेषां पञ्चतन्मात्राणां संयोगात् विश्वम् उत्पद्यते ।

१ । नेहै पृथिवीगान् नीलादक पतिङ्गाग कवितां पङ्कजप्रवृत्तां ॥२१॥
पृथ्वीःकवे रोजाग कवितां ताभिरन ।

1. Having abandoned Sī¹, the lord of the earth began to enjoy the earth alone, begirt all round by the sea, the treasury of all treasures.

लवणेन विलुप्तेज्याः तामिस्रेण तमभ्ययुः ।

मुनयो यमुनाभाजः शरव्यं शरणाधिनिः ॥२२॥

२ । लवणेनेति । लवणेन लवणान्धेन, तामिस्रेण (१) तमि
साधारित्या दृष्टाया इत्यर्थः, विलुप्तेज्याः (२) लम्पटागक्रियाः, य
एव शरणाधिनिः, यमुनाभाज यमुनातीरवासिनः समूहः, शरव्यं (३)
शरणाधि दृष्टालसमर्थं, संशयं दृष्टिताम्, अभ्ययुः (४) पात
यान्तिर्गच्छति ।

१ । लवणेन तामिस्रेण तमभ्ययुः शरव्यं यमुनाभाज मुनयो इति ।
तम अभ्ययुः

२ । लवणा लवणं देवः मे यमुना भाजं मे मे । विलुप्तेज्यो लवण
भाजोऽयं शरव्यं दृष्टं शरणाधि शरव्यं मे लवणागक्रियाः ।

३ । यमुनातीरवासिनः यमुनाभाज लवणागक्रियाः शरणाधिनिः शरव्यं
४ । यमुनातीरवासिनः यमुनाभाज लवणागक्रियाः शरणाधिनिः शरव्यं
५ । यमुनातीरवासिनः यमुनाभाज लवणागक्रियाः शरणाधिनिः शरव्यं
६ । यमुनातीरवासिनः यमुनाभाज लवणागक्रियाः शरणाधिनिः शरव्यं

७ । यमुनातीरवासिनः यमुनाभाज लवणागक्रियाः शरणाधिनिः शरव्यं
८ । यमुनातीरवासिनः यमुनाभाज लवणागक्रियाः शरणाधिनिः शरव्यं
९ । यमुनातीरवासिनः यमुनाभाज लवणागक्रियाः शरणाधिनिः शरव्यं
१० । यमुनातीरवासिनः यमुनाभाज लवणागक्रियाः शरणाधिनिः शरव्यं

१ । तदन्वयम् विनाऽत्र सक्तानां कथां यदुनाद्येवमस्तीति नित्यम् नदन्वयी
इति इत्युक्तम् । तदेव उच्यते ननुपपन्नं इति तेन ।

2 The hermits living on the banks of the Jamna, whose
sacrificial rites were destroyed by the demon Lavani sought
the protection of Rāma, the protector of those who need protec-
tion

अवेक्ष्य रामं ते तस्मिन् न प्रजङ्गः स्वतेजसा ।

चाणाभावे हि शापास्त्राः कुर्वन्ति तपसो व्ययम् ॥३॥

१ । अवेक्ष्येति । ते मनसः, रामम् अवेक्ष्य रक्षितारम् इति
शेषः तस्मिन् लवणे, स्वतेजसा शापरूपेण, न प्रजङ्गः । तथाहि
चायते इति चाणम् । कर्त्तरि लृट् । तदभावे शापः यव व्ययः (१)
येषां ते शापास्त्राः सन्तः, तपसः व्ययः (२) कुर्वन्ति । शापदानात्
तपसो व्ययः प्रसिद्धः ।

१ । ते रामम् अवेक्ष्य तस्मिन् स्वतेजसा न प्रजङ्गः इति । तथाहि । चाणाभावे
शापास्त्राः (३) तपसो व्ययः कुर्वन्ति ।

१ । चाणाभावे ते न प्रजङ्गः शापास्त्रे तपसो व्ययः कुर्वन्ति इति ।

१ । अति रामं यता एव तपः १ । तपः ननु तपः शापदत्तं तेन अस्मात् तपसः
व्ययः न कर्त्तव्यः, इति । तथाच तपसः व्ययः शापदानेन न दातव्यः न निश्चयः
इति, इति निश्चयः । रामम् अवेक्ष्य, - १ । रामम् अवेक्ष्य चाणा-
भावे, इति । न चाणं चाणवाक्ये वाञ्छन्ते अस्मात् तपसो व्ययः
इति निश्चयः इति भावः । चाणवाक्ये वाञ्छन्ते अस्मात् तपसो व्ययः, - 'चा-
णः (१) चाणवाक्यं सन्तः तपसो व्ययः १ । तथाच व्ययः सन्तः तपसो व्ययः
इति ।

३। उ० ३०१, उ० ३०२ । उ० ३०३, उ० ३०४ । उ० ३०५, उ० ३०६ । उ० ३०७, उ० ३०८ । उ० ३०९, उ० ३१० । उ० ३११, उ० ३१२ । उ० ३१३, उ० ३१४ । उ० ३१५, उ० ३१६ । उ० ३१७, उ० ३१८ । उ० ३१९, उ० ३२० । उ० ३२१, उ० ३२२ । उ० ३२३, उ० ३२४ । उ० ३२५, उ० ३२६ । उ० ३२७, उ० ३२८ । उ० ३२९, उ० ३३० । उ० ३३१, उ० ३३२ । उ० ३३३, उ० ३३४ । उ० ३३५, उ० ३३६ । उ० ३३७, उ० ३३८ । उ० ३३९, उ० ३४० । उ० ३४१, उ० ३४२ । उ० ३४३, उ० ३४४ । उ० ३४५, उ० ३४६ । उ० ३४७, उ० ३४८ । उ० ३४९, उ० ३५० । उ० ३५१, उ० ३५२ । उ० ३५३, उ० ३५४ । उ० ३५५, उ० ३५६ । उ० ३५७, उ० ३५८ । उ० ३५९, उ० ३६० । उ० ३६१, उ० ३६२ । उ० ३६३, उ० ३६४ । उ० ३६५, उ० ३६६ । उ० ३६७, उ० ३६८ । उ० ३६९, उ० ३७० । उ० ३७१, उ० ३७२ । उ० ३७३, उ० ३७४ । उ० ३७५, उ० ३७६ । उ० ३७७, उ० ३७८ । उ० ३७९, उ० ३८० । उ० ३८१, उ० ३८२ । उ० ३८३, उ० ३८४ । उ० ३८५, उ० ३८६ । उ० ३८७, उ० ३८८ । उ० ३८९, उ० ३९० । उ० ३९१, उ० ३९२ । उ० ३९३, उ० ३९४ । उ० ३९५, उ० ३९६ । उ० ३९७, उ० ३९८ । उ० ३९९, उ० ४०० । उ० ४०१, उ० ४०२ । उ० ४०३, उ० ४०४ । उ० ४०५, उ० ४०६ । उ० ४०७, उ० ४०८ । उ० ४०९, उ० ४१० । उ० ४११, उ० ४१२ । उ० ४१३, उ० ४१४ । उ० ४१५, उ० ४१६ । उ० ४१७, उ० ४१८ । उ० ४१९, उ० ४२० । उ० ४२१, उ० ४२२ । उ० ४२३, उ० ४२४ । उ० ४२५, उ० ४२६ । उ० ४२७, उ० ४२८ । उ० ४२९, उ० ४३० । उ० ४३१, उ० ४३२ । उ० ४३३, उ० ४३४ । उ० ४३५, उ० ४३६ । उ० ४३७, उ० ४३८ । उ० ४३९, उ० ४४० । उ० ४४१, उ० ४४२ । उ० ४४३, उ० ४४४ । उ० ४४५, उ० ४४६ । उ० ४४७, उ० ४४८ । उ० ४४९, उ० ४५० । उ० ४५१, उ० ४५२ । उ० ४५३, उ० ४५४ । उ० ४५५, उ० ४५६ । उ० ४५७, उ० ४५८ । उ० ४५९, उ० ४६० । उ० ४६१, उ० ४६२ । उ० ४६३, उ० ४६४ । उ० ४६५, उ० ४६६ । उ० ४६७, उ० ४६८ । उ० ४६९, उ० ४७० । उ० ४७१, उ० ४७२ । उ० ४७३, उ० ४७४ । उ० ४७५, उ० ४७६ । उ० ४७७, उ० ४७८ । उ० ४७९, उ० ४८० । उ० ४८१, उ० ४८२ । उ० ४८३, उ० ४८४ । उ० ४८५, उ० ४८६ । उ० ४८७, उ० ४८८ । उ० ४८९, उ० ४९० । उ० ४९१, उ० ४९२ । उ० ४९३, उ० ४९४ । उ० ४९५, उ० ४९६ । उ० ४९७, उ० ४९८ । उ० ४९९, उ० ५०० । उ० ५०१, उ० ५०२ । उ० ५०३, उ० ५०४ । उ० ५०५, उ० ५०६ । उ० ५०७, उ० ५०८ । उ० ५०९, उ० ५१० । उ० ५११, उ० ५१२ । उ० ५१३, उ० ५१४ । उ० ५१५, उ० ५१६ । उ० ५१७, उ० ५१८ । उ० ५१९, उ० ५२० । उ० ५२१, उ० ५२२ । उ० ५२३, उ० ५२४ । उ० ५२५, उ० ५२६ । उ० ५२७, उ० ५२८ । उ० ५२९, उ० ५३० । उ० ५३१, उ० ५३२ । उ० ५३३, उ० ५३४ । उ० ५३५, उ० ५३६ । उ० ५३७, उ० ५३८ । उ० ५३९, उ० ५४० । उ० ५४१, उ० ५४२ । उ० ५४३, उ० ५४४ । उ० ५४५, उ० ५४६ । उ० ५४७, उ० ५४८ । उ० ५४९, उ० ५५० । उ० ५५१, उ० ५५२ । उ० ५५३, उ० ५५४ । उ० ५५५, उ० ५५६ । उ० ५५७, उ० ५५८ । उ० ५५९, उ० ५६० । उ० ५६१, उ० ५६२ । उ० ५६३, उ० ५६४ । उ० ५६५, उ० ५६६ । उ० ५६७, उ० ५६८ । उ० ५६९, उ० ५७० । उ० ५७१, उ० ५७२ । उ० ५७३, उ० ५७४ । उ० ५७५, उ० ५७६ । उ० ५७७, उ० ५७८ । उ० ५७९, उ० ५८० । उ० ५८१, उ० ५८२ । उ० ५८३, उ० ५८४ । उ० ५८५, उ० ५८६ । उ० ५८७, उ० ५८८ । उ० ५८९, उ० ५९० । उ० ५९१, उ० ५९२ । उ० ५९३, उ० ५९४ । उ० ५९५, उ० ५९६ । उ० ५९७, उ० ५९८ । उ० ५९९, उ० ६०० । उ० ६०१, उ० ६०२ । उ० ६०३, उ० ६०४ । उ० ६०५, उ० ६०६ । उ० ६०७, उ० ६०८ । उ० ६०९, उ० ६१० । उ० ६११, उ० ६१२ । उ० ६१३, उ० ६१४ । उ० ६१५, उ० ६१६ । उ० ६१७, उ० ६१८ । उ० ६१९, उ० ६२० । उ० ६२१, उ० ६२२ । उ० ६२३, उ० ६२४ । उ० ६२५, उ० ६२६ । उ० ६२७, उ० ६२८ । उ० ६२९, उ० ६३० । उ० ६३१, उ० ६३२ । उ० ६३३, उ० ६३४ । उ० ६३५, उ० ६३६ । उ० ६३७, उ० ६३८ । उ० ६३९, उ० ६४० । उ० ६४१, उ० ६४२ । उ० ६४३, उ० ६४४ । उ० ६४५, उ० ६४६ । उ० ६४७, उ० ६४८ । उ० ६४९, उ० ६५० । उ० ६५१, उ० ६५२ । उ० ६५३, उ० ६५४ । उ० ६५५, उ० ६५६ । उ० ६५७, उ० ६५८ । उ० ६५९, उ० ६६० । उ० ६६१, उ० ६६२ । उ० ६६३, उ० ६६४ । उ० ६६५, उ० ६६६ । उ० ६६७, उ० ६६८ । उ० ६६९, उ० ६७० । उ० ६७१, उ० ६७२ । उ० ६७३, उ० ६७४ । उ० ६७५, उ० ६७६ । उ० ६७७, उ० ६७८ । उ० ६७९, उ० ६८० । उ० ६८१, उ० ६८२ । उ० ६८३, उ० ६८४ । उ० ६८५, उ० ६८६ । उ० ६८७, उ० ६८८ । उ० ६८९, उ० ६९० । उ० ६९१, उ० ६९२ । उ० ६९३, उ० ६९४ । उ० ६९५, उ० ६९६ । उ० ६९७, उ० ६९८ । उ० ६९९, उ० ७०० । उ० ७०१, उ० ७०२ । उ० ७०३, उ० ७०४ । उ० ७०५, उ० ७०६ । उ० ७०७, उ० ७०८ । उ० ७०९, उ० ७१० । उ० ७११, उ० ७१२ । उ० ७१३, उ० ७१४ । उ० ७१५, उ० ७१६ । उ० ७१७, उ० ७१८ । उ० ७१९, उ० ७२० । उ० ७२१, उ० ७२२ । उ० ७२३, उ० ७२४ । उ० ७२५, उ० ७२६ । उ० ७२७, उ० ७२८ । उ० ७२९, उ० ७३० । उ० ७३१, उ० ७३२ । उ० ७३३, उ० ७३४ । उ० ७३५, उ० ७३६ । उ० ७३७, उ० ७३८ । उ० ७३९, उ० ७४० । उ० ७४१, उ० ७४२ । उ० ७४३, उ० ७४४ । उ० ७४५, उ० ७४६ । उ० ७४७, उ० ७४८ । उ० ७४९, उ० ७५० । उ० ७५१, उ० ७५२ । उ० ७५३, उ० ७५४ । उ० ७५५, उ० ७५६ । उ० ७५७, उ० ७५८ । उ० ७५९, उ० ७६० । उ० ७६१, उ० ७६२ । उ० ७६३, उ० ७६४ । उ० ७६५, उ० ७६६ । उ० ७६७, उ० ७६८ । उ० ७६९, उ० ७७० । उ० ७७१, उ० ७७२ । उ० ७७३, उ० ७७४ । उ० ७७५, उ० ७७६ । उ० ७७७, उ० ७७८ । उ० ७७९, उ० ७८० । उ० ७८१, उ० ७८२ । उ० ७८३, उ० ७८४ । उ० ७८५, उ० ७८६ । उ० ७८७, उ० ७८८ । उ० ७८९, उ० ७९० । उ० ७९१, उ० ७९२ । उ० ७९३, उ० ७९४ । उ० ७९५, उ० ७९६ । उ० ७९७, उ० ७९८ । उ० ७९९, उ० ८०० । उ० ८०१, उ० ८०२ । उ० ८०३, उ० ८०४ । उ० ८०५, उ० ८०६ । उ० ८०७, उ० ८०८ । उ० ८०९, उ० ८१० । उ० ८११, उ० ८१२ । उ० ८१३, उ० ८१४ । उ० ८१५, उ० ८१६ । उ० ८१७, उ० ८१८ । उ० ८१९, उ० ८२० । उ० ८२१, उ० ८२२ । उ० ८२३, उ० ८२४ । उ० ८२५, उ० ८२६ । उ० ८२७, उ० ८२८ । उ० ८२९, उ० ८३० । उ० ८३१, उ० ८३२ । उ० ८३३, उ० ८३४ । उ० ८३५, उ० ८३६ । उ० ८३७, उ० ८३८ । उ० ८३९, उ० ८४० । उ० ८४१, उ० ८४२ । उ० ८४३, उ० ८४४ । उ० ८४५, उ० ८४६ । उ० ८४७, उ० ८४८ । उ० ८४९, उ० ८५० । उ० ८५१, उ० ८५२ । उ० ८५३, उ० ८५४ । उ० ८५५, उ० ८५६ । उ० ८५७, उ० ८५८ । उ० ८५९, उ० ८६० । उ० ८६१, उ० ८६२ । उ० ८६३, उ० ८६४ । उ० ८६५, उ० ८६६ । उ० ८६७, उ० ८६८ । उ० ८६९, उ० ८७० । उ० ८७१, उ० ८७२ । उ० ८७३, उ० ८७४ । उ० ८७५, उ० ८७६ । उ० ८७७, उ० ८७८ । उ० ८७९, उ० ८८० । उ० ८८१, उ० ८८२ । उ० ८८३, उ० ८८४ । उ० ८८५, उ० ८८६ । उ० ८८७, उ० ८८८ । उ० ८८९, उ० ८९० । उ० ८९१, उ० ८९२ । उ० ८९३, उ० ८९४ । उ० ८९५, उ० ८९६ । उ० ८९७, उ० ८९८ । उ० ८९९, उ० ९०० । उ० ९०१, उ० ९०२ । उ० ९०३, उ० ९०४ । उ० ९०५, उ० ९०६ । उ० ९०७, उ० ९०८ । उ० ९०९, उ० ९१० । उ० ९११, उ० ९१२ । उ० ९१३, उ० ९१४ । उ० ९१५, उ० ९१६ । उ० ९१७, उ० ९१८ । उ० ९१९, उ० ९२० । उ० ९२१, उ० ९२२ । उ० ९२३, उ० ९२४ । उ० ९२५, उ० ९२६ । उ० ९२७, उ० ९२८ । उ० ९२९, उ० ९३० । उ० ९३१, उ० ९३२ । उ० ९३३, उ० ९३४ । उ० ९३५, उ० ९३६ । उ० ९३७, उ० ९३८ । उ० ९३९, उ० ९४० । उ० ९४१, उ० ९४२ । उ० ९४३, उ० ९४४ । उ० ९४५, उ० ९४६ । उ० ९४७, उ० ९४८ । उ० ९४९, उ० ९५० । उ० ९५१, उ० ९५२ । उ० ९५३, उ० ९५४ । उ० ९५५, उ० ९५६ । उ० ९५७, उ० ९५८ । उ० ९५९, उ० ९६० । उ० ९६१, उ० ९६२ । उ० ९६३, उ० ९६४ । उ० ९६५, उ० ९६६ । उ० ९६७, उ० ९६८ । उ० ९६९, उ० ९७० । उ० ९७१, उ० ९७२ । उ० ९७३, उ० ९७४ । उ० ९७५, उ० ९७६ । उ० ९७७, उ० ९७८ । उ० ९७९, उ० ९८० । उ० ९८१, उ० ९८२ । उ० ९८३, उ० ९८४ । उ० ९८५, उ० ९८६ । उ० ९८७, उ० ९८८ । उ० ९८९, उ० ९९० । उ० ९९१, उ० ९९२ । उ० ९९३, उ० ९९४ । उ० ९९५, उ० ९९६ । उ० ९९७, उ० ९९८ । उ० ९९९, उ० १००० ।

३ Thinking of Hama (as their protector) they refrained from striking him with their own power - for, it is only when there is no other means of protection that hermits stand out of their store of anger by using the weapon they possess in the shape of enmity.

प्रतिगुश्राव काकुत्स्थस्तेभ्यो विघ्नप्रतिक्रियाम् ।

धम्मसंरक्षणार्थेव प्रवृत्तिर्भुवि शाङ्गिणः ॥४॥

४ । प्रतीति । काकुत्स्थः रामः, तेभ्यः मनिभ्यः, विघ्नप्रतिक्रिया (१) अवयवधरूपा, प्रतिगुश्राव प्रतिक्रिया । तथाहि भुवि शाङ्गिणः विघ्नो, प्रवृत्तिः रामरूपेण अवतरणं, धम्मसंरक्षणमेव अर्थः प्रयोजनं यस्याः सा तथैव ।

४ । काकुत्स्थः तेभ्यः विघ्नप्रतिक्रिया प्रतिगुश्राव, (तथाहि) भुवि शाङ्गिणः प्रवृत्तिः धम्मसंरक्षणार्थेव । काकुत्स्थेन विघ्नप्रतिक्रिया प्रतिगुश्राव, इति वाच्यम् ।

४ । रामः मन्त्रवचनस्य धर्माधिकारिकत्वस्य च उदीकृतवान् युष्मत्पदं वदन् । इति नारायणः धर्मसंरक्षणार्थेन रामादिकृष्यैव प्रतिक्रियाम् अवतरति । अहं तस्य भगवतः आद्यां आश्रितः पतःश्रिति भावः । 'धम्मसंरक्षणार्थेन' इति — यद्यपि मीमांसकानां, — 'परितोषाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् । धम्मसंरक्षणार्थेन' इति । अथ च, 'यदा यदा हि धर्मस्य शान्तिर्भवति भारत । अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं शूरावहन्' इति ।

४ । काकुत्स्थः श्रावः (निरुद्धः) उदीकृतः कवित्वेन वनिताः उद्देशेन विरक्तः कति-
कृतः इत्यनेन, काकुत्स्थः कवित्वेन उद्देशेन निरुद्धः पुनिरुद्धः अत्रात्र ।

[५] (१) fear from him, duty to be injured (by it), an act, and
pratikriya from him to do, with him, to remedy, he and the act.

4 The descendant of Kakutatha promised to remove the wrongs, for, it is for the sake of maintaining Dharmas (virtues) and religious merit, that Vishnu appears incarnate on earth.

ते रामाय वधोपायमात्रम्युर्विबुधद्विपः ।

दुर्जयो लवणः शूली विशूलः प्रार्थ्यतामिति ॥५॥

५। ते इति। ते मुनयः, रामाय विबुधविषयः (१) सुरारो-
जवगम्य, बधोपायम् आचरन्। मृनातीति शवसः। मन्त्रादि-
तान् म्नु। (यथा मन्त्रयति इति मन्त्रेण), तत्रैव निपातनात् शवसः।
शवसः शृङ्गी (२) शृङ्गवान् दुर्जय (३) अक्षय किन्तु विशृङ्ग शृङ्ग-
रहितः, प्राच्यताम् अभिगम्यताम्। 'याचयायामभिधाने च प्राच्यता-
व्यतिरेकः' इति केदारः।

୩ । ଶିକ୍ଷାଦାୟକ ବସ୍ତୁସମୂହର ଉପଯୋଗୀ ଲାଭାବଲବ୍ଧି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ (କିମ୍ବା) ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରାପ୍ତ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଏକାଧାର (ସଂସ୍କୃତ) ହାସଲ, ଓ ନ ଲାଭାଧାରରେ ।

[illegible][illegible]

ति माम् सादृशं भवेत्, रामः इति मत्वा दश शब्देषु स्वस्वभावात् प्रेक्षयामास
ति विशदयति ।

১। অনন্তর হুগুনন্দন, শঙ্করের নামটি শঙ্করব দ্বারা সার্থক করিলেন বলিয়াই
২। সেই হুনিগণের হিতার্থে শঙ্করকে আদেশ করিলেন।

6 To secure the peace of the hermits. Rāma then gave his commands to S'atrughna as if for the purpose of justifying his name by killing an enemy.

यः कश्चन रघूणां हि परमेकः परन्तपः ।

अपवाद इवोत्सर्गं व्यावर्त्तयितुमीश्वरः ॥७॥

७। रामस्य स्वयमप्रयागे हेतुमाह. य इति । हि यस्मात् ।
रामं शत्रून् तापयतीति परन्तप (१) । द्विद्यत्पर्ययीक्षापेदिति
उपपत्त्ययः, खधि ऋक्ष इति ऋक्षः । शत्रूणां मध्ये यः कश्चन एक,
दपवादः (२) विशेष्यशास्त्रम्, उत्तमं (३) सामान्यशास्त्रम् इव, पर
त्तुः, व्यावर्तयितुं बाधितुम् ईश्वर समर्थः । अतः शत्रुषुमेवा-
देदमेति पूर्व्वेयान्वयः ।

७। कि (समाप्त) इत्यस्य वस्तुत्वात् कश्चन पक्ष, अपवादो अतस्तत्रान्तरं इव
एव भावार्थास्तुम् ईदृशम् ।

३। ननु यद्यपि तादृशदुष्कृत्यस्यैवैवमवस्था कस्मिन् अवस्थे विद्यमाना,
 तादृश इति । यथाऽपि विविक्तायाः सामान्यज्ञानस्य निराकरणे समये, तथा
 पूर्वोक्तानां च कश्चिन् एक एव (अर्थात् वा कश्चिन् वा) इती निराकरणे समय
 इति विमदाय । 'यथाह इति' इति । — एतत्समये इति एतत्समये सामान्य
 ज्ञे, यथा, — 'आह्वयानं यथाऽपि भूतात्' इत्यादिकम् । 'अपराधो इति
 यथाह विविक्तायाः, इति, — 'अर्थात् पूर्वोक्ता वाक्ये' इत्यादिकम् । आ

(७) (१) वर enemy, वर to pain, (विष) वर अर (१) वर, वर
 = speak, वर अर (१) वर with, वर, to get वर अर

हिंसादित्यादिसामान्यशास्त्रेण प्राणिमात्रहिंसानिवेधः अवगम्यते, नानालभेतीत्यादि विशेषशास्त्रेण च यस्त्रीवगवादिबधरूपः वैदिकहिंसाविधिः अवगम्यते । अत्र विशेष शास्त्रीतो वैदिकहिंसाविधिः सामान्यशास्त्रीकः प्राणिमात्रहिंसानिवेधः बाधते । एवमन्यत्रापि विशेषविधिः सामान्यविधिः बाधते ; अतएवोक्तं,—‘सामान्यविशेषो भेदो विशेषविधिबलवान्’ इति । ‘व्यावर्तयितुम्’—वाधितुम्, बाधय इत्यर्थः पक्षे विषयसङ्कीर्णरूपः, ‘विषयसङ्कोच एव बाधः’ इत्याचार्यः । पूर्वोक्तत्वे निषेधशास्त्रस्य वैदिकहिंसापरिहारस्य सौक्तिकमात्रं व्यवस्थापनात् विषयसङ्कीर्ण इति । अत्र दिनकरः,—‘यथा सप्तसर्पे ‘अर्थोपपन्नं’ इत्यादिसामान्यविधिः निषेधः अपवादः आसीत्तुपक्षे, के ‘इत्यादि’विशेषविधिः श्लेषः संपाद इत्यर्थः ।’ बहुवचनं श्रीको यथा कुमारः,—‘लज्जवतिष्ठा प्रथमं यय किं बलवत्तरैः । अपवादीरवोऽसर्गा कृतव्याघ्रस्य परैः’ इति ।

१ । एवमन्यत्रापि सामान्यशास्त्रेण प्राणिमात्रहिंसानिवेधः अवगम्यते, नानालभेतीत्यादि विशेषशास्त्रेण च यस्त्रीवगवादिबधरूपः वैदिकहिंसाविधिः अवगम्यते । अत्र विशेष शास्त्रीतो वैदिकहिंसाविधिः सामान्यशास्त्रीकः प्राणिमात्रहिंसानिवेधः बाधते । एवमन्यत्रापि विशेषविधिः सामान्यविधिः बाधते ; अतएवोक्तं,—‘सामान्यविशेषो भेदो विशेषविधिबलवान्’ इति । ‘व्यावर्तयितुम्’—वाधितुम्, बाधय इत्यर्थः पक्षे विषयसङ्कीर्णरूपः, ‘विषयसङ्कोच एव बाधः’ इत्याचार्यः । पूर्वोक्तत्वे निषेधशास्त्रस्य वैदिकहिंसापरिहारस्य सौक्तिकमात्रं व्यवस्थापनात् विषयसङ्कीर्ण इति । अत्र दिनकरः,—‘यथा सप्तसर्पे ‘अर्थोपपन्नं’ इत्यादिसामान्यविधिः निषेधः अपवादः आसीत्तुपक्षे, के ‘इत्यादि’विशेषविधिः श्लेषः संपाद इत्यर्थः ।’ बहुवचनं श्रीको यथा कुमारः,—‘लज्जवतिष्ठा प्रथमं यय किं बलवत्तरैः । अपवादीरवोऽसर्गा कृतव्याघ्रस्य परैः’ इति ।

7 Any persecutor of enemies among the Raghus can alone put out a foe in the same way as a special rule puts out a general one.

अयजेन प्रयुक्ताशीस्ततो दाशरथी रथौ ।

ययौ वनस्थलीः पश्यन् पुष्पिताः सुरभीरभौ ॥८॥

८ । अयजेनेति । ततः, अयजेन रामेण, प्रयुक्ताशीः कृताशी-
वांशः, रथौ, अश्वौ निर्भीकः, दाशरथिः, पुष्पाणि आसीत्तु सङ्गातानि
पुष्पिताः (१), सुरभीः (२) आसीदमानाः, वनस्थलीः पश्यन् ययौ ।

८ । ततः अयजेन प्रयुक्ताशीः, रथौ अश्वौ, दाशरथिः पुष्पिताः सुरभी-
वनस्थली पश्यन् ययौ ।

८। बाष्पाभरणम्,—प्रयुक्तमिषा रविना अभिया दाशरथिना वनस्यसीः
रमता येने इति ।

९। प्रयोक्तृणां रामः प्रमुखाय आश्रीर्षादं प्रयुज्जे, ततश्च निर्भीकः
दुष्टैः रत्नमाकृष्टं कुटुम्बमभितान् सीरभक्षुवासितान् रम्यान् वनोद्देशान् पश्यन्
जयान् इति विग्रहाद्यैः

१०। जनपदं, अथवा आनीर्षात् अथवा करिणे नर, वनपर्वतवत् निर्द्वजं नञ्
विशालं कूटवनाच्छिन्नं वनानिष्ठं वनवृक्षिनम्न वेष्टिते वेष्टिते वनं करिः
नपितम् ।

8. Then, having received blessings from his eldest brother,
the fearless son of Dasaratha ascended a chariot and drove on
looking at forests full of the fragrance of flowers

रामादेशादनुगता सेना तस्यार्थसिद्धये ।

पश्चादध्ययनार्थस्य धातोरधिरिवाऽभवत् ॥८॥

८। रामेति । रामादेशात् अनुगता सेना (१), तस्य धन-
पुष्ट्य, अध्ययनम् अर्थः अभिधेयः यस्य तस्य । धातोरिदध्ययन इत्यस्य
धातोः (२), पश्चात् अधिः उपसर्गः इव, अर्थसिद्धये प्रयोजनसाधनाय
इत्येवम्, अन्यत्र अभिधेयसाधनाय, अभवत् । “अर्थोऽभिधेयदैवस्तु-
प्रयोजननिवृत्तिषु” इत्यमरः । यथा इद्विधाव्युपसर्गे न अभि-
चरत् इति व्यादेन अध्युपसर्गः स्वयमेवाप्युपसर्गस्य धातोः सद्विधि-
मात्रेणोपचरोति, सेनापि तस्य वदत् इति भावः ।

९। रामादेशान् अनुगता सेना तस्य, अभ्यवनाथस्य धातोः पश्चान् अधि-
इव अर्धसिद्धयं अभवत् ।

८। यथा अदादिनकीय इङ्गानु (इङ् अङ्गदने इति इङ्, वान्) उपसर्ग

[८] (१) fit to bind, नञ् and टाप् affs. (२) वा to bind, दुप् and
(नञ्).

निरपेक्षतया एव अध्ययनरूपम् अपि साधयति, अपिः उपसर्गस्तु तदर्थम्।
 उपकर्तुं तं धातुं निजम् अनुवर्तते, अनुधीऽपि तथा सेनानिरपेक्षतया।
 अनुवर्तनरूपं प्रयोजनं साधयितुं शक्नोति, सीमा तु तस्य तत्प्रयोजनकारणं
 उपकर्तुं तम् अनुवर्तते एव, इति विग्रहार्थः। नहि औपम्यजन्येन तस्य अनुविज्ञे
 परापेक्षा इति भावः। उक्तञ्च द्वितीयसर्गे,—“न शान्तमस्तु शरीररसा मरीच-
 दुता हि मनीः प्रसूतिः” इति। तथा च प्रथमसर्गे,—“मीना परिच्छेदस्तत्र न
 मीनार्थसाधनम्। शान्तेऽनुवर्तितता बुद्धिनीर्ध्वो धनुर्वि चातता” इति। ‘देव-
 धातुस्यसर्गे न व्यभिचरति उपसर्गस्तु धातु व्यभिचरति एवमादि लक्षणां
 धातोरिव अर्थत्वान् उपसर्गं सद्योतकत्वं निरुपायि’ इति दिनकरः। ‘तामादि-
 दशुपद सेनाङ्गं तस्य मिश्रये’ इति वल्लभः पठति।

२। वेयन (ईड) गळू चः अक्षरवन्न अक्षरे नान्येन नयर्हरेते “वर्ति”
 ३। उपसर्ग निडा काहार अनुवर्तन करे, हउयनि पंक्षु चः ननुमन्त्र

०. (Although he was able himself to accomplish his object yet) an army followed him at the command of Rām, in the same way as the root ‘हङ्’ although itself implying ‘अध्ययन’ (study) is (invariably) preceded by the prefix ‘अपि’.

आदिष्टवत्मां मुनिभिः स गच्छंस्तपतां वरः।
 त्रिराज रघुप्रष्टैः वालखिल्यैरिवांशुमान् ॥१०॥

१०। आदिष्टेति। रघुप्रष्टैः (१) रघोयगामिभिः। प्रष्टोऽ-
 यगामिनीति निपातः। मुनिभिः पूर्वोक्तैः, आदिष्टवत्मां निर्दिष्ट-
 मार्गैः, गच्छन्, तपतां देदीप्यमानानां मध्ये वरः श्रेष्ठः सः प्रनुवृ-
 वालखिल्यैः (२) मुनिभिः चांशुमान् सख्यं इव, त्रिराज। तेषां
 रघुप्रष्टा इत्यनुसन्धेयम्।

[१०] (i) रघु car, and प्रष्ट from प्र pre-eminent, स्या to star.
 aff (२) वाल boy, चिल a name of Brahmā, यन् aff. (चिदम्)

१० । रघुपतेः सुमिभिः आदिष्टवर्णां मन्त्रान् तपतां वरः, सः (मनुजः)
बाललिङ्गे चन्द्रमान् इव विरराज ।

११ । बाष्पात्तरम्.—आदिष्टवर्णां वाक्चता तपतां वैरिष तेन चन्द्रमता
इव विरेक्षे, इति ।

१० । तेजस्विनां श्रेष्ठं मूर्ध्नि यथा स्वरूपेन मन्त्रान् पुरीषाग्निभिः मन्त्राप्रभावेः
बाललिङ्गे दर्शितमानं, सन् श्रीमते, तेजस्विनां श्रेष्ठं, मन्त्रघोषेपि तथा रघु-
पतेन पुरीषाग्निभिः मन्त्राप्रभावे यमुभातीरवाग्निभिर्मुनिभिः दर्शितमार्गं, सन्
रघुभिः, इति विज्ञेयम् । 'तपतां वरः'.—मन्त्रघोषे, तेजस्विनां जनानां वरः
श्रेष्ठं, मन्त्रातिरिक्तप्रभाव इत्यर्थः । मूर्ध्नि, तपतां तेजस्विनां चन्द्रमन्त्रादि-
र्शति, पदार्थानामिति यावत्, वरः श्रेष्ठः । 'रघुपतेः',—सुमिषे, मन्त्रघोषाद्य-
वाग्निभिः, पञ्चालरे नन्दश्यामवाग्निभिः । वातरद्वयं नन्दश्यामवाग्निं भाव-
यित्वा मेरुं प्रदक्षिणीकृतं मूर्ध्नि रघुपते धारयति इत्युक्तम् । पुलककम्पायां
मन्त्राणां कृती कश्चित्कालमेतत्कां चन्द्रमन्त्रप्रभावात् कश्चित्तपः कश्चिद्वाक्
चित्वा, यथा मार्कण्डेयः—'कृतीषु मन्त्रप्रभावात् बाललिङ्गान्मूयत । कश्चिदाग्नि-
मन्त्राणि कश्चिन्नामुर्ध्वैतमाह' इति । तेषां सौररघुपते यथा विष्णुपुराणे,—
'बाललिङ्गान्मूर्ध्वैव परिहार्यं सुतासते' इति । यथा च भावयति,—'बाललिङ्गा-
मन्त्राणि कश्चित् कश्चिदाग्निमा । पुरतीक्ष्णभुजं यानि क्षुब्धं क्षुत्तिभिर्विभुम्' इति ।

१० । तेजस्विनेषु श्रेष्ठे मन्त्रान् तपते कश्चित् कालमेतत्कां चन्द्रमन्त्रप्रभावात् कश्चित्तपः कश्चिद्वाक्
चित्वा, यथा मार्कण्डेयः—'कृतीषु मन्त्रप्रभावात् बाललिङ्गान्मूयत । कश्चिदाग्नि-
मन्त्राणि कश्चिन्नामुर्ध्वैतमाह' इति । तेषां सौररघुपते यथा विष्णुपुराणे,—
'बाललिङ्गान्मूर्ध्वैव परिहार्यं सुतासते' इति । यथा च भावयति,—'बाललिङ्गा-
मन्त्राणि कश्चित् कश्चिदाग्निमा । पुरतीक्ष्णभुजं यानि क्षुब्धं क्षुत्तिभिर्विभुम्' इति ।

10 With those hermits walking before his car, shewing
the way, S'atrughna, foremost among the powerful, looked like
the sun in his chariot, the first of luminaries, preceded by
Lālabhyas.

मन्त्रं रघुपतेन, बाललिङ्गा, बाला एतदेवमात् बालमन्त्रप्रभावाः ये बालाः मन्त्र-
पुरा) Divine sages of the size of the thumb, sixty thousand of
whom were produced from the hair of Brahmā's body

रघुवंशम् ।

तस्य मार्गवशादेका बभूव वसतिर्यतः ।
रघुस्वनोत्कण्ठमृगे वाल्मीकीये तपोवने ॥११॥

११ । तद्धेति । यतः (१) गच्छतः । इत्थान्तोः प्रत्ययः ।
तस्य प्रपञ्चस्य, मार्गवशात्, रघुसने उत्कण्ठया उद्गीताः श्रमा
यस्मिन् तस्मिन्, वाल्मीकीये (२) वाल्मीकिसम्बन्धिनि । दृढाश्च
इति कृपत्ययः । तपोवने, एका वसतिः राशिः । बभूव, तत्रैवा राशि-
मुचित इत्यर्थः । “वसती रात्रिवेष्टनोः” इत्यमरः ।

११ । यतः तस्य मार्गवशात् रघुस्वनोत्कण्ठयते वाल्मीकीये तपोवने व
वसतिः बभूव । एकदा वसत्या बभूव, इति वाच्यान्वयम् ।

११ । ‘मार्गवशात्’ श्रुत्वा—‘मृगं मृगं’ इति वाच्यं । रघुस्वनोत्कण्ठयते—‘रघुस्वनोत्
विश्रामाय तत्रैव रजनौ निनाय, इत्यर्थः । रघुस्वनोत्कण्ठयते—‘रघुस्वनोत्
कण्ठाः अपूर्णं रघुस्वनं’ श्रुत्वा निवृत्त्यान् शीघ्रम् उत्तमया शीघ्रमावा इव,
वगाः हरिषाः यस्मिन् ।

११ । गच्छतः वरिष्ठ वरिष्ठ वरिष्ठः वरिष्ठः वरिष्ठः वरिष्ठः वरिष्ठः वरिष्ठः वरिष्ठः
कश्चित् इहेन, उक्तात् वृत्तन जीव उक्तात् कश्चित् उक्तात् वृत्तन जीव कश्चित् वरिष्ठः ।

11. In the course of his journey, he had to stop for one
night at the hermitage of Yálmiki, where the deer remained
standing with up-reared necks at the sound of his car.

तन्मृषिः पूजयामास कुमारं क्षान्तवाहनम् ।
तपःप्रभावसिद्धाभिर्विशेषप्रतिपत्तिभिः ॥१२॥

१२ । तन्निति । क्षान्तवाहनं (१) आन्तयुग्मं, तं कुमारं
प्रपञ्चम्, ऋषिः वाल्मीकिः, तपःप्रभावसिद्धाभिः विशेषप्रतिपत्तिभिः
उत्कृष्टसम्भावनाभिः पूजयामास (२) ।

[११] (१) इप् to go, मृग aff. (वृष्टी). (२) वाल्मीकि the sage, वृ aff.

[१२] (१) क्षान्त from क्षम् to be fatigued, ऋ aff., and वाहन

११ । तस्यामीव यामिन्याम् यस्य चमरवती प्रजावती, चितिः सम्पत्नी वीर
दण्डी इव, सुती चसूत ।

१२ । वाचान्तरम्,—चमरवत्या प्रजावत्या सुती चसूयाताम्, इति ।

१३ । 'तस्यामीव यामिन्याम्',—अनुष्ठुप्: यां राशिं तत्र उचितः तत्सानी
राशौ, इत्यर्थः । 'सम्पत्नी कीमददद्यादिव चितिः',—यथाहि सुपरीक्षिता गुणवती
भूमिः सर्वत्र सम्पन्न कीमददद्यात् राजशक्तिवत् सूते तथा साध्वी गुणवती सीमा
सर्वसुखसम्पन्न राजपुत्रवत् सूतवती, इति विशदार्थः । यथा भूमिदुर्ध्वः
राष्ट्रीतुर्ध्वः तथा प्रसूतिगुणेन प्रसूतीतुर्ध्व इति भावः ; उक्तञ्च कामन्दकेन,—
'भूगुणैर्वर्तते राष्ट्रं तद्वद्विभूषणैश्च' । तस्माद् गुणवती भूमिं भूयै भूपणु का
वेत्' ॥ इति ।

३० । जेहे जमनीउहे जळपुत्र चडिणी जाड्जडा। नीडा इहेणू पूज ॥
कवितान्, तेन भूमिरी कोण उ वरुण देवभावन कवितेन ।

18. On that very night, his brother's wife who was
efficient, gave birth to two sons (सम्पत्नी : e. of perfect make
and noble physiognomy), in the same way as the (well ruled)
earth gives birth to a full treasury and strong sceptre of
command.

सन्तानयवणाद् भातुः सौमित्रिः सौमनस्यवाः
प्राञ्जलिर्मुनिमामन्ता प्रातर्युक्तरथो ययौ ॥१४॥

१४ । सन्तानेति । भातुः ज्येष्ठस्य, सन्तानयवणाद्धेतोः, सौम-
नस्यवान् (१) प्रीतिमान्, सौमित्रिः अनुष्ठुप्: , प्रातः युक्तरथः सम्-
रथः सन्, प्राञ्जलिः क्षताञ्जलिः, मुनिम् आमन्ता आह्वयन्, ययौ ।

उवागमय विधीयते, ततश्च चरन्ति इति लोपः । (१) ए to produce,—नृते ।
चसूत, चसूयाताम्, चसूतवत् । &c. चसीट-चसविट । &c. सुपदे । &c. कर्षति,
पृथते । चम्रादि । &c.

[१५] (१) सुमनस् content, सम् aff., and सम्...

१३। धातुः समानस्यवान् सोमनसवान् सोमिनिः प्रातः पुनरयः (सन्)
प्रातः सुनिम् आभवात् ययी । सोमनसवता पुनरयेन प्रातःप्रातः सोमिनिः
ये, इति बाध्यान्तरम् ।

१४। ओष्ठस्य कुलप्रतिष्ठाभूतं पुनरयं जातमिति श्रुत्वा प्रफुल्लितदयः शत्रुः
तः कृताग्रिः बाधोक्तिः यथाविधि गमनानुष्ठापन्त्या सत्त्वं रथम् आह्वय
त्ये, इति विशदार्थः ।

१५। अग्निजातवत् जातारं पूज-कथं ज्वरान् अकृमलवत् इहैशं, अकाले कृता-
भूते अग्निजे नृपायनं कृतिः कथाज्ञानेन यवनं कठिनम् ।

14. Feeling intensely delighted on hearing of the birth of
his brother's sons, the son of Sumitrā, bowed to the sage at
break of day with clasped hands, and went away in his car.

स च प्राप मधूपर्णं कुम्भीनस्याश्च कुचिजः ।

वनात् करमिवादाय सत्वरशिमुपस्थितः ॥१५॥

१५। स चेति । सः प्रपुष्टश्च, मधूपर्णं (१) नाम शव्यपुष्टं,
प्राप, कुम्भीनसी (२) नाम शव्यस्यसा तस्याः कुचिजः (३) पुष्टः
शव्यश्च, वनात् कर्तुं बलिमिव, सत्वानां प्राणिनां शत्रिम् आदाय
उपस्थितः प्रातः ।

१६। सः च मधूपर्णं प्राप कुम्भीनस्याः कुचिजश्च वनात् करम् इव सत्-
त्वानिम् आदाय उपस्थितः ।

१७। शत्रुक्षी शव्यपुष्टं यावदेव प्रपेदे तावदेव शव्यक्षीणि अभत्यं शत्रि-
पुष्टं वनात् सगच्छं तथावयी, इति विशदार्थः । 'स च कुम्भीनस्याः च' इति
वकारस्य शत्रुपुष्टमन-शव्यपुष्टमनयोः अविलम्बं लभति ; अविलम्बेन च शत्रु-

[14] (1) my the demon, and उपग्रह shelter, &c. from शत्रु, इन्
to go, &c. च aff. (नपुदेन्य उपग्रह आनय.) (2) कुम्भी a pitcher, and
च from नासा nose, क्षीप् aff.; having wide nostrils (3) कुचि
womb, जन् to be born, च aff.

घ्न्य कार्यमिदं: अदूरवर्तिनीति गम्यते ; तथा च प्रथमसर्गे,—‘अदूरवर्तिनी
सिद्धिं राजम् विगच्छयात्मनः । उपस्थितेय कस्यापी नाधि कीर्तित एव यत्’
इति । एवञ्च दशमे,—‘ते च प्रापुस्तन्वनं नुवुधे चादिपूरुषः । ज्ञात्वाप्ये
भविष्यन्त्या. कार्यसिद्धेर्हि लघुकम्’ ॥ इति । ‘वनात् करमिवादाय’ &c—
यथा कश्चित् राजा स्वाधिकारात् स्वभागधेय करं सम्यक्कृतिं तथा सीऽपि.रावणः
स्वाधिकृतात् वनात् कररूपं प्राणिनिचयं संजयाह, इत्यर्थः ।

१८ । त्रिभिः वधून्पुनामकं नवनृपं मित्रा उगच्छित इहैवेन, कृष्णोन्नीः वधून्
नवनृपं वन इच्छते कवेन छात्र आभिन्नानि मन्त्रश्च वधून् उगच्छित इहैव ।

15 Lavana the son of Kumbhīrasi came from the forest
with a large number of animals as his tribute, just at the time
when Sātrughna arrived at the city Madhūpaghna

धूमधूमो वसागन्धी ज्वालावभुशिरोरुहः ।

द्राव्याङ्गणपरीवारश्चिताग्निरिव जङ्गमः ॥१६॥

१६ । धमेति । किम्भतो जवणः ? धूमः इव धूमः (१) क्षण-
लोहितवर्णः । “धूमधूमलौ क्षणलोहिते” इत्यमरः । वसागन्धः
‘धुमेदोगन्ध’ सः अस्यास्तीति वसागन्धी । “धुमेदस्तु वसा वसा”
इत्यमरः । ज्वालाः (२) इव बभूवः (३) पिशङ्गाः शिरोवशाः (४)
केशाः यस्य सः तथोक्तः । “विपुले नकुले विष्णौ बभूः स्यात्
पिङ्गले विपु” इत्यमरः । कथं मांसम् अदन्ति इति कथादः (५)
राक्षसाः तेषां गणः एव परीवारः (६) यस्य सः तथोक्तः. अतएव

[१६] (१) धूम smoke, रा to get, क aff. (इवीदरादित्वात् साध) .
(२) ज्वल् to blaze, च aff. टाप् fem. aff. (३) बभू, from ब् to fill, उ aff.
and the initial repeated. (४) शिरम् head, वृ to grow, क aff.
(५) क्षण flesh, अद् to eat, रिट् aff. (कथम् चामभांसम् अनि इति रिपि
रिट् प्रत्ययः) (६) परि around, उ to cover, वम् aff., and the final of

रक्षितं, तं लवणम्, आसाद्य ररोध (१) ।- तथाहि, रन्ध्रप्रहारिणं
रन्ध्रप्रहरणशीलानाम्, अपश्रुत्तैवात्र रन्ध्रम् । जयः सम्मुखीनः (२)
हि सम्मुखस्य दर्शनः हि । यथामुखसम्मुखस्य दर्शनः ख. द्वि
खप्रत्ययः । अधिकारलक्षणोऽर्थस्तु दुर्लभ एव ।

१७। लज्जानुजं अपश्यत् तम् आसाद्य ररोध, हि (तथाहि, रन्ध्रप्रहारिणं
जयः सम्मुखीनः । लज्जानुजेन (म') ररोध इति वाच्यान्तरम् ।

१८। शत्रुघ्नः तटानीं त राक्षसं शूलरक्षितं दृष्ट्वा 'दुर्जेयो लवणः दृष्टो'
इत्यादि मुनिवाक्यं श्रुत्वा तं ततश्च समीपं अभियुक्तवान् । यीहि शशीः प्रमादज्वालं
दृष्ट्वैव तं प्रहरति स भुवमेव विजयं लभते, इति विश्वासः । अथ, भद्रस्य
शूलरक्षितरूपं प्रमादं दृष्ट्वैव तं अभियुक्तवान् शत्रुघ्नः तमवश्यमेव जीयतीति
मुचितम् । तथाच कामन्दकः—'अप्यनापि प्रविश्यादिं विद्वेषं बलवत्तरम् ।
निःशेषं सज्जयेद्वाङ्गं पानपाचनिवीदकम्' । इति ।

१९। लज्जानुजं, लज्जाके भूलविरहितं लेखितं आशङ्क्य कश्चित्,
काङ्क्षं, वाङ्मात्रं न केवलं विजयं मुनिवाक्येन आशङ्क्य कश्चित् अत्र, स उ हि विजयं
ननु वन्द्यो ।

17 Seeing Lavana without his trident, the younger
brother of Lakshmana attacked him Victory lies in front of
him who attacks at the weakest point.

नातिरय्याप्तमालव्यं मत्कुक्षेरद्य भोजनम् ।

दिष्ट्वा त्वमस्मि मे धात्रा भोतेनोपपादितः ॥ १८ ॥

१८। अपभ्रुत्तैः भोजनं न प्रतिपद्यन्तम् आनन्दं भोतेन इव दाया
दिव मे नम् उपपादितः अस्मि । तदा उपपादितेन भुवते इति वाच्यान्तरम् ।

(१०) (१) दृष्ट्वा (abstract) ३३—तथाहि । अथवा, अथवा-परीत-
वीत, परोक्षम्, परोक्षम् । ३८. दृष्ट्वा ३८. अथवा,—अथवा । परोक्षम्
३९. ३८ (१) अथवा (abstract) ३३.

१८। यतोऽप्येवमेषा पुण्यस्य चाप्यसौ न सत्यः कतचेन कोपेन सविमर्शं
प्रदीप्य इति भीत इव विधाता मम भोजनार्थं तामस्य प्रेरितवान्, इति विष्णु
शब्दः । अस्य व्यवसायस्य चान्नसद्व्यवहारं चान्नम् ।

१९ "दृष्टिं चापि चाप्यस्य देवदेव नमोऽस्तु यः शब्दं 'दृष्टिं चापि देवदेव विधाता
यः प्रेरितवान्' इति शब्दस्य देवदेव इति शब्दः ।

१८ "Seeing that my materials for repast this day will be
insufficient, it seems that the divine or issuer has through fear,
fortunately brought you in my way."—

इति मन्तव्यं श्रुत्वा राक्षसस्तज्जिघांसया ।

प्रांशुमुत्पाटयामास मुक्तास्तम्बमिव द्रुमम् ॥१८॥

१८। १८। नेति । इतीति । राक्षसः मन्त्रं चक्षुः मन्त्रं चक्षुः,
मुक्तास्तम्बमिव इति भोजनं भोज्यं मन्त्रादिकं नातिदुर्लभम् (१) अन्ति
मन्त्रम्, चाप्यस्य दृष्ट्या, भोजनं इव चाप्यस्य दृष्ट्या ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९।
१०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०।
३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०।
५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०।
७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०।
९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

रहितं, तं लवणम्, आसाद्य रुदोद्य (१) । तथाहि, रन्ध्रप्रधारि
रन्ध्रप्रहरणशीलानाम्, अपभ्रूषतैवान्न रन्ध्रम् । जयः सम्मुखीनः
हि सम्मुखस्य दर्शनं हि । यथामुखसम्मुखस्य दर्शनः ख हि
खप्रत्ययः । अधिकारलक्षणेऽर्थस्तु दुर्लभ एव ।

१७। लघुपानुज* अपयत् तम् चासाद्य हृदोऽहं हि (तयाहि, लघुपानुजं
जय सधुखीन* । लघुपानुजेन (स*) हृदये इति वाच्यान्तरम् ।

१७। अथ पुनः तदानीं त राघवः शूलरहितं दृष्ट्वा 'दुर्लभो खड्गः एषः'
इत्यादि मुनिवाक्यं श्रुत्वा त तत्तत्तत्तमेव अभियुक्तवान् । यीहि श्रुत्वा प्रमादभावं
दृष्ट्वा त प्रहरति स ध्रुवमेव विजयं लभते, इति विश्वासः । अथ, शूरवर्म
शूलराहित्यदृष्ट्वा प्रमादं दृष्ट्वा त अभियुक्तवान् अथ पुनः तत्तत्तत्तमेव अभियुक्तवान्
मुपेतम् । तदाच कामन्दकः—'अथनापि प्रविश्यादि द्विष्टे च बलवत्तरम् ।
निःशेषं मत्स्येन्द्राह पानपावमिवोदकम्' इति ।

১৭। লক্ষ্য যুক্ত, লক্ষ্যকে পূর্ণবিরহিত দেখিয়া তাহাকে আকর্ষণ করিয়া
কারণ, বাহ্যিক পক্ষ হইতে পূর্ণবিরহ তাহাকে প্রত্যাহার করিতে পাবেন, অর্থাৎ ইহা
সম্পূর্ণ হইবে।

17 Seeing Lavana without his trident, the younger brother of Lakshmana attacked him. Victory lies in front of him who attacks at the weakest point.

नातिपर्याप्तमालक्ष्य मत्कुक्षेरद्य भोजनम् ।

दिष्टा त्वनसि मे धात्रा भोतनेवोपपादितः ॥११॥

॥८॥ अथ भगवत्पुत्रैः भोजनं न कृतिपयानाम् वाच्यं भोजनं इव वा
दिव्यं मे त्वम् उपपादितः कविः । त्वया उपपादितं भगवत्पुत्रैः न कृतिपयानाम्

(12) (1) दण्ड to obstruct. ५३ - दण्ड

॥१॥ ॥२॥ ॥३॥ ॥४॥ ॥५॥ ॥६॥ ॥७॥ ॥८॥ ॥९॥ ॥१०॥ ॥११॥ ॥१२॥ ॥१३॥ ॥१४॥ ॥१५॥ ॥१६॥ ॥१७॥ ॥१८॥ ॥१९॥ ॥२०॥ ॥२१॥ ॥२२॥ ॥२३॥ ॥२४॥ ॥२५॥ ॥२६॥ ॥२७॥ ॥२८॥ ॥२९॥ ॥३०॥ ॥३१॥ ॥३२॥ ॥३३॥ ॥३४॥ ॥३५॥ ॥३६॥ ॥३७॥ ॥३८॥ ॥३९॥ ॥४०॥ ॥४१॥ ॥४२॥ ॥४३॥ ॥४४॥ ॥४५॥ ॥४६॥ ॥४७॥ ॥४८॥ ॥४९॥ ॥५०॥ ॥५१॥ ॥५२॥ ॥५३॥ ॥५४॥ ॥५५॥ ॥५६॥ ॥५७॥ ॥५८॥ ॥५९॥ ॥६०॥ ॥६१॥ ॥६२॥ ॥६३॥ ॥६४॥ ॥६५॥ ॥६६॥ ॥६७॥ ॥६८॥ ॥६९॥ ॥७०॥ ॥७१॥ ॥७२॥ ॥७३॥ ॥७४॥ ॥७५॥ ॥७६॥ ॥७७॥ ॥७८॥ ॥७९॥ ॥८०॥ ॥८१॥ ॥८२॥ ॥८३॥ ॥८४॥ ॥८५॥ ॥८६॥ ॥८७॥ ॥८८॥ ॥८९॥ ॥९०॥ ॥९१॥ ॥९२॥ ॥९३॥ ॥९४॥ ॥९५॥ ॥९६॥ ॥९७॥ ॥९८॥ ॥९९॥ ॥१००॥

১৯৬৬ : ১- (১) কলকাতা ট্রাফিক অ্যান্ড ম.ট.

he tree in peaces before it reached him (चनरा lit.—mid way) it
all not on his body ; the pollen of its flowers only fell on him.

विनाशात् तस्य वृक्षस्य रक्षस्तस्मै महोपलम् ।
प्रजिघाथ कृतान्तस्य मुष्टिं पृथगिव स्थितम् ॥२१॥

२१। विनाशादिति । इक्षुः कवयः, तस्य बलस्य विनाशा-
दतोः, महोपलं महान्तं पाषाणं, पृथक् स्थितं, कृतान्तस्य यमस्य,
मुष्टिम् (१) इव । मुष्टिप्रबन्धो दितिङ् । तस्यै प्रबुधाय प्रजि-
घाय (२) प्रहितवान् ।

११। एष तस्य वृक्षस्य विनाशान् महीधनं पृथक् स्थितं कृतान्नस्य मुष्टिम्
एव तथैव प्रजिह्यात् ।

११। वाक्यान्तरम्,—एषसा महीयन् इयक्, स्थित सतान्तर मुद्रिरि
प्रिथ्वि, इति ।

११। वाचसु त महाश्व द्विज इवा यममुष्टिभीषणां मयतो ज्ञिनां तदु
 पधाय निषिद्धेयः । पिच्छाकारवत्यान् विपुलव्यान् चतुर्ध्वजिनवान् महाश्वव्यान्
 मर्द्दयन्त्य यममुष्टिगाम् । किरणभेदमुष्टं माहृष्टर्द्यातवाधे 'इषब्' इति उच्यते ।
 'इषब्'—मृदाभावेन, यममुष्टान् विपुली भुत्वा ज्विनम् इति यावत् ।

[illegible]

21. In consequence of the destruction of the tree, the demon living at S'atrughna a huge stone which was like the foot of the King of Death separately causing

(१६) (१) सुबू to take, लिखू मैं (२) लिखू to write अ'द - लिख'व।
लिखाना, लिखोना, लिखोना, लिखोना लिख व। लिख'व, - लिख'व। लिख'व।
लिख'व। लिख'व।

इति । सयेतरं नाहुम्, उद्यम्, एकः ताणः तदाख्यवृत्तः यस्मिन्
स. एकताणः, उत्पातयवनेन प्रेरितः गिरिः इव, तं शत्रुघ्नम्
उपादवत् (२) यभिद्रतः ।

११। निशाचरः दक्षिणं दीः उद्यम्य एकवाक्यं उत्यातपवनप्रेरितः मिरिः
१२ तम् उपाद्वत् ।

११। एकतात्वेन सत्त्वात्पञ्चमैरित्येव निश्चया इव निश्चायरेव स' उत्पाद-
यत इति बाध्यान्तरम्।

११। पर्वताकारं च राक्षसं तालवृक्षमहम् विशालं वाङ्म उद्यम्य भुञ्जते
 इन्म अभिधावन्, इति विशदार्थः । एकस्य वाङ्मो माहय्यार्थम् 'एकताल'
 इत्युच्यते, धारणी निशाचरस्य सादृश्यात् 'उत्पातपवनश्रेरित' इत्युच्यते, धारणी
 च 'राक्षसः' प्रलयमाकृतस्य अतिप्रचण्डेन वेगेन मधुखन् पर्वतद्वरं अकलयत,
 इत्यर्थः । 'दक्षिण दीः',—'भुजबाह्व प्रविष्टी दी' इति दी शब्दः पृथि, अथ
 महाचरिणा क्लीबे प्रयुक्तः । एतदीयपरिजिहीर्षया 'दीप रक्षीऽय दक्षिणम्'
 इति यति कैचिन् कुर्वन्ति । एकाक्षरनिष्पद्यमानायां न 'पु नपु सकदीर्घां दी'
 स्यात् इति दी शब्द नपुसकस्य निष्पद्यकारे अभिहितः । यदा, "दीप रक्षीऽय
 दक्षिण" इति पाठः कर्तव्यः" इति दिनकरः ।

২৩। নিম্নোক্ত সকল বস্তু তুলিয়া সেত পত্রের প্রতি খাতিত হইল, যেন
এই-কালক-বিদিত পত্র উৎপাদনকার্যে চালিত হইল।

23. The demon flew towards Satrugna with his right arm uplifted, and in so doing looked like a hill crowned with a tall palm tree driven by some destructive hurricane.

कार्थेन पविषा शत्रुः स भिन्नहृदयः पतन् ।

धानिनाय भुवः कस्यं वहाराथमवासिनाम् ॥२४॥

२० । कार्येनेति । श्वः शत्रुः खड्गः, कार्येन (१) वैय्यवेन,

(१४) (१) दं: from दम् to subdue, शांति aff. (दम्: शांति, दन्ति शांतिप्रणय) (२) उष, दु to run,—दरवि । अदरन् । अदुदरन् । दुदाव प्र०

२३. वयसां पङ्क्तयः पेतुर्हृतस्योपरि विक्षिपः ।
 तत्प्रतिद्वन्द्वनो मूर्च्छि दिव्याः कुसुमशृङ्खलः ॥२॥
 २४. वयसां पङ्क्तयः पेतुर्हृतस्योपरि विक्षिपः ।
 तत्प्रतिद्वन्द्वनो मूर्च्छि दिव्याः कुसुमशृङ्खलः ॥२॥
 २५. वयसां पङ्क्तयः पेतुर्हृतस्योपरि विक्षिपः ।
 तत्प्रतिद्वन्द्वनो मूर्च्छि दिव्याः कुसुमशृङ्खलः ॥२॥

वयसां पङ्क्तयः पेतुर्हृतस्योपरि विक्षिपः ।
 तत्प्रतिद्वन्द्वनो मूर्च्छि दिव्याः कुसुमशृङ्खलः ॥२॥

(१४) (१) पक्ष् from पक्ष the goal, पक्ष् aff. (२) पक्षिन् from पक्ष
 the feather of an arrow, इति aff.
 (१५) (१) वि, द्विप् to hate, द्विप् aff (वही). (२) पक्ष् to ५०, पक्ष्
 (पक्षीपक्ष).

यवयवभान् मादंको ज्ञात इति मन्त्रेयः । न यन्मु मुपतिपत्त चरतिष्ठ. सोऽप
श्रीभक्त इति भावः ।

२०। (२०) श्रीकृ - कुरु मादंको २१ अतिष्ठ इत्येव कान्तः २२. हेतुः ३३। ३४।
(३०) २१. उक्तः २२ (३३) उक्तः (३४) २३. २४ अतिष्ठ २. निमित्तम् ।

20. Then the hero, when he had slain Lavan, considered himself as the brother (मोदये - born of the same mother) of the valourous Lakshmana to whom belonged the glory of slaying Indrajit.

तस्य संस्तुयमानस्य चरितार्थैस्तपस्विभिः ।

शुशुभे विक्रमोदयं व्रीडयाऽवनतं गिरः ॥२०॥

२०। तस्येति । चरितार्थैः कृतार्थैः कृतकार्यैः, त. त्विभिः, संस्तुयमानस्य (१) तस्य शत्रुघ्नस्य, विक्रमेय उदयम् (२) उग्र व्रीडया लज्जया, अवनतं नमः, गिरः शुशुभे । विक्रान्तस्य लज्जै भूययम् इति भावः ।

२०। चरितार्थे तपस्विनि मस्तुयमानस्य तस्य विक्रमोदयं व्रीडया चरित गिरः शुशुभे ।

२०। चरित. शत्रुघ्नेन सकलीकृतः चरः लववधवधय प्रदीपन देवा ते ते । विक्रमोदयेण चवननेन गिरमा शुशुभे, इति वाच्यान्तरम् ।

२०। लववधेन पूर्यकामात् मुनिवृत्त्यात् निजगुणवृत्ति प्रकृतः शत्रुघ्न वीर्योन्नतमपि गिरः तत्पदं विनयजनितया लज्जया चवननं कभुव, तत्र च नैव निर्वेद्य विनयमाकाङ्क्षान सः चरितनाच प्रियदर्शनोऽभवत्, इति विशदार्थः । विनयएव सूयण पराणां न प्राप्तुं शक्यमिति भावः । तदा च लववधरिते चिन्तयन्प्रस्तावे भार्गवदमनवृत्त्यान् दर्शयति लज्जये निजगुणवधवधिरुप राधे निर्वेद्य सीताया उक्तिः—“सुदुर्लभोऽसि चञ्चलस्य” । एदिथा विषयमाहर्षेण (सुदु श्रीभक्ते चार्थपुत्र एतेन विनयमाकाङ्क्षान) । इति ।

[२०] (१) सम्, शु to praise, (कथंवि) शानम् all (वरी). (२) up, and चय end.

२१ । उपशोभत पूर्वालोचनं हरेण ऊहाह खर कशः ऊहाह विजयः ॥ २१ ॥
 २२ । खरवत् हरेण लोभा पारेण नागिनः ।

27. The hermits, whose desire was fulfilled, sang the praises of Śaīruggha, in consequence of which the head of the hero though full of the pride of victory, was hung down with blushing modesty.

उपकूलं स कालिन्द्याः पुरीं पौरुषभूषणः ।

निर्ममे निर्ममोऽर्घ्येण मधुरां मधुराकृतिः ॥२८॥

२८ । उपेति । पौरुषभूषणः, अर्घ्येण विषयेषु निर्ममः (१) निरुद्धः मधुराकृतिः सौम्यरूपः, स प्रचक्षुः, कालिन्द्या (२) यम-
 नायाः, उपकूलं कूले । विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः । मधुरा (३) नाम
 पुरीं निर्ममे (४), निर्ममो व्याख्यातः ।

२८ । पौरुषभूषणः अर्घ्येण निर्ममः मधुराकृतिः स कालिन्द्या उपकूलं
 मधुरा पुरीं निर्ममे ।

२८ । पौरुष भूषणं यमः स । निर्ममः समस्तः । अर्घ्येण दत्तः । यमः
 स, निर्ममः । मधुरा आकृतिः यमः स । पौरुषभूषणं निर्ममं मधुराकृतिना
 तेन मधुरा पुरीं निर्ममे, इति वाच्यम् ।

२८ । 'निर्ममोऽर्घ्येण' इति — 'अर्घ्येण विषयेषु निर्ममः निरुद्धः' इति भट्टि-
 नाथो व्याचष्टे, — तस्मादनिर्मायः, — स भूषणः निर्ममोऽर्घ्येण निर्ममः पौरु-

[२८] (१) निर्ममः, भग्न name (भग्न इति चक्रे भग्नतावति, मर्त्य-
 निर्ममः). (२) कालिन्द्या from कालिन्धः a mountain, part of the
 Himalaya range, and the seat of the river Indus, चक्षुः and
 विष्णु, श्रीपु अर्घ्ये (३) मधुरा from मधु the father of the देवः and
 वा २८, २९ and ३० अर्घ्ये (४) निर्ममः, निर्ममः, निर्ममः, निर्ममः
 निर्ममः, निर्ममः ३०. निर्ममः, निर्ममः, निर्ममः ३० निर्ममः
 निर्ममः, निर्ममः ३०. निर्ममः, निर्ममः ३० निर्ममः, निर्ममः ३०

आचारवर्धः। दाय मयतो निर्विघ्नशान्तिं इति । अथ आचारवर्धः इति वाच्यम् । व
चरेण विभेण निर्विघ्नः समताहीनः, विदुषाश्चर्यः वि वृत्तिः इति वाच्यम् । व
मयेभ्योभाषणानिभौ वृत्ताद्वचनम् मयतो आचारवर्धः इति वाच्यम् । व
मये न मययाभाष इति भावः । वधुमयु चरित्वा चतुर्गामादुत्तिष्ठति । व
इत्येव वृत्तिः। भाषणं 'निर्विघ्न' इति चरं वृत्तम् । 'मयुरा' मयुराद्वृत्तिः, —
'मयुरा' मयुराद्वृत्तिः इति चारः मयुर इत्यने । वरं न, मयुराद्वृत्तिः इति
वाचिनाम् मयुराद्वृत्तिः च चतुर्गामाद्वृत्तिः 'मयुरा' मयुराद्वृत्तिः इति चरः
पाठः इति भव्यामहे ।

२१ । लोकावृत्तिः चरं वृत्ताद्वृत्तिः मयुराद्वृत्तिः मयुराद्वृत्तिः (मयुरा)
२२ । मयुराद्वृत्तिः इति चरः ।

23. Sâtrughna, whose prowess was his ornament,
appearance was lovely, and who was free from love &
founded a city called Madhurâ, on the bank of the Juma.

या सौराज्यप्रकाशामिर्वभौ पौरविभूतिभिः ।
खर्गाभिद्यन्दवमनं कृत्वेवोपनिवेशिता ॥२६॥

२६ । येति । या पूः । शोभनः राजा दक्षः पुरा व
सुराज्ञी सुराक्षः भावः सौराज्यं (१) तेन प्रकाशामिः प्रकाश-
मानामिः, पौराणां विभूतिभिः (२) क्षेत्र्यैः, खर्गाभिद्यन्दः (३)
अतिरिक्तजनः तस्य वमनम् आचर्यं कृत्वा, उपनिवेशिता उप-
स्थापिता इव वभौ । अथ कौटिल्यः, "भूतपूर्वमभूतपूर्वं व
जनपदं परदेशप्रवाहेण खदेशाभिद्यन्दवमनेन वा निवेशयेत्" इति ।
२८ । या (पुरी) सौराज्यप्रकाशामिः पौरविभूतिभिः खर्गाभिद्यन्दवम-
नता उपनिवेशिता इव वभौ ।

[२८] (१) सौराज्य from सुराजन् (fem. सुराज्ञी) having good king,
, aff. (२) विभूति from वि, भू to be, क्तिन् aff. (३) अभिद्यन्द from
; सन्द, to ooze, घञ् aff. .

१८। यथा उपनिषद्भिरुक्तं इव यत्, इति वाच्यम् ।

१८। शब्दस्य चत्वीर्यकः राजगुणै तद्विशिष्टतायाः नवम्या 'अधिवासिनः' इति सोभाद्योक्तकथं ज्वलिरे यथा मा नमरी भ्यामान्तराणीत' अर्धकदश इव दिदीपे इति विज्ञेयः। 'अमरावणविश्रितममद्विकाः सुदिति भावः'। एतेन प्रतिज्ञासमस्तमन्वीकनगरलोभाभ्युपारणं तद्वयथा भवति। 'स्वमाभिधन्द वसन' &c.—स्वयं च अभिधन्द अतिरेक, अतिरिक्तजन इति यावत्, तस्य वसनं नि.सारणम्। नूतन हि नगरं प्रायेण प्राचीननगरान् अतिरिक्तान् जनान् आहूय प्राचीननगरादपि प्रीभनतर्त्तुना सञ्चाल्यते, अथ नवीनं तत्र सधुरानगरं सन्ने प्रवांन अतिरिक्तान् अधिवासिनः आनीय अगादपि प्रीभनतर्त्तुना सञ्चालितम् इति भावः। अनुपपत्तीकी यथा कनारः—'कलकामतिवाधैव वसति वसमभ्युदयम्। अर्धमाभिधन्दवसनं ज्वलिरेपनिवेष्टितम्' इति। यत्र च कंचदने—'मन्वीभूते सुचरितकले ज्वलिरे मा वतानां श्रेष्ठे पुण्यैर्द्वैतमिव दिव कानिमम्' इत्यनेनम्। 'अभिधन्दवसनं शाखानगरम्' इति टिप्पणम्।

২৯। স্বতন্ত্রভাবে লক্ষ্যমূল্যে লেখা যাবে ভাণ্ডারী কর্তৃক চুক্তির মেয়াদ পূর্ণ হওয়ার পরে।

29 The inhabitants of the city stood so much poverty under the auspices of a good king that it looked like a colony composed of immigrants from Britain.

तत्र सौधगतः पश्यन् यमुनां चक्रवाकिनीम् ।

ऐसभक्तिमतीं भूमिः प्रवेर्णामिव पिप्रिये ॥३०॥

१०। तत्रेति । तत्र मधुखाद्यो, सौधस्त ज्योत्स्ना तः, अक्रवाक्षिणी (१) अक्रवाक्षवर्ती, दमुवा, हेमभक्षिणी सुखदधवा-
वती, भूमि, एवेष्टी वेष्टीम् इव । 'वेष्टी एवेष्टी' इत्यमरः ।
यद्यपि पिप्रिये व) पीतः । पीत-नीलव इति धातोर्देहादिवाहितः ।

(3) (1) ਅਸਰਾਥ the bird, ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਰਾਥੀ (2) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਰਾਥੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

योमपुं इति वैनयनी । उम्पुषा (३) दमंजो १० दमंनिरः ।
 ती कुम्भपरोन्मृष्टममंजो रो. ती नैदिसेयी. तेषां कुम्भपरो नगर
 व्याप्यता नामताः माया, यदागोः कुम्भपरो इव यदाह वि
 कुम्भोन्मृष्ट कुम्भ, परोन्मृष्ट इवः ।

१० : स कति कुम्भपरोन्मृष्टममंजो रो ती तदायता नामताः कुम्भपरो इव
 यदाह विव ।

१० : तेषां कतिमा ती नामता, कुम्भपरो यदाह, इति शब्दाभरम् ।

१० : 'कुम्भपरोन्मृष्टममंजो रो'. कुम्भे भवेत् प्रवृत्त. यथास्थितः यदयो
 इति दायत्, दमंजो १० दमंनिरादिना मिदवाचायाम् चार्धभावे इव
 यदी ती । 'कुम्भ' - उतिष्ठेति चेत्य नाम पारम्पर्यपरिहृतः, इदमर्थः
 यदपरम्पर्या यत्तम् इति 'कुम्भ' शब्दस्य निष्पत्तिः । यच्च 'कुम्भपरोन्मृष्टममंजो रो'
 इति कतिपयाभीष्ट न रामायणसंवादि । रामायणे, वाच्योक्तिः कुम्भमुष्टिं यदा
 उपपादाय भूतान् मने मन्त्रस्य ताभ्या मर्ध्याज्ञातयो योताभुतयोः यदाहम मृ-
 विनाशिनो रथा कथितवान् । तच्च मनमग्ननेन कुम्भमुष्टिना अंशस्य नवतन्त्र
 तेन च भवेत् कतिपयं यत् यावत्प्रमाणं तत् भूतेभ्यो रथासाधनार्थं ननु
 ममंजोदहरणाद्यं चभूत् । 'भवे वीपुच्छमीमभिः' इति मन्त्रिणादभ्यासावन्वि
 न रामायणटीकासंवादि । यच्च रामायणटीकाः टीकाज्ञयो व्याख्यानस्य ददा, -
 'कुम्भमुष्टिमुपादाय नव येव तु स विज. । वाच्योक्तिः प्रददौ ताभ्या रथां भूत
 विनाशिनोम् । यमयो. पूर्वजो ज्ञातः स कुम्भेयस्यगुणतैः । निष्ठांजनीयस्य
 तदा कुम्भ इत्यस्य नाम तत् । यदावरोऽभवताभ्या भवेन सुसमाहितः । निष्ठा-
 जनीयो वृद्धाभिर्भवेति च स नामतः' इति । 'कुम्भमुष्टि' खर्व च उपपादाय
 रथा प्रददौ । मूनकुमानाम् अयभाय. कुम्भमुष्टिरित्युच्यते, तेषाम् अधीभारो
 भव इति । तच्च कतिपयसमयकुमान् यद्वीला मध्ये विधा किला तवदाधो-
 भागाभ्या क्रमात् अतकनिष्ठयोः प्रमार्जदफलकं तद्वृत्त रथादानं वृद्धानां सौर्वा
 वसे इति वीध्यम् । निष्ठांजनीयो निष्ठांजनीयो यतो जावः ततोऽस्य कुम्भ-
 इति नाम भविष्यतीत्यर्थः । खवेन कुम्भाधीभावमुष्टिना वृद्धाभिः

दि । 'कविः',—वाचीकः, 'कविः काव्यकरे शूरी कविर्वागीश्वरकयोः'
१ दिवः ।

२१ । कृष्ण उवाच साक्षात् यथाक्रमेण काशान्तरं गर्जन्त्युप मार्कण्डेयं दृष्ट्वाक्षितं, एवमा-
शीकं ये ह्युवाच मातुः यथाक्रमेण काशान्तरं कृष्ण उवाच एवैवमात्रं उपदिशेत् ।

32. The poet (वाचीक) named the two sons Kusā and Lava respectively, because the body of the first was at its birth reared with blades of the Kusā grass, and that of the second with the hair of a cow's tail .

साङ्गश्च वेदमध्याप्य किञ्चिदुत्क्रान्तशैशवी ।

सुकृतिं गापयामास कविप्रथमपञ्चतिम् ॥३३॥

३३ । साङ्गमिति । किञ्चित् उत्क्रान्तशैशवी अतिक्रान्तवाल्मी-
की, साङ्गश्च वेदम् अध्याप्य (१) कवीनां प्रथमपञ्चतिं कवितावीजम्
अर्पयः, सुकृतिं काव्यं रामायणाख्यं, गापयामास (२) । गापयते सिङ् ।
इत्यङ्गमन्वाद् गतिबुद्धीत्यादिना द्विकर्मकत्वम् ।

३३ । किञ्चित् उत्क्रान्तशैशवी (गी) साङ्गं च वेदम् अध्याप्य कविप्रथम-
पञ्चतिं सुकृतिं गापयामास । (कविना) गी सुकृतिं गापयामास इति वाच्यम् ।

३३ । 'किञ्चिदुत्क्रान्तशैशवी',—दर्शेकादमे वसे वसंतामी इत्यर्थः । उप-
पन्नान् पूर्व्वं वेदाध्ययनस्य अवधत्तान् दर्शेकादमे वसे गो दद्यादिति उपनीय
साङ्गं वेदम् अध्यापयन्, इति विज्ञेयम् । दर्शेकादमे वसे वाचिरधीपनवनवाच
वशात् सङ्गः,—'गवाधर्मस्ये भुञ्जीत प्राञ्जलस्योपमावयम् । गवाः देवादेव राज्ञो
वर्धन्तु वादमे विभः' ॥ इति । यदा च उपरचरिते,—'गी च अवधत्ता वाची
विना वाचीकस्येवमुक्तः परित्यज्य पीबितो परिचितो च इत्यप्युक्तो च पदीरम्'
मित्यादिषाः सावधानेन परिपाठितो यमनन्तरं दर्शेकादमे वसे वादे च

[३३] (१) कवि, इह् to read, (विष्) क्वन् अ. (२) वे to read, (विष्)
—गापयति । दद्यादप्यु । कवीदप्यु । गापयामास । ३३ वे,—वाचि ।
वशादप्यु । कवाचीन् । कवी । ३३ कवाचि,—वीरव । कवाचि । ३३

[illegible]

21. When the two sons had passed some portion of their infancy, the sage instructed them in Vedic lore, and taught them to sing his own work (रामायण), the first model for the race of poets.

रामस्य मधुरं वृत्तं गायन्तौ मानुरयतः ।
तद्वियोगव्यथां किञ्चित् शिञ्जि ।

३४। रामयेति । तौ सतौ, रामायणम् ।

३४। रामस्येति । तौ स्वौ, रामस्य वृत्तं, नातुः अयतः
मधुरं गायन्तौ (१) तद्वियोग्यथा रामविरहवेदना, विधिः
शिविलीचक्रतुः ।

(१४) (१) में to अणु, यह अ. (पयसाहिव).

१३ । (तो) सुतो रामस्य इत्तं मातुः अथतः मधुरं (यथा तथा) वायस्यो
दक्षिणोदयस्य किञ्चित् शिदिषीचक्रतुः ।

१४ । वायान्तरम्.—वायव्यां सुताभ्यां तद्विषयीयस्य वा शिदिषीचक्रे, इति ।

१५ । तो कुम्भस्यो अथतानिष्पन्दिना कष्टेन मातृसमीपे निवृत्तं रामचरितं
वायस्यो रामचरितविपुलाया मातुः अन्तर्गतं किञ्चित् सुकुम्भस्यो, इति विप्र-
हर्षः । 'दक्षिणोदयस्य'—तस्यात् रामात् विषयीकः 'शिदिषी', तेन वा अथ-
वायव्येति, ताम् ; यद्वा, तस्याः सीतायाः विषयीकेन पतिविरहेण वा अथवा ताम् ।
'शिदिषीचक्रतुः',—अशिदिषीं शिदिषीं चक्रतुः, अमृततन्त्रादे विप्रस्ययः ।

१६ । सुकुम्भस्यो अथतः मधुरं इत्यत्र शिदिषीकस्य मधुरस्यैव दानं कष्टं उदाहर-
णमात्रमात्र किञ्चित् उक्तम् कथितम् ।

३६ By singing before their mother the sweet account of
Rama the sons slightly lightened the grief of her separation

इतरेऽपि रघोर्वैश्यास्त्रयस्त्रेताग्नितेजसः ।

तद्योगात् पतिवन्नीषु पत्नीष्वसन् द्विसूनवः ॥३५॥

३५ । इतरेऽपीति । रघोः वयसा (१) वंशे भवाः, चेतेति
अथवा चेता-(२) प्रयः तेषां तेजः इव तेजः येषां ते चेतामि तेजसः,
इतरे रामात् अन्ये, अथवा भरतादयः अपि. तद्योगात् तेषां योगात्
भरतादिस्त्वन्मातुः, पतिवन्नीषु (३) भर्तृमतीषु जीवत्पत्न्यासु
योगातिमतीषु इत्यर्थः । "पतिवन्नी सभर्तृका" इत्यमरः । अन्तर्वन्त्यति-
रघोर्गुणिके दीप-प्रययो गुणागमस्य । पत्नीषु, द्विसूनवः आसन् ।
हौ हौ सन्, तेषां ते द्विसूनवः इति विग्रहः । कथित् संख्या-
प्रत्यय उचितविधये बीप्सायत्वं सप्तपञ्चादिवत् ।

[३५] (१) वंश from वृक्ष family. यत् aff (२) चेता from चि
thru इ च) to go, क aff. (रघोदण्डिनात् वायु)- (३) पति husband,
यद्वा, aff, feminine form is irregular, मुक् being inserted (उदनी-
क).

१४. रघोः वंश्याः प्रतापितेभ्यः इतरेभ्यः अपि तदीयान् परिवर्त्य
पत्नीषु विभूषणं चासन् । रघोः वंश्याः प्रतापितेभ्योः इतरेः विभिः विदुः ।
अभूयत, इति वाच्यकारम् ।

१५. यदा पतिव्रतायां धर्मपत्न्यां रामस्य ही पुत्री जन्मते, तदा ॥
प्रतापु धर्मपत्नीषु भरतपुत्रस्य वृत्तानामपि ही ही पुत्री जन्मते, इति विशदार्थं
'प्रतापितेभ्यः',—प्रतापयः नार्हपत्याहवनीयदधिपदपाः, तेषां तैत्र इव तैत्रो
दीपान्, अतिपुष्टमभावा, इत्यर्थः । 'भरताया' पत्नीपदे, तस्य रामस्य हीयान्
विपुलरामसाहचर्यान्, पतिव्रतीषु पतिव्रतासु पत्नीषु, पुत्रव्ययुक्ता असूयन् इति
दिनकरः । 'तदीयान्' श्रेष्ठानुवृत्तिसम्बन्धान् रामानुयात् चाश्वरक्षदीपान्
एतेन विरक्षितपक्षमहा निरन्वति । प्रजायै यद्वर्धमानमिति वाच्यददीपः ।
सौभाग्यमच दर्शयति इति वक्ष्यते ।

३४. अत्रिक, त्रैलोक्यमत्रैः ॥ अत्रैः इव त्रायस्त्र पतिव्रता पत्नीषु महान्त
केन्द्रादेश गर्ते अत्रैः इति कविः पूज्यं कश्चित् ।

३५ The three other descendants of Raghu, resembling the
three sacred fires, became each father of two sons by union with
their respective wives of good repute.

शत्रुघातिनि शत्रुघ्नः सुबाहौ च बहुश्रुते ।
मधुराविदिशे सूर्वोर्निदधे पूर्वजोत्सुकः ॥३६॥

३६. शत्रुघातिनीति । पूर्वजोत्सुकः ज्येष्ठपुत्रः, शत्रुघ्न
बहुश्रुते शत्रुघातिनि (१) सुबाहौ च तन्नामकयोः सूर्योः, मधुरा
च विदिशा च ते नगयोः, निदधे निधाय गतः इत्यर्थः ।

३७. पूर्वजोत्सुकः शत्रुघ्नः बहुश्रुते शत्रुघातिनि सुबाहौ च सूर्योः मधुरा
विदिशे निदधे ।

३८. पूर्वजे पूर्वजिन वा उत्सुकः, 'मधुराविदिशा' इत्यादि च इति श्रुत्या ।

[३६] (१) शत्रु, an enemy, हन् to kill, विनि aff. (सप्तमी).

। मुने' यस्य सः । पूर्वजीतृसुकेन भवतुभेनं संप्रदाविदिषे निदधाने, इति
आशयम् ।

१६। 'अथ यथाभ्यासमयं जयरोप्रतिष्ठादिभ्यापारेषु अन्तर्गतं बहुविधं कामी
यः। अथ यच्चिरान् रामहर्षनाथं अन्तर्कच्छितंभनां सन् अन्तर्घातिनाथि गुह्य-
विषये तदुक्तं मधुरात्मनो, 'सुवाङ्मनाथि गुह्यवर्ति' कनिष्ठपुत्रे च विदिमानगरो
महाय चरीभ्यां प्रतिप्रेतस्य, इति विज्ञेयार्थः। 'बहुवृत्तं',—ऊतविषये, राज्य-
विषयमनये इति यावत्, इदं विज्ञेयं 'अन्तर्घातिनि' 'सुवाङ्म' च इति उभय-
पक्षि योजनार्थम्। विष्णुपराकृपापुत्राद्यमते अन्तर्घातं सुवाङ्मरसेनी, भागवत-
मते सुवाङ्मरसेनी, इति श्रियम्।

~ ৩৬। দক্ষিণ, দক্ষিণ "বঙ্গদেশ" ও "ব্রাহ্মণ" নামক দুই পুস্তকে যথাক্রমে
বিদ্যা বন্দী অর্পণ পুস্তক চোদ্দশন খে উৎসব বর্ণিত। ইহা ক'লেসে।

30 D'atrughna, having made over to his two accomplished sons D'atrughāti and Subahu (the government of) the two cities Mathura and Vidisha went away impatient to see his eldest brother.

भूयस्तपोव्ययो मा भृद्वाल्मीकेरिति सोऽत्यगात् ।

मैथिलीतनयोद्घोतनिःस्पन्दमृगमाश्रमम् ॥३८॥

१०१ भूय इति । स प्रजन्तु, मैत्रिधीतनयोः कुत्रणदयोः
उद्गीतेन (१) नि.स्यन्दमगं गीतप्रियतया निश्चलहरिजं, वाग्धी-
वाचमम्, भूयः पुनरपि तर्पिष्यः संविधानहरिजोऽथे तपोदानि मा
भूदिति हेतोः, अन्वयात् (२) अतिव्यय मतः इत्यर्थः ।

१७। अः संविभोतनसोईमि, अदश्वं वाकोर, वाचनं भूषं भवति न
 श्री भूषं भवति नदश्वः । १७ .

१६। केद्वितीतनयदा, उद्घातिव वि अन्दा अवा क'कन् रन् । वाच ७८
केद्वितीतनयः द्वितीय अन्दा अवा, तव अन्दावि ।

190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

॥८॥—दक्षिणः । विष्णुः । अर्धमासः । इन्द्रादिः । १-

१८। वञ्जी सः सप्तमस्य वधान् पीरेः पत्न्यनगौरवम् (यथा तथा) ईदृशितं
(सन् रघ्वासम्भारयोभिनीम् अयोध्यां विवक्ष्य च ।

१९। पीरेः ईदृशितेन वञ्जिना तेन रघ्वासम्भारयोभिनी अयोध्यां विविशे,
इति भाष्यान्तरम् ।

२०। विजयिणः प्रत्यागच्छतः 'अनृजस्य सम्भारवर्ध' रामः पुरमारमंश्रीभाम्
वधारयन्, जितेन्द्रियः प्रभुः श्रीभक्तानां तानयोध्यां प्रविशेत्, पुरवासिन्सु सर्वे
पदमसौ दुर्मयत्नवशात् सभायातीति सर्वमानगौरव तं विलोकयामासुः,
इति विज्ञाये । 'रघ्वासम्भारयोभिनीम्', रघ्वासम्भारे राममुरमंश्रीभा-
वारणेः श्रीभक्तानाम्, मायंश्रीभासाधनानि च उदकसेवनतीरवनिष्काशपताका
पुष्पप्रवरवनादीनि । 'वञ्जी', —जितेन्द्रियः, जितेन्द्रियत्वात् लज्जवधराजधानी-
निर्वाचादिषु सत्सुपि प्रासादादिकेषु वञ्जकचय इति भावः ।

२१। विजयिणः प्रभुः (जितेन्द्रियः) अस्माकं कृतं लोकाणां सर्वेषां शत्रु-
वञ्जितं, लज्जवधराजं पुरवनिष्य कठिनं लोकां वञ्जितं कैलासक वर्णं कठि-
नवर्णः ।

२२. The self-controlling Śātrughna entered the city of
Ayodhyā appearing gay with its streets cleaned and decorated
(on account of his auspicious advent) whilst the citizens looked
at him with pride as the slayer of the demon Lavan.

स दृश्यं सभामध्ये सभासङ्घिरुपस्थितम् ।

रामं सीतापरित्यागादसामान्यपतिं भुवः ॥३६॥

३६। स इति। सः प्रभुः, सभामध्ये सभासङ्घिः (१) सभैः,
उपस्थितं सेदितं, सीतापरित्यागात् भुवः असामान्यपतिम् असा-
धारणपतिं, रामं दृश्यं ।

३७। सः सभामध्ये सभासङ्घि उपस्थितं सीतापरित्यागात् भुवः असामान्य-
पतिं रामं दृश्यं ।

३३। तेन चमत्कारः प्रकथितः, चमत्कारः चमत्कारः, एतत् तदर्थं, एतत्
वाच्यताम्.

३४। इत्युक्तेः वाच्यतायाः दर्शनात्, चमत्कारः चमत्कारः, एतत् तदर्थं, एतत्
चमत्कारः चमत्कारः दर्शितः एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं,
चमत्कारः, — एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं,
चमत्कारः, इत्युक्तेः चमत्कारः चमत्कारः दर्शितः एतत् तदर्थं.

३५। इति, चमत्कारः चमत्कारः, एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं, एतत् तदर्थं,
चमत्कारः चमत्कारः चमत्कारः चमत्कारः चमत्कारः चमत्कारः चमत्कारः

३६। He beheld him receiving in his court the ambassadors of
his courtiers, which he was told by abashment of his had been
the lord of the earth alone.

तमभ्यनन्दत् प्रणतं नवगान्तकमयवः ।

कालनेमिवंधात् प्रीतस्तुरापाडिव शार्ङ्गिणम् ॥४॥

३७। तमिति । अयमः रामः, नवगन्तुः अन्तर्गतः (१) इत्यादि
प्रणतं तं अच्युतम्, कालनेमिनाम राक्षसः तस्य बन्धात् प्रीतः, तुर
वेगं सङ्गते इति तुरापाट् (२) इन्द्रः । अन्वयि सङ्ग इति एष
प्रत्ययः ।। यदा सङ्गतेष्विषि सङ्गते साङ्गयतेः क्तिप्, अन्वयानमि
दृष्टान्त इति पूर्वपदस्य दीर्घः, सङ्गः साङ्गः यः इति वक्तव्यम् । शार्ङ्गिणम्
उपेन्द्रम् इव अभ्यनन्दत् ।

१ [३७] (१) चमत्कारः from चमत् nominal root, to destroy, चमत् अर्द्ध
(चमत् करोति चमयति, तत् करोतीति चमत्तान् चमत्) (२) तुरापाट् from
तुरा haste, सङ्ग to bear, णि aff. ; or तुर haste, सङ्ग to bear, in the
causal form, and क्तिप् affix, स being changed into च in inflexion.
(इन्द्र वेगं साङ्गयति ; यदा तुर वेगवन्-साङ्गयति अभिभवति, प्रसङ्गनमिभव
इति उच्यते, अन्वयान् सङ्गः क्तिप्) .

३० । अदभः लवणालम्बं प्रवर्तं तं, कालनेमिवधात् प्रीतः गुरावाट्, गार्हि-

पम् इव चभनन्दम् ।

३१ । अदर्शनं प्रवर्तः सः लवणालम्बः प्रीतिव गुरावाट् गार्हि इव चभ-
नन्दम्, इति वाचानरम् ।

३२ । यथा विलस गुरा इन्द्रः कालनेमिनाथो दुर्जयदानवस्य हननात् अह-
रत्रि विष्ठी प्रीतः सन् त सादरं सञ्भावयामास, यथा राम' दुर्जयलवचराचसस्य
हननात् अवरत्रि मधुसू' प्रीतः सन् त सादरं सञ्भावयामास, इति विप्रदार्ढ्यः ।
विष्ठीः इन्द्रावरजस' वामनकपेय' अदिष्टा पञ्चाभ्यासत्वात्, अतएव 'उपेन्द्र इन्द्रा-
वरजसकपायितुभुञ्ज' इत्यमरः । कालनेमिवधादित्यादी पीराधिकी कदा
वन्, —'वासीत् गुरा द्विरश्वकजिपुपुषी महासुरी दुर्जय' कालनेमिनाम् ।
य विलस प्रतपायुः प्रतापनी ईलया सुरलीकम् अजयत वैचर पदस्य जिह्वीप',
शारायकमभधारत् । अथ इहने महति संयाने तस्य भववान् चक्रपाणि' स-
चक्रैव बाहून् शिरांसि च चिच्छेद । यथा इतिवर्गः, —'तमप्रतिमकर्मण्यं सप्तमं
द्वयवर्चसा । चक्रमुद्यम्य समरे क्रीधहीमो ब्रह्माक्षर । स सुपुङ्गु दानव तैजः
हनरे स्वेन तेजसा । चिच्छेद बाहू चक्रैव श्रीधर' कालनेमिनः । तस्य चक्रप्रत-
पीरं शिरःपूर्वादिहासि वै । तस्य देवस्य चक्रैव हननाय वञ्चादरि' ॥ इति ।

३३ । ईश्वरैक्यं कालनेमिवर्गे श्रीत ईश्वर विभूत अतिनन्दनं करिष्यादित्येन ।
३४ (३५) जेईश्वरं नमनं हठा प्रवृत्तं नन्दनं अतिनन्दनं करितेन ।

40 The eldest (Rama) welcomed the slayer of Lavana who was bent before him in obeisance, in the same way as Indra welcomed Vishnu, delighted at his destruction of Kālanemi.

त पृष्टः सर्व्वतो वार्त्तमास्त्रद्राक्षे न सन्ततिम् ।
प्रत्यर्पयिष्यतः काले कर्वेराद्यस्य शासनात् ॥४१॥

४१ । स इति । सः प्रवृष्टः, पृष्टः सन्, सर्व्वतः वार्त्तं (१)
उपश्रुत्वा, राक्षे आख्यात् आख्यातवान् । वृष्टः, अतिवृष्टः आनन्दित
आनन्दितः, अत्यति वञ्छीकृतः, आतो कोप इति भेदाकारणोपः,

ख्यातेष्वं लुप्तः । सन्ततिं कुशखवोत्पत्तिं, न आख्यात् । कुतः ? व
 चवसरे प्रत्यर्पयिष्यतः (२) आद्यस्य ऋतेः वाल्मीकेः शासनात् ।

४१ । सः पृष्टः सर्वतः वार्तम् आख्यात्, काले प्रत्यर्पयिष्यतः आद्यस्य
 शासनात् सन्तति न आख्यात् ।

४१ । तेन पृष्टेन वार्तम् आख्यायि न सन्ततिः इति आख्यानम् ।

४१ । शत्रुघ्नो रामाय सर्व्वेव कुशखवार्तां विज्ञापयामास सीतापुत्र
 सन्ततिर्नीं वार्तां त त न आवयामास । यतो वार्ताकिः प्राप्ते काले तो रा
 पुनौ रामाय प्रत्यर्पयिष्यतीति तां वार्तां राम आवयितुं शत्रुघ्नं कवेधीत् ।
 विप्रदार्थः । 'वार्त'म्,—स्त्रायम्, 'वार्त' वस्तुत्वरीने च' इत्यमरः । 'वार्त' वाट
 भारीय' भव्य' स्त्रायमनामयम्' इति यादवः । 'कवेरायस्य'—कविसम्प्रदाय
 प्रवर्तयितुं वार्ताके ।

४२ । लक्ष्मण विज्ञानिष्ठ इहेहा त्रिभुवनं न कल विज्ञातः कृष्णवर्ती कश्चिदेव वेद
 कीहाव भूजहाद्वेद कथा कहितेन नः । कात्रिभ, आवि कवि वाच्योकि दवाकाले उतः
 विज्ञातः अत्र, न कश्चिदेव कश्चिद्विज्ञातः विज्ञातः विज्ञातः विज्ञातः ।

४२. On being asked, he delivered good tidings in all
 matters with the exception of the birth of his sons which he
 forebore from mentioning at the command of the first of poets
 who intended to make them over (to their father) in due time.

अथ जानपदो विप्रः शिशुमप्राप्तयौवनम् ।

अवतार्याङ्गशय्यास्थं द्वारि चक्रन्द भूपतेः ॥४२॥

४२ । अथेति । अथ जनपदे भवः जानपदः (१) विप्रः (२)
 कश्चिदिति शेषः, अप्राप्तयौवनं शिशुं पुत्रम् इति शेषः, भूपतेः रामाय

[४२] (१) वार्त' from इति being, अथ aff. (२) अ to go (विप्र)
 with अति, to return, अथ aff. (वही).

[४२] (१) जनपद country, अथ aff. (२) विप्र from वि, वा (वीर-
 वात) to ill or complete (the essential observances), and अ aff.

हारि, अद्भुतश्रव्यास्त्रं यथा तथा अवतार्य अद्भुतश्रुतेनैवावरोप्य चक्रन्द
(१) चक्रोद्य ।

४१। अथ'जानपदः विप्र. अमात्रयौवनं शिष्य भूपतेः हारि अहमध्यात्मम्
(इहा तया) अहताये अहम् ।

४१। ततश्च जनपदशासी कश्चित् ब्राह्मणः चकाले घृतं त्रिय पुत्रमुपादाय
राजसभाभारतमानस्य चतुर्भक्तत्वेनैव तम् अचरीय्य इत्यभाषप्रकारेण रामनिन्दा-
पूर्णं परिदेवमकरोत्, इति विश्वनाथे ।

৪২। অদ্বৈত, জগৎবাসী এক ভ্রাতৃপুত্র একটু বৃত্ত পিত্ত পুত্রকে হেঁচে করিয়া।
হৃদয়গত নানোইয়া জলধি করিতে লাগিলেন।

52. After that a Brahmana from the country who bore in his arms a dead infant child, placed it gently at the king's door and began to wail, saying,—

शोचनीयाऽसि वसुधे या त्वं दशरथात् च्युता ।

रामहस्तमनुप्राप्य कष्टात् कष्टतरं गता ॥४३॥

४१। शोधनीयेति । हे वसुधे । दशरथात् अथा या त्वं राम-
इत्यनुशाप्य कष्टात् (१) कष्टतरं गत्वा सती शोधनीया (२) अस्मि ।

४३। वसुधैः दानवदाम् । अथवा या न दानवदाम् वसुधाम् । अथवा
 वर दत्ता (वर्ता) श्रीवर्नीया वसि । अथवा अथवा नवदा (वत्ता) श्रीवर्नीया
 वसुधैः, इति वाच्यम् ।

२४ : चर्ची वरं महादामद्वारदमाधिकारे दीदजीकविनिवृत्ता भवंदुष-
मयुष, दण इदानीं अजिबराजराजाधिकारे अकाशकचुवा दणा अजरावा
दणा अतएव वसुधैः तव इदानीं जीवनीं दमादरम् आदितम् इति

(1) कद्, ७० ८१५, — कद्ति । कद्भन्तु । कद्भन्तु, कद्दिताद्, कद्दिद् ।

१६५ । श्री ८. आदि,—कथाय । यत्किञ्चि । श्री ८.

(२) (१) यह सिद्ध कर ले जाय, कि मैं (२) इस ले लाना,
बहीव मैं (अर्थात्).

विहतायः । दमरघुमरणमेव तावन् मयन् दुःखं, रामहर्षे पतन् तु प्रजायां नश्य
दुःखम्, इति भावः । 'कटात् कटतरम्',—कटात् दमरघुस्यपुत्रिकया
दुःखात्, कटतरं रामहर्षे पतनरूपम् अधिकतरं दुःखम् । दमरघुपिबारे रोम-
शोकसाहित्यं 'अमपदे न मदः पदमादधी' इत्यादिना नयनसर्गे वर्धितम् ।

१० । ॥ वरुचरे ! उवाच किं लोचनोऽयं अयम् । ये कुर्वन् ममदन्तं एव
हरेत्तु हृत् हरेत्ता एव । तावन् एव नृपि उच्यते हरेत्ता, एक कटे हरेत्तु मात्र ।
अधिकतरं कटे मात्र हरेत्ताह ।

43. "O Earth, you have really become miserable! by losing
Dāsāratha and falling into the hands of Rāma, you have been
reduced from a state of painfulness to one which is still more
painful."

श्रुत्वा तस्य शुचो हेतुं गीप्ता जिज्ञाय राघवः ।

न ह्यकालभवो मृत्युरित्त्वाकुपदमस्पृशत् ॥४४॥

४४ । श्रुत्वेति । गीप्ता (१) रक्षकः राघवः, तस्य विप्रश्नः
शुचः (२) शोकस्य, हेतुं पुत्रमरणरूपं, श्रुत्वा, जिज्ञाय (३) अजिज्ञातः ।
कुतः ? हि यस्मात्, अकालभवः मृत्युः, इत्याकुप्य पदं दाडं न
अस्पृशत् (४) । उद्धे जीवति यवीयान् न म्रियते इत्यर्थः ।

४४ । गीप्ता राघवः तस्य शुची हेतुं श्रुत्वा जिज्ञाय, हि (यस्मात्) अकाल-
भवः मृत्युः इत्याकुपदं न अस्पृशत् ।

४४ । अकालभवेन मृत्युना इत्याकुपदं न अस्पृशत्, इति वाच्यमनम् ।

४४ । मनैव अपचक्ष दीपात् दिग्निशिखरयमकालं कालवशं प्राप्तः, पती 'न

[४४] (१) गृप् to protect, प्र. aff. (२) शुच् to sorrow, क्रि. aff.
(पही). (३) जी to be ashamed,—जिज्ञेति, जिज्ञीत, जिज्ञियति । श्रु-
अजिज्ञेत् अजिज्ञीयाम्, अजिज्ञयुः । श्रु. अजिज्ञेत्, अजिज्ञेत्, अजिज्ञेत् । श्रु.
जिज्ञाय-जिज्ञयाचकार । &c. जीतः-जीवः । श्रु. लृच् to touch,—लृशति ।
अस्पृशत् । अस्माचीत्-अस्माचीत्-अस्पृशत् । &c. पश्यन् । &c. अर्क्षन्,—
अर्क्षते । अर्क्षन् । श्रु.

तत्रापचारमन्त्रेण प्रजायामकाशमनुसरति' इति आत्मदीपपरिज्ञानात् रामो
ध्यासहृषितो बभूव, इति विप्रदायं । 'न स्रज्जालमयी सत्युः', ५८—प्रजा-
पत्यने चक्षिततानी रामस्य पुष्पपुरुषाणां मध्ये न कस्यापि शासनकालि धर्म्यति-
शयः आसीत्, तेन च अकाशमनुसरति तदा न द्रुयते च, 'अधुना चरममयं कश्चित्
धर्म्यतिशयः प्रवृत्तः, अन्वया कदमकाशमनु स्यादिति भावः ।

४३। इकाकर्त्री वपुनमन उगोः ने ककाग्रन काउ इग्री कूठित हरेत्तन, केन
न, अक'तपुत्रा का'इ कथम हेत्वा'इव अकि'का' अर्प कते माहे ।

४३. Having heard the cause of his grief, Rama the proteo-
tor felt ashamed; for untimely death never occurred within the
precincts of Ishwaku's domains

स मुहूर्त्तं क्षमस्वेति द्विजमाश्रयास्य दुःखितम् ।

यानं सस्मार कौवेरं वैवस्वतजिगीषया ॥४५॥

४५। स इति । स. रामः, दुःखितं द्विजं, मुहूर्त्तं क्षमस्वेति
आश्रयास्य (१), वैवस्वतस्य (२) अन्तकस्य जिगीषया (३) जेतुमिच्छया,
कौवेरं (४) यानं पुष्पक, सस्मार ।

४५। सः, मुहूर्त्तं क्षमस्व इति दुःखित द्विजम् आश्रय्य वैवस्वतजिगीषया
कौवेरं यानं सस्मार ।

४५। विवस्वतः सूर्यस्य अपत्यं पुमान् वैवस्वतः तस्य जिगीषया, यया । कुवे-
रस्य इदं कौवेरम् । तया अन्तकान् इति, तेन सस्मरे इति च वाच्यमनम् ।

४५। हे भद्रम् । कियन्त कायम् अपेक्ष्य यावदहं क्रतान्तरान् तव श्रियं
प्रदाहरामीति तथैव पुत्रशोकात्तांशं भाद्रवाय अग्रयं दत्त्वा राम क्रतान्तरिक्षयाप
यन्तु तन् 'आत्मचिन्तासुखम्' पुष्पकं यानं स्मृतवान्, इति विप्रदायं ।

[४५] (१) इत् with आ, to console, स्वप् aff. (२) विवस्वत् suo,
चच्, aff. (३) जि to conquer, in the कृन् or decaudative form, चच्
and टाप् aff. (४) कौवेर the god, चच्, aff.

४८। 'मूर्ध्नि कालं क्रमां कर्तुम्' एवेति वा किञ्चिन् लोकार्थं उक्तं वा
निरास्य, एतः पञ्चमेऽयं कविनाम् अतिनाम् कृतवन्तः पूजकं वा नम्रं कथितम् ।

45. Consoling the distressed Brāhmaṇa by saying:
'Forgive me for one moment,' he remembered the car (पुष्पकम्
of Kūvera for the purpose of conquering the king of Death.

आत्तशस्त्रस्तदध्यास्य प्रस्थितः स रघूदहः ।

उच्चचार पुरस्तस्य गूढरूपा सरस्वती ॥४६॥

४६। आत्तेति । सः रघूदहः रामः, आत्तशस्त्रः सुन् तत्
पुष्पकम् अध्यास्य प्रस्थितः । अथ तस्य पुरः गूढरूपा सरस्वती
(१) अशरीरा वाक्, उच्चचार उद्गमभूव ।

४६। सः रघूदहः आत्तशस्त्रः सुन् तत् अध्यास्य प्रस्थितः, तस्य पुरः गूढरूपा
सरस्वती उच्चचार । तेन रघूदहेन आत्तशस्त्रेण (सता) प्रस्थितं, गूढरूपया सर-
स्वत्या उच्चारे, इति वाच्यम् ।

४६। अथ वैवस्वतजिगीषया पुष्पकं विमानमारुह्य गङ्गीतमसि प्रस्थानीयुर्वा
रघुनन्दने सहसैव तस्य पुरतः, अशरीरिणी वाक् उद्गमभूव, इति विशदार्थः ।
'गूढरूपा सरस्वती'—सरस्वती वाणी, गूढम् अदृश्यरूपम् उच्चारयित्वा अशरीरं यस्याः
सा, आत्तशस्त्रवाणीत्यर्थः । 'प्रस्थितः सः' इत्यत्र 'प्रस्थितश्च' इति, 'पुरस्तस्य' इत्यत्र
'पुरस्तात्' इति च वज्रभाटिसम्मतं पाठः, स यावदेव प्रस्थितः तावदेवायं पुरतः
इति अविलम्बतुषर्कं अकारणं ज्ञेयम् ।

४७। मूर्ध्नि कालं क्रमां कर्तुम् एवेति वा किञ्चिन् लोकार्थं उक्तं वा
निरास्य, एतः पञ्चमेऽयं कविनाम् अतिनाम् कृतवन्तः पूजकं वा नम्रं कथितम् ।

46. Taking his weapons and ascending the car, the glory
of Raghu's line went away; in front of him an aërial voice
sounded. (गूढरूपा सरस्वती lit. a voice, the form of whose utterance
is invisible).

(४६) (१) सरस्वती from सरम् (स to go, अङ्गु aff.) lit. मनुष्य
and fem. जीव aff.

राजन् प्रजासु ते कश्चिदपचारः प्रवर्त्तते ।

तमन्विष्य प्रशमयेर्भवितासि ततः कृती ॥४७॥

४७। राजन्निति । हे राजन् ! ते प्रजासु कश्चित् अपचारः (१)
बंधमंथतिकरः, प्रवर्त्तते, तम् अपचारम् अन्विष्य, प्रशमयेः (२),
त कृती (३) कृतकृत्यः, भवितासि भविष्यसि ।

४७। राजन् ! ते प्रजासु कश्चित् अपचारः प्रवर्त्तते, तम् अन्विष्य प्रशमयेः
तः कृती भवितासि । केनचित् अपचारेण प्रवर्त्तते, यः, प्रशमयेत (लघा)
वि वाचान्तरम् ।

४७। हे राजन् ! तथाधिकारे कश्चित् बंधमंथतिकमरूप पापमाचरति, त
परिमम् चतुस्रथाय इति चेत् तदा मतीत्यं विजमिष्य पुन जीवेदिति विप्रदार्थ ।

४७। राजन् ! आपणात् प्रजासु कोन अपचारः (ताडोव वर्येन नाडिजन)
हरेत्, अतुनकान कडिडा ताहात् विवाहन कडन, ताहा इहेतेहे वुठकाया इहेते
मडिनेन ।

47. "O King, something contrary to the law is being per-
formed among your people seek out and put an end to that and
you will gain your purpose "

इत्याप्तवचनाद्रामो विनेष्यन् बर्धविक्रियाम् ।

दिगः पपात पत्रेण वेगनिष्क्रम्यकेतुना ॥४८॥

४८। इतीति । इति आप्तवचनात्, राम, बर्धविक्रिया बर्ध-
वपारं, विनेष्यन् (१) आपनेष्यन्, वेगेन निष्क्रम्यकेतुना पत्रेण (२)

[४७] (१) अप, चर to go, चञ् aff (२) प्र, प्रम् (पुरादि)—प्रवर्त्तते ।
अशमयन् । अश्रीमभन् । अशमयामास । &c (३) कृत done, कृति aff

[४८] (१) नी with वि, to check, ज्ञे. कड aff (२) पत्र to go, पत्र
अ (इतीति).

वाघनेन पुष्पकेण । 'यत्र' वाहनपक्षयोः" इत्यमरः । दिशः पयाव
धावति स्म ।

४८ । राम इति चात्रवचनात् वर्णविक्रिया विनश्यत् वेदनिष्पत्तेरुता
पक्षेण दिशः पयात ।

४९ । 'चात्र' विद्यासाधनं वचनम् चात्रवचनं, तस्यात् । वर्णस्य वर्णवर्णस्य
विक्रिया व्यतिक्रमः, ताम् । वेगेन निष्पन्नः केतुः घण्टा, तेन । वर्णविक्रिया
विनश्यता रामेन दिशः पयतिरे, इति वाच्यमनरम् ।

५० । अथ तामाकाशवायोमुपपुन्यं रघुनाथः तत्र धर्मविक्रियः कर्त्तव्यं
प्रजविना पुष्पकेण सर्व्वा दिशः सञ्चरितमारब्धवान् इति विशदार्थः । 'तेन
निष्पन्नकेतुना',—वेगेन अनिमित्तेन रघुजवेन निष्पन्नः निदमद्वय लज्जमात्रः
केतुः ध्वजो यस्य तेन ।

५१ । राम, एवै जातनाका, वर्णवर्णस्य व विक्रिय विद्याव्य कर्त्तव्येन वसिष्ठा, उवा
चोवाच विद्वन्मतेन सवाविठ कहेनेन, अतिव्येन वयदेकजु निष्ठल हहेन ।

48 On the faith of the words, in order to put an end to
what was being done in contravention of the rules enjoined for
the observance of the different casts Rāma drove 'his car in
space with a speed which made the banner flying over it
motionless.

अथ धूमाभिताम्राक्षं वृक्षशङ्खावलम्बितम् ।

दृष्टं कश्चिदैक्ष्वाकुस्तपस्यन्तमधोमुखम् ॥४८॥

४८ अथेति । अथ इक्ष्वाकुवंशे भवः ऐक्ष्वाकः (१) रामः ।
कोपधादर्थित्यणि कृते दागिदनायनेत्यादिना उकारलोपनिपातः ।

[४८] (१) इक्ष्वाक the king, अथ, all. (२) तपस्यन्तम् from तपस्य
penance with कृत्, तपस्य a nominal root, गृह्ण all. (द्वितीया) (तप-
यदन् तपस्यन्तम्, कर्त्तव्यं दीमन्तपयोध्यां परिश्रितोरिति कृत्, तपसः परकर्मद-
दति वक्तव्यम्).

नेन पीयमानेन अभितामाद्यं, दक्षशाखावलम्बिनम् अधोमुखं,
तपस्यन्तं (२। तपस्वरन्तं, कश्चित् पुरुषं, ददर्श ।

४८ । अथ ऐस्ताकः धूमाभितामाद्यं दक्षशाखावलम्बिनम् अधोमुखं तप-
स्यन्तं कश्चित् ददर्श ।

४९ । धूमेन अभितामो अलिखी यस्य छ', तम् । दक्षशाखाम् अवलम्बने
ति तम् । अधो मुख यस्य, तम् । ऐस्ताकेन धूमाभितामाद्यं दक्षशाखावलम्बी
अधोमुखं तपस्यन्तं कश्चित् ददर्श, इति वाचान्तरम् ।

४९ । दक्षशाखाम् अवलम्ब्या अधोमुखं लम्बमानम्, अथ प्रत्यक्षितस्य वज्रे
धूमं पिबन्तं, तेन धूमेन आनीहितवीचनं, तथाविधेन अवस्थानेन कठोरं तपस्य
एव कश्चित् दुर्बलं रामो ददर्श, इति विक्रदाद्य ।

४९ । अनन्तरं हेम्, दुर्बलम् (वि. वलम्बनं, एकं यं किं दुर्बलम् वा वलम्बनं गुणकं अ'व' ।
दूरं गतवान् दक्षः उपनाम कश्चित्छेदः, (अवःशितः) अग्निः पूर्य तावत्तद्वत् अट्टं अ
दृष्ट्वा ददर्श ।

49. The descendant of Ikṣvāku beheld a man performing
devotions, suspended from the branch of a tree, with his head
downward and his eyes rendered with smoke.

पृष्टनामान्वयो राज्ञा स किलाचष्ट धूमपः ।

आत्मानं शम्बुकं नाम शूद्रं सुरपदार्यिनम् ॥५०॥

५० । एष्टेति । राज्ञा नाम च अन्वयस्य तौ एष्टौ नामान्वयो
एष्टौ सः तयोस्तः, धूमं पिबन्तीति धूमपः (१) । एष्टौति योऽभिना-
मात् कपयः । सः शूद्रपः, आत्मानं सुरपदार्यिनं योऽर्पयन् ।
अनेन प्रयोजनमपि एष्ट इति ज्ञेयम् । शम्बुकः (२) नाम शूद्रम्
आचष्ट वभाषे इति ।

५० । रात्रा वृत्तामान्धयेन, धूमपः सः, आश्वान् सुरपदार्येन शम्भुं नम
यदम् पाचयति विभ ।

५० । सुरपदम् चर्दयते इति सुरपदार्यो, तम् । आश्वानरम्,—रात्रा
वृत्तामान्धयेन तेन धूमयेन आश्वान् सुरपदार्यो शम्भुः नाम शूद्रः पाचयति इति ।

५० । कौ नवान् कथिन् कुने वा आतः, इति रामेन त्रिप्राहितः कः
पुत्रः, शम्भुः कनाथः शूद्रोऽहं सर्वकामलपराधीति अनुवाच, इति विप्रदाने ।

५० । रात्रा उदाश्वनाय कः कः शिवाया कदाह, नेह शूद्रादीः शम्भुः
दशगवाधो ननु कः नायकः नृपः वनिताः पदिऽहं विभ ।

50. It is said, that, that inhaler of smoke, on being asked
by the king what his name and pedigree were, replied that he
was a S'udra of the name of S'ambuka, desirous of acquiring
the rank of a god.

३

तपस्यनधिकारित्वात् प्रजानां तमघावहम्

शीर्षच्छेदां परिच्छेदा नियन्ता शस्त्रमाददे ॥५१॥

५१ । तपसीति । तपसि अनधिकारित्वात् प्रजानाम् अघावहं,
तं शूद्रं (१) शीर्षच्छेदम् । शीर्षच्छेदात् यचेति यत्प्रत्ययः । परि-
च्छेदा (२) निश्चित्य, नियन्ता रक्षकः रामः, शस्त्रम् आददे जग्राह ।

५१ । तपसि अनधिकारित्वान् प्रजानाम् अघावहं तं शीर्षच्छेदम् परिच्छेद
नियन्ता शस्त्रम् आददे ।

५१ । अघम् अमङ्गलम् आवहतीति अघावहं, तम् । अधिकारिणो भारः
अधिकारितः न अधिकारित्वम् अनधिकारितः, तस्मात् । नियन्ता (रामेण) शस्त्रम्
आददे, इति आश्वानरम् ।

५१ । विमार्कप्रस्थितानां नियामकः स रामः, शूद्रवर्णेन अननुष्ठेयस्य तपस-
चतुष्टानात् प्रजानाम् अमङ्गलहेतुं तं शूद्रतापसं शिर्षच्छेदनाहं निश्चित्य तदवधाय

[५१] (१) शूच् to lament, शूच् रक् unadi affix, the vowel made
long, and च changed into द. (शीर्षच्छेदः, इति रक्, दश् अनादेः, धातोः
शीर्षश्च). (२) विद with परि, to decide, स्थाप् aff.

‘यं गृहीतवान्, इति विप्रदार्यः । ‘तपस्यनधिकारित्वात्’,—द्विजातिमात्र-
 पोये तपसि गृहस्य तस्य अधिकाराभावात् । नास्ति खनु गृहाणां द्विजपशूप-
 रन्तु चर्यान्तरम्, यथाह मनु—‘एकमेव तु गृहस्य प्रभुः कस्य समादिशत् ।
 शनिश्च चर्यानां पशूनामनस्यया’ । अपि च, ‘यत्नं तु कारयेत् दासं क्रीत-
 णितमेव वा । दास्यादैव हि सुष्टोऽसौ ब्राह्मणस्य स्वयमुवा’ । इति । ‘प्रजा-
 मघावहम्’,—राज्ये चकालभरणादीनामनघाणां जनकम् । अकर्मच्युती हि
 ः लोके भद्रदण्डि जनयतीति धर्मशास्त्रज्ञाः सन्त्यजे, तथाच मनु,—‘वैश्यादौ
 र्गैव ज्ञानि कर्माणि कारयेत् । तौ हि च्युतौ स्वकर्माभ्य अभियेतानिदं
 यत्’ । इति ।

६१ । उदाहरणं उपमायां अधिकारं नास्ति अथ न तु उपमा । कदाचिदपि उपमायां
 विप्रदार्यः सूचीकृत इतिहारे कदाचिदपि न निवृत्त्यर्थे बोधार्थः, एते विप्रदार्याः कदाचिदपि
 विप्रदार्याः इति । उपमायां अधिकारं नास्ति अथ न तु उपमा ।

51. The ruler of men took up his weapon, thinking, that
 he, who, by reason of his want of right to perform ascetic
 devotions had become the cause of evil to his people, deserved
 to be decapitated

स तद्वन्नं हिमस्निग्धकिञ्चलमिव पङ्कजम् ।

ज्योतिष्कणाहतश्मश्रु कण्ठनालादपातयत् ॥५२॥

५२ । स इति । सः रामः, ज्योतिष्कणैः स्निग्धैः आहतानि
 श्मश्रुनि श्मश्रुनि यस्य तत् तस्य वक्त्रं, हिमस्निग्धकिञ्चलम् (१) पङ्क-
 जम् (२) इव, कण्ठः एव नात्र तस्मात् अपातयत् ।

५२ । स. ज्योतिष्कणाहतश्मश्रु तद्वन्नं हिमस्निग्धकिञ्चलं पङ्कजम् इव
 वक्त्रनालात् अपातयत् ।

[५२] (१) किञ्चल from किञ्चित् somewhat, अथ to like or
 compare, च aff. (किञ्चित् अवति, अथ अपवाराचे, वाह्यकाल् च) (२) पङ्क-
 जम्, अथ to grow, च aff.

५१ । विभोः त्रिष्टाः विधम्बा. दस्य तत् । तत्र अपावृत इति वाच्यम् ।

५२ । पद्य यदा नेत्राग्रिग्रहविन्दुभिः विटनितकेभ्यः सन्तीभते दृढतप-
स्विनी मुखमपि तदा अग्रिग्रहविन्दुभिः विटनितकेभ्यः सन्तीभते, रामः तादृश तदुच-
तस्य कण्ठद्वारात् मण्डलात् पातयामास, इति विनिरासः । अपूर्वदृष्टिर्दृश्य-
भूतस्य कुसुमश्रेष्ठस्य कौमल्यकमलस्य मण्डलादुत्पद्यमानं यदा पश्यन्नुपल-
ब्धं, प्राप्तिर्दृश्य मनुष्यस्य कण्ठश्लेष्मणमपि तदा पश्यन्नुपलब्धं, इत्येव
आह्वयिकस्य कथितमिति । उपमानवत्तत् प्रतीयते ; अदृश्यं तदाह भव-
भूतिः, तथा च उत्तरपरिते, — 'रे दस्य दृष्टिः । भूतस्य त्रिग्रहविन्दुभिः औशतर्प-
विद्युज गूढमुनी कृपाशम् । रामस्य माचमसि दुर्महर्षिप्रसीतादिवासनपटौ
करुणा कुतसे' । इति ।

५३ । अग्रिकणः श्लेष्मकः कलनिशी वाक्चक्र इति तादृशं दृश्यम्, श्लेष्मकः
विशेषकः कण्ठः पातयन् नः । अग्रिकणः दृष्टिः इति, त्रिग्रह विन्दुभिः कण्ठ-
विन्दुभिः कलनिशी ।

52 By severing his head, with its beard and mustaches
singled by sparks of fire, from his neck, he seemed as it were to
separate from its stalk a lotus whose filaments have become
withered and shrivelled in the cold dew

कृतदण्डः स्वयं राज्ञा लेभे शूद्रः सतां गतिम् ।
तपसा दुश्चरेणापि न स्वमार्गविलङ्घिना ॥५३॥

५३ । कृतेति । शूद्रः शम्भुकः, राज्ञा स्वयं कृतदण्डः कृतशक्तिः
सन्, सतां गतिं लेभे, दुश्चरेणापि (१) स्वमार्गविलङ्घिना अन-
धिकारदुष्टेन इत्यर्थः, तपसा, न लेभे । अत्र मनुः, "राजभिः
कृतदण्डान्तु कृत्वा पापानि मानवाः । निर्मलाः स्वर्गमाप्नोति सन्तः
सुकृतिनो यथा ॥" इति ।

[५३] (१) दुर् with difficulty ; अत्र to go, अच् or टच् off. (दुःखेन
चर्यते इति).

गमान् चपसेधनिर्धने नभसि प्रकाशमानेन, इन्दुना चन्द्रेण । 'महीप्रसा'-
प्रमानतपसेन शान्तिना, चन्द्रेण सुखिन्धकिरवाभीकशान्तिना । एव रमणो
गुणाधारत्वात् रामस्य जगत्काममात्मन्, रमणीयगुणाधारतश्च प्रसदः कस्य
कामादिविद्यासात् शान्तिशालयशान्तिनात् सुखिभाकाशनेकभ्यान् कस्यचरिणा
राग चन्द्रतारकादिगुणप्रकाशान् च ग्रहम् । चपस्यस्य च जगदिन्दुसाम्यं प्रसादी
अव्ययतेजोनिधित्वात् ग्रहम् । महीनां चपस्योऽपि प्रसदि नचपदपेक्षं ददनप्रसवे
प्रकाशते, इत्यपि अव्यते ।

४३ । एवमेक, इन्दुनाच, चन्द्रः नभिस्यो अ'विभू'त महाउज्ज्वल चण्डः उग्ररि
निलिङ्ग उडेलम, गोच इडेल वेन, नहरकाल, डेवडगणे अकानिङ्ग अहूःमण इतरा
महिङ्ग निलिङ्ग उडेलम ।

४४. On the other hand, the chief of the Raghus obtained
the company of the most powerful Agatyas whom he met on
the way, just as the autumn becomes united with the bright
moon (as it emerges from the clouds of the rainy season).

कुम्भयोनिरलङ्कारं तस्मै दिव्यपरियहम् ।

ददौ दत्तं समुद्रेण पीतेनेवात्मनिष्कृतम् ॥५५॥

५५ । कुम्भेति । कुम्भयोनिः व्यगस्यः, पीतेन समुद्रेण आत्म-
निष्कृतम् (१) इव आत्ममोघनमूल्यम् इव दत्तम्, अतएव परिमृष्टते
इति व्युत्पत्त्या परियहः (२) दिव्यानां परियहः परियाहः इत्यर्थः,
तम् अलङ्कारं, तस्मै रामाय, ददौ ।

५५ । कुम्भयोनिः पीतेन समुद्रेण आत्मनिष्कृतम् इव दत्तं दिव्यपरियहम्
अलङ्कारं तस्मै ददौ ।

[५५] (१) निष्, क्री to purchase. चप् aff. (निष्क्रीयते प्रत्याङ्गियते
अनेन परिगृहीतम् इति निष्कृत्य, एरच् इति चप्प्रत्ययः) । (२) परि, पर
to take, चप् aff.

११। कुम्भयोनिना चाग्निपुङ्ख इव दत्तं दिव्यपरिवहः खलुदारः ददे,
विवाद्यानरम् ।

१२। अश्वत्थः प्रीतिचिह्नभूतम् अमूर्त्यं नाहुमुपय रामाय प्रददौ । स किं
परिरेकदा कश्चिन् दिव्यपुङ्खं व्यसनादुद्भूतं तस्मात् प्रतिपद्यते तत् भूपत्यं
विश्वम्, अथ अवि उन्मेषते, मत्से स महर्षिं आदौ धीतं समुद्रं पश्यान् सकुलेः
तिथयिता तस्मादात्मनोचनमूर्त्यामिव तत् सन्ध्याम्, इति विश्वदार्ढ्यं । वसुतन्तु
दिव्यः कुतश्चिन् दिव्यपुङ्खान् तदीयम् आत्मनोचनमूर्त्यं तत् भूपत्यं लभे, कविरथ
शुभेवाकपर्वैश्चिन्नादिभिश्च तस्य भूपत्यं परमोत्कर्षतां धीतयितुं समुद्रदत्तम्
आत्मनोचनमूर्त्यामिव तत् इत्याह । दिव्यपुङ्खदत्तं तत् भूपतीतमं सकलरत्ना-
वरम् अश्वत्थेः सकलरत्नैश्च किमपि अतिविचित्रं रत्नमिव, इत्येव अवेरभिप्रायः ।
'दिव्यपरिवहम्',—दिव्यं ब्रह्मलोकवासिनः कश्चिन् पुङ्खं, परिवहः प्रति-
हः, तस्मात् प्रतिपद्यते तत्र इति दावन्, तम् । तदा चात्र रामायणकथा,—
एष किञ्च भववान् अश्वत्थः दिव्यं पर्यटनं एकदा किञ्चित् विजने वनं विवेष्ट ।
तत्र च शरसः सलिले सुपुष्टं समुद्रमलं शब्देष्टं दृष्ट्वा परं विस्मयम् अयच्छत् ।
इदीयं विजने वने अपूर्वकल्पं श्रवणं सन्ध्या, इत्येव चिन्तयति तस्मिन् एकी
दिव्यपुङ्खो दिव्याभरणभूषितो विमानो दिव्यावभाभिः सेव्यमानलवाजगाम ।
परलोके च स तस्मिन् शरसि तस्य शरस्य नाम सगृहं भवयामास । अथ स
वारम् पुनर्निर्मानमाकृष्टं प्रयाति तावन् तम् अगस्त्यं पश्यन्, कीं भवान् कथं वा
वर्षितं श्रवमास भोजनमाचरसीति । स उवाच, पुराऽहं विदभंनगरे जेतनामा
पञ्चाचासम् । तत्र च सुचिरं राज्यं कृत्वा तपसरथायम् अस्मिन् विरिले वने
अयच्छम् । अथ चाऽहं सुचिरं तपसा ब्रह्मलोकं प्राप्ताम् । ब्रह्मलोकं मानव
दुर्मेन वसुदत्तां पुत्रिपासादुद्भूतं पीडयामास ब्रह्मात्मन्यः कारणमाकृष्टम् ।
ब्रह्माह, यतश्चया तपसरथाऽपि पुत्रिपासे असहमानेन भोजनपाने सन्ध्या
शरसः पुष्टिं भोक्तुं, ततस्त्वाभवापि वसुदत्तं पुत्रिपासाकृष्टं वाधते, तव तत् शर-
सरीयं सजीवमिव अविकृतं तिष्ठति । त्वं प्रतिदिनं तत्र भवा तस्य शरस्य
पुत्रावपुत्रं मासं भक्षयन् पुत्रानिर्वापं कुरु । यदा च भववान् अवस्य तत्र वने
आमिक्षति तदा तस्मै तव दिव्यम् आभरणोपनं दत्त्वा तत्पुत्रादान् पश्यान्

५६। तमिति । मैथिलीकण्डनिर्वापादेव बाह्वना, तम्
द्वारं दधत् रामः, यथात् निवहते निवृत्तः, परासुः (१) मृतः
जिज्ञासुः प्राक् (२) रामात् पूर्वम् निवहते ।

५६। राम मैथिलीकण्डनिर्वापादेव बाह्वना त दधत् पयात निवहते
गद्गु. जिज्ञासुः प्राक् (निवहते) ।

५६। मैथिल्या कण्डः मैथिलीकण्ड मैथिलीकण्डे नास्ति व्यापारी यस्य स,
न। दधता रक्षेय पयान् निवहते, परासुना जिज्ञासुर्जन प्राक् निवहते, इति
अथानरम् ।

५६। सीताकण्डालिङ्गनिर्दिष्टे बाह्वी तम् चमत्पटलम् चतुर्द्वारं परि
राय रामो राजधानीं प्रत्यागम्य, यतो हिजिजिगु रामावमनात् पूर्वमेव प्रत्यापन्न-
शीरिरी रभूव, इति विज्ञदायं । 'मैथिलीकण्डनिर्वापादेव' यस्य तात्पर्यं
इति,—रामो माननीयस्य सुते प्रत्ययभङ्गो ना भवति तदाभरन् परिदधे,
यस्या तस्य प्रियदमाविरहितस्य किं वा तिन विभूषणम् । विरहिता मण्डन
विह्वलेति भावः ।

५६। अत्रेहै वृत्त उक्तगुण (यत् उच्यते इति) अत्र एतत् इति हि,
अत्र एव भीष्मकालिङ्गनिर्दिष्टे निवृत्त इति अत्रेहै अत्र एव अत्रेहै अत्रेहै अत्रेहै
इति ।

56 Placing the ornament on the arm which was no longer
thrown round the neck of Mithili Rāma returned, after the
dead son of the Brahmana has returned to life.

तस्य पूर्वोदितां निन्दां द्विजः पुत्रसमागतः ।

स्तुत्या निवर्त्तयामास वातुर्वैवस्वतादपि ॥५७॥

५७। तस्येति । पुत्रसमागतः, पुत्रेण सङ्गतः द्विजः वैवस्वतात्
एकपादपि, वातु. (१) रक्षकस्य । भीष्मकालि
॥५७॥

[५७] (१) परा away, चतु Mithili (१) प्राक् M. ५७, ५७७
५७७, ५७७.

दानात् पञ्चमी । 'तस्य रामस्य' पूर्वोदिता पूर्वोक्तां निन्दां, सुत्या निवर्त्तयामास (२) ।

५७ । पुत्रसमागतः द्विजः वैवस्वतादपि वानुः तस्य पूर्वोदिता निन्दा सुत्या निवर्त्तयामास ।

५७ । पुत्रेण समागतः पुत्रसमागतः । पुत्रसमागतेन द्विजेन पूर्वोदिता निन्दा निवर्त्तयाचक्रे, इति बाध्यान्तरम् ।

५७ । अपुना सः ब्राह्मणो सत पुत्रं पुनर्जीवित उब्ध्वा यमादपि अभयदा तार त राम सीतुमारभे, तेन च लुतिबाधेन रामे पूर्वप्रयुक्तं 'श्रीवभीषासि वसुधे' इत्यादिकम् निन्दावचनम् अपाचकार, इति विशदार्थः ।

५९ । उक्त्वा नृपं नृपं पुनरागतं कतिपयं, वन इहैतच्छ्रुत्वा जगदृष्टी नैवे द्वायेन अति पूर्वे अयुक्तं निन्दाक एतत्तु च न वानु नित्राङ्गु उ कतिपयम् ।

57. Being re-united with his son, the Brahmana retract by praise the censure which he had pronounced against Rān who was a protection even against the king of death,

तमध्वराय मुक्ताश्वं रक्षःकपिनरेश्वराः ।

मेघाः शस्यमिवाम्भोभिरभ्यवर्षन्नुपायनैः ॥५८॥

५८ । तमिति । अध्वराय अश्वमेधाय, मुक्ताश्वं तं रामं, रक्षः कपिनरेश्वराः सद्योवविभीषणादयः राजानस्य, मेघाः अम्भोभिः शस्यम् इव, उपायनैः (१) अभ्यवर्षन् (२) ।

५८ । रक्षःकपिनरेश्वराः अध्वराय मुक्ताश्वत, मेघाः अम्भोभिः शस्यम् इव उपायनैः अभ्यवर्षन् ।

[५७] (१) वी to protect, उब्ध्वा (वायते, इति लता). (२) नि, इत् to say (विष्वा, —वर्त्तयति । अवर्त्तयन् । अवोदतन्-अववर्त्तन् । वर्त्तयामास । &c.

[५८] (१) उपायनं from उप, इष् to go, or अय to go, अयुट्, अयि (उपैयते उपायते वा, इष् वती, अय वती वा कथंवि अयुट्). (२) अमि, इष् to rain, —वर्षति । अवर्षन् । अवर्षन् । अवर्षन् । &c.

१८। रसासि च कपयथ नरेवराय ते । मुक्तः चञ्चो येन सः, तम् ।
चकपिनरेवरेः चञ्चराय मुक्तायः सः मधे मयमिन चञ्चकपयत, इति
पञ्चानरम् ।

१८। यथा हि मेषाः मयस्य उपरि चविरत्नी जलधारा वर्षन्ति, तथा राक्ष-
सिन्दा धानरेन्द्रा नरेन्द्राय मुक्तं चकपितम् उपकाररामि रामस्य चन्तिके मेषदा-
नाम् । इति विग्रहाद्यः । मेषचारिसाम्यात् उपायनानाम् चमयस्य मयते । चव
उपायनदानेन राक्षसम् रामाधीनत्वं सूचितं, विजयविजयिन एव चवियस्य चवमेषे
चकिचारित्वम् ।

१९। इ व नवनेवरे उक्तं अथ नरेन्द्राय चकपितम् । येष चमन नरेन्द्राय कपय चवि
मय उक्तं, उक्तमि उक्तमेव कपितम् उक्तमेव उक्तम् उक्तम् उक्तम् उक्तम् उक्तम्
इति ।

१९ As clouds shower rain upon corn so the chiefs of
Rakshasas, monkeys and men showered presents upon Rama
who had let loose the great bull horse for the performance of
an Aswamedha

दिग्भ्यो निमन्विताद्यैनमभिजग्मुर्महर्षयः ।

न भोमान्येव धिष्यानि हित्वा ज्योतिर्मयान्यपि ॥१८॥

१८। दिग्भ्य इति । निमन्विता (१) आश्रिता, महर्षयश्च
भूष्याः सम्बन्धीनि, भौमानि (२) धिष्यानि (३) स्यान्नेव न ।
'धिष्या स्याने मृष्टे भेद्यौ' इत्यमरः । किन्तु ज्योतिर्भेदानि नक्षत्र-
रूपाणि धिष्यान्यपि हित्वा, दिग्भ्य एव रामम् अभिजग्मुः ।

[१८] (१) नवनेवरे उक्तं अथ नरेन्द्राय चकपितम् । येष चमन नरेन्द्राय कपय चवि
मय उक्तं, उक्तमि उक्तमेव कपितम् उक्तमेव उक्तम् उक्तम् उक्तम् उक्तम् उक्तम्
इति । (२) धिष्यानि (३) स्यान्नेव न । 'धिष्या स्याने मृष्टे भेद्यौ' इत्यमरः । किन्तु ज्योतिर्भेदानि नक्षत्र-
रूपाणि धिष्यान्यपि हित्वा, दिग्भ्य एव रामम् अभिजग्मुः । (४) नवनेवरे उक्तं अथ नरेन्द्राय चकपितम् । येष चमन नरेन्द्राय कपय चवि
मय उक्तं, उक्तमि उक्तमेव कपितम् उक्तमेव उक्तम् उक्तम् उक्तम् उक्तम् उक्तम्
इति ।

नी तनुः इव बभौ । अनुहारमुष्णा अयोध्याया वटनीकया पैदान्ध्या तन्वा
बभे, इति वाचान्तरम् ।

६० । यथादि मुखचतुष्टयप्राविनी ब्रह्मननुः सद्य सद्यः प्रजापतिभिः मङ्ग-
भिः परिवारिता उपभे, तथा कारचतुष्टयप्राविनी अयोध्या यामानोपनिविष्टे,
समादत्तमं हविभिः परिवारिता शोभते अ, इति विशदार्थः । प्रजा, सिद्धयोः
अथ प्रथम मरीच्यायाः प्रजापतयो जगिरे इत्याशयः । यदा विश्वपुराणे,—
‘हीनार्थेन ब्रह्मासौ भवत्यप्यनुमूर्तिमान् । मरीचिमिया पतय प्रजानामस्य
नतः’ इति । ‘उपसृष्ट्यनिविष्टे’—विविक्तप्रमियाया मङ्गर्वीणा बहुजन-
नधि नगरे स्थितिपीडा सा भूदिति शमी विविक्तं पु यामानेषु तेषा वासस्थान
नयामास, इति भावः ।

६१ । (नेहे महिनी आनाष्टे आनिता अयवान कट्टेड तन्निचम कट्टिवात्र
तिड अयोध्या । नेहे अडविष्टाण्ण गडिगुड अउड्डा नोव हनेल येन उ वि गुण
तिड अउड्डा नेव नव नउडे अविड्डा एक नविगुड उडेडा ने डिगड्डा ।

60. The city of Ayodhya with its four gates like four
mouths and 'the river' lodged in its remote suburbs, looked like
the body of Urushina from which created beings have just issued

ग्राध्यस्त्यागोऽपि वैदेह्याः पत्युः प्राग्वंगवामिनः ।

अनन्यजानः सैवामीद् यग्माज्जाया हिरण्मयी ॥६१॥

६१ । ग्राध्य इति । वैदेह्या त्यागोऽपि ग्राध्य (१) वयं इव ।
त ? यग्मात् प्राग्वश प्राचीनस्य यग्मात्ताविष्टेय तदासिन
न्यन्या जाया यस्य तस्य अनन्यजानं । आयाया निवृत्ति नमा-
तातो निडादेशः । पत्युः सोमस्य हिरण्मयी (२) सौवर्गी । शशि
गङ्गादिरूपेण निपातः । सा निर्वैव आया यमो जायते । अवि-
गममेतत् ।

[६१] (१) जाया १५०००, २५००० (२) हिरण्मयी २५०००, २५०००
२५००० (३) हिरण्मयी २५०००, २५०००, २५०००, २५०००, २५०००

६१ । वैदेह्याः त्यागः अपि ज्ञात्वा, यथात् प्राग्बन्धवासिनः पनस्यन्ते
पत्युः हिरण्यवी सा एव जाया आसीत् । त्यागेन ज्ञात्वेन (भूयते), हिरण्य-
मया एव जायया अभूयत, इति वाथान्तरम् ।

६१ । पतिव्रतपरित्यागः स्त्रीके सीतायाः दुःसङ्गज्जाह्नुरपि, यथा
ज्ञायाह्नुरेव सञ्जातः, यतः तत्पतिः सदारकचर्चव्येऽपि अत्रमेधे दारान्तरपरिव-
श्य, यथासाया सीतायाएव सुवर्चमयीं प्रतिव्रति सवङ्गमान सङ्घर्षचारिणी
पदे वरयामास, इति विशदार्थः । अहो धन्या सा नारी यस्याः प्रतिव्रतिमपि
भर्ता बहुमेने, इति भावः । तथा च उत्तरचरिते, आत्मनी हिरण्यवीं प्रतिव्रति
पत्युरवमेधाय सङ्घर्षचारिणीं युता—‘सीता । (सीत्तास सात्मम्)—अजउत्ती
दाधिं सि तुभं । अमहे उत्ताधिद मे दाधिं परिचाचलज्जासत्र अजउत्तीष ।
धन्या सा जा अजउत्तीष बहुमधाचदि’ &c. (चार्यपुत्रः इदानीम् असि तम् ।
अमहे उत्तात मे इदानीं परित्यागलज्जाशम्भम् चार्यपुत्रेण । धन्या सा या
चार्यपुत्रेण बहुमन्वने, &c.)

७१ । पतिं ये परिउत्ताप करिहाह्मिन्नेन येऽ नोडार प्राचार तथा, एकन वा, उता-
वहे वर्णनी अडिभूतिं रज्जनातावागो वाताउरमूख आनर महर्षादिभि रहेहाह्मि ।

61. Since the husband of Vaidehī, without taking a second wife, made a golden image of her own, his wife, whilst residing in the hall of sacrifice, even her abandonment by him was for her a matter of pride and glory.

विधेरधिकसम्भारस्ततः प्रवृत्ते मखः ।

आसन् यत्र क्रियाविघ्ना राक्षसा एव रक्षिणः ॥६२॥

६२ । विधेरिति । ततः, विधेः शास्त्रान्, अधिकसम्भारः अति-
रिच्यमानपरिष्करः, मखः (१) प्रवृत्ते प्रवृत्तः । यत्र मखे विहन्यन्ते
यभिरिति विघ्नाः प्रवृद्धाः । घट्ये अविधानमिति कः । अत्र

[६१] (१) मख to ५०, च अर्थ. (१) रक्ष to preserve, पिपुष, अ.
(२) यत्र ५५.]

॥ रत्नियः (१) रत्नकाः ध्यासन ।

६१। ततः विधेः अधिकसम्भारं भयः प्रवहते, यत्र क्रियाविघ्ना राक्षसाः
एव रक्षिणः आसन्। अधिकसम्भारेण भयेन प्रवहते, क्रियाविघ्ने. राक्षसैः रक्षिभिः
समुपेत, इति भाष्यान्तरम्।

६१। यद्भुतकपे तथिन् रामाकमेधे सर्वमेव लीकौतरं जातम्, तथाहि,
 भासदृष्टम् विधेः अतिरिक्ता, यत्प्रसव्यासपञ्च परिकल्पिता, यत्प्रविद्यातन्त्राय स्वयं
 रावसा एव यत्प्रसवकाः आसन्, इति दिग्दर्शकं ।

১৭। অনন্তর, শান্তি ঘটনায় মির্জিট আছে ভাড়া হইতেও অধিকতর সমর্থোই
 ১৮। আরও হইল, যে দ্বারা স্বাধীনতাও নাকসেইটি বাক্যকণ্ঠে নিখুঁত হইয়াছিল।

C2. Then began the sacrifice on a scale larger than is prescribed in *S'astras*, and the Rākshasas who had been destroyers of sacrifices began to act as sentinels.

अथ प्राचेतसोपज्ञं रामायणमितस्ततः ।

मैथिलेयौ कुशलवी जगत्तुर्गुरुचोदितौ ॥६३॥

६६। अथेति । अथ मैथिलेयौ मैथिलीतन्त्रौ । स्त्रीभ्यो ठक्-
प्रत्ययः । कुम्भकशौ, गुह्या बाल्मीकिना, घोरितौ (१) घोरितौ तन्त्रौ,
प्राचेतस (२) बाल्मीकि, उपचायते इति उपचा। ३। आतपोपक्रमे
इति कर्मण्युपत्ययः । प्राचेतसस्य उपचा प्राचेतसोपच प्राचेतमे-
वादी आतम् इत्यर्थः । “उपचा आतमार्यं ह्यात्” इत्यमरः ।
उपचोपक्रमं तदाचिन्त्यासायामिति नपुंसकत्वम् । अथैव आतमे
कनेन इत्यदन्तं रामस्य अदन्तं अदितं रामादन्तं रामादन्तः
आदन्तम् । पूर्वपदात् संज्ञादामग्र इति दन्तम् उपचादन्तमिति वत् ।
इत्यतः आगतु (४) । आदन्तेर्लिट् ।

(1) (1) बॉक्स from 10 to 20 and (2) बॉक्स from 20 to 30, (2) (2) बॉक्स from 30 to 40 and (3) बॉक्स from 40 to 50, (3) (3) बॉक्स from 50 to 60 and (4) बॉक्स from 60 to 70, (4) (4) बॉक्स from 70 to 80 and (5) बॉक्स from 80 to 90, (5) (5) बॉक्स from 90 to 100 and (6) बॉक्स from 100 to 110, (6) (6) बॉक्स from 110 to 120 and (7) बॉक्स from 120 to 130, (7) (7) बॉक्स from 130 to 140 and (8) बॉक्स from 140 to 150, (8) (8) बॉक्स from 150 to 160 and (9) बॉक्स from 160 to 170, (9) (9) बॉक्स from 170 to 180 and (10) बॉक्स from 180 to 190, (10) (10) बॉक्स from 190 to 200 and (11) बॉक्स from 200 to 210, (11) (11) बॉक्स from 210 to 220 and (12) बॉक्स from 220 to 230, (12) (12) बॉक्स from 230 to 240 and (13) बॉक्स from 240 to 250, (13) (13) बॉक्स from 250 to 260 and (14) बॉक्स from 260 to 270, (14) (14) बॉक्स from 270 to 280 and (15) बॉक्स from 280 to 290, (15) (15) बॉक्स from 290 to 300 and (16) बॉक्स from 300 to 310, (16) (16) बॉक्स from 310 to 320 and (17) बॉक्स from 320 to 330, (17) (17) बॉक्स from 330 to 340 and (18) बॉक्स from 340 to 350, (18) (18) बॉक्स from 350 to 360 and (19) बॉक्स from 360 to 370, (19) (19) बॉक्स from 370 to 380 and (20) बॉक्स from 380 to 390, (20) (20) बॉक्स from 390 to 400 and (21) बॉक्स from 400 to 410, (21) (21) बॉक्स from 410 to 420 and (22) बॉक्स from 420 to 430, (22) (22) बॉक्स from 430 to 440 and (23) बॉक्स from 440 to 450, (23) (23) बॉक्स from 450 to 460 and (24) बॉक्स from 460 to 470, (24) (24) बॉक्स from 470 to 480 and (25) बॉक्स from 480 to 490, (25) (25) बॉक्स from 490 to 500 and (26) बॉक्स from 500 to 510, (26) (26) बॉक्स from 510 to 520 and (27) बॉक्स from 520 to 530, (27) (27) बॉक्स from 530 to 540 and (28) बॉक्स from 540 to 550, (28) (28) बॉक्स from 550 to 560 and (29) बॉक्स from 560 to 570, (29) (29) बॉक्स from 570 to 580 and (30) बॉक्स from 580 to 590, (30) (30) बॉक्स from 590 to 600 and (31) बॉक्स from 600 to 610, (31) (31) बॉक्स from 610 to 620 and (32) बॉक्स from 620 to 630, (32) (32) बॉक्स from 630 to 640 and (33) बॉक्स from 640 to 650, (33) (33) बॉक्स from 650 to 660 and (34) बॉक्स from 660 to 670, (34) (34) बॉक्स from 670 to 680 and (35) बॉक्स from 680 to 690, (35) (35) बॉक्स from 690 to 700 and (36) बॉक्स from 700 to 710, (36) (36) बॉक्स from 710 to 720 and (37) बॉक्स from 720 to 730, (37) (37) बॉक्स from 730 to 740 and (38) बॉक्स from 740 to 750, (38) (38) बॉक्स from 750 to 760 and (39) बॉक्स from 760 to 770, (39) (39) बॉक्स from 770 to 780 and (40) बॉक्स from 780 to 790, (40) (40) बॉक्स from 790 to 800 and (41) बॉक्स from 800 to 810, (41) (41) बॉक्स from 810 to 820 and (42) बॉक्स from 820 to 830, (42) (42) बॉक्स from 830 to 840 and (43) बॉक्स from 840 to 850, (43) (43) बॉक्स from 850 to 860 and (44) बॉक्स from 860 to 870, (44) (44) बॉक्स from 870 to 880 and (45) बॉक्स from 880 to 890, (45) (45) बॉक्स from 890 to 900 and (46) बॉक्स from 900 to 910, (46) (46) बॉक्स from 910 to 920 and (47) बॉक्स from 920 to 930, (47) (47) बॉक्स from 930 to 940 and (48) बॉक्स from 940 to 950, (48) (48) बॉक्स from 950 to 960 and (49) बॉक्स from 960 to 970, (49) (49) बॉक्स from 970 to 980 and (50) बॉक्स from 980 to 990, (50) (50) बॉक्स from 990 to 1000 and (51) बॉक्स from 1000 to 1010, (51) (51) बॉक्स from 1010 to 1020 and (52) बॉक्स from 1020 to 1030, (52) (52) बॉक्स from 1030 to 1040 and (53) बॉक्स from 1040 to 1050, (53) (53) बॉक्स from 1050 to 1060 and (54) बॉक्स from 1060 to 1070, (54) (54) बॉक्स from 1070 to 1080 and (55) बॉक्स from 1080 to 1090, (55) (55) बॉक्स from 1090 to 1100 and (56) बॉक्स from 1100 to 1110, (56) (56) बॉक्स from 1110 to 1120 and (57) बॉक्स from 1120 to 1130, (57) (57) बॉक्स from 1130 to 1140 and (58) बॉक्स from 1140 to 1150, (58) (58) बॉक्स from 1150 to 1160 and (59) बॉक्स from 1160 to 1170, (59) (59) बॉक्स from 1170 to 1180 and (60) बॉक्स from 1180 to 1190, (60) (60) बॉक्स from 1190 to 1200 and (61) बॉक्स from 1200 to 1210, (61) (61) बॉक्स from 1210 to 1220 and (62) बॉक्स from 1220 to 1230, (62) (62) बॉक्स from 1230 to 1240 and (63) बॉक्स from 1240 to 1250, (63) (63) बॉक्स from 1250 to 1260 and (64) बॉक्स from 1260 to 1270, (64) (64) बॉक्स from 1270 to 1280 and (65) बॉक्स from 1280 to 1290, (65) (65) बॉक्स from 1290 to 1300 and (66) बॉक्स from 1300 to 1310, (66) (66) बॉक्स from 1310 to 1320 and (67) बॉक्स from 1320 to 1330, (67) (67) बॉक्स from 1330 to 1340 and (68) बॉक्स from 1340 to 1350, (68) (68) बॉक्स from 1350 to 1360 and (69) बॉक्स from 1360 to 1370, (69) (69) बॉक्स from 1370 to 1380 and (70) बॉक्स from 1380 to 1390, (70) (70) बॉक्स from 1390 to 1400 and (71) बॉक्स from 1400 to 1410, (71) (71) बॉक्स from 1410 to 1420 and (72) बॉक्स from 1420 to 1430, (72) (72) बॉक्स from 1430 to 1440 and (73) बॉक्स from 1440 to 1450, (73) (73) बॉक्स from 1450 to 1460 and (74) बॉक्स from 1460 to 1470, (74) (74) बॉक्स from 1470 to 1480 and (75) बॉक्स from 1480 to 1490, (75) (75) बॉक्स from 1490 to 1500 and (76) बॉक्स from 1500 to 1510, (76) (76) बॉक्स from 1510 to 1520 and (77) बॉक्स from 1520 to 1530, (77) (77) बॉक्स from 1530 to 1540 and (78) बॉक्स from 1540 to 1550, (78) (78) बॉक्स from 1550 to 1560 and (79) बॉक्स from 1560 to 1570, (79) (79) बॉक्स from 1570 to 1580 and (80) बॉक्स from 1580 to 1590, (80) (80) बॉक्स from 1590 to 1600 and (81) बॉक्स from 1600 to 1610, (81) (81) बॉक्स from 1610 to 1620 and (82) बॉक्स from 1620 to 1630, (82) (82) बॉक्स from 1630 to 1640 and (83) बॉक्स from 1640 to 1650, (83) (83) बॉक्स from 1650 to 1660 and (84) बॉक्स from 1660 to 1670, (84) (84) बॉक्स from 1670 to 1680 and (85) बॉक्स from 1680 to 1690, (85) (85) बॉक्स from 1690 to 1700 and (86) बॉक्स from 1700 to 1710, (86) (86) बॉक्स from 1710 to 1720 and (87) बॉक्स from 1720 to 1730, (87) (87) बॉक्स from 1730 to 1740 and (88) बॉक्स from 1740 to 1750, (88) (88) बॉक्स from 1750 to 1760 and (89) बॉक्स from 1760 to 1770, (89) (89) बॉक्स from 1770 to 1780 and (90) बॉक्स from 1780 to 1790, (90) (90) बॉक्स from 1790 to 1800 and (91) बॉक्स from 1800 to 1810, (91) (91) बॉक्स from 1810 to 1820 and (92) बॉक्स from 1820 to 1830, (92) (92) बॉक्स from 1830 to 1840 and (93) बॉक्स from 1840 to 1850, (93) (93) बॉक्स from 1850 to 1860 and (94) बॉक्स from 1860 to 1870, (94) (94) बॉक्स from 1870 to 1880 and (95) बॉक्स from 1880 to 1890, (95) (95) बॉक्स from 1890 to 1900 and (96) बॉक्स from 1900 to 1910, (96) (96) बॉक्स from 1910 to 1920 and (97) बॉक्स from 1920 to 1930, (97) (97) बॉक्स from 1930 to 1940 and (98) बॉक्स from 1940 to 1950, (98) (98) बॉक्स from 1950 to 1960 and (99) बॉक्स from 1960 to 1970, (99) (99) बॉक्स from 1970 to 1980

६१। तज्ज्ञेः निर्दिष्टं तयोः रूपं बोधे च माधुर्यं सानुजः रामः कुतूहलं सन् ददर्श यथावत् च। सानुजं रामं च कुतूहलिना (सता) माधुर्यं ददर्श इत्युच्यते, इति बाष्पावरम्।

६२। कुशलवदो. रूपदर्शनं गीतश्रवणेन च विमुग्धाः केचित् समिष्टजनाः रामाय तद्वृत्तान्तं निर्दिष्टवामासुः, रामः समुपजातकुतूहलो धावन्निमादं तयोः अभिराम रूपं प्रत्यर्चाजितवान् मधुरं च सज्जितम् आकर्षितवान् इति विग्रहायं। 'तज्ज्ञेः',—तं रूपमाधुर्यं गीतमाधुर्यं जानन्तीति तज्ज्ञाः तै. ह्यपवन्नमीकित इति उपसर्गः।

६३। श्रीरामो लोकात्तरं गच्छन् कुतूहलं वर्धनं च मधुरं गानं श्रुत्वा अस्मिन्नेव ठेगः परं निरुद्धो जातः कुतूहलो बभूव। मधुरं गानं श्रुत्वा वर्धनं च श्रुत्वा अस्मिन्नेव ठेगः।
 63 On being informed of their beauty of appearance and sweetness of voice, by persons who had seen them, Rama with his younger brothers with excited curiosity, saw their beauty and the melodious songs

तद्गीतश्रवणैकाद्या मंसदशुमुखी बभौ।

हिमनिष्यन्दिनी प्रातर्निवातिव वनस्थली ॥६६॥

६६। तदिति। तयो संगीतश्रवणे यथाया आसक्ता, अशुमुखी आनन्दात् इति भावः संसत् (१) सभा, प्रातर्हिमनिष्यन्दिनी (२) निर्वाता वातरहिता वनस्थली इव, बभौ श्रुश्रुभे। आनन्दपारवश्यान्निःस्पन्दमास्तेत्यर्थः।

६७। तद्गीतश्रवणैकाद्या अशुमुखी संसत् प्रातः हिमनिष्यन्दिनी निराता वनस्थली इव बभौ।

६८। अशुणि मुखे यस्याः सा। हिमाग्रे निष्यन्दी विद्यते यस्याः, इति हिमनिष्यन्दिनी। नास्ति वातो यस्याः सा। तद्गीतश्रवणैकाद्या अशुमुख्या सदा हिमनिष्यन्दिन्या निर्वातया वनस्थल्या इव बभौ, इति बाष्पावरम्।

[६६] (१) सम्, सद to go, क्रिप् all. (२) हिम down नि, सद् to drop down, गिनि all (स्त्रियाम्)

७७। ईश्वरेण नानेनगुणो लोकेषु यत्कृतं विदुषा न कश्चिन्नास्ति, तद्विदुषा नोऽस्ति
युवराज ईश्वरः विष्णुश्च वेदविद्या लोकेषु उत्तमैक विदुषा नस्ति ।

68. Their want of desire to possess the gifts showered upon them by the king (Itāma) in delight, excited more wonder in the people than their skill in the art of music.

गेये को नु विनेता वां कस्य चेयं कृतिः कवेः ।

इति राज्ञा स्वयं पृष्टौ तौ वाल्मीकिमशंसताम्॥६८

६८। गेय-इति । गेये (१) गीते, को नु, वां युवयोः,
विनेता (२) शिक्षक ? नृशब्दः प्रप्ते । “नु पृच्छाया वितर्कं च”
इत्यमरः । ‘गेये केन विनीतौ वाम्’ इति पाठे वामिति युष्मदर्थ-
प्रतिपादकमर्थं द्रष्टव्यम् । तच्चाचार्यमर्थः, केन पुंसा वा युवां गेये
विषये विनीतौ शिक्षितौ ? कर्मणि निष्ठाप्रत्ययः । इयच्च कस्य
कवेः कृतिरिति राज्ञा स्वयं पृष्टौ तौ कुशलवौ वाल्मीकिम् अशंस-
ताम् उक्तवन्तौ, विनेतारं कविं च इत्यर्थः ।

६९। गेये कः नु वां विनेता, इयं च कस्य कवे कृतिः, इति राज्ञा स्वयं पृष्टौ
तौ वाल्मीकिम् अशंसताम् । पृष्टाभ्यां ताभ्यां वाल्मीकिः अशंसत, इति वाचान्तरः ।

६९। कः अमुं च महापुरुषी यस्य सत्त्वान् पुत्रान् देहान् विदुषीविदो
वाक्योक्तिं श्रित्तिवन्तौ, को वा च अन्यः कविः, यः देहान् धीकोत्तरं वाक्य
प्रदीतवान्, इति पृष्टवति महाराजे राज्ञे, तौ कुशलवौ कचनः । य इति नो वन्द्य
इह । राजास्य कविश्च भवतान् वाक्योक्तिरिति, इति विप्रदाष्टः । ‘गेये को नु
विनेता वाम्’ इत्यत्र ‘गेये केन विनीतौ वाम्’ इति वामादिदिक्प्रत्ययस्य
शब्दः । यत्र दिनकरस्याख्या यथा,—‘वामिति वदिक्प्रत्ययस्य यथा यथा वच
भाषा भीमो भीमशब्दः । वां युवां गेये केन विनीतौ कस्य कवेरिति कविः । वा

[६८] (१) देह from दे to २०५. वय् अ. (१) को with १५ to
with, वय् अ.

युवयोः सम्बन्धिनः कस्य कवेरिति केचित् व्याचक्षते । 'मेवे केव विनीतिर्वान्' इति दक्षिणावर्तः पठति ।

७२ । दशमोऽत्र ए श्रोतव्यं निष्कामाठा के ? ए कावाइ वा कोन रुति
ब्राना वयः इहा विज्जामा करार, ठाशारा वाञ्छीरुत्त नाम रुतिम् ।

69. The king having personally asked them who was the musical preceptor and who was the poet by whom this poem was composed, they mentioned the name of Vālmīki.

अथ सावरजो रामः प्राचेतसमुपेयिवान् ।

उरीकृत्यात्मनो देहं राज्यमस्मै न्यवेदयत् ॥७०॥

७० । अथेति । अथ सावरजः रामः, प्राचेतसं वाल्मीकिम् उपेयिवान् (१) प्राप्तः सन्, देहम् आत्मनः उरीकृत्य (२) आत्मानं स्थापयित्वा इत्यर्थः, राज्यम्, अस्मै प्राचेतसाय, न्यवेदयत् समर्पितवान् ।

७० । अथ सावरजः रामः प्राचेतसम् उपेयिवान् आत्मनः देहम् उरीकृत्य अस्मै राज्यं न्यवेदयत् ।

७० । सावर्जनं रामेन प्राचेतसमुपेयुषा राज्यं न्यवेदयत्, इति वाचान्तरम् ।

७० । तयोर्मुखात् तद्वृत्तान्तप्रवचनमनन्तरं रामो भावभिः साहं वाञ्छीरुत्तमुपगम्य तत्पदादपनेषु राज्यादिव सर्वमेव समस्यं तस्य भयवतः सनीतयुरीः रामायकवेः पुरस्त्रियामकरीत्, इति विश्वदायः । 'उरीकृत्यात्मनो देहम्'—प्राप्तो देहः सगरीरम्, उरीकृत्य भीकृत्य, सगरीरमात्रं स्वयमेव सस्याप्य इत्यर्थः । इति वाल्मीकिप्रतिपादितसम्बन्धः केवलं गरीरमात्रेण तस्यो इति शान्पदम्, उरीकृत्य पञ्चमसमे—'गरीरमात्रेण नरेन्द्रे । तित्तन् आभासि तीक्ष्णप्रतिपादितार्थः' इति । 'उरीकृत्यात्मनो देहम्' इति वक्ष्यः पठति, 'अथैव तुनये आत्मदेहं उरीकृत्य राज्यं न्यवेदयन् ददौ, यत्रपरायतं देहं न ददौ, इत्यर्थः', इति व्याचष्टे च ।

[७०] (१) उप, इच्, to go, सम् aff. (२) उरी a particle, implying (especially in composition), promise, assent, &c., कृ to do, सम् aff.

१० । अत्र ह्येव रामः यदुपगम्यते महिष्ठं वाञ्छोक्तिं निरुद्धं ददन् कश्चित्पुत्रं, एवम्
कश्चित्पुत्रं अत्र निष्ठं वाञ्छोक्तिं वाञ्छोक्तिं चारुं नृपतिः उद्दिष्टं नृपतिः कश्चित्पुत्रं ।

70. Itāma, with his younger brothers, next went to Vāl-
mīki, and with the exception of his own body, offered to him
his kingdom and all.

स तावाख्याय रामाय मैथिलेयौ तदात्मजौ ।

कविः कारुणिको वने सीतायाः सम्परिग्रहम् ॥७१॥

७१ । स इति । कश्चिन्ना प्रयोजनम् अस्य कारुणिक (१) दयालुः ।
प्रयोजनमिति । ठञ् । “स्यादयालु कारुणिकः” इत्यमरः । सः
कविः, रामाय तौ मैथिलेयौ तदात्मजौ रामसुतौ आख्याय,
सीतायाः सम्परिग्रहं स्वीकारं वने (२) यथापि ।

७१ । कारुणिकः स कविः तौ मैथिलेयौ तदात्मजौ आख्याय सीतायाः
सम्परिग्रहं वने ।

७१ । कारुणिकेन तेन कविना सीतायाः सम्परिग्रहो वने इति वाच्यमत्रम् ।

७१ । एतौ सीतासुतौ कुशलौ तवैव आत्मसम्पत्तौ इति रामाय अर्पयन्ना
एवार्पिताः वाञ्छोक्तिः निरपराधां सुपुत्रां धर्मपत्नीं परिग्रहाच्चेति शर्दयामास ।
सीतादुःखहरकार्यं शर्दयन्नात् “कारुणिकः” इत्यमरम् ।

७१ । नमः कारुणिक कवि वाञ्छोक्ति, जे कुन सन त्व उद्दिष्टं (उद्दिष्टं) पुत्र ईहा
इष्टं कश्चित्पुत्रं निरुद्धं ददन् कश्चित्पुत्रं अर्पयन्ना कश्चित्पुत्रं ।

71. Saying to Itāma that Lava and Kusa were his (Itāma's)
own sons, the tender-hearted poet prayed that Sītā might be
taken back.

तात शुभा समक्षं नः सुपा तं जातवेदसि ।

दौरात्माद्रघुसस्तान्तु नात्रत्याः श्रद्धधुः प्रजाः ॥७२॥

५२ । तातेति । हे तात ! ते युधा (१) नः अस्माकम् अस्माकं समीपं समक्षम् (२) । अय्यणीभावे प्ररत्यमतिभ्य इति सनासान् एषः । ज्ञातवेदसि (३) बहौ युद्धाः नास्माकमविद्यायः इत्यर्थः किन्तु रघुसः राजस्य दौरात्मात् (४) अन्त्याः (५) प्रजाः तां न अयधुः (६) न विग्रन्थुः ।

७१ । (३) तात ! ते युधा नः समक्ष ज्ञातवेदसि युद्धा, (५) रघुः दौरात्मात् अन्त्याः प्रजाः न अयधुः । युधया युद्धया (अर्धे) अन्त्याभिः प्रजाभिः वा न अयधुः इति शास्त्राभिरम् ।

७२ । राम एवं सीतायकृपायैमम्वर्षितो बाष्पोक्तिं प्रमुखात्, हे वित ! तव पुत्रवधूः सीता प्रपञ्चकं समस्तमिव बहौ 'आयमयहि' प्रवर्धयितवती, 'यतो माकायं तयस्मि' कथितविश्रासः, किन्तु यतिसुखेनैव दयावान् यदीयतायाः सीतायाः प्रति-दूरयतां ताम् यदियमिह नामधेयिणी लोको विग्रन्थास, यतो लोकारावदवतीव मया लोकादभयादेव निष्पराधा धर्मपत्नी विमर्जिता, इति विज्ञतायै । 'ताचन्याः यदधुः प्रजाः' — तथा च उत्तरपरिते — 'घोरं लोके वितवमयमो वा न बहौ विग्रहिर्लङ्कादीये कथमिव जनस्तमिह नदधातु' इति ।

७३ । हे पिता ! आगमोऽत्र गृह्यन्तु यत्र यत्र नराकरो अग्नि-परीक्षकः अथ-उक्तिं अयमर्थं कथितः सैन्येन, किञ्च तत्रात्रैव प्रःपीतडाहेषु केशव (भीमः) इति प्रयुक्तः लोकर विज्ञानं नरे ।

[७२] (१) यु to distil, यु unādi aff. (२) सम् in the sense of समीपे, before, अर्धे eye, टच् aff. (३) ज्ञातवेदस् from ज्ञात created, विद to know, अमुन् aff (ज्ञात वेदी च न यस्यात् । यदा, ज्ञातं वेति वेदयते वा, विद तनादी, अमुन्प्रत्ययः । यदा, ज्ञातानि भुजानि शराचराणि सर्वप्रत्येन स्यान्, तत्प्रत्येन च वेति । यदा, ज्ञातानि सर्वकारणत्वेन यं विदन्ति). (४) दौरात्मात् from दुरात्मन् 'wicked', यच् aff (५) यतस्य from यत्र here, यच् aff. अययत् अय्य (६) अन् a particle, implying faith or respect, and to have, (विटि नृपवचने).

72. I sire, the wife of your son has proved in our presence
purity by passing through an ordeal of fire, but the Rāk-
ṣas (राक्षस) having been a reprobate character, people here
believed it not.

ताः स्वचारित्र्यमुद्दिश्य प्रत्याययतु मैथिली ।

ततः पुत्रवतीमेनां प्रतिपत्स्ये त्वदाज्ञया ॥७३॥

७३ । ता इति । मैथिली. स्वचारित्र्यम् (१) उद्दिश्य तां प्रजा,
प्रत्याययतु (२) विन्यासयतु । विन्यासस्य बुद्धिरूपत्वात् औ गमि-
त्योपसर्ग इति इत्यो गम्यादेशो नास्ति । ततः अनन्तरं, पुत्रवतीम्
एनां सीता त्वदाज्ञया प्रतिपत्स्ये स्वीकरिष्ये ।

७३ । मैथिली स्वचारित्र्यम् उद्दिश्य तां प्रत्याययतु, ततः पुत्रवतीम् एनां
त्वदाज्ञया प्रतिपत्स्ये । मैथिल्या तां प्रत्याययन्ताम्, पुत्रवती एनां (मया) प्रति-
पत्स्ये, इति वाच्यत्वम् ।

७३ । सीता पुनरेव आगच्छति प्रदर्शयति स्वमेवोक्तमश्वं निराकरोति,
ततः पुत्रवतीसुतां सुपुत्रां चर्कपर्वीं भवदपुत्रया वहीष्यामि, इति विमर्शः ।
सीतादनिराकरणात् पूर्वं नाहं तां वहीतुं शक्नोमीति भावः ।

७३ । आगच्छति इति उद्दिश्य तां प्रत्याययतु विनाश इत्येवम् इत्येवम्
इति पुत्रवती इत्येवम् आगच्छति इति उद्दिश्य तां प्रत्याययतु इति ।

73. Let Maithili produce in the minds of the people a
belief in the purity of her character, and I shall then take her
back with her sons at your command

[७३] (१) चारित्र्य from चरित्र character, चर्च.aff. (चरित्रमेव चर्च-
यन्, चार्चो चर्च प्रत्ययः) (२) इच् to go. (विच्), with इति, to cause
believe, प्रत्याययति ; but when इच् (विच्) used to mean वीच,
it is declined as वीचयति &c.

७२ । तातेति । हे तात ! ते युवा (१) नः कम्पाजम् यदस्मि
समीपं समक्षम् (२) । अथर्थाभावे प्रत्यक्षमिति इति समाधानं
यत् । ज्ञातवेदसि (३) बहौ युवा- नास्माकमविद्याय इदं
किन्तु रक्षसः रावणस्य दौरात्म्यात् (४) अथत्वाः (५) प्रजाः न
न यदधुः (६) न विदमश्नुः ।

७३ । (६) तात ! हे युवा नः समक्षं ज्ञातवेदसि यद्वा, (किन्तु) रक्षसः
दौरात्म्यात् अथत्वाः प्रजाः न यदधुः । युवया युवया (भूवे) अथत्वाभिः प्रजाभिः
या न यदधुः इति वाक्याभ्याम् ।

७४ । राम एवं सीताद्वयवार्धमभिविंती बाणोक्तिं वदुवाच, हे पितः । इह
पुत्रवधूः सीता लब्धात् समक्षं बहौ बाधयहि' वदमित्यती, अतो नाकार्यं
तत्परिणामे कथिदविनाश, किन्तु अतिदुर्बलदमनमप्युच्यते सीतायाः प्रति-
दूरणं ताम् अग्रिमहि नामव्यती सीते विनाश, अतो सीतापक्षेण
मया सीतापक्षभयादेव निपयराधा धर्मपत्नी विमर्शिता, इति विवर्तनम् ।
'नाथत्वाः यदधुः प्रजाः'—तथा च उत्तरपरिणामे—'सीते सीते विततदमयी वा च
बहौ विदमर्हि' इत्यादि कथमिव जगत्कालिह यदधुना' इति ।

७५ । (१) पिता । आगन्तु पुत्रम् अथवा नृपतेः अग्रि-ग्रीवः । नृप-
तेः अग्रं नृपतेः अग्रं, किञ्च अग्रं नृपतेः अग्रं नृपतेः अग्रं (ग्रीवः) इति
अग्रं नृपतेः अग्रं नृपतेः ।

(७२) (१) तु to distal, तु undistal aff. (२) सम in the sense of समीपे,
before, अग्रि eye, यत् aff. (३) ज्ञातवेदस् from ज्ञात created, विद to
know, अमुन् aff. (ज्ञातं वेदी धनं यस्यात् । यद्वा, ज्ञातं वेदि वेदयते वा, विद
चेतनादी, अमुन्प्रत्ययः १-यद्वा, ज्ञातानि भुजगानि चराचराणि सर्वेभ्यः भक्ष्या
उत्पद्यन्तेन च वेदि । यद्वा, ज्ञातानि सर्वेकारणत्वेन यं विदन्ति) (४) दौरात्म्या
from दुरात्मन् 'wicked', अयम् aff. (५) अथत्वा from अथ here,
(अथयान् अथ) (६) नन् a particle, implying faith or
या to have, (लिटि वदुवाच) ।

अन्येदुरथ काकुत्स्थः सन्निपात्य पुरीकसः ।

कविमाह्वययामास प्रस्तुतप्रतिपत्तये ॥ ७५ ॥

७५ । अन्येदुरिति । अथ काकुत्स्थ रामः, अन्येदुः (१)
अन्यस्मिन्नहनि, प्रस्तुतप्रतिपत्तये प्रस्तुतकार्यान्वसन्धानाय, पुरीकसः
पौरान्, सन्निपात्य मेलयित्वा, कविं बाल्मीकिम्, आह्वययामास (२)
आकारयामास ।

७६ । अथ काकुत्स्थ अन्येदुः प्रस्तुतप्रतिपत्तये पुरीकसः सन्निपात्य कविम्
आह्वययामास ।

७६ । प्रस्तुतस्य प्रतिपत्तिः तस्यै । पुरम् श्रीकी सेवाम्, ते पुरीकसः नगर
वासिनः तान् । काकुत्स्थेन कविः, आह्वययामास इति वाच्यकारम् ।

७६ । ततः परदिने रामः सर्वजनसमक्षे सीतायाः चारित्र्यमहिं प्रमाणी-
कर्तुं सर्वान् नगरवासिनी मेलयित्वा भद्रवीं सभां चकारयन्, प्रस्तुतकार्यान्
नगराय च तत्र भवन्तं बाल्मीकिम् आह्वययाम् इति विग्रहाय ।

७७ । अमरुतं पुराणिनं तान् (गौतमपदक नगरैत कविना अकृतं विवदहं अकृतं
निविदं कविकं आह्वययाम कविना गाढाह्वयेन ।

75 Having on the following day assembled all the
citizens, Rama invited the poet (बाल्मीकि) to open the business
arranged for.

खरसंस्कारवत्याऽसौ पुत्ताभ्यामथ सीतया ।

ऋचेवोदञ्चिपं सूर्य्यं रामं मुनिरुपस्थितः ॥ ७६ ॥

७६ । खरेति । अथ खरः उदात्तादिः संस्कारः प्रव्यवहृदिः

[७५] (१) चन another, एदुस् all (चनद्विन् चनवि इवर्दं चन
वन्तान् एदुस्प्रवन्ती विपातित) (२) के with च, to call, (चिच), -
आह्वययाम् । चनूद्वन् । आह्वययाम् । &c

इति प्रतियुते राज्ञा जानकीमाश्रयमान्मुनिः ।

शिष्यैरानाययामास स्वसिद्धिं नियमैरिव ॥७४॥

७४ । इतीति । राज्ञा इति प्रतियुते प्रतिष्ठाते सति, मुनिः आश्रमात् जानकीं, शिष्यैः प्रयोज्यैः, स्वसिद्धिं स्वार्थसिद्धिं, तान् तपोभिः इव, आनाययामास (१) ।

७४ । राज्ञा इति प्रतियुते मुनिः आश्रमात् जानकीं शिष्यैः सति नियमैः इव आनाययामास ।

७४ । मुनिना स्वसिद्धिरिव जानकी आनाययायते, इति वाच्यम् ।

७४ । बाणोक्तिराश्रया बाणोक्तिश्रिया आश्रमात् सीतां तत्र आनिशुः मुनिः शिष्यैः आनीता सीता मुनेस्तपोभि उपस्थापिता तत्र मुनेः साधनां तपःसिद्धिं रभासि, इति विग्रहाय । अतिपुष्पजभावा सीता भववती बाणोक्तिः शिरसां पार्श्वतानां पुष्पाणाम् अक्षयः फलराशिरिव दिदीपे इति भावः । 'मुनि' इति प्रयोजकसत्पदम्, 'शिष्यैः' इति प्रयोज्ये अर्चरि तृतीया, नायते; प्रयोज्यकर्ता कर्ममग्नानिवेधात् । तपःसिद्धिसाध्यात् सीतायाः कीदृशि पवित्रतातिशयो व्यज्यते तथा च कुमारैः—'साचादिव तपःसिद्धिरभासि बह्वन्वती' इति । एवं शकुन्तले,—'इच्छ' पुष्पाणां फलमिव च तदुपमनघम्'; 'शकुन्तला मूर्तिमती सत्क्रिया' इत्यादि ।

७४ । राजा एहे अश्रीकार करिले, महर्षि' निग्र निरा वारा जादकीके आत्रा हेरेते आनाहेलेन, येन योगबले वरीर उगःनिक्षिरेक उवात्र ईगहित करिअन ।

74. The king having thus promised, the sage caused Jánaki to be brought from the hermitage by his disciples, which seemed like his bringing the success of his devotions by the force of those devotions.

[७४] (१) नी to carry, (शिच्), with आ, to cause to bring,—नाययति । अनाययत् । अनौनयत् । नाययामास । &c.

अन्येद्युरथ काकुत्स्थः सन्निपात्य पुरीकसः ।

कविमाहाययामास प्रस्तुतप्रतिपत्तये ॥ ७५ ॥

७५ । अन्येद्युरिति । अथ काकुत्स्थः रामः, अन्येद्युः (१)
अन्यस्मिन्निति, प्रस्तुतप्रतिपत्तये प्रस्तुतकार्यानुसन्धानाय, पुरीकसः
पौरान्, सन्निपात्य मेलयित्वा, कविं वाल्मीकिम्, आह्वययामास (२)
आकारयामास ।

७६ । अथ काकुत्स्थः अन्येद्युः प्रस्तुतप्रतिपत्तये पुरीकसः सन्निपात्य कविम्
आह्वययामास ।

७७ । प्रस्तुतस्य प्रतिपत्तिः तन्मै । पुरम् श्रीकी वेशम्, ते पुरीकसः नगर
राक्षसः, तान् । काकुत्स्थेन कवि आह्वययामास इति वाच्यम् ।

७८ । ततः परदिने रामः सर्वजनसमर्थं सीतायाः चारित्र्यविद्वद्गमाधी
शर्णे सर्वान् नगरराक्षसो मेलयित्वा मन्त्रोत्तमभास्वकारयन्, प्रस्तुतकार्यान्
नगराथ च तत्र भयवत्तः वाल्मीकिम् आह्वययान्, इति विग्रहायः ।

७९ । अथपुनः परदिने रामः लोचनमन्त्रं नयत्येतः कविः अकृतं विरचितं प्रस्तुतस्य
विशिष्टं कविक आह्वयः कविः आह्वययामास ।

75 Having on the following day assembled all the
citizens, Rama invited the poet (Valmiki) to open the business
arranged for.

स्वरसंस्कारवत्याऽसौ पुत्ताभ्यामथ सीतया ।

अवेवोदञ्चिपं सूर्यं रामं मुनिरुपस्थितः ॥ ७६ ॥

७६ । सरेति । अथ स्वरः उदात्तादिः संस्कारः प्रत्ययविद्वद्भिः

[७६] (१) अथ another, एद्युः all (अन्येद्युः अथ इति एवम् एव
अथान् एद्युः एवम् इति विपादितः) (२) इति with एत, to call, (विष्),—
आह्वयति । आह्वययान् । आह्वययान् । आह्वययामास । ३-

तस्या अपा (१) सावित्र्या, उदधिं द्युम् इव. पुत्राभ्याम् उ-
पस्रितया सीतया करयेन, उदधिं रामम् असी मुनिः, उगच्छतः
उपतप्ते।

०६। इव, स्वरसम्भारवत्या अथा उदधिं द्युम् इव पुत्राभ्याम् (उ-
पस्रितया) सीतया (उदधिं) रामे असी मुनिः उपस्रितः। उदधिः द्युम्।
(उदधिः) रामः अमुना मुनिना उपस्रितः, इति वाचान्तरम्।

०६। यदा स महर्षिः स्वरसम्भारवत्या सावित्र्या (मातया) सर्वलोके-
नमस्कृतं परमतेजीनिधिं सवितारम् उपासी, तदा स कृञ्जलवसहितया सीतया
सर्वलोकेषु जितं परमतेजीनिधिं रामम् उपतप्ते. इति विग्रहाद्यः। सावीरिः
कृञ्जलवसहितो भीताम् आदाय सभायां रामसमीपमापद्यी इति सन्नेपः। दावयी
नाम्यात् सीतायाः सर्वलोकीन्तरं पावनलम् सूचितम्, तदा चीनं,—‘मायवी
पेदजननी मायवी लोकायाञ्चनी। न माययाः परं जप्यम् एतद्विमानमुच्यते’।
इति। स्वरसम्भारमायात् कृञ्जलवधीरपि पवित्रत्वं सीतानुवर्तिन्य सूचितम्।
तथाहि, पवित्री स्वरसम्भारो यदा नियतं माययाः अनुवर्तिनी, परिपूतसमागौ
अविशिष्टौ कृञ्जलौ अपि तथा नियतं जनन्या अनुवर्तिनौ इति। सर्वसामान्यं
रामस्य पावनतेजीनिधिलपरमाराधन्यं स्यात्। अहो तत्र परिभाषां समवाहः।
तथाहि, पवित्रा यज्ञसभा, पवित्रा ज्ञानकी, पवित्री रामः, पवित्री कृञ्जलौ,
नमस्कृतपवित्रमेखलगुरुः पवित्रतमं स्वयं भगवान् रामायचक्षुः सावीरिश्च, इति।
‘स्वरसम्भारवत्या’,—स्वरसि शब्दायने इति भ्रमः, न च उदात्तानुदात्तसरित-
भेदात् त्रिविधाः, तदुक्तं,—‘उदात्तवानुदात्तय सरितव त्रयः सराः’ इति।
तत्र उच्ये उच्चार्यमात्रः उदात्तः, नीचैः उच्चार्यमात्रः अनुदात्तः, यत्र च पूज्यः
उदात्ततया उत्तरार्धे अनुदात्ततया उच्चार्यते स सरित इति।

१०। अनन्तरं नरविं वचनं गूढं इहेति नरिड मोडाःक नरेड शान्त

[०६] (१) अच् from अच् to praise, क्प् affix; ‘celebrating the
praises of the gods. (अच्यने मयूने देवाः अच्यन्ते इति अच्; अच् लुटौ
क्प्प्रत्ययः)।

77 Glad in a red garment and with her eyes fixed on her feet the sacred serenity of the very appearance of Sita implied her purity

वनामशालीकपवात् प्रतिसंघतचक्षुषः ।

तस्युस्तेऽवाङ्मुखाः सर्वे फलिता इव शालयः ॥७८॥

७८। जना इति । तस्याः शीतायाः कर्म्मणः, शालीकपवात्
दर्शनमाणात् प्रतिसंघतचक्षुष निवर्त्तितदृष्टयः, सर्वे जनाः,
फलिताः (१) शालया इव, अवाङ्मुखाः (२) अवगतमुखाः, तस्युः।

७८। तदाशीकपवात् प्रतिसंघतचक्षुषः ते सर्वे जनाः फलिताः शालयः।
अवाङ्मुखाः तस्युः।

७८। प्रतिसंघतानि चक्षुषि विषाम, ते। अवाङ् मुखं विषाम्, ते। फलिताः
संघातानि विषां ते फलिताः। प्रतिसंघतचक्षुषिं ते सर्वे जनेः फलिते, शालि-
भिरिव अवाङ्मुखे, तस्ये, इति वाच्यम्।

७८। चक्षुषो पवित्रतेजोराशिरिव ज्ञानको! अस्मानपि पापमात्रद्वितनजानि,
इति आत्मनः सापराधान् मन्यमाना जनाः तां शीतामूर्तिं द्रष्टुं नैव शक्ताः। अस्मा-
भ्यस्तुभिताश्च सर्वे फलभरनताः शालय इव अशीमुखाः तस्युः, इति समुद्दि-
तार्थः।

१०१। वे, विदे ऊहाडक वेविदे पावरा बाड, नोकरा, चारिते वा पत्रिडा
ने विक हहेठे छू विराहेडा नहेन, एव ऊहाडा नकले वपावनत बागवपेव
आत्र अवाङ्मुखे अवधान करिते नाशिन।

78 The people, turning their eyes away from Sita, re-
mained bending down their heads, like stalks of paddy pender
with ears of corn.

[७८] (१) फलित from फल fruit, इतच् affix (२) अवाङ् from अव,
अन्च् to ह, क्तिप् affix, and मुख face.

तां दृष्टिविषये भर्तुर्मुनिरास्थितविष्टरः ।

कुरु निःसंशयं वत्से स्वहृत्ते लोकमित्यथात् ॥७६॥

७६ । तामिति । आस्थितविष्टरः (१) अधिष्ठितासनः, मुनिः
हे वत्से ! भर्तुः दृष्टिविषये समक्षं, स्वहृत्ते स्वचरिते विषये, लोकं
नैःसंशयं कुरु, इति तां सीताम् अथात् (२) आसित स्म ।

७६ । आस्थितविष्टरः मुनिः, (१) वत्से । भर्तुः दृष्टिविषये स्वहृत्ते लोकं
नैःसंशयं कुरु इति ताम् अथात् ।

७६ । आस्थितः विष्टरो येन स्म । आसित संज्ञायै सन्ध, तम् । आस्थित
विष्टरेण मुनिना स्म आस्थित लोकं (मया) निःसंशयं कियताम् इति वाच्यमस्मिन् ।

७६ । अथ महर्षिर्वाक्योक्तिं पवित्रे दम्भांशने उपविष्टा सीतां आदिर्वाक्यं,
पवि वत्से ! पशुः समक्षं त्वमद्य आत्मचरित्रं सर्वलोकसमक्षं दूरीकुरु, इति
विशदोक्तः ।

७७ । इति विष्टर आश्रित हृत्ते भोऽहम् एवै कथमेव कथितम्,—पञ्च ।
इति वाच्यं पठितं मुनिना निःसंशयं विष्टरः (७७) तम् निःसंशयं कुरु ।

79 Having taken his seat, the sage thus commanded Sita,
—O child, do you before your husband's eyes free the people
from suspicion regarding your character.

अथ वाल्मीकिश्रियेण पुण्यमावर्जितं पयः ।

वाचम्योदीरयामास सीता सत्यां सरस्वतीम् ॥८०॥

८० । अथेति । अथ वाल्मीकिश्रियेण आवर्जितं (१) रत्नं
पुण्यं पयः वाचम्य (२), सीता, सत्या सरस्वतीं वाचम्, उदीरयामास
उचारयामास ।

(७९) (१) विष्टर from sit, ज्ञ to spread, अप् affix, and व changed
to व (२) आत् to command,—आसित । अथात्, अदिष्टात्, अथात् । &c.
पविष्टम् । &c. दम्भांशने । &c. पवित्रे,—विष्टते । अथात् । &c. विष्ट । &c.

(८०) (१) वा, इव to quit, अ aff. (२) वा, वत् to eat, अप् aff.,
—पविष्ट । अथात्, अथात् । अथात् । &c.

୧୦ । ଏବଂ ଯିଏ ସାଧାରଣଜନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି ତାହା ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥାଏ ।

८० : श्रीमदा अथा अमोनी नदीरवाचके, श्री राजाभाय ।

[illegible]

००। ५८१६ ओ३। अदिहो॥प३। अ३३ अ३३ अ३३ अ३३
अ३ अ३ अ३ अ३ अ३ अ३ अ३ अ३

50. Therapon, having purified her mouth with lotus water given her by a disciple of Valisai, Sita gave attention to those truthful words.

वाङ्मनःकर्मभिः पत्यौ व्यभिचारो यथा न मे ।

तथा विश्वम्भरे देवि मामन्तर्दातुमर्हसि ॥८१॥

८१। वाङ्मन इति । वाङ्मनः कर्मभिः ययौ विषये, मे कर्मि
 चारः कर्माधिक्यं, न यथा नास्ति यदि, यथा तर्हि, विश्वं विमर्शति
 विश्वभया (१) भूमिः । संश्रया भृगुवज्रीत्यादिना उपपन्नम्,
 अथर्ववेदित्यादिना मुसामयः । हे विश्वभरे देवि । मान् कर्त-
 त्वान् गर्भे वासयितुम् अर्हसि (२) ।

८१। वाचनः कथंभिः पत्नी मे व्यभिचारः न यदा तथा हे शिवशरे शिव!
मां च न पांशुम् चर्हसि । व्यभिचारेण (भूयते), त्वया चर्हते, इति वाचा-रम् ।

८१। यदहं कार्येण वाचा मनसा वा पात्रव्रत्यात् न प्रसिताधिः तदा
अवि देवि विदधरे ! नयतु मामात्मनीं कथं विलयम्, इति विमदायः । 'अ
रामायणम्,—'सर्वान् समामतान् दृष्ट्वा धीता काशयवांसिनी । अन्नवीत् प्राङ्नि
र्वाक्समधीष्टदिरवाधुषी । यथाहं राघवाद्यन् मनसापि न पियसे । तदा मे

माधवी देवी विवरं दातुमर्हति । मनसा कथंवा वाचा यथा राम समर्पये ।

ये माधवी देवी विवरं दातुमर्हति' ॥ इति ।

३१. "यदि यानि काश्चनानांका भटि इहेउ विरुतिउ इहेवा ना व.कि, उए विरुतिउ । यामरुक् अछहिउ कइ" ।

31. "If I have never been untrue to my husband in word, sight, or deed, then O Goddess Earth, take me away"

श्मुक्ते तया साध्या रन्ध्रात् सद्योभवाद्भुवः ।

तद्भ्रमिव ज्योतिः प्रभामण्डलमुद्ययौ ॥८२॥

८२। श्वनिति । साध्या पतिव्रतया तथा सीतया, श्वम् ।
 ८३। सति, सद्योभवात् भुवः रन्ध्रात्, प्रातःकदं (१) वैद्यतं ज्योतिः
 ; प्रभामण्डलम् उद्ययौ ।

८२। - साध्या तथा श्वम् उक्ते (सति) सद्योभवात् भुवः रन्ध्रात् प्रातःकदं
 तिः इव प्रभामण्डलम् उद्ययौ ।

८३। प्रतःकदा विद्युत्, तथा इदं, प्रातःकदम् । प्रातःकदेव ज्योतिषा इव
 तमण्डलेन उद्ययै, इति वाच्यम् ।

८२। यही प्रभावः पतिव्रताया । सीतामुखात् तद्वन्नि नि व्रतमात्रेण
 स्वाधरणीतलं निर्या वैद्युतं ज्योतिरिव किमपि ज्योतिर्मण्डलं तव उद्यतिवत्,
 वि विरुदाहः ।

८३। जैह माधवी एहे कथा यमिवायउ उरुक्कन'ए जैह उ'व विरुतिउ इति
 उरुक्कन'ए उरुक्कन'ए केविउ इहेम ।

82. As soon as the virtuous Sita spoke these words, up rose,
 from the rent in the earth which was formed at once, a fire of
 light bright as lightning.

तव नागफलोन्विप्तसिंहासननिषेदुषो ।

समुद्ररथजा नाचात् प्रादुरासीदनुभरा ॥ ८३ ॥

८२। (१) प्रातःकदं प्रतःकदा विद्युत्, तथा इदं, प्रातःकदम् । प्रातःकदेव ज्योतिषा इव
 तमण्डलेन उद्ययै, इति वाच्यम् ।

८६ । तत्रेति । तत्र प्रभामण्डले, नागपयोत्क्षिप्ते सिंहासने,
निषेदुषी (१) आसीना, समुद्ररश्मना समुद्रमेखला, साक्षात्, वसुनि
धारयति इति वसुन्धरा (२) भूमिः । खचि ङस इति ङसः ।
प्रादुरासीत् ।

८७ । तत्र नामपयोत्क्षिप्तसिंहासननिषेदुषी समुद्ररश्मना साक्षात् वसुन्धरा
प्रादुरासीत् ।

८८ । नागानी फणैः उन्क्षिप्त् यत् सिंहासनं तच्च निषेदुषी । समुद्रार
रश्मना मेखला यस्या सा । नामपयोत्क्षिप्तसिंहासननिषेदुष्या समुद्ररश्मना
वसुन्धरया प्रादुरभूयत, इति वाचान्तरम् ।

८९ । तत्रिय ज्योतिर्मण्डलमध्ये, नागशिरोभिः उद्दिश्यमाये प्रदीते रत्न
सिंहासने समासीना रत्नाकरमेखला मूर्धिमती देवी विश्वम्भरा प्रादुर्बभूव, इति
विग्रहायः । अथ राजावयवकथा यथा,—‘तथा प्रपन्त्या वैदेक्षी प्रादुरासीत्
तददभुतम् । भूतसादुत्थितं दिव्यं सिंहासनमनुत्तमम् । त्रिशमाणं शिरीषितुं
नागैरमितविक्रमैः । दिव्यं दिव्येन वपुषा दिव्यरत्नविभूषितैः’ । इति ।

९० । तेनैः एतान्मनस्येन नागपयोत्क्षिप्तं सिंहासनं आनीना समुद्ररश्मना
वसुन्धरी वरकथा तयोः साहजिक इत्येतद ।

53. In the centre of that circle of light, seated on a throne
heaved upward by the hoods of the serpents, appeared the God-
dess Earth herself with the broad sea encircling her waist.

सा सीतामङ्गमारोप्य भर्तृं प्रणिहितेक्षणां ।

मामेति व्याहरत्येव तस्मिन् पातालमभ्यगात् ॥ ८४

८४ । सेति । सा वसुन्धरा, भर्तृरिति प्रणिहितेक्षणां दत्तदृष्टिं,
सीताम्, अङ्गम्, आरोप्य, तस्मिन् भर्तृरिति ‘मा’ ‘मा’ इति व्याह-

इति (१) वदत्येव व्याहरन्तमनादृत्य इत्यर्थः । षष्ठी चानादरे इति
षष्ठमी । पातालम् (२) अभ्यगात् ।

८४ । सा, भर्तृप्रविहितेक्षणां सीताम् अहम् आरोप्य तच्छिन्, (भर्तृरि)
‘ता’ ‘मा’ इति व्याहरति एव पातालम् अभ्यगात् ।

८५ । भर्तृरि प्रविहिते ईक्षणे यथा सा ताम् । तथा भर्तृप्रविहितेक्षणां
सीता अहम् आरोप्य पातालम् अभ्यगायि, इति वाच्यत्वरम् ।

८६ । आत्मविलयकार्त्तं पतिमेव निर्भरं निरोधमाणां सीताम् वसुधैव कुटुम्बकम्
आरोप्यमाणा इहा धावद्देव रामी ‘मा’ ‘मा’ इति निवेधाक्षरम् उच्चारयति
इदं सीतामहिता वसुधैव पातान् विभयमममम इति विजृम्भय । सीता
वदतिवारकम् तत् अक्षरद्वयं रामकृष्णं अस्मिन्नतमेव तस्यै पतिपादवद्वयना
ना अ विविच्ये । अहं उन्मादकर ग्रीवः । तीव्रसवेगीऽप्यक्षरम् । पाठमात्रे
रसूच्यतमिह सुखं तमिह जायते इत्यम् । यथाच अपूर्वैरक्षरसमम् मूर्तिं
मा रोदरस्य मूर्तिर्यथा कुमावे -- ‘कीध प्रभी । उद्धर सह इति वारदमिर क्षे
रवी चरति । तावत् न वदितुं नैतज्जना भस्मावर्द्धन नदन अक्षरम् । इति ।
रम् अहुरस्य मूर्तिर्यथा आकल्पे -- ‘मा निन्दनी स्वाति भाग्यानि वासा
तद्वत्प रोदितुश्च प्रवृत्ता । श्रीमत्यानसाक्षरसीयमारादतत्तिलपादे व्यंति
तां तिरोभूतम् । इति । अत्र रामायणकथा यथा -- ‘तस्मिन् धरणी देवी
गुह्या यथा मैदिनीम् । स्वायतिनामिनन्दीनामासने श्रीपतिवसन । तामासन्नमता
ता प्रविशन्ती रसातलम् । पुष्पहृदि विविधैः दिव्या सीतामवाहिरम् । साधु
कारण मुनयान् देवानां यद्वसीत्येतम् । इति ।

८७ । एवमत्रोक्तं नन्दनं ललितं इति विद्वद्भिरुक्तं नन्दनं नैव तत्र ।
(नन्दनं, नन्दनं, “न” “न” इति बलिष्ठं बलिष्ठं नन्दनं नन्दनं नन्दनं ।

८८. Even whilst Rāma was exclaiming—“no” “no,” the

[८८] (१) I with it and आ, to speak, इति अर्थः (षष्ठमी) (२) पातालम्
from पत to fall, आनम् unkindly अर्थः (वसति अक्षिन् अक्षिन्, इति पातालम्
अक्षिन्, पतिवदित्वाभाष्यम्, इति आनम् अक्षिन्)

Goddess Earth placing on her lap Sītā with her eyes now fixed on her husband, vanished away into the regions below.

धरायां तस्य संरम्भं सीताप्रत्यर्पणैषिणः ।

गुरुर्विधिवलापेक्षी शमयामास धन्विनः ॥८५॥

८५ । धरायामिति । सीताप्रत्यर्पणम् इच्छति इति तथोक्तं धन्विनः (१) आश्रयधनुषः, तस्य रामस्य, धरायां विषये संरम्भं विधिवलापेक्षी दैवशक्तिदर्शी । गुरु- ब्रह्मा, शमयामास (२), अथवा म्भावी विधिः इति भावः ।

८५ । सीताप्रत्यर्पणैषिणः धन्विनः तस्य धरायां संरम्भं, विधिवलापेक्षी, शमयामास ।

८५ । विधिवलापेक्षी अपेक्षते इति । विधिवलापेक्षिणा गुरुणा तस्य संरम्भं शमयामास, इति वाच्यतरम् ।

८५ । उन्मत्त इव रामः पृथिवीसकाशात् सीतामन्वाहरणाय सीतापराङ्मुखः पृथिवी प्रदेहिन्दारयितुं कीपात् धनुर्जवाह, त तथा प्रकृतं हृष्टं स्वयं विदग्धवत् दैवशक्तेरनतिक्रमणीयताम् बोधयन् तस्य कीपशान्तिमकरोत्, इति विशदार्थः 'धरायां तस्य संरम्भम्' ८५ —अथ रामायण—'वसुधे देवि भवति । सीतां निर्घातयता मम । दर्शयिष्यामि वा रीय यथा मामवगच्छसि । न मे दास्यति कं सीता ययारूपा महीतले । सपत्न्यैतवनां हतुला अययिष्यामि ते स्थितिम्' इति । 'गुरुर्विधिवलापेक्षी' ८५ —अथ रामायण,—'एवं गुरुषु काकुत्स्थं कीपं शोकसमन्विते । ब्रह्मा सुरवर्धेः सार्धसुवाच रघुनन्दनम् । राम ! राम ! न सुमां कर्तुमर्हसि सुव्रत ' ॥ इत्यादि ।

८६ । राम, नीताएक विराट्प्रेता सहेवाङ्ग मना वरात्रि केनैव यथाकामे वन् इह करिमेन, लोकगुरु उक्ता,—ए मकमहे निग्रतिः वल—इहा बुद्धिः शान्तेर बोध नाधि करिमेन ।

[८५] (१) धन्वी from धनुः bow, इति अ. (धनुषापीडयामासीत्, शोभायित्वात् इति) :- (२) शम् to cease, (णिच्),—शमयति । अशमयन् । अशमयन् । शमयामास । ८५c.

85. Brahmā who beheld in this the decree of fate,
 appeased Rāma who enraged against the Earth had taken up
 his bow in order to compel her to give back Sītā

कपीन् विमृज्य यज्ञान्ते मुह्यदथ पुरस्कृतान् ।

।मः सीतागतं स्नेहं निदधे तदपतायोः ॥८६॥

८१। ऋषीर्गिति । राम, यज्ञान्ते, पुरस्कृतान् पूजितान्
 षोड, सुहृदश्च (१) निष्कष्य सीतागतं खेडं तदपत्ययो कुब्रजवयोः
 पदधे ।

८६। रामः यज्ञाने पुरस्कृतान् आसीन् सुहृदश्च विद्वान् सीतामृतं चैव
स्वयमोः निद्रते।

८६। रामेण सीतायत खेड तदपश्यी विदधे इति वाचानरम् ।

८६। अहर्निशाहस्राणि राम तान् शब्दान् महर्षिन् वसुधनां च यथाविधि
 श्रुत्वा प्रत्याह च, प्रियतमायत तस्य दिनं यदुना विद्यतमाह्वयमन्वये तस्यैव
 व शिवश्च इति विमदाहं, । शीतानामाहान् निरामन्वयिव रामहर्षं शीता
 । श्री अहमन्वा ह्येयंमापेष्टि, इति भावः ।

*৬। স্বাধীনতা সংগ্রামের সময় গণতন্ত্র প্রতিষ্ঠার জন্য প্রচেষ্টা চালিয়ে যাওয়া এবং

89 At the conclusion of the sacrifice Kama went away
the Lushis and his friends duly honoured and content at his
luck for him to have two sons.

युधाजितस्य मन्देशात् स देशं मिथुनामकम् ।

इदं दत्तप्रभावाय भरताय भृतप्रजः ॥ ८७ ॥

८०। युधाजित इति। विष्णु, अथर्वण-स. राज. युधा

[illegible][illegible]

जितः (१) भरतमानुषस्य, सन्देशात् सिन्धु-(२)-नामकं देशं द
प्रभावाय दत्तैश्वर्याय, रामेण इति शेषः, भरताय ददौ ।

८० । (किञ्च) भतप्रजः सः (रामः) युधाजितः सन्देशात् सिन्धुनामकं
दत्तप्रभावाय भरताय ददौ ।

८० । भताः प्रजाः येन, सः । दत्तः प्रभावी यन्त्रे. सः, तन्त्रे । भतः
तेन सिन्धुनामकं देशः भरताय ददौ, इति शास्त्रानुसृतम् ।

८० । राम, भरतमानुषस्य युधाजितः आदेशात् भरतं राजप्रज्ञा पदा
सिन्धुदेशाधिपत्ये व्ययोजयन्, इति विग्रहायः । 'दत्तप्रभावाय'—प्रभावी न
राज्ञो कीयदण्डजं तैजः, 'स प्रताप, प्रभावय यत् तैजः, कीयदण्डजम्' इत्यमरः.

८१ । अष्टांगानक इत्य. (अष्टांगानकं) युधाजितस्य आदेशेन, अष्टांगे राजः
अष्टांगानकं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं त्रिभुवनं ।

87 By the order of Yudhājī, Rāma the supporter of his
people, made over the country called Sindhu to Bharata whom
he also invested with regal splendour.

भरतस्तत्र गन्धर्वान् युधि निर्जित्वा केवलम् ।

आतोद्यं साययामास समतयाजयदायुधम् ॥८८॥

८८ । भरत इति । तत्र सिन्धुदेशे, भरतः युधि गन्धर्वान् (१)
निर्जित्वा, केवलम् एकम्, आतोद्यं (२), 'तवं वीणादिकं वाद्यमानत्रं
सुरजादिकम् । वशादिकं तु सुधिरं कोम्यतानादिकं घनम् । चतुः

and जि to conquer, कृप् aff. (२) सिन्धु from स्रन्द् to flow, उ unādi
aff. (सन्धे मप्रसारणं चय । स्रन्द् प्रसरणे, चतः उ. स्वात, सप्रसारण्य, धाती.
प्रकारय अलाटिभः । 'सिन्धुनाम्नी नदं देशे सिन्धुसु सरिति स्थितम्' इत्यमरः.)

[८८] (१) गन्धर्व from गन्ध smell, चर्व् to go, &c. चर्च् aff. (गन्धं
मीरमम् चर्वन्ति, चर्वन् गन्धो, अर्थः) ; or गन्ध to smell, चर्च् aff., and
चर्व् to go, चर्च् aff. (गन्धग्राही चर्वन्). (२) आ, गृह् to beat, धातु aff.

बिंधमिदं वाद्यं वादिचातोद्यनामकम् इत्यमरः । यादयामास(३),
वायुधं समन्याजयत् (४) न्याजितवान् । यद्विषय्योर्ध्वान्तयोर्दि-
वर्मकत्वम् इत्यनुसन्धेयम् ।

८८ । तत्र भरतः दुधि नमस्त्वांन् निर्विश्वं देवमन् चातोद्यं यादयामास
वायुधं समन्याजयत् ।

८८ । भरतेन नमस्त्वाः चातोद्यं यादयाद्यतिरे वायुधं समन्याजयत्, इति
शास्त्रान्तरम् ।

८८ । भरतः तत्र सिन्धुद्वेजे समरप्रवृत्तान् नमस्त्वांन् पराभूय तेषां समरीन्
इति याकरोत, विजोताश्च ते अजिगीषितं शस्त्रपदार्थं विषय्य नमस्त्वांश्चित्ता
नीतविद्यां भोजिरे, इति विश्वदापः ।

८९ । उवाच उवाच नमस्तस्मात्तुल्यं युद्धं नमस्तस्मात् कथितः उवाच नमस्तस्मात् कथितः
तत्र वाद्यं कथितं नमस्तस्मात्, नमस्तस्मात् उवाच नमस्तस्मात्

६४ Having there defeated the Gandharvas in war Bharata
reply made them lay down the sword and take up the lyre

३ तत्रपुष्कलौ पुत्रौ राजधान्योस्तदागम्ययोः ।

पभिपिच्याभिपेक्षां रामान्तिकमगात् पुनः ॥८८

८८ । स इति । स भरतः, पभिपेक्षां तत्रपुष्कलौ (१)
राम पुत्रौ, तदागम्ययोः तत्रपुष्कलागम्ययो इत्यर्थः । पुष्कलं पुष्क-
लागम्यं तत्रपुष्कलागम्यम् इति राजधान्यो (२ प्रधानवन्द्योः),
पभिपिच्या, पुनः रामान्तिकम् अगात् ।

(१) रामान्तात् पुनः तदागम्य इति चातोद्यम्, दुधं नमस्तस्मात्, उवाच नमस्तस्मात् (२) उवाच नमस्तस्मात्
तत्र, (विष्णु),—यादयाद्यतिरे वायुधं समन्याजयत् । उवाच नमस्तस्मात् । (३) उवाच नमस्तस्मात्
तत्र, उवाच नमस्तस्मात्, (विष्णु),—यादयाद्यतिरे वायुधं समन्याजयत् । उवाच नमस्तस्मात्
उवाच नमस्तस्मात्

(८८) (१) तत्र विष्णुः (२) उवाच नमस्तस्मात्, उवाच नमस्तस्मात् (३) उवाच नमस्तस्मात्

८१ । गं चमिपेवार्तां मयपुत्रयो वृषी महाश्रुतीः राजश्रुतीः चमिपि
पुनः रामान्जिह्वं चदात् । तेन रामान्जिह्वं चम वि हसि वाप्यालम् ।

८१। 'अथ भवतु तत्त्वं नाम पुत्रं तत्त्वज्ञानादा पुत्रत्वं नाम च पुत्रं पुत्राय
 यथा राजधान्या यथाविधि निवेद्य पुत्रत्वं नामसंज्ञासमाश्रयम्, इति विप्रदात
 'राजधानी', - 'प्रधानमन्त्री', 'प्रधानमन्त्री राज्या राजधानीति शब्दे' इति
 प्रमाणदे। 'तदाह्वयो', - 'तत्पुत्रभाषाया', 'समुदायेषु हि जनाः इव
 च बहुवेधा विभक्ते' इति श्रुत्या तत्त्वज्ञानपुत्रभाषणीः तत्पुत्रभाषणानन्दम्
 इति आदिचरणा। भरताश्रय तत्त्व नामा तदाश्रयानी तत्त्वज्ञानेति पुत्र
 भव्य च नामा तदाश्रयानी पुत्रभाषणीति श्रुतेः प्रमाणमस्ति। 'अभिप्रेक्षा
 योवरात्रे अभिप्रेक्षणीयौ, राज्यान्महाहं दण्डशमसन्धौ इति याज्ञः। 'राजा
 निजमयात् पुत्रः', - 'अथेव महाह्वयो भरतस्य राजभोगिनः सुहृत् भेदादुपनि'
 त्वं गृहितम्।

৩৯। তিনি, অভিযেগবো'র' প্রক ও পুণ্য বানক হই পুণ্যে তদ্রাসক প্রকবিনা ও পুণ্যাব বী বানক) হই দাভাবানিতে আ ভবিত করিয়া পুণ্য'র হায়েব বিকট অ'র' হন করিলেন।

89 Having installed his two deserving sons Taksha and Pushkala, as governors of the two capitals named after them (Takshashila and Pushkalavati), Bharata again went to Rama.

अङ्गदं चन्द्रकेतुश्च लक्ष्मणोऽप्यात्मसम्भवौ ।

शासनाद्गुनायस्य चक्रे कारापथेश्वरौ ॥ ६० ॥

६० । अद्भुतमिति । जटायः अपि, हनुनाथस्य रामस्य,

यति श्रद्धा निति तत्तः). पुष्कल from पुष् to nourish, कलन् unādi aff.
(२) राजा a king, धा to have, ह्युट् aff. (राजानो पीयते यस्याम् इति
राजभागी : जालाधिकरणयोरेति ह्युट्, कयोमलचच्चा षष्ठी समसत्वे इति
यत्तव्यात् समासः).

{८०} (१) अन्नद from अन्न the body, दे to nourish, or दे to

शासनात्, चन्द्रदं (१) चन्द्रकेतुं (२) च तदास्थौ आत्मसम्भवी
पुत्री, कारापथः नाम देशः तस्य ईश्वरौ चक्रे ।

८० । लक्ष्मणः अपि रघुनाथस्य शासनात् चन्द्रदं चन्द्रकेतुं च (तदास्थौ)
आत्मसम्भवी कारापथेश्वरौ चक्रे ।

८० । कारापथस्य ईश्वरौ । लक्ष्मणेन आत्मसम्भवी कारापथेश्वरौ चक्रान्ति
इति शाश्वतम् ।

८० । लक्ष्मणोऽपि रामाद्यया चन्द्रदचन्द्रकेतुनामकौ पुत्री कारापथनामक
देशेन चरिषती चकार, इति विज्ञेयम् ।

८० । लक्ष्मण इत्युक्तं च रामेन, अथ च चन्द्रकेतुं नामकं पुत्रीं पूजयेत् कारा-
पथेश्वरीति कथितम् ।

80. Lakshmana too, at the command of Rāma, made
his two sons Angada and Chandriketu sovereigns of Kārāpatha.

इत्यारोपितपुत्रास्ते जननीनां जनेश्वराः ।

भर्तृलोकप्रपन्नानां निवापान् विदधुः क्रमात् ॥८१॥

८१ । इतीति । इति आरोपितपुत्रा ते जनेश्वरा रामादयः,
भर्तृलोकप्रपन्नानां स्वर्गातानी, जननीनां क्रमात् निवापान् (१)
आह्वयन्, विदधुः चक्रुः ।

८१ । इति आरोपितपुत्राः ते जनेश्वराः भर्तृलोकप्रपन्नानां जननीनां क्रमात्
निवापान् विदधुः ।

८१ । आरोपिताः पुत्रा इति, ते । भर्तृलोकं प्रपन्नाः तावान् । आरोपित
पुत्राः ते जनेश्वराः निवापान् विदधुरे इति शाश्वतम् ।

cleanse, or ही to cut, च all (चक्र दधते, दादति, दति वा, दध रचते,
दध रचते, ही चक्रदधते वा । आरोपितेति च) (१) चन्दं moon, and क
Lanner.

• [८१] (१) निवाप, from नि, वप् to give, चक्र, all

८१। अथ काजः मुनिर्वैष्णवः (सन्) लघ्वेयः राक्षसं प्रोवाणः, रक्षः मुवाटिनो
परायः पश्यतः तं नृजः इति ।

८१। मुने, वेगद्वय वेत्ती यत्न, स । सुनिवेगन कामेन राघव प्रीये,
धृति राघवान्तरम् ।

६०। अथ ब्रह्मादेशान् सर्वं कालं तापसविश्वपरिवष्टेन निजकर्म प्रव्याप्य
 राममनोयन्त्रं प्रोवाच, अस्ति मे त्ववि ज्ञप्तिं गोपनीयं मया, तत्कथनकाली
 एवैवायं भवति तस्य जीवन्लोकान् निराकरणं येन चक्षोः करीषि, तदाहं तम्
 एवमवधारयामि, इति विप्रदायः। 'काल'—क्रियाशक्त्युपहितं सर्वस्य सङ्गतं
 सर्वसाक्षी सृष्ट्याधारः अनादिनिधनः ईश्वरविभूतिमण्डः, उक्तं,—'अनादिनिधनः'
 वाणी ब्रह्मः सृष्ट्यर्थः स्रुतः। कलनात् सर्वभूतानां भू कालः परिकीर्तितः ॥ इति।

২২। অন্যদিকে, কাল মুনিবেশে উপস্থিত হওয়া কাম্যক একটি কথা বলিলেন যে, অষ্টমের গোপনীয় অনুষ্ঠান সময়ে যিনি আত্মসমীক্ষা করে তখন করিবেন উৎসাহ পবিত্র পণ্ডিত হইবে।

92 Thereafter, Kāla, in the guise of a hermit came and said to Rāma — 'You must forsake whoever shall see us conversing in private'.

तथेति प्रतिपन्नाय विवृतात्मा नृपाय सः ।

भावस्थौ दिवमध्यामस्त्व शासनात् परमेश्विनः ॥६३

८३। तथेति। सः काष्ठ, तथेति प्रतिपन्नाय नृपाय रामाय, विरवात्मा प्रकाशितनिजहृदयः सन्, परमेष्ठिन (१) ब्रह्मण, प्राप्त-
काल्, दिवमध्यास्येति (२) व्याधयौ।

(८१) (१) परमेश्वरी from परम the most exalted place uncreated,
 कालोत्पत्ति, इति उक्तं अत्र गतिरिति परमेश्वरं सप्रपदं इति विनयात्
 इत्युक्तं, इति अमुक्त्वा । अत्रापि इति वक्तव्यं (२) वाच्यं to अ. (चर्चा) -
 १. वाच्यं, वाच्यं, वाच्यं । ३. वाच्यं । ४. वाच्यं वाच्यवाच्यं, वाच्यं ।
 ५. वाच्यं वाच्यं ६.

८५ । योगवित् सः सरयुतीरं गत्वा देहत्यागेन पूर्वजन्मनः भातुः प्रतिज्ञाम् अवितथा चकार ।

८५ । योग वेत्तीति योगवित् । पूर्वं जन्म यस्य सः, तस्य । योगविदा तेन प्रतिज्ञा अवितथा चक्रे, इति वाचान्तरम् ।

८५ । ज्येष्ठस्य मे प्रतिज्ञाभङ्गी मा भूदिति सप्तमः सरयुतटं गत्वा योग-
मार्गेण स्वदेहं विसर्ज्य, इति विप्रदायः । 'अहो वीरत्वं सप्तमस्य ! योगि-
देहमपि सत्सुख्य चिरकालपालितं ज्येष्ठभक्तिव्रत समापयामास, इति फलितायः ।
'योगवित्'—योगमार्गाभिन्नाः, सर्वेन्द्रियनिरोधपूर्वकपरमात्मानुसन्धानरूपेण उपा-
येन भौतिकदेहपरित्यागे समये इति यावत् । अथ रामायणं,—'स गत्वा सरयु-
तीरम् उपसम्यक् कृतान्नलिः । निरुद्ध सर्व्वद्योतालि निद्रास न सुनीच ह' । इति ।

८६ । योगवित्प्रज्ञानमग्रे लक्षणं नरपूजितं नवनगुरोर्लक्षणेन विनन्दनं करिष्ये
मोक्षं जातारं अतिज्ञां तदा करिष्ये ।

95. Lakshmana, who was master of Yoga, went to the bank of the Sarayu, and resigning his body made good the promise of his eldest brother.

तस्मिन्नात्मचतुर्भागे प्राङ्नाकमधितस्युपि ।

राघवः शिथिलं तस्यौ भुवि धर्मस्त्रिपादिव ॥८६॥

८६ । तस्मिन्निति । चतुर्षु भागः चतुर्भागः । संज्ञाशब्दस्य
वृत्तिविषये, पूर्यार्थत्वं प्रतीयते । आत्मचतुर्भागे तस्मिन् अक्षरे,
प्राङ् नाकम् अधितस्युपि (१) पूर्वं स्वर्गं जग्मुः इति, राघवः
रामः, भुवि त्रिपात् (२) धर्मः इव, शिथिलं तस्यौ । यादविकर्तृ-
विशिष्टं तिष्ठति इति भावः । चेताया धर्मस्त्रिपादिवाङ् ।
यादः चतुर्धात्रः अङ्गिष्व धन्यते । "यादा रज्ज्वाङ्गितृयां प्राः"

[८६] (१) अर्ध, यथा to stay, चतुर्भागे (चतुर्भागे). (२) वि ११०, याद
for the fact it is rejected in the compound.

रश्मयः । त्रयः पादाः यस्य त्रिसौ चिपात् । संख्यासु पूर्णस्ये-
व शरत्तुः समासान्तः ।

६६। आत्मपशुप्रांशे तस्थिन् प्राक् जाह्नम् अक्षितंभ्युषि, राघवः भुवि विपान्
पथं, इव शिथिलं तस्योः। राघवेण विपादा धर्मेण हव तस्ये, इति वाक्यान्तरम्।

६६। यथा हि सख्यं दानं तपो दयाकूपैः चतुर्भिः पादैः श्वतीर्षो धर्मं
वेत्तायुषे तपोकूपेण एकेन पादेन हीनः सन् इष्टिष्यां विकल्पभावेन तिष्ठति, तथा
राम वज्रव-भरत मन्त्रकूपैः चतुर्भिः भागैः श्वतीर्षः स विभुः सख्यकूपेण एकेन
भागेन हीनः सन् इष्टिष्यां विकल्पभावेन अतिष्ठत्, इति विश्वदार्ढ्यं । आत्मापेक्षया
विषयरागाः शीताया नाम्ने रामः कथञ्चित् शीतलोभाहतम् आत्मानं धारयामास,
विभुश्च आत्मनः उपादानभूतस्य सख्यचम्यं नाम्ने द्विप्रमुखचम्यमनिव आत्मानं
धारयितुं न शक्नोति, इति प्रकृतार्थः । 'आत्मचतुर्भागे',—संख्याशब्दस्य इति
विशेषे पुरश्चार्दत्तम् इत्यने, यथा, शतांशः, सङ्ख्यांशः, इति । अतएव द्वितीयो
शब्दः इति वक्ष्ये विभागः, चतुर्थो भाग इति चतुर्भागे, इत्यादिप्रयोगाः भवन्ति,
'विभागश्चासु निश्चासु' इति कुमारि, 'चतुर्भागे द्विधा कृता' इति रामायणे । 'भुवि
वर्षास्रपादिव' इति प्रमादं यथा नाकके,—'कृते धर्मचतुष्पादस्य सख्यं दानं तपो
तथा । धर्मपाता इति चेतः समुद्रा प्राणिनो मरः ।.....वेत्तायुषे विषादार्थं
व्यदानदयात्मकः । मरः वज्रपरास्रजिन् तथा समीहश्च मरः । एवो हरिर्मरः
एवो मरः दशमतायुषः । तत्र विभुर्भीमरयः सविधौ राक्षसान् चकृत्' । इत्यादि ।

১১। অ'তাব চতুৰ্ভুজৰ লম্বতৰ পূৰ্ণে স্বৰ্ণ-ভোহণ কৰা, হাৰ ত্ৰিলাব ধৰ্মেৰ কৰ
বিহীনক'বে পৃথিীতে বহিলেন।

২০ Lakshmana, who was a fourth part of himself, having previously ascended to heaven, Ilāma fell off from his firm posture, like Dharma (righteousness) standing only on three legs.

स निवेश्य कुशावल्यां रिपुनागाह्यं कुग्रम् ।

शरावत्यां सतां सूक्तैर्जनितायुलवं लवम् ॥६७॥

उदक् प्रतस्थे स्थिरधीः सानुजोऽग्निपुरःसरः ।

शिवितः पतिवात्सल्याद् गृहवर्त्मनोऽप्यया ॥६८॥

॥ ६० ॥ ॥ ६० ॥ स इति । उदगिति । युग्मम् । स्थिरधीः
 रिपवः श्व नागाः गजाः तेषाम् अङ्गुशं निवारकं कुशं,
 पुथ्यां, निवेश्य स्थापयित्वा, सृक्तैः (१) समीचीनवचनैः, सतां
 अश्वजवाः अश्वलोशैः येन तं, खल खलाख्यं पुत्तम् । “
 विलासे च क्लेशे रामेनन्दने” इति विश्वः । शरावत्यां
 शरादीनामेति शरकुशयोः दीर्घः । निवेश्य, सानुजः अमि
 सन्, पथ्यौ भर्त्तरि वात्सल्यात् (२) अनुरागात्, गृहान्
 गृहवर्जम् । द्वितीयायाचेति अमुक् । अयं क्वचिदपरीक्ष
 इष्यते, अनुदात्तं पदमेकवर्जमित्येकाचः शेषतया व्याख्य
 परीक्षा त्वरा । अयोध्यया अन्वितः अनुगतः, उदक् (३) प्र

६० । ६० । स्थिरधीः स. (राम) रिपुनागाङ्गुशं कुशं कुशावत्या
 सृक्तैः सतां जनितायुग्मं खलं शरावत्यां (निवेश्य), सानुजः अप्रियु
 वात्सल्यात् गृहवर्जम् अयोध्यया अन्वितः सन्, उदक् प्रतप्ये ।

६० । ६० । स्थिरा धी. यल स । रिपव एव नागा, तेषाम्
 तम् । अनुज्वाभ्यां (भरतशत्रुघ्राभ्यां) सद्य वर्तते इति सानुजः । अप्रि
 यल स । पथ्यौ वात्सल्यं तस्यात् । शिरद्विधां तिन सानुजेन अप्रि
 अयोध्यया अन्विनेन प्रतप्ये, इति व्याख्यानम् ।

६० । ६० । अयं राम रिपुपर्वकं कुशं कुशावत्याः राजपदे सज्जा
 अनङ्गदवाङ्मादन भव च शरावत्याः राजपदे संज्याय, भरतशत्रुघ्राभ्यां स
 र्वां च पुरस्स्य जमराभिमुखं प्रतप्ये, अर्थे च अयोध्यावासिनी राजनस्य
 विहाय रामम् अनुजम्, इति विग्रहार्थः । “रिपुनागाङ्गुशं कुशं,
 यवा दुराणाम् आरम्भान् दमयति, अर्जः इति सतां-दुराणान् प्रवृत्तः
 इति पृथक् पृथक् व्याख्यम् । “सतां दुराणैः ॥ ६० ॥ पुरस्स्य विग्रहार्थं र्वा
 तस्य नृपतेवः इति श्रुतिर्नृपतेवः साधवः चानन्दान् विमुच्यति ॥ इति

‘अपिपुरःसरः’,—यावत् न दीक्षालक्षावदेव आदिताधीनाम् अपिहीनस्य अयस्य-
पाशनीयत्वात् ‘अपिपुरःसरः’ इत्युक्तम् । यथुषाम् आदितादिलक्ष्यं चक्रे प्रथम-
म्,—‘यथाविधि कृताधीनाम्’ इत्यनेन ।

२१। २०। विनि विभूतयः नाटयन्तः अङ्ग-वक्त्रं तेनै कृणुते कृणावतीर रावणने
विहितं कश्चिद्, एव यीहाह स्वकमे जायमानेन अङ्गपाठे ॥ तेनै मणके मङ्गावतीर
वपुः अङ्गिष्ठं कश्चिद्, प्रोक्तं राव अङ्गवक्त्रेन नहि अङ्गिष्ठं मङ्गुषे नहि
इह हिंसा अङ्गुलिं करितेन ; रात्रकृतिवपुः मणके अङ्गवक्त्रेन गृह्णात कश्चिद्
‘इह नहि चलि ।

७७. & ७९ Having placed Kūśa, who was in regard to
his enemies what the goad (अङ्गुलि) is to the elephants, on the
throne or Kūśāvratī, and Lava whose sweet words drew tears
from the eyes of the virtuous on that of Śārāvratī, the steady-
minded Ilāma departed northward with his brothers and the
sacificial fire proceeding before him and followed by all the
citizens of Ayodhyā, who had left their homes out of love for
their king

अङ्गुलिस्तस्य चित्तज्ञाः पदवीं हरिराघसाः ।

कदम्बमुकुलस्यूतैरभिहृष्टां प्रजाशुभिः ॥ ८८ ॥

८८। अङ्गुलिस्तस्य । चित्तज्ञा (१) हरिराघसाः । अरभ-
मुकुलस्यूतैः प्रजाशुभिः अभिहृष्टां तस्य राजस्य पदवीं (२) अङ्गुलि-
स्तस्य मुकुलम् । इत्यर्थः ।

८८। चित्तज्ञाः हरिराघसाः कदम्बमुकुलस्यूतैः इह प्रजाशुभिः अभिहृष्टाः तस्य
(राजस्य) पदवीं अङ्गुलिः ।

८८। चित्तम् अभिज्ञातं जाननीयं चित्तज्ञाः कदम्बमुकुलस्यूतैः प्रजाशुभिः
६। चित्तज्ञैः हरिराघस्यैः, अभिहृष्टा पदवीं अङ्गुलिः, इति अर्थः अङ्गुलिः

(८८) (१) चित्तज्ञ, from चित्त ज्ञानं, हा ३० ३००, ३०० १) पदवीं
२०० ३० ३०० अभिज्ञातं जाननीयं

। कपिराक्षसाः अपि रामस्य सर्वलोकापरिहाररूपम् ।
 येना प्रजावन्दानां नेत्रजलप्रवाहे अभिषिक्ता रामसरणीम् अनुससुः, इति
 अर्थः । रामविरहितं जीवलोका जिह्वासयः सर्वे रामभक्ताः समन्तादाव
 अनुगन्तुमारेभिरे, इति भावः ।

१०१ । इत्येव यद्विप्राय वृषिदे पात्रिप्रा कलि उ व्राक्यमेव, एव पथे इव
 इत्येव नेह पथेव अनुगमनं कञ्चि, जलानुत्प्रेर नयन इहेते क्वचनूत्प्रेर काव
 अश्रुनिगुनकल निगमित इहेते नेह पथेक अतिविकृ कञ्चिवाहिन ।

90 The monkeys and Rakshasas, on perceiving what
 Rama's intention was, followed his route which was streched by
 the citizens' tear-drops big as the blossom of the Kadamba.

उपस्थितविमानेन तेन भक्तानुकम्पिना ।

चक्रे त्रिदिवनिःश्रेणिः सरयूरनुयायिनाम् ॥१००॥

१०० । उपस्थितेति । उपस्थितं प्राप्तं विमानं यस्य तेन,
 भक्तान् अनुकम्पते इति भक्तानुकम्पिना, तेन रामेण, अनुयायिनां
 सरयूः त्रिदिवनिःश्रेणिः (१) स्वर्गाधिरोहणी चक्रे । "निःश्रेणि
 स्वधिरोहणी" इत्यमरः ।

१०० । उपस्थितविमानेन भक्तानुकम्पिना-तेन सरयूः अनुयायिनां विदिव
 निःश्रेणिः चक्रे ।

[१००] (१) त्रिदिव from त्रि the three, -Brahma, Vishnu and
 Siva, and दिव् to sport, affix चक्, the place where the three
 gods take divine pleasure (पयोत्रस्यविषुवद्राः दिव्यनि चक् इति त्रिदिव
 इत्येति चक्, सप्तपूज्यकृतान् न नृपः । यदा, सावित्रराजसतानमभे
 त्रिदिवाः दिव्यनि व्यवहरन् पचायने वा, इत्युपपत्तान् चः । यदा, इतीया दी,
 चमयं कञ्चिद्वानम्, इतिविषय सङ्गामप्यस्य पूरणावत्तम्), and निःश्रेणि, from
 निर implying certainty, and श्रेणि line. (निश्चिता श्रेणिः पङ्क्तिः चरः).

—'मीमांसा' ततो मध्येन सत्याधीनमुत्तमम् । यत्र रामो वतः मदे दृष्ट-
 वतः । देव भद्रा महाराज । तस्य मीमांसे तत्रैव । रामस्य च द्वादश-
 याच भारत ।। तद्विधीनं नरः आत्मा मीमांसते नराधिपः ।। सर्वगत-
 आत्मा धर्मलोके महीयते' इति ।

१०१ । स इति । स एव लोकस्य विद्वद् इति वाच्यं । स एव 'स' इति ।
 'सोऽपि'—स एव लोकस्य विद्वद् इति वाच्यं । स एव 'स' इति ।

101. Since the throng and jostle of the men who were
 crowning themselves there, was like that of a Gopratars or
 herd of cattle crossing a river, the place has become famous as a
 holy spot on earth under that name.

स विभुर्विवुधांशेषु प्रतिपन्नात्मसूक्तिषु ।
 विद्वशीभूतपौराणां स्वर्गान्तरमकल्पयत् ॥१०२॥

१०२ । स इति । विभुः प्रभुः स रामः, विवुधानाम् अंशेषु
 सुधीवादेषु, प्रतिपन्नात्मसूक्तिषु सतस्र, विद्वशीभूताः (१) देवभुवनं
 गताः ये पौराः तेषां नूतनसुराणां, स्वर्गान्तरम् अकल्पयत् (२) ।
 १०२ । सः विभुः, विवुधांशेषु प्रतिपन्नात्मसूक्तिषु (सतस्र), विद्वशीभूतपौराणां
 स्वर्गान्तरम् अकल्पयत् ।

१०२ । विवुधानाम् अंशः, तेषु । प्रतिपन्नाः आत्मसूक्तयः ये, तेषु ।
 अविद्वशाः विद्वशाः सम्पद्यमानाः भूताः, विद्वशीभूताः, विद्वशीभूताश्च ते
 पौरायेति, तेषाम् । तेन विभुना अकल्पयत्, इति वाक्यान्तरम् ।
 १०२ । सूर्यादिदेवांशसम्पत्तेषु सुधीवादेषु नानरादिदिव विद्यन् पुनरेव

[१०२] (१) विद्वशीभूत, from विद्वश gods, with वि, विद्वशी,
 and भू to be, क aff. (२) कृप् (विच्).—कल्पयति । अकल्पयत् । यची-
 कृप् । कल्पयामास । ५८.

दीर्घदेवमूर्तिं प्रविष्टेन, रामः, देवलीकं आयतानाम् असीध्यावासिनीं विशेष-
ज्ञानाय तदर्थं समीपेऽपि द्वाप्यतरान् (सन्तानकान् नान्) लोकां कल्पयामास,
ति विप्रदार्थः । अथ रामादिकं,—‘अथ विश्वमंडालेना पितामहमुवाच ॥
सो धीर्वा ज्ञोयानो दातुमर्हसि मुत्रतः ॥ इमं हि सर्वं खेदाग्राममुपाता
प्राप्स्यतः । तन् यत्ना विप्रवचनं ब्रह्मा लोकांस्तु तः प्रभुः । लोकां सन्तान-
कान् नाम वासुकीमे मुखागताः ॥ इति ।

१०१ । देवादेवमूर्तिं प्रविष्टेन च न दृष्टिं लाजं कश्चित् ज्ञात, जेह विष्ट
प्राप्स्यतः तन् यत्ना विप्रवचनं ब्रह्मा लोकांस्तु तः प्रभुः ।

102 They (Sugriva and others), who had been born of the
horns, having resumed their proper forms the lord (Rama) crea-
ted a new heaven for the citizens who had attained divinity

निर्वर्त्यैवं दशमुखशिरस्कृद्दकार्यं सुराणां

विष्वक्सेनः स्वतनुमविशत् सर्वलोकप्रतिष्ठाम् ।

लङ्घनाद्यं पवनतनयं चोभयं स्थापयित्वा

कीर्त्तिस्तम्भद्वयमिव गिरौ दक्षिणे चोत्तरे च ॥१०३॥

इति श्रीरघुवंशे महाकाव्ये कालिदानकृतौ

श्रीरामस्वर्गारोहणो नाम

पञ्चदशः सर्गः ।

१०१ । निर्वर्त्यैति । विष्वक्सेनः (१) विष्टुः, एवं सुराणां दश-
मुखशिरस्कृद्दकार्यं निर्वर्त्य निष्पाद्य, लङ्घनाद्यं विभीषणं, पवनतनयं
वज्रमर्त्तं च उभयं कीर्त्तिस्तम्भद्वयम् इव, दक्षिणे गिरौ विष्टुटे च

[१०१] (१) विष्टुः everywhere, सेवा an army &c. powerful; all
[powerful]

St. 29.—‘निबन्धे मथुरा’ &c Mathurā.—An ancient and celebrated city on the right bank of the Jumna, surviving in the modern Muttra, in the province of Agra. It was the birth place of Krishna and one of the seven sacred cities. The Vishnupurāna states that it was originally called Madhu or Madhuvana, from the demon Madhu, who reigned there, but that when Lavaṇa, his son and successor, was killed by Śatrughna, the conqueror set up his own rule there and built a city which he called Mathura or Madhurā (1) ‘माधव नवव हत्वा मत्वा मधुवनं च तत् । शत्रुघ्नं पुरी तत्र मथुरा सन्निवेशिता’ ॥ १८ (वायुपुराणे). ‘शत्रुघ्न मधी. पुत्र लवण नाम राक्षसम् । हत्वा मधुवनं च तत्र मथुरा नाम वै पुरीम्’ &c (भागवते)

St. 30.—‘यमुना चक्रवाकिनीम्’ &c Chakravāka.—The *chakravāka* is the ruddy goose (*Anas Kazarca*) These birds are always observed to fly in pairs during the day, but are supposed to remain separate during the night. The sandy margin of the river is generally their favourite haunt. “This bird in the poetry of the *Māndūkya*, is their turtle-dove, for constancy is connubial affection (See Meghaduta, Wilson’s note St. 22)

St. 33.—‘माह्वं च वेदम्’ &c The Vedas are four, viz. the R̥gveda, the Yajurveda, the Sāmaveda, and the Atharvaveda, The Vedaṅgas are regarded as auxiliary to and even in some sense as part of the Vedas; six subjects are usually enumerated under which those works are comprised, and six works are given as representatives of these subjects mostly written in the Sūtrīya or aphoristic style. 1—‘Śikṣā’, ‘the science of proper articulation and pronunciation,’ comprising the knowledge of letter accents, quantity, the use of the organs of pronunciation, and phonetics generally. 2—‘Chandas’, ‘metre,’ represented by a treatise ascribed to Piṅgala’s ‘gā’, which, however, treats of Prosody.

(1) Many read मथुरा instead of मथुरा. It is not altogether that मथुरा was not the original name.

as well as Sanskrit metres, and includes only a few of the leading Vedic metres 3.—Vyākaraṇa, 'linguistic analysis or grammar,' said to be represented by Pāṇini's celebrated Sūtras, but as this work only treats of Vedic grammar exceptionally, this Vedāṅga is more properly identified with the last grammatical Sūtras which preceded Pāṇini 4.—Nirukta, 'explanation of difficult Vedic words,' represented by the Nirukta of Yāska. 5.—Jyotiṣa, 'astronomy,' or rather the Vedic calendar, represented by a small tract, the object of which is to fix the most auspicious days for sacrifices 6.—Kalpa, 'ceremonial,' represented by a large number of Sūtra works intended to systematize the ritualistic precepts of the Brāhmanas, each of the Vedas has its own Kalpa or Śrauta Sūtras 'श्रिया कल्पो व्याकरणं निदम' इत्यादि च. । अतीतिबानमयनस्यैव वेदाङ्गानि चर्चयेत् ॥

St. 30—'मधुराविहिमे' &c Vidisā.—It is described in the Meghadūta as the capital of Das'arṇa (दशार्ण). It appears to be the modern *Bhilsa* in the province of *Malwa*. It is still a place of some note, and is well known in India for superior quality of the Tobacco raised in its vicinity (See Meghadūta, St. 25, Wilson's notes)

St. 42—53 The incident of the young Brāhman's death is thus related in the Uttara Kanda of the Rāmāyaṇa—'A Brāhman had come to the door of Rāma's palace in Ayodhyā carrying the body of his dead son (1) and bewailing his loss, the blame of which (as he was unconscious of any fault) he attributed to some misconduct on the part of the king (2). Rāma

(1) The boy is said to have been "सप्तवर्षीयस्य नाम पञ्चवर्षं वृद्धस्य च" "a boy of five thousand years who had not attained to puberty" The commentator says that 'वर्ष' here means not a year, but a day ('वर्षं ह्यर्द्धीयस्य दिनस्य' and thus some interpreters made out the boy's age to be six or seven, and others under fourteen.

(2) इह ह्यहं हि दुःखं वा यावदभवंतः ।

इह ह्यहं हि दुःखं वा यावदभवंतः ।

in consequence convoked his councillors, when the divine sage Nārada spoke as follows (1):—"Formerly in the *Kṛtāyuga*, Brāhmins alone practised austere fervour (तपः) none who was not a Brāhmin did so in that enlightened age. In the *Tretāyuga*, both the Brāhmins and Kshettriya's practised austere fervour, and the rest of mankind obedience. When this deterioration of the age numbered as the *Dvāpara* (द्वापारयुग) had come into existence, unrighteousness and falsehood increased, and austere fervour entered in to the *Vaiśya*s. Thus in the course of three ages it entered into three castes, and in the three ages, righteousness (धर्मः) was established in three castes. But the S'ūdra does not attain to righteousness through the lapse of these three ages. The observance of austere fervour (तपः) will belong to the future race of S'ūdras in the *Kālīyuga*, but is unrighteous in the extreme if practised by that caste in the *Dvāpara* (द्वापारयुग). On the outskirts of thy territory a man of low caste (एद) performs a great act of austere fervour. Hence this death of the boy".

Here then was a clue to the mystery of the young Brāhmin's death. Rāma mounts his car *Pushpaka*, makes search in different regions, and at length comes upon a person who was engaged in the manner alleged. The S'ūdra on being questioned, avows his caste, and his desire to conquer for himself the rank of a god by the self mortification he was undergoing. Rāma instantly

रामश्च दुष्कृतं किञ्चिन्नृपदक्षि न समयः ।

यथा हि विपयस्थानी बाधानी सन्तु रामतः ॥

... ..

रामदीपेर्विपयानी दृष्ट्वा सविधिपाणिनाः ।

अमरून्ते हि नृपती अवापे विद्यते नमः ॥ &c.

(1) We only give here the purport of Nārada's speech.

cuts off the offender's head (1) : The gods applaud the deed, and a shower of flowers descends from the sky upon the vindicator of righteousness. Having been invited to solicit a boon from the gods, he asks that the Brāhman boy may be resuscitated, and is informed that he was restored to life at the same moment when the Sūdra was slain (2) : (See Muir's Sanskrit Texts, vol I., page 118).

St. 55. 'कुम्भवीजिह्वहार तथै दिव्यपरिवर्णं ददौ' &c — दिव्यपरिवर्णं l. a. received by Agastya from a celestial being as a return for the benefit conferred on him. The story of the ornament is thus related in the Rāmāyana (Uttarākāṇḍa, Adhyāya 36) : Once on a time, Agastya, on his pilgrimage, entered a solitary forest where he saw a beautiful lake, and while walking round its banks, a corpse fresh as life floating upon its surface met his eyes. Struck with wonder while he was pondering on the strange sight, there appeared a heavenly car descending from above. On its nearing the lake, a heavenly being adorned with celestial ornaments alighted from it, and began to eat voraciously the flesh of the corpse. When after finishing his repast the cannibal was about to depart Agastya inquired who he could be and why he feasted on the corpse. The celestial replied I was a king of Vidēha, named Sūeta. After reigning a long

(1) 'सुदधीना प्रयातीति तप उत उक्तं विद्वत्' ।

इति प्रार्थय राजः । सुदधीना अहारतः ।

न निष्ठाह वही राजः । ईषदं कश्चिदीदृशः ।

एतं मां विद्वि काकुनधः । इत्युक्तं तप उत उक्तः ।

मायसकस एतस्य अहं दृष्टवित्तं नृपः ।

निष्कृत्य वीर्याह विवक्ष विवक्षितेह एतस्य' । ३८

(2) अथिक् दृष्टवो नृपः । एतं, इति वदन् एतः ।

अथिक् दृष्टवो वाको, वी वीरव उक्तं नृपः । ३८

time I came to this forest and practised austerities for a long time and finally ascended the heaven of Brahmā. Hunger and thirst though unknown to that blissful region, began to torment me, and on my asking Brahmā the cause, he thus replied : As you have nourished yourself very richly while practising austerities, you are destined even in this blissful region to suffer the pangs of hunger and thirst, to appease which you are to feed daily upon the corpse of your former self which will ever remain undiminished, till you meet Agastya who on receiving your ornament will grant you redemption. The celestial thus relating his own account prayed Agastya to deliver him from his painful state and to take in return his excellent ornament. As soon as Agastya received the ornament from him, the corpse disappeared and the car with the celestial being re-ascended the heaven (1).

St. 55. 'पीतेन समुद्रेव' &c — On one occasion, when Vritra was slain by Indra, his followers named Kāleyas, to escape from the hands of the gods, hid themselves beneath the ocean. Thus sheltered they used to come out at night in order to kill the pious sages for the sake of destroying religion and righteousness on earth. To free the earth from their violence, the gods, with Indra at their head, went to Vishnu and prayed for redress. Whereon, Vishnu bade them to go to the sage Agastya, saying

(1) 'तस्य मे कञ्चभृतस्य कञ्चादद्याद् विमोचय ।

चक्षुषा न मतिर्ह्येव कृत्स्नयोनिर्यत विप्रम् ।

इदमाभरणं यीत्य । धारयान् विप्रोत्तमम् ।

मतिमधीत्य भद्रं मे प्रसादं कर्तुमर्हसि ।

***

मयाहं सर्वेभ्यो वाक्यं ब्रूमां नृपसमन्वितम् ।

धारयान्मोदयन्मयाहं मदानरक्षयममम् ।

अतिमधीते नृप मतिं नृपामरक्ष इमे ।

मादयन् ब्रूयेभ्यो हृदो वाः सर्वार्थिनवाचकम् । &c.

that he alone would be able to drink up the ocean. At the request of the gods, Agastya drank up the ocean. The hiding places of the Kāleeyas being thus exposed they were killed by the gods. 'समुद्रं ते समाश्रित्य वादस्य निधिमन्त्रसाम् । काशियां सम्यक्वर्णनं यो-
ज्यम विनाशने । ते रात्री समभिकुडा भक्षयन्ति सदा मुनीन् । चादमिदं च धी-
रान् पुच्छेन्मायतनं च ॥ अमर्यस्य हिता देवा मरुत्सर्वमहोरगा । अपयस्य
महाभावाः समाश्रितुमर्होदधिम् ॥ समुद्रं तु समाश्रित्य वादसिर्भगवान् सविः ।
एतां च कश्चितान् देवान् सचोदेव समावतान् । अहं भीकश्चित्तार्थं वै पिबामि
नदवाययम् । भरद्वाजं दण्डेन तन् शीघ्रं मविधीयताम् ॥ एतावदुक्त्वा वचनं
देवास्त्वहिरण्युत । समुद्रमपिबन् कुट्टं हर्षं धीकण्य पश्यतः । दृष्ट्वा कृत-
मिह लिख महाचरं सुरा ममला परममृष्टाः । प्रमत्त दिव्यानि वरापुत्रानि
तान् दानवान् जहुरदीनमत्वा' । §c See महाभारत, वनपर्वणं तीर्थयात्रा-
पर्व, अध्याय 101, 102, 103, 104, 105)

St 70 'सचोदीदृशं चर्यम्' &c — Here (सच) means Gāyatri (गायत्री) or Sāvitrī सावित्री, a celebrated verse of the Rīgveda (111 02 10 regarded as the most sacred verse of the Veda. From being addressed to Savitri or the sun as generator, it is called Sāvitrī (सावित्री). It is to be repeated by every Brāhman at his morning and evening devotions, and should a Brāhman neglect to repeat it at the sun rise and at the sun-set, he was to be degraded to the condition of a S'ūdra. This verse is personified as a goddess the wife of Brahma and mother of the four Vedas. It thus follows — (चीम्, भु भुव स्व) तन् सविगुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् (1)

(1) Thus translated by Professor H. B. Wilson — "We meditate on that desirable light of the Divine Savitri (the sun) who influences our holy rites" The paraphrastic translation of Sir William Jones is as follows — "Let us adore the supremacy of that divine sun, the godhead, who illuminates all, recreates all, from whom all proceed, to whom all must return, whom we invoke to direct our understandings aright in our progress towards his holy seat."

time I came to this forest and practised austerities for a long time and finally ascended the heaven of Brahmā. Hunger and thirst though unknown to that blissful region, began to torment me, and on my asking Brahmā the cause, he thus replied : As you have nourished yourself very richly while practising austerities, you are destined even in this blissful region to suffer the pangs of hunger and thirst, to appease which you are to feed daily upon the corpse of your former self which will ever remain undiminished, till you meet Agastya, who on receiving your ornament will grant you redemption. The celestial thus relating his own account prayed Agastya to deliver him from his painful state and to take in return his excellent ornament. As soon as Agastya received the ornament from him, the corpse disappeared and the car with the celestial being re-ascended the heaven (1).

St. 55. 'वीतेन समुद्रेश' &c.—On one occasion, when Vritra was slain by Indra, his followers named Kāleyas, to escape from the hands of the gods, hid themselves beneath the ocean. They sheltered they used to come out at night in order to kill the pious sages for the sake of destroying religion and righteousness on earth. To free the earth from their violence, the gods, with Indra at their head, went to Vishnu and prayed for redress. Whereon, Vishnu bade them to go to the sage Agastya, saying

(१) 'तस्य ते जज्ञभूतस्य जज्ञादव्याद विभीक्ष्य ।

चर्यन्वा न नतिर्घ्न्य कुशयोनिवते द्विजम् ।

इदमाभरणं सीम्ब । धारणाय द्विजीपमम् ।

प्रतिगृह्णीष्व भद्रं ते प्रसादं कर्तुमर्हसि ।

... ..

तस्मात् सन्निवी वास्य युता दुःखसमन्वितम् ।

तारणायोपजगत् तदाभरणमुत्तमम् ।

मया प्रतिगृहीते तु तच्छिन्ना चाभरणं युमे ।

'मातुषः पूर्व्वं चो देहो राजर्षेर्विमानाय च' &c.

name of *Lakshmana* appears to be still preserved in the modern name of Lucknow.

St. 96. 'भुवि चर्द्धस्त्रिपादिव' &c 'विपान' literally.—'three-footed' or standing with three feet. Righteousness (चर्द्ध) in its complete and perfect state in the *Kṛitayuga* is represented with four feet; at the close of the *Kṛitayuga* and at the advent of the *Tretā*, righteousness becomes reduced to a quarter of its original perfection, and therefore called '*Tripād*'. According to the Purāṇs, the *Kṛitayuga* was the most excellent of *Yugas*, then victims were not allowed to be slaughtered, complete and perfect righteousness prevailed, every thing had been done (कृत) and nothing remained to be undone (चकृत). Duties did not then languish, nor did the people decline. But when the *Kṛitayuga* had died out, and *Tretā* succeeded, righteousness peculiar to the former was in all respects reduced to a quarter (of its original sum) and perfection vanished. In the *Tretā*, sacrifices prevailed, men acted with an object in view, seeking after reward for their rites and their gifts, and no longer disposed to austerities and to liberality from simple feeling of duty. In the *Dṛāpara yuga*, righteousness was diminished by two quarters, and in the *Kālī*, it remained to the extent of one-fourth only. Four thousand years are specified as the duration of life in the *Kṛitayuga*, three thousand in the *Tretā*, and two thousand in the *Dṛāpara*. There is no fixed measure in the *Kālī yuga*, embryos die in the womb, as well as children after birth.

St. 97. 'स निवेद्य कुशावन्ता रिपुनागादुग्र कुग्रम् । मरावन्ता सतां रुक्मिणीतान् सुव सवम्' । The capital of Southern Kosālā built by Kusa on the brow of the Vindhvas, was called after his name *कुशावन्ती* or *कुग्रवन्ती* (1). Lava reigned at *मरावन्ती* or *दावन्ती*, the

(1) Bhāṣya (canto XVI. St. 25) describes Kusa as returning from *कुशावन्ती* to *च्योवा*, after his father's death; but it seems not unlikely, that the extending power of the princes of the Doab, of the lunar family, compelled Rāma's posterity to retire more to the west and south. (See Wilson's *Vishnupurāṇa*, vol. III. 148 & 220, note 1).

St. 87. 'देशं सिन्धुनामकम्', Sindhu -- The country around the Indus, commonly called *Sindh*.

St. 88. 'भरतस्य च गन्धर्वान् पुषि निर्जितम्' &c. Here Gandharvas are probably the people of Gandahar or Candahar, and it is probable that Bharata extended his dominion from Panjab to Candahar.

St. 89. 'तक्षपुष्कलो पुत्रौ राजधानीसदास्थयोः' &c. Taksha the son of Bharata founded तक्षशिला or Taxila, in the Panjab Pushkala, the younger brother of Taksha founded the city of पुष्करावती not far from the Indus. It is identified with the *Pousskielofats* of Hiouen Thsang, the Chinese traveller. (See Wilson's *Vishnupurán* vol. II. page 174, note 2) 'गन्धारविष सिद्धे तयोः पुत्र्यौ महात्मनोः । तक्षसं दिक्षु विख्याता रम्या तक्षशिला पुरी । पुष्करावति वीरस्य विख्याता पुष्करावती' । &c. (वायुपुराणे).

St. 90. 'चन्द्रचक्रकेतुश्च कारापथेवरी' *Kárápatha*. -- A country near the *Himálaya*. The capital of Angada was चन्द्रदी, and that of Chandraketu was चन्द्रवती (1)

St. 92, 93, 94, 95 'उपेक्ष्य मुनिर्वैशीष्ट कावः' &c. When Ráma's earthly career was drawing to a close, *Brahmá* sent *Kálá* or Time to inform him that he must return to the place from whence he had come. *Kálá* appeared to Ráma in the disguise of a Muni and immediately asked for a private conference. Ráma ordered *Lakshmana* to keep the door shut against every one on pain of death. While they were in conference, the terrible sage *Durvasá* came and demanded to see Ráma, and threatened to curse Ráma unless admitted immediately. To save his brother Ráma from the threatened curse, but aware of the consequences that would ensue to himself from breaking in upon Ráma's interview with *Kálá*, he went in and brought Ráma out. *Lakshmana* knowing his fate retired to the River *Sarayu* and resigned himself. It is worthy of remark that the

(1) 'हिम्वनपर्वनाथात्ते श्रीतो जनपदी तयोः । चन्द्रकाशदीया वा तु दिने कारापथे पुरी' । &c. (वायुपुराणे)

name of Lakshmana appears to be still preserved in the modern name of Lucknow.

St. 26. 'सुवि चर्चस्त्रिपादिव' &c. 'विपात' literally,—'three-footed' or standing with three feet. Righteousness (चर्च) in its complete and perfect state in the *Kṛitayuga* is represented with four feet; at the close of the *Kṛitayuga* and at the advent of the *Tretā*, righteousness becomes reduced to a quarter of its original perfection, and therefore called '*Tripād*'. According to the Purāṇa, the *Kṛitayuga* was the most excellent of *Yugas*; then victims were not allowed to be slaughtered, complete and perfect righteousness prevailed, every thing had been done (कृत) and nothing remained to be undone (चकृत). Duties did not then languish, nor did the people decline. But when the *Kṛitayuga* had died out and *Tretā* succeeded, righteousness peculiar to the former was in all respects reduced to a quarter (of its original sum) and perfection vanished. In the *Tretā*, sacrifices prevailed, men acted with an object in view, seeking after reward for their rites and their gifts and no longer disposed to austerities and to liberality from simple feeling of duty. In the *Dvāpara yuga*, righteousness was diminished by two quarters, and in the *Kālī*, it remained to the extent of one-fourth only. Four thousand years are specified as the duration of life in the *Kṛitayuga*, three thousand in the *Tretā*, and two thousand in the *Dvāpara*. There is no fixed measure in the *Kālī yuga*, embryos die in the womb, as well as children after birth.

St. 27. 'सु निवेश कुशावन्तं विपुलावाहृतं कुशम् । वरावन्तं वतां सुकैर्जनितां सुखं च यम्' । The capital of Southern Kūśā built by Kusa on the brow of the Vindhya, was called after his name कुशावन्तौ or कुशवन्तौ (1). Lava reigned at वरावन्तौ or वारवन्तौ, the

(1) Bhagavata (canto XVI. St. 23) describes Kūśa as returning from कुशावन्तौ to वन्तौ, after his father's death, but it seems not unlikely, that the extending power of the princes of the Dvāp, of the lunar family, compelled Kūśa's posterity to retire to the west and south (See Wilson's *Ved. Index*, vol. III. page 220, note 1).

capital of Northern Kosalā. (उत्तरकोशला). This city seems to have stood near Faizabad in Oude. (1).

THE ARGUMENT.

CANTO XV

एषदशसर्गे वर्णिता विषया यथा ;— खण्णपीठितानां दमुनातीरवासि-
 षपीणां रामाययवहणम् । रामस्य चभयदानं, मृगीनाञ्च लवणवधीपापवहणः ।

खण्णवधाय प्रेषितस्य सवत्सवाहनस्य शत्रुघ्नस्य रघुवतीर्ह्यैशदशमंक्रमेण गमनम् ।
 एषि तस्य बाधोक्तिपौषणे एकरात्रिवासः, सुनैसपौषेन चैशसत्कारनामयः ;
 तदा च तत्र सीतायाः पुनश्चयमसवः । प्रातर्मुनिनामन्या प्रस्थितस्य शत्रुघ्नस्य

खण्णररमाप्तिः, इतस्तत्तराशिमाटाय बीभक्ष्याज्ञते । खण्णस्य च तन्नाममननम् ।
 क्षमीघ्नगूलरहितं खण्ण इडा शत्रुघ्नस्य तदाक्रमणं, शत्रुघ्नं सत्यार्थं खण्णस्य च

तदाक्रमणम् । युद्धे वैश्वनाम्नैश्च शत्रुघ्नस्य खण्णवधः । लवणं हत्वा शत्रुघ्नस्य
 यमुनातटे अपूर्वमधुरापुरीनिष्ठावम् । सीतासुतयौः प्रातर्कर्मनामकरणादिष्व

कृत्वा कामि वाञ्छीके माहवेदाध्यापनम् । बाधोक्तिरधिवत रामायणगीत गायनीः ।
 कुशजवयीः माहविषमिनीदनम् । भरतादीनामपि प्रत्येकं पुत्रवयस्य लाभः ।

शत्रुघातिनि सुवाह्यौ च पुनरे यथाक्रमं सवुरां विदिशाच्च निधाय शत्रुघ्नस्य रामा-
 न्तिके प्रस्थानम् । सुसज्जिताम् अयोध्यां प्रविष्टस्य पौरैः समीरव इष्टस्य शत्रुघ्नस्य

सभामध्ये रामदर्शनं रामस्य च तदभिनन्दनम् । अकालवतं शिष्यं पुत्रमादाय
 राजहारमागतस्य कश्यपिन् ब्राह्मणस्य राममिन्दोपार्थकविलापः । ब्राह्मणम् आश्रय्य

शमनदमनाय रामस्य प्रस्थानम् । राज्यं कुवचित् प्रवृत्ताया, वर्णविक्रियायाः
 (1) We find in the Vāyupurāṇa :

‘कुशस्य कोशला राज्यं पुरी चापि कुशस्यली ।
 रम्या निवेशिता तेन विन्यपर्म्यतसानुषु ॥

उत्तरकोशले राज्यं लवस्य च मज्जान्नमः ।
 शारदी धीकविश्याता कुशवश्च निवीधत’ ॥ १८.

ममनादेव चकालस्य तस्य जीवनलाभः स्वादित्योकाशवाचीं श्रुत्वा पुनरपि सुखरती
 रामस्य गूढतापसदमं नम् । सर्वनिष्क्रियामाचरत चकालस्य लुङ्गेतो गूढतापसस्य
 मिरस्तेदः, रामस्य निधनाय तस्य स्वर्गलाभः । पथि चमस्तेन सुखतस्य तस्याय
 हिम्याभरणं लब्धवती रामस्य अयोध्याप्रत्यागमनः, तदागमनान् प्रागेव च ब्राह्मण-
 मियोर्जविनलाभः । चक्षुषिभाय मुक्तास्य राजमण्डलात् उपायनानि लब्धवती
 रामस्य निमग्नयेन दिव्यानामपि मङ्गर्यान्मातमनम् । हिरण्ययीं सीताप्रतिज्ञतिं
 यन्ने सुहृद्वन्द्यारिणीं कृत्वा रामस्य यज्ञारथः, रथसाय यज्ञरथस्यम् । तत्र यन्ने
 कुम्भवीहीत रामायणं श्रुत्वा सर्वेषां मन्थोदः मानुजस्य रामस्य च तद्गीतप्रवणम् ।
 कुम्भलवयीः रामसीताद्वयेन सीतितनैपुण्येन नि लङ्कताद्वयेन च लीकानां विजयः ।
 लवयीः सङ्गीतगुरु गीतकविष्य वाच्योक्तिं ज्ञात्वा वाच्योक्तौ रामस्य सर्वस्वनिवेदनम्,
 वाच्योक्तिः कुम्भलवयीः परिचयदानानन्तरं सीतासङ्कायं प्रादना । अपिप्रह्ला
 मानस्यपि पीरप्रत्ययाय पुनः प्रमाथोक्ततचारिणीं सीतां दक्षीप्यामीत्यङ्गीकृतवति
 रामे वाच्योक्तिः स्तब्धवैराग्यमात् सीतानयनम् । पवित्रमूर्तिं सीतां दृष्टेव लीकानां
 दक्षरत्ने मयपष्टेदः, लवया चाधीमुच्छेनावध्यानम् । पुनः दृष्टिं प्रवृत्तप्रत्यादिष्ट
 रति वाच्योक्तौ, वाच्यन कञ्चभिः पत्नीः अभिचारिणी न मे यदि तस्यां विचित्रे चले
 भांगुमर्हसीति सीतावाक्यान् ततश्च च्युतिताया भुम्भे प्रभामण्डलमध्यवर्तिना
 विहासमप्याया विचित्रादप्या समुत्थानम् । मार्मिकं निचभाचरमुच्चारयन्नेव रामे
 सीतानादाय विचित्रादायाः पातालप्रवेष्टः । अत्रादा प्रकृष्टितस्य दृष्ट्या च प्रवी-
 धितस्य रामस्य यज्ञाले मुनिहस्तुदिसर्वम् रामस्य निरुदात्यं निविनस्य
 भरतस्य वन्द्यान् जित्वा स्वपुत्रां चानिचित्रं राजानिच पुनरुदमनम् । रामा
 यदा चक्षुष्युचयीं कारापद्यापिचम् । रामादीनां कर्मव्यवहाराणां प्रववीना
 आदादिसम्पादनम् । दुष्कायस्य आपाद सीतस्य लज्जवस्य काव्यवस्यो रथ-
 स्यादभेदम्, अङ्गप्रतिप्रापकाय च अरुदूतीदे कोदेन देवनायः । कुम्भलवयी
 इमं प्रववती च अत्र निवेष्ट सापुत्रस्य रामस्य लङ्काप्रत्यागमनं सीतादीनां च अत्र
 रामादमनम् । अत्रादी देवनायान् सर्वेषु च्युत्तमनस्य च विचित्रं राम
 अपिचो निममूर्तिप्रवणः । इति ।

ERRATA.

Page.			Line.			For			Read
4	...	...	12	...	...	जनिष्यति	...	जनिष्यते	
170	...	...	25	...	...	कर्मणि	...	भावे	
200	...	...	23	...	...	वर्षायां	...	वर्षासु	
261	...	..	3	...	...	वर्षायां	...	वर्षासु	
284	...	...	12	..	...	वभस्य	...	वभास्य	
289	..	...	24	...	...	मद्व	...	मद्वच्	

